ND: 15593
ΚΘΕ: 15462

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΛΕΜΠΕΣΗ-ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΚΟ ΤΥΠΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΘΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΣΟΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΗΣ, ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΤΗΣ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Δ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΑΘΗΝΑ 2003

Στο δικό μου Γιάννη,
που μου τα έκανε όλα
πιο εύκολα.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ 1

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 2

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 4

- **Υπόθεση και στόχος της μελέτης**
- **Οριοθέτηση της μελέτης.**
- **Οι Πηγές.**
- **Μια ειδική επισήμανση.**
- **Δομή της μελέτης.**

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΤΙΚΟΙ – ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ – ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ανασταλτικοί, μέσω του Τύπου, παράγοντες 11

1.1 Κατασταλτικά μέτρα εναντίον του Τύπου 11

1.2 Αναλφαβητισμός 24

1.3 Έλλειψη συγκοινωνιακών μέσων 32

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Προωθητικοί, μέσω του Τύπου, παράγοντες 35

2.1 Θεσμοθέτηση της ελευθεροτυπίας 36

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3
Ανασταλτικοί, μέσω της αγοράς, παράγοντες 37

3.1 Έλλειψη συγκοινωνιακών μέσων 38

3.2 Δανεισμοί και πτωχεύσεις 38

3.3 Παράλιοι αποκλεισμοί 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4
Προωθητικοί, μέσω της αγοράς, παράγοντες 42

4.1 Εισροή ομογενειακών κεφαλαίων 42

4.2 Ευνοϊκές, μακροπρόθεσμες, εκτός συνόρων, συγκυρίες 44

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄. 48

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΥΠΟΣ: ΤΟ ΟΧΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5
Μικρό οδοιπορικό στην ιστορία του Τύπου 59

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6
Στα βήματα του ελληνικού Τύπου 69

6.1 Ο Αθηναϊκός Τύπος 76
6.1.1 Εξωτερικά χαρακτηριστικά 81
6.1.2 Λειτουργία του συστήματος 87
6.1.3 Ανταγωνιστικές σχέσεις. 100

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Επέμβαση του Τύπου στην καταχώριση και επίδραση της καταχώρισης στην κοινωνική φυσιογνωμία του Τύπου 103

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β΄. 109

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Διαφημιστικη Καταχωριση - Ιστορια και Προϊστορια

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ένα δυτικοευρωπαϊκό φαινόμενο 131

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ακολουθώντας τη διαδρομή της ελληνικής διαφημιστικής καταχώρισης 138

9.1 Με αφετηρία τη μικρή αγγελία. 142
- 9.1.1 Η κλασσική μικρή αγγελία. 144
- 9.1.2 Η αγγελία προσωπικό μήνυμα. 145
- 9.1.3 Η κοινωνική αγγελία. 145
- 9.1.4 Η εμπορική αγγελία. 147

9.2 Στρατηγικές της εμπορικής αγγελίας 150
- 9.2.1 Εμπορικές αγγελίες γραμμένες από τους καταχωριζόμενους. 151
- 9.2.2 Εμπορικές αγγελίες με σημείωμα του συντάκτη. 152
- 9.2.3 Εμπορικές αγγελίες γραμμένες από τον συντάκτη. 153
- 9.2.4 Αγγελίες-μαρτυρίες. 155
- 9.2.5 Η πρώτη ελληνική διαφημιστική καμπάνια. 156

9.3 Σημαντικοί σταθμοί στη διαδρομή της εμπορικής αγγελίας 159
- 9.3.1 Η κατάκτηση της πρώτης σελίδας. 159
- 9.3.2 Η εισαγωγή της λέξης-κλειδί. 160
- 9.3.3 Από την εμπορική αγγελία στην εμπορική καταχώριση 162
- 9.3.4 Τα πρώτα σκιτσάκια. 163

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Γνωριμία με την εξελιγμένη μορφή της δυτικής διαφημιστικής καταχώρισης 164

10.1 Μέσω καταχωρίσεων δυτικών βιομηχανικών προϊόντων στον ελληνικό Τύπο 165

10.2 Μέσω καταχωρίσεων αλλοδαπών εμπόρων εγκαταστημένων στην Ελλάδα 166

10.3 Μέσω καταχωρίσεων του ομογενειακού Τύπου 167

10.4 Το κλείσιμο του πρώτου κύκλου της ελληνικής διαφημιστικής καταχώρισης 167

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ΄. 170

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ, ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ, ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Στοιχεία Πολιτισμικού πλαισίου 233

11.1 Εκπαίδευση 233

11.2 Ξένες γλώσσες 245

11.3 Εκδόσεις 253

11.4 Βιβλιοπωλεία 265

11.5 Μουσική 271

11.6 Χορός 278

11.7 Θέατρο 281

11.8 Ζωγραφική 294

11.9 Φωτογραφία 297

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Στοιχεία οικονομικής ζωής 306

12.1 Διατροφής είδη 306
12.1.1 Τα γλυκά 322
12.1.2 Το κρασί 326
12.1.3 Ο καπνός 336

12.2 Ένδυσης είδη 341
12.2.1 Η υπόδηση 350
12.2.2 Το καπέλο 352
12.2.3 Το κόσμημα 354

12.3 Καλλωπισμού είδη 359

12.4 Διακόσμησης είδη 361

12.5 Λειτουργία της Αγοράς 366

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Στοιχεία κοινωνικού περιβάλλοντος 378

13.1 Η γυναίκα 390

13.2 Το παιδί 401

13.3 Σχέση μεταξύ των κοινωνικών στρωμάτων 405

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Τα απωλεσθέντα 407

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ΄. 422

ΕΠΙΛΟΓΟΣ 450

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ 451

- **Ιστορία και Κοινωνιολογία.**
- **Παιδεία και Εκπαίδευση.**
- **Οικονομική Ιστορία.**
- **Τύπος.**
- **Τίτλοι που κυκλοφόρησαν τη συγκεκριμένη περίοδο, και έχουν ελεγχθεί.**
- **Γραφιστική, Διαφήμιση και Επικοινωνία.**
- **Περιηγήσεις και απομνημονεύματα.**
- **Αθηναϊκά.**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Όσο και αν η συγγραφή μιας διδακτορικής διατριβής είναι απο τη φύση της μοναχική εργασία –πολύ περισσότερο μάλιστα όταν βασίζεται στην έρευνα πρωτογενών πηγών, με τις ατελείωτες ώρες παραμονής στα αναγνωστήρια διαφόρων βιβλιοθηκών- πρέπει να αναγνωρίσω ότι, όλα αυτά τα χρόνια, που διήρκεσε, πολλοί άνθρωποι στάθηκαν δίπλα μου και βοήθησαν στην εκπλήρωση αυτής της προσπάθειας. Άλλοι μέσω της επαγγελματικής τους θέσης -σε βιβλιοθήκες, ινστιτούτα, αρχεία, οργανισμούς- και άλλοι μέσω διαπροσωπικών σχέσεων, προσφέροντας την ηθική τους συμπαράσταση.

Και, καθώς θα ήταν αδύνατον σ' αυτό μου το σημείωμα να αναφερθώ στον καθένα ξεχωριστά, τους ευχαριστώ όλους το ίδιο θερμά, γιατί η βοήθεια του καθενός, είτε μικρότερη είτε μεγαλύτερη, είχε το δικό της ειδικό βάρος και ήταν εξίσου πολύτιμη.

Ωστόσο, αισθάνομαι την ανάγκη μιας ξεχωριστής αναφοράς στα μέλη της συμβουλευτικής μου επιτροπής. Στον αναπληρωτή καθηγητή κ. Δ. Ποταμιάνο, που ευτύχησα να έχω επιβλέποντα στην εργασία μου, οφείλω ιδιαίτερες ευχαριστίες, και όχι μόνο για τις πολύτιμες οδηγίες και υποδείξεις του, που συνετέλεσαν σημαντικά στην περάτωσή της, αλλά και για την υπομονή και εμπιστοσύνη, που μου έδειξε. Επίσης, ευχαριστώ και τα δύο άλλα μέλη της επιτροπής, την αναπληρώτρια καθηγήτρια κ. Π. Ζέρη για την ευεργετική της ενθάρυνση και την αναπληρώτρια καθηγήτρια -στο αντίστοιχο τμήμα του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου- κ. Π. Ρηγοπούλου για τις καίριες παρατηρήσεις της.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αν η αφίσα μπορεί να θεωρηθεί η πιο εικαστική μορφή της διαφήμισης, η μικροσυσκευασία η πιο διακοσμητική, τότε, χωρίς αμφιβολία, η καταχώριση είναι η πιστότερη έκφραση του κοινωνικού της περίγυρου. Αυτό το οφείλει, κυρίως, στο γραπτό της μέρος. Κατά συνέπεια, οι καταχωρίσεις της πρώτης περιόδου, στις οποίες κυριαρχούσε το κείμενο, θα μπορούσαν να αποτελέσουν σημαντικά ντοκουμέντα για το κοινωνικό status της εποχής τους. Αυτή ακριβώς η σκέψη λειτούργησε ως ερέθισμα και πρόκληση, ταυτόχρονα, για τη συγκεκριμένη εργασία.

Είναι πια κοινός τόπος ότι η σχέση διαφημιστικής καταχώρισης – κοινωνικού περιβάλλοντος είναι πέρα για πέρα αμφίδρομη, αφού η διαφημιστική καταχώριση αντανακλά το οικονομικοπολιτιστικό επίπεδο της κοινωνίας της και το κοινωνικό πλαίσιο, με τη σειρά του, υπαγορεύει την έκφραση, την αισθητική, και τη στρατηγική της διαφημιστικής καταχώρισης.

Αν και είναι προφανές το ενδιαφέρον που θα παρουσίαζε μια τέτοια μελέτη, όχι μόνο για τους διαφημιστές, τους επικοινωνιολόγους και τους γραφίστες, αλλά και για τους κοινωνιολόγους,[1] εν τούτοις, λείπει, από την ελληνική, τουλάχιστον, βιβλιογραφία. Το θέμα καλύπτεται από μερικά λευκώματα που, ορμώμενα από νοσταλγική διάθεση, εξαντλούνται σε κάποιες ευχάριστες, διασκεδαστικές, ή περίεργες καταχωρίσεις οι οποίες δεν πάνε πιο πίσω από τον μεσοπόλεμο.[2]

Θα ήταν, ωστόσο, αφελές να ισχυριστεί κανείς ότι η έντυπη διαφήμιση στην Ελλάδα κάνει την εμφάνισή της, τις τελευταίες μόλις δεκαετίες, και μάλιστα με αναγνωρίσιμη μορφή. Αντίθετα έχει και η ελληνική διαφημιστική καταχώριση την ιστορία και την προϊστορία της.

Η γνώση λοιπόν της, μέχρι σήμερα, πορείας της, θα βοηθούσε στην

---

[1] Είναι εμφανές το κενό που αφήνει η ανυπαρξία ιστορικών της Διαφήμισης.

[2] Η μόνη ενδιαφέρουσα εργασία που συναντήσαμε στο χώρο ήταν των Λ. Βλαδίμηρου και Α. Ριζόπουλου *"Ιατρική και Διαφήμιση στην Ελλάδα από την Αρχαιότητα ως το 1940"* Αθήνα 1992, που όμως περιορίζει το θέμα σ' ένα συγκεκριμένο τομέα.

πρόβλεψη της πορείας της και προς το αύριο. Αυτό ήταν και θα είναι πάντα το μυστικό, είτε πρόκειται για τέχνη είτε για τεχνολογία. Κι' εδώ αναφερόμαστε σε κάτι, που αγκαλιάζει και τα δύο.

Δεν ξέρω κατά πόσο δικαιώθηκε το εγχείρημα. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, ήταν ένα μαγευτικό ταξίδι στα χρόνια -αν όχι της αθωότητας- τουλάχιστον της τρυφερής αδεξιότητας της ελληνικής διαφημιστικής καταχώρισης που έκρυβε πίσω από τις αράδες της τα χρόνια αφέλειας της τότε ελληνικής κοινωνίας.

Με λίγα λόγια, θα μπορούσε να πει κανείς πως, η παρούσα εργασία πραγματεύεται, κατά βάση, την καθημερινότητα της οθωνικής και μεσοβασιλικής περιόδου σε όλες της τις εκφάνσεις. Μια καθημερινότητα που δεν διαγράφεται μέσα από σημειώσεις ημεδαπών χρονικογράφων ή αλλοδαπών περιηγητών, φιλτραρισμένες από την προσωπική θέση και τις εμπειρίες του συγγραφέα τους, αλλά αναδύεται αβίαστα -αφού η περιγραφή της δεν είναι αυτοσκοπός- μέσα από τα κείμενα των πρωτόλειων, ακόμη, διαφημιστικών καταχωρίσεων που φιλοξενούσε -άλλοτε με μεράκι, άλλοτε με αμηχανία και άλλοτε με αδιαφορία- ο Τύπος της εποχής. Ένα πλήθος από μικρά και μεγαλύτερα κείμενα, που επιδέχονται επάλληλες αναγνώσεις, για να προσφέρουν σε αντάλλαγμα πολλαπλές πληροφορίες και συμπεράσματα.

Πολλές φορές μέσα από τη μελέτη αυτών των καταχωρίσεων επιβεβαιώνονται, συμπληρώνονται, αποδυναμώνονται ή και αναιρούνται απόψεις και συμπεράσματα, που έχουν εξαχθεί από άλλες πηγές.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Υπόθεση και στόχος της μελέτης:

Η κύρια υπόθεση στην οποία στηρίζεται η μελέτη συνοψίζεται στο ότι η διαφημιστική καταχώριση, σε όλες τις φάσεις της εξέλιξής της, αντανακλούσε πάντα τον περιβάλοντα κοινωνικό της χώρο σε όλα του τα επίπεδα.

Μ' αυτό ως δεδομένο, ο στόχος της εργασίας καταλήγει διττός. Από τη μία να φωτίσει την ιστορική διαδρομή και την εξέλιξη αυτής της ίδιας της διαφημιστικής καταχώρισης. και από την άλλη να επιβεβαιώσει τη χρησιμότητά της ως πηγή πληροφόρησης για το κοινωνικό γίγνεσθαι της εποχής της.

Στην πορεία της εργασίας γρήγορα γίνεται φανερό πως οι στόχοι αυτοί δεν αποτελούν δύο ξεχωριστά σκέλη αλλά, αντίθετα, η ύπαρξη του ενός δίνει υπόσταση στον άλλο.

Οριοθέτηση της μελέτης:

Γεωγραφικά η μελέτη καλύπτει το χώρο της νεαρής ελληνικής πρωτεύουσας, μια και ήταν αυτή που πληρούσε τις απαραίτητες βασικές προϋποθέσεις για τη συντήρηση της έντυπης διαφήμισης. Διέθετε, δηλαδή, ικανό αριθμό εφημερίδων, αγορά με ικανοποιητική επάρκεια και ποκιλία, μεγάλη αγοραστική δύναμη από μια μερίδα πολιτών της, και μια αυξανόμενη καταναλωτική διάθεση από τις υπόλοιπες.

Όσον αφορά τώρα στα πραγματικά χρονικά όρια της μελέτης, αυτά εκτείνονται μεταξύ του 1840 και του 1864. Αρχίζει, δηλαδή, όταν στις προμετωπίδες των σημαντικότερων εφημερίδων αναγράφεται τιμοκατάλογος των, πάσης φύσεως, καταχωρίσεων και τελειώνει με την ψήφιση του συντάγματος του 1864, που δίνει τη δυνατότητα στον Τύπο να περάσει σε μια νέα εποχή, συμπαρασύροντας μαζί του και την καταχώριση.

Οι Πηγές:

Το υλικό, που χρησιμοποιήθηκε στη μελέτη αυτή, είναι, κατά κύριο λόγο, πρωτογενές και αντλήθηκε –ύστερα από πολύχρονη έρευνα- από τον Τύπο της εποχής. Στην προκειμένη περίπτωση, αφορά σε διαφημιστικές καταχώρισεις, όποιασδήποτε μορφής, που δημοσιεύτηκαν στον περιοδικό και στον ημερήσιο αθηναϊκό Τύπο κατά την οθωνική και μεσοβασιλική περίοδο.

Οι τίτλοι που εκδόθηκαν τη συγκεκριμένη περίοδο ανέρχονταν σε δεκάδες. Κάποιοι απ' αυτούς υπήρξαν εξαιρετικά βραχύβιοι, κάποιοι άλλοι ιδιαίτερα μακρόβιοι, ενώ οι περισσότεροι είχαν μια ενδιάμεση διάρκεια. Ωστόσο η έρευνα επικεντρώθηκε, κυρίως, σε τίτλους που είχαν μεγάλη χρονική διάρκεια,και όχι μόνο, γιατί αυτό αποδεικνύει την αποδοχή, που είχαν αυτά τα φύλλα από το αναγνωστικό κοινό, επομένως και την προτίμηση των διαφημιζομένων, με αποτέλεσμα να δημοσιεύουν μεγαλύτερο αριθμό διαφημιστικών καταχωρίσεων, αλλά και γιατί μέσα στις αράδες αυτών των καταχωρίσεων αποτυπώνονται με περισσότερη συνέπεια, χωρίς χρονικές διακοπές, όλες σχεδόν οι αλλαγές και οι εξελίξεις της συγκεκριμένης εποχής. Παρόλα αυτά δεν αποκλείστηκαν και τίτλοι που μπορεί μεν να είχαν μικρή διάρκεια ζωής, αντιμετώπισαν, όμως, το νέο φαινόμενο της έντυπης διαφήμισης με κάποια ιδιαιτερότητα και με ασυνήθιστα ανοιχτό πνεύμα.

Τελικά, η συγκομιδή της έρευνας ήταν εκατοντάδες καταχωρίσεις, πολλές από τις οποίες χρειάστηκε να αντιγραφούν ιδιόχειρα. Ένα υλικό άφθονο, πρωτότυπο και γοητευτικό, που άλλοτε "αφηγείται" πρόθυμα, από μόνο του, και άλλοτε "αφήνεται να διαβαστεί," με πολλούς διαφορετικούς τρόπους.

Ακολούθησε ο αγώνας για την αναπαραγωγή αυτού του, σχεδόν, απαγορευτικού, λόγω παλαιότητας, και φθοράς, υλικού που βρισκόταν διάσπαρτο σε διάφορες μικρές και μεγάλες βιβλιοθήκες, οι περισσότερες από τις οποίες δεν διέθεταν κανένα τεχνικό εξοπλισμό για τη διευκόλυνση μιας εξαιρετικά επίπονης και χρονοβόρας έρευνας.

Ωστόσο, τώρα, στο τέλος πια αυτής της διαδρομής, έχω πειστεί πως όλες αυτές οι αρνητικές καταστάσεις λειτούργησαν σαν μια πρόκληση, που ενεργοποίησε πείσμα και επιμονή αποφέροντας τελικά μια πλούσια και ..... ζουμερή συγκομιδή πληροφοριών.

Όταν η έρευνα τελείωσε, ή μάλλον σταμάτησε σε ένα επιλεγμένο σημείο, ακολούθησε το εξίσου επίπονο στάδιο της επιλογής, γιατί πραγματικά αποδείχτηκε πολύ δύσκολο να περιοριστεί και να μπεί σε καλούπια ένα υλικό τόσο άφθονο, τόσο ζωντανό και πολλές φορές τόσο απρόσμενο.

Μία ειδική επισήμανση:

Στο μεγαλύτερο μέρος της εργασίας, και παράλληλα με το κείμενό της, εμφανίζονται πληκτρολογημένες, και συνήθως ολόκληρες, πολλές από τις καταχωρίσεις που χρησιμοποιήθηκαν σαν ντοκουμέντα. Ενώ, αντίθετα, είναι μάλλον λιγότερες οι φωτοτυπημένες που προστίθενται σαν παράρτημα στο τέλος κάθε μέρους της εργασίας. (Εξαιρείται, φυσικά, το τρίτο μέρος που αφορά στη γραφίστικη εξέλιξη των καταχωρίσεων, και στο παράρτημα του οποίου ήταν απαραίτητη η παρουσίασή τους με τη μορφή που είχαν δημοσιευθεί).

Η επιλογή αυτού του τρόπου παρουσίασης των καταχωρίσεων έγινε συνειδητά και αποφασίστηκε για τέσσερις πολύ συγκεκριμένους λόγους:

α) Πληκτρολογημένες καταχωρίσεις, γιατί λόγω κακής εκτύπωσης και κάκκιστης συντήρησης του μεγαλύτερου μέρους των πρωτοτύπων θα ήταν εξαιρετικά δυσανάγνωστες. (Να σημειωθεί πάντως ότι κρατήθηκε πιστά η φόρμα και η ορθογραφία τους, εκτός από τον τονισμό τους).

β) Καταχωρίσεις ανάμεσα στα κείμενα, για την άμεση και αβίαστη κατανόηση των θέσεων της μελέτης.

γ) Ολόκληρες καταχωρίσεις, για τον πιθανό εντοπισμό επιπλέον πληροφοριών, από αναγνώστες – ερευνητές, του ίδιου ή και άλλου αντικειμένου.

δ) Μεγάλος αριθμός καταχωρίσεων, για να καταδειχθεί πως το όποιο συμπέρασμα δεν βγήκε αποσπασματικά από μια τυχαία καταχώριση.

Δομή της μελέτης:

Η μελέτη είναι δομημένη σε τέσσερα μέρη, καθένα από τα οποία συνοδεύεται από ένα παράρτημα.

Στο πρώτο μέρος απαριθμούνται οι παράγοντες που λειτούργησαν είτε προωθητικά είτε ανασταλτικά και που έμεσα -μέσω του τύπου και της αγοράς- επηρέασαν την έντυπη διαφήμιση. Για να καταστεί όμως δυνατή και η κατανόηση αυτών των παραγόντων χρειάστηκε, παράλληλα, να μελετηθεί το ιστορικό πολιτικό και οικονομικό πλαίσιο της εποχής που τους δημιούργησε και που, κατά περίσταση, τους έφερε άλλοτε αντιμέτωπους, και άλλοτε αρωγούς στην εξέλιξη της διαφημιστικής καταχώρισης. Γιατί είναι βέβαιο πως η τελευταία επηρεάστηκε και συχνά καθοδηγήθηκε από όλους αυτούς τους παράγοντες.

Έκλεισε μέσα της όλες τις επιρροές που δέχτηκε και που μια προσεκτική όσο και υπομονετική ματιά μπορεί να διακρίνει μία προς μία. Αυτό, άλλωστε, είναι και το τελικό ζητούμενο της έρευνας, η ανάγνωση της διαφημιστικής καταχώρισης σε πολλαπλά επίπεδα ώστε να μας επιτραπεί η προσέγγιση του συγκεκριμένου χωροχρόνου από άλλη αφετηρία και άλλη διαδρομή.

Στο πρώτο κεφάλαιο αυτού του μέρους, ερευνώνται και ερμηνεύονται τα αίτια, που δημιούργησαν το πλέγμα των αρνητικών -για τον Τύπο- παραγόντων και, κατ' επέκταση, για τη διαφημιστική καταχώριση.

Το δεύτερο κεφάλαιο έχει το προνόμιο να εξετάζει τους προωθητικούς, για το ίδιο αντικείμενο, παράγοντες, έστω κι' αν στην ουσία πρόκειται μόνο για έναν.

Τα κεφάλαια, τρία και τέσσερα επικεντρώνονται στον προσδιορισμό των δυσμενών και ευνοϊκών, αντίστοιχα, συγκυριών και στο ρόλο που έπαιξαν για την καλή ή όχι λειτουργία της Αγοράς.

Στο δεύτερο μέρος προσδιορίζεται, και αιτιολογείται, ο ρόλος του Τύπου ως το κατεξοχήν όχημα της διαφημιστικής καταχώρισης. Ενώ, μια σύντομη αναδρομή στις απαρχές του, εμφανίζει ανάγλυφα την παράλληλη πορεία που διέτρεξε μαζί της.

Στο πέμπτο κεφάλαιο, επιχειρείται ένα μικρό οδοιπορικό στην ιστορία του Τύπου. Ενώ το έκτο, είναι αφιερωμένο στον ελληνικό Τύπο και επικεντρωμένο στον αθηναϊκό, του οποίου προσπαθεί να φωτίσει όλες τις πτυχές. Από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά του μέχρι τη λειτουργία του συστήματός του.

Το έβδομο και τελευταίο κεφάλαιο του δεύτερου μέρους, εμφανίζει μέσα από πρωτογενές υλικό τη στενή αλληλεπίδραση Τύπου και καταχώρισης.

Το τρίτο μέρος δίνει υπόσταση στον ένα από τους δύο στόχους της μελέτης. Μέσα από τα τρία κεφάλαια και τα επτά υποκεφάλαιά του κάνουμε την αντίστροφη διαδρομή της ελληνικής διαφημιστικής καταχώρισης ώστε να εντοπίσουμε την αφετηρία της και να ακολουθήσουμε την αργή μεταμόρφωσή της μέσα από την προσπάθειά της να κάνει τα πρώτα της βήματα και να αρθρώσει τα πρώτα της διαφημιστικά μηνύματα

Στο όγδοο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στον χρονικό και γεωγραφικό εντοπισμό του φαινομένου της έντυπης διαφήμισης, γενικότερα. Στην απόριψη, στην αποδοχή, και εν τέλει στην επικράτηση αυτού του φαινομένου.

Το ένατο κεφάλαιο μας μεταφέρει στην ελληνική πραγματικότητα και μας βοηθάει να εντοπίσουμε τη σχεδόν αόρατη, αρχικά, καταχώριση στον αθηναϊκό Τύπο της εποχής. Μια καταχώριση που δεν παραπέμπει ούτε με το όνομά της, ούτε με τη φόρμα της, ούτε με τη στρατηγική της, σ' αυτό που σήμερα έχουμε κατά νου.

Στο δέκατο κεφάλαιο περνάμε στην εφηβική ηλικία της καταχώρισης και στις ανησυχίες της να γνωρίσει τον ..... έξω κόσμο. Έτσι, περιγράφεται με ποιους τρόπους έρχεται σε επαφή με την εξελιγμένη πια –για την εποχή- μορφή της δυτικής διαφημιστικής καταχώρισης.

Και, τέλος, μπαίνουμε στο τέταρτο μέρος. Σ' αυτό δίνεται το πραγματικό στίγμα της εργασίας και δικαιώνεται η συνολική μελέτη. Θα μπορούσε να πει κανείς πως τα τρία προηγούμενα μέρη, λειτουργούν υποστηρικτικά για το τέταρτο. Ενώ γι' αυτό το μέρος προορίζεται και το μεγαλύτερο κομμάτι του πρωτογενούς υλικού που επί χρόνια συλλεγόταν. Το μέρος αυτό διαρθρώνεται σε τρία μεγάλα κεφάλαια.

Το ενδέκατο κεφάλαιο αφορά στο πολιτιστικό πλαίσιο και περιλαμβάνει όλους τους τομείς που εξ αντικειμένου τρέφουν ή το λιγότερο επηρεάζουν το πλαίσιο αυτό. Τις δραστηριότητες αυτών των τομέων παρακολουθούμε μέσα από τα κείμενα των, όποιας μορφής, διαφημιστικών καταχωρίσεων που αναφέρονται στην εκπαίδευση, στις ξένες γλώσσες, στις εκδόσεις, στα βιβλιοπωλεία, στη μουσική, στο χορό, στο θέατρο, στη ζωγραφική και στη φωτογραφία.

Το δωδέκατο κεφάλαιο αφορά στην οικονομική ζωή της περιόδου. Αυτή τη φορά το ενδιαφέρον επικεντρώνεται σε καταχωρίσεις ειδών διατροφής, ένδυσης,

καλλωπισμού, και διακόσμησης. Είδη που μαρτυρούν περισσότερο απ' οτιδήποτε την κίνηση και την λειτουργία της αγοράς, που με τη σειρά της εμφανίζει τους οικονομικούς δείκτες της συγκεκριμένης εποχής.

Το δέκατο τρίτο κεφάλαιο έχει να κάνει με το κοινωνικό περιβάλλον της περιόδου. Εδώ βρισκόμαστε στην καρδιά του στόχου της μελέτης. Με τη συνδρομή ενός πλήθους μαρτυριών και πληροφοριών που ανακαλύπτουμε μέσα στις αράδες, αλλά και πίσω και ανάμεσα σ'αυτές, διαγράφεται ο ηθογραφικός χάρτης της εποχής με τις ιδιαιτερότητές του. Ιδιαιτερότητες που σηματοδοτούν τις σχέσεις της κοινωνίας με τα μέλη της, ειδικότερα με τα πιο αδύναμα απ'αυτά, όπως η γυναίκα και το παιδί αλλά και τις σχέσεις των κοινωνικών ομάδων μεταξύ τους.

Μια επιπλέον βοήθεια, για την ολοκλήρωση του εγχειρήματος είναι το δέκατο τέταρτο και τελευταίο κεφάλαιο που αφορά στα κάθε είδους απωλεσθέντα -άψυχα και έμψυχα, πολύτιμα και ασήμαντα- των Αθηναίων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αναστολτικοι και Προωθητικοι -για την Πορεια της Διαφημιστικης Καταχωρισης- Παραγοντες.

Δύο είναι οι φορείς, οι οποίοι έχουν ζωτική σημασία για τη διαφημιστική καταχώριση, οΤύπος που τη "στεγάζει" και η αγορά που τη "συντηρεί".

Μ'αυτό ως δεδομένο, ο,τιδήποτε προάγει ή αναστέλλει την κυκλοφορία του Τύπου και τονώνει ή αποδυναμώνει τη λειτουργία της αγοράς, έχει αντίκτυπο και στην εξέλιξη της διαφημιστικής καταχώρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ανασταλτικοί, μέσω του Τύπου, παράγοντες.

Τρεις, ουσιαστικά, ήταν οι παράγοντες που επέδρασαν ανασταλτικά στη πορεία του Τύπου και κατ' επέκταση στη πορεία της διαφημιστικής καταχώρισης: α) τα κατασταλτικά μέτρα εναντίον του, β) το μεγάλο ποσοστό αναλφαβητισμού και γ) η παντελής έλλειψη συγκοινωνιακών μέσων.

1.1 Κατασταλτικά μέτρα εναντίον του Τύπου.

Η κατ' εξοχήν τροχοπέδη στη πορεία του τύπου, που ακολούθησε –ως φυσική συνέπεια- το έλλειμμα της δημοκρατίας, ήταν ο περιορισμός της ελευθεροτυπίας. Η χρονική διάρκεια, που καλύπτεται από την έρευνα, συμπίπτει με την οθωνική και μεσοβασιλική περίοδο, μία ταραγμένη –πολιτικά- περίοδο για το νεαρό κράτος που μόλις είχε δημιουργηθεί. Την απόλυτη κληρονομική μοναρχία, που του επιβλήθηκε, διαδέχτηκε η συνταγματική μοναρχία, και την εκθρόνιση του Όθωνα η αναμονή για την ενθρόνιση του Γεωργίου του Α΄.

Πώς, όμως, αντιμετωπιζόταν ο Τύπος μέσα σ'αυτό το πολιτικό πλαίσιο με το -άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο- συγκεντρωτικό σύστημα; Τη δεκαετία της απόλυτης μοναρχίας -μέχρι το συνταγματικό κίνημα του 1843- τη χώρα, ως γνωστόν, διοικούσε η βαυαροκρατία. Αρχικά, με τη μορφή της αντιβασιλείας και αργότερα από τον ίδιο τον Όθωνα, ο οποίος, ωστόσο, για μεγάλο διάστημα -μετά την ενηλικίωση του- διοικούσε, ουσιαστικά, είτε υπό την καθοδήγηση είτε υπό την επιρροή της.

Τα βασικά χαρακτηριστικά της βαυαρικής διοίκησης ήταν ο δεσποτισμός, η άγνοια των πραγματικών αναγκών του ελληνικού λαού, η γραφειοκρατία, και η έλειψη γενικότερης πολιτικής για την ανάπτυξη της οικονομίας.[1]

---

[1] Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, "*Η Ελληνική Τραγωδία*", σ.10.

Φαίνεται πως οι διοικούντες ενστερνίζονταν σε μεγάλο βαθμό τις ιδέες του Βαυαρού πρεσβευτή στο Λονδίνο, βαρώνου Cetto, όπως τις είχε αναπτύξει σε υπόμνημά του, για τον τρόπο διοίκησης των Ελλήνων από το Όθωνα: *" Η νέα Βασιλεία δια να εδραιωθή εν τη Ελλάδι, πρέπει να επιβληθή δι' όλου του όγκου, δι' όλης της εξωτερικής επιδείξεως, ήτις δύναται να καταπλήξη τα πλήθη, διότι οι Έλληνες είναι λαός ανατολικός, επί τέσσαρας αιώνας συνειθίσας να προσκυνή τον κατακτητήν. Ο Βασιλεύς πρέπει ν' αντικαταστήση τον Σουλτάνον εν Ελλάδι, και οι διοικηταί του να ώσιν οι διάδοχοι των πασάδων· διότι άλλως οι Έλληνες δεν εννοούσι την εξουσίαν, άλλως δεν την εγνώρισαν".* [2]

Αποτέλεσμα αυτής της διοίκησης ήταν οι χαμηλές και αγροτικές τάξεις να ζουν μέσα στην αθλιότητα, οι μεσαίες να ασφυκτιούν από τη δυσβάσταχτη φορολογία και οι ανώτερες να δυσανασχετούν για τον παραγκωνισμό τους[3]. Οι αυτόχθονες αποκλείστηκαν από τον κρατικό μηχανισμό και όλα τα αξιώματα και οι καίριες θέσεις, σε στράτευμα και διοίκηση, παραχωρήθηκαν σε Βαυαρούς και Φαναριώτες.[4] Γράφει χαρακτηριστικά ο Μακρυγιάννης στα απομνημονεύματά του: *"..... Αυτείνοι αφεντάδες μας κ΄εμείς είλωτές τους. Πήραν τα καλύτερα υποστατικά, τις καλύτερες θέσες, τους σπιτότοπους, 'σ τα υπουργεία βαρειούς μιστούς δανείζουν τα χρήματά τους δύο και τρία τα εκατό τον μήνα, ...Κριταί αυτείνοι, αφεντάδες αυτείνοι όπου να πάνε οι Έλληνες όλο ξυλιές τρώνε....."* [5]

Ο πιο ευαίσθητος αποδέκτης όλων αυτών των προκλήσεων ήταν, χωρίς αμφιβολία, ο Τύπος, ο οποίος αντέδρασε και ανάλογα. Η στάση του χαρακτηρίστηκε από τους κρατούντες υπονομευτική, και θεσπίστηκαν σκληρά μέτρα εναντίον του. Πρόκειται για τους περίφημους νόμους περί Τύπου της βαυαρικής αντιβασιλείας, οι οποίοι θεωρούνται μνημείο αντιλαϊκότητας, δεσποτισμού και αντιπροοδευτισμού.[6]

Δημοσιεύτηκαν στις 14 Σεπτεμβρίου 1833 στο υπ'αριθ.29 φύλλο της εφημερίδας της κυβερνήσεως και ήταν ένα διάταγμα και δύο νόμοι. Το διάταγμα *"Περί του δικαιώματος του μετέρχεσθαι την τυπογραφίαν, λιθογραφίαν ή*

---

[2] Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ, *"Ιστορία της Νεώτερης Ελλάδας-οι αγώνες του προοδευτικού τύπου"*, σ. 221.
[3] Ν. ΣΒΩΡΟΝΟΣ, *"Επισκόπηση της Νεοελληνικής Ιστορίας"*, σ.79.
[4] Για να είμαστε ρεαλιστές, αυτό θα πρέπει να οφείλετο, κατά ένα ποσοστό, και στην έλλειψη τυπικών προσόντων των αυτοχθόνων, γι'αυτές τις θέσεις, σε αντίθεση με τους Φαναριώτες που τα διέθεταν και με το παραπάνω.
[5] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, *"Μεγάλοι Σταθμοί της Ιστορίας"*, σ. 11.
[6] Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, *"Το Χρονικό της Ελληνικής Τυπογραφίας"*, τομ.2, σ.76.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

βιβλιοπωλίαν" με επτά άρθρα, ο νόμος *"Περί αστυνομίας του τύπου"* με είκοσι άρθρα, και ο νόμος *"Περί εγκλημάτων εκ της καταχρήσεως του τύπου"* με τριάντα πέντε άρθρα.[7] Τα περισσότερα από τα άρθρα αυτά ήταν τόσο αποπνικτικά, ώστε τα αποτελέσματά τους υπήρξαν οδυνηρά για τον ελληνικό Τύπο.

Ωρισμένα φύλλα όπως, για παράδειγμα, ο "Ήλιος" και ο "Τριπτόλεμος," αναγκάστηκαν να περιορίσουν την ύλη τους σε φιλολογικά άρθρα με κατάληξη τη διακοπή της έκδοσής τους.[8] Οι συνεχείς κατασχέσεις, τα πρόστιμα, οι διώξεις και οι φυλακίσεις των δημοσιογράφων, που απόρρεαν από τα άρθρα αυτά, αποσκοπούσαν στη φίμωση κάθε ελευθερίας της έκφρασης.[9]

Άρθρα όπως το 1 και το 4, του διατάγματος *"Περί του δικαιώματος του μετέρχεσθαι την τυπογραφίαν, λιθογραφίαν ή βιβλιοπωλίαν"* είναι φανερό ότι στόχευαν στην αποθάρρυνση για την έκδοση εφημερίδας, αφού υποχρέωναν όποιον ήθελε να ασχοληθεί με την *"τυπογραφία, λιθογραφία ή βιβλιοπωλία"* να πάρει άδεια από τις αρχές .Μια άδεια, όμως, που ίσχυε μόνο για το νομό και για τη συγκεκριμένη ειδικότητα, για την οποία είχε εκδοθεί.

Τον ίδιο στόχο είχε και το άρθρο 6, του νόμου *"Περί αστυνομίας του τύπου"* με την προκαταβολή, εκ μέρους του εκδότη, εγγύησης πέντε χιλιάδων δραχμών σε μετρητά, ώστε να είναι εξασφαλισμένη η είσπραξη των επιβαλλομένων προστίμων. Ένα ποσό, σχεδόν, υπέρογκο για την εποχή. Χτύπημα, επίσης, στην ελευθεροτυπία ήταν και το άρθρο 10, του ίδιου νόμου, σύμφωνα με το οποίο, ένα φύλλο από κάθε εφημερίδα, περιοδικό ή σύγγραμμα εκδιδόμενο εντός του Βασιλείου ώφειλε να κατατίθεται στο Επαρχείο, πριν από τη διανομή και την αποστολή του, υπογεγραμμένο από τον υπεύθυνο συντάκτη του.

Στο ίδιο πνεύμα κινήθηκε και μια σειρά από άρθρα (6 έως και 15) του νόμου *"Περί εγκλημάτων εκ της καταχρήσεως του τύπου"*, τα οποία αναφέρονταν σε επιβαλόμενες ποινές φυλάκισης. Σε όποιον, π.χ. τολμούσε -μέσω κειμένων, εικόνων ή άλλων ανακοινώσεων- να "εξυβρίσει, λοιδορήσει ή εμπαίξει" το πρόσωπο του βασιλιά ή της βασίλισσας, επιβάλλετο φυλάκιση ενός έως πέντε ετών. Του διαδόχου ή της συζύγου του φυλάκιση εννέα μηνών έως τριών ετών. Αρχηγού ξένου κράτους,

---

[7] Κ. ΜΑΓΕΡ, *"Ιστορία του Ελληνικού Τύπου"*, τομ. Α΄. σ. 46.
[8] Ι. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΙΚ. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ, *"Η Θεμελίωση του Ελληνικού Κράτους (1833-1843)"*, σ. 120.
[9] Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ. 60.

έξι μηνών έως δύο ετών. Πρεσβευτή ή άλλου διπλωμάτη, ενός μηνός έως ενός έτους, Μέλους της βασιλικής οικογένειας, ποινή δύο εβδομάδων έως έξι μηνών. κ.λ.π.[10]

Άξιο αναφοράς είναι, επίσης, και το μακιαβελικό άρθρο 28 του ίδιου νόμου, το οποίο δημιουργώντας ολόκληρη αλυσίδα υπευθύνων, στόχευε στη διάβρωση και στην εξαχρείωση του χώρου, με τον εξαναγκασμό σε κατάδοση του ενός από τον άλλο.

Άρθρον 28

Δια αξιόποινα συγγράμματα είναι υπεύθυνος:

α') Ο συγγραφεύς, εάν δεν αποδείξη ότι ούτε της τυπώσεως, ούτε της εκδόσεως μετείχε.

β') Ο εκδότης, εάν δεν αποδείξη ότι είναι άλλος τις ο συγγραφεύς, και μόνον κατά την παραγγελίαν αυτού επεχειρίσθη η έκδοσις.

γ') Ο πρωτότυπος βιβλιοπώλης, καθ' όσον δεν αναφέρη τον συγγραφέα ή εκδότην.

δ') Ο τυπογράφος, εάν δεν αναφέρη τον συγγραφέα, εκδότην ή πρωτότυπον βιβλιοπώλην.

ε') Ο διαδίδων και ο παραγγείλας την διάδοσιν καθ' όσον δεν αναφέρει τον συγγραφέα, εκδότην, πρωτότυπον βιβλιοπώλην ή τυπογράφον[11].

Σημειωτέον, ότι υπήρχαν σαράντα πέντε, ακόμη, άρθρα που αποσκοπούσαν στον στραγγαλισμό του Τύπου. Συνεπεία όλων αυτών, αρκετές εφημερίδες αναγκάστηκαν να κλείσουν. Πολλές κατασχέθηκαν και άλλων οι συντάκτες φυλακίστηκαν.

Στο σημείο αυτό να δώσουμε ένα μικρό δείγμα της άποψης των εμπνευστών αυτών των μέτρων. Γράφει λοιπόν ο Μάουρερ:

"..... *Αι πλείσται όμως δυνάμεις, κατηναλίσκοντο ατυχώς εις την εφημεριδογραφίαν..... Όταν όμως η ελευθεροτυπία εξεφυλίσθη εις πραγματικήν ακολασίαν του Τύπου και ειδικώτερον ο "Χρόνος" ήρχισεν να εκτρέπεται του προορισμού του και να προπαγανδίζει τας αρχάς της χονδροειδεστέρας υπερφιλελευθερίας και τάσεις καθαρώς επαναστατικάς, τότε εξηντλήθη και η υπομονή της Αντιβασιλείας και εδημοσιεύθησαν οι διάφοροι περί Τύπου νόμοι.*

[10] Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, όπ.π., σ. 84.
[11] Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, οπ.π., σ. 87.

..... *Τα νομοθετήματα ταύτα περί Τύπου τα οποία ητοιμάσθησαν ταχέως και εν πάση μυστικότητι, είχαν θαυμαστά αποτελέσματα. Εδημοσιεύθησαν εις την κατάλληλον ακριβώς εποχήν, ότε δηλαδή η υπό του Τύπου ασκουμένη διέγερσις* (της κοινής γνώμης) *είχε φθάσει εις το ύψιστον σημείον της. Είχαν κατά τοσούτω μάλλον αγαθά αποτελέσματα, καθ' όσον ουδείς υπωπτεύετο την δημοσίευσίν των, αι δε αρχαί τας οποίας καθιέρωναν, όχι μόνον δεν ετρόμαξαν κανένα, αλλ' απ'εναντίας έτυχαν και της γενικής επιδοκιμασίας των αγαπώντων την πατρίδα των".*[12]

Παρόλα αυτά, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν είχαν μόνο οι Βαυαροί αυτές τις απόψεις περί λειτουργίας του Τύπου. Σύμφωνα με τον F. Pouqueville, στη συζήτηση για την έκδοση της "Ελληνικής Σάλπιγγας", στην Καλαμάτα, ο Μανιάτης οπλαρχηγός Παναγιώτης Κρεββατάς σχολίαζε: *"Δεν μας χρειάζονται προς το παρόν εφημερίδες, γιατί η δημοσιογραφία θα χαλάση τα μυαλά των ξυπόλητων και των κολληγάδων, θα πάρη ο νους των αέρα, γιατί οι γαζετατζήδες (σ.σ. δημοσιογράφοι) θα γράφουν ότι τους κατέβη και θα μας φέρουν την αθεΐαν και το ρεπούμπλικο (σ.σ. Δημοκρατία), όπως και στη Φράτζα" (σ.σ. Γαλλία).*[13]

Η πλειοψηφία των ιστορικών και κοινωνιολόγων θεωρεί ότι το κύριο χαρακτηριστικό της Οθωνικής περιόδου -και ιδιαίτερα της Αντιβασιλείας- ήταν η δεσποτική και ανίκανη, σε κάθε επίπεδο, διοίκηση. Υπάρχει, ωστόσο, και μία μερίδα που υποστηρίζει ότι, παρά τα όποια σφάλματα και τις όποιες αδυναμίες της, η διοίκηση αυτή έβαλε τις βάσεις για ένα οργανωμένο κράτος.[14] Όλοι, πάντως, συμφωνούν σ'ένα σημείο, στην παραδοχή για τη φίμωση του Τύπου, που επιχειρήθηκε από τους κρατούντες, καθ'όλη τη διάρκεια της οθωνικής περιόδου. Εξάλλου, τα μηνύματα του βασιλιά Λουδοβίκου προς τα μέλη της Αντιβασιλείας -τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση,[15] είχε το δικαίωμα να ορίζει και να ανακαλεί- ήταν σαφή, όπως άλλωστε και οι γραπτές συμβουλές που έδινε στο γιό του: *" Αν είναι δυνατόν (από νομική πλευρά) ας εξακολουθήσει ο περιορισμός του Τύπου γιατί*

---

[12] G.L. VON MAURER, *"Ο Ελληνικός Λαός"*, τομ. Β, σ. 199, 200..
[13] Δ. ΣΑΠΡΑΝΙΔΗΣ, *"Ιστορία της Πολιτικής Γελιογραφίας στην Ελλάδα"*, σ. 25
[14] Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ, όπ.π.,σ. 78. / Ι. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΑΙΚ. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ, οπ.π. σ. 34./ Κ.ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, όπ.π.,σ. 10. / W. SEIDL, *"Βαυαροί στην Ελλάδα"*, σ. σ. 123, 220.
[15] Ι. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΑΙΚ. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ, όπ.π., σ. 89.

αυτός καθοδηγεί την κοινή γνώμη. Ό,τι τυπώνεται ενάντια στην κυβέρνηση έχει μονιμότερη επίδραση απ' ό,τι γράφεται υπέρ αυτής."[16]

Για να αντιμετωπιστεί η μαχητική δράση του Τύπου, θεσπίστηκαν εμβόλιμα ψηφίσματα, παραπομπές και διατάγματα, ώστε να συμπληρωθούν όσα, τυχόν, κενά άφηναν οι ξενόφερτοι νόμοι.[17] Ψηφίστηκαν ακόμη και συμπληρωματικοί νόμοι *"προστασίας του καθεστώτος,"* οι οποίοι πολλές φορές ήταν "φωτογραφικοί" για κάποιες συγκεκριμένες εφημερίδες, όπως, για παράδειγμα, ο νόμος *"περί εξυβρίσεως εν γένει δια του τύπου,"* που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της κυβερνήσεως στις 23 Νοεμβρίου 1837 με αφορμή τις σφοδρές επιθέσεις της εφημερίδας "Ελπίς" του Κ. Λεβίδη.[18] Στον αυστηρότατο αυτό νόμο, την επιβολή του οποίου είχε επίμονα απαιτήσει και ο Λουδοβίκος,[19] υπήρχαν εκτός από τις βαρύτατες ποινές για τα αδικήματα του Τύπου και όροι σχετικοί με τα προσόντα και την οικονομική κατάσταση των υπευθύνων συντακτών.[20] Όροι που καθιστούσαν εξαιρετικά δύσκολη την έκδοση εφημερίδων και άφηναν να διαφανεί η προσπάθεια της Κυβέρνησης, να καταστήσει τον Τύπο υπόθεση της εκολλαπτόμενης αστικής τάξης.

Παρόλα αυτά, ο Τύπος άντεξε γιατί, όσο κι αν φαίνεται οξύμωρο, οι ίδιες αιτίες που τον στραγγάλιζαν, ταυτόχρονα, του πρόσφεραν και ένα ισχυρό κίνητρο για να αντιστέκεται, το όραμα για την κατάκτηση της ελευθερίας του.

Έτσι, στην κατασταλτική δράση της εξουσίας, η αντίδραση του θιγόμενου Τύπου ήταν πολύ περισσότερο μαχητική από ανακλαστική.[21] Και είναι

---

[16] W. SEIDL, όπ.π. ,σ. 158.

[17] Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, όπ.π., σ .77.

[18] Το φθινόπωρο του 1837 η αντιπαλότητα ανάμεσα στον Τύπο και τους κρατούντες βρισκόταν σε δραματικό σημείο, η οξύτητα ξεπερνώντας κάθε όριο έφθανε σε προσωπικές επιθέσεις. Βαυαροί στρατιώτες χειροδίκησαν κατά του Κ.Λεβίδη μέσα στο καφενείο η "Ωραία Ελλάς". Ενώ ακολούθησε αργότερα η απάντηση των φίλων του εκδότη με επίθεση κατά του ταγματάρχη Καρλ Φον Πούρκχαρτ, μέλους της βασιλικής αυλής, τον οποίο θεώρησαν υποκινητή της επίθεσης εναντίον του Λεβίδη. (Ι.ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΑΙΚ..ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ, όπ.π., σ. , 177).

[19] Ήταν απροκάλυπτη η εχθρότητά του απέναντι στο Σύνταγμα και στην ελευθερία του Τύπου, για την οποία δήλωνε: *"Εγώ την ονομάζω αυθάδεια του Τύπου"*. Ενώ για το σύνταγμα έγραφε στον Όθωνα στις 17 Ιανουαρίου 1835: "... *Σου επαναλαμβάνω: Το σύνταγμα αποτελεί φωλιά του λύκου απ' όπου κανείς δεν βγαίνει σώος και αβλαβής, οι συνέπειές του είναι απρόβλεπτες*..... (W., SEIDL, όπ.π. σ. 156,158).

[20] Ο νόμος αυτός καθόριζε, σαν προϋπόθεση για την έκδοση εφημερίδας, την ύπαρξη περιουσίας μεγαλύτερης των πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών, δίπλωμα πανεπιστημιακής σχολής και γνώση της αρχαίας ελληνικής γλώσσας. (Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ, *"Εισαγωγή εις την ιστορίαν της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας"*, σ. 52).

[21] Ο "Αιών" στο φύλλο της 17ης Φεβρουαρίου 1843 δημοσίευσε ωρισμένα στατιστικά στοιχεία για τον φυσικό και οικονομικό διωγμό εκδοτών και διευθυντών αθηναϊκών εφημερίδων κατά την περίοδο της "Ελέω Θεού" μοναρχίας. Οι ποινές φυλάκισης λοιπόν ξεπερνούσαν τους 86 μήνες, ενώ οι χρηματικές ήταν πάνω από 8.600 δραχ. Ποσό που αντιστοιχούσε σε μισθούς δύο ετών ενός υπουργικού συμβουλίου.

χαρακτηριστικό ότι οι εφημερίδες με τη μεγαλύτερη χρονική διάρκεια, ήταν, κυρίως, οι αντιπολιτευόμενες, σε αντίθεση με τις βασιλικές ή κυβερνητικές, που υπήρξαν, κατά κανόνα, βραχύβιες.

Το πέρασμα στη συνταγματική μοναρχία έγινε με το στρατιωτικό κίνημα της 3ης Σεπτεμβρίου του 1843. Στην πραγματικότητα, όμως, η πολιτική αλλαγή που επήλθε στη χώρα, ήταν περιορισμένης σημασίας. Η Εθνοσυνέλευση, που συγκροτήθηκε για να συντάξει -μαζί με τον Όθωνα- το Σύνταγμα, διήρκεσε από τον Νοέμβριο του 1843 μέχρι το Μάρτιο του 1844.[22] *.....Στο τέλος ψηφίστηκε το σύνταγμα της χώρας με "προσθαφαιρέσεις."* γράφει στα απομνημονεύματά του, ο στρατηγός Μακρυγιάννης. Και πραγματικά, το σύνταγμα, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 18\30 Μαρτίου 1844, ήταν πολύ συντηρητικό.

Ωστόσο, είναι γενικά αποδεκτό ότι δεν του έλειπαν τα δημοκρατικά στοιχεία. Όπως, για παράδειγμα, η ισότητα των πολιτών απέναντι στο νόμο, η εγγύηση της ατομικής ελευθερίας αλλά και της ελευθερίας του Τύπου, το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, και η μη αναγνώριση της δουλείας στην Ελλάδα. Το ζήτημα, όμως, δεν είναι αν φραστικά υπήρχαν προοδευτικά άρθρα, αλλά αν τα άρθρα αυτά εφαρμόστηκαν στη πράξη.

Το Σύνταγμα, ουσιαστικά, καταργήθηκε πριν καν λειτουργήσει. Ο Κωλέττης, που κέρδισε τις πρώτες -μετά την ψήφιση του συντάγματος- εκλογές, εισήγαγαγε όσο κανείς άλλος, τη διαφθορά στην άσκηση της εξουσίας και ενθάρρυνε τις επεμβάσεις του στέμματος στην πολιτική ζωή, παραβιάζοντας συστηματικά το Σύνταγμα[23] Ο συνταγματικός χάρτης βασιζόταν, κυρίως, στο γαλλικό σύνταγμα του 1830 και στο σύνταγμα του Βελγίου.[24] Μία άποψη για την αποτυχία της εφαρμογής του ελληνικού Συντάγματος εκφράζει ο Bickford Smith: *"Στηριζόμενο, το ελληνικό σύνταγμα, στις γαλλικές δημοκρατικές ιδέες ήταν επομένως και ανισοβαρές. Σ' ένα ώριμο έθνος, συνηθισμένο στην αυτοδιοίκηση, χωρίς κίνδυνο να ανατραπεί η δημόσια τάξη και χωρίς επεμβάσεις από τον έξω κόσμο, θα μπορούσε να είχε λειτουργήσει πολύ καλά, κάτω όμως από τις παρούσες συνθήκες ήταν καταδικασμένο να αποτύχει".*

---

[22] Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ., όπ.π., σ. 83.
[23] Ν.ΣΒΟΡΩΝΟΣ, όπ.π.,σ.84.
[24] S. BICKFORD, *"Η Ελλάδα την Εποχή του Γεωργίου του Α'."* σελ. 304. Επίσης W. SEIDL, όπ.π. σ. 208.

Αποδείχτηκε, βέβαια, ότι οι σοβαρότεροι υπονομευτές της λειτουργίας του Συντάγματος, ήταν οι ίδιοι οι θεματοφύλακές του. Όσον αφορά, τώρα, στον Τύπο, το Σύνταγμα, σύμφωνα με σχετικό νόμο, "εγγυόταν" την ελευθερία του και επέτρεπε στους συντάκτες να γράφουν ότι θέλουν. Το ....μόνο που δεν τους επιτρεπόταν ήταν να γράφουν κατά του βασιλιά και της οικογενείας του, κατά των αυλικών, των ξένων μοναρχών, των διπλωματών, των αρχών, της διοίκησης, της ηθικής, της θρησκείας, του κλήρου... .....

Πολύ εύστοχα σατυρίζει την κατάσταση, το τετράστιχο του Σούτσου:

"Είν' ελεύθερος ο Τύπος, φθάνει μόνον να μη βλάψης
Της Αρχής τους υπαλλήλους,
Τους Κριτάς, τους Υπουργούς μας και των Υπουργών
τους φίλους,
Είν' ελεύθερος ο Τύπος, φθάνει μόνον να μη γράψης".

Απέναντι σ'αυτές τις αυθαιρεσίες αυξανόταν, όλο και περισσότερο, το αντιοθωνικό και, γενικότερα, αντιμοναρχικό πνεύμα στη χώρα. Φορέας αυτού του πνεύματος και σημαντικό μέσο για τη διάδοσή του υπήρξε το μεγαλύτερο και εγκυρότερο τμήμα του Τύπου της εποχής.[25] Άλλωστε, το ίδιο το Σύνταγμα στο άρθρο 107 ανέφερε: «....*Η τήρησις του παρόντος Συντάγματος αφιερούται εις τον πατριωτισμόν των Ελλήνων...*" [26]

Η Πολιτεία απάντησε με τη θέσπιση αυστηρότερων μέτρων κατά του Τύπου. Ο Νόμος ΡΞΓ, π.χ. ο οποίος δημοσιεύτηκε στις 31 Ιουνίου 1850, τροποποιούσε το άρθρο 2 του νόμου του 1837 και όριζε ότι, η προβλεπόμενη ποινή φυλάκισης ενός έτους για "εξύβριση, χλευασμό ή δυσφήμηση" του βασιλιά μετατρεπόταν σε ειρκτή έως επτά ετών. Ενώ, στις 30 Απριλίου 1858 δημοσιεύτηκε ο Νόμος ΥΞΔ, ο οποίος όριζε ότι τα πλημμελήματα του Τύπου θα δικάζονταν, εφεξής, από τους ενόρκους και θα παραπέμπονταν στο κακουργοδικείο με απ' ευθείας κλήση ή βούλευμα.[27] Από τα τέλη της δεκαετίας του '50 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του

[25] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, όπ.π. σ. 35.
[26] Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, όπ.π., σ. 36.
[27] Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ. 58.

'60 και την έξωση του Όθωνα, οι διώξεις εναντίον του Τύπου έφθασαν στο κατακόρυφο, με αποτέλεσμα πολλοί από τους δημοσιογράφους να φυγοδικούν και άλλοι να βρίσκονται στις φυλακές. Ωστόσο, ο Τύπος εξακολουθούσε να χτυπά την αναλγησία και τη διαφθορά της εξουσίας με όλους τους τρόπους. Εκείνη ακριβώς τη χρονική στιγμή (1η Φεβρουαρίου του 1860) εκδόθηκε το "Φως",[28] μια εξαιρετικά αγωνιστική εφημερίδα η οποία, από το πρώτο της φύλλο, ήρθε αντιμέτωπη με το καθεστώς. Στο πρώτο της κύριο άρθρο με τίτλο "ΤΑ ΨΕΥΔΗ" κατήγγειλε: "*.....Η εισαγγελική ψαλίς έκοψε την γλώσσαν των τολμηροτέρων δημοσιογράφων και εχειρόδεσεν αυτούς, δια να μη δύνανται ούτε δια σχημάτων και νευμάτων να εκφράζονται*.....[29]

Συνέπεια της γραμμής του "Φωτός" ήταν οι συνεχείς κατασχέσεις της εφημερίδας και οι διώξεις, τα πρόστιμα, και οι φυλακίσεις του εκδότη της Σοφοκλή Καρύδη. Λόγω του ότι ο Καρύδης πέρα από μαχητικός δημοσιογράφος ήταν και σατυρικός ποιητής, η πολεμική του εναντίον της εξουσίας είχε, τις περισσότερες φορές, το ύφος της σάτυρας γεγονός που την έκανε περισσότερο διεισδυτική. Αντιπροσωπευτικό ήταν το σατυρικό ποίημα με τίτλο: "ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ", που δημοσιεύτηκε στο τρίτο φύλλο της εφημερίδας (3/2/1860).

"Με τους Υπουργούς, ωρκίσθην από χθές, να ήμαι φίλος,
Και εις την υπόσχεσίν μου σταθερός να μένω στύλος.
Σ'όσα πράττουσι να στέκω με το θυμιατό στο χέρι,
Κι'όσα χρήματα με δίδουν, να τα βάλλω στο κεμέρι.
Άμποτε, να είχε, φίλοι, η ωραία μας Πατρίς,
Σαν αυτούς και άλλους τρεις.
....." [30]

Έξι ημέρες αργότερα, στις 9 Φεβρουαρίου 1860, η εφημερίδα στη πρώτη της σελίδα ανήγγειλε στους αναγνώστες της πως το φύλλο της προηγούμενης ημέρας κατασχέθηκε. Για το λόγο αυτό, διέκοψε τη συνέχεια του άρθρου της με τίτλο: *"Η*

[28] Η εφημερίδα στην αρχή κυκλοφορούσε καθημερινά, αργότερα τέσσερις φορές την εβδομάδα και στη συνέχεια τρείς.
[29] Βλ. Παράρτ. Α΄. σ. 49.
[30] Βλ. Παράρτ. Α΄. σ. 50.

πολιτική βαρύτης των Υπουργών" και στη θέση του δημοσίευσε ένα άλλο με τον τίτλο: *"Νεκρολογία για τον ενταφιασμό της ελευθεροτυπίας."* [31] Στις 16/2/1860 ένα ακόμη σατυρικό ποίημα του εκδότη της προκαλεί αίσθηση:

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

"Μετά του Εισαγγελέως είχα χθες συνομιλίαν.
Σε ομνύω 'ς την πτωχήν μου κ' ευτελή μισθοδοσίαν
Κ' εις την θέσιν μου, με εόπε, πως δεν είμαι εναντίος
Παντελώς εις όσα γράφεις απ' ευθείας ή πλαγίως.
Επειδή λέγεις αλήθειαις και κτυπάς πολύ καλά,
Κόπιασε 'ς του Γκαρπολά.
... ..." [32]

Όταν το 1844 ψηφίστηκε το Σύνταγμα, οι περισσότερες εφημερίδες της εποχής δημοσίευαν για καιρό τα άρθρα του, ερμηνεύοντάς και σχολιάζοντάς τα. Είναι αξιοσημείωτο, ωστόσο, ότι, ακόμη και δεκαέξι χρόνια αργότερα, το "Φως" αφιέρωνε επί μήνες (10/2 - 7/11/1860) τα πρωτοσέλιδά του σ' αυτό το θέμα. Αναφερόταν σε κάθε άρθρο του Συντάγματος, αρχίζοντας από το 1ο και φθάνοντας στο 77ο. Τα ανέλυε καυτηριάζοντας, παράλληλα, την κυβέρνηση και τους υπουργούς της για ολιγωρία, ατασθαλίες, ρουσφέτια κ.λ.π., θέλοντας να αποδείξει ότι κανένα, σχεδόν, απ' αυτά δεν εφαρμοζόταν.

Να σημειωθεί, πάντως, ότι η εφημερίδα κρατούσε μια διακριτική στάση απέναντι στα άρθρα που αναφέρονταν στα προνόμια και δικαιώματα του βασιλιά. Το μονολεκτικό της σχόλιο, για τα περισσότερα απ' αυτά, συνοψίζετο στη λέξη **Απαραβίαστον.** Στο άρθρο 37 *"Περί διαδοχής"* απαντούσε με τη λέξη **Ιερόν.** Στο 41, και στη ρητή αναφορά του, πως *"Ουδέποτε τα στέμματα της Ελλάδας και της Βαυαρίας δύνανται να συνενωθώσιν επί της αυτής κεφαλής"*, με τη λέξη **Σωτήριον.** Και στο 42, το σχετικό με την ενηλικίωση του βασιλιά, με τη λέξη **Σεβαστόν.**

---

[31] Όπ.π. σ. 51.
[32] Όπ.π. σ. 52.
(Οι πολιτικές φυλακές είχαν την επωνυμία *φυλακές του Γκαρπολά* από το ομώνυμο τυπογραφείο που είχε ιδρυθεί εκεί το 1838 και κατείχε ολόκληρη περιφέρεια επί της σημερινής οδού Σαρρή).

Μέσα από τις σελίδες του "Φωτός" παίρνουμε μια πολύ ζωντανή εικόνα της μαχητικής -για τον Τύπο- περιόδου και μια γεύση για το πώς, ο τελευταίος, αντιμετώπιζε την κεντρική εξουσία και τα κατασταλτικά μέτρα που εφαρμόζονταν εναντίον του. Στο κύριο άρθρο του φύλλου της 24ης Φεβρουαρίου 1860, με τίτλο: "ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ", έγραφε: *"Καθώς οι λύκοι, όταν θέλουν να επιπέσουν και να καταστρέψουν ποίμνιόν τι, φροντίζουν προηγουμένως να εξοντώσωσι τους κύνας ... ...ούτω και μία Εξουσία, όταν θελήση να καταστρέψη τας ελευθερίας του λαού, δεσμεύει πρώτον τον Τύπον, όστις είναι ο κύων ο φυλάττων το ποίμνιον των ελευθεριών, ...*[33]

Ενώ, από τη δεύτερη σελίδα του ίδιου φύλλου και από τη στήλη ΔΙΑΦΟΡΑ έστελνε μήνυμα στον εισαγγελέα και προϊστάμενο της λογοκρισίας Ι. Μουντζουρίδη, ο οποίος κάθε τόσο διέταζε τη σύλληψη του εκδότη της:

"Ο Εισαγγελεύς Κύριος Ιω. Μουντζουρίδης το έβαλεν Α μ έ τ Μ ο υ α μ έ τ να σβέση το Φ ω ς· αλλά δεν εκατάλαβε, φαίνεται, ακόμη, ότι, όσω πλησιάζει και το φυσά, τόσω αυτό παριστά το πρόσωπόν του ασχημότερον, και θα του καύση καμμίαν ώραν και τους μύστακας. Επί των καταδιώξεων όμως τούτων και των καθημερινών προστίμων, αναβάλλομεν να γράψωμεν εις το φύλλον της αύριον."

Στο φύλλο της 25ης Απριλίου 1860 και με αφορμή το άρθρο 54 του Συντάγματος, το οποίο ανέφερε πως *"Ουδεμία σύνταξις, ή αμοιβή δίδεται εκ του δημοσίου ταμείου άνευ Νόμου"*, καταφερόταν κατά των υπουργών για καταχρήσεις παρανομίες, και χαριστικές συντάξεις προς τους πιστούς τους. Στρεφόμενος δε, κυρίως, εναντίον του Κουντουριώτη *"που ήλθε να εξευτελίσει το όνομα του μεγαλόφρονα πατέρα του"* κατέληγε:

Φευ! ήτο πεπρωμένον, σεις οι υιοί των μεγάλων ανδρών, να γεννηθήτε σχεδόν όλοι μικροί και ταπεινοί, να σβύσουν και να μη ακουσθούν πλέον τα ονόματα των ενδόξων πατέρων σας εις νέας πράξεις και μεγαλουργίας! Ω, δεν ήτο καλλίτερον δια σας να μην υπήρχετε; Ιδού τι θα χαράξωμεν επί του τάφου σας ημείς:

---

[33] Βλ. Παράρτ. Α΄. σ. 53.

ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΕΙΝΤΑΙ

ΟΙ ΝΑΝΟΙ

ΟΙ ΥΙΟΙ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

Στις 31 Αυγούστου 1860 η εφημερίδα κυκλοφόρησε μ'ένα εντυπωσιακό πρωτοσέλιδο. Κάτω από την προμετωπίδα της και πάνω στη λευκή σελίδα, υπήρχε μόνο η λέξη Κ Α Τ Ε Σ Χ Ε Θ Η με μεγάλα αραιωμένα γράμματα. Ένα πρωτοσέλιδο ίδια κραυγή διαμαρτυρίας.[34]

Οι διώξεις εναντίον του Τύπου συνεχίζονταν κι εκείνος προσαρμοζόταν και αμυνόταν, όπως μπορούσε.[35] Στις 2/9/1860 το "Φως" -που ήταν ακόμη καθημερινό- γνωστοποιούσε, με μια ειδοποίησή του, στους συνδρομητές του:

"Ένεκα των αλλεπαλλήλων καταδιώξεων κατασχέσεων και προφυλακίσεων, αναγκαζόμεθα να εκδίδωμεν το Φ ω ς τετράκις της εβδομάδος, κατά Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην και Σάββατον. Πεποίθαμεν ότι αι ευγενείς των συνδρομητών μας ψυχαί, αναλογιζόμεναι τα οσημέραι καθ' ημών ενεργούμενα θέλουσι φανή συγκαταβατικαί προς ημάς δια την έλλειψίν μας ταύτην" Το Γραφείον του "Φωτός"

Στις 24 Δεκεμβρίου του 1860 ο "ΑΙΩΝ" στη στήλη ΔΙΑΦΟΡΑ δημοσίευε: *"Αι κατασχέσεις των αντιπολιτευομένων εφημερίδων εξακολουθούσιν, είτε περιέχουσιν αύται, είτε ού , επιλήψιμόν τι. Συνεπεία της παρεκτροπής ταύτης των Αρμοδίων Αρχών, παρεκτροπής, ήτις ούτε επί της Βαυαροκρατίας έλαβε χώραν, αι διευθύνσεις των εφημερίδων έλαβον μέτρον να μη αποστέλλωσι τα φύλλα εις το Ταχυδρομείον. Τα φύλλα ούτω αποστέλλονται δι' άλλου τρόπου, όστις βραδύνει την διανομήν και αποστολήν αυτών. ……"*

Τη 12η Ιανουαρίου του 1862 ο ναύαρχος Κων/νος Κανάρης, επικεφαλής του αντιμοναρχικού κινήματος, έστειλε στον Όθωνα ένα μακρύ υπόμνημα, όπου τον κατηγορούσε ανοιχτά για υπεκφυγή της γνήσιας και ειλικρινούς εφαρμογής του Συντάγματος, αν και για τη φύλαξη του οποίου είχε ορκιστεί στη συνέλευση της Γ΄Σεπτεμβρίου. Στο υπόμνημά του ο Κανάρης διατύπωνε ένα πρόγραμμα, άμεσων μεταρρυθμίσεων, οκτώ σημείων. Το όγδοο αφορούσε στην ελευθερία του Τύπου:

[34] Βλ. Παράρτ. Α΄. σ. 54.
[35] Όπ.π. σ.σ. 55, 56.

"Ο δημόσιος τύπος είναι αντικείμενο σπουδαίας προεξετάσεως δια την μεγάλην επιρροήν την οποίαν εν γένει εξασκεί προς ελεύθερα και συνταγματικά κράτη και ιδίως εις την Ελλάδα". Και συνέχιζε με την καταγγελία, ότι οι τελευταίοι νόμοι περί Τύπου, που εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα ήταν *"μέσον καταπιέσεως και εκδικήσεως και εντεύθεν ο ελεύθερος τύπος, μη δυνάμενος να ανθέξει εις τους σκληρούς διωγμούς, εξέπεσεν, εκτός μικρών εξαιρέσεων, εις χείρας μη παρεχούσας ικανήν ηθικήν εγγύησιν, όπερ είναι μέγα δυστήχημα εις την ηθικήν και πολιτικήν του έθνους ανατροφήν....."* Τελικά, προτεινόταν νέος νόμος περί Τύπου, ο οποίος θα άφηνε *"ακώλυτον και ανεπηρέαστον τον έλεγχον των κυβερνητικών πράξεων και της δημοσίας διαγωγής της κυβερνήσεως και των υπαλλήλων της"*.

Ο Όθωνας, αν και αρχικά αποδέχτηκε τις βασικές προτάσεις του υπομνήματος και μάλιστα ανέθεσε στον ναύαρχο το σχηματισμό κυβέρνησης, λίγο αργότερα, και μετά τις συμβουλές των ανθρώπων του παλατιού, όχι μόνο τις απέρριψε, αλλά και απάλλαξε τον Κανάρη από κάθε ...φροντίδα.

"Φρονώ ότι ο υπουργικός συνδυασμός τον οποίον χθες μοι υπεβάλατε δεν ανταποκρίνεται εις τας ανάγκας της πατρίδος. Σας ευχαριστώ δια τους οποίους καταβάλατε κόπους και σας απαλλάσσω της περαιτέρω φροντίδος." [36]

Η απάντηση αυτή του βασιλιά που θεωρήθηκε προσβλητική, τόσο για τον ίδιο το ναύαρχο -που τον περιέβαλλε η αίγλη του εθνικού ήρωα- όσο και για τον ανερχόμενο πολιτικό κόσμο της χώρας, γενικότερα, πυροδότησε νέα εξέγερση λαού και στρατού, η οποία είχε ως κατάληξη την εκθρόνισή του.

Τον Ιούνιο του 1862, ο Όθωνας, σε μια ύστατη ενέργεια προς κατευνασμό της γενικής κατακραυγής, αναγκάστηκε να αμνηστεύσει τα αδικήματα του Τύπου. Το σχετικό Βασιλικό διάταγμα ανέφερε: *"Επί τη προτάσει του ημετέρου υπουργικού συμβουλίου απεφασίσαμεν και διατάσσομεν: Απονέμομεν αμνηστίαν εις τας εντός του κράτους μέχρι της σήμερον διαπραχθείσας αξιοποίνους πράξεις δια του τύπου, εξαιρέσει των προσβολών κατά της τιμής ιδιωτών"*.

Παρόλα αυτά, οι κατασχέσεις των εφημερίδων εξακολούθησαν μέχρι τη 10η Οκτωβρίου του 1862 -ημέρα έξωσης του Όθωνα.

Αυτό ήταν, εν ολίγοις, το πολιτικοκοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο

---

[36] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, όπ.π., σ. 36-39.

κινήθηκε ο Τύπος, τη συγκεκριμένη εποχή. Μέσα στο οποίο αμφισβητήθηκε, αγωνίστηκε, διώχτηκε μα και επέμενε. Και δεν ήταν καθόλου τυχαίο ότι σε όλη τη διάρκεια της οθωνικής περιόδου η έντυπη διαφήμιση προχώρησε ελάχιστα πιο πέρα από το επίπεδο της εμπορικής μικρής αγγελίας.

1.2 Αναλφαβητισμός.

Ο αναλφαβητισμός ήταν ο δεύτερος σημαντικός παράγοντας που περιόρισε την κυκλοφορία του Τύπου και καθυστέρησε την εξέλιξή του. Δεν είναι, βέβαια, στις προθέσεις, αλλά ούτε και στις δυνατότητες αυτής της εργασίας να εμβαθύνει στα προβλήματα της ελληνικής εκπαίδευσης του 19ου αιώνα. Άλλωστε, δεν είναι αυτό το αντικείμενό της. Είναι όμως σκόπιμο -ακριβώς για την εξυπηρέτηση του δικού της αντικειμένου- να αναλύσει κάποια στοιχεία που αφορούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, της οποίας η ομαλή ή όχι λειτουργία τροφοδότησε ή και συντήρησε τον αναλφαβητισμό.

Αν και το νεαρό κράτος, ήδη από το 1834 με το "Διάταγμα για την Οργάνωση των Δημοτικών Σχολείων," συνιστούσε στους δήμους τη συντήρηση ενός, τουλάχιστον, δημοτικού σχολείου[37] και καθιστούσε την πρωτοβάθμια εκπαίδευση υποχρεωτική και για τα δύο φύλα -θεσμοθετώντας σοβαρές οικονομικές κυρώσεις για τους γονείς, που δεν εφάρμοζαν το νόμο-[38] εντούτοις, ο αναλφαβητισμός ήταν μια πραγματικότητα. Έτσι, για άλλη μια φορά αποδεικνύεται πως δεν ήταν από θεσμούς που έπασχε το νεοσύστατο κράτος αλλά από την εφαρμογή τους. Για άλλη μια φορά, γίνεται φανερό πόσο ανέφικτα ήταν, στην πράξη, όλα αυτά τα διατάγματα, οι νόμοι, και οι εγκύκλιοι ενός κράτους, με

[37] Άρθρ. 4. "Εις έκαστον δήμον θέλει συσταθή ολίγον κατ'ολίγον ανά έν σχολείον δημοτικόν, διατηρούμενον κατά τα οριζόμενα εις τον περί δήμων νόμον". ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ (Νόμοι,Διατάγματα,Εγκύκλιοι,Οδηγίαι κλπ.,1869),σ. 530.

[38] Άρθρ. 6. "Όλοι οι εις δήμον, έχοντα σχολείον δημοτικόν, ανήκοντες παίδες από του 5 συμπεπληρωμένου μέχρι του 12 συμπεπληρωμένου έτους της ηλικίας των, χρεωστούν να φοιτώσιν εις το σχολείον. Εις γονείς μη υποχρεούντας τα τοιαύτης ηλικίας τέκνα των να φοιτώσιν εις το σχολείον, επιβάλλεται δι'εκάστην ώραν απουσίας του παιδός από το σχολείον πρόστιμον όχι ολιγώτερον των δέκα λεπτών, μη υπερβαίνον δε τας πεντήκοντα δραχμάς". (Οπ.π.).

εισαγόμενους από την Δύση αστικούς θεσμούς, απέναντι σε μια κοινωνία βαθύτατα προαστική, με καθυστερημένες κοινωνικοοικονομικές δομές. Το χάσμα αυτό, μεταξύ της κεντρικής εξουσίας και του λαού, περιέγραφε πολύ εύστοχα ο τότε αυστριακός πρέσβης στην Ελλάδα Φον Πρόκες Όστεν γράφοντας στον Μέτερνιχ: *"Κυβερνήτες και κυβερνώμενοι μοιάζουν με δύο πρόσωπα που δεν γνωρίζονται και ούτε καταλαβαίνουν ο ένας τον άλλο"*[39]

Εξάλλου, όπως παρατηρεί και ο Κ. Τσουκαλάς *"Ολόκληρος ο 19ος αιώνας στην Ελλάδα σημαδεύεται από την ασυμπτωτότητα ανάμεσα στο επίπεδο της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης και στους επίσημους θεσμούς. Ολόκληρη η δυσλειτουργία του πολιτικού συστήματος συναρτάται προς την ασυμπτωτότητα αυτή."*[40]

Στην ίδια τροχιά, φυσικά, κινήθηκε και το κρατικό εκπαιδευτικό σύστημα.[41] Τα μειονεκτήματά του πολλά. Μπορεί, για παράδειγμα, η στοιχειώδης εκπαίδευση να ήταν υποχρεωτική, όμως, υποχρεωτική ήταν και η καταβολή διδάκτρων για την παροχή της.[42] Σύμφωνα, δηλ. με το νόμο και ο τελευταίος ακτήμονας χωρικός - συνήθως πολύτεκνος- ήταν υποχρεωμένος να στέλνει τα παιδιά του, από το πέμπτο μέχρι και το δωδέκατο έτος της ηλικίας τους, στο δημοτικό σχολείο πληρώνοντας για το καθένα από 10 έως 50 λεπτά το μήνα, ανάλογα με τη τάξη όπου ανήκε ο δήμος του.[43] Παρόλα αυτά, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι υπήρχε κάποια μέριμνα για τις "αποδεδειγμένα" άπορες οικογένειες. Στο Άρθρο 26 του Διατάγματος του 1834 αναφερόταν: *"Μόνον όλως διόλου ενδεείς οικογένειαι θέλουν είσθαι ελεύθεραι της συνεισφοράς ταύτης."*[44] Θα ήταν, ωστόσο, αφέλεια να πιστέψει κανείς ότι οι

---

[39] W. SEIDL, όπ.π., σ. 140.

[40] Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, *"Κοινωνικές και Πολιτικές Δυνάμεις στην Ελλάδα"*, σ. 86.

[41] Ενδεικτικό για την αντιμετώπιση των διατάξεων και των εγκυκλίων, από τους ίδιους τους αποδέκτες τους, είναι το έγγραφο του Υπουργού Παιδείας Χ.Χριστόπουλου προς τους Νομάρχες του κράτους στις 3 Μαίου 1856: *"Επληροφορήθημεν ότι πολλοί των δημοδιδασκάλων, ή λαμβάνουσι μετά μήνας, ή δεν λαμβάνουσι διόλου τας δια των Νομαρχείων διευθυνομένας προς αυτούς κατά καιρούς εγκυκλίους του Υπουργείου, μένουσι δε αύται εν τοις γραφείοις το πλείστον των δημαρχείων ανεπίδωτοι, λησμονούμεναι εκεί εξ ολιγωρίας, διότι δεν θέλομεν να υποθέσωμεν ότι συμβαίνει τούτο εστιν ου και εκ προθέσεως... ..."* (*ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔ.*, όπ.π., σ. 618).

[42] Τα δίδακτρα καταργούνται με το νόμο ΑΣΞΓ΄της 26 Ιουλίου 1885.

[43] Δήμοι α΄.τάξης (πάνω από δέκα χιλ.δημότες), δήμοι β΄.τάξης (πάνω από δύο χιλ.δημότες) και δήμοι γ΄.τάξης (μέχρι δύο χιλ.δημότες). Α. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, *"Πολιτειογραφικαί Πληροφορίαι Περί Ελλάδος"*,Εθν. Τυπ.1867, σ. 19.

[44] Άρθρ.34. "Εις έκαστον δήμον θέλει συσταθεί επιτροπή, προς επιθεώρησιν των επιτοπίων σχολείων, συγκειμένη από τον δήμαρχον ως πρόεδρον, τον εφημέριον του τόπου και 2-4 δημότας εκ του δημοτικού συμβουλίου". Άρθρ.37. "Ιδιαίτερα καθήκοντα αυτής της επιτροπής είναι τα εξής.....4) Να αποφασίζη ποίαι οικογένειαι είναι τόσον πτωχαί, ώστε να μη υποχρεούνται προς τας εις τα άρθρ.24 και 26 προσδιοριζομένας πληρωμάς". : (*ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔ.*,όπ.π., σ. 535,536).

"όλως διόλου ενδεείς" αγροτικές οικογένειες θα έστελναν -την εποχή εκείνη- τα παιδιά τους στο σχολείο, και όχι στα χωράφια ή στην υπηρεσία κάποιων εύπορων αστικών οικογενειών. Έτσι, πολύ απλά οι διατάξεις αυτές, συνήθως, δεν τηρούνταν και η υποχρεωτική εκπαίδευση, αν και θεωρητικά νομοθετημένη, έμενε εν πολλοίς ανεφάρμοστη.

Ένα άλλο σοβαρό μειονέκτημα για την στοιχειώδη εκπαίδευση ήταν η ανάθεση της σύστασης, καθώς και της συντήρησης των δημοτικών σχολείων- συμπεριλαμβανομένων των μισθών και ενοικίων των δασκάλων-[45] στους δήμους, με τη δεδομένη οικονομική καχεξία στη συντριπτική τους πλειοψηφία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την ίδρυση περιορισμένου αριθμού σχολείων.

Η εφημερίδα το "Φως" στο φύλλο της 25ης Φεβρουαρίου 1860 και στο κύριο άρθρο της με τίτλο "ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ" έγραφε:

"...η κατωτέρα εκπαίδευσις παραμελείται, και εις άλλους μεν δήμους δεν υπάρχουν διόλου Σχολεία, εις άλλους δε, όπου υπάρχουν, ελλείπουν και πίνακες και θρανία, και αι παραδόσεις γίνονται υπό αστέγους και σεσαθρωμένας οικίας, οι δε δυστυχείς δημοδιδάσκαλοι, παρέρχονται δύω και τρία έτη, δια να πληρωθώσι τους μισθούς των"

Ισχυρό, επίσης, πλήγμα για τη στοιχειώδη εκπαίδευση ήταν η αυστηρή απαγόρευση -κυρίως από το 1853 και μετά- της μεικτής εκπαίδευσης,[46] αφού δημιούργησε στους, ήδη, βεβαρημένους οικονομικά, δήμους την πρόσθετη υποχρέωση για σύσταση ξεχωριστών σχολείων θηλέων. Αυτό, βέβαια, σε σπάνιες περιπτώσεις πραγματοποιήθηκε, με συνέπεια τον αποκλεισμό, σχεδόν, των κοριτσιών από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και τη μεγάλη αύξηση του αναλφαβητισμού. Θα πρέπει, εντούτοις, να παραδεχτούμε πως η μονομέρεια αυτή στη στοιχειώδη εκπαίδευση δεν οφειλόταν αποκλειστικά στην αδυναμία των περισσότερων δήμων να συστήσουν δημοτικά σχολεία θηλέων, αλλά, και στην έλλειψη διδακτικού προσωπικού, καθώς και στην επιφυλακτική στάση της κοινωνίας απέναντι στην εκπαίδευση των κοριτσιών.

---

[45] Άρθρ.24. "Εκτός τού σταθερού μηνιαίου θέλει παραχωρείσθαι εις έκαστον δημοδιδάσκαλον ανέξοδος κατοικία, και δύο στρέμματα τουλάχιστον κήπου ή καλλιεργησίμου γης προς επικαρπίαν του". (Όπ.π., σ. 534).

[46] Σ. ΖΙΩΓΟΥ-ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΥ, *"Η Μέση Εκπαίδευση των Κοριτσιών στην Ελλάδα(1830-1893)"*, σ. 106. Στον Ελλαδικό χώρο το πρόβλημα της συνεκπαίδευσης αρχίζει να αντιμετωπίζεται προοδευτικότερα γύρω στα 1880. Όπ.π., σ. 284.

Στη γενική ολιγωρία της Πολιτείας για την εκπαίδευση των κοριτσιών συγκαταλεγόταν και η αδιαφορία της για την ίδρυση κρατικού διδασκαλείου. Την πλήρωση του κενού αυτού άφηνε στην ιδιωτική πρωτοβουλία, με αποτέλεσμα την υποβαθμισμένη εκπαίδευση της δασκάλας.[47] Μολονότι ο ιδρυτικός νόμος της δημοτικής εκπαίδευσης με το άρθρο 66 προέβλεπε την ίδρυση διδασκαλείου και όριζε πως δάσκαλοι και δασκάλες θα είχαν την ίδια εκπαίδευση, οι κοινωνικές επιφυλάξεις για τη συνεκπαίδευση και η οικονομική δυσπραγία δεν επέτρεψαν την ίδρυση ξεχωριστού διδασκαλείου θηλέων. Έτσι, το δημόσιο διδασκαλείο, το οποίο ιδρύθηκε το 1834 στο Ναύπλιο -και αργότερα μεταφέρθηκε στην Αθήνα- άνοιξε τις πόρτες του μόνο στους δασκάλους.[48]

Μ'αυτά τα δεδομένα, η εκπαίδευση της δασκάλας, τα πρώτα χρόνια τουλάχιστον, ήταν εντελώς στοιχειώδης. Οι υποψήφιες, μικρά κορίτσια -στην παιδική, σχεδόν, ηλικία-[49] που γνώριζαν απλά ανάγνωση και γραφή, έδιναν εξετάσεις σε ειδική επιτροπή του δημόσιου διδασκαλείου και έπαιρναν πτυχίο δασκάλας α΄, β΄, και γ΄ βαθμού. Αλλά και κάποια "ανώτερα" ιδιωτικά σχολεία θηλέων που ιδρύθηκαν λίγο αργότερα με σκοπό να εκπαιδεύσουν, υπότροφες ή μη, μαθήτριες για δασκάλες, δεν είχαν καμία αντιστοιχία με το δημόσιο διδασκαλείο. Αφενός, λόγω του ελλειμματικού τους προγράμματος, και αφετέρου, λόγω της χαμηλής υποδομής των μαθητριών τους, αφού τις δέχονταν μόνο με το απολυτήριο του Δημοτικού, τη στιγμή που για να γραφτεί ένας μαθητής στο δημόσιο διδασκαλείο έπρεπε να έχει αποδεικτικό Β΄τάξης του Ελληνικού σχολείου.[50]

Ακόμη και η Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία, η οποία ιδρύθηκε το 1836, ως ένας οργανισμός[51] με πρωταρχικό σκοπό την *"πρόοδο των δημοτικών σχολείων και τη στοιχειώδη εκπαίδευση του λαού,"* αλλά και με γενικότερο ενδιαφέρον για οτιδήποτε αφορούσε στην εκπαίδευση, όπως δασκάλους, μαθητές, βιβλία, μεθόδους διδασκαλίας κ.ά., φαίνεται πως, τελικά, δεν πραγματοποίησε αυτές τις "επαγγελίες", αποτυγχάνοντας και στην εκπαίδευση της δασκάλας. Ο λόγος προφανής. Μαζί με τις

---

[47] Σ. ΖΙΩΓΟΥ-ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΥ, όπ.π., σ. 344.
[48] Όπ.π., σ. 66.
[49] Στις 10/22 Ιουλίου 1835 το Υπουργείο καθόριζε με Διάταγμα "να διορισθή ο ελάχιστος όρος της απαιτουμένης ηλικίας δια το επάγγελμα των διδασκαλισσών εις 15 έτη". (όπ.π., σ. 68).
[50] Σ. ΖΙΩΓΟΥ-ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΥ, όπ.π., σ. 78.
[51] Όπ.π., σ. 80.

υποψήφιες δασκάλες φοιτούσαν και μαθήτριες, από τα ανώτερα, κυρίως, κοινωνικοοικονομικά στρώματα, οι οποίες ενδιαφέρονταν μόνο για μια γενικότερη μόρφωση. Μια μόρφωση ...οικοδέσποινας, όπου κυριαρχούσε ο ψευδοκλασικισμός και η ημιμάθεια.[52]

Το ότι οι δύο αυτές κατηγορίες μαθητριών παρακολουθούσαν το ίδιο ακριβώς πρόγραμμα, είχε σοβαρές επιπτώσεις στην εκπαίδευση της ελληνίδας δασκάλας, αφού το σχολείο -ιδιωτική επιχείρηση είχε προσαρμόσει το πρόγραμμά του στις απαιτήσεις της κατηγορίας των μαθητριών, που κατέβαλαν δίδακτρα και, μάλιστα, αρκετά υψηλά, ενώ οι υποψήφιες δασκάλες στη πλειοψηφία τους ήταν υπότροφες, είτε του κράτους είτε της ίδιας της Εταιρείας.[53] Για όλους αυτούς τους λόγους, η παρεχόμενη εκπαίδευση της δασκάλας υπολειπόταν αυτής του ανδρός συναδέλφου της. Με δεδομένη δε, την ελλειπή κατάρτιση και του τελευταίου, αντιλαμβάνεται κανείς το επίπεδο αυτής της εκπαίδευσης.

Αν και, διαβάζοντας το διάταγμα του 1834 και τα άρθρα 8-11 *"Περί των γνώσεων και του διορισμού των διδασκάλων"*, θα πρέπει να παραδεχτούμε πως, οι απαιτούμενες γνώσεις οι οποίες ορίζονταν -τουλάχιστον για τους δασκάλους α΄ τάξης και για το χωροχρόνο όπου επρόκειτο να εφαρμοστούν- ήταν μάλλον ικανοποιητικές.[54] Το συμπέρασμα, όμως, που βγαίνει μέσα από τις εκθέσεις των επιθεωρητών, τα άρθρα των εφημερίδων, τα σχόλια των ανθρώπων των γραμμάτων, αλλά και από τις αντιδράσεις της κοινής γνώμης, γενικότερα, είναι πως, τις γνώσεις αυτές οι δάσκαλοι ή δεν τις απέκτησαν ποτέ ή δεν τις εφάρμοσαν ποτέ.[55]

---

[52] Όπ.π., σ. 347

[53] Όπ.π., σ. 102, 103.

[54] Άρθρ.9."Η Πρώτη τάξις σύγκειται από διδασκάλους έχοντας ήδη όλην την προς απαρτισμόν τελείου διδασκάλου δημοτικού σχολείου απαιτουμένην ικανότητα και τας ακολούθους γνώσεις, 1)Ακριβής γνώσις της χριστιανικής κατηχήσεως. 2)Ορθή, ευκρινής και εμφαντική ανάγνωσις. 3)Καλλιγραφία με κρητίδα, πετροκόνδυλον και κονδύλι. 4)Η κατά θεωρίαν και πράξιν γνώσις της Ελληνικής Γραμματικής, Ορθογραφίας, και εγγράφου εκθέσεως των ιδεών. 5)Γνώσις και έξις του από στήθους και του δι'αριθμητικών χαρακτήρων υπολογισμού. 6)Ιδέα ζωγραφικής. 7)Γνώσις της Ιεράς και της Ελληνικής Ιστορίας. 8)Γνώσις των στοιχείων της γεωγραφίας. 9)Των της γεωμετρίας και μηχανικής. 10)Των δια τον λαόν αναγκαιοτέρων εκ των φυσικών επιστημών. 11)Της παιδαγωγικής και διδακτικής. 12)Της Γυμναστικής. 13)Της φωνητικής Μουσικής, και έξις εις αυτήν. 14)Πρακτικαί γνώσεις της αγρονομίας, κηπουρικής, δενδροκομίας, βομβυκοτροφίας και μελισσοτροφίας". (*ΕΚΚΛΗΣ.ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔ.*,όπ.π., σ. 531).

[55] ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Υπουργ.Εσωτερικών, Εθν.Τυπ. 1872), σ.σ. λε΄, λς΄. "Κατά τον νόμον, εκτός της κατηχήσεως, των στοιχείων της γλώσσης, της αναγνώσεως, της γραφής και της αριθμητικής, εν τοις δημοτικοίς σχολείοις διδάσκονται ή έπρεπε να διδάσκωνται και έτερά τινα μαθήματα, ων η γνώσις θεωρείται ως απαραίτητος εις παν τέκνον,...τα πλείστα όμως τούτων ουδέποτε, εν ουδενί δημοτικώ σχολείω της Ελλάδος εδιδάχθησαν".

Ο Ν. Σαρίπολος το 1865, σε υπόμνημά του για τη βελτίωση της εκπαίδευσης που του ζητήθηκε από τον Υπουργό Παιδείας Κων. Λομβάρδο γράφει σχετικά:
"Τίς εστίν ο εν Ελλάδι δημοδιδάσκαλος; Ουδέν άλλο ή χωρικός τις τον υπηρέτην εν Αθήναις μετελθών, ολίγα δε τινα γράμματα μαθών, από της υπηρετικής αυτού καταστάσεως βραχείας τινάς υποκλέψας στιγμάς, τον δ'οδηγόν διδαχθείς, τίς οίδε πως εξετασθείς, δια τίνων δε μέσων του πτυχίου αξιωθείς, και προστασία Πληρεξουσίουτινός ή Βουλευτού, συνήθως του πρώην κυρίου του, εις δημοδιδάσκαλον προχειρισθείς, επί τη υποσχέσει ότι καθ'όλον τον μέλλοντα αυτού βίον θέλει εξυπηρετεί του προστάτου του τα συμφέροντα"

Οσο υπερβολική κι αν φαίνεται η κρίση του Ν.Σαρίπολου και απαξιωτική η γνώμη του για τον διδασκαλικό κλάδο, δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς την ύπαρξη του προβλήματος, αφού ακόμη και τριάντα δύο χρόνια αργότερα -το 1897- ο Paul Kipper στην "Ιστορία της εν Ελλάδι Δημοτικής Εκπαιδεύσεως" γράφει: *".....όπως δε τεθώσι θεμέλια ασφαλή εις την γνησίαν μόρφωσιν του λαού, έχουσιν ανάγκην διδασκάλων δοκιμωτέρων εκείνων, δι'ους μέχρι τούδε έχει να καυχάται η Ελλάς. Η αδιαφορία προς το καθήκον, η μέχρι τούδε συχνάκις παρατηρουμένη, πρέπει να θεωρείται ως αίσχος...."*[56]

Παρόλα αυτά, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν έλειψαν και κάποιοι φωτισμένοι δάσκαλοι, και των δύο φύλων, οι οποίοι προσέφεραν αξιόλογο έργο. Οι μονάδες, όμως, αυτές δεν ήταν, φυσικά, αρκετές για να αλλάξουν την πραγματικότητα του συνόλου. Κι αν είναι αλήθεια, ότι ένα μεγάλο μέρος της ευθύνης για την απαράδεκτη κατάσταση της εκπαίδευσης οφειλόταν στην ποιοτική ανεπάρκεια των δασκάλων, ένα ακόμη μεγαλύτερο μέρος βάραινε την ίδια την Πολιτεία η οποία δεχόταν αυτή την ανεπάρκεια. Εξάλλου, η διάκριση, που έκανε η Πολιτεία μεταξύ των δήμων -χωρίζοντάς τους σε πρώτης, δεύτερης, και τρίτης κατηγορίας- φαίνεται πως για το Υπουργείο Παιδείας δεν ήταν μόνο πληθυσμιακή, αφού στους δήμους τρίτης κατηγορίας έστελνε, όχι μόνο λιγότερους, αλλά και με λιγότερη κατάρτιση δασκάλους, τους οποίους επίσης διέκρινε σε α΄, β΄, και γ΄ τάξη, με ανάλογη έκπτωση προσόντων[57] και μισθού.[58]

---

[56] Α. ΔΗΜΑΡΑΣ, *"Η Μεταρρύθμηση που δεν έγινε"*, τομ. δεύτερος, σ. 327.
[57] Άρθρ.11. "Ο διδάσκαλος τρίτης τάξεως χρεωστεί τουλάχιστον ν'αναγινώσκη, να γράφη και να αριθμή ελευθέρως, να εξηγή την κατήχησιν, να γνωρίζη οπωσούν την φωνητικήν μουσικήν, και να έχη πρακτικάς

Κατά συνέπεια, έχουμε το εξής φαινόμενο, τα ελάχιστα αστικά κέντρα -και κυρίως η Αθήνα- που είχαν, λόγω οικονομικής υπεροχής, τη μικρότερη ανάγκη αρωγής εκ μέρους της Πολιτείας, να χαίρουν μιας καλύτερης δημόσιας πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με περισσότερα σχολεία και καλύτερα καταρτισμένους εκπαιδευτικούς, συγχρόνως δε και προοδευτικότερης, αφού υπερτερούσαν τα σχολεία των θηλέων. Η υπόλοιπη όμως χώρα, αντιμετώπιζε μία άλλη πραγματικότητα, που διαγράφεται ανάγλυφη μέσα από τις παρατηρήσεις του επιθεωρητή Χαρίσιου Παπαμάρκου που, αν και γράφτηκαν με αφορμή τα δημόσια δημοτικά σχολεία της Κέρκυρας, φωτογράφιζαν λίγο ως πολύ ολόκληρη την ελληνική περιφέρεια:

_ *Τα διδακτήρια είναι γενικώς ειπείν άθλια.*

_ *Αι διδακτικαί μέθοδοι εντελώς αψυχολόγητοι.*

_ *Οι παιδευτικοί τρόποι ήκιστα παιδαγωγικοί.*

_ *Το θήλυ φύλον ουδαμώς ουδαμού φοιτά εις τα σχολεία. Είναι σύμπαν εντελώς απαίδευτον και αγράμματον.*

_ *Του άρρενος φύλου μόνον το δέκατον φοιτά εις τα σχολεία, και τούτο όλως ατάκτως και ελλιπέστατα.*

_ *Οι περί καθολικής και αναγκαστικής παιδείας των ελληνοπαίδων νόμοι του Κράτους ουδαμώς λειτουργούσιν, ουδέ είναι δυνατόν ποτέ να λειτουργήσωσιν, ούτως εχόντων των κατά την εκπαίδευσιν, τους δημοδιδασκάλους και δημάρχους.*

_ *Ατελέστερος τύπος δημοτικών σχολείων δεν είναι δυνατός του παρ' ημίν υπάρχοντος.*[59]

Οι απογραφές, που διενεργήθηκαν μέχρι το 1856 ήταν μία απλή καταγραφή των κατοίκων της χώρας κατά φύλλο και ηλικία, με κύριο σκοπό τη διευκόλυνση της στράτευσης και της φορολογίας. Η πρώτη τεκμηριωμένη απογραφή πραγματοποιήθηκε το 1861. Τότε, χρησιμοποιήθηκε, για πρώτη φορά, ατομικό δελτίο αλλά μόνο για τους κατοίκους της Αθήνας και του Πειραιά.[60] Ενώ η πρώτη,

---

γνώσεις της δενδροκομίας, αγρονομίας, κηπουρικής, βομβυκοτροφίας και μελισσοτροφίας". (*ΕΚΚΛΗΣ.ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔ.*, όπ.π., σ. 531).

[58] Άρθρ.23. "Ο ελάχιστος όρος των μηνιαίων δημοδισκαλικών μισθών είναι. 1)Των κατά νομούς δημοδισκάλων 100 δραχμαί. 2)Των κατ'επαρχίας, 90 δραχμαί. 3)Των δημοδιδασκάλων β΄.τάξεως και των υποδιδασκάλων, 80 δραχμαί. 4)Των δημοδιδασκάλων γ΄.τάξεως 50 δραχμαί". (Οπ.π., σ. 533).

[59] Α. ΔΗΜΑΡΑΣ, όπ.π., τομ. πρώτος, σ. 247.

[60] Α. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, όπ.π., σ.σ. .IV,V.

απογραφή στην οποία καταγράφηκαν πληροφορίες περί του εγγραμμάτου ή αγραμμάτου των κατοίκων, διενεργήθηκε το 1870. Θα χρησιμοποιήσουμε, ενδεικτικά, ορισμένα στοιχεία αυτής της απογραφής, υπολογίζοντας ότι κατά τη χρονική περίοδο, που ενδιαφέρει την έρευνά μας, τα πράγματα στη στοιχειώδη εκπαίδευση ήταν ακόμη χειρότερα.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα στοιχεία του 1870,[61] από τα 1312 δημοτικά σχολεία, δημόσια και ιδιωτικά, που λειτουργούσαν σε όλη την επικράτεια -με τους 351 δήμους- εξήντα πέντε βρίσκονταν στο δήμο της Αθήνας, τριάντα δύο στο δήμο της Ερμούπολης και είκοσι τέσσερα στο δήμο της Πάτρας. Υπήρχαν δηλ. τρεις δήμοι οι οποίοι, μολονότι αντιπροσώπευαν μόνο το 0,85% του συνόλου των δήμων της χώρας, διέθεταν το 9,22% του συνόλου των σχολείων της. Όσον αφορά στην αντιμετώπιση της εκπαίδευσης των κοριτσιών, σύμφωνα πάντα με την απογραφή του 1870, στη πρωτοβάθμια εκπαίδευση μετείχε πανελλαδικά το 57% των αγοριών και το 14% των κοριτσιών.

Είναι ενδεικτικό, ότι 223 δήμοι της χώρας δεν διέθεταν ούτε ένα σχολείο θηλέων. Κι ενώ πανελλαδικά είχαμε 279 σχολεία θηλέων έναντι 1033 σχολείων αρρένων, στην Αθήνα, αντίθετα, είχαμε σαράντα σχολεία θηλέων έναντι είκοσι πέντε σχολείων αρρένων και στην Ερμούπολη είκοσι σχολεία θηλέων έναντι δώδεκα αρρένων. Είναι όντως εντυπωσιακό το προβάδισμα των μαθητριών της πρωτεύουσας, έναντι των μαθητών της. Βέβαια, δεν θα πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός ότι η Αθήνα αποτελούσε μία ολότελα ξεχωριστή περίπτωση. Έχοντας συγκεντρώσει μεγάλο αριθμό πλούσιων ομογενών, από τις παροικίες του εξωτερικού, ήρθε σε επαφή με νέες ιδέες και νέα κοινωνικά πρότυπα. Η προοδευτική νοοτροπία των δυτικοαναθρεμένων μελών του κοινωνικού αυτού στρώματος υπαγόρευε την ανάγκη εκπαίδευσης και των κοριτσιών τους, ενώ η οικονομική τους ευμάρεια τους παρείχε την ευχέρεια να την πραγματοποιούν, στρεφόμενοι προς την ιδιωτική εκπαίδευση, όταν δεν τους ικανοποιούσε το επίπεδο των δημοσυντήρητων σχολείων. [62]

Από την ίδια απογραφή, του 1870, πληροφορούμαστε πως το ποσοστό των

---

[61] ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Υπουργ.Εσωτερικών, Εθν.Τυπογρ.1872)

[62] Σε καμία περίπτωση φυσικά δεν πρέπει να μας διαφεύγει πως αναφερόμαστε σε ένα μικρό προνομιούχο κομάτι της αθηναϊκής κοινωνίας.

αναλφάβητων ανδρών έφθανε πανελλαδικά το 68,04% και των γυναικών το 92,63%. Άλλωστε, σε πενήντα πέντε δήμους της χώρας δεν υπήρχε ούτε μία γυναίκα που να γνωρίζει γράμματα. Στο νομό Αττικής το 62,96% των ανδρών και το 86,44% των γυναικών ήταν αναλφάβητοι. Στην επαρχία Αττικής αναλφάβητο ήταν το 53,48% των ανδρών και το 80,91% των γυναικών, ενώ στο δήμο της Αθήνας το ποσοστό των αναλφάβητων έπεφτε, στους μεν άνδρες στο 44,91%, στις δε γυναίκες στο 76,66%.

Στο υπόμνημά του ο Νικ.Σαρίπολος επισημαίνει: *"……ενώ από τεσσαράκοντα περίπου ετών συνέστησαν τα δημοτικά σχολεία, υπέρ τα τέσσαρα πέμπτα των ανδρών και το 95% των γυναικών δεν γνωρίζουν ούτε το αναγινώσκειν, ούτε το γράφειν, ούτε το αριθμείν….."*

Αξιοσημείωτη, όπως βλέπουμε, είναι η διαφοροποίηση που παρουσιάζει το ποσοστό του αναλφαβητισμού, όχι μόνο μεταξύ του αστικού και αγροτικού πληθυσμού, αλλά και μεταξύ του πληθυσμού των αστικών και περιαστικών περιοχών.

Αυτό, όμως, που εντυπωσιάζει είναι το τραγικά μεγάλο ποσοστό του γυναικείου αναλφαβητισμού. Η πραγματικότητα αυτή, πέρα από τις σοβαρές κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις, που είχε για τη χώρα, επηρέασε καθοριστικά και το αντικείμενο το οποίο πραγματεύεται αυτή η μελέτη. Βλέπουμε δηλ. ότι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού, και μάλιστα εκείνο που από τη φύση και τη θέση του είναι το πλέον ευάλωτο στον καταναλωτισμό, δεν είχε την ικανότητα να έχει πρόσβαση στον Τύπο και, κατά συνέπεια, ούτε στη διαφημιστική καταχώριση. Παρόλα αυτά ένας μεγάλος αριθμός καταχωρίσεων, ακόμη και τότε, στόχευε στο γυναικείο πληθυσμό.

1.3 Έλλειψη συγκοινωνιακών μέσων.

Ο παράγοντας αυτός, έπληξε και τους δύο βασικούς, για τη διαφημιστική καταχώριση, τομείς -τον Τύπο και την Αγορά- υπό την έννοια ότι υποχρέωσε και τον πρώτο και τη δεύτερη να περιοριστούν στα στενά πλαίσια κάθε μεγάλης, μικρής ή μικρότερης πόλης, με αποτέλεσμα την προβληματική διακίνηση ιδεών και

εμπορευμάτων και, κατά συνέπεια, διαφημιστικών μηνυμάτων και κατανάλωσης. Αν και στις προμετωπίδες των περισσότερων αθηναϊκών εφημερίδων δημοσιεύονταν τιμές και για συνδρομές εκτός Αθηνών, η αποστολή τους στην επαρχία δεν ήταν απλή υπόθεση. Μόνιμο παράπονο, άλλωστε, των συνδρομητών της περιφέρειας προς τη σύνταξη ήταν η μη έγκαιρη παραλαβή του φύλλου. Όταν ο Όθωνας ανέβηκε στο θρόνο, δεν βρήκε στην επικράτεια ούτε έναν καρόδρομο.[63] *"Οπου κι αν γύριζες τα μάτια σου πουθενά δρόμοι, πουθενά γεφύρια"* έγραφε ο Μάουρερ.[64] Άρχισε με τη λεωφορειακή σύνδεση Αθήνας – Πειραιά, χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό το βαυαρικό στρατό του.[65] Ο επόμενος δημόσιος δρόμος ήταν από το Ναύπλιο στο Άργος και στην Τρίπολη.

Είκοσι χρόνια, σχεδόν, αργότερα η εικόνα δεν είχε αλλάξει πολύ. Ο Edmond About το 1854 επεσήμανε: *".....Η Ελλάδα δεν επικοινωνεί με τον υπόλοιπο κόσμο παρά με τη θάλασσα .....Η θάλασσα λοιπόν είναι ο μεγάλος δρόμος που τη συνδέει με ολόκληρο τον κόσμο. Η θάλασσα την κάνει να επικοινωνεί με το εσωτερικό της ..."* [66] Το 1852 οι "αμαξιτοί ή σχεδόν αμαξιτοί" δρόμοι δεν ξεπερνούσαν το μήκος των 168 χιλιομέτρων.[67] Αν και ο About, δύο χρόνια αργότερα, υποστήριζε ότι το βασίλειο της Ελλάδας διέθετε μόνο τριάντα λεύγες "αμαξιτών ή σχεδόν αμαξιτών" δρόμων, που σήμαινε κάτι λιγότερο από 134 χιλιόμετρα. Και σχολίαζε ο πικρόχολος, αλλά, ιδιαίτερα, οξυδερκής Γάλλος:

"..... Τριάντα λεύγες δρόμων, ιδού τι έκανε η κυβέρνηση για τη χώρα από το 1832 ως το 1854 σε ένα βασίλειο όπου το κράτος κατέχει πάνω από το μισό των γαιών ..... Δεν υπάρχει δρόμος ανάμεσα σε Αθήνα και Κόρινθο, κανένας δρόμος ανάμεσα στην πρωτεύουσα του βασιλείου και την Πάτρα, που χάρη στις σταφίδες έγινε η εμπορική πρωτεύουσα. Με εξαίρεση τον κακό δρόμο που συνδέει την Αθήνα με τη Θήβα, περνώντας από την Ελευσίνα, όλοι οι δρόμοι που ξεκινούν από την Αθήνα δεν είναι παρά περίπατοι για τα άλογα της βασίλισσας.

.....Όταν ένας δρόμος περνάει ένα ρυάκι ή ένα ποτάμι, χτίζουν μια γέφυρα! Οι μόνες που είναι χρησιμοποιήσιμες είναι έργο των Τούρκων και των Βενετσιάνων.

---

[63] S. BICKFORD, *"Η Ελλάδα την Εποχή του Γεωργίου του Α΄."* σ. 125.
[64] Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, *"Πολιτικοί και Συνταγματικοί Θεσμοί"*, σ. 212.
[65] Κ. ΜΠΙΡΗΣ, *"Αι Αθήναι 1830 – 1966"*, σ. 59.
[66] Ε., ABOUT, *"Η Σύγχρονη Ελλάδα"*, σ. 125.
[67] Μ. ΣΚΑΛΤΣΑ, *" Κοινωνική Ζωή και Δημόσιοι Χώροι Κοινωνικών Συναθροίσεων στην Αθήνα του 19ου Αιώνα"*, σ. 69.

Συντηρούνται εξ' άλλου πολύ άσχημα και οι ταξιδιώτες προτιμούν να περνάνε δίπλα της σπρώχνοντας τα άλογα μέσα στο ποτάμι... " [68]

Για να σχηματίσει κανείς μια ιδέα για τις προτεραιότητες των κυβερνόντων εκείνης της περιόδου, αρκεί να αναφέρουμε ότι το 1852 ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εσωτερικών για τη συντήρηση των 8.000 ανδρών του στρατεύματος, ανερχόταν σε 4.000.000 δραχ., ενώ το Υπουργείο Δημοσίων Έργων για τη διάνοιξη οδών διέθετε μόλις 57.000 δραχ.[69]

Δύο χρόνια μετά, ο About έγραφε αναλυτικότερα: " ..... *Ο προϋπολογισμός των δημοσίων έργων φθάνει, τα καλά χρόνια, σε 250.000 δραχ. Απ'αυτό το ποσό, 80.000 μονάχα δίνονται στην υπηρεσία γεφυρών και οδοποιΐας. Δηλαδή 23.000 δραχ. για τη συντήρηση των δρόμων και 57.000 δραχ. για το άνοιγμα νέων δρόμων. Ενώ για το στρατό δαπανά 4.500.000 δραχ. .....* " [70]

Ο Ε. Παπαγιαννάκης αναφέρει ότι, η σκέψη σιδηροδρομικής σύνδεσης της Αθήνας με τον Πειραιά υπήρχε ήδη από το 1835, όταν κατασκευαζόταν ακόμα η αμαξιτή σύνδεσή τους. Και πολύ γλαφυρά σχολιάζει: " *Το σχέδιο αυτό θα χρειαστεί είκοσι δύο χρόνια να συζητηθεί και δώδεκα χρόνια για να κατασκευαστεί και να παραδοθεί το 1869. Δώδεκα χρόνια για εννέα χιλιόμετρα, όταν οι Αμερικανοί κατασκευάζουν τον διηπειρωτικό τους σιδηρόδρομο με ταχύτητα δέκα επτά χιλιομέτρων την ημέρα.* " [71]

Την εποχή που η Ελλάδα διέθετε τη μία και μοναδική σιδηροδρομική γραμμή της, οι αναπτυγμένες βιομηχανικά χώρες της δύσης είχαν περάσει στην τρίτη φάση ανάπτυξης των σιδηροδρόμων τους. Μέχρι το 1850 είχαν κατασκευάσει τα εθνικά τους δίκτυα. Στη δεκαετία 1850 – 1860 τα εθνικά δίκτυα συνδέθηκαν μεταξύ τους και στην τρίτη, πλέον, φάση αναζητούσαν νέες διεξόδους. Βέβαια, δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός πως ο σιδηρόδρομος για τις εκβιομηχανισμένες χώρες ήταν η απάντηση στο επιτακτικό αίτημα των αγορών τους, οι οποίες γιγαντωμένες από τη βιομηχανική έκρηξη ασφυκτιούσαν μέσα στα στενά τοπικά τους όρια. Αντίθετα για μια προκαπιταλιστική και κατ' εξοχήν αγροτική χώρα, όπως η Ελλάδα, μια τέτοια ανάγκη δεν ήταν ασφαλώς ζωτικής σημασίας,[72] ήταν, όμως, ένας θεμιτός

---

[68] Ε. ABOUT, όπ.π. σ.σ. 101, 102.
[69] Μ. ΣΚΑΛΤΣΑ, όπ.π.
[70] Ε. ABOUT, όπ.π.
[71] Ε. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, *"Οι Ελληνικοί Σιδηρόδρομοι 1880 – 1910 (Όψεις της Ελλην.Κοινωνίας του19ου αιώνα)"* σ. 109.
[72] Ε. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, όπ.π. σ.σ. 110, 111.

προσανατολισμός προς την πρόοδο και τον εκσυγχρονισμό. Και, εν τέλει, αν η βιομηχανική ανάπτυξη στη χώρα μας είχε ακόμα μεγάλη απόσταση να διανύσει, ένας άλλος, όμως, τομέας της οικονομίας της, αυτός του εμπορίου, παραδοσιακά ευημερούσε. Συνεπώς, ένα ταχύτερο και ασφαλέστερο μεταφορικό μέσο, όπως ο σιδηρόδρομος και, με δεδομένη την ανυπαρξία, σχεδόν, οδικού δικτύου, θα ενίσχυε ακόμα περισσότερο το εμπόριο. Θα τροφοδοτούσε τις, κατά τόπους, αγορές με εγχώρια αγροτικά -αλλά και εισαγόμενα βιομηχανικά- προϊόντα. Ενώ, παράλληλα, θα συνέβαλε και στην κοινωνική εξέλιξη των μη αστικών περιοχών, αφού η εξασφάλιση της επικοινωνίας -μέσω της απρόσκοπτης κυκλοφορίας του Τύπου- θα ευνοούσε τη διακίνηση ιδεών, σε κάθε τομέα, μεταξύ κέντρου και περιφέρειας,

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Προωθητικοί, μέσω του Τύπου, παράγοντες.

Καθ' όλη τη διάρκεια της οθωνικής και μεσοβασιλικής περιόδου δεν υπήρξαν, στην ουσία, προωθητικοί παράγοντες για τον Τύπο. Κάποιες ελπίδες για ελευθεροτυπία που στηρίχτηκαν στη ψήφιση του πρώτου Συντάγματος, πολύ γρήγορα διαψεύστηκαν, γιατί αποδείχθηκε πως επρόκειτο για ψήγματα μόνο ελευθεροτυπίας. Έτσι, απέμειναν το μεράκι και το πείσμα των εφημεριδογράφων, τα οποία τρέφονταν από τα συνεχή εθνικά, πολιτικά, και κοινωνικά προβλήματα.

Οι συνθήκες, όμως, αυτές πιθανόν να αρκούσαν για τη συντήρηση του Τύπου, αλλά όχι και για την εξέλιξή του -υπό την ένοια της προοδευτικής του ανάπτυξης- τόσο σε τεχνολογικό και αισθητικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο ποιότητας δημοσιογραφικού λόγου.

2.1 Θεσμοθέτηση της ελευθεροτυπίας.

Η πραγματική πρόοδος στον Τύπο αρχίζει με τη θεσμοθέτηση της ελευθεροτυπίας μέσα από το άρθρο 14 του συντάγματος του 1864, όπου ρητά αναφέρεται: *" Έκαστος δύναται να δημοσιεύει προφορικώς, εγγράφως και δια του τύπου τους στοχασμούς του, τηρών τους νόμους του Κράτους. Ο τύπος είναι ελεύθερος. Η λογοκρισία και παν άλλο προληπτικόν μέτρον απαγορεύεται. Απαγορεύεται ωσαύτως η κατάσχεσις εφημερίδων ή άλλων διατριβών είτε προ της δημοσιεύσεως, είτε μετ'αυτήν.*

Επιτρέπεται δε κατ'εξαίρεσιν η κατάσχεσις μετά την δημοσίευσιν ένεκα προσβολής κατά της Χριστιανικής θρησκείας, ή κατά του προσώπου του Βασιλέως.

.....

Εις μόνον πολίτας έλληνας επιτρέπεται η έκδοσις εφημερίδων". [73]

Βεβαίως, η ψήφιση του νόμου κατά της λογοκρισίας δεν ήταν αρκετή για να βάλει οριστικό τέρμα στις διώξεις και φυλακίσεις εκδοτών και δημοσιογράφων που ήταν αντίθετοι με την κυβερνητική πολιτική. Τις περιόρισε όμως σημαντικά. Άλλωστε, σ' αυτό το τόπο ποτέ δεν έγιναν απόλυτα σεβαστοί και δεν τηρήθηκαν κατά γράμμα οι θεσμοί, άλλοτε από τους κυβερνόντες και άλλοτε από τους κυβερνόμενους. Παρόλα αυτά, η άρση των κατασταλτικών μέτρων εναντίον του Τύπου είχε ως φυσικό επακόλουθο –σε πρώτη φάση- την κατακόρυφη ποσοτική του αύξηση. Η πληθώρα αυτή των εφημερίδων έφερε, με τη σειρά της, μια ανταγωνιστική τάση μεταξύ τους.

Από τη μια, λοιπόν, η ελευθερία του λόγου, και από την άλλη ο νόμος της αγοράς, συνέτειναν στη βελτίωση της ύλης των εφημερίδων. Ενώ ο δημοσιογραφικός λόγος, περιορίζοντας σταδιακά τη φλυαρία και τον στόμφο που τον χαρακτήριζαν έγινε πιο σαφής και πιο στρωτός. Αν τώρα αναλογιστεί κανείς ότι, οι ίδιοι, βασικά, άνθρωποι διαμόρφωναν και τα κείμενα των καταχωρίσεων, αντιλαμβάνεται πόσο ευεργετική για τη διαφημιστική καταχώριση στάθηκε αυτή η βελτίωση της γλώσσας. Εκείνο, όμως, που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αισθητική εξέλιξη της διαφημιστικής καταχώρισης ήταν ότι χάρη στην αίσθηση νομιμότητας

[73] Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ. 104.

που άρχισαν να νοιώθουν οι εκδότες παρακινήθηκαν στην εισαγωγή από τη Δύση της νέας τεχνολογίας των τυπογραφικών μέσων. Από τα χειροπιεστήρια και τα επίπεδα πιεστήρια πέρασαν στα κυλινδρικά ταχυπιεστήρια. Ενώ, η πρόοδος της τσιγκογραφίας πλούτισε τις εφημερίδες με εικόνες.[74] Επιπλέον, μία μεγάλη γκάμα από οικογένειες τυπογραφικών στοιχείων, αλλά και τυπογραφικών κοσμημάτων, τέθηκαν στην υπηρεσία των τυπογράφων. Αποτέλεσμα όλης αυτής της τυπογραφικής άνθησης ήταν η καθοριστική της επιρροή στην αισθητική εξέλιξη της διαφημιστικής καταχώρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ανασταλτικοί, μέσω της αγοράς, παράγοντες.

Αν για τον Τύπο, οι παράγοντες που τον επηρέασαν ήταν, περίπου, συγκεκριμένοι, δεν ίσχυε το ίδιο και για την αγορά, η οποία βρισκόταν κάτω από την επίδραση του συνόλου, σχεδόν, των ιστορικοπολιτικών γεγονότων και των κοινωνικοοικονομικών δομών που επικρατούσαν στη χώρα κατά τη συγκεκριμένη περίοδο. Αλυσιδωτά, επίσης, την επηρέασαν και ιστορικοοικονομικά γεγονότα, που διαδραματίστηκαν έξω από τα όρια της χώρας, ενώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι, πάρα πολλές φορές τα ίδια γεγονότα ιδωμένα βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα είχαν άλλοτε θετική και άλλοτε αρνητική επίδραση. Ωστόσο, υπήρξαν και οι δεδομένα ανασταλτικοί, για τη λειτουργία της αγοράς, παράγοντες:

_ Η έλλειψη συγκοινωνιακών μέσων.

_ Οι αλεπάλληλοι τοκογλυφικοί δανεισμοί του κράτους, με τις επακόλουθες πτωχεύσεις.

_ Και οι επαναλαμβανόμενοι αποκλεισμοί των λιμανιών της χώρας, από τους στόλους των "Προστάτιδων Δυνάμεων".

---

[74] Κ .ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ. 106.

3.1 Έλλειψη Συγκοινωνιακών Μέσων.

Αναφέραμε, ήδη, την ταυτόχρονη ανασταλτική επίδραση που άσκησε η έλλειψη συγκοινωνιακών μέσων, τόσο στην εξελικτική πορεία του Τύπου, όσο και στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς. Θα πρέπει, ωστόσο, να δεχτούμε πως για τη δεύτερη ο ανασταλτικός αυτός παράγοντας στάθηκε πολύ πιο καθοριστικός, αφού την υποχρέωσε στην αυτοκατανάλωση και στις περιορισμένες ανταλλακτικές σχέσεις ανάμεσα στο χωριό και την κοντινότερη "χώρα" (κεφαλοχώρι ή κωμόπολη). Η μεταφορά των προϊόντων, ακόμη και από τις πλησιέστερες στην πρωτεύουσα επαρχίες, ήταν εξαιρετικά δύσκολη και, γενικότερα, τα μεταφορικά έξοδα στις περισσότερες περιφέρειες ήταν υπέρογκα. Όπως είχε επισημάνει και ο About: *"Σε μια χώρα όπου οι δρόμοι είναι μονοπάτια, το μόνο χερσαίο εμπόριο είναι του γυρολόγου ...."* Και σε άλλο σημείο πρόσθετε: *"Αυτή η συμπτωματική πρωτεύουσα δεν έχει ρίζες. Δεν επικοινωνεί με δρόμους με το υπόλοιπο της χώρας. Δεν στέλνει στην ενδοχώρα τα προϊόντα της βιομηχανίας της ..."* [75]

Άλλωστε, και μέχρι το τέλος αυτής της περιόδου το Υπουργείο Οικονομικών στις ετήσιες εκθέσεις του, τις σχετικές με τον τρόπο μεταφοράς των εμπορευμάτων, ανέφερε: *"Το εισαγωγικόν και εξαγωγικόν εμπόριον της Ελλάδος, ενεργείται κυρίως δια θαλάσσης, εξαιρουμένων ζώων τινών και άλλων ασημάντων ειδών, τα οποία εισάγονται και εξάγονται δια ξηράς ....."*

3.2 Δανεισμοί και πτωχεύσεις.

Οι αλεπάλληλοι εξωτερικοί δανεισμοί, οι οποίοι γίνονταν με βαρείς αποικιακούς όρους και δεν προορίζονταν για παραγωγικούς σκοπούς, αλλά για να καλύπτουν τα κενά του προϋπολογισμού και να πληρώνονται προηγούμενα δάνεια, συνετέλεσαν στην κατάρρευση της οικονομίας της χώρας και στην παράλληλη οικονομική, αλλά και πολιτική της υποδούλωση.[76] Για τα τοκογλυφικά αυτά δάνεια

[75] Ε. ABOUT, όπ.π. σ.σ. 124, 163.
[76] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, σ.σ. 136, 137.

–για τα οποία η χώρα στην καλύτερη περίπτωση εισέπρατε τελικά το 50% περίπου του ονομαστικού τους ποσού- υποθηκεύονταν εθνικά κτήματα, ενώ η εξόφληση του ετήσιου τοκοχρεωλύσιου απαιτούσε τον μισό, περίπου, κρατικό προϋπολογισμό. Είναι, λοιπόν, φανερό γιατί μετά από κάθε μεγάλο δανεισμό ακολουθούσε και μια πτώχευση.

Τα δύο πρώτα εθνικά δάνεια συνομολογήθηκαν, το ένα το 1824 και το άλλο το 1825, πριν, δηλαδή, από τη χρονολογία την οποία θέτει ως αφετηρία της αυτή η εργασία. Τα αναφέρουμε, όμως, γιατί ταλάνισαν την Ελλάδα και τους Έλληνες για πενήντα τέσσερα χρόνια. Τα δάνεια αυτά, επειδή πάρθηκαν κατά τη διάρκεια του αγώνα, έμειναν γνωστά στην ιστορία σαν "δάνεια της ανεξαρτησίας". Γνωστά, όμως, έμειναν και για τη ληστρική κατασπατάλησή τους. Το ονομαστικό ποσόν του δανείου του 1824 ανερχόταν στις 800.000 λίρες. Το μεγαλύτερο μέρος ξοδεύτηκε σε προμήθειες, μεσιτείες και τόκους. Στην Ελλάδα έφτασε το ποσόν των 308.000 λιρών, ακόμη και αυτό, όμως, δεν χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες του απελευθερωτικού αγώνα, αλλά κατασπαταλήθηκε από τους κοτζαμπάσηδες για ιδιοτελείς σκοπούς και για την πολιτική τους επικράτηση.

Όσον αφορά στο δάνειο του 1825, κλείστηκε για δύο εκατομμύρια λίρες. Σύμφωνα με ορισμένες πηγές δόθηκαν μόνο 816.000 λίρες και σύμφωνα με άλλες 1.100.000 λίρες. Απ'αυτές, 584.000 λίρες δόθηκαν σε προμήθειες, τόκους, διορισμούς και μισθούς ναυάρχων, στρατηγών και αξιωματικών. Οι υπόλοιπες 232.000 λίρες ή έστω 516.000, κατ'άλλες πηγές, *"δεν εχρησιμοποιήθησαν παραγωγικώς, αλλά διηρπάγησαν υπό των κοτζαμπάσηδων και των καπεταναίων……"* όπως σημειώνει ο καθηγητής της πολιτικής οικονομίας στην περίοδο του μεσοπολέμου, Στεφανίδης.[77] Η κατάληξη, λόγω αδυναμίας πληρωμής του τοκοχρεωλύσιου, ήταν να κηρυχτεί το 1827 η πρώτη πτώχευση του κράτους. Η ρύθμιση των δύο αυτών δανείων έγινε το 1878.

Το τρίτο δάνειο, το ονομαζόμενο και "βασιλοφάγον", δόθηκε το 1833, ως προίκα στον Όθωνα με την εγγύηση των τριών Προστάτιδων Δυνάμεων. Ανερχόταν στο ποσόν των εξήντα εκατομμυρίων χρυσών φράγκων. Από το ποσόν αυτό επτά εκατομμύρια χρυσά φράγκα δόθηκαν για έξοδα έκδοσης και μεσιτείας, τριάντα τρία

[77] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, όπ.π. σ. 107

εκατομμύρια κρατήθηκαν για χρεωστούμενα τοκοχρεωλύσια και 12.500.000 πληρώθηκαν για την εξαγορά της Νοτιοανατολικής Ελλάδος. Το υπόλοιπο ποσό των 7.500.000 φράγκων εξαντλήθηκε για χορηγία της βαυαρικής δυναστείας και για τη συντήρηση του βαυαρικού στρατού. Για το δάνειο αυτό το ελληνικό κράτος ανέλαβε την υποχρέωση να πληρώνει περίπου 6.000.000 χρυσά φράγκα το χρόνο για τοκοχρεωλύσια, από έναν προϋπολογισμό, ο οποίος δεν ξεπερνούσε τα 13.000.000.[78] Επόμενο, λοιπόν, ήταν σε λίγα χρόνια (το 1843) να ακολουθήσει και δεύτερη πτώχευση.[79] Ο διακανονισμός του δανείου του 1833 έγινε το 1859, με τις τρεις Προστάτιδες Δυνάμεις να εισπράττουν 900.000 χρυσά φράγκα το χρόνο ως τοκοχρεωλύσιο.

Μετά τη δεύτερη πτώχευση ο δρόμος του δημόσιου εξωτερικού δανεισμού έκλεισε για μεγάλο χρονικό διάστημα. Το ελληνικό κράτος αναγκάστηκε, για να ανταπεξέλθει στις στοιχειώδεις ανάγκες του, να καταφύγει στους εγχώριους κεφαλαιούχους. Είναι η περίοδος του έντονου εσωτερικού δανεισμού. Το κράτος δανειζόταν από την Εθνική Τράπεζα και από πάμπλουτους ιδιώτες, με βαρύτατους τόκους και υποθηκεύοντας εθνικά κτήματα. Αυτός, όμως, ο φαύλος κύκλος της συνομολόγησης ενός νέου δανείου για την αποπληρωμή του προηγούμενου, μαζί με τον, εξακολουθητικά, ελλειματικό προϋπολογισμό, είχε ως αποτέλεσμα την συνεχή αύξηση των άμεσων και, κυρίως, έμμεσων φόρων, οι οποίοι, κατά κύριο λόγο, επιβάρυναν τα μεσαία και κατώτερα στρώματα. Εν ολίγοις, η δυσβάσταχτη φορολογία εκμηδένιζε την αγοραστική δύναμη μιας ευρύτερης ομάδας δυνητικών καταναλωτών και τους απέκλειε από την αγορά.

---

[78] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, όπ.π. σ. 109.

[79] Για την κατάσταση που επικρατούσε τότε, ο Ν. Δραγούμης στο έργο του "Ιστορικαί Αναμνήσεις" αναφέρει χαρακτηριστικά: *"Και τω όντι η θέσις της Ελλάδος ην εκ των χαλεπωτάτων· καχεξία εσωτερική, δυσμένεια εξωτερική, βρασμός επαναστατικός, ένδεια χρημάτων, τοιαύτα ήσαν τα περί την αρχήν βάραθρα, εις ά εκινδύνευε να κρημνισθή ....."*

3.3 Παράλιοι Αποκλεισμοί.

Τα διαφορετικά πολιτικοοικονομικά συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων -και Προστάτιδων της Ελλάδας- επιβάλλονταν στη χώρα με διαφόρων μορφών πιέσεις. Πολύ εύστοχα περιγράφει το πλέγμα αυτών των σχέσεων ο W. Seidl:

"Το δημιούργημα των Δυνάμεων του 1832 που λεγόταν βασίλειο της Ελλάδος είχε φτιαχτεί έτσι ώστε να είναι εξαρτημένο. Ήταν ένας δορυφόρος των τριών χωρών που μάχονταν μεταξύ τους αλλάζοντας συνεχώς στόχους και συμπεριφορά". [80]

Μέσα σ'αυτές τις τακτικές περιλαμβάνονταν και οι ναυτικοί αποκλεισμοί, με ή χωρίς προσχήματα. Αυτή όμως η μορφή πίεσης δεν ήταν πλήγμα μόνο για το γόητρο της χώρας αλλά και για τη λειτουργία της αγοράς, αφού οι εμπορικοί δρόμοι της Ελλάδας ήταν αποκλειστικά θαλάσσιοι. Δεν θα αναφερθούμε εδώ στις -γνωστές άλλωστε- μηδαμινές, φανταστικές, ή και κατασκευασμένες, κάποιες φορές, αιτίες των παράλιων αποκλεισμών, αλλά στις επιπτώσεις τους.

Στις 6/18 Ιανουαρίου του 1850 ο υποναύαρχος Πάρκερ με δεκατέσσερα πολεμικά πλοία και εφτά χιλιάδες άνδρες απαγόρευσε κάθε κίνηση στο λιμάνι του Πειραιά, επεκτείνοντας τον αποκλεισμό στη Σύρο και στην Πάτρα και κατάσχοντας διακόσια ελληνικά εμπορικά πλοία .[81] Ο εφοδιασμός σε τρόφιμα δυσκολεύτηκε εξαιρετικά.[82] Οι "Τάιμς" το Μάρτιο του 1850 υπολόγιζαν τη ζημιά του αποκλεισμού σε τουλάχιστον τριάντα εκατομμύρια δραχ.[83] Ιδού, πως περιγράφει την κατάσταση ο στρατηγός Μακρυγιάννης στα Απομνημονεύματά του: *"..... Και παίρνουν όλα τα εθνικά πλοία και τα εμπορικά κι αφανίζουν το εμπόριον γενικώς και τους δυστυχισμένους τους νησιώτες ..... Και μας έφκειασαν όλους νοικοκυραίους. .....Βάσταξε ο μπλόκος μπαίνοντας ο Γενάρης ως τον Μάρτιον....."* [84]

Στις 26 Μαΐου/7 Ιουνίου 1854 ο αγγλογαλλικός στόλος κατέλαβε τον Πειραιά. Αυτή τη φορά οι "Προστάτιδες Δυνάμεις" δεν περιορίστηκαν στον αποκλεισμό των λιμανιών και τη σύλληψη των πλοίων, αλλά προχώρησαν σε κανονική κατοχή. Αποβίβασαν τακτικά γαλλικά στρατεύματα στον Πειραιά. Η

---

[80] W. SEIDL, όπ.π., σ. 271.
[81] Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ, όπ.π. σ. 85.
[82] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, όπ.π. σ. 120.
[83] W. SEIDL, όπ.π. σ. 270.
[84] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, όπ.π. σ. 122. (Σύμφωνα με τον Ν. Σβορώνο ο αποκλεισμός κράτησε μέχρι τον Ιούλιο).

κατοχή κράτησε μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου του 1857 και κατάφερε βαριά πλήγματα στο ελληνικό εμπόριο.[85] Επιπλέον επιβλήθηκε στη χώρα επιτροπή διεθνούς οικονομικού ελέγχου ως το 1859. Να αναφέρουμε, επίσης, και μια ενδεικτική ενέργεια των κατακτητών η οποία ενδιαφέρει άμεσα την έρευνά μας. Πρόκειται για την ολοκληρωτική καταστροφή των τυπογραφείων της ρωσόφιλης εφημερίδας "Αιών" και τη σύλληψη του διευθυντή της Ι.Φιλήμονα.[86]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4
Προωθητικοί, μέσω της αγοράς, παράγοντες

4.1 Εισροή ομογενειακών κεφαλαίων.

Ένας κατ'εξοχήν προωθητικός -μέσω της αγοράς- παράγοντας για τη διαφημιστική καταχώριση στάθηκε, καθ'όλο το διάστημα αυτής της περιόδου, η σταδιακή προσέλευση στη χώρα ενός μεγάλου αριθμού ευκατάστατων, πλούσιων, μέχρι και πάμπλουτων Ελλήνων της διασποράς. Από τα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια η Ελλάδα είχε γίνει πόλος έλξης για τον απανταχού ελληνισμό. Όταν, με τη λήξη του 1834, η Αθήνα ανακηρύχτηκε πρωτεύουσα του βασιλείου άρχισε να συγκεντρώνει ένα πλήθος από ομογενείς των παροικιών, οι οποίοι για διάφορους λόγους και από διαφορετικές αιτίες, μετέφεραν τα κεφάλαια και τις δραστηριότητές τους στη χώρα.

Πρώτα ήρθαν οι Φαναριώτες, οι οποίοι έχοντας χάσει, μετά την έκρηξη της επανάστασης, τα προνόμιά τους στις παραδουνάβιες περιοχές της οθωμανικής αυτοκρατορίας κατέβηκαν στην Ελλάδα και αναμείχθηκαν στα πολιτικά πράγματα.[87] Οι ενέργειές τους αυτές, καθώς και οι θέσεις που κατέλαβαν στη διοίκηση, προκάλεσαν τις αντιδράσεις των αυτοχθόνων Ελλήνων, οι οποίοι τους καταλόγιζαν ότι εκμεταλεύονταν για προσωπικό τους όφελος τις ευκαιρίες που τους έδινε ο κρατικός μηχανισμός, στον οποίο είχαν πρόσβαση. Και πράγματι αυτή η,

[85] W. SEIDL, όπ.π. σ. 274.
[86] Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, όπ.π. σ.σ. 122-127.
[87] Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, όπ.π. σ. 21.

αναμφισβήτητη, διπλή τους ιδιότητα, του δυτικότροπου λόγιου και του επιτυχημένου επιχειρηματία, τους έδινε τη δυνατότητα από τη μία να ασκούν πολιτική και πνευματική εξουσία, και από την άλλη να έχουν αποφασιστική συμμετοχή στην ελληνική οικονομία.[88]

Γύρω στο 1860, και αφού είχε τερματιστεί ο οικονομικός έλεγχος της χώρας, μια άλλη μερίδα πάμπλουτων εμπόρων και χρηματομεσιτών από την Κωνσταντινούπολη και τις άλλες μεγάλες πόλεις της οθωμανικής αυτοκρατορίας, που ζούσαν με το διαρκή κίνδυνο των διώξεων από την οθωμανική κυβέρνηση, μετέφεραν τα κεφάλαιά τους στο ελληνικό κράτος.[89] Η μεγάλη αυτή προσέλευση κεφαλαιούχων από την Εγγύς Ανατολή προσέλκυσε και μεγαλέμπορους από τις παροικίες της Δύσης.

Είναι, γεγονός ότι το σύνολο, σχεδόν, των εξαιρετικά πλούσιων αυτών ομογενών τοποθέτησε τα κεφάλαιά του σε επιχειρήσεις, κυρίως, καιροσκοπικού χαρακτήρα και σε αγορές γης, για ακόμη μεγαλύτερη ασφάλεια.[90] Δεν επένδυσαν στη βιομηχανία, παρά ελάχιστα, και μόνο μετά την εξασφάλιση προνομίων και ευνοϊκών διαταγμάτων, ώστε να επιτυγχάνουν σίγουρα κέρδη.[91] Δεν ενδιαφέρθηκαν, όμως, να δημιουργήσουν, ούτε και ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, στην αγορά.. Προτίμησαν παρασιτικές τοποθετήσεις, όπως ενοικίαση φόρων, προνόμια, τοκογλυφία. [92] Ο Γ. Δερτιλής τους καυτηριάζει με χιούμορ: *"Υποτίθεται ότι έρχονται στην Ελλάδα από πατριωτισμό και όχι για να διασκεδάσουν ή να κερδίσουν· ..... έχουν καταθέσεις στην Εθνική Τράπεζα από φιλοπατρία και όχι γιατί ο τόκος είναι 20 – 40% υψηλότερος απ' ότι στη δύση· επενδύουν για να βοηθήσουν την πατρίδα, και πολύ λιγότερο για να αποκομίσουν κέρδη· κάνουν δωρεές από αγάπη στην Ελλάδα, και ποτέ για τη φήμη, την αίγλη, τα παράσιμα και τις τελετές."* [93]

Χωρίς αμφιβολία, θα βοηθούσε σημαντικά τον τόπο αν όλοι αυτοί οι μεγιστάνες τοποθετούσαν τα κεφάλαιά τους σε βιομηχανικές επιχειρήσεις και, γενικά, σε επενδύσεις με μακροχρόνια απόδοση. Ωστόσο, δεν πρέπει, να

---

[88] Ι. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ – Α. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ, όπ.π. σ. 42. / Ε. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, *"Η Αθήνα του περασμένου αιώνα 1830-1909"*, σ. 50. / ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ, *"Ιστορία του Ελληνικού Έθνους"*, σ. 110.
[89] Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, *"Η Ελληνική Τραγωδία"*, σ. 10.
[90] Θ. ΒΕΡΕΜΗΣ, όπ.π. σ. 64.
[91] Π. ΡΟΔΑΚΗΣ, *"Τάξεις και στρώματα στη νεοελληνική κοινωνία"*, 1975, σ. 42.
[92] Π. ΡΟΔΑΚΗΣ, όπ.π. σ. 39.
[93] Γ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, *"Το Ζήτημα των Τραπεζών 1871 – 1873"*, σ. 64.

παραβλέπεται το γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοί είχαν δημιουργήσει τις περιουσίες τους σε χώρες, με αγορές ιδιαίτερα ανταγωνιστικές και είχαν μάθει να τις υπερασπίζονται μέχρις εσχάτων. Άλλωστε, δεν είχαν τη στόφα του καπιταλιστή επιχειρηματία αλλά του εμποροµεσίτη / χρηματομεσίτη. Ήταν, επομένως, αδιανόητο γι'αυτούς οποιοδήποτε ρίσκο. Ακόμη κι έτσι, όμως, η εισροή τόσων κεφαλαίων ζωντάνεψε αναπόφευκτα την οικονομική κίνηση του τόπου, που μέχρι τότε ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Ενώ, παράλληλα, υπήρξε ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός της εισαγωγής, από τους δυτικομαθημένους ετερόχθονες Έλληνες, ενός τρόπου ζωής με νέα πρότυπα και με, περίπου, άγνωστες στον ελλαδικό χώρο καταναλωτικές συνήθειες και συμπεριφορές που τόνωσαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την αγορά.

4.2 Ευνοϊκές μακροπρόθεσμες, εκτός συνόρων, συγκυρίες.

Πέρα, από τους αμιγώς ανασταλτικούς ή προωθητικούς παράγοντες, που επέδρασαν στον τομέα της αγοράς, έχουμε κι άλλους, οι οποίοι συγκυριακά, και σε βάθος χρόνου, έπαιξαν ρόλο, άλλοτε προωθητικό και άλλοτε ανασταλτικό, αδιάφορο αν διαμορφώνονταν εντός ή εκτός των συνόρων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο εμφύλιος των Η.Π.Α. Ένα ιστορικό γεγονός που αν και διαδραματίστηκε στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, επηρέασε ποικιλότροπα την ελληνική αγορά.

Όταν το 1861 ξέσπασε στις Ηνωμένες Πολιτείες ο εμφύλιος, παρέλυσε η βαμβακοπαραγωγή της χώρας. Η Αγγλία, πρώτη βιομηχανική δύναμη της εποχής, η οποία στήριζε την κλωστοϋφαντουργική βιομηχανία της στις εισαγωγές βάμβακος, κυρίως, από τις Η.Π.Α., αναγκάστηκε να στραφεί σε άλλες χώρες, ανάμεσα στις οποίες ήταν και η χώρα μας. Η τιμή του προϊόντος ανέβηκε, με συνέπεια την κατακόρυφη αύξηση της βαμβακοκαλιέργειας. Το γεγονός αυτό, με τη σειρά του, έφερε αύξηση στα έσοδα των καλλιεργητών, επομένως και στην αγοραστική τους δύναμη με φυσικό επακόλουθο την τόνωση της αγοράς. Αυτή ήταν η βραχυπρόθεσμη επίδραση του συγκεκριμένου ιστορικού γεγονότος.

Η μεσοπρόθεσμη επίδραση φάνηκε λίγα χρόνια αργότερα, το 1865, όταν ο πόλεμος Βορείων και Νοτίων τελείωσε και ο αμερικανικός νότος άρχισε και πάλι τις μεγάλες εξαγωγές βάμβακος στην Αγγλία. Η τιμή έπεσε και η χώρα μας βρέθηκε

μέσα στις πρώτες, οι οποίες αποκλείστηκαν από την αγγλική κλωστοϋφαντουργία, καθώς το ελληνικό βαμβάκι δεν ήταν και από τις καλύτερες ποιότητες. Η ευφορία της προηγούμενης πενταετίας μεταβλήθηκε σε καταστροφή. Οι βαμβακοκαλλιεργητές έμειναν μετέωροι, καθώς το προϊόν τους παρέμενε αζήτητο στις αποθήκες, και η αγορά δέχτηκε σοβαρό πλήγμα από την οικονομική ύφεση. Έπρεπε, οπωσδήποτε, να αξιοποιηθεί το πλεόνασμα του βάμβακος.[94] Έτσι, η Πολιτεία υποχρεώθηκε να δημιουργήσει κίνητρα και προϋποθέσεις, οι οποίες οδήγησαν, τελικά, στη σύσταση των πρώτων μικρών κλωστοϋφαντουργείων. Αυτή ήταν η μακροπρόθεσμη επίδραση του ίδιου γεγονότος, που διαδραματίστηκε τόσο μακριά από τα σύνορα της χώρας, και η οποία ύστερα από μια αλληλουχία συγκυριών, άλλοτε ευνοϊκών και άλλοτε καταστρεπτικών, γέννησε την πρώτη ελληνική ελαφρά βιομηχανία, η οποία όχι μόνο επιβίωσε, αλλά και επεκτάθηκε. Μία βιομηχανία, που έριξε αρκετό νερό στο μύλο της εγχώριας αγοράς.

Ένα παρόμοιο φαινόμενο, αλλά με πολύ πιο έντονες επιπτώσεις και στην πρώτη φάση του (τη θετική) και στη δεύτερη (την αρνητική), σημειώθηκε μερικά χρόνια αργότερα. Αυτή τη φορά εξ αιτίας ενός γαλλικού γεωργικού προβλήματος. Πρόκειται για τη φυλλοξήρα, που είχε προσβάλει τα αμπέλια της Γαλλίας. Δε θα επεκταθούμε στην πορεία των συμβάντων, άλλωστε, είναι γνωστά [95] και επιπλέον αφορούν σε μεταγενέστερη περίοδο, από αυτή της μελέτης.

Είναι σημαντικό, όμως, να αναφέρουμε πως απ'αυτό το γεγονός δημιουργήθηκε ο πρώτος αξιόλογος κλάδος της βιομηχανίας μας, η οινοπνευματοποιΐα. Ένας κλάδος, ο οποίος πρόσφερε πολλά στην αγορά και εξίσου πολλά στην έντυπη διαφήμιση, αφού ήταν από τους πρώτους κλάδους που ενστερνίστηκε με συνέπεια -και όχι αποσπασματικά- τη διαφημιστική καταχώριση και υιοθέτησε την "εταιρική ταυτότητα."

Υπήρξαν όμως και παράγοντες που επηρέασαν αρνητικά κάποιους τομείς της αγοράς και θετικά κάποιους άλλους, ταυτόχρονα..Μια τέτοια περίπτωση

---

[94] Π. ΡΟΔΑΚΗΣ, όπ.π., σ.σ. 30, 137.

[95] Η Γαλλία για να μη χάσει τον έλεγχο του διεθνούς εμπορίου κρασιού έκανε αθρόες αγορές ελληνικής σταφίδας. Λόγω κατακόρυφης ανόδου της τιμής της φυτεύτηκαν μεγάλες εκτάσεις. Αλλά όταν, πολύ σύντομα, αποκαταστάθηκε η γαλλική αμπελουργία όλη αυτή η παραγωγή παρέμεινε αζήτητη. Το πρόβλημα για την οικονομία του τόπου ήταν τόσο μεγάλο που επέφερε πολιτική κρίση και έμεινε στην ιστορία σαν το περίφημο *σταφιδικό ζήτημα.*

συναντάμε στα μέσα περίπου της δεκαετίας του 1850. Πρόκειται για την εισαγωγή του ατμού στην ελληνική εμπορική ναυτιλία. Η αντικατάσταση του αέρα από τον ατμό, ως κινητήρια δύναμη, έπληξε πολυεπίπεδα τον παραδοσιακό χώρο της ναυτιλίας, έναν ολόκληρο κόσμο δηλ. που ζούσε πάνω και γύρω από το ιστιοφόρο.

Κατ'αρχήν, το ατμόπλοιο δεν είχε ανάγκη από τόσα χέρια, με αποτέλεσμα πάρα πολλοί ναυτικοί να μείνουν άνεργοι και φυσικά να ελαχιστοποιηθεί η αγοραστική τους δύναμη. Το ατμόπλοιο δεν είχε ανάγκη, επίσης, να πιάνει από λιμάνι σε λιμάνι -όπως ένα ιστιοφόρο που δεν μπορούσε να ανοιχτεί στη θάλασσα- γεγονός που επέφερε την ερήμωση όλων αυτών των αγορών, στα λιμανάκια των μικρών νησιών, που συντηρούνταν αποκλειστικά από την παροχή υπηρεσιών (ταβέρνες, μαγαζάκια, αχθοφόροι, εργάτες, αποθήκες, ταρσανάδες, κλπ.).

Ταυτόχρονα, όμως, χάρη στην ατμοπλοΐα, οι αγορές των μεγάλων εμπορικών λιμανιών άρχισαν να τροφοδοτούνται με κάθε είδους προϊόντα –εγχώρια και εισαγόμενα- ταχύτερα, και γι' αυτό φθηνότερα. Επίσης, επιτεύχθηκε η μεταφορά και ευπαθών αγροτικών προϊόντων, η οποία ήταν αδύνατη με τα ιστιοφόρα, λόγω μεγάλης διάρκειας του ταξιδιού.

Με λίγα λόγια, η μετακίνηση αγαθών -αλλά και ανθρώπων- έγινε ασφαλέστερη, γρηγορότερη και οικονομικότερη. Η νέα, δηλαδή, τεχνολογία μπορεί να επηρέασε αρνητικά τις -περιορισμένης επάρκειας και ποικιλίας- περιφερειακές αγορές, που απευθύνονταν σε καταναλωτές μικρής αγοραστικής δύναμης, αλλά πρόσφερε μεγάλες προοπτικές στις αγορές των αστικών κέντρων, όπου υπήρχαν και καταναλωτές σημαντικής οικονομικής επιφάνειας. Επιπλέον, η εξέλιξη αυτή στις θαλάσσιες εμπορικές μεταφορές προώθησε και την καταχώριση, ως συνακόλουθη ανάγκη μιας -περισσότερο ανταγωνιστικής- αγοράς, για προβολή των προϊόντων της. Ενώ, παράλληλα, όλα αυτά τα ατμόπλοια –αρχικά μεμονωμένα και αργότερα ως ατμοπλοϊκές εταιρίες- κατέφευγαν στον Τύπο για να γνωστοποιήσουν στο κοινό, μέσω καταχωρίσεων, τα δρομολόγια και τις τιμές τους. [96]

Το Ελληνικόν Ατμοκίνητον ο Βελισάριος 30 ίππων δυνάμεως αποπλέει εκ Πειραιώς δια Κύθνον την προσεχή Τετάρτην 28 φθάνοντας ώραν 8 π.μ.

[96] Βλ. Παράρτ. Α΄. σ. 57.

δεχόμενον επιβάτας ανά 8 δραχ. το άτομον. Οι μέχρις 6 ετών ηλικίας, παίδες θέλουν πληρόνει το ήμισυ του ανωτέρω ποσού.

Η εν Πειραιεί επί της προκυμαίας Επιτροπή δια του μέλους αυτής Κ. Μυλωνά επιστάτου του Ταχυδρομείου θέλει διανέμει τα εισιτήρια.

Εάν μία ή και περισσότεραι οικογένειαι θελήσωσι να ναυλώσωσι το περί ού πρόκειται πλοίον, ας συνεννοηθώσι περί τούτου μετά του μνησθέντος Κ. Μυλωνά. Μετά την εις Κύθνον άφιξίν του το πλοίον θέλει εξακολουθήσει τον πλουν του μέχρι Σύρου και εκείθεν θέλει επιστρέψει εις Κύθνον προς μεταφοράν των φοιτητών των λουτρών. **"ΑΙΩΝ" 24/4/1854**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄.

ΕΤΟΣ Α'. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΑΡΙΘ. 1.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗ
ΝΟΜ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφειον τοῦ ΦΩΤΟΣ.

Οἱ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν καταχωρίζουν δωρεὰν δύω κατ' ἔτος διατριβὰς, ἀφορώσας ἑαυτοὺς ἢ τὸ ἐπάγγελμά των. ἑκάστην μέχρι τῶν 10 στίχων.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕ
Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ
Ἐτησία Δραχ. 12. Ἑξαμηνία Δραχ. 6. Τριμηνία Δραχ.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
Ἐτησία Δραχ. 16. Ἑξαμηνία Δραχ. 8 Τριμηνία Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους Ἐτησία Δραχ. 24.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1860.

ΤΑ ΨΕΥΔΗ.

Ἡ κατάστασίς μας εἶνε ἀθλία, ἀθλιεστάτη. Πᾶν βῆμα τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος εἶνε καὶ μία καταπάτησις τῶν ἐλευθεριῶν μας. Τὸ ὑπουργικὸν πρόγραμμα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἦτο μία φούχτα χρυσοῦ χώματος, τὸ ὁποῖον ἐρρίψαν εἰς τὰ ὄμματα τῶν πολιτῶν. Ὁ ὑπουργικὸς κίλυνδρος ἰσοπέδωσε πᾶσαν τιμὴν καὶ πᾶσαν ὑπόληψιν, ἔσβυσε πᾶν εὐγενὲς αἴσθημα καὶ ἐκηλίδωσεν ὅλους τοὺς χαρακτῆρας. Ἡ εἰσαγγελικὴ ψαλὶς ἔκοψε τὴν γλῶσσαν τῶν τολμηροτέρων δημοσιογράφων καὶ ἐχειρόδεσεν αὐτοὺς, διὰ νὰ μὴ δύνανται οὔτε διὰ σχημάτων καὶ νευμάτων νὰ ἐκφράζωνται. Μᾶς ἔθεσαν ὑπὸ στρατιωτικὴν Ἀστυνομίαν, διὰ νὰ μᾶς ἐμπνεύσουν φόβον μεγαλήτερον, καὶ ἤδη ζητοῦν νὰ θραύσωσι καὶ τὸν πολιτικὸν κρίκον, ὅστις συνδέει τὴν χωροφυλακὴν μετὰ τοῦ λαοῦ. Προχωροῦν, προχωροῦν, καὶ πάντοτε εἶνε εἰς τὴν ἀρχήν, ἐνῷ ἐπιζητοῦν τὸ τέλος των.

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα λέγουν αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες καὶ τινες τῶν ὑπουργικῶν, διὰ νὰ προσβάλωσι τὸ Ὑπουργεῖον. Τὸ δὲ ΦΩΣ, φέρον αὐτὰ εἰς φῶς, κηρύττει, ὅτι εἶνε ὅλα ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα, καὶ ὁ εἰσαγγελικὸς ἱέραξ κάμνει πολὺ καλὰ, ἐπιπίπτων συνεχῶς κατὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀρνιθῶνος, καὶ ἄλλου μὲν συντρίβει τὰ ὠὰ, ἄλλου μαδεῖ τὰς πτέρυγας, ἄλλου σχίζει τὰ στήθη μὲ τοὺς ὄνυχας, καὶ ἄλλα φέρει ἀνάρπαστα καὶ ἀφίνει εἰς τὴν στέγην τῶν φυλακῶν τοῦ Γκαρπολᾶ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΛΘΗΝΑΙΚΑ.

Τὴν παρελθοῦσαν Πρασκευὴν συνεζητήθη ἐν τῇ Βουλῇ τὸ περὶ πιστώσεως ἑνὸς ἑκατομμ. δραχμῶν νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, διὰ τοὺς πρὸς τὰς τρεῖς εὐεργέτιδας Δυνάμεις τόκους. Ἡ συζήτησις ὑπῆρξε ζωηρὰ, καὶ ἔλαβε πέρας μὲ τὰ φῶτα, διότι ἐλάλησε καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Φώτων Κ. Ζαΐμης. Τὸ βῆμα ἀνέβησαν πολλοὶ, διεκρίθησαν δὲ καὶ δι' ἐγείρεων τὸν θαυμασμὸν πάντων οἱ εὔγλωττοι ΚΚ. Βουδούρης Δεληγεώργης καὶ Διαμαντόπουλος. Καὶ οἱ τρεῖς ἀπήντησαν τὴν προσαγωγὴν τῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἀνταλλαγέντων ἐγγράφων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δανείου, διότι ὑπέθετον ἢ ἤξευρον ὅτι τὰ ἔγγραφα αὐτὰ δὲν ἀποκαλοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν μὲ καλὸν ὄνομα, καὶ τοῦτο, φαίνεται, ἐβίασε τὸν Ὑπουργὸν νὰ τὰ βάλῃ 'ς τ' ἀργεῖον, καὶ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ τὰ παρουσιάσῃ. Ὁ Κ. Κουμουνδούρος, προκειμένου περὶ χρημάτων, ὡμίλησε στρογγυλὰ, ὡς πάντοτε, καὶ ἐφρόντισε νὰ ἦνε καὶ κατὰ τὴν φορὰν ταύτην ἄπιαστος· ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ Κ. Κεχαγιᾶς, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιάσθη ἀπὸ τὰ λόγια του, καὶ εἶδον ὅτι εἶνε ὄνομα καὶ πρᾶγμα Κεχαγιᾶς, ὁσάκις πρόκειται περὶ τοῦ ἔθνους. Ἡ συζήτησις ἔλαβε πέρας, τέ-

Θεοδώρου Συνοδινοῦ κατὰ τῆς Γλυκερίας Λιλεμτσίκοιρη, ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν.

Τὴν ὑπ'ἀριθ. 17. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως τοῦ Δημητρίου Μηνακούλη, κατὰ τῶν ἀδελφῶν Ζωγράφου ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν.

Τὴν ὑπ'ἀριθ. 18. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως τῆς Χρυσούλας χήρας Χρήστου Μαντζαροῦ κατὰ Κωνσ. Ῥαυτοπούλου κηδεμόνος τῶν θυγατέρων Μοσχάρδα, ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν.

Τὴν ὑπ'ἀριθ. 19. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως τοῦ Χαραλάμπου Μπακοπούλου κατὰ τοῦ Δημοσίου, παρεδέχθη τὴν αἴτησιν.

Τὴν ὑπ'ἀριθ. 20. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως τοῦ Λουκᾶ Λόντου κατὰ Αἰκατερίνης χήρας Λόντου, δικάσας ἐπὶ τῆς οὐσίας, δέχεται ἐν μέρει τὴν ἔφεσιν τῆς Αἰκατερίνης Λόντου.

ΑΣΤΕΙΑ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν μᾶς ἐπέστρεψε τὸ Φῶς. Πρότιμᾶ νὰ ἦνε χωρὶς φῶς.

— Προσφέρομεν τὸ φύλλον μας δωρεὰν εἰς ἐκεῖνον ὅστις δυνηθῇ νὰ σφάξῃ τὸν Ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν ἐντὸς τῆς παρούσης, ἢ τὸ πολὺ, ἐντὸς τῆς ἄλλης ἑβδομάδος, ἀλλὰ μὲ μίαν μόνην λέξιν του, καθὼς μὲ μίαν μόνον λέξιν της μᾶς ἔσφαξε μία ἄλλοτε ἐφημερίς.

— Ἐρωτήσαμέν τινα, τί εἶνε οἱ Ὑπουγοί; Εἶνε ὑ-ληστιά, μᾶς ἀπεκρίθη!

Καλὲ, τί ζητεῖς τόσην ὥραν; εἶπεν ἡ Κυρία Πύρλα εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπιδιορθώνοντα τὴν ἐξώθυραν τῆς οἰκίας του. Ἕνα ξύλον, τῆς ἀπεκρίθη. Δι' ὄνομα Θεοῦ! τὸν εἶπεν ἐκείνη, σᾶς ἔδειραν ἐνδεκάκις καὶ θέλετε καὶ ἄλλο ξύλο;

—

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ.

Μὲ τοὺς Ὑπουργοὺς, ὡρκίσθην ἀπὸ χθὲς, νὰ ἦμαι φίλος,
Καὶ εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου σταθερὸς νὰ μένω στῦλος.
Σ' ὅσα πράττουσι νὰ στέκω μὲ τὸ θυμιατὸ 'ς τὸ χέρι,
Κι' ὅσα χρήματα μὲ δίδουν, νὰ τὰ βάλλω 'ς τὸ κεμέρι.
Ἄμποτε, νὰ εἴχε, φίλοι, ἡ ὡραία μας Πατρὶς,
Σὰν αὐτοὺς καὶ ἄλλους τρεῖς.

Μὲ σκημμένο τὸ κεφάλι 'μέρα νύκτα ὁ Ζαΐμης,
Γράφει περὶ Προξενείων, Ἐπισκόπων κ' ἐπιστήμης,
Καὶ ἀπὸ τὸ σκύψε, σκύψε, κινδυνεύει νὰ κοντήνῃ!
Ὑπουργὸς τῶν Φώτων, θέλει τὴν Ἑλλάδα νὰ λαμπρύνῃ.
Εὐτυχὴς, 'σὰν τὸν Ζαΐμην ἡ ὡραία μας Πατρὶς,
Ἐὰν εἶχε κι' ἄλλους τρεῖς.

Διέτε καὶ τὸν Κουμουνδοῦρον. Δὲν ἠξεύρει τί νὰ κάμῃ.
Ἔφτινεν ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ αὐτὸς λεπτὸ καλάμι!
Ἂν τὸν βλέπετε νὰ τρέχῃ 'μέρα νύκτα μὲ τ' ἁμάξι.
Τρέχει χίλια δυὸ νὰ βάλῃ ἀκατάστατα εἰς τάξι.
Ἄμποτε, νὰ εἴχε, φίλοι, ἡ ὡραία μας Πατρὶς
Κουμουνδούρους κι' ἄλλους τρεῖς.

Ἂν ἰδῆτε καὶ τὸν Φάλλην, θὰ εἰπῆτε, χωρὶς ἄλλο,
Ὅτι ἔπρεπε καὶ εἶνε δίκαια ὅσα τοὺς ψάλλω.
Τὴν τῆς Θέμιδος βαστάζει ζυγαριὰν μὲ τόνα χέρι,
Καὶ τῆς τιμωρίας σφίγγει, μὲ τὸ ἄλλο, τὸ μαχαῖρι.
Ἄμποτε, νὰ εἴχε, φίλοι, ἡ ὡραία μας Πατρὶς
Σὰν τὸν Φάλλην κι' ἄλλους τρεῖς.

Τοῦ Μιαούλη εἶνε τόσαι αἱ φροντίδες καὶ ἡ ζάλη,
Ὅπου ἀπορῶ, πῶς ἔχει νοῦν ἀκόμη 'ς τὸ κεφάλι!
Ὡς Πρωθυπουργὸς βαστάζει τὸ πηδάλιον εἰς χεῖρας,
Καὶ μὲ ἑκατὸ παλαίει τρικυμίας καὶ πλημμύρας!
Εὐτυχὴς, 'σὰν τὸν Μιαούλην ἡ ὡραία μας Πατρὶς
Ἐὰν εἶχε κι' ἄλλους τρεῖς.

Δὲν 'μπορῇ ὁ Κουντουριώτης τὸ κεφάλι νὰ σηκώσῃ,
Καὶ τὴν σουπάν του ἀφίνει χιλιάκις νὰ κρυώσῃ.
Γράφει, παύει, διατάττει, μεταθέτει διορίζει,
Κ' ἔτσι τὸν τρομερὸν ἀπαύστως τὸν πολιτικὸν γυρίζει,
Ἄμποτε, νὰ εἴχε, φίλοι, ἡ ὡραία μας Πατρὶς
Κουντουριώτας κι' ἄλλους τρεῖς.

Καὶ ὁ Βότσαρης, κ' ἐκεῖνος τόσῳ, φίλοι, κοπιάζει,
Ὅπου ἐκ τῆς ἐργασίας ἤρχισε νὰ καμπουριάζῃ.
Ἂν τὸν δῆτε, ὅταν γράφῃ γιὰ σπαθιὰ καὶ γιὰ γαλόνια,
Θὰ εἰπῆτε πῶς βαστάζει εἰς τὴν ῥάχιν του κανόνια!
Εὐτυχὴς καὶ τρισευδαίμων, 'σὰν τὸν Βότσαρ' ἡ Πατρὶς
Ἐὰν εἶχε κι' ἄλλους τρεῖς.

—

Λύσις τοῦ 4ου Αἰνίγματος.

ΠΥΡΓΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 2ον.

Σ τὰ φορέματα μ' εὑρίσκεις πάντοτε μὲ τὴν ἀρχή σου·
Ἂν τὴν κεφαλήν μου κόψῃς, εἶμαι εἰς τὴν κεφαλήν σου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΟΝ ἀδαμάντινον ἀπωλέσθη χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Θέατρον. Ὁ εὑρὼν αὐτὸ, ἂς τὸ φέρῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας καὶ θὰ ἀνταμειφθῇ γενναίως.

— Ζητεῖται ὑπηρέτης καὶ ὑπηρέτρια· ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

ΦΩΤΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. ἀνταποκριτὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΚΟΡΙΝΘΟΝ. Τῷ Κ. Γ. Χ. Πολὺ καλά. Σᾶς συνιστῶμεν προσοχὴν εἰς τὰ προσωπικὰ, καὶ συντομίαν εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν σας.

ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ. Τῷ Κ. Ζ. Τ. Διατί δὲν μᾶς ἐγράψατε; ΑΥΤΟΘΙ. Τῷ Κ. Η. Σ. Σᾶς κατετάξαμεν μεταξὺ τῶν ἀνταποκριτῶν μας.

ΕΙΣ ΘΗΒΑΣ. Τῷ Κ. Α. Ξ. Ἐξακολουθῆται νὰ μᾶς γράφητε τακτικῶς.

ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΛΙΝ. Τῷ Κ. Π. Γορτυνίῳ. Θὰ σᾶς περάσωμεν εἰς τοῦ Διαβόλου τὰ Κατάστιχον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. ἀνταποκριτὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ. Τῷ Κ. Ο. Ω. Περιμένομεν τὰς ἐφημερίδας. Γράψατε εἰς Πάτρας διὰ τὰ φυλλάδια. Ὁ φάκελλος μένει εἰσέτι εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον.

ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΗΝ. Τῷ Κ. Α. Β. Οὔτε τὴν παραλαβὴν τῶν σωμάτων μᾶς ἐγράψατε, οὔτε τὰ χρήματα ἐλάβαμεν μέχρι σήμερον.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΑΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΦΩΤΟΣ.

(Ὁδὸς ἁγίου Δημητρίου, συνοικία Ψυδρᾶ.)

ΕΤΟΣ Α'. ΤΡΙΤΗ. ΑΡΙΘ. 8.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ

Οἱ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν καταχωρίζουν δωρεὰν δύο κατ' ἔτος διατριβὰς, ἀφορώσας ἑαυτοὺς ἢ τὸ ἐπάγγελμά των, ἑκάστην μέχρι τῶν 10 στίχων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ
Ἐτησία Δραχ. 12. Ἑξαμηνία Δραχ. 6. Τριμηνία Δραχ. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
Ἐτησία Δραχ. 16. Ἑξαμηνία Δραχ. 8 Τριμηνία Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους. Ἐτησία Δραχ 24

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Φεβρουαρίου, 1860.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ χθεσινὸν ὑπ' ἀριθ. 7 φύλλον τοῦ Φωτὸς κατεσχέθη, διακόπτομεν τὴν συνέχειαν τοῦείς αὐτὸ ἀρχίσαντος ἄρθρου «Ἡ πολιτικὴ βαρύτης τῶν Ὑπουργῶν» καὶ ἀντ' αὐτοῦ προτάττομεν σήμερον τὴν κάτωθι Νεκρολογίαν, δι' ἣν, δικασθέντες πρὸ τριῶν μηνῶν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις ὁρκωτῶν, ἠθωώθημεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον δυνάμεθα νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν ἤδη ἄνευ φόβου. Ἰδοὺ αὕτη·

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ο ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ.

Χθὲς, μετὰ πολυώδυνον ἀσθένειαν, προελθοῦσαν ἀπὸ πολλὰ τραύματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροὺς ἡ προσφιλὴς καὶ ἀξιαγάπητος κόρη τοῦ Συντάγματος, ἡ Ἐλευθεροτυπία, παρέδωκε τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν Κύριον!..

Δεκαεξαετὴς ἡ μακαρίτις ταῖ εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας της, δὲν ἠδύνατο ἢ ν' ἀφήσῃ ἀπαρηγόρητον θλῖψιν εἰς τοὺς ἀναριθμήτους αὐτῆς ἐραστὰς καὶ φίλους, καὶ πάντα ὅστις τὴν ἐγνώρισε.

Φιλομειδὴς, εὐτράπελος, καὶ πρὸς ὅλους εὐπρόσιτος, δὲν ἔκαμεν ἄλλο ἐπὶ ζωῆς της, ἢ νὰ παρηγορῇ τοὺς τεθλιμμένους, νὰ ἐλεῇ τοὺς πτωχοὺς, καὶ νὰ κηρύττῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ φεῦ! χεῖρες στιβαραὶ, χεῖρες μολύβδινοι, οὔτε τὴν λεπτὴν αὐτῆς κράσιν, οὔτε τὴν εὐγενῆ καταγωγήν της ἐσεβάσθησαν, καὶ ἰδοὺ αὐτὴ νεκρὰ σήμερον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὅλων!

Ἡ ἐκφορά της ἐγένετο ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει. Τὸ φέρετρόν της ἔφερον κρατοῦντες, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἔμπροσθεν. καὶ οἱ δύω Ἀντεισαγγελεῖς ὄπισθεν. Ἐπροπορεύοντο δὲ, φέροντες τὰ ἐξαπτέρυγα, κλητῆρες καὶ χωροφύλακες, καὶ συνώδευσαν τὸν νεκρὸν αὐτῆς, τὰ Δάκρυα, οἱ Στεναγμοὶ, οἱ Γογγυσμοὶ καὶ οἱ Θρῆνοι, μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς *Κοιμήσεως*, ὅπου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διένειμε τὰ κηρία, οἱ δὲ δύω Ἀντεισαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν, ἔψαλον δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τὴν ἐρεξῆς ἐπιτάφιον ἀκολουθίαν·

« Μετὰ πτωμάτων δικαίων δεκελυμένων τὸ πτῶμα τῆς δούλης σου, Θάνατε, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὸ εἰς τάφον κατάκλειστον ἀπὸ πᾶσαν νεκρανάστασιν! »

« Ἄμωμοι ἐν Μεδρεσέ. Ἀλληλούϊα! »

« Εὐλογητὸς εἶ ὁ νεκρὸς· κύτταζόν με· πλὴν ποῦ τὰ ὄμματά του; Ἀλληλούϊα! »

« Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμεῖσαι τὸν θάνατόν σου πρὸ πολλοῦ καιροῦ. Ἀλληλούϊα. »

« Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀνομίας· βέβαιον τοῦτο ἐκ τῶν λόγων μου. Ἀλληλούϊα. »

« Κλείσας τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, ἠνέωξα τὸν τάφον σου. Ἀλληλούϊα. »

« Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν θελησάντων καὶ ἐπενεγκόντων τὸν θάνατόν σου. Ἀλληλούϊα. »

« Αἱ χεῖρές μου συνέλαβόν σε καὶ ἐφόνευσόν σε. »

« Φοβέρισον τὸν δοῦλόν σου! »

« Ὅτι ἐγεννήθην ὡς βοσκὸς ἐν νήσῳ, τὰ λαλήματά σου ταῦτα οὐκ ἐπελαθόμην. »

« Φοβέρισον τὸν δοῦλόν σου! »

παράσταθμον πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀναφερομένων, διότι διερχόμενοι ἐντεῦθεν οἱ πλοίαρχοι. ἐρχόμενοι ἐκ Πατρῶν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ Δήμου Σικυῶνος, καὶ ἐπιθεωροῦντες τὰ ἀποβατήρια ἔγγραφα, ἐπανακύμπτωσι πρὸς ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματιῶν.

2) Τὸ περὶ μεταγηματισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Τρικάλων ἐκκρεμὲς ζήτημα, δίκαιον εἶναι ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ἀφ' οὗ γνωστὸν ὅτι, ὁ Δῆμος οὗτος διατηρῶν 5 ἐκπαιδευτήρια δὲν δύναται ἐπὶ πλέον ν' ἀνθέξῃ, οὔτε ἄλλος Δῆμος παρήγαγε τοιούτους καρποὺς προαγωγῆς καὶ πολιτισμοῦ οἷος ὁ τῶν Τρικάλων.

3) Δίκαιον ἐπίσης εἶναι ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διορίσῃ κατὰ τὴν ἐν τῇ παραλίᾳ Ξυλοκάστρου πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Τρικάλων Ταχυδρομικὸν παράσταθμον, διότι ἀφ' ἑνὸς ὁ Δῆμος πληρώνει ὑπερόγκους μισθοὺς Ταχυδρόμων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀποστολὴ τῶν γραμμάτων δὲν ἐνεργεῖται τακτικῶς, ἀλλὰ δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ἐν Ξυλοκάστρῳ Τρικάλων 11 Φεβρουαρίου 1860.

Μ.

ΑΣΤΕΙΑ.

Μάθετέ με νὰ καλλιγράφω, καθὼς ὑμεῖς, ἔλεγεν εἰς τὸν ἐρώστήν τις νεᾶνίς τις· εἴδατε πόσον ἄθλιος εἶνε ὁ χαρακτὴρ μου. Ὁ χαρακτὴρ σου, φῶς μου, τὴν εἶπεν ἐκεῖνος, εἶνε πολὺ καλὸς, καὶ ποτὲ μὴ τὸν ἀλλάξῃς.

— Διατί δὲν λέγετε καὶ τίποτε; ἔλεγεν εἰς νέον μετὰ τοῦ ὁποίου ἔπεζεν ἑκαρτὲ νεᾶνίς τις· τί συλλογίζεσθε; Ἂν θὰ σᾶ, πάρω, φίλη μου, τὴν ἀπεκρίθη ὁ νέος. Αὐτὸ πλέον, εἶπε· ἐκείνη, θὰ τὸ δείξῃ ὁ παππᾶς.

— Ἐλλείπατε· εἶπον εἰς τὸ *κοτιλιὸν* πρὸς νέον δύω νεᾶνίδες· σᾶ προσφέρονται, *μολόχα* καὶ *τραταφυλλιά*· τί ἀγαπᾶτε; *Τριαντα-φυλιά*, ἀπεκρίθη ὁ νέος.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Μετὰ τοῦ Εὐαγγελέως εἶχα χθὲς συνομιλίαν.
Σὲ φαντάσθητε τὴν πτωχήν μου κ' εὐτελῆ μισθοδοσίαν
Κ' εἰς τὴν θέσιν μου, μὲ εἶπε, πῶς δὲν εἶμαι ἑναντίος
Παντελῶς εἰς ὅσα γράφεις ἀπ' εὐθείας ἢ πλαγίως.
Ἐπειδὴ λέγεις ἀλήθειαις καὶ κτυπᾷς πολὺ καλὰ,
Κόπιασε 'ς τοῦ Γκαρπολᾶ.

Βεβαιώσου, πῶς ὁσάκις ἔπιασα τὸ σύγγραμά σου,
Νᾳ ξεκαρδίσθῶ μὲ κάμνουν πάντοτε τὰ κωμικά σου.
Μάψιμος, φίλε μου, δὲν εἶνε ἀληθῆ τὰ ὅσα λέγεις;
Τὰς κακίας τῶν ἀνθρώπων ἔχεις δίκαιον νὰ ψέγῃς·
Κ' ἐπειδὴ γράφεις ἀλήθειαις καὶ κτυπᾷς πολὺ καλὰ,
Κόπιασε 'ς τοῦ Γκαρπολᾶ.

Κτύπα, φίλε, τοὺς προδότας, χλεύαζε τοὺς λαοπλάνους·
Τοὺς ταρτούφους τῆς θρησκείας, τῆς πολιτικῆς τοὺς νάνους.
Κι' ἀπ' τὸ κύσκινό σου ὅλους πέρασε μικροὺς, μεγάλους.
Πίστευσέ μου, πῶς κ' ἐμένα ἂν ἐκτύπας μὲ τοὺς ἄλλους.
Ἤθελα φωνάξει πρῶτος· Ἔκαμες πολὺ καλὰ,
Κόπιασε 'ς τοῦ Γκαρπολᾶ.

Μὴ λυπῆσαι εἰς τὰς τόσας συνεχεῖς μας καταγγέλειες·
Μὴ φοβῆσαι, χιλιάκις εἰς τὰ νύχια μας κι' ἂν πέσῃς.
Τί ἐκάμαμεν ὡς τώρα; 'ς τὸ νερὸ μεγάλη τρύπα!
Δίχως φόβον καὶ δηλίαν ἀνασκουμπωμένος κτύπα·
Ἐγὼ πρῶτος θὰ φωνάξω· Ἔκαμες πολὺ καλὰ,
Κόπιασε 'ς τοῦ Γκαρπολᾶ.

Μὲ τὰ θούρι' ᾄσματά σου ἐνθουσίαζε τοὺς νέους
Κι' ἀναζήτει τὰς ἡμέρας τοῦ προγονικοῦ μας κλέους·
Δίδε ᾄσματα 'ς τὸ πλῆθος τῆς σατυρικῆς σου λύρας,
Κ' εἰς ἡμᾶς τοὺς κυβερνῶντας δόσε δέκα μὲ τὰς χεῖρας.
Ἐνθουσιασμένος τότε θὰ φωνάξω· Εὖ βαλά!
Κόπιασε 'ς τοῦ Γκαρπολᾶ.

Γράφε, στέλλε νὰ τυπώνουν, δίδε τε νὰ τὰ μοιράζουν.
Ἄφινε νὰ τὰ κατάσχουν, ἄφινε νὰ σὲ δικάζουν.
Σ' τὸ σκαμνὶ ὅταν καθήσῃς, ἂν δὲν ἐλθω, φώναξέ με.
Ὑπερασπιστής σου τότε θὰ εἰπῶ· Ἀκούσατέ με:
Ὅσα εἶπεν, εἶν' ἀλήθειαις . . . ὅμως . . . ἐπειδὴ . . . ἀλλὰ . .
Στεῖλέ τον 'ς τοῦ Γκαρπολᾶ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΒΡΑΧΙΟΛΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ἀπωλέσθη εἰς τὸν ἐσχάτως δοθέντα χορὸν τῆς ἐν Σμυρναϊκῇ Λέσχῃ Ἐρεύνης αὐστηρᾶς γενομένης, τὸ τοιοῦτον δὲν εὑρέθη εἰσέτι· ἐναπόκειται ὅθεν εἰς τὴν ἁρπαγιότητα τῆς Ἐφορίας τῆς Λέσχης ταύτης διὰ νὰ εὑρεθῇ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης κατ' αὐτῆς ἀποδοθησομένης προσβολῆς.

— Παρακαλεῖται ὁ Κύριος Ἰωάννης Γραικὸς νὰ παρουσιασθῇ αὐθημερὸν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

— ΣΚΥΛΟΣ κυνηγετικὸς χρώματος λευκοφαίου ἀπωλέσθη. Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν αὐτὸν νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, καὶ θὰ ἀνταμειφθῇ γενναίως.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΑΝΗΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΦΩΤΟΣ.

(Ὁδὸς ἁγίου Δημητρίου, συνοικία Ψυρρῆ.)

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΤΑΡΤΗ. ΑΡΙΘ. 19.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ

Οἱ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν καταχωρίζουν δωρεὰν δύω κατ' ἔτος διατριβὰς, ἀφορώσας ἑαυτοὺς ἢ τὸ ἐπάγγελμά των, ἑκάστην μέχρι τῶν 10 στίχων.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ
Ἐτησία Δραχ. 12. Ἑξαμηνία Δραχ. 6. Τριμηνία Δραχ. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
Ετησία Δραχ. 16. Ἑξαμηνία Δραχ. 8 Τριμηνία Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους Ἐτησία Δραχ. 24.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Φεβρουαρίου, 1860.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

(Συνέχεια· Ἴδε ἀριθ. 18).

Ἄθρ. 10. Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύσῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως, καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται.

Οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται, ἐκδόται καὶ τυπογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προταταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οἱ ἐκδόται ἐφημερίδων θέλουν εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

Καλῶς οἱ λύκοι, ὅταν θέλουν νὰ ἐπιπέσουν καὶ νὰ καταστρέψουν ποίμνιόν τι, φροντίζουν προηγουμένως νὰ ἐξοντώσωσι τοὺς κύνας, οἵτινες, ὡς φύλακες αὐτοῦ, κινοῦνται κατ' ἐπάνω των καὶ ἐξυπνίζουν διὰ τῶν ὑλακῶν των τοὺς ποιμένας, οὕτω καὶ μία Ἐξουσία, ὅταν θελήσῃ νὰ καταστρέψῃ τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, δεσμεύει πρῶτον τὸν Τύπον, ὅστις εἶνε ὁ κύων ὁ φυλάττων τὸ ποίμνιον τῶν ἐλευθεριῶν, καὶ ὁ γαυγίζων, ὁσάκις γίνεται εἰς αὐτὸ εἰσβολή τις καὶ καταπάτησις. Ποιμὴν δὲ θεωρεῖται αὐτὸς ὁ λαὸς, ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται νὰ σώσῃ ἢ ν' ἀφήσῃ ν' ἀπολεσθῇ τὸ ποίμνιόν του.

Τοιοῦτό τι συμβαίνει πρό τινος παρ' ἡμῖν ἐκ μέρους τῆς Ἐξουσίας. Ἡ πρὸς τὸν Τύπον ἀπαραδειγμάτιστος καταφορὰ αὐτῆς καὶ ἡ ἐπιμονή της εἰς τὸ νὰ δυνηθῇ νὰ πνίξῃ καὶ αὐτὸν τὸν γογγυσμὸν τοῦ πολίτου, ὅλα ταῦτα, καὶ ἡ πρὸς τοὺς νόμους δεικνυομένη ἀσέβεια, ἡ πρὸς τὸν λαὸν γενομένη περιφρόνησις καὶ ἡ καθημερινὴ τοῦ δημοσίου πλούτου σπατάλη, τί ἄλλο προδίδουν, ἢ ὅτι θέλουν νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν πᾶν ἴχνος ἐλευθερίας καὶ νὰ μᾶς καταστήσουν εἵλωτας;

Ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν κάμητε, ὦ Ὑπουργοί! ὅσας καὶ ἂν καταβάλητε προσπαθείας, καὶ ὅλους τοὺς κύνας δημοσιογράφους, τοὺς φύλακας αὐτοὺς τῶν ἐλευθεριῶν μας νὰ δεσμεύσητε καὶ καταστρέψητε, μόνος εἷς, μόνος ἐγὼ, τολμῶ νὰ σᾶς εἴπω, δύναμαι ν' ἀντιπαραταχθῶ καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὅλου τοῦ ποιμνίου καὶ νὰ ἐξυπνίσω διὰ τῶν φωνῶν μου τοὺς ποιμένας. Ἡ ἀποστολή μου εἶνε ἀνωτέρα, ἀφ' ὅσον τὴν νομίζετε· ἡ ἀποστολή μου εἶνε νὰ ἀγωνισθῶ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, νὰ ὑποφέρω ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀποθάνω ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀπατᾶσθε, ἂν νομίζητε, ὅτι δύνανται νὰ μὲ πτοήσωσιν αἱ καταδιώξεις σας. Ἀπατᾶσθε, ἂν νομίζητε, ὅτι δύναται νὰ μὲ τρομάξῃ ἡ φυλακὴ ἢ ὁ θάνατος.

ΤΟΜΟΣ Α'. ΤΕΤΑΡΤΗ. ΑΡΙΘ. ΙΕΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

(*Δεῦτε λάβετε φῶς.*)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Ε. το Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ.

Οἱ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν καταχωρίζουν ἐλεύθερα δύο κατ' ἔτος διατριβάς, ἀφορώσας ἑαυτοὺς ἢ τὰς ἐπαγγελίας των, ἑκάστην μέχρι τῶν 10 στίχων.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.
Δια τους ἐν τῇ πρωτευούσῃ
Ἐτησία Δραχ. 12. Ἑξαμηνία Δραχ. 6. Τριμηνία Δραχ. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
Ετησία Δραχ. 16. Ἑξαμηνία Δραχ. 8. Τριμηνία Δραχ 4.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους.' Ετησία Δραχ. 24.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Αὐγούστου, 1860.

Κ Α Τ Ε Σ Χ Ε Θ Η !

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ, κατὰ τὴν οἰκίαν Ψυρρῆ, ὁδὸς Ἁγίου Δημητρίου· λήγουν δὲ, ἡ μὲν Α'. Τριμηνία τὴν 31 Μαρτίου, ἡ Β'. τὴν 30 Ἰουνίου, ἡ Γ'. τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ Δ'. τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ὁ συνδρομητὴς θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον γίνεται δεκτός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐτησία Δραχ. 12.
» » ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 16.
» » ἐκτὸς τοῦ κράτους » 24.

Ὁ μετὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῆς Τριμηνίας ἐγγαφόμενος συνδρομητὴς προπληρώνει τὸ ἀνάλογον ταύτης καὶ ὅλην τὴν ἑπομένην Τριμηνίαν, ἄλλως τε δὲν εἶνε δεκτός.

Τιμὴ καταχωρήσεως· διὰ τὰς διατριβὰς ἓν λεπτὸν ἑκάστη συλλαβή· δι' ἑκάστην δὲ εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. Δρ. 3.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΜΟΥ.

Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἀναχωρῶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ ἀκολούθως θέλω κάμει τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου. Τὰ δὲ ταξειδιά μου ταῦτα δὲν θὰ διαρκέσουν πλέον τοῦ ἑνὸς μηνός. Ἄφησα δὲ νὰ μὲ ἀναπληρώσῃ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου εἷς τῶν συναδέλφων μας, μόνος ὅστις εἰς τὴν γενομένην ἐσχάτως ἐξώνησιν τοῦ τόπου ἔμεινεν ἀδιάφθορος, καὶ εἰς ὃν ἠδυνάμην νὰ ἐμπιστευθῶ τὴν σύνταξιν τοῦ φύλλου. Ἡ Ἐξουσία ἴσως ἀφήσῃ, διότι ἀναχωρῶ, ἀλλὰ θὰ ἰδῇ, ὅτι θὰ ἔχῃ νὰ κάμῃ μὲ χειρότερον ἀπὸ ἐμὲ διάβολον. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μολονότι καὶ ταξειδεύων δὲν θὰ λείψω καθ' ὅλον τὸ διάστημα νὰ στέλλω καὶ ἐγὼ τὰς ἀναγκαίας δι' ἕκαστον φύλλον σατύρας, εἰς τὸν ἀναπληρωτήν μου ὅμως ἐδόθη ἀπόλυτος ἐξουσία, νὰ στείλῃ κατὰ διαβόλου ὅλους, ὅσοι ἐργάζονται ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς Πατρίδος, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ἄλλο τι. Καὶ τί καλὸν ἔκαμαν μέχρι τοῦδε, μᾶλλον εἰπεῖν, τί ἄφησαν ἀδιάφθορον καὶ ἀκαταπάτητον, διὰ νὰ μὴ τοὺς μισῇ τις; Ποίαν δυστυχίαν δὲν ἔφεραν εἰς τὸν τόπον, διὰ νὰ μὴ ἦνέ τις ἄσπονδος ἐχθρός των; Τί δὲν ἔκαμαν, διὰ νὰ διαφθείρουν καὶ μηδενίσουν ὃ,τι καλὸν καὶ ὡραῖον; Καὶ θέλετε νὰ ἦνέ τις φίλος τοιαύτης Ἐξουσίας; Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἀντιπολίτευσις ἀρχῶν δὲν ὑπάρχει, καὶ μάλιστα μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα, εἰς ἣν νὰ ἀφιερώσῃ τις τὰς ἐλπίδας του· ἀλλὰ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ μὴ ἀποστρέφεται τὴν νὰ μὴ μισῇ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος; Πρέπει νὰ μὴ θρηνῇ διὰ τὴν παροῦσαν ἡμῶν κατάστασιν; Ἂς μὲ καταδιώκουν, ὅσῳ θέλουν· τὸ εἶδον, ὅτι προτιμῶ τὸν σταυρὸν, προτιμῶ τὸν θάνατον, ἀλλ' ὄχι ποτὲ νὰ κλίνω τὸν αὐχένα καὶ νὰ ταπεινωθῶ ἐνώπιόν των. Εἶδον ὅτι, οὔτε ἀπειλαὶ μὲ πτοοῦν, οὔτε προσφοραὶ χρημάτων ἠδυνήθησαν νὰ μὲ δελεάσουν. Διότι λοιπὸν δὲν γίνομαι καὶ ἐγὼ ὄργανόν σας, θέλετε, νὰ μὲ ἐξοντώσητε; Κάμετέ το. Ἐγὼ ποτὲ δὲν σᾶς ἠρνήθην τὴν ἱκανότητα τοῦ *φονιᾶ*...

Ἰδοὺ ὅμως φεύγω· ἀλλὰ δὲν ἔχετε τὴν τόλμην νὰ εἰπῆτε ὅτι φεύγω σᾶς. Φεύγω διὰ νὰ σώσω τὴν ὑγείαν μου, τὴν ὁποίαν μοῦ κατεστρέψατε, καὶ νὰ διαφυλάξω τὴν ζωήν μου, τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσα εἰς τὴν Πατρίδα. Δὲν φοβοῦμαι ν' ἀποθάνω. Ἐγὼ ὁ καθ' ἑκάστην κινδυνεύων, θὰ ἤμαι ἐκεῖνος ὅστις θὰ κηδεύσῃ σᾶς ὅλους. Βλέπετε πέραν ἐκεῖ; ἐκεῖ εἶνε ὁ τόπος τοῦ ἀναθέματος, ὁ τόπος ὅπου θὰ ταφῆτε ὅλοι! . . . .

Ἀρκοῦν ταῦτα. Ἀλλὰ θὰ ἐκδίδετε τὸ φύλλον τακτικῶς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ σας; ἐρωτοῦν οἱ ἀναγνῶσταί μας. Τακτικώτατα, φίλοι μου. Ἀλλὰ ΔΙΣ τῆς ἑβδομάδος, κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον, μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς μας, διότι ὁ ἀναπληρωτής μας, συντάκτης; ὢν καὶ ἄλλης ἐφημερίδος, δὲν ἐπαρκεῖ νὰ τὸ ἐκδίδῃ τετράκις. Πιστεύω οἱ συνδρομηταί μου νὰ φανοῦν συγκαταβατικοὶ εἰς τοῦτο, ἀποβλέποντες εἰς τὴν πάσχουσαν ὑγείαν μου, ἥτις κατεστράφη ἐξ αὐτῆς τῆς ἐργασίας καὶ τῶν καθημερινῶν παθημάτων.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ, κατὰ τὴν οἰκίαν Ψυρρῆ, ὁδὸς Ἁγίου Δημητρίου λήγουν δὲ, ἡ μὲν Α' Τριμηνίαν τὴν 31 Μαρτίου, ἡ Β'. τὴν 30 Ἰουνίου, ἡ Γ'. τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ Δ'. τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ὁ συνδρομητὴς θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον γίνεται δεκτός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐτησία Δραχ. 19.
» » ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 16.
» » ἐκτὸς τοῦ κράτους » 24.

Ὁ μετὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῆς Τριμηνίας ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς προπληρώνει τὸ ἀνάλογον ταύτης καὶ ὅλην τὴν ἐπομένην Τριμηνίαν, ἄλλως τε δὲν εἶνε δεκτός.

Τιμὴ καταχωρήσεως· διὰ τὰς διατριβὰς ἓν λεπτὸν ἑκάστη συλλαβή· δι' ἑκάστην δὲ εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. Δρ. 3.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1861.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ.

Καὶ τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον, καθὼς καὶ τὸ ἑπόμενον, ἀναγκαζόμεθα νὰ γράψωμεν ἡμεῖς, ἕνεκα τῆς ἀπροσδοκήτου συλλήψεως τοῦ Συντάκτου τοῦ Φωτὸς Κ. Σοφ. Καρύδη, καὶ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν πρὸς τακτοποίησιν τῶν τοῦ Γραφείου, καθόσον ἀπὸ τῆς αης Δεκεμβρίου τὸ φύλλον θὰ ἐκδίδεται εἰς μεγαλήτερον σχῆμα καὶ τρὶς τῆς ἑβδομάδος τακτικῶς.

Μόλις ὁ Κύριος Καρύδης ἐπανέκαμψε καὶ ἐφάνη ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἰδοὺ ἀναρπάζεται τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του ὑπὸ χωροφυλάκων διὰ ν' ἀπαχθῇ εἰς τὰς φυλακὰς, δυνάμει δύο ἀποφάσεων τοῦ Πλημμελειοδικείου, δι' ὧν εἶχε καταδικασθῇ ἀποθημιῶν εἰς τρίμηνον φυλάκισιν. Τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο « καλῶς ὥρισες » δὲν ἐπερίμενεν ὁ Κ. Καρύδης τόσῳ ταχέως ἐκ μέρους τῆς Ἐξουσίας, ἥτις ἀπ' ἐναντίας εἶχε διατάξει τὴν σύλληψίν του πρὶν ἢ ἀκόμη φθάσῃ εἰς Ἀθήνας. Χωρὶς ν' ἀντισταθῇ καὶ ἀντείπῃ εἰς τοὺς χωροφύλακας ὁ συλληφθεὶς φίλος μας, ἐζήτησε παρ' αὐτῶν νὰ τῷ ἐπιδείχθῇ μόνον τὸ τῆς συλλήψεως ἔγγραφον, ἐξ οὗ ἐπληροφορήθη, διατί ἀπήγετο εἰς τὰς φυλακάς. Ἰδὼν δὲ ὅτι αἱ εἰς αὐτὸ μνημονευόμεναι ἀποφάσεις εἶναι ἀπόφασις ἐκδοθεῖσαι ἐν τῇ ἀποδημίᾳ του, χωρὶς νὰ τῷ κοινοποιηθῶσι πρὸς ἀνακοπὴν, καὶ διὰ τοῦτο παράνομοι, ἐζήτησε νὰ προσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως, διὰ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἀπὸ αὐτὸν, εἰς ὃ μὴ ἀντιτείναντες οἱ χωροφύλακες, τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ συγκίνησις, ὁ ἐναγκαλισμὸς καὶ οἱ ἀσπασμοὶ τοὺς ὁποίους ἀντήλλαξαν οἱ δύο οὗτοι ἐπιστήθιοι φίλοι, εὐθὺς ἅμα ἀντικρύσθησαν! Οἱ χωροφύλακες παρ' ὀλίγον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν κρατούμενον καὶ νὰ φύγουν, ὅταν εἶδον, ὅτι αὐτοὶ εἶναι μᾶλλον ἀδελφοὶ, παρὰ ἐχθροὶ, ὡς ὑπέθετον. Ἀλλ' οἱ χωροφύλακες ἐθεάθησαν μετ' ὀλίγον εἰσελθόντες μετὰ σπουδῆς καὶ βίας ὡς εἰπεῖν! Εἰσέλασαν, διότι εἶδον τοὺς δύω τούτους φίλους μὲ σηκωμένας τὰς τρίχας, ὡς δύω ἀλεκτρυόνας, καὶ λογομαχοῦντας, τοῦ μὲν ἐπιμένοντος ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τοὺς χωροφύλακας εἰς τὰς φυλακὰς, τοῦ δὲ ἐναντιουμένου, ὅτι ἡ σύλληψις καὶ φυλάκισις αὐτὴ εἶναι ὅλως παράνομος καὶ ἐπιμένοντος ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος. Ἀλλ' οὔτε τοῦ ἑνὸς ἐπέρασεν, οὔτε τοῦ ἄλλου.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ Κ. Καρύδης, καὶ ἀντὶ τοῦ Κ. Μουντζουρίδου ὁ εἷς τῶν ἀντεισαγγελέων, ἐφάνησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐξαιτούμενοι ἀμφότεροι, ὅπως λύσῃ αὐτὸ τὴν μεταξύ των διαφοράν δι' ἐκτάκτου συνεδριάσεως. Δικηγόρον εἶχεν ὁ ἀπαγόμενος τὸν εὔγλωττον Κ. Μητσάκην, μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ὁποίου ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου καὶ αὐτὸς ὁ Ἀντεισαγγελεὺς, προτείνων τὴν ἀπαλλαγήν του, διότι ἡ σύλληψις καὶ φυλάκισις τοῦ Κ. Καρύδη δὲν ἐστηρίζετο εἰς τὸν νόμον, ὡς ἀποδημοῦντος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ὅταν ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὴν κατοικίαν του αἱ κατ' αὐτοῦ ἐρήμην ἀποφάσεις. Οὕτω δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, ὁ Κ. Καρύδης ἀπεδόθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας, ἀποφυγὼν ὡς ἐκ θαύματος τοὺς εἰσαγγελικοὺς ὄνυχας! Καλὰ νὰ τὰ πάθῃ ὅμως. Τί ἤθελε νὰ ἔλθῃ, ἀφοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔζη ὡς Πασσᾶς; Ἀλλὰ τέτοια κεφάλια εἶναι αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ, καὶ διὰ τοῦτο, ὅσα παθαίνουν, καλὰ γὰ τὰ παθαίνουν.

Ἄργος τὴν 17 Ἰο

Κύριε Σ[illegible]κτα !

Εἰς τὰ πρό τινων ἡμερῶν ἀποσταλ[illegible] ταχώρησιν ἀνέκδοτα, τὰ λαβόντα χώραν [illegible] τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἐπαναστάσεως, παρελειψ[illegible] ΒΙΚΗΣ. καὶ τὸ ἑξῆς·

Ὁ ναύτης τοῦ 1842, ὑγειονομοσταθμά[illegible] 1858. τοῦ 1852, Ἀνακριτὴς δὲ Φεβρουριανὸς τοῦ [illegible] Ἑρ- ρης τοὔνομα, ἀνακρίνω κατὰ τὸν παρελθ[illegible] ν Συν- ήμονά τινα, καὶ δυσανασχετῶν καὶ κρούων τοὺς [illegible] κατὰ διότι δὲν κατέθετεν ὁ ῥηθεὶς μάρτυς ὅτι πρὸς [illegible] μένης σίν τινων ἐνταῦθα ἐπεθύμει, ἀπήγγειλε κατ' αὐτ[illegible] φαν- γορίαν τοῦ μάρτυρος ὅ εἰπόντος ὅτι δύναται νὰ ἀπ[illegible] δσας κατ' αὐτοῦ κατηγορίας θέλει, αὐτὸς δὲν δύ[illegible] καταθέσῃ ὅ,τι δὲν γνωρίζει· ὁ Ἀνακριτὴς μας [illegible] ἀπηύθυνε μετ' ὀργῆς τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν « φυγὰς, [illegible] τοῦ Καφφενείου, ποῦ μετέβης ;» ὁ μάρτυς ἀπήντη- [illegible] ἐγὼ, Κύριε Ἀνακριτά, δὲν εἶμαι φυγὰς, ἀλλ' εἶμαι [illegible] κάτοικος Ἄργους.—Τοιοῦτοι ὑπάλληλοι τῆς ἐποχῆς [illegible] ματιζούμενοι, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιφορτίζωνται μὲ [illegible] αὐτὰς ἐλαφρὰς ὑπροσίας, ὁ προορισμὸς των εἶναι ἄλλος [illegible]

Σᾶς ἐπευχόμεθα Κύριε Λουκέρη νὰ ἀναβῆτε τὸ 18[illegible] τὴν κλίμακα τοῦ ὑπουργοῦ . . .

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ.

Τὸ Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν, εἰδοποιεῖ ὅτι·

Τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑπτάννησος» θέλει ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὸ μεσονύκτιον τῆς προσεχοῦς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην (27—28 τρ. μηνὸς) διὰ τὴν γραμμὴν τῆς Μεσημβρινῆς Τουρκίας μέχρι Κωνσταντινουπόλεως προσεγγίζον εἰς ὅλους τοὺς καθ' ὁδὸν λιμένας κατὰ τὸ Δρομολόγιον καὶ εἰς Αἰδηψὸν κατά τε τὴν ἄνοδον καὶ κάθοδόν του.

Ἑταιρία Ἑλληνικῆς Οἰνοποιΐας ἐν Ἄργει.

Ὑπὸ Ἰ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ. ΧΑΡ. ΜΥ[illegible]ΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ἑκατέρ[illegible] ὁ Διευθυντὴς καὶ τοῦ Γ. ΤΖΕΡΕΠΗ κατασκευαστοῦ.

[illegible] «Ὁ Νεκούσης [illegible] τῆς ἑταιρίας ταύ[illegible] Νάγκαν.» Ἐν ᾧ ὁ [illegible] μὲν ἀναμάρτητος καὶ πάντῃ ἀνεπίληπτος, ἀλλὰ καὶ [illegible] εἶναι ὁ τῆς διαγωγῆς, ὡς βεβαιοῦται ὁ Νικούσης. Τοιοῦτον ἐξάγεται συμπέρασμα ἐκ τῆς ἀνωτέρω ῥήσεως. Καὶ μὲ τοῦτο δὲν προσβάλλει τὴν τιμὴν τοῦ ὑιοῦ του; Καὶ κλπ ψευδολογία εἶναι καταχρηστ[illegible] εἰς τὸ ἀρθρίδιον αὐτὸ, ὅπου λέγει, ὅτι ὁ Πρέξινος, ἀφ' οὗ πλησιοῦ τὰ δικαιώματα τῆς καταχωρίσεως, ἀποφαίνεται «ἀπερίπτωτα «ὡς μὴ στηριζόμενα εἰς τὴν ἐρήμην λέγων». Τοιαύτη νομολογία, τοιαύτη ἀπιφήτεια δὲν ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Πρεξινείῳ, ἀφ' ὅτου τολλάγιστον ὁ Πρέξινος οὗτος ἔδιπε τὸ Πρεξινεῖον, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς διαβεβαιώσεώς μου ταύτης συντρέχει ὁ νέος νόμος περὶ δικαιοδοσίας τῶν Πρεξινείων Ἀρχῶν, καθ' ὃν εὐθέμιτα προστρυχὴ δύναται νὰ γείνῃ οὔτε διὰ πολιτικὴν οὔτε διὰ ποτινικὴν δίκην εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνῶπιον τῆς ἀκεῖ Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς. Ὡς λοιπὸν τὸ Πρεξινεῖον ἠδύνατο νὰ παραπέμψῃ τοὺς διαδίκους εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνωτέραν Ἀρχὴν, ὡς διατείνεται ὁ Συντάκτης; Ἂς κρινῃ ἕκαστος περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων τούτων. Ἡ δὲ πλημμελὴ τῶν τελῶν λαμβάνει χώραν πάντοτε, εἴτε γένῃ παραβολὴ, εἴτε ἀπορρίψῃ ἡ κίνησις, καὶ δὲν ἀπαιτεῖται. Ῥήτε ἐπιλήψωσι τις τὸ δικαίωμα τῆς αἰτήσεως του, ὅπως καὶ ἡ κίνησις του, ὑποκαθήστατε ἤθελεν ἐσθαι. Ἡ γνώμη, παρατηρεῖται, ὡς ἀγνωσίτατα ὁ Συντάκτης, νὰ ὑγρ[illegible] μένως. Τὸν αὐτὸν περιεχει τὸ ἀνθρίδιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ Συντάκτης τὸν ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἑλλ[illegible] τὸν καὶ τῆς ἀγνοίας του, τὸ νὰ νομίζῃ, ὅτι ὁ Πρέξινος εἶναι ἀξιόμεμπτος, διότι ἐδίδατε ἐγγράφως, ὑπεσημείνη πάντοτε ἀπὸ ἐν τῷ Λ[illegible]ῳ ν ε δημοσίευσιν διατριβῶν, ἀφορωσῶν πρόσωπα, μάλιστα δὲ Πρεξένους, εἴτε πρὸς ἔπαινον εἴτε πρὸς μομφὴν, νὰ πέμπωσι τὰς διατριβάς των ἐνυπογράφους, προσέτι δὲ νὰ ὦσιν αὗται γεγραμμέναι σι' ὅλης τῆς εὐπρεπείας. Εἰδοποιοῦμεν δὲ τοὺς ΚΚ. τούτους, ὅτι ἐὰν λέξις βαρεῖα ἐξέρχῃ τοῦ καλάμου αὐτῶν, ὅτι, λέγομεν, τὴν λέξιν ταύτην θέλομεν ἀφαιρεῖ πάντοτε. Ὀφείλομεν τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ἵνα μὴ γεννηθῶσι παράπονα ἐν τῷ μέλλοντι.

ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

Ὁ τῆς Σύρου ἀνταποκριτὴς σας, ἐπικαλεῖται εὐτραπέλως τὴν ἐρχὴν τῆς Παναγίας κατά τε τῶν Ἐπιτρόπων αὐτῆς καὶ τοῦ Ἡγουμένου Τήνου, ὡς μὴ τηρουμένων πάγκαλα, μὴ ὑπογράφοντα εἰς τὴν ἔρευναν αὐτῶν, ἀλλὰ εἰς καθήκοντα ἰδιαίτερα ἄλλων τοπικῶν ἀρχῶν. Ἡ ἀξία τωόντι παντὸς ἐπαίνου ἐπιτροπὴ οὐ μόνον κατέβαλεν ἀκαμάτους κόπους καὶ προσπαθείας, ὅπως καὶ καταλύματα τοῖς προσκυνηταῖς χορηγήσῃ καὶ πάσαν ἄλλην δυνατὴν περιποίησιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ Κ. Ἐπάρχου ἐρρόντισε καὶ διώρισεν ἀνθρώπους ἐπιτηροῦντας τὴν διαγωγὴν τῶν λιμβούχων. Δύσκολον εἶναι νὰ εὐχαριστηθῶσιν 8—10 χιλιάδες ἀνθρώπων ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν ἀριθμούσας εἰς πέλιν μέλις πεντακοσίας οἰκίας ἔχουσαν, καὶ ὑπὲρ 3,500 ψυχῶν κατοικουμένην, ἂν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι, ἀναλίγως τῆς εὐπορίας του ἕκαστος, ὑποδέχωνται φιλοξένως πάντοτε εἰς τὰς οἰκίας των τοὺς συρρέοντας προσκυνητάς. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ τῆς καλλαθῆς τῶν ἀναθημάτων σκέψεις του, νομίζομεν, ὅτι ὁ [illegible] τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν ὑπῆρξε κατά τι σκληρός. Λ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

[illegible]ρ. 55.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Τὸ ἀτμόπλοιον « Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος », πλοιαρ[illegible]μενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου Γ. Βούβουλη, θέλει ἀναχωρήσ[illegible] ἐκ Πειραιῶς τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς περὶ τὴν Δευτέραν (13—14 Ἀπριλίου) ὥρᾳ 4 μετὰ τὸ μεσονύκτιον διὰ Χαλκίδα, Ἀταλάντην, Ἀϊδηψόν, Σκυλλίδα, Ἱρεῖνο, Δημαλιώπολιν καὶ Βόλον, ὁπόθεν θέλει ἐπανέλθει εἰς Πειραιᾶ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου (19 ἰδίου), τὴν δὲ 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 6 Π. Μ. θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς διὰ Κύθνον, Σύρον κλπ. τῶν Κυκλάδων Νήσων, ὡς εἰς τὸ Δρομολόγιον. Τὸ ταξείδιον τοῦτο θέλει λαμβάνει χώραν κατὰ δεκαπενθήμερον. Ἐπίσης κατὰ δεκαπενθήμερον τὸ ἀπόπλουν τὴν μεταξὺ Σύρου καὶ Ναυπλίου γραμμὴν, ἐπανερχόμενον ἀμέσως Παρασκευὴν ἐκ Ναυπλίου εἰς Πειραιᾶ, θέλει ἀναχωρεῖ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου διὰ Σύρον, ὅπου ῥθόνον θέλει ἀναχωρεῖ ἀμέσως τὴν 6 ὥραν Π. Μ. τῆς Κυριακῆς διὰ Τῆνον καὶ Ἄνδρον, ὁπόθεν τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει ἐπανέρχεται εἰς Σύρον.

Ἀθῆναι, τὴν 7 Ἀπριλίου 1858.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ Ι. ΦΙΛΙΗΜΩΝ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

Ὁδὸς Μεσῶν ἀριθ. 560.

(Ὑπόκαται Συνέχεια Δικαστικῶν Πλειστηριασμῶν)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Τυπος: το Οχημα της Διαφημιστικης Καταχωρισης.

Γνωρίζουμε σήμερα πως, για να παραχθεί μια πραγματική διαφήμιση, είναι απαραίτητη η μεσολάβηση ενός μέσου μαζικής επικοινωνίας.

Πριν την ύπαρξη ενός τέτοιου μέσου μπορεί να υπήρχε η επιγραφή ενός μαγαζιού, η τοιχοκολλημένη ανακοίνωση στον προθάλαμο ενός συμβολαιογράφου ή η αναγγελία του τελάλη. Διαφήμιση όμως, με τη στενή έννοια του όρου, δεν υπήρχε. Εμφανίστηκε αμέσως μετά τη δημιουργία του πρώτου μέσου μαζικής -όσο επέτρεπαν οι συνθήκες της εποχής- επικοινωνίας, και αυτό ήταν ο Τύπος.

Ωστόσο, ο βαθμός ελευθερίας αυτού του μέσου, η εύκολη ή όχι διακίνησή του, καθώς και η ικανότητά του να χρησιμοποιεί τις όποιες τεχνικές εξελίξεις διέθετε, για το καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα, έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη πρόοδο της έντυπης διαφήμισης.

Καθώς, όμως, υπήρξαν περίοδοι κατά τις οποίες ο Τύπος δεν πληρούσε κανέναν ή σχεδόν κανέναν από τους παραπάνω όρους, θα ήταν σκόπιμη και κατατοπιστική μία αναδρομή στους κυριότερους σταθμούς της ιστορίας αυτού του, κατ'εξοχήν, φορέα της διαφημιστικής καταχώρισης, ώστε να κατανοήσουμε και να δικαιολογήσουμε γιατί η σημερινή όψη της τελευταίας είναι αυτή και όχι άλλη.

Άλλωστε, σύμφωνα με την -ελαφρά παραφρασμένη- ρήση του Λαμαρτίνου,

Η ιστορία κάθε πράγματος μας διδάσκει τα πάντα γι' αυτό, ακόμη και το μέλλον του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Μικρό οδοιπορικό στην ιστορία του Τύπου.

Αν αναλογιστεί κανείς ότι η ιστορία του Τύπου –με αφετηρία το 17ο αιώνα- είναι συνυφασμένη με την ιστορία των αγώνων για την κατάκτηση των λαϊκών ελευθεριών αντιλαμβάνεται πόσο ευρύ είναι το θέμα και πόσο πάνω από τα πλαίσια αυτής της εργασίας. Εμείς στοιχεία μόνο, από τη διαδρομή του, θα παραθέσουμε, που συνδέονται με την παράλληλη πορεία του δικού μας αντικειμένου.

Κάπου αναφέρεται ότι ο Τύπος είναι η ίδια η συνείδηση των λαών. Ένας Τύπος λοιπόν, που ευαγγελίζεται μια τέτοια αποστολή, ίσως και να δικαιολογείται γι'αυτή την, κατ'αρχήν, αφ'υψηλού στάση που κράτησε απέναντι στην έντυπη διαφήμιση.

Σύμφωνα με τη θεωρία του G. Tarde,[1] ο δημιουργός της κοινής γνώμης, όπως την εννοούμε σήμερα, είναι ο Τύπος. Πριν την εμφάνισή του, δεν υπήρχε ομοιογενές κοινό, εκτός από τους ακροατές κάποιου χαρισματικού προσώπου. Τους προσκείμενους δηλ. σε έναν εμψυχωτή, που ασκούσε πάνω τους την προσωπική του επιρροή ή και επιβολή. Το κοινό, όμως, αυτό παρέμενε ομοιογενές και συμπαγές, μόνο, όσο υπήρχε ο εμψυχωτής του, ενώ διαίρρεε μετά την έλλειψή του.Με λίγα λόγια, οι ρήτορες επηρέαζαν το πλήθος ως το σημείο όπου έφθανε το βεληνεκές της φωνής τους και όσο διαρκούσε η ηχώ των λόγων τους. Οι συγγραφείς, από την άλλη, ασκούσαν επίδραση μόνο σε όσους διάβαζαν τα συγγράμματά τους. Και καθώς η ανάγνωσή τους δεν γινόταν από πολλούς ταυτόχρονα, κοινή γνώμη δεν μπορούσε να σχηματιστεί. Επιπλέον, οι συγγραφείς ασχολούμενοι με τα γενικά και αφηρημένα, δεν παρουσίαζαν ενδιαφέρον για το πλήθος, που από τη φύση του ενδιαφερόταν, κυρίως, για τα συγκεκριμένα γεγονότα και φαινόμενα της ζωής.

Εμφανιζόμενος ο Τύπος -σύμφωνα με τον Gustave Le Bon-[2] κατέστησε συνειδητές τις ασυνείδητες τάσεις του πλήθους και έδωσε συγκεκριμένη μορφή στα άμορφα συναισθήματά του. Από το ασυνείδητο δηλ. διαμόρφωσε κοινωνική

[1] Π. ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ, *"Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια"*, Εκδ. "Ο ΦΟΙΝΙΞ", σ. 515.
[2] Π. ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ, όπ. π.

συνείδηση και από τη μάζα κοινή γνώμη. Κατά συνέπεια, ο αναγνώστης μιας εφημερίδας, της πρώιμης εκείνης εποχής του Τύπου, έβλεπε να καθρεφτίζεται σ'αυτήν η ίδια του η γνώμη, να εκφράζονται οι ιδέες και τα συναισθήματά του, και μάλιστα πολύ καλύτερα και αποτελεσματικότερα, απ'όσο ο ίδιος θα μπορούσε να τα εκφράσει και να τα υποστηρίξει. Αυτό τον ικανοποιούσε, γιατί του δημιουργούσε την πεποίθηση πως οι αντιλήψεις και οι ιδέες του είχαν γενικότερη επιδοκιμασία, αφού στο πρόσωπο του δημοσιογράφου δεν έβλεπε απλώς ένα άτομο, αλλά τον εκπρόσωπο της κοινής γνώμης.

Το πέρασμα από τον διαπροσωπικό χαρακτήρα της επικοινωνίας σε έναν πιο μαζικό, που άρχισε να εκφράζεται με την κυκλοφορία των πρώτων εφημερίδων, συντελέστηκε την εποχή που η φεουδαρχική Ευρώπη μετασχηματιζόταν σε καπιταλιστική, την αυγή δηλ. του 17ου αιώνα. Η εμφάνιση, επομένως, του Τύπου ήταν δημιούργημα των νέων κοινωνικών στρωμάτων και απάντηση στις ταξικές ανάγκες τους για πολιτική κριτική, οικονομική πληροφόρηση και διάδοση ιδεών που στόχευαν στην εδραίωση ένος νέου τρόπου ζωής με αστική σκέψη και συμπεριφορά.[3]

Ωστόσο, τα κοινωνικά ήθη φαίνεται πως μεταβάλλονταν πολύ αργά, απόδειξη ότι, ακόμη και στις αρχές του 19ου αιώνα και μάλιστα, στην Αγγλία, η ανάγνωση της εφημερίδας αποτελούσε μια κοινωνική δραστηριότητα στους κόλπους κάποιας ομήγυρης ή μεταξύ φίλων. Κυρίως δε, οι ριζοσπαστικές, εφημερίδες συχνά διαβάζονταν δυνατά, αφού -σύμφωνα με την παρατήρηση του Curran- *γράφονταν έτσι, ώστε να διαβάζονται δυνατά.*[4]

Είναι αξιοσημείωτο ότι, ενώ η επαναστατική ανακάλυψη της τυπογραφίας είχε συντελεστεί, ήδη, από τα μέσα του 15ου αιώνα, η αντίστοιχη επανάσταση στο χώρο της επικοινωνίας –υπό την έννοια της υλοποίησης των δυνατοτήτων της νέας εφεύρεσης, προς ευρεία εφαρμογή και διάδοση του γραπτού λόγου σε μαζική κλίμακα- σημειώθηκε δύο αιώνες, σχεδόν, αργότερα. Τότε άρχισε ο προφορικός λόγος, βαθμιαία αλλά σταθερά, να παραχωρεί την κυριαρχία του στον γραπτό.[5]

---

[3] Μ.ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, *"Κοινωνιολογία των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας"*, σ. 128.
[4] Μ.ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π., σ. 137.
[5] Μ ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π., σ. 126.

Σ'αυτό βοήθησαν, θα πρέπει να πούμε, και οι, πραγματικά εντυπωσιακές, τεχνολογικές εξελίξεις, που σημειώθηκαν στο συγκεκριμένο χώρο, από τις αρχές του 17ου αιώνα. Από το ξύλινο χειροπιεστήριο με τις δύο επίπεδες πλάκες, των μέσων του 15ου αιώνα, του οποίου η ταχύτητα παραγωγής δεν ξεπερνούσε τα 300 φύλλα ημερησίως, περάσαμε, στις αρχές του 19ου αιώνα, στο σιδερένιο πιεστήριο του Λόρδου Stanhop, το οποίο έφθασε την καθημερινή παραγωγή του στις δύο με τρεις χιλιάδες φύλλα. Αμέσως μετά, εμφανίστηκε το ατμοκίνητο πιεστήριο του Γερμανού F. Koenig, ο οποίος πειραματιζόμενος, αντικατέστησε την πλάκα πίεσης με έναν κύλινδρο πίεσης.

Το 1814 ο Koenig κατασκεύασε για τους "Times" του Λονδίνου ένα διπλό πιεστήριο. Ένα πιεστήριο δηλ. με δύο κυλίνδρους και δύο πλάκες υποδοχής που, επιπλέον, ήταν και ατμοκίνητο. Μ'αυτή την εφαρμογή πέτυχε την ταυτόχρονη εκτύπωση και των δύο όψεων του χαρτιού, καθώς και τη δυνατότητα να τυπώνει σε μια νύχτα τέσσερις χιλιάδες περίπου αντίτυπα.

Μετά τα μέσα του 19ου αιώνα τα πιεστήρια εξελίχθηκαν σε ηλεκτροκίνητα ενώ, εκτός από τον "κύλινδρο πίεσης," υιοθέτησαν και τον "κύλινδρο υποδοχής". Έτσι, περάσαμε στα πιεστήρια των "δύο κυλίνδρων" ή "κυλινδρικά" ή "περιστροφικά". Αυτή η κατηγορία πιεστηρίων πολύ γρήγορα κατέκτησε τα τυπογραφεία εφημερίδων και περιοδικών χάρη αφενός, στο σχήμα των εκτυπώσεών τους, και αφετέρου, στην ταχύτητά τους, που με τις συνεχείς βελτιώσεις έφθασε τις τριάντα με σαράντα χιλιάδες στροφές την ώρα.[6]

Η εξέλιξη των τυπογραφικών πιεστηρίων -εκτός από την σημαντική άνοδο της κυκλοφορίας του Τύπου- κατόρθωσε, επικουρούμενη και από την ανακάλυψη της λιθογραφίας στην εκπνοή του 18ου αιώνα, αλλά και από την πρόοδο της τσιγκογραφίας που έδωσε τα πρώτα κλισέ, να βελτιώσει και την εκτυπωτική ποιότητα των εφημερίδων, εμπλουτίζοντάς τες με εικόνες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, μετά τη βιομηχανική επανάσταση το τιράζ των εφημερίδων αυξήθηκε θεαματικά. Οι Τάϊμς του Λονδίνου π.χ. από διακόσια φύλλα

[6] Ε. ΒΙΘΥΝΟΣ, *"Εισαγωγή στην Τεχνολογία των Εκτυπώσεων"*, σ.σ. 259, 262-266, 269.

την ώρα, στις αρχές του αιώνα, έφτασαν στις τρεις χιλιάδες το 1817, ενώ η γαλλική "Petit Journal" το 1867 είχε ένα τιράζ δεκαοκτώ χιλιάδων φύλλων την ώρα.

Μεγάλη, επίσης, ώθηση στον Τύπο έδωσε και η εφεύρεση του τηλέγραφου το 1837, ενώ η ανάπτυξη υποβρυχίων καλωδίων μεταξύ 1850 και 1870, έπαιξε σημαντικό ρόλο στη δημιουργία των διεθνών δημοσιογραφικών πρακτορείων. Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί ότι οι Τάϊμς είχαν οργανώσει από το 1830 ένα δίκτυο "ειδικών αγγελιοφόρων". [7]

> *.....Η διαχείρησις μιας πολιτικής εφημερίδος δεν είναι μικρόν έργον. Δυνάμεθα να είπωμεν μετά βεβαιότητος, ότι ευρωπαϊκαί τινες Κυβερνήσεις δεν έχουν τόσους υπαλλήλους, όσοι είναι επασχολημένοι εις το γραφείον του Χ ρ ό ν ο υ. Αυτόθι η διαίρεσις της εργασίας είναι εις τόσας πολλάς χείρας, εις τρόπον ώστε καθ'ήν στιγμήν ρήτωρ τις εγγίζει το πέρας της ομιλίας του, είναι και δημοσιευμένον το πρώτον αυτής μέρος και ταξιδεύει δια των ταχυδρομείων ή των πυροσκάφων. Το γραφείον της προμνησθείσης ημερησίας εφημερίδος έχει ανταποκριτάς εις όλας τας αξιολογωτέρας πόλεις και εις τους εμπορικωτέρους λιμένας του πολιτισμένου κόσμου, κι'οπότε εις τα μέρη ταύτα υπάρχουν ειδήσεις λόγου άξιαι, έχουν την άδειαν να στέλλουν εις Λονδίνον επίτηδες ταχυδρομείον.....*
>
> **"ΑΘΗΝΑ" 21/7/1840**

Αν και οι περισσότερες εφημερίδες είχαν προσπαθήσει να οργανώσουν δίκτυα ξένων ανταποκριτών, οι προσπάθειές τους προσέκρουαν, συνήθως, στα μεγάλα έξοδα συντήρησης αυτών των δικτύων. Έτσι, το 1835 ο Γάλλος Σαρλ Χαβάς ίδρυσε το πρώτο διεθνές ειδησεογραφικό πρακτορείο, χρησιμοποιώντας ταχυδρομικά περιστέρια, τα οποία αργότερα αντικαταστάθηκαν από τον τηλέγραφο. (Ο Κ. Μάγερ αναφέρει πως το πρακτορείο Χαβάς ιδρύθηκε το 1840 και αναδιοργανώθηκε το 1856,[8] ενώ ο M. Martin μας πληροφορεί πως το εν λόγω

[7] Μ. ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π. σ.σ. 144, 145.
[8] Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π. σ. 106.

πρακτορείο ειδήσεων ιδρύθηκε το 1832, έχοντας από τότε κιόλας επεκτείνει τις δραστηριότητές του και στη διαφήμιση, δημιουργώντας στην γαλλική αγορά μια πραγματική αυτοκρατορία [9]).

Το 1851 ο εβραϊκής καταγωγής Τζούλιους Ρώυτερ, παλιός συνεργάτης του Χαβάς, ίδρυσε στο Λονδίνο το ομώνυμο ειδησεογραφικό πρακτορείο. Το 1854 ιδρύθηκε το ιταλικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Στέφανι. Ενώ τριάντα τρία χρόνια αργότερα προστέθηκε και το αμερικανικό Ασοσιέιτεντ Πρες. Οι πελάτες των πρακτορείων ήταν δημοσιογραφικές επιχειρήσεις, οι οποίες συνεργάζονταν μαζί τους, λόγω του χαμηλού κόστους της παρεχόμενης ξένης είδησης. Για να μπορεί όμως, το πρακτορείο να πουλάει τις ειδήσεις του σε εφημερίδες όλων των πολιτικών αποχρώσεων, ήταν αναγκασμένο να δίνει έναν ουδέτερο χαρακτήρα στην ειδησεογραφία του, γεγονός που αλλοίωνε την ιδεολογική ταυτότητα αρκετών εφημερίδων. Κάποιες εφημερίδες, αντιδρώντας σ' αυτή την προοπτική, αρνήθηκαν τις υπηρεσίες του Ρώυτερ –χαρακτηριστικό παράδειγμα οι Τάϊμς- πολύ γρήγορα, όμως, ο ανταγωνισμός και τα τεράστια έξοδα συντήρησης ξένων ανταποκριτών από τις ίδιες τις εφημερίδες υποχρέωσε τις τελευταίες να συμβιβαστούν και να υιοθετήσουν τη γραμμή των πρακτορείων.[10]

Όπως είδαμε, η σταδιοδρομία του Τύπου σαν εξουσιαστική δύναμη μέσα στο πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο είχε ως αφετηρία τον 17ο αιώνα, τη στιγμή που ξεκίνησε και το φιλελεύθερο κίνημα, πρώτα στην Αγγλία και στη συνέχεια στην ηπειρωτική Ευρώπη.[11] Θα πρέπει, πάντως, να σημειώσουμε ότι από τα πρώτα, κιόλας χρόνια της Τυπογραφίας, συχνά τυπογράφοι και εκδότες -εκμεταλλευόμενοι διάφορα γεγονότα και καταστάσεις όπως, πολέμους, θρησκευτικές και πολιτικές διαμάχες, αγορές ή επιδημίες- πραγματοποιούσαν μεγάλες πωλήσεις, δημοσιεύοντας αυτά τα γεγονότα, σε κατάλληλα έντυπα.

Από τα τέλη του 16,ου ακόμη, αιώνα αναφέρεται η έκδοση του πρώτου Messrelationen, για την εμποροπανήγυρη της Φρανκφούρτης, που δεν ήταν παρά τυπωμένα φύλλα με ειδήσεις, οι οποίες αφορούσαν στους εκθέτες και στους επισκέπτες της εμποροπανήγυρης. Την ίδια εποχή άρχισαν να κυκλοφορούν στη

[9] M. MARTIN, *"Trois Siècles de Publicitè en France"*, σ. 99.
[10] Μ. ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π., σ. 146.
[11] Π. ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ, όπ.π., σ. 514.

Βενετία, σε τακτικές εκδόσεις, οι Notizie Scripti (Γραπτές Σημειώσεις). Για να φθάσουμε στις αρχές του 17ου αιώνα, οπότε άρχισε, πλέον, η έκδοση εφημερίδων, με τη σημερινή αντίληψη.

Είδαμε ότι ο μαζικός χαρακτήρας της επικοινωνίας, ήταν αποτέλεσμα του καπιταλιστικού μετασχηματισμού της φεουδαρχικής Ευρώπης. Ωστόσο, αν και το πιο προωθημένο τμήμα του παγκόσμιου αποικιοκρατικού και καπιταλιστικού συστήματος την εποχή εκείνη ήταν η Αγγλία,[12] φαίνεται πως δεν γεννήθηκε εκεί ο Τύπος.

Η πρώτη εφημερίδα στην ιστορία του Τύπου είναι η "Aviso Relation oder zeitung" που ιδρύθηκε στη Στουτγάρδη το 1609. Ακολούθησε η "Nieuwe Tijdingen" στην Αμβέρσα, και, μόλις, τρίτη έρχεται η λονδρέζικη "Weekly News" των Nickolas Bourne και Thomas Archer. Το 1616 κυκλοφόρησε και η "Frangfurter Postzeitung".[13] Ο T.Archer λίγο αργότερα –γύρω στα 1620- κυκλοφόρησε την "Mercurius Britannicus", σε φύλλο της οποίας, την 1η Φεβρουαρίου 1625, δημοσιεύθηκε μία από τις πρώτες διαφημιστικές καταχωρίσεις.[14] Το 1665 εκδόθηκε η "Oxford Gazette" (αργότερα "London Gazette"). Τον ίδιο χρόνο κυκλοφόρησαν και οι "Philosophical Transactions" της Αγγλικής Βασιλικής Εταιρίας.[15]

Μπορεί η Αγγλία να μην ήταν η χώρα στην οποία πρωτοεμφανίστηκε ο Τύπος, είχε, όμως, να επιδείξει άλλες πρωτιές, εξίσου σημαντικές:

-Εκεί εκδόθηκαν οι πρώτες καθημερινές εφημερίδες.

-Στον Τύπο της εμφανίστηκαν οι πρώτες εμπορικές αγγελίες.

-Και ήταν η πρώτη χώρα που μετρίασε τη λογοκρισία.

Σύμφωνα με την, τότε, ισχύουσα αγγλική νομοθεσία, τις άδειες εξασκήσεως επαγγέλματος στους τυπογράφους χορηγούσε το Κράτος. Μέσω αυτού του συστήματος, είναι φανερό πως εξασκούσε έλεγχο στο χώρο, αφού ανά πάσα στιγμή μπορούσε να ανακαλέσει τις άδειες. Ωστόσο, το 1695 τις κατήργησε με αποτέλεσμα την εντυπωσιακή ανάπτυξη του Τύπου.

---

[12] Μ. ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π. σ. 129.
[13] Ε. ΒΙΘΥΝΟΣ, όπ.π. σ. 136.
[14] Λ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ – Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, *"Ιατρική και Διαφήμιση στην Ελλάδα από την Αρχαιότητα ως το 1940"*, σ. 13.
[15] Ε. ΒΙΘΥΝΟΣ, όπ.π.

Είναι γνωστό πως οι μέχρι τότε εφημερίδες δεν ήταν καθημερινές. Άρχισαν να κυκλοφορούν καθημερινά το 18° αιώνα, με πρώτη την "Daily Current," ένα απλό μονόφυλλο. Την ακολούθησε η πρώτη απογευματινή καθημερινή, η "Evening Post". Το 1709 κυκλοφόρησε στο Λονδίνο και το πρώτο περιοδικό ποικίλης ύλης, το "Tatler" του Styl.[16] Το 1712 η κυκλοφορία μιας άλλης εφημερίδας, της "Spectator", έφτασε τα 20.000 φύλλα, αριθμός υπερβολικά μεγάλος για την εποχή.

Μπορεί οι κρατικές παρεμβάσεις να μετριάστηκαν, με την κατάργηση της περίφημης "Licensing Act", αλλά δεν σταμάτησαν. Απλά συνεχίστηκαν με άλλες, πιο έμμεσες, μορφές μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα. Τον 18° αιώνα ο Τύπος έπαιζε αποφασιστικό ρόλο, όχι μόνο στην ενημέρωση του κοινού, αλλά και στη διαμόρφωση και κινητοποίηση της κοινής γνώμης, αποτελώντας έτσι ένα μέσο κριτικής και ελέγχου της κρατικής εξουσίας.

Ένας έμμεσος τρόπος ελέγχου των εφημερίδων ήταν η επιβολή διαφόρων φόρων. Τα έσοδα από τη φορολογία του Τύπου χρησιμοποιούσε η αγγλική κυβέρνηση, για να δωροδοκεί και να εξαγοράζει εκδότες και δημοσιογράφους Ένα άλλο όπλο στα χέρια των κρατούντων ήταν ο περίφημος νόμος κατά της λιβελογραφίας, καθώς και ο νόμος του 1799, ο οποίος έδινε στην κυβέρνηση το δικαίωμα να απαγορεύει τη δημοσίευση ειδήσεων ή απόψεων που έκρινε ότι στρέφονταν ενάντια στο "κρατικό συμφέρον".[17]

Είναι γεγονός ότι η βιομηχανική επανάσταση δεν αύξησε, μόνο, αριθμητικά το προλεταριάτο αλλά δημιούργησε απ'αυτό μία τάξη αποφασισμένη να αγωνιστεί για την αλλαγή του κοινωνικού συστήματος. Μία, λοιπόν, από τις προτεραιότητες του προλεταριάτου ήταν να αποκτήσει δικά του δημοσιογραφικά όργανα που να εκφράζουν τα ταξικά του συμφέροντα.[18] Έτσι, εμφανίστηκε ο εργατικός Τύπος του οποίου η κυκλοφορία ήταν αρκετά μεγάλη και ο οποίος, όπως ήταν επόμενο, διώχθηκε ακόμη περισσότερο απ'ότι ο αστικός. Παρόλα αυτά κατάφερε να επιβιώσει μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα.

Οι δύο βασικοί φόροι, τους οποίους είχε επιβάλει στον Τύπο η αγγλική Πολιτεία ήταν, τα Τέλη Σφράγισης ή Χαρτόσημο (Stamp Duty) που πλήρωναν οι

[16] Ε. ΒΙΘΥΝΟΣ, όπ.π. σ.137.
[17] T. BURNS, *"The Organisation of Pubic Opinion"*, σ. 49.
[18] Ν. ΨΥΡΟΥΚΗΣ, *"Ο Νεοαποικισμος"*, σ. 72.

εκδότες για κάθε φύλλο της εφημερίδας τους, και ο Φόρος επί της Διαφήμισης (Advertisement Tax). Τον εργατικό Τύπο δεν τον επηρέαζε, ιδιαίτερα, ο φόρος της διαφήμισης, μια και στις εργατικές εφημερίδες καταχωρίζονταν ελάχιστες διαφημίσεις Τον έπλητε όμως σοβαρά ο φόρος χαρτοσήμου, γιατί ανέβαζε το κόστος έκδοσης της εφημερίδας και συνακόλουθα την τιμή πώλησής της.

Μια τέτοια αύξηση, όπως ήταν φυσικό, μείωνε το αναγνωστικό της κοινό που το συγκροτούσαν τα φτωχότερα στρώματα των πόλεων. [19] Κατ'ανάγκην, λοιπόν, οι εκδότες των εργατικών εφημερίδων είχαν επιλέξει να μην πληρώνουν το χαρτόσημο και να κυκλοφορούν τα φύλλα τους παράνομα, με συνέπεια να τους επιβάλουν οι αρχές -όταν εντόπιζαν τα "ασφράγιστα" φύλλα- κυρώσεις, οι οποίες δεν περιορίζονταν μόνο στα πρόστιμα αλλά έφταναν και μέχρι τη φυλάκιση των υπευθύνων. Το γεγονός, πάντως, αυτό δεν αποθάρρυνε τους εκδότες και τους δημοσιογράφους των εργατικών εφημερίδων.

Έτσι, στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα, στην αγγλική κοινωνία κυκλοφορούσαν, ταυτόχρονα, δύο είδη εφημερίδων. Από τη μία οι αστικές, φορολογημένες, νόμιμες και ακριβές και από την άλλη οι εργατικές, ασφράγιστες, αφορολόγητες, παράνομες και φτηνές. Μπαίνοντας, ωστόσο, στο δεύτερο μισό του αιώνα, το αγγλικό κράτος κατήργησε και τις τελευταίες έμμεσες παρεμβάσεις στη λειτουργία του Τύπου. Συγκεκριμένα, ο φόρος επί της διαφήμισης μειώθηκε το 1833 και καταργήθηκε οριστικά το 1853. Το χαρτόσημο μειώθηκε το 1836 και καταργήθηκε το 1855.[20]

Η κατάργηση αυτών των μέτρων λειτούργησε ευεργετικά για τον Τύπο και η κυκλοφορία των εφημερίδων γνώρισε κατακόρυφη άνοδο. Από το 1816 μέχρι το 1836 οι πωλήσεις των εφημερίδων αυξήθηκαν κατά 30%. Την επόμενη εικοσαετία (1836-1856) -περίοδο κατά την οποία μειώθηκε η φορολογία- η αύξηση έφτασε το 70%. Ενώ, μετά την οριστική κατάργηση των φόρων και μέχρι το 1880, η αύξηση των πωλήσεων άγγιξε το εντυπωσιακό νούμερο του 600%.[21] Η εξέλιξη όμως, αυτή αφορούσε στον αστικό Τύπο, αντίθετα, ο εργατικός μπήκε στο στάδιο της παρακμής του και μέχρι το τέλος του αιώνα είχε, σχεδόν, εξαφανιστεί.

---

[19] Μ. ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π., σ. 138.
[20] Μ.ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π., σ.σ. 139, 140.
[21] R. WILLIAMS, *"Communications"*, σ. 15.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Εφημερίδες δημοσιευόμεναι εις την Μεγάλην Βρετανίαν.

Εις το Ηνωμένον Βασίλειον εκδίδονται καθημέραν 370 εφημερίδες, 19 εις Λονδίνον, 150 εις τας Επαρχίας, 57 εις την Σκωτίαν, 75 εις την Ιρλανδίαν. Ο ετήσιος αριθμός των εφημερίδων, αίτινες λαμβάνουν την σήμανσιν, συμποσούται εκ 45 εκατομμυρίων φύλλων..... [22] **"ΑΘΗΝΑ" 21/7/1840**

ΔΙΑΦΟΡΑ

-Εκ του προ μικρού δημοσιευθέντος ελέγχου του εν Λονδίνου καταστήματος του τέλους επί χαρτοσήμου προκύπτει ότι κατά το παρελθόν έτος 1853 εσφραγίσθησαν εκ των πολιτικών εφημερίδων του Λονδίνου αι εξής ποσότητες φύλλων:

-Χρόνος 13,909,670. –Πρωϊνός Αγγελιοφόρος 2,292,818. –Πρωϊνός Κήρυξ 1,263,538. –Ημερήσιαι Αγγελίαι 1,165,168. –Πρωϊνός Ταχυδρόμος 869,125. –Πρωϊνά Χρονικά 624,500. –Σφαίρα 635,000. –Ήλιος 672,000. –Σημαία 424,100. **"ΑΘΗΝΑ" 15/4/1854**

Στη Γαλλία η πρώτη εφημερίδα εκδόθηκε το 1631 με τον τίτλο "La Gazette". Το 1665 η Γαλλική Ακαδημία Επιστημών άρχισε να εκδίδει τη "Journal de Savants". Και το 1672 κυκλοφόρησε η "Mercure Gallant" (αργότερα "Mercure de France") μια σημαντική - για την εποχή της- εφημερίδα με αρκετές χιλιάδες αντίτυπα, αφιερωμένη στη λογοτεχνία.[23] Το Δεκέβριο του 1792 ο Panckoucke δημιούργησε την "L'Aviseur National", ένα είδος παραρτήματος των δύο μεγάλων εκδόσεών του, της "Mercure de France" και της "Moniteur Universel." Το χαρακτηριστικό παράδειγμα εφημερίδας, της οποίας οι σελίδες ήταν ολοκληρωτικά καλυμμένες από ειδήσεις και πολιτική, ήταν η "Journal de Debats"

Στις αρχές του 1827 κυκλοφορούσαν στο Παρίσι δεκαέξι πολιτικές εφημερίδες, τις οποίες αποκαλούσαν "μεγάλες καθημερινές" (grands quotidiens), σε αντίθεση με τον μη πολιτικό τύπο, τον οποίο αποκαλούσαν "μικρό τύπο" (petite presse) και ο οποίος δεν πλήρωνε χαρτόσημο. Οι περισσότερες από τις πολιτικές εφημερίδες ήταν αρκετά κερδοφόρες, γιατί αν και είχαν ολιγάριθμες συνδρομές, οι συνδρομές αυτές ήταν πολύ ακριβές. Οι πολιτικές εφημερίδες είχαν παραμείνει

[22] Βλ. Παράρτ. Β΄. σ. 110.
[23] Ε.ΒΙΘΥΝΟΣ, όπ.π. σ. 136.

πιστές στην αρχή την οποία κληρονόμησαν από το παλιό καθεστώς και η οποία τους υπαγόρευε να διαθέτουν το σύνολο του χώρου τους στην πολιτική, στην πληροφόρηση και στην αλληλογραφία.[24]

Η γειτνίαση των ειδήσεων με τις καταχωρίσεις εθεωρείτο, μέχρι τότε, αποδεκτή για ένα φύλλο της περιφέρειας, όχι όμως και για μια εθνική καθημερινή εφημερίδα. Έτσι, η "Gazette de France", π.χ. δεν δημοσίευε καταχωρίσεις, παρά σε σπάνια παραρτήματα. Ενώ, η "Constitutionnel" δημιούργησε γι'αυτές ένα ξεχωριστό φύλλο με τον τίτλο "Annonces generales," που κυκλοφορούσε δυό ή τρεις φορές το μήνα και εξυπηρετούσε τους συνδρομητές της. Η ίδια η εφημερίδα δημοσίευε μόνο μερικές καταχωρίσεις βιβλιοπωλείων.

Στην εκπνοή όμως του 1827, και ύστερα από μια νέα αύξηση των ταχυδρομικών τελών, οι εκδότες των γαλλικών πολιτικών εφημερίδων αναγκάστηκαν να αναθεωρήσουν τη στάση τους απέναντι στη διαφημιστική καταχώριση και να της προσφέρουν στέγη.

Το 1831 οι σημαντικότερες παρισινές καθημερινές εφημερίδες ήταν η "Journal de Débats" με 14.700 συνδρομητές και η "Constitutionnel" με 23.000 συνδρομητές. Ενώ η "Le Temps", είχε μόνο 8.500 συνδρομητές. Το Μάϊο του 1836 ο Emile de Girardin ίδρυσε την "La Presse", δίνοντας συγχρόνως και το στίγμα της συντακτικής πολιτικής της: *"Η εφημερίδα οφείλει να είναι λαϊκή με όλη τη σημασία που δίνουμε στη λέξη, οφείλει να εκθέτει και να υπερασπίζεται όχι τη γνώμη μιας αποκλειστικής μερίδας, την άποψη μιας οικογενειακής δυναστείας, ή τις ανεφάρμοστες θεωρείες μιας σχολής, αλλά τα πραγματικά εθνικά ενδιαφέροντα".*[25]

Τον Ιουλίο του 1836 εκδόθηκε από τον Dutacq η "La Siècle" που το 1865 είχε το υψηλότερο τιράζ των πολιτικών εφημερίδων της εποχής της: 50.000 φύλλα. Το 1854 κυκλοφόρησε και η "Figaro" που παρά την προχωρημένη εποχή παρέμενε εβδομαδιαία.[26]

Όσον αφορά στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, έχουμε την πρώτη ρωσική εφημερίδα τα "Ventamonti" που εκδόθηκε το 1702 στην Πετρούπολη. Το 1710

[24] M.MARTIN, όπ.π. σ.56.
[25] M.MARTIN, όπ.π. σ. 60.
[26] M. MARTIN, όπ.π. σ. 64.

κυκλοφόρησαν στη Μοντένα της Ιταλίας, από τον Jirolamo Tirabonni οι πρώτες, φιλολογίζουσες εφημερίδες, η "Giornale dei Letterati d'Italia" και η "Nuovo Giornale dei Letterati d'Italia" Ενώ στην Ισπανία εκδόθηκε το 1716 η "Dario Ordinario" η οποία αργότερα μετονομάστηκε σε "Gaseta de Madrid".[27]

Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, στις Η.Π.Α, η έντυπη διαφήμιση ακολούθησε –στα πρώτα της τουλάχιστον βήματα- το μοντέλο της Ευρώπης. Κι εκεί, ο πολιτικός Τύπος, θέλοντας να διατηρήσει ένα αυστηρό layout, δε δεχόταν εικονογραφημένες καταχωρίσεις, σε αντίθεση με τα περιοδικά της εποχής.[28] Η πρώτη καθημερινή εφημερίδα των Η.Π.Α. κυκλοφόρησε στη Βοστώνη το 1704 με τίτλο: "The Boston News Letter."[29] Το 1721 ο James Franclin άρχισε να εκδίδει τη "New England Courant", και ο αδελφός του Benjamin Franclin –ο περίφημος τυπογράφος, πολιτικός, επιστήμονας και αγωνιστής- ίδρυσε το 1727 στη Φιλαδέλφεια την "Pensulvania's Gazette" την πρώτη μεγάλη εφημερίδα της Αμερικής. Ενώ η πρώτη καναδέζικη εφημερίδα, η "Halifax Gazette," εκδόθηκε το 1752.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Στα βήματα του ελληνικού Τύπου.

Ως γνωστόν, οι πρώτες ελληνικές εφημερίδες δεν εκδόθηκαν, για ευνόητους λόγους, στον ελλαδικό χώρο, αλλά στις ακμάζουσες -οικονομικά και πνευματικά- ελληνικές παροικίες της Ευρώπης. Άρχισαν να κυκλοφορούν στο τέλος του 18ου αιώνα ταυτόχρονα, σχεδόν, με την προετοιμασία της ελληνικής επανάστασης.

Βασικός στόχος των εφημερίδων αυτών ήταν η τόνωση του πατριωτικού συναισθήματος των Ελλήνων, η καλλιέργεια της επιθυμίας τους για ανεξαρτησία και παράλληλα η διάδοση του φιλελληνισμού.

---

[27] Ε. ΒΙΘΥΝΟΣ, όπ.π. σ. 137.
[28] Μ.ΤΣΑΚΑΡΕΣΤΟΥ, όπ.π. σ. 75.
[29] Λ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ – Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ.π. σ. 13.

Η πρώτη ελληνική εφημερίδα, η περίφημη "Εφημερίς," εκδόθηκε στις 31 Δεκεμβρίου του 1790 στη Βιέννη, από τους αδελφούς Πούμπλιο και Γεώργιο Μαρκίδη Πούλιο, και με προτροπή του ίδιου του Ρήγα. Κυκλοφορούσε -ύστερα από πολλές διενέξεις με την αυστριακή λογοκρισία- δύο φορές την εβδομάδα, συνήθως Τρίτη και Παρασκευή. Και είναι άξιο αναφοράς ότι η εφημερίδα από την αρχή, σχεδόν, δημοσίευε και διαφημίσεις. Είχε σχήμα μικρό, τέταρτο και όχι συγκεκριμένο αριθμό σελίδων. Αριθμούσε τέσσερις, έξι, οκτώ, δεκαέξι και ενίοτε είκοσι σελίδες. Αργότερα περιόρισε το σχήμα της σε δέκατο έκτο. Η "Εφημερίς" διέκοψε την έκδοσή της τον Δεκέμβριο του 1791, αλλά επανακυκλοφόρησε μετά μία διετία.[30]

Στη Βιέννη, επίσης, εκδόθηκε το 1811 και η δεύτερη ελληνική εφημερίδα, ο "Ερμής ο Λόγιος" ή "Φιλολογικαί αγγελίαι" του Άνθιμου Γαζή, με δαπάνες των ομογενών του Βουκουρεστίου. Στο πρώτο της φύλλο, η εφημερίδα, ανακοίνωνε πως σκοπός της ήταν *να δίνει φιλολογικές ειδήσεις και να προσφέρει σαν δώρο ένα αντίτυπο στα περιφημότερα σχολεία του γένους.* Ο "Λόγιος Ερμής" ήταν περισσότερο φιλολογική παρά πολιτική εφημερίδα, αν και η πνευματική καλλιέργεια του γένους, τη δεδομένη στιγμή, ήταν κι αυτή -με την ευρύτερη έννοια- μια πολιτική πράξη. Η εφημερίδα είχε σχήμα όγδοο, δύο τυπογραφικών φύλλων και ήταν δεκαπενθήμερη. Όταν ο Γαζής κατέβηκε στην Ελλάδα, τη διεύθυνση του "Λόγιου Ερμή" ανέλαβαν ο Θεόκλητος Φαρμακίδης και ο Κων/νος Κοκκινάκης. Το τελευταίο φύλλο της κυκλοφόρησε την 1η Μαΐου του 1821, στο παράρτημα του οποίου δημοσιεύτηκε και η είδηση για το κίνημα του Αλέξανδρου Υψηλάντη. Η έκδοση, λόγω επέμβασης της αυστριακής λογοκρισίας, διακόπηκε και οι εκδότες κατέβηκαν στην Ελλάδα.

Ο "Ελληνικός Τηλέγραφος" ήταν η τρίτη ελληνική εφημερίδα, που εκδόθηκε στη Βιέννη, την 17η Ιανουαρίου του 1812 από τον Κοζανίτη Ραφαήλ Πώποβικ. Ήταν δισεβδομαδιαία (Τρίτη και Παρασκευή) με εξάμηνη συνδρομή δεκατριών φιορινίων. Το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου η απόπειρα να γίνει η εφημερίδα καθημερινή απέτυχε. Την ανέλαβε ο γιατρός Δ. Αλεξανδρίδης, επίσης Μακεδόνας, ο οποίος της πρόσθεσε και εβδομαδιαίο φιλολογικό παράρτημα, που αργότερα έγινε

[30] Εγκυκλοπαιδεια "ΗΛΙΟΣ", σελ. 1162.. / Λ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ – Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ.π., σ. 14../ Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π. σελ. 10.

δεκαπενθήμερο. Ο "Ελληνικός Τηλέγραφος" συνέχισε την έκδοσή του μέχρι το 1829 δημοσιεύοντας ειδήσεις για την ελληνική επανάσταση, όσες, τουλάχιστον, επέτρεπε η αυστριακή λογοκρισία.

Το 1819, πάντα στη Βιέννη, εκδόθηκε από τον Αθανάσιο Σταγειρίτη - καθηγητή των ελληνικών στην Ακαδημία των ανατολικών γλωσσών της Βιέννης- η τέταρτη ελληνική εφημερίδα, με τον φιλολογικό τίτλο "Καλλιόπη". Περιοδικό μάλλον, παρά εφημερίδα, που για δύο χρόνια ήταν δεκαπενθήμερο. Σ'αυτό, ο Σταγειρίτης δημοσίευσε και την πρώτη -ανακριβή μεν, εν πολλοίς, αλλά και πολύτιμη- ιστορία του Τύπου.[31]

Αν και οι περισσότερες και σημαντικότερες ελληνικές προεπαναστατικές εφημερίδες εκδόθηκαν στη Βιέννη, αρκετές ήταν κι αυτές που κυκλοφόρησαν στο Παρίσι, όπως η "Μέλισσα" και η φιλολογική δεκαπενθήμερος "Αθηνά", ή στο Λονδίνο, όπως το "Μουσείον", η "Ίρις" κ.α.[32]

Με την έκρηξη της επανάστασης οι περισσότεροι από τους εκδότες και συντάκτες των ελληνικών εφημερίδων του εξωτερικού κατέβηκαν στην αγωνιζόμενη Ελλάδα. Για τη μεγάλη δυσχέρεια στην έκδοση εφημερίδων, κατά τα πρώτα χρόνια της επανάστασης, ευθυνόταν, κυρίως, η έλλειψη τυπογραφικών μέσων. Το παλαιό τυπογραφείο στη Μοσχόπολη[33] είχε πια παρακμάσει και στις Κυδωνίες της Μικράς Ασίας η τυπογραφία του Τόμπρα -ο οποίος είχε μαθητεύσει κοντά στον περίφημο Ντιντό- είχε καταστραφεί από τους Τούρκους, όταν εξεράγει η επανάσταση, ενώ ο ίδιος είχε καταφύγει στην Ύδρα και από κει στην Πελοπόννησο.

---

[31] Εγκυκλοπ. "ΗΛΙΟΣ", όπ.π..

[32] Φυσικά, ελληνικές εφημερίδες είχαν εμφανιστεί και στα Επτάνησα τα οποία, βρισκόμενα κάτω από μια εκ περιτροπής διοίκηση ευρωπαϊκών δυνάμεων, απολάμβαναν μιας σχετικής ελευθερίας. Αναλυτικότερα όταν στα 1800 έπεσε η Ενετική αριστοκρατία και εγκαθιδρύθηκε η επτανησιακή δημοκρατία, συστάθηκε Ελληνοϊταλική Τυπογραφία με την επωνυμία "Τυπογραφείον της Κυβερνήσεως". Το 1809, όταν οι Άγγλοι κατέλαβαν τη Ζάκυνθο, την Κεφαλονιά, την Ιθάκη και τα Κύθηρα, σύστησαν στη Ζάκυνθο Ιταλογαλλικό τυπογραφείο που συγχωνεύτηκε αργότερα με το δημόσιο τυπογραφείο της Κέρκυρας. το 1812 κυκλοφορούσε στη Ζάκυνθο η ελληνική περίληψη της ιταλικής "Gazzetta delle Isole Ionie liherate".Το 1814 εκδόθηκε στην Κέρκυρα από το αγγλικό τυπογραφείο η "Ιονική", εβδομαδιαίο και επίσημο όργανο της αγγλικής διοίκησης που σταμάτησε το 1814 και επανεκδόθηκε το 1841 με το νέο τίτλο: "Εφημερίς των Ηνωμένων Κρατών των Ιονίων νήσων" στην ελληνική και στη γαλλική. Η έκδοση διακόπηκε οριστικά την 28η Μαΐου του 1864, αφού δημοσίευσε το πρωτόκολλο παράδοσης της Επτανήσου στην Ελλάδα. (Εγκυκλοπ. "ΗΛΙΟΣ", όπ.π.).

[33] Πολίχνη της Μακεδονίας όπου συστάθηκε το 1744 τυπογραφείο από τον ιερομόναχο Γρηγ. Κωνσταντινίδη. Διατηρήθηκε είκοσι χρόνια, μέχρι την καταδρομή των οθωμανικών αρχών. ("ΜΠΟΥΚΕΤΟ" 8/3/1925).

Το πρώτο τυπογραφείο στην Ελλάδα έφερε από την Τεργέστη, ο Δημήτριος Υψηλάντης και το εγκατέστησε στην Καλαμάτα, όπου το ανέλαβε ο Τόμπρας. Εκεί, την 1η Αυγούστου του 1821, εκδόθηκε η "Σάλπιγξ" του Θεόκλητου Φαρμακίδη, η πρώτη έντυπη[34] εφημερίδα σε ελεύθερο ελληνικό έδαφος. Το τυπογραφείο της "Σάλπιγγος", μετά τη διακοπή της, καταστράφηκε κατά την εισβολή του Δράμαλη.

Την 1η Ιανουαρίου του 1824 εκδόθηκαν στο Μεσολόγγι τα "Ελληνικά Χρονικά" σε ένα μικρό τυπογραφείο, που έφερε από την Ευρώπη ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Στις 20 Απριλίου παραχωρήθηκε στην εφημερίδα ένα από τα τέσσερα τυπογραφικά πιεστήρια που μόλις είχε φέρει στο Μεσολόγγι, από το Λονδίνο, ο Άγγλος συνταγματάρχης Leicester Stanhop.[35] Τη διεύθυνση των "Ελληνικών Χρονικών"ανέλαβε ο Ελβετός γιατρός και φιλέλληνας Ιωάννης Ιάκωβος Μάγερ. Η εφημερίδα ήταν δισεβδομαδιαία και στην προμετωπίδα της εμφάνιζε τη Θέμιδα να κρατάει την πλάστιγγα, ενώ έφερε και την επιγραφή: *"Η δημοσίευσις είναι η ψυχή της δικαιοσύνης"*. Ήταν όργανο της διοίκησης και, κυρίως, του Μαυροκορδάτου. Τα "Ελληνικά Χρονικά" εκδίδονταν με δαπάνες του φιλελληνικού κομιτάτου του Λονδίνου. Στο δεύτερο φύλλο τους, μάλιστα, δημοσιεύτηκε προκήρυξη του κομιτάτου απευθυνόμενη προς τους χριστιανικούς λαούς και υπέρ της αγωνιζόμενης Ελλάδας. Σε κάποιο άλλο φύλλο τους γινόταν ανάλυση της χρησιμότητας των εφημερίδων, ώστε να καταρριφθεί ο μύθος που ήθελε τις εφημερίδες να ευθύνονται για όλες τις κοινωνικές αναταραχές.[36] Η έκδοσή της σταμάτησε την 20η Φεβρουαρίου του 1826, όταν τουρκική οβίδα κατέστρεψε το τυπογραφείο. Ο δε Μάγερ σκοτώθηκε κατά την έξοδο του Μεσολογγίου.[37]

---

[34] Πριν απ'αυτήν είχαν εκδοθεί και χειρόγραφες εφημερίδες: 1) η "Αιτωλική" την 10η Αυγούστου του 1821 στο Μεσολόγγι, σαν επίσημο όργανο της "Προσωρινής Διοικήσεως της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος", με συντάκτη τον αρχιγραμματέα της προσωρινής διοίκησης Ν. Λουριώτη και αρκετής διάρκειας. 2) Ο "Αχελώος" την 24η Φεβρουαρίου του 1822 στο Βραχώρι (Αγρίνιο), και αυτή επίσημο όργανο της προσωρινής διοίκησης και συντασσόμενη από τον ίδιο Ν. Λουριώτη. Και 3) Μία άτιτλη –ή με άγνωστο τίτλο- εφημερίδα εμφανίστηκε τις πρώτες ημέρες της επανάστασης η οποία με αφορμή τα σκόπιμα ψεύδη της, για ενίσχυση του αγώνα από τις δυνάμεις, πήρε από το λαό την επωνυμία: "Ψευτοφυλλάδα". (Εγκυκλοπ. "ΗΛΙΟΣ", όπ.π.)

[35] Σύμφωνα με το ζωγράφο Αθαν. Ιατρίδη ο Στάνχοπ έφερε στο Μεσολόγγι το 1824 δύο λιθογραφικά πιεστήρια που τα πρόσφερε το κομιτάτο του Λονδίνου. Σύντομα όμως χαρακτηρίστηκαν "ακατάλληλα για την Ελλάδα" επειδή δεν βρέθηκε κανείς να τα χειριστεί. (Δ. ΣΑΠΡΑΝΙΔΗΣ, όπ.π., σ. 32).

[36] Λ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ – Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ.π., σελ. 14. Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π. σ. 19-24.

[37] Εγκυκλοπ. "ΗΛΙΟΣ", όπ.π.

Τη 10η Μαρτίου του 1824 εκδόθηκε στην Ύδρα "Ο φίλος του Νόμου", "Εφημερίς της Διοικήσεως και της νήσου Ύδρας", η εκτύπωσή της, άρχικά, γινόταν σ'ένα παλιό τυπογραφείο του νησιού με φθαρμένα στοιχεία, από το 15° όμως φύλλο της, συνεχίστηκε σ'ένα τυπογραφείο, που της δώρισε ο Γάλλος φιλέλληνας Ντιντό. Συντάκτης της ήταν ο Κιάππε, ο οποίος για να διαφεύγει από την αυστηρή λογοκρισία του Λάζαρου Κουντουριώτη έγραφε σε αρχαΐζουσα δυσνόητη γλώσσα. Η εφημερίδα περιείχε πληροφορίες για το ναυτικό, κυρίως, αγώνα. Τυπωνόταν σε πεντακόσια φύλλα, και διατηρήθηκε μέχρι την 29η Μαΐου του 1827.

Την 20η Μαρτίου του ίδιου χρόνου και με δαπάνες του λόρδου Βύρωνα εκδόθηκε στο Μεσολόγγι και ο "Ελληνικός Τηλέγραφος". Ήταν εβδομαδιαίος και είχε στόχο τη διαφώτιση του ευρωπαϊκού κοινού σχετικά με το ελληνικό ζήτημα, καθώς και την ανάπτυξη φιλελληνικής κίνησης. Αυτός, άλλωστε, ήταν και ο λόγος της τετραγλωσσίας που επικρατούσε στην ύλη του. Συντάκτης της εφημερίδας ήταν ο Ιταλός κόμης Πέτρος Γκάμπας, ο οποίος μετά το θάνατο του Βύρωνα διέκοψε την έκδοση και έφυγε από την Ελλάδα.

Τέταρτη εφημερίδα των επαναστατικών χρόνων ήταν η "Εφημερίς των Αθηνών"[38] του Γεωργίου Ψύλλα, εκδόθηκε την 20ην Αυγούστου του 1824 στην Αθήνα και σε ένα από τα τέσσερα τυπογραφεία του Stanhop. Υπήρξε η πιο ανεξάρτητη από τις πολιτικές εφημερίδες του αγώνα, αλλά κυκλοφορούσε σε αραιά διαστήματα. Μέχρι την 15η Απριλίου του 1826, οπότε καταλήφθηκε η πόλη από τον Κιουταχή, είχε φθάσει συνολικά τα τριάντα επτά φύλλα.

Στο Ναύπλιο, εκδόθηκε στις 7 Οκτωβρίου 1825 η "Γενική Εφημερίς της Ελλάδος", στο 5° φύλλο της οποίας (21/10/1825) δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά ο "Ύμνος εις την Ελευθερίαν" του Διονυσίου Σολωμού, με κριτική ανάλυση του Σπυρίδωνα Τρικούπη. Πρώτος συντάκτης της εφημερίδας ήταν ο Θεόκλητος Φαρμακίδης, ενώ μετά το 1827 ο Γ. Χρυσίδης. Κυκλοφορούσε δύο φορές την εβδομάδα και ήταν το επίσημο όργανο της Διοίκησης, γι'αυτό και τα άρθρα της απηχούσαν πάντοτε τις απόψεις των κρατούντων. Για κάποιο διάστημα μετονομάστηκε σε "Εθνική" και το 1833 πήρε τον τίτλο: "Εφημερίς της Κυβερνήσεως".

[38] Σ'αυτήν εντοπίζεται και η πρώτη διαφήμιση. (Λ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ – Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ.π., σ.53).

Κατά την άφιξη του Καποδίστρια υπήρχαν στην Ελλάδα τρία τυπογραφεία[38] Το ένα -της κυβέρνησης- βρισκόταν στην Αίγινα όπου τυπωνόταν η"Γενική Εφημερίς". Τα
άλλα δύο στο Ναύπλιο -έδρα της κυβέρνησης. Το ένα από τα τυπογραφεία του Ναυπλίου ανήκε στην εταιρία των Κων. Τόμπρα, Ι. Σμυρναίου, και Γ. Μελισταγούς, ενώ το άλλο στον Εμμ. Αντωνιάδη. Τον Ιανουάριο του 1831 το τυπογραφείο του τελευταίου μετακόμισε -προφανώς λόγω διώξεων- στην Ύδρα, όπου ήταν συγκεντρωμένοι όλοι οι αντιπολιτευόμενοι τον Κυβερνήτη[39].

Εκτός από τις παραπάνω εφημερίδες, εκδόθηκαν και άλλες με μικρή, όμως, διάρκεια κυκλοφορίας, όπως: η "Ανεξάρτητος Εφημερίς της Ελλάδος" (1827-28) του Γ. Παντελή, που εκδόθηκε στην Ύδρα, σαν όργανο των προυχόντων της και συνέχισε στην Αίγινα. Η γαλλόφωνη "Ελληνική Μέλισσα" (1827-29) που, επίσης, εκδόθηκε πρώτα στην Ύδρα και μετά στην Αίγινα, καθώς και μερικές άλλες, λιγότερο σημαντικές.

Όλες αυτές οι εφημερίδες, που εκδόθηκαν στα χρόνια της επανάστασης είχαν μια συγκεκριμένη φυσιογνωμία. Εκπροσωπούσαν το σύνολο του έθνους ενάντια σε έναν αλλοεθνή και αλλόθρησκο κατακτητή. Υπ'αυτήν την έννοια, οι εφημερίδες αυτής της περιόδου θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως "εθνικές" [40].

Μετά την ανασύσταση του Ελληνικού Κράτους οι εφημερίδες αυξήθηκαν και, μάλιστα, με ρυθμό δυσανάλογο προς το αριθμητικό αναγνωστικό τους κοινό. Οι περισσότεροι εκδότες και δημοσιογράφοι εξάλλου, δεν απέβλεπαν μόνο στη βιοποριστική άσκηση του επαγγέλματός τους αλλά φιλοδοξούσαν να σταθούν συμπαραστάτες στη δύσκολη προσπάθεια για την εθνική πρόοδο. Αυτό γίνεται φανερό και από τον τρόπο με τον οποίο απευθύνονταν στους αναγνώστες τους, ακόμη και μέσα από την επιχειρηματολογία των αγγελιών τους. Χαρακτηριστική αυτού του πνεύματος είναι η παρακάτω αγγελία, την οποία δημοσίευσε ο εκδότης Κ. Γκαρμπολάς, με αφορμή την κυκλοφορία της εγκυκλοπαίδειας του Στέφανου

[38] Σύμφωνα με τον Δ. Σαπρανίδη (όπ.π., σ. 32) ο Καποδίστριας έφερε, επίσης, δύο λιθογραφικά πιεστήρια στην Αίγινα τα οποία έμειναν εκτεθειμένα στη διάβρωση της υγρασίας μέχρι το 1831 που τα χρησιμοποίησε ο Αθαν.Ιατρίδης, δημόσιος υπάλληλος και "σπουδαγμένος" ζωγράφος.
[39] "ΜΠΟΥΚΕΤΟ" 8/3/1925
[40] Εγκυκλοπ. "ΗΛΙΟΣ", σ. 1163.

Κομιτά: "……*Σπεύσατε λοιπόν νεολαία, και δράξατε την παιδείαν, την σωτηρίαν εις τους Έλληνας. Διότι από την καλήν παιδείαν των νέων ελπίζεται παν αγαθόν εις την πατρίδα μας……*" [41]

Η εθνική ανεξαρτησία επιτεύχθηκε, οι αγώνες όμως του Τύπου συνεχίστηκαν. Νέος στόχος ήταν η απόκτηση των πολιτικών ελευθεριών του λαού, και σημαία του η ψήφιση Συντάγματος. Ήταν η εποχή που ο Τύπος περνούσε από την "εθνική" του περίοδο στην "πολιτική" που δε θα αργούσε, δυστυχώς, να παραχωρίσει τη θέση της στην "κομματική" του περίοδο.

Ο Τύπος, λοιπόν, από τις πρώτες, κιόλας, μετεπαναστατικές ημέρες, εμφανίστηκε, μαχητικά, πολιτικός. Το αποτέλεσμα ήταν, στις αρχές του 1831 να ψηφιστεί από την Γερουσία ο πρώτος νόμος εναντίον του,[42] με στόχο να ανακοπεί η πολεμική του εναντίον της απολυταρχικής διοίκησης του Καποδίστρια. Η ελευθεροτυπία επλήγει για δεύτερη φορά το 1835, με τα περιοριστικά διατάγματα "περί αστυνομίας του Τύπου" και "περί εγκλημάτων εκ της καταχρήσεως του Τύπου," τα οποία εκδόθηκαν στις 6 και 11 Σεπτεμβρίου (εκτενέστερη αναφορά γίνεται στο πρώτο μέρος της εργασίας).

Αλλά και μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια, οι εφημερίδες -στην πλειονότητά τους- με σταθερό αίτημα την παραχώρηση Συντάγματος, εξακολούθησαν να μάχονται, αρχικά την αντιβασιλεία των Βαυαρών και στη συνέχεια τον ίδιο τον Όθωνα. Μετά, όμως, από την ψήφιση του Συντάγματος και τη δικαίωση των αγώνων τους, οι μέχρι τότε, αμιγώς, πολιτικές εφημερίδες άρχισαν να παρακμάζουν, ενώ μία μεγάλη μερίδα των νέων εκδόσεων υιοθέτησε έναν έντονο κομματικό χαρακτήρα.[43]

Έτσι, ο Τύπος, αφού έζησε την ηρωική εποχή του, αντιμετωπίζοντας επί μία δεκαετία σκληρότατες διώξεις, άρχισε -τουλάχιστον, ένα μεγάλο μέρος του- να συμβιβάζεται και να αμβλύνει σιγά σιγά την οξεία πολεμική του κατά του κατεστημένου, που κι αυτό με τη σειρά του, κάτω από ένα συνταγματικό μανδύα ασκούσε νέους τρόπους ελέγχου και καταστολής του Τύπου.

---

[41] Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, όπ.π., σ. 133.
[42] Κ.ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ. 38.
[43] Εγκυκλ. "ΗΛΙΟΣ", όπ.π. σ. 1163

Οι εφημερίδες δεν απηχούσαν πλέον –στην πλειοψηφία τους- τις λαϊκές μάζες, που διψούσαν για συμμετοχή στις δημοκρατικές διαδικασίες, αλλά άρχισαν να γίνονται όργανα ξενοκίνητων κομμάτων, των οποίων πρωταρχική επιδίωξη ήταν η νομή της εξουσίας. Το αγγλόφιλο, το γαλλόφιλο και το ρωσόφιλο κόμμα απέκτησαν το καθένα τα δικά του δημοσιογραφικά όργανα, που τα χρησιμοποιούσαν ως μοχλούς πίεσης. Δεν ήταν, ωστόσο, σπάνιο φαινόμενο οι εφημερίδες αυτές να αλλάζουν, στην πορεία τους, στρατόπεδο.[45]

Κάτι ανάλογο, αλλά σε πολύ περιορισμένη κλίμακα, συναντήσαμε ακόμη και στη λαμπρή εποχή της "πολιτικής" περιόδου του Τύπου. Κάποιες εφημερίδες δηλ. που ξεκίνησαν, μαχητικά, συνταγματικές τελείωσαν φιλομοναρχικές ή κατέληξαν να στηρίζουν την προσωπική πολιτική μελών της αντιβασιλείας. Επιχορηγούμενες μάλιστα, ημιεπίσημα, από το ανακτορικό περιβάλλον.[46] Είναι όμως γεγονός ότι η κυκλοφορία των συγκεκριμένων εφημερίδων –μετά τη στροφή των πολιτικών τους αρχών- υπήρξε εξαιρετικά βραχύβια, μη βρίσκοντας ανταπόκριση στο αναγνωστικό κοινό. Η "Εθνική Εφημερίδα" π.χ. που χρηματοδοτούσε ο Μάουερ είχε 16 αναγνώστες.[47]

6.1 Ο αθηναϊκός Τύπος.

Οι αθηναϊκές εφημερίδες, που εκδόθηκαν κατά την "πολιτική" και, στη συνέχεια, την "κομματική" περίοδο του Τύπου -σ'ένα χρονικό δηλ. διάστημα, περίπου, τριάντα ετών- ήταν πολυάριθμες. Άλλες απ'αυτές σημείωσαν μια μακριά

---

[45] Δ. ΣΑΠΡΑΝΙΔΗΣ, όπ.π. σ. 64

[46] Ο "Σωτήρ" που εκδόθηκε στο Ναύπλιο στις 14/1/1834 και μεταφέρθηκε στην Αθήνα στις 16/5/1835, είχε ξεκινήσει σαν συνταγματική εφημερίδα και πολέμια του προέδρου της αντιβασιλείας Άρμανσπεργκ λόγω αυτής της πολιτικής της διακόπηκε η κυκλοφορία της τον Ιούλιο του 1837. Όταν επανακυκλοφόρησε στις 20/1/1838 υποστήριζε την ώριμη κρίση του Όθωνα. Διέκοψε οριστικά την έκδοσή της στις 3/11/1838.
Η "Εθνική" εκδόθηκε επίσης στο Ναύπλιο στις 1/10/1834, οι πολιτικές ιδέες της διαπνέονταν από δημοκρατικό φιλελευθερισμό. Μεταφέρεται στην Αθήνα στις 15/11/1834 –ήταν η πρώτη εφημερίδα που εκδόθηκε μεταπελευθερωτικά στην Αθήνα- και στο φύλλο της στις 26/5/1835 πλέκει το εγκώμιο του Άρμανσπεργκ. Έζησε μέχρι τις 27/6/1835.
Η "Αυγή" κυκλοφόρησε στις 1/5/1857 έκανε σφοδρή αντιπολίτευση, ζητούσε τον σχηματισμό συνταγματικής κυβέρνησης και τη διενέργεια ελεύθερων εκλογών. Ωστόσο από το τέλος του 1861 έκανε στροφή και τάχθηκε αναφανδόν υπέρ της κυβέρνησης και του Όθωνα. (Κ.ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ.σ. 43, 44, 79).

[47] Δ. ΣΑΠΡΑΝΙΔΗΣ, όπ.π.

και αξιόλογη πορεία και άλλες έκαναν απλώς μια σύντομη και ασήμαντη εμφάνιση. Ενδεικτική ήταν η απάντηση, μέσω ενός άρθρου (17/8/1867), του καθηγητή Στ. Κουμανούδη, σε σχετικό δημοσίευμα του Ι. Γεννάδιου, περί εφημερίδων και περιοδικών: *"Ίνα μη τις φοβηθή υπερμέτρως το πλήθος αυτών* (σ.σ.εφημερίδων), *ας ενθυμηθή ότι αι εφημερίδες, ευτυχώς, παρ' ήμίν είναι βραχυβιώταται, και αι πλειότεραι δεν φθάνουν όχι το έτος, αλλ'ουδέ έναν όλο μήνα".*[48]

Σύμφωνα με τους καταλόγους του Μάγερ, αλλά και της βιβλιοθήκης της Βουλής, στο διάστημα της οθωνικής και μεσοβασιλικής περιόδου σε Αθήνα και Πειραιά εκδόθηκαν συνολικά εκατόν σαράντα πέντε εφημερίδες. Μετά από τη μελέτη των καταλόγων αυτών έχουμε την πλήρη εικόνα της κυκλοφορίας των εφημερίδων της περιόδου. Έξι, λοιπόν, απ'αυτές κυκλοφόρησαν από τρεις έως δέκα ημέρες. Τέσσερις κυκλοφόρησαν για δεκαπέντε ημέρες, και μία για δεκαοκτώ. Τριάντα εφημερίδες κυκλοφόρησαν από έναν έως έξι μήνες, και εννέα από οκτώ μήνες έως ένα χρόνο. Από ένα έως δύο χρόνια κυκλοφόρησαν είκοσι εννέα εφημερίδες, και από δύο έως πέντε χρόνια δεκαπέντε εφημερίδες. Επίσης, δώδεκα εφημερίδες κυκλοφόρησαν από πέντε έως οκτώ χρόνια, μία επί εννέα χρόνια, και μία άλλη επί δέκα χρόνια. Δύο εφημερίδες κυκλοφόρησαν επί έντεκα χρόνια. Ακολουθούν άλλες δύο, η μία επί δεκατρία και η άλλη επί δεκατέσσερα χρόνια, αντίστοιχα. Και τέλος, δύο εφημερίδες κυκλοφόρησαν επί δεκαέξι χρόνια.

Μετά απ'αυτές έχουμε μια ομάδα μακροβιότατων εφημερίδων, των οποίων η κυκλοφορία με κάποια διαλείματα -λόγω διώξεων, κυρίως- συνεχίστηκε πολύ περισσότερο από την περίοδο που εξετάζουμε. Απαριθμώντας τες, θα αναφέρουμε και τα κυριότερα χαρακτηριστικά τους.

Το "Φως" κυκλοφόρησε επί δεκαεπτά χρόνια και δέκα μήνες (1/2/1860-13/11/1877). Υπήρξε μία εξαιρετικά μαχητική εφημερίδα, που γι'αυτό, άλλωστε, κατείχε το ρεκόρ διώξεων, κατασχέσεων και φυλακίσεων.[49]

Η "Αυγή" κυκλοφόρησε επί δεκαεννέα χρόνια και επτά μήνες (2/5/1857-31/12/1876), και μολονότι, τα τρία πρώτα χρόνια της έκδοσής της αγωνίστηκε

[48] "Αττικόν Ημερολόγιον" του 1868, σ. 66.

[49] Είχε τόσες πολλές καταδίκες σε βάρος της ώστε κάποια στιγμή ο εκδότης της Καρύδης έγραψε σ' ένα φύλλο της, πως για να εκτίσει τις ποινές του θα έπρεπε να ζήσει τρείς φορές από εξήντα χρόνια.

σθεναρά για την παραχώριση Συντάγματος, το 1861 η στροφή στην πολιτική της ήταν τόσο απόλυτη, ώστε πέρασε στη συνείδηση του κοινού ως, η πλέον ένθερμη φιλομοναρχική εφημερίδα. Κατά την έξωση, μάλιστα, του Όθωνα καταστράφηκε το τυπογραφείο της και διακόπηκε η έκδοσή της. Επανεκδόθηκε στις 6/3/1864 αντιπολιτευόμενη αυτή τη φορά τη δεύτερη μοναρχία.

Μία ακόμη εφημερίδα που γνώρισε πολλές διώξεις ήταν η "Μέριμνα". Κυκλοφόρησε, με διακοπές, για περίπου είκοσι ένα χρόνια (13/11/1855 - 30/9/1877, 11/4 - 22/12/1882).

Η "Ελπίς" ανταγωνιζόταν επάξια το "Φως" στις στενές σχέσεις του με την κυβερνητική λογοκρισία. Όχι μόνο διεκόπη η έκδοση της για έξι χρόνια, όχι μόνο φυλακίστηκε ο εκδότης της Κ.Λεβίδης, αλλά και προπηλακίστηκε από οπαδούς του καθεστώτος. Πάντως, η εφημερίδα του άντεξε είκοσι έξι χρόνια (7/10/1836 - 17/11/1837, 9/9/1843 -17/9/1868).

Ο "Αστήρ της Ανατολής" ...έλαμψε επί είκοσι οκτώ, ολόκληρα, χρόνια (18/1/1858 - 28/12/1885).

Η "Αθηνά" κυκλοφόρησε για περισσότερα από είκοσι εννέα χρόνια (17/4/1835 -4/7/1864) και ήταν η πρώτη συνταγματική εφημερίδα. Ο εκδότης και διευθυντής της Εμμ. Αντωνιάδης από τους μαχητικότερους δημοσιογράφους της εποχής του, υπήρξε και από τους πρώτους φιλικούς, που εργάστηκαν για την προπαρασκευή της Επανάστασης. Το 1830 ίδρυσε στο Ναύπλιο την "Ηώ," για κάποιο άρθρο της οποίας συνελήφθη και δικάστηκε. Απαλλάχθηκε την άνοιξη του 1831 και το Φεβρουάριο του 1832 κυκλοφόρησε στα Μέγαρα την "Αθηνά," την οποία τον Απρίλιο του ίδιου χρόνου, λόγω διώξεων, μετέφερε στο Ναύπλιο. Η έκδοσή της διακόπηκε για ένα χρόνο και την Άνοιξη του 1835 μεταφέρθηκε στην Αθήνα.

Την ίδια, περίπου, χρονική διάρκεια –με διακοπές και μετονομασίες- είχε και η πολυαναφερόμενη, σ' αυτή την εργασία, "Ταχύπτερος Φήμη". Δεν είχε να επιδείξει αγωνιστικές δάφνες, μπορούσε, όμως, να επικαλεστεί την πρωτοπορία της στην κοινωνική και εμπορική ειδησεογραφία, καθώς και στη συστηματική

δημοσίευση εμπορικών αγγελιών και πάσης φύσεως καταχωρίσεων [49] Άλλωστε, με τον υπότιτλό της έδινε το στίγμα της: *Εφημερίς του εμπορίου και των ειδήσεων.* Επί τριάντα χρόνια κάλυψε με συνέπεια αλλά και επιτυχία αυτό το χώρο. Αρχικά, με την επωνυμία "Φήμη" (1837-1840) και εν συνεχεία "Ταχύπτερος Φήμη" (1840-1866). Ξεκίνησε με τη μορφή ενός απλού δισέλιδου φύλλου, μικρού σχήματος και μέσα σ' ένα χρόνο εξελίχθηκε σε τετρασέλιδο. Πέντε χρόνια αργότερα (το 1843) πρόσθεσε στον υπότιτλό της και τη φιλολογική ιδιότητα: *Εφημερίς φιλολογική, του εμπορίου και των ειδήσεων.* Ενώ το 1854 προσάρμοσε το σχήμα της στις διαστάσεις των άλλων σύγχρονών της εφημερίδων. Η έκδοσή της, σύμφωνα με τον Κ. Μάγερ, διεκόπη το 1866. [50]

Ο "Όλυμπος" είχε μια χρονική διάρκεια τριάντα πέντε, περίπου ετών (3/7/1861-28/12/1896). Ενώ, από το υπ'αρ, 203 φύλλο του μετονομάστηκε σε "Ελευθερία" και από το 731 σε "Ημέρα".

Η "Παλιγγενεσία" ανήκε στις φωτεινές εξαιρέσεις. Ήταν μια εφημερίδα μετριοπαθής και αντικειμενική, ψύχραιμη και αμερόληπτη. Ακολούθησε μια έντιμη και συνεπή πολιτική, η οποία φαίνεται πως εκτιμήθηκε δεόντως από το αναγνωστικό κοινό, αφού τη διατήρησε στην κυκλοφορία για τριάντα επτά χρόνια (20/10/1862 – 1/1/1900). Άσκησε σημαντική επιρροή στα πολιτικά τεκταινόμενα της εποχής της και υπήρξε σταθμός στην εξέλιξη του ελληνικού Τύπου.[51]

Η "Αρχαιολογική Εφημερίς" κυκλοφόρησε για σαράντα πέντε χρόνια (περίοδος Α΄1837-1860, περίοδος Β΄1862-1884).

Και τέλος, ο "Αιών", η μακροβιότερη όλων των εφημερίδων της εποχής. Η κυκλοφορία της κάλυψε μια χρονική διαδρομή πενήντα τριών ετών, με δύο διακοπές τριών και τεσσάρων ετών, αντίστοιχα, (25/9/1838-7/9/1854, 24/7/1857-24/8/1876, 24/6/1880-31/5/1888, 6/12/1889-26/6/1891)[52]. Ο ιδρυτής της, Ιωάν. Φιλήμων,

---

[49] Έτσι στο φύλλο της 3ης Ιουλίου 1837, η εφημερίδα, διακήρυττε: "Παρατηρούμεν εις διαφόρους εφημερίδας να καταχωρώνται ειδήσεις, τας οποίας το κοινόν γνωρίζει πρωΐτερα δια της Φήμης. Κάμνομεν την παρατήρησιν ταύτην μόνον και μόνον δια να απαλλάξωμεν τους Κυρ. Συντάκτας από μάταιον κόπον και έξοδα"

[50] Στη βιβλιοθήκη της Βουλής πάντως υπάρχει από 31/3/1837 μέχρι 5/5/1840 και από 1/1/1842 μέχρι 24/12/1853.

[51] Εγκυκλ. "ΗΛΙΟΣ", σ. 1163. Και Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π. σ. 95.

[52] Στους καταλόγους της βιβλιοθήκης της Βουλής η εφημερίδα εμφανίζει μία ακόμη διακοπή από 10/11/1862 μέχρι 13/1/1866.

υπήρξε από τους σημαντικότερους δημοσιογράφους του αιώνα του και από τους πρωτεργάτες του ελληνικού Τύπου. Αγωνιστής του '21, ένθερμος υποστηρικτής της χορήγησης Συντάγματος και πολέμιος του απολυταρχισμού του Όθωνα. Διώχθηκε για τα άρθρα του και κατά την περίοδο της γαλλικής κατοχής του Πειραιά διεκόπη η έκδοση της εφημερίδας του (τον Αύγουστο του 1854). Επανεκδόθηκε το 1857 από το γιο του Τιμολέοντα. Έπαιξε σημαντικό ρόλο στην επανάσταση του 1862 και αντιπολιτεύτηκε τον Γεώργιο τον Α΄. Ο "Αιών," παρά τον χαρακτηρισμό του, ως –πολιτικά- ασταθούς εφημερίδας, άφησε έντονο το στίγμα του στο διάστημα του μισού, περίπου, αιώνα της κυκλοφορίας του.

Στον αντίποδα αυτών των σημαντικών, και μεγάλης χρονικής διάρκειας, αθηναϊκών εφημερίδων, έχουμε και δεκαεννέα εφημερίδες για τις οποίες, στους καταλόγους, αναφέρεται μόνο η ημερομηνία έκδοσής τους.

Εκτός σειράς, θα πρέπει να αναφέρουμε και μια άλλη εφημερίδα, όχι για τη μακροβιότητά της, αλλά για το ιδιαίτερο ύφος της. Πρόκειται για την εφημερίδα "Ηλιος" του Παναγιώτη Σούτσου (15/2/1855-8/2/1861 και 6/6/1865-19/8/1866). Ανήκε στο χώρο των πολιτικών και φιλολογικών εφημερίδων και υποστήριζε αυτά της τα χαρακτηριστικά πολύ μαχητικά Στις προγραμματικές της επιδιώξεις ήταν η ανεξαρτησία του ελληνικού έθνους -υπό την έννοια της απαλλαγής του από κάθε ξένη επιρροή- η απόκτηση πραγματικού και όχι εικονικού Συντάγματος και η ανάκτηση των υπόδουλων, ακόμη, ελληνικών περιοχών. Είναι χαρακτηριστικό ότι διέθετε στήλη με τον τίτλο **Η Μ Ι Α Λ Λ Ο Δ Α Π Α** και υπότιτλο **ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ,** όπου δημοσίευε ειδήσεις και σχόλια που αφορούσαν στην **Κων/πολη,** στη **Θεσσαλία,** στην **Ήπειρο,** στη **Μακεδονία** ή στη **Θράκη.** Ένα πολύ μεγάλο μέρος της ύλης της ήταν αφιερωμένο στα λυρικά και σατυρικά ποιητικά έργα του εκδότη, καθώς και του αδελφού του Αλέξανδρου. Υποστήριζε με πάθος την επαναφορά της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και διέθετε ειδική στήλη με τον τίτλο: "Φιλολογικό Τμήμα" στην οποία παρέθετε και λεξιλόγιο, με υποδείξεις για τις λέξεις που έπρεπε να χρησιμοποιούν οι Έλληνες.

6.1.1 Εξωτερικά χαρακτηριστικά.

Ας δούμε, όμως, τί χαρακτήριζε τη μορφή των εφημερίδων εκείνης της περιόδου. Το σχήμα τους έπαιζε σε τρία μεγέθη τα οποία, ωστόσο, δεν είχαν πάντα συγκεκριμένη διάσταση. Ετσι, το μικρό σχήμα έβγαινε σε 0,31 Χ 0,21εκ., με μια απόκλιση ενός εκατοστού πάνω ή κάτω. Το μεγάλο σχήμα μπορούσε να έχει διαστάσεις 0,42 Χ 0,27εκ. 0,43 Χ 0,26εκ. 0,45 Χ 0,32εκ. και συνηθέστερα 0,48 Χ 0,32.εκ. Ενώ τέλος, υπήρχε και ένα ενδιάμεσο μέγεθος γύρω στα 0,40 Χ 0,26εκ.

Ήταν, συνήθως, τετρασέλιδες αλλά μερικές φορές πρόσθεταν και τρίτο φύλλο, το οποίο ονόμαζαν παράρτημα. Οι σελίδες ορισμένων ήταν τρίστηλες, και άλλων δίστηλες. Αρκετές ήταν δίγλωσσες. Οι περισσότερες ήταν εβδομαδιαίες ή δισεβδομαδιαίες, υπήρχαν όμως και μερικές που εκδίδονταν τέσσερις ή πέντε φορές την εβδομάδα, καθώς και ελάχιστες που για μικρά ή μεγαλύτερα διαστήματα[53] κυκλοφορούσαν καθημερινά, όπως η "Γενική Εφημερίς της Ελλάδος", το "Φως" (στην αρχή της έκδοσής του), και ο "Αιών" (στο τέλος, ως καθημερινή απογευματινή).

Γράφονταν, κυρίως, από τους ιδιοκτήτες-διευθυντές τους, ορισμένες όμως διέθεταν έναν ή δύο συντάκτες επιπλέον. Πολλές από τις εφημερίδες αυτής της περιόδου συνεργάζονταν με γνωστούς διανοούμενους και πολιτικούς. Τη δεκαετία του 1850 αρκετές ήταν εξοπλισμένες και με .....*ωραιογράφους!*

> ***"..... Αι νεάνιδες προσήλθον κεκοσμημέναι ως εν εορτή και συνοδευόμεναι υπό των φιλοστόργων αυτών γεννητόρων ..... η οικοδέσποινα περιέφερε βοηθουμένη υπό των θεραπαινών, δίσκους εν οίς τεμάχια πορτοκαλλίων, επισπασμένα δια ζακχάρεως, και κάστανα εψημένα..... και μέλας οίνος, κατασκευασθείς εκ των σταφυλών της οικιακής κληματαριάς. Η χαρίεσσα του ταγματάρχου Κ. έψαλεν προς κιθάραν την Νόρμαν....."***
>
> **Περιοδικό "Ευτέρπη" 1851**

Από άποψη σελιδοποίησης και ταξινόμησης της ύλης, γενικότερα, δεν είχαν, ασφαλώς, καμία ομοιότητα με τις σημερινές. Δεν υπήρχαν ιδιαίτεροι τίτλοι για κάθε

εσωτερική ή εξωτερική είδηση,[55] αλλά αυτές έμπαιναν κάτω από τους γενικούς τίτλους Εσωτερικά", "Εξωτερικά", "Διάφορα" ή "Ποικίλα" και ξεχώριζαν μεταξύ τους από μια παύλα στην αρχή της κάθε μιάς. Κάποιες δημοσίευαν στην πρώτη σελίδα τους τα περιεχόμενά τους, όπως π.χ. ο "Αιώνας" ο οποίος -κάτω από την προμετωπίδα του και πάνω από την αριστερή του στήλη- είχε τον τίτλο: ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ. Ένα άλλο χαρακτηριστικό των εφημερίδων εκείνης της εποχής ήταν η ευκολία με την οποία άλλαζαν τον λογότυπό τους και, εν γένει, στοιχεία της προμετωπίδας τους.[56] Υπήρχε δηλαδή μια χαλαρή αντιμετώπιση της οπτικής ταυτότητας της εφημερίδας, γεγονός αδιανόητο για τα σημερινά δεδομένα.[57]

Στο ίδιο σκεπτικό πρέπει να αποδοθεί και η ανακολουθία των ημερών κυκλοφορίας των εφημερίδων. Συναντήσαμε πολλά φύλλα που κυκλοφορούσαν άλλες μέρες απ'αυτές που δήλωναν στην προμετωπίδα τους. Άλλωστε αρκετές εφημερίδες ("Εποχή", "Κώνωψ", "Μεσίας", "Σφαίρα" κ.α.) ανέφεραν, κάτω από τον τίτλο τους, ότι κυκλοφορούσαν *άπαξ*, μερικές *ενίοτε και δις της εβδομάδος*, και ορισμένες ότι κυκλοφορούσαν *αορίστως*. Κάποια άλλη ("Σφήκα Οξύκεντρος") ότι *εκδίδεται εκτάκτως*.

Αντίθετα, αναλοίωτες -πολλές φορές επί χρόνια- έμεναν οι τιμές των συνδρομών τους. Γεγονός που είχε να κάνει, μάλλον, με το φόβο τυχών πτώσης της κυκλοφορίας τους, σε περίπτωση αύξησής τους. Μάλιστα, υπήρξαν και περιπτώσεις ελάττωσης της τιμής τους.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Επειδή πολλοί κατά καιρούς έγραψαν εις την διεύθυνσιν της Αθηνάς, ζητούντες συγκατάβασιν εις την πληρωμήν δια να γίνουν συνδρομηταί, πράγμα το οποίον δεν εδυνάμεθα να κάμωμεν, διότι δεν επιθυμούμεν να παρουσιαζώμεθα ποικίλοι εις το κοινόν· επειδή και εσχάτως μας έκαμαν τινάς παρατηρήσεις προς τον αυτόν σκοπόν, και τρόπον τινά απήτησαν να κάμωμεν ημείς την αρχήν της συγκαταβάσεως,

καθώς επράξαμεν και εις τα δικαστικά, τα οποία κατεφάνιζαν τους πτωχούς· δια τούτο απεφασίσαμεν ήδη να εκπέσωμεν δι'όλους τους

---

[54] Η πραγματική και συνεπής καθημερινή κυκλοφορία εφημερίδων αρχίζει το 1873 με πρωτοπόρα την "Εφημερίδα" του Δημ. Κορομηλά.

[55] Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ. 57.

[56] Βλ. Παράρτ.. Β΄. σ. σ. 111-116.

[57] Συναντήσαμε μάλιστα και την ακραία περίπτωση εφημερίδας να υιοθετεί το σήμα άλλης. Πρόκειται για τον "Ευαγγελισμό" που κυκλοφόρησε το 1862 με το σήμα του "Μέλλοντος της Πατρίδος". (Βλ. Παράρτ. Β΄.σ. 117).

καθώς επράξαμεν και εις τα δικαστικά, τα οποία κατεφάνιζαν τους πτωχούς· δια τούτο απεφασίσαμεν ήδη να εκπέσωμεν δι'όλους τους συνδρομητάς μας την τιμήν της συνδρομής, και από τεσσαράκοντα οκτώ δραχμών την ετησίαν συνδρομήν να την προσδιορίσωμεν εις μόνας τας δραχμάς τεσσαράκοντα, αλλά προπληρωτέας.....ήτοι δια την ετησίαν συνδρομήν δραχ. 40, δια την εξαμηνιαίαν δραχ. 20, και δια την τριμηνιαίαν δραχ. 10 ..... **"Η ΑΘΗΝΑ" 5/1/1850**

Οι συνδρομές μπορούσαν να είναι ετήσιες, εξαμηνιαίες ή τριμηνιαίες. Η "Ελπίς" άρχισε το 1836 την κυκλοφορία της με υψηλές τιμές συνδρομών -48 δρχ. η ετήσια, εντός της επικράτειας, και 68 δραχ. η εκτός επικράτειας. Επτά χρόνια, αργότερα, όμως, μείωσε σε 40 δραχ. την πρώτη και σε 50 δραχ. τη δεύτερη. Τις τιμές αυτές διατήρησε, τουλάχιστον, μέχρι τον Ιούλιο του 1860.

Η "Αθηνά" στις αρχές του 1842 χρέωνε την ετήσια συνδρομή της 48 δραχ. Η τιμή αυτή άλλαξε τον Σεπτέμβριο του 1854 και διαμορφώθηκε στις 50 δραχ., παραμένοντας ίδια μέχρι τον Ιούλιο του 1859.

Πραγματική έκπληξη προκαλούν οι πολύ χαμηλές τιμές των συνδρομών της εφημερίδας "Φως" και, μάλιστα, στις αρχές της δεκαετίας του 1860, 12 δραχ. η ετήσια συνδρομή για την πρωτεύουσα και 16 δραχ. για την επαρχία

Ο "Αιών" τον Ιανουάριο του 1842 είχε ορίσει την ετήσια συνδρομή του εσωτερικού σε 42 δραχ. και την αντίστοιχη του εξωτερικού σε 48 δραχ. Έξι χρόνια αργότερα -τον Ιανουάριο του 1848- αύξησε κατά έξι δραχ. και τις δύο συνδρομές. Ενώ, στις αρχές του 1857 ανέβασε την ετήσια συνδρομή του εξωτερικού σε 60 δρχ. και μετά δύο χρόνια, αυτήν του εσωτερικού σε 50 δρχ. Τις τιμές αυτές διατήρησε μέχρι τη διακοπή της έκδοσής του (11/11/1862).

Πολλές εφημερίδες, θέλοντας να δώσουν αμεσότερα το στίγμα τους, συνήθιζαν να δημοσιεύουν κάτω από τον λογότυπό τους μια στερεότυπη φράση-απόφθεγμα, συνήθως, κάποιου ιστορικού προσώπου- ως έκφραση των αρχών τους.

Φαντασίαν λαβείν πολιτείας ισονόμου, κατά ΙΣΟΤΗΤΑ και ισηγορίαν διοικουμένης, βασιλεία τιμώσης πάντων μάλιστα την ελευθερίαν των αρχομένων (Μάρκος Αυρήλιος ΑΙΔ). **"ΑΘΗΝΑ" 22/3/1839**

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρήν πόλιν , ούτ' επί δήμω τρέψας, ούτ' αδίκοις ανδράσι πειθόμενος. (Θεόγνις). **"ΜΕΛΙΣΣΑ" 5/10/1840**

"Δει τους περί πραγμάτων μεγάλων σκοπούντας μηδένα Συμφέροντα λογισμόν παραλιπείν δια μηδεμίαν πρόφασιν" (Δημοσθ. Περί Συμμορ. Σελ. 187.) **"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 17/4/1842**

Ουχ οι πολλά, αλλ' οι χρήσιμα αναγινώσκοντές εισι σπουδαίοι. (Αρίστιππος.) Εάν ης φιλομαθής, έση και πολυμαθής. (Ισοκράτης).
"ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ" 20/12/1858

Δίκαιος Κύριος και δικαιοσύνας ηγάπησεν, ευθύτητας είδε το πρόσωπον αυτού. **"ΖΕΦΥΡΟΣ" 4/3/1861**

Μάλλον ιδιαίτερη περίπτωση θα πρέπει να θεωρηθεί η προμετωπίδα του "Ήλιου" που καλυπτόταν ολόκληρη από παραινέσεις, υποδείξεις, αφορισμούς και προτροπές.

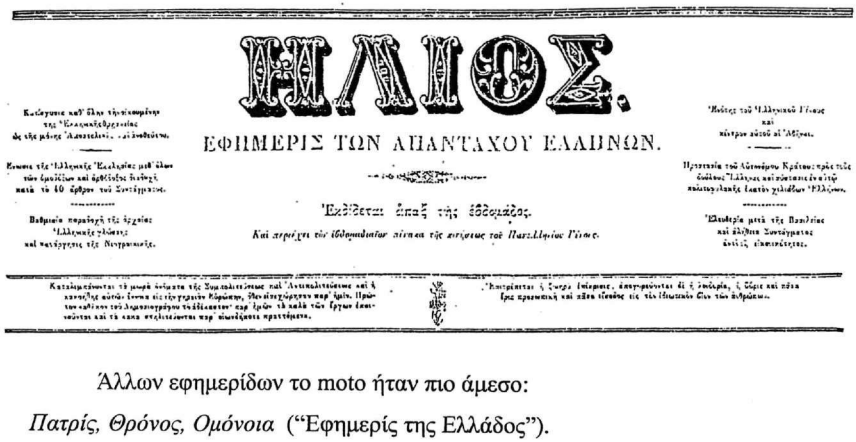
ΑΡΙΘΜΟΣ 257. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Ἀπριλίου 1860. ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ.

ΗΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Καὶ περιέχει τὸν ὀδοιπορικὸν πίνακα τῆς πορείας τοῦ Παυλλήνιου Γένους.

Άλλων εφημερίδων το moto ήταν πιο άμεσο:

Πατρίς, Θρόνος, Ομόνοια ("Εφημερίς της Ελλάδος").

Πίστις, Πατρίς, Ενότης ("Μέλλον της πατρίδος").

Ο Βασιλεύς και ο Λαός ("Εθνική").

Θρησκεία, Πατρίς, Μέλλον ("Νίκη").

Ηθική, Ικανότης, Σταθερότης ("Φιλόπατρις").

Ενώ άλλες, προσδιόριζαν -μέσα από τον υπότιτλό τους- το αναγνωστικό κοινό στο οποίο στόχευαν:

Εφημερίς συντηρητική ("Απόλλων").

Εφημερίς οικογενειακή ("Αστήρ της Ανατολής").

Εφημερίς των εγχωρίων συμφερόντων ("Παναθήναια") κλπ.

Αρκετές εκδόθηκαν λόγω συγκεκριμένων γεγονότων, και διήρκεσαν όσο και εκείνα:

"Τρίτη Σεπτεμβρίου" (29/9-15/11/1843),

Συνταγματική μοναρχία. "Επανάστασις" (3-17/11/1862),

Επανάστασις των αρχών της Ι΄- ΙΑ΄ Οκτωβρίου 1862

Ορισμένες νοσταλγούσαν το κλέος της φυλής:

"Χρόνος" *Τα πάντα υπέρ της ανεγέρσεως της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.*

"Εθνοκρατία" *Εφημερίς του ανατολικού εξευγενισμού, εξακολούθησις του αρχαίου εθνικού πολιτισμού.*

Το Α και το Ω των τότε εφημερίδων ήταν το άρθρο. Η άποψη δηλ. του συντάκτη-ιδιοκτήτη της. Αυτό κάλυπτε το μεγαλύτερο χώρο και έπαιζε το σπουδαιότερο ρόλο.[57] Όσο για τα εξωτερικά νέα, τα προμηθεύονταν από τις ξένες εφημερίδες, από επιστολές Ελλήνων του εξωτερικού και από επιβάτες των πλοίων, που έφθαναν από το εξωτερικό. Τα νέα αυτά μπορεί να ήταν πάντα καθυστερημένα, ήταν όμως και ανέξοδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, την 5. Απριλίου 1844.

(εκ διαφόρων επιστολών)

-Αι εφημερίδες των Αθηνών διενεμήθησαν τέσσαρας ημέρας μετά την άφιξιν του ατμοπλοίου, αφού από την λογοκριτικήν επιτροπήν εθεωρήθησαν. Εκρατήθησαν δε κατά το παρόν μόνον ο απομεμωραμένος "Σωκράτης", ο φλύαρος "Αρματωλός" και ο ευήθης "Χρόνος". "Η Συνένωσις" απηγορεύθη προ πολλού. Ελπίζομεν ότι ο ελληνικός τύπος περιοριζόμενος εντός των ορίων της δικαιοσύνης και της κοσμιότητος δεν θέλει απαντήσει νέον πρόσκομμα· άλλως είναι βέβαιον ότι θέλει αποκλεισθή όλως διόλου του κράτους.

"ΑΘΗΝΑ" 21/4/1845

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΛΛΑΣ. Αναγινώσκομεν εις την Gazette de Leipzig.

---

[57] Φυσικά εφημερίδες καθαρά εμπορικές και ...των ειδήσεων, όπως η "Ταχύπτερος Φήμη" π.χ. δε συμπεριελάμβαναν κύριο άρθρο στην ύλη τους.

-Οι Έλληνες εφημεριδογράφοι αναγνωρίζουσι τώρα οποίου πταίσματος κατέστησαν ένοχοι μεγεθοποιούντες την ληστείαν της χώρας αυτών. Επειδή αι υπερβολαί αύται δεν είχον άλλον σκοπόν ειμή να επιπλήξωσι την Κυβέρνησιν, δια τούτο αι ληστείαι, όσαι συνέβαινον εις την Ελλάδα, δεν παρίσταντο ως κεχωρισμένα γεγονότα, αλλ'ως συνέπεια του Κυβερνητικού συστήματος. Η τελευταία διακοίνωσις του Λορδ Παλμερστώνος ήνοιξε του οφθαλμούς εις τους εφημεριδογράφους περί της καταχθονίου σκευωρίας των. Και τώρα η "Εφημερίς του Λαού" συμβουλεύει τον "Αιώνα", να είναι εις το εξής φρονιμώτερος εκ του ότι ο Λορδ Πάλμερστων εις τας διακοινώσεις αυτού μεταγράφει τας εκθέσεις των Ελληνικών εφημερίδων. **"ΕΡΜΗΣ" 1851**

Επειδή μέχρι της ώρας, καθ'ήν εκτυπούται το φύλλον, δεν έφθασε το καθυστερούν από του Σαββάτου Γαλλικόν ατμόπλουν, στερούμεθα νεωτέρων εκ της Δυτικής Ευρώπης ειδήσεων. **"ΑΙΩΝ" 15/4/1857**

Το αυστριακόν ατμοκίνητον Τεργέστης φθάσαν προχθές την πέμπτην αργότερα παρά το σύνηθες, εκτός ότι δεν έφερεν σπουδαίαν τινά είδησιν, αλλ' είχεν ήδη εκτυπωθή και το φύλλον μας..... **"ΑΥΓΗ" 9/11/1857**

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δια του σημερινού εκ Κωνσταντινουπόλεως ατμοκινήτου διεδόθη ότι ο Κ. Περσίνη διωρίσθη υπουργός των εξωτερικών της Γαλλίας, ο δε Δουξ του Μαλακόφ πρέσβυς εις Λονδίνον. Την είδησιν ταύτην δίδομεν υπό επιφύλαξιν.

.... **"ΑΥΓΗ" 17/3/1858**

Νεώτεραι ειδήσεις.

Το αυστριακόν ατμοκίνητον Τεργέστης καθυστερήσαν χθες ένεκα της κακοκαιρίας, μόλις προς μιας ώρας έφθασε. Προς γνώσιν των αναγνωστών μας δημοσιεύομεν σήμερον τας κυριωτέρας ειδήσεις αυτού.

.... **"ΑΥΓΗ" 3/8/1861**

Εκ των Ευρωπαϊκών εφημερίδων, τας οποίας δια του χθες αφιχθέντος ταχυδρομείου της ξηράς ελάβομεν, μανθάνομεν ότι..... **"ΦΩΣ" 8/11/1861**

Τέλος, η όλο και συχνότερη δημοσίευση καταχωρίσεων-ειδοποιήσεων ενίσχυε οικονομικά την εφημερίδα και έδινε ώθηση στην κυκλοφορία της.

6.1.2 Λειτουργία του συστήματος.

Οι περισσότερες εφημερίδες, μέσα από τις καταχωρίσεις-ειδοποιήσεις τους, είχαν συχνή επικοινωνία με τους συνδρομητές τους. Αρκετές δημοσίευαν τέτοιου είδους καταχωρίσεις, ακόμη και στην πρώτη σελίδα τους. Στα πλαίσια αυτής της σχέσης, υπήρχαν περιπτώσεις κατά τις οποίες ο εκδότης αισθανόταν την υποχρέωση να ενημερώσει τους συνδρομητές του, ακόμη και για αμιγώς τεχνικά θέματα της εφημερίδας.

> ***Ειδοποιούμεν τους Αναγνώστας μας, ότι η Ελπίς θέλει τυπόνεσθαι εις το εξής εις το Τυπογραφείον του Κυρίου Λ. Παπαδοπούλου και Συντρ. με χαρακτήρας του Διδότου.*** **" ΕΛΠΙΣ" 1837**

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της εφημερίδας το "Φως", η οποία είχε υιοθετήσει δύο ειδικές στήλες, τη μία με τον τίτλο, ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ, που απευθυνόταν στους ανταποκριτές και ταχυδρομικούς επιστάτες της, και την άλλη με τον τίτλο, ΣΤΥΛΗ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ ΤΩΝ ΔΥΣΤΡΟΠΟΥΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ, που απευθυνόταν κυρίως στους κακοπληρωτές συνδρομητές της.

Από τις καταχωρίσεις αυτές, μέσω των οποίων επικοινωνούσε η εφημερίδα με τους ταχυδρομικούς επιστάτες, τους ανταποκριτές, τους συγγραφείς και τους συνδρομητές της, πληροφορούμαστε τον τρόπο λειτουργίας του συγκεκριμένου χώρου.

> ***ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ***
>
> ***Α. Οι συνδρομηταί, άμα παραλάβωσι τον Αριθ. 3 του Αιώνος, υποχρεούνται να πληρώσωσι την ετησίαν ή εξαμηνίαν συνδρομήν των εν μεν ταις Αθήναις εις το Γραφείον της Εφημερίδος, εν δε ταις Επαρχίαις εις τους Επιστάτας των Ταχυδρομείων,ή εις τους Επιτρόπους του Εκδότου, περί των οποίων θέλουσιν ειδοποιηθή. Άλλως διακόπτεται η αποστολή του φύλλου.***
>
> ***Β. Οποιαδήποτε καταχώρισις δεν είναι παραδεκτή χωρίς πληρωμής θετικής.*** **"ΑΙΩΝ" 28/9/1838**

> ***Τους Συνδρομητάς μας όσοι δεν επλήρωσαν έτι την παύσασα ήδη εξαμηνίαν, ως και εκείνους, οίτινες καθυστερούσιν από του παρελθόντος έτους, ή***

οφείλουσι δια καταχωρίσεις, παρακαλούμεν επαναληπτικώς να μας διευθύνωσι τας πληρωμάς των.

Τους εμπιστεύθημεν και ελπίζομεν να μη μετανοήσωμεν δια τούτο.

"ΑΙΩΝ" 30/3/1840

Ειδοποιούνται όλοι όσοι στέλλουν διατριβάς ή άλλα επί σκοπώ του να καταχωρισθούν εις την Αθηνάν, ότι η διεύθυνσίς της δεν δέχεται ούτε καταχωρίζει εις το εξής τίποτε το οποίον δεν ήθελεν είσθαι συντροφευμένον και με την πληρωμήν· προς λεπτά δεκαπέντε τον στίχον, ή άλλως δέκα πέντε λεπτά τα τεσσαράκοντα πέντε στοιχεία. Αναγκαζόμεθα λοιπόν να ειδοποιήσωμεν τους διατριβογράφους ή αρθρογράφους δια να μην λαμβάνουν τον κόπον να κάμνουν περιττά έξοδα και να μας στέλλουν άρθρα χωρίς πληρωμήν, διότι δεν θέλουν καταχωρίζεσθαι. **"ΑΘΗΝΑ" 20/8/1841**

Παρακαλείται η Διεύθυνσις των Ταχυδρομείων να επιστήση την προσοχήν τινών εκ των Ταχ. επιστατών επί της ακριβούς εκπληρώσεως των καθηκόντων των, διότι πολλοί των συνδρομητών μας παραπονούνται ότι δεν λαμβάνουσι τακτικώς το φύλλον.

Ειδοποιούνται προσέτι οι πέμποντες ημίν διατριβάς ή άλλα έγγραφα, ότι δεν πρέπει να περιμένωσι την δημοσίευσίν των, οσάκις δεν πέμπωσιν ομού και τα δικαιώματα της καταχωρίσεως.

Ειδοποιούνται τέλος οι ζητούντες την καταγραφήν των ως συνδρομητών ότι δεν πρέπει να περιμένωσιν αποστολήν φύλλου, αν ομού με την αίτησιν της αποστολής του φύλλου δεν πέμψωσι και την συνδρομήν.

" ΑΘΗΝΑ" 14/11/1855

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πολλοί εκ των επαρχιών μας στέλλουσι καθημερινώς διαφόρους διατριβάς, χωρίς να καταθέσωσι και το τίμημα της καταχωρίσεως αυτών

παρά τω επιστάτη του ταχυδρομείου, ενώ φανερώς βλέπουσιν εν τη κεφαλίδι του φύλλου μας, ότι ουδεμία διατριβή δημοσιεύεται άνευ προπληρωμής του τιμήματος. Ας μη κοπιώσι λοιπόν εις μάτην, και ας ήναι βέβαιοι προς τούτοις, ότι, και προπληρωθέντος του τιμήματος κατ' αναλογίαν των στοιχείων όσα περιλαμβάνει κατά μέσον όρον ο στίχος της εφημερίδος μας (ήτοι 55) προς τα των στίχων της διατριβής, δεν δημοσιεύεται αύτη, αν δεν ήναι ευσχήμως γεγραμμένη. **" ΑΘΗΝΑ" 22/8/1856**

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Προς τους Κ.Κ. ανταποκριτάς ημών και ταχυδρ. επιστάτας.

Όσοι θελήσουν να γίνωσι συνδρομηταί εις το ΦΩΣ, οφείλουν, δίδοντες εις υμάς σημείωσιν του ονόματός των, να παραδώσωσι συγχρόνως εις χείρας σας και την συνδρομήν αυτών, διότι άλλως εις ουδένα αποστέλλεται φύλλον.

Σας στέλλονται από δέκα φύλλα περιπλέον δια νέους συνδρομητάς, αν παρουσιασθώσιν, αλλ' οφείλετε να μας επιστρέψητε, όσα μείνουν, με το της Πέμπτης ταχυδρομείον άνευ αναβολής, διότι μόνον οι τρεις πρώτοι αριθμοί θα σας αποσταλούν προς τον σκοπόν τούτον. **"ΦΩΣ" 1/2/1860**

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣΙΣ

Προς τους Κ. Κ. ανταποκριτάς ημών.

Αι οδηγίαι με τας οποίας, σας εγράψαμεν, ότι θα σας εφοδιάσωμεν είνε εν συντόμω αι εξής·

Θέλετε μας γράφει συνεχώς παν ότι συμβαίνει αυτόθι, τον τρόπον με τον οποίον φέρονται αι Αρχαί προς τους πολίτας και μεταξύ των, τας καταπιέσεις, οσάκις γίνονται τοιαύται, ή άλλα αδικήματα, τας ελλείψεις και ανάγκας του τόπου σας και τα τοιαύτα.

Εις εκάστην δε πόλιν έχομεν ουχί ένα, αλλά δύω, τρεις και περισσοτέρους ανταποκριτάς, επομένως, αν ποτέ μας υποκρίψη τις εξ ημών τι θα το μανθάνωμεν από τον άλλον, και δια τούτο σας συνιστώμεν καθ'όλα την αυστηρότητα και αμεροληψίαν.

Αι απαντήσεις μας θα σας γίνωνται δια της εφημερίδος μας, οσάκις δεν είνε ανάγκη να σας γράφωμεν ιδιαιτέρως. Τα στοιχεία, υπό ποία θα υπογράφεται έκαστος εξ υμών, σας θέτομεν επί του ήδη αποστελλομένου φύλλου.

"ΦΩΣ" 2/2/1860

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Προς τους απανταχού Κ. Κ. ανταποκριτάς ημών.

Κατόπιν των οδηγιών, άς εκοινοποιήσαμεν υμίν δια του 3ου φύλλου του Φωτός, αναγκαζόμεθα να σας προσθέσωμεν σήμερον και τα εξής. α) Πάσα υμών διατριβή δεν πρέπει να υπερβαίνη τους 20 στίχους· και όταν ήνε πολλά τα αντικείμενα, ανάγκη να τα διαιρήτε εις δύω και τρεις διατριβάς. β) Αι διατριβαί σας να ήνε ευανάγνωστοι και επιδιορθωμέναι, διότι δίδονται εις τύπον, όπως υπάρχουν, και πάσα μη τοιαύτη, ή περιστρεφομένη εις μικρά και ασήμαντα, θ'απορρίπτεται. γ) Αι ιδιαίτεραι προς ημάς επιστολαί σας πρέπει να ήνε χωρισταί και ποτέ να μη συμπεριλαμβάνωνται εν αυταίς αντικείμενα προς δημοσίευσιν. δ) Δεν πρέπει να μας επιφορτίζητε να γράφωμεν ημείς, ότι δύνασθε να μας

στέλλητε έτοιμον, διότι δεν μας περισσεύει προς τούτο καιρός. Ιδού διατί δεν είδατε τινες δημοσιευμένα, όσα μας εγράψατε να πραγματευθώμεν εν εκτάσει· και ε) Σας συνιστώμεν την συντομίαν και τακτικήν ανταπόκρισιν.

" ΦΩΣ" 15/2/1860

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Προς τους Κ Κ. Ταχυδρομικούς επιστάτας

και ανταποκριτάς του Φ ω τ ό ς.

Όσοι εξ υμών δεν έχετε εις χείρας σας διπλότυπα βιβλία της εισπράξεως, δύνασθε να δεχθήτε συνδρομάς, μέχρις ού σας αποστείλωμεν τοιαύτα, αλλ'οφείλετε να μας ειδοποιήσητε αμέσως, δια να ηξεύρωμεν, δια ποίους θα εκδώσωμεν νέα διπλότυπα και δια πόσους μήνας,το οποίον άλλως μας φέρει σύγχισιν εις τους λογαριασμούς, έχοντας να κάμωμε με δύω χιλιάδας συνδρομητών.

Οι δε συνδρομηταί μας δεν πρέπει να επαναπαύωνται εις την ιδέαν, ότι θα πληρώσουν, όταν θα τους ζητήσητε την συνδρομήν των, αλλ'όπως γίνεται παρ'Ευρωπαίοις, χρεωστούν αυτοί οι ίδιοι ν'ανανεώνουν την συνδρομήν των προπληρώνοντες αυτήν προ της λήξεως της πρώτης, διότι πολλοί το έκαμαν και το κάμνουν συνήθως, μετά το τέλος της συνδρομής των ν'αναβάλλουν την πληρωμήν ή να την αρνούνται όλως διόλου, και τοιαύτα ε μ π ε ρ δ ε ύ μ α τ α ημείς δεν τα θέλομεν. Εις ημάς αρέσκει το δημώδες εκείνο· "Να χασάπη, δομ'κρηάς." ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ. **"ΦΩΣ" 4/5/1860** [58]

ΣΤΥΛΗ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

ΤΩΝ

ΔΥΣΤΡΟΠΟΥΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Κατά την υπόσχεσίν μας, παραδίδομεν εις την δημοσιότητα τα ονόματα των συνδρομητών του Φωτός, όσοι έχουν την αχρειότητα να δυστροπούν ήδη εις την πληρωμήν της συνδρομής των, ενώ μάλιστα βλέπουν ότι σχεδόν καταστράφημεν εκ των καταδιώξεων. Τα ονόματα των τοιούτων θα δημοσιεύωνται εις παν φύλλον στερεοτύπως μέχρις ού πληρώσωσι την συνδρομήν των.

ΣΥΡΟΥ

Κ. Κουκούτσης. Π. Τσιτζικλής. Α. Σκιαθίας. Στ. Μακρογιάννης. Στυλ. Λάμπρου. (ακολουθεί) **" ΦΩΣ" 8/11/1860** [59]

---

[58] Βλ. Παράρτ. Β΄. σ. σ. 118, 119.

Προς τους ΚΚ. Συνδρομητάς της Αυγής.

Ένεκα της πληθύος της ύλης και των οσονούπω προμηνυομένων εν τη Ανατολή μεγάλων γεγονότων αναγκαζόμεθα από σήμερον να πλατύνωμεν τας στήλας της Αυγής, χωρίς όμως ν' αυξήσωμεν συγχρόνως και την συνδρομήν αυτής, πεπεισμένοι όντες ότι υπερευχαριστούμεν τους κυρίους συνδρομητάς μας. Αλλ' όσην ημείς δεικνύομεν προθυμίαν εις το να ευχαριστώμεν αυτούς, άλλην τόσην οφείλουσι και ούτοι εις την πληρωμήν της ευτελούς συνδρομής των, την οποίαν οι δυστυχείς εισπράκτορές μας και οι εν ταις επαρχίαις και οι εν τη πρωτευούση δια να
πληρωθώσιν δεκάκις παρουσιάζονται ως επαίται ενώπιον αυτών και δεκάκις αποπέμπονται. Τοιούτους δυστρόπους συνδρομητάς έχομεν δυστυχώς αρκετούς, αλλά δεν θα βραδύνουν να ίδωσιν την εικόνα των
εζωγραφισμένην με τα μελανώτερα χρώματα εις τας στήλας της Αυγής.

"ΑΥΓΗ" 1/2/1861

Ο συνδρομητής θεωρείται ως τοιούτος μέχρι τέλους του έτους και υπό τον όρον τούτον γίνεται δεκτός.

Ο μετά το πρώτον δεκαπενθήμερον της Τριμηνίας εγγραφόμενος συνδρομητής προπληρώνει το ανάλογον ταύτης και όλην την επομένην Τριμηναν, άλλως τε δεν είνε δεκτός. **"ΦΩΣ" 11/5/1861**

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλούνται οι εκ του εξωτερικού γράφοντες προς ημάς να μη λησμονώσιν ότι και το δίκαιον, και η καλή ανατροφή, και το καθήκον απαιτούσι να προπληρόνωσι τα ταχυδρομικά δικαιώματα οσάκις η υπόθεσις, περί ής μας γράφουσιν, ενδιαφέρει αυτούς και όχι ημάς. Εξ ανάγκης θέλομεν πληρόνει τα ταχυδρομικά τέλη, αγνοούντες το περιεχόμενον των επιστολών, αλλ' ειδοποιούμεν τους γράφοντας ότι ουδεμία θέλει γίνεσθαι από μέρους ημών ενέργεια, ώστε τας επιστολάς των δύνανται να θεωρώσιν εκ προοιμίων ως άγραφον χαρτίον..... **"ΕΛΠΙΣ" 29/9/1864**

ΣΤΗΛΗ ΣΤΕΡΕΩΤΥΠΟΣ.

ΤΩΝ

ΔΥΣΤΡΟΠΟΥΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Ειδοποιούνται οι παρά πόδας σημειούμενοι συνδρομηταί του Φωτός, ότι, εάν δεν μας αποστείλωσι την οφειλομένην συνδρομήν των (του έτους 1863)

[59] Βλ. Παράρτ. Β΄.σ. σ. 120, 121.

εντός δέκα ημερών, εκτός του ότι θα δημοσιεύονται εις παν φύλλον τα χρυσά αυτών ονόματα, από της 10 Νοεμβρίου ε. ε. θ' αρχήσωμεν και να σατυρίζομεν κατά κλήρον ένα έκαστον από αυτούς, και δεν θα παύσωμεν, μέχρις ού αποτίσωσι το χρέος των.....

Ακολουθούν τα ονοματεπώνυμα πενήντα τριών συνδρομητών από τριάντα μία πόλεις.[60] (Αν και, έξι απ' αυτούς αναφέρονται μόνο με τα αρχικά τους). Ενώ η καταληκτική παράγραφος της Ειδοποίησης, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα φιλελεύθερα και δημοκρατικά ιδεώδη που ήθελε να υπηρετεί η εφημερίδα:

Όσοι μας πέμψουν πληροφορίας περί της π ο ι ό τ η τ ο ς των ανωτέρω, αξίας προς σατυρισμόν, θα λαμβάνωσι το φύλλον επί τρεις μήνας δωρεάν.

" ΦΩΣ" 30/10/1864

Είδαμε με πόσο σθεναρό τρόπο η εφημερίδα απαιτούσε την πληρωμή των συνδρομών της από τους δυστροπούντες συνδρομητές της. Παρόλα αυτά, υπήρχαν και περιπτώσεις κατά τις οποίες το φύλλο μπορούσε να διατεθεί και δωρεάν.

Προσφέρεται το φύλλον μας δωρεάν επί τρεις μήνας, εις τον ευρόντα και αποδώσαντα εις ημάς τον εν Νεαπόλει απολεσθέντα χθες παρά του διανομέως του τμήματος τούτου Καταλόγου των συνδρομητών. **"ΦΩΣ" 20/5/1860**

Προσφέρομεν το φύλλον της εφημερίδος μας δωρεάν εις εκείνον όστις μας εύρη την Φ α ρ έ τ ρ α ν, ή μας πληροφορήση, τις την κατέχει, αφού η Αστυνομία δεν μας την δίδει. **"ΦΩΣ" 30/3/1860**

Η καταχώριση δεν ανέφερε για πόσο διάστημα θα προσφερόταν δωρεάν η εφημερίδα. Ίσως, γι' αυτό το λόγο δε βρήκε και ανταπόκριση. Έτσι, σε μία εβδομάδα ακολούθησε άλλη:

Προσφέρομεν Δραχ. 50 και το φύλλον της εφημερίδος μας δωρεάν επί έν έτος, εις εκείνον, όστις εύρη την Φ α ρ έ τ ρ α ν, ή μας πληροφορήση που ευρίσκεται. **"ΦΩΣ" 7/4/1860**

---

[60] Βλ. Παράρτ. Β΄.σ. 122.

Η Φαρέτρα, ήταν μια καινοτομία της εφημερίδας, στα πλαίσια της επικοινωνίας της με το κοινό. Μια επικοινωνία, όμως, που τροφοδοτούσε παράλληλα την εφημερίδα με πλούσιο ...κίτρινο υλικό. Αυτό, άλλωστε, εξηγεί και την εξαφάνιση της φαρέτρας.

> ***ΦΑΡΕΤΡΑ. Υπό την επιγραφήν ταύτην ετέθη έξωθεν του Γραφείου ημών, κειμένου παρά τω μεγάλω Καφφενείω της Ωραίας Ελλάδος και άνωθεν του Φαρμακείου του Κ. Κρίνου, κιβώτιον, εντός του οποίου δύναται να ρίπτη ο βουλόμενος γραπτήν καθ' οποιανδήποτε ώραν της ημέρας και νυκτός πάσαν είδησιν, ήτις περιέρχεται εις γνώσιν του και***
>
> ***δεν θέλει να την φανερώση προσωπικώς, εις το Γραφείον του Φ ω τ ό ς και του Α ρ ι σ τ ο φ ά ν ο υ ς. Παρατηρητέον όμως, ότι εξ αυτών θα δημοσιεύωνται εκείναι μόνον, αίτινες εγκρίνονται.*** **"ΦΩΣ" 1/2/1860**

Είναι γνωστό ότι, πρακτορεία εφημερίδων και εφημεριδοπώλες δεν υπήρχαν. Οι πωλήσεις τους γίνονταν μέσω συνδρομών. Στους συνδρομητές αποστέλλονταν με διανομείς ή με το ταχυδρομείο. Επειδή, όμως, η οργάνωση του ταχυδρομείου ήταν υποτυπώδης, ένα συχνότατο θέμα στην επικοινωνία μεταξύ αναγνωστών και εκδότη -σχεδόν κάθε εφημερίδας- ήταν τα παράπονα των συνδρομητών για τη μη έγκαιρη παραλαβή του φύλλου και οι πιέσεις του εκδότη για την αποστολή της συνδρομής. Λόγω των προβλημάτων αυτών, η ανάπτυξη του Τύπου σημειωνόταν, κυρίως, μέσα στα όρια της πόλης του. Τα σκήπτρα, βεβαίως, κρατούσε η πρωτεύουσα.

Ένας άλλος ανασταλτικός παράγοντας, στον οποίο έχουμε, ήδη, αναφερθεί, ήταν και ο μεγάλος βαθμός αναλφαβητισμού. Σ'αυτό το σημείο θα παραθέσουμε ένα απόσπασμα από το έργο του Επαμ. Στασινόπουλου: "*.....Αν η ελληνική πρωτεύουσα έδειξε στα πρώτα χρόνια της ελευθερίας αρκετή καθυστέρηση στον πολεοδομικό και στον κοινωνικό τομέα, ωστόσο σημείωσε καταπληκτική πρόοδο στο άνοιγμα καφενείων και στην έκδοση εφημερίδων. Στο καφενείο η Ωραία Ελλάς ένα από τα επισημότερα καφενεία των Αθηνών, στη γωνία Ερμού και Αιόλου, υπήρχαν ελληνικές και ξένες εφημερίδες. Ολόκληρο τον περασμένο αιώνα τα καφενεία απετέλεσαν τα εθνικά κέντρα των νεοελλήνων, όπου μαζί με τον καφέ τους εδιάβαζαν*

τζάμπα και τις εφημερίδες, συνήθως εις επήκοον πάντων, σχολιάζοντας έπειτα τα γραφόμενά τους..... "[61]

Σύμφωνα με τον "Οδηγό της Ελλάδος," του Μιλτιάδη Μπούκα, στην πρωτεύουσα, εκτός από τα μικρότερα συνοικιακά καφενεία, υπήρχαν και σαράντα πρώτης τάξεως. Καφενεία δηλ. που βρίσκονταν σε κεντρικούς δρόμους της Αθήνας. Κατά συνέπεια, θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς -μεταξύ σοβαρού και αστείου- ότι σαράντα κεντρικά καφενεία και άλλα τόσα συνοικιακά, σε μια πόλη 55.000 κατοίκων, δεν ήταν και άσχημη αναλογία, ώστε να ενημερώνονται ακόμη και οι αναλφάβητοι, σχετικά με τα δημοσιεύματα του Τύπου.

Για τον αθηναϊκό Τύπο εκείνης της εποχής έχουν γραφτεί πολλές και αντιφατικές γνώμες. Ο Άγγλος J. Finlay, ιστορικός και ανταποκριτής των "Times" στην Αθήνα, έγραφε το 1836: "..... *η Ελλάς μπορεί να καυχάται γιατί οι πολιτικές εφημερίδες της είναι ανώτερες κατά πολύ από πολλές ευρωπαϊκές εφημερίδες.....* "

Την ίδια, όμως, εποχή ο "Αιών" δημοσίευε: "*Αι Γαλλικαί εφημερίδες της Σμύρνης και η της Μασσαλίας καταμέμφονται εσχάτως τον ανεξάρτητον περιοδικόν τύπον των Αθηνών ως παραιτούμενον τα κοινά και απασχολούμενον εις προσωπικότητας.....* "

Ο Επαμ. Στασινόπουλος αναφέρει: "*...Οι πρώτες αυτές εφημερίδες είχαν ελάχιστες ειδήσεις και κυρία ασχολία τους ήταν η πολιτική. Τις χαρακτήριζε μεγάλος φανατισμός. Είχαν διαιρεθεί σε συντηρητικές, μοναρχικές, συνταγματικές και ριζοσπαστικές. Είχαν όμως ανεξάρτητη γνώμη και δεν συνδέονταν με τα κόμματα παρά μόνο ιδεολογικώς. Η οικονομική εξάρτηση εφημερίδων από κόμματα και συμφέροντα ήταν άγνωστη αλόκληρο τον περασμένο αιώνα.....* "

Ο Γ. Κορδάτος επισημαίνει: "*Μπορεί βέβαια να γράφονταν και υπερβολές και ανάμεσα στους αντιπολιτευόμενους δημοσιογράφους να υπήρχαν και μερικοί που κινούνταν από προσωπικά ελατήρια, οι πιο πολλοί όμως ήταν ιδεολόγοι και στάθηκαν συμπαραστάτες του λαού στον αγώνα του κατά της μοναρχίας και ξενοκρατίας.....*[62]

---

[61] Ε. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, όπ.π., σ. σ. 52, 55.
[62] Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ, όπ.π., σ. 221.

Και ο Κ. Μάγερ σχολιάζει: *"……Αι εφημερίδες της περιόδου 1835-1862 διεκρίνοντο γενικώς δια την μαχητικότητά των, δια τους αγώνας των υπέρ των ελευθεριών και δια την ανιδιοτέλειάν των. Αψηφούσαι τους αυστηρούς νόμους του Όθωνος και τα έκτακτα μέτρα διώξεώς, που ελαμβάνοντο εναντίον των, έκαναν συστηματικήν και έντονον αντιπολίτευσιν……"* Και συνεχίζει αναφερόμενος στη μεσοβασιλική περίοδο η οποία ακολουθεί: *"……Εκείνο το οποίον πρέπει να υπογραμμιστεί, προς έπαινον των δημοσιογράφων της εποχής εκείνης, είναι ότι αι εφημερίδες, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, είχαν πλήρη αντίληψιν της αποστολής του τύπου……"* [63]

Αντίθετα, ο Βασ. Φίλιας θεωρεί πως, τις πρώτες δεκαετίες που ακολούθησαν την επανάσταση, τον Τύπο χαρακτήριζαν τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Ο κατά κανόνα προσωπικός, όχι συλλογικός χαρακτήρας των επιδιώξεων της έκδοσης. Ο Μαρκεζίνης στην Ιστορία του αναφέρει τη φράση: " ή υπούργημα μου δίνεις ή εφημερίδα γράφω" [64] την οποία ερμηνεύει ως εξής: *Εκάστοτε μετεβάλλετο κανείς εις δημοσιογράφον δια να επιτύχει κάτι που ματαίως θα το διεξεδίκει άλλως.*

β) Το κοινό ήταν περιορισμένο σ'έναν κύκλο σημαντικών αναγνωστών (στους οποίους διενέμετο δωρεάν) και σε λίγους συνδρομητές του εσωτερικού και του εξωτερικού, πράγμα που σημαίνει ότι οι πυρήνες διαμόρφωσης κοινής γνώμης ήταν πολύ περιορισμένοι και αποτελούνταν μόνο από σημαίνοντα πρόσωπα, ενώ ο λαός, είτε έμενε απληροφόρητος, είτε μάθαινε τα πράγματα από δεύτερο χέρι.

γ) Οι πηγές χρηματοδοσίας ήταν, όπως αναφέρει και ο Μαρκεζίνης, " ιδιότυπες" δηλαδή πρακτικά η εφημερίδα δεν εξέφραζε "κοινή γνώμη" αλλά τις γνώμες του ενός ή των περισσοτέρων ιδιωτών χορηγών. Γεγονός άλλωστε που αποδεικνύεται και από το ότι οι εφημερίδες δεν επιζητούσαν καν τη διάθεσή τους στο ευρύ κοινό σαν δυνατότητα οικονομικής στήριξης.

δ) Οι περισσότερες εφημερίδες έβγαιναν για ορισμένο "πολιτικό" (ακριβέστερα αντιπολιτευτικό) σκοπό και σταματούσαν την έκδοσή τους μόλις ο

---

[63] Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ. π., σ.σ. 60, 107.

[64] Η φράση ανήκει στον Μπίλλερ, γνωστό ευφυολόγο δημοσιογράφο της εφημερίδας "Τρακατρούκα" και τελωνειακό υπάλληλο.

σκοπός (συνήθως η ανατροπή ενός Υπουργείου, δηλαδή της Κυβερνήσεως) "εξεπληρούτο".

.....

Στα πλαίσια, όμως, αυτής της έρευνας και μετά το φυλλομέτρημα των εφημερίδων της εποχής, δύσκολα θα μπορούσε να συμφωνήσει κανείς με την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα που παρουσιάζει ο Κ. Μάγερ ή ο Ε. Στασινόπουλος, αλλά και με την όλως αρνητική που δίνει ο Β. Φίλιας. Άλλωστε, όπως είδαμε σε γενικές γραμμές, υπήρξαν περίοδοι ακμής και περίοδοι παρακμής του Τύπου. Και εν πάσει περιπτώσει, θα λέγαμε πως η πραγματική εικόνα της εφημεριδογραφίας της συγκεκριμένης περιόδου ήταν μάλλον μία σύνθεση από όλα τα προτερήματα και τα ελαττώματα των ανθρώπων, που τη δημιούργησαν και τη συντήρησαν και οι οποίοι ορμώμενοι από διαφορετικά κίνητρα, στόχευαν και σε διαφορετικά οφέλη (πολιτικά, ηθικά, οικονομικά).

Εξάλλου, δεν ευσταθεί η άποψη ότι οι εφημερίδες εκείνες δεν επιζητούσαν τη διάθεσή τους στο ευρύ κοινό, επειδή είχαν άλλη πηγή οικονομικής στήριξης. Αυτό αποδεικνύεται από το ότι, προκειμένου να προχωρήσουν στην έκδοσή τους, φρόντιζαν να εξασφαλίσουν έναν ικανό αριθμό συνδρομητών, ενώ στη πορεία διεκδικούσαν με ακραίες, πολλές φορές, συμπεριφορές τις τυχόν καθυστερούμενες συνδρομές.

> ***Όσοι των Κ.Κ. συνδρομητών καθυστερούσι την συνδρομήν των παρακαλούνται να μας εμβάσωσιν αυτήν, διότι γνωρίζουσιν οποία έξοδα απαιτεί η έκδοσις του φύλλου μας, μη έχοντος ως άλλα φύλλα, εκτάκτους πηγάς και μέσα.***
>
> **"ΑΘΗΝΑ" 6/10/1854**
>
> ***Παρακαλούνται οι εν ταις επαρχίαις συνδρομηταί της Αθηνάς να εμβάσωσι την συνδρομήν των, διότι τα έξοδα της εφημερίδος σας, μη εχούσης πόρους υπουργικούς, ως άλλαι είναι και βαρέα και κατεπείγοντα. Παρακαλούμεν προσέτι εκ των ταχ. επιστατών εκείνους, όσοι κατακρατούντες συνδρομάς ή δικαιώματα εκ καταχωρίσεων μετά επανειλημμένην πρόσκλησιν να σπεύσωσιν εις την αποστολήν αυτών, άλλως θέλομεν τους στιγματίσει ως κλέπτας και καταχρηστάς και αναξίους να φέρωσι τόνομα του υπαλλήλου.***
>
> **"ΑΘΗΝΑ" 10/12/1854**

Παρακαλώ τους κυρίους εκείνους, προς ούς έλαβον· την τιμήν να πέμψω την περί εκδόσεως εφημερίδος υπό τον τίτλον Ε λ ε υ θ ε ρ ί α, αγγελίαν μου, να μοι επιστρέψωσιν αυτήν μ' όσους ενέγραψαν συνδρομητάς· διότι η μη συγκέντρωσις όλων των αγγελιών μου βραδύνει την ταχείαν έναρξιν του έργου μου. *Ιωάννης Γ. Οικονομάκης.* **"ΑΥΓΗ" 9/12/1859**

Παρακαλούνται οι π α σ τ ρ ι κ ο ί Κύριοι Ν. Λουκέρης και Α. Ραφτόπουλος να πληρώσουν εις τον εκείσε ταχυδρ. επιστάτην τας 25 δραχμάς δια την διατριβήν ήν τοις κατεχωρίσαμεν, κατά την εις χείρας μας επιστολήν των, άλλως τε θέλομεν διωρίση πληρεξούσιον να τους ανάξει εις το δικαστήριον, και συγχρόνως θα τους κάμωμεν δια του φύλλου μας ε ν ο ύ π α ρ ά.

"ΦΩΣ" 28/1/1861

Παρακαλείται και ο εν Πειραιεί λοχαγός Κ. Τομαρόπουλος να μας αποστείλη τας 20 Δραχμάς, αν δεν θέλει να χαλάσωμεν τας φιλίας.....

"ΦΩΣ" 8/3/1861

Ο εξοχώτατος Κύριος Φραγκογιαννάκης, κατ' άλλους δε Ψευτογιαννάκης και Μασκαρογιαννάκης, δεν ήλθε να πληρώση κατά την υπόσχεσίν του την οφειλομένην συνδρομήν του εις το Γραφείον μας. Θέλει να του ψάλωμεν περισσότερα; **"ΦΩΣ" 13/3/1861**

Παρακαλείται ο εν Ναυπλίω ιερεύς κ. Δ. Αθανασίου Οικονόμος να μας πληρώση την συνδρομήν του από 1. Απριλίου 1860 μέχρι σήμερον, άλλως θα του ψάλλωμεν και ημείς τον άμπακον. **"ΑΥΓΗ" 21/9/1861**

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α

Α Θ Η Ν Α Ϊ Κ Α

Παρακαλείται ο εν Πειραιεί διανομεύς του Φωτός. Κ. Μιχαήλ Νικολάου, να επισπεύση την είσπραξιν των συνδρομών, καθόσον το έτος λήγει και ευρισκόμεθα εις την ανάγκην να τακτοποιήσωμεν τους λογαριασμούς μας.

Τα αυτά και προς τους λοιπούς του κράτους αναδεχθέντας την υποχρέωσιν της εισπράξεως ανταποκριτάς μας λέγομεν, ίνα μη μας αναγκάσουν και εμέσωμεν το ίον της χολής μας κατ' αυτών. **"ΦΩΣ" 3/11/1861**

Σημειωτέον πως, ούτε καν στη Βιβλιοθήκη της Βουλής δέχονταν να στείλουν δωρεάν τις εφημερίδες τους οι εκδότες.

Οι Κύριοι εφημεριδογράφοι οι αποστέλλοντες φύλλα των εφημερίδων των εις την Βιβλιοθήκην της Βουλής ή εις το όνομα του Βιβλιοφύλακος αυτής, ειδοποιούνται ως εκ περισσού, ότι πρέπει να συνεννοώνται προηγουμένως και εγκαίρως με το γραφείον της Βουλής. Άλλως τα στελλόμενα φύλλα θέλουν θεωρείσθαι ως δωρεάν προσφερόμενα εις το Ακροατήριον της Βιβλιοθήκης παρά των αξιοτίμων συντακτών. **"ΑΘΗΝΑ" 4/2/1859**

Από την άλλη, το κόστος έκδοσης μιας εφημερίδας, στην ελληνική πραγματικότητα του 19ου αιώνα, δεν ήταν τέτοιο, ώστε να απαιτεί την εξάρτησή της από χορηγούς. Δεδομένου, μάλιστα, ότι ήταν μικρού σχήματος και τετρασέλιδη, μπορούσε να γραφτεί από ένα και μόνο άτομο, που ήταν, συνήθως, συντάκτης, διευθυντής, και ιδιοκτήτης ταυτόχρονα. Αυτό, κάποιες φορές δημιουργούσε, βεβαίως, και προβλήματα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δεν εξεδώκαμεν φύλλον άλλο την εβδομάδα ταύτην, εκτός εκείνου της Τρίτης, διότι ο Κύριος Καρύδης κατά τας δύω τελευταίας ημέρας προσεβλήθη ανελπίστως από πυρετόν και κεφαλαλγίαν, και διετελούμεν όλοι εις μεγάλην ανησυχίαν και φόβον. Χάρις όμως εις τα έντονα μέσα των ιατρών, η υγεία του πάσχοντος εβελτιώθη, και σήμερον είνε εις κατάστασιν να ομιλή και να περιπατή εντός της οικίας. Ελπίζομεν την προσεχή εβδομάδα να ήνε εντελώς καλά.

"ΦΩΣ" 15/4/1861

Ειδοποιούμεν τους συνδρομητάς του Αριστοφάνους ότι το φυλλάδιον της 31 Αυγούστου και το της 15 Σεπτεμβρίου θα εκδοθώσιν ομού εις έν τεύχος, διότι ένεκα του εις πολυτεχνικόν σχολείον υπάρχοντος διαγωνισμού οι ζωγράφοι δεν ηδυνήθησαν να προφθάσωσιν τα δι' αμφότερα τα φυλλάδια αναγκαίας εικονογραφίας, άνευ των οποίων δεν ήτο δυνατόν να εκδοθή ιδίως το της 31 Αυγούστου. ***Ο συντάκτης ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ***

"ΑΥΓΗ" 25/9/1858

Αλλά και ο εκδότης της "Ελπίδας", σε μια περίπτωση απουσίας του, βεβαίωνε τους αναγνώστες της εφημερίδας του για την έγκαιρη έκδοσή της.

Κατεπείγουσα ιδιωτική υπόθεσις με βιάζει ν'αναχωρήσω κατεσπευσμένως δια Λυών και Παρισίους, και κατά την ολιγοήμερον απουσίαν

μου θέλει εξακολουθεί εκδιδομένη η ΕΛΠΙΣ κατά την τεταγμένην της εκδόσεώς της ημέραν.

Αθήναι τη 23 Νοεμβρίου 1862 *Κ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ*

"ΕΛΠΙΣ" 24/11/1862

Ο τρόπος με τον οποίο γινόταν η αναγγελία έκδοσης μιας νέας εφημερίδας ήταν ανάλογος με τη χρονική στιγμή της έκδοσής της, με τον πολιτικοκοινωνικό χώρο στον οποίο σκόπευε να κινηθεί, και, κυρίως, με την οικονομική επιφάνεια του εκδότη της.

Ο "Αιώνας", π.χ. ο οποίος ανήγγειλε την έκδοσή του σε μια καθαρά αγωνιστική περίοδο, το έκανε με μία, εν πολλοίς, πολιτική διακήρυξη.[65]

Το "Φως", από τηνάλλη –μία, επίσης, μαχητική εφημερίδα- ξεκίνησε μεν, την έκδοσή της με μία προκήρυξη, όπου υποσχόταν ότι θα αγωνιστεί *"δια να φέρη εις το φως και να εξηγή σαφώς"* όσα διαπράττονταν εις βάρος του λαού από τους κυβερνώντες, [66] παράλληλα όμως, προσαρμοζόμενο με το πνεύμα της εποχής και αποδεχόμενο το νέο φαινόμενο της έντυπης προβολής αγαθών και υπηρεσιών -που είχε αρχίσει να μπαίνει στην καθημερινότητα των Αθηναίων- πρόσφερε, ως δώρο γνωριμίας, δύο καταχωρίσεις σε όσους θα προπλήρωναν μια ετήσια συνδρομή.[67]

Ενώ ο "Βρετανικός Αστέρας", με την οικονομική ευρωστία του εκδότη του, Στεφ. Ξένου, ανήγγειλε την κυκλοφορία του φύλλου του, εξαγγέλοντας προς τους απανταχού Έλληνες καλλιτέχνες τη διοργάνωση στο Λονδίνο ετήσιας έκθεσης -σε κάθε επέτειο έκδοσης της εφημερίδας- με τη θεσμοθέτηση σημαντικών χρηματικών βραβείων για έργα γλυπτικής, ζωγραφικής, αγγειοπλαστικής, κ.α. [68]

---

[65] Βλ. Παράρτ.. Β΄.σ. 123.
[66] Κ. ΜΑΓΕΡ, όπ.π., σ. 81.
[67] Βλ. Παράρτ.. Β΄. σ. 124.
[68] Βλ. Παράρτ.. Β΄. σ. σ. 125, 126.

6.1.3 Ανταγωνιστικές σχέσεις.

Οι κόντρες μεταξύ των κομματικών εφημερίδων ήταν συχνές, όπως και ο σατιρισμός τους.[69] Από τους πρώτους, κιόλας, μήνες της έκδοσής της η "Φήμη" έγραφε στην πρώτη σελίδα της:

> ***Με ευχαρίστησίν μας αναγγέλλομεν εις το Κοινόν, ότι την ερχομένην παρασκευήν εισάγεται εις δίκην ο Υπεύθυνος Συντάκτης της Ελπίδος*** ..... **"ΦΗΜΗ" 3/7/1837**
>
> ***ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ***
>
> ***Δεν γνωρίζομεν κατά τίνος υπαλλήλου έστρεψε τα βέλη της η εφημερίς της πρωτευούσης μας, η ονομαζομένη Ελλάς. Όταν τις γράφη αορίστως κανένα, βέβαια, εξεταστήν δεν έχει*** ....
>
> ***.....Καθώς η κυρία αύτη θέλει να μας παραστήση ότι από ορθόν φρόνημα κινουμένη απέφυγε το σκανδαλώδες κατά του Διδασκάλου Καΐρου θέμα, τοιουτοτρόπως την λέγομεν και ημείς, ότι από τας αυτάς αρχάς ορμώμενοι απεφύγαμεν εξ αρχής του να την δώσωμεν παραμικράν***
>
> ***τινα αιτίαν διενέξεως· και τούτο, διότι έχοντες αντιθέτους αρχάς, επροσέχαμεν να μην κινήσωμεν καμμίαν χορδήν, της οποίας τα***
>
> ***επακόλουθα δεν ήθελαν είσθαι τόσον ευχάριστα. Αλλ' η κυρία, πρώτη μας έρριψε το χειρόκτιον,*** .....
>
> ***Η κυρία Ελλάς λοιπόν, πρώτη έχυσεν απηνώς το φαρμάκι της κατά της Αθηνάς, και ως εκ τούτου η Αθηνά, αντί Ελλάδος, την ωνόμασεν Έχιδναν.*** .....
>
> ***Τι κοινόν λοιπόν μεταξύ των ερίδων των εφημερίδων και της Δυνάμεως την οποίαν αναφέρει. Τι κοινόν μεταξύ της τότε Σκυθίας και της σημερινής πολιτικής καταστάσεως του τόπου εκείνου. Δεν φαίνεται ως εκ των επιβούλων τούτων λόγων της, ότι χύνει και αύθις ως άλλη εχίς ιόν κατ' εκείνων, οίτινες δεν συμφωνούν με τα φρονήματά της; ή ενόμισεν ότι ωφελήθη από την ευκαιρίαν ταύτην να δείξη προς την περί ής ο λόγος Δύναμιν αφοσίωσιν;*** .....
>
> ***Δεν έχομεν ανάγκην του να διδαχθώμεν από την κυρίαν Ελλάδα το***

[69] Βλ. Παράρτ.. Β΄.σ. σ.127, 128.

χρέος, το οποίον έχομεν προς τον αρχηγόν της αν αφερομένης Δυνάμεως δια τας ευεργεσίας τας οποίας έκαμεν εις τον τόπον μας. Ημείς μυριάκις εκηρύξαμεν την προς την Δύναμιν ταύτην ευγνωμοσύνην μας, και αν πάλιν πολλάκις εδείξαμεν, ότι το φρόνημά μας δεν συμβιβάζεται με τας πολιτικάς της αρχάς, το τελευταίον δεν αναιρεί το πρώτον· άλλο ευγνωμοσύνη, την οποίαν χρεωστεί τις δια τας αγαθοεργίας, τας οποίας έλαβε, και άλλο φρόνημα, το οποίον καμμίαν σχέσιν δεν έχει με τας υλικάς ευεργεσίας και αγαθοποιΐας· και δεν υποθέτομεν ποτέ, ότι η Δύναμις αύτη

μας έκαμε χάριτας επί σκοπώ του να μας επιβάλη και τας αρχάς της,, ...

"ΑΘΗΝΑ" 12/8/1839

Απόφασις.

Ενομίζομεν μέχρι τινός, ότι ο Συντάκτης της Ελπίδος, ευρεθείς υπό την επήρειαν των κυνικών καυμάτων του Ιουλίου και Αυγούστου, κατέβη, και μη θέλων, εις τας τριόδους, λιβελλογράφων και εξυβρίζων θειά τε και ανθρώπινα.

Ενομίζομεν μέχρι τινός, ότι κακία και ακρισία ηνωμέναι έσπρωχναν τούτον εις τα αναιδέστερα ψεύδη και την κυνικωτέραν αυθάδειαν κατά προσώπων και πραγμάτων.

Ενομίζομεν αληθώς ως μεταβατικά, ως δυνάμενα δια του χρόνου και του λόγου να θεραπευθώσι τα ελαττώματα ταύτα της κεφαλής και της καρδίας του ανθρώπου αυτού· .....

Πειθόμεθα εντελώς,

Αον. Ότι ευρισκόμεθα εις την μεγαλητέραν απάτην αποδίδοντες την νέαν τακτικήν, ήτοι την παράφορον διαγωγήν του Συντάκτου της Ελπίδος Κ. Ν. Λεβίδου εις μόνην, ως είχομεν γράψει, την επήρειαν των κυνικών καυμάτων του Ιουλίου και του Αυγούστου, ότε και κατά τον μήνα Σεπτέμβριον, τόσω μάλιστα ψυχρόν επελθόντα, ακολουθεί ούτος δεικνύμενος την αυτήν φρενοβλάβειαν·

Βον. Ότι ο Συντάκτης της Ελπίδος ενόνει εις εαυτόν και αλογίαν και κακίαν τοιαύτην, οποίαν δεν δύνανται να θεραπεύσωσιν ούτε λόγοι, ούτε χρόνος, ούτε φρενοκομείον, ούτε σωφρονιστήριον οποιονδήποτε.

..... **"ΑΙΩΝ" 1849**

Π ρ ω ϊ ν ό ς Κ ή ρ υ ξ, δημοσιευθείς σήμερον, περιέχει βαναυσότητας τινάς κατά του Α ι ώ ν ο ς, εξ εκείνων, αίτινες Απεκορακίσθησαν ήδη από χρόνου μακρού εν τη δημοσιογραφία και εις τας οποίας είναι ανάξιον ν' απαντά τις. Μη περιμένη απάντησιν ημετέραν ο Π ρ ω ϊ ν ό ς Κ ή ρ υ ξ ή τις άλλος, μιμούμενος αυτόν. Ο Α ι ώ ν δεν επιθυμεί να αποτελή μέρος του χόρου εκείνων, όσοι θέλουσι να καταστήσωσι τον Τύπον

όργανον συκοφαντίας και εκδικήσεως προσωπικών παθών. Ευχαρίστως ούτω θέλει δεχθή τας ύβρεις, όσας τυχόν θέλουσι τω απευθύνει εκείνοι, οίτινες προσεπάθησαν, αλλά δεν εδυνήθησαν να τον καταστήσωσι συνένοχον των παρεκτροπών των και της δολοφονίας του Τύπου. Άλλη η αποστολή του Τύπου, μάλιστα σήμερον, και ταύτην ευχόμεθα να κατανοήσωσι και οι συνάδελφοι ημών.

" ΑΙΩΝ" 2/7/1860

Ωστόσο, δεν ήταν μόνο αρνητικές και ανταγωνιστικές οι σχέσεις μεταξύ των εφημερίδων.

Μεταξύ των μικρών το σχήμα εφημερίδων της πρωτευούσης ο Φιλόπατρις διακρίνεται και δια την εκλεκτήν ύλην και δια το λεκτικόν και δια την φιλογένειαν.

Η Ευτέρπη σύγγραμμα περιοδικόν και άξιον τα μάλιστα λόγου εκδιδόμενον προ τινων ενιαυτών περιέχει κατά το τελευταίον αυτής φυλλάδιον "Χρονικά" ή διατριβήν αγχινουστάτην περί των πολιτικών πραγμάτων της Ελλάδος.

Ο Πρωϊνός Κήρυξ περιέχει πολύτιμον ύλην υπουργικών εργασιών αναγκαιοτάτην εις τον ζητούντα την αφιλοπρόσωπον επίκρισιν των έργων του υπουργείου. **"ΗΛΙΟΣ" 3/3/1855**

Τρίτον ήδη έτος προβαίνει αφ' ού περιοδικόν σύγγραμμα άξιον λόγου και προσοχής δημοσιευόμενον, ανά πάσαν δεκαπενθημερίαν εξέρχεται Γαλλιστί φέρον όνομα του Θεατού.

Ο Συντάκτης αυτού εστίν ο Νικόλαος Ρεγνέρης ανήρ σεμνοπρεπής και ενών το ύψος και την ευγένειαν των αισθημάτων μετά παιδίας ου της τυχούσης.

Συνεργάται αυτού εισίν ο λόγιος και φιλόνομος Νικόλαος Δραγούμης, ο φιλόπατρις Γεώργιος Βασιλείου υιός του φιλοπάτριδος εκείνου Αλεξάνδρου Βασιλείου του συνδραμόντος τοσούτον την επί του Κοραή πρόοδον του Ελληνικού Έθνους και ο Αλέξανδρος Ραγκαβής άοκνος εργάτης των καλών και ο εμβριθής ιστορικός Κ. Παπαρηγόπουλος. **"ΗΛΙΟΣ" 26/5/1855**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Επέμβαση του Τύπου στην καταχώριση και επίδραση της καταχώρισης στην κοινωνική φυσιογνωμία του Τύπου.

Σ'αυτόν, λοιπόν, τον Τύπο με τα μικρά και μεγάλα προβλήματα φιλοξενήθηκε η πρωτοεμφανιζόμενη καταχώριση-μικρή αγγελία. Κάτω από το γενικό τίτλο ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ συναντήσαμε κλασσικές μικρές αγγελίες, εμπορικές αγγελίες, κοινωνικές αγγελίες, και αγγελίες προσωπικά μηνύματα με κάθε είδους περιεχόμενο. Και είναι, ομολογουμένως, εκπληκτικό το πόσο ενεργό μέρος έπαιρνε η ίδια η εφημερίδα σε όλες αυτές τις συναλλαγές. Εγγυόταν –προφανώς με το αζημίωτο- την επάρκεια γνώσεων της δασκάλας, την τιμιότητα του υπηρέτη και την ειλικρίνεια του καταστηματάρχη. Σύστηνε ανεπιφύλακτα κάποιο προϊόν ή βεβαίωνε για την ευεργετική επίδραση ενός σκευάσματος.[71]

Διαβάζοντας κανείς όλες αυτές τις αγγελίες σχηματίζει την εντύπωση ότι στο γραφείο της εφημερίδας συνωστίζονταν υπηρέτες και υπηρέτριες, τροφοί, μοδίστρες, μάγειροι και κηπουροί. Πολίτες για να παραδώσουν ή να παραλάβουν κάθε είδους ευρεθέντα αντικείμενα -από πανάκριβα κοσμήματα μέχρι μαντήλια της μύτης. Άλλοι για να δημοσιεύσουν αγγελίες για κάτι που έχασαν -άψυχο ή έμψυχο- από ομπρέλες και κλειδιά μέχρι παιδιά, σκυλιά και ....τράγους. Κάποιοι για να δώσουν ή να πάρουν επιστολές και, φυσικά, οι διαφημιζόμενοι για να καταχωρίσουν τις εμπορικές τους αγγελίες. Η εφημερίδα πουλούσε, επίσης, από το γραφείο της τυπογραφικό χαρτί, μελάνι και, βέβαια, βιβλία δικής της έκδοσης.[72]

Ζητείται παραμάνα και η τοιαύτη ας έλθη εις το γραφείον μας.
"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 22/6/1842

Ευρίσκονται υπηρέται και οι έχοντες ανάγκην ας διευθυνθούν εις το Γραφείον μας. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" όπ.π.**

Εις το γραφείον της "Φήμης" ευρίσκονται μία υπηρέτρια και μία παραμάνα. Ο έχων ανάγκην ας διευθυνθή εκεί. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 1843**

---

[71] Να σημειωθεί πως οι αγγελίες με την υπόσταση, του όποιου, διαφημιστικού μηνύματος, αναλύονται στο ανάλογο κεφάλαιο του Γ΄. μέρους της εργασίας. Στο παρόν κεφάλαιο προσεγγίζεται η πλευρά εκείνη που αφορά στο βαθμό της σχέσης τους με το μέσο που τις στεγάζει.

Εις το Γραφείον μας ευρίσκεται επιστολή επιγραφομένη προς τον κύριον Γεώργιον Αντωνιάδην εις Αθήνας. **"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 18/10/1843**

Πωλείται έν πιάνο πρώτης ποιότητος, και όποιος επιθυμεί ν'αγοράση αυτό, ας έλθη εις το Γραφείον της Φήμης. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 13/10/1849**

Εις τον κήπον του Κ. Γ. Σ. Κριεζή εκ Πόρου πωλούνται πορτοκαλέαι μεγάλαι και μικραί εν καλή καταστάσει καλλίστης ποιότητος, και οι επιθυμούντες να προμηθευθώσιν εξ αυτών δύνανται ν'απευθυνθώσιν εις το γραφείον της Φήμης προς αντάμωσιν του κυρίου αυτών.

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 27/3/1850

Ζητείται ψάλτης καλόφωνος εις μίαν Εκκλησίαν. Ο τοιούτος προσελθέτω εις το Γραφείον της Φήμης. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 12/10/1850**

Ράπτρια καλή ζητεί μίαν οικογένειαν δια να ράπτη. Η έχουσα ανάγκην προσελθέτω εις το Γραφείον της Φήμης. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" όπ.π.**

ΟΜΜΑΤΟΫΑΛΙΑ της μόδας υπάρχουν εις το γραφείον μας. Ο απωλέσας αυτά διευθυνθήτω εις το γραφείον μας. **"ΑΥΓΗ" 8/12/1858**

ΤΡΑΓΟΣ μαλτέζικος ευρέθη˙ ο απολέσας αυτόν ας σπεύση να παρουσιασθή εις το Γραφείον μας, διότι τον τρέφομεν τρεις ήδη ημέρας.

"ΦΩΣ" 16/3/1860

Συχνά, η ανάμειξη του συντάκτη δεν τελείωνε με τη δημοσίευση της αγγελίας για την εύρεση π.χ. κάποιου χαμένου αντικειμένου ή, όπως παρακάτω, ενός χαμένου σκύλου.

Ερωτάται η Κυρία η απωλέσασα το σκυλάκι της, αν της το έδωκεν ο Κ. Λώρης, και αν το έδωκεν εις χείρας της, διότι τοιαύτην έδωκεν υπόσχεσιν.

"ΦΩΣ" 15/5/1861

Και οι δραστηριότητες της εφημερίδας δεν είχαν τέλος.

---

[71] Βλ. Παράρτ. Β΄.σ.129.

Οι έχοντες ανάγκην συντάξεως αναφορών δια τε την Εθνικήν Ελληνικήν Τράπεζαν, και τας διαφόρους αρχάς της Πρωτευούσης, ας προσέρχωνται καθ'εκάστην από τας 8 Π.Μ. εις το Γραφείον μας, όπου θέλουσιν ευρίσκει κύριόν τινα ..... πρόθυμον κατά πάντα, και καθ'όλα συγκαταβατικόν· περιττόν δε να επιπροσθέσωμεν ότι μετά πλείστης επιμελείας και προσοχής θέλει διεκπεραιεί τάχιστα τας αιτήσεις των. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 17/4/1842**

Το τυπογραφείο της Τ. Φ. διαθέτει ευρύχωρες και μικρές οικίες προς ενοικίαση για μεγάλες και μικρές οικογένειες..... **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 25/5/1847**

Οικίαι καλαί ζητούνται δι' ενοίκιον· Ο έχων όθεν τοιαύτας ας έλθη εις το Γραφείον μας δια να τον προμηθεύσωμεν ενοικιαστάς.
"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 16/8/1848

Όσοι έχουν οικίας για να νοικιάσουν ας διευθυνθούν στο Γραφείο της "Φήμης". **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 24/9/1849**

Η εφημερίδα μεσολαβούσε ακόμη και για θέματα υιοθεσίας.

Πτωχός τις οικογενειάρχης έχων κοράσιον τετραετές παραχωρεί αυτό εις τον επιθυμούντα ν' αναλάβη την ανατροφήν αυτού και το υιοθετήση. Η διεύθυνσις εις ημάς. **"ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ" 10/5/1862**

Από την πλευρά τους, οι καταχωριζόμενοι διαμόρφωναν σταδιακά, με τα αιτήματά τους, την κοινωνική φυσιογνωμία της εφημερίδας τους, αφού στη συνείδησή τους είχε αντικαταστήσει τον αστυνόμο, το δικηγόρο, ακόμη και τον εξομολογητή. Δεν ήταν σπάνιο να εκθέτουν, μέσω της εφημερίδας, προσωπικά τους προβλήματα προσβλέποντας στη λύση τους. Ενώ, πολύ συχνά, οι πολίτες για ζητήματα αστικού δικαίου απευθύνονταν πρώτα στην εφημερίδα τους και μόνο αν δεν έφερνε αποτέλεσμα η δημοσίευσή τους στρέφονταν στα δικαστήρια.

Εις το γραφείον της Αυγής δίδονται πληροφορίαι περί τινος ευρεθέντος αργυρού κοχλιαρίου· περί ενός χρυσού ωρολογίου (άγκυρα), κλαπέντος κατά το δημοπρατήριον υπό τινος μάγκας, και υπάρχοντος ήδη εις χείρας αξιοτίμου ανδρός και περί ενός κλαπέντος λέβητος. **"ΑΥΓΗ" 7/5/1858**

Παρακαλείται ο Κ. Θεμιστοκλής Σαράντου χρυσοχόος εκ Σύρου, να έλθη εις το Γραφείον μας. Επίσης και ο Κ. Σ. Σβαρνόπουλος, δια να μη τον πάρη σ β ά ρ ν α εκείνος όστις τον ζητεί. **"ΦΩΣ" 11/2/1860**

Κύριε Συντάκτα του Φωτός.

Καταχωρήσατε εις τον αξιότιμον φίλον σας τα εξής.

Ο Κύριος Νικόλαος Αθανασόπουλος καπνοπώλης πλησίον του ξενοδοχείου Βοσπόρου, παρακαλείται να δώση τον μισθόν τριών μηνών εις τον πρώην υπηρέτην του και δύο υποκάμισα, διότι αλλέως θα εναχθή εις το δικαστήριον. Ξενοφών Χαμαμτζής Καμπούρης. **"ΦΩΣ" 25/2/1860**

Αγνοών που ευρίσκεται ο ιεροδιάκονος Ε. Μαντζαβίνος τον παρακαλώ δια της Ε λ π ί δ ο ς να ενθυμηθή ότι κατά το 1857 ήτο εν Αθήναις. Αρκούμαι προς το παρόν εις ταύτην μόνην την υπενθήμισιν, ελπίζων να μην ευρεθώ εις την ανάγκην να τω υπενθυμίσω και πάλιν ότι δεν έπρεπε να λησμονήση.

Εν Αθήναις τη 20 Ιουνίου 1860 ΚΩΝΣΤ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ

"ΕΛΠΙΣ" 5/7/1860

Παρακαλείται ο εν Πάτραις βαθύπλουτος Θεόδωρος Φακήρης να μας εξαποστείλη τέλος το άσημον αλλά πολυθροίλητον εκείνο αντίτιμον των οποίον εις Λονδίνον ελάβατε την καλοσύνην να μας εξοδεύσετε βιβλίων μου προ δυετίας ολοκλήρου. Επί του παρόντος χάριν αβροφροσύνης περιοριζόμεθα να σας είπομεν ότι και ο μη σεβόμενος εαυτόν έχει καθήκον κοινωνικόν να σέβεται τα ηθικά και λοιπά συμφέροντα των ομοίων του δια να μη χάση με απελπισίαν του το συντηρητικόν δικαίωμα του κοινού σεβασμού άνευ του οποίου αισχύνεται να υπάρχη ο έντιμος και αξιοπρεπής χαρακτήρ

Ευχόμεθα να μη επανέλθωμεν κατηναγκασμένοι δια καταλληλοτέρων και εναντίον των αρχών μας εξηγήσεων.

Π. Σ. Συνοδινός. **"ΦΩΣ" 1/11/1860**

Παρακαλείται ο εις την Διεύθυνσιν του Μηχανικού Δεκανεύς να μοι πληρώση δρ. 3 δι'ενοίκιον ενός θαλάμου της οικίας μου τον οποίον εκκενώσας νύκτα και λαθραίως ανεχώρησεν χωρίς να με πληρώση, διότι άλλως θέλω δημοσιεύσει το όνομά του με μέλανα στίγματα. **"ΦΩΣ" 3/11/1860**

Κατά την παρελθούσαν εβδομάδα ευρέθη έν κοράσιον δύο περίπου ετών αλβανιτόπουλον και μη γνωρίζον την ελληνικήν διάλεκτον, δια τούτο ειδοποιούμεν τους συγγενείς αυτού ή τους τυχόν γνωρίμους του ίνα έλθωσι και το λάβωσιν εις το Γραφείον μας **"ΦΩΣ" 23/1/1861**

Κύριε Συντάκτα του Φωτός.

Μίαν φιλικήν παράκλησιν.

Παρακαλώ τον Κύριον Γ. Φλογαΐτην φοιτητήν της Νομικής, ίνα το τάχιον μοι αποδώση το οποίον εκ του δωματίου μου λόγω αστειότητος, υπεξήρεσε χειρόγραφον, καθότι προτίθεμαι ήδη να το εκθέσω εις φως, ανάγων τούτο εις συγγραμμάτιον, ού ο φίλος Φλογαΐτης γνώσιν προηγουμένως είχε λάβει, και μάλιστα κατά την ημέραν εκείνην καθ' ήν απεπειράθη έτερον να φυγαδεύση βιβλίον, θέσας αυτό υπό του επανωφορίου του, το οποίον ιδών αυτόν θαυματουργούντα, βιαίως εκ της κρύπτης και των πονηρωτάτων χειρών απέσπασα.

Τούτο ο φίλος αποδίδων τα μάλα θέλει με υποχρεώσει, ειδ' άλλως θέλω επικαλεσθή τας οποίας ο κόσμος μοι χορηγεί βοηθείας.

Γ. ΦΛΕΣΣΑΣ. **"ΦΩΣ" 18/4/1861**

Παρακαλούμεν τον ενάρετον υμίν φίλον ..... Να μας αποδώση την επιστολήν μετά των εν αυτή εμπεριεχομένων πεντήκοντα δραχμών την οποίαν επί το πρόσχημα της φιλίας έλαβε προ ημερών από το ταχυδρομείον και εισέτι μας καθυστερεί ταύτην, δια να μην ευρεθώμεν εις
την δυσάρεστον θέσιν να γράψωμεν κατόπιν εντονώτερον περί τούτου καταδηλούντες την αρετήν και διαγωγήν του.

Γρηγόριος Ανδριόπουλος. **"ΦΩΣ" 17/5/1861**

Παρακαλείται ο κύριος Επαμεινώνδας Δ. Σακκελαρόπουλος, φοιτητής της ιατρικής να πληρώση εις το εν Νεαπόλει καφφενείον η Ε λ π ί ς δραχμάς 51,45 τας οποίας χρεωστεί από διάφορα· διότι άλλως είμεθα ηναγκασμένοι να ζητήσωμεν τα οφειλόμενα δια της δικαστικής οδού.

Π. Η. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ **"ΑΥΓΗ" 21/10/1861**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ. Ο φιλότιμος ούτος νέος και έντιμος υπάλληλος παρά τω τελωνείω Πειραιώς, προσκαλείται να έλθη εις το γραφείον της Αυγής προς το συμφέρον του. **"ΑΥΓΗ" 8/10/1864**

Μελετώντας από τη μια, όλα αυτά τα είδη των αγγελιών και από την άλλη, τις παραινέσεις και τις επεμβάσεις των συντακτών,[72] καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα μέσο, το οποίο υπερέβαινε κατά πολύ το απλό μέσο της πληροφόρησης. Πως επρόκειτο δηλ. για μια άμεση επικοινωνία, με τη στενή έννοια του όρου, ανάμεσα στο μέσο αυτό και τους αποδέκτες του.

Έτσι, το γραφείο της εφημερίδας είχε μετατραπεί σε σημείο αναφοράς και συνάντησης των πολιτών. Φαινόμενο, ίσως, μιάς εποχής γενικών ελλείψεων εκ μέρους της Πολιτείας. Και δε θα ήταν καθόλου υπερβολή, αν λέγαμε ότι εκείνος ο Τύπος -με τις όποιες αδυναμίες του στην πληροφόρηση- επιτελούσε παράλληλα και ένα ευρύ κοινωνικό έργο.

[72] Κάποιες φορές -σπάνιες είναι αλήθεια- τα σχόλια των συντακτών ήταν, τουλάχιστον, παράδοξα:
Από την 17 Αυγούστου δεν συνέβη κρούσμα χολέρας εις Σκιάθον.
Την 23 μόνον ½ ώραν μακράν της πόλεως κατοικών είς εντός της αμπέλου του και φαγών οκταπόδι πολύ και σύκα προσεβλήθη και απεβίωσεν εντός 12 ωρών.
Καλά να πάθη! **"ΑΙΩΝ" 1848**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β΄.

Ἐφημερίδες ἐν Γερμανίᾳ.

Ἰδοὺ πόσαι ἐφημερίδες ἐκδίδονται εἰς Γερμανίαν· εἰς Ἀνχάλτ 6, εἰς Βάδεν 29· Βαυαρίαν 138· Βρουνσβίκην 6, Βρέμην 10, Φραγκφόρτην ἐπὶ τοῦ Μαΐνου 12, Ἀμβοῦργον 12· Ἀννόβερ 57· μέγα δουκάτον Ἔσσης 32· Ἐκλεκτορικὴ Ἔσση 13· Ἔσσ-Ὁμβούργ 3· Ὁλστάϊν 19· Λιπ-δελμόλδ 4· Λουβέκην 6, Λουξεμβοῦργον 2· Μεκλεμβοῦργον Σχβέριν καὶ Στρέλιτς 21· Νασσάου 9· Ὁλδεμβοῦργον 10· γερμανικὴν Αὐστρίαν 67· Πρωσίαν 534, Ρέους 12, Σαξωνίαν 90· δουκάτα Σαξωνίας 35· Σχαμβούργ-Λίπε 1· Σχβάρτζβούργ 8· Βαλδέκ 2· Βυρτεμβέργην 59. Ἐν ὅλῳ 1199, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς μὴ γερμανικῆς Αὐστρίας, οὔτε τῆς Ἑλβετίας.

Ἐν Δαμασκῷ τοῦ τουρκικοῦ Κράτους συνεστήθη ὑποπροξενεῖον· διωρίσθη δὲ ὑποπρόξενος ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὁ Γεώργιος Σπάρταλης. Τίμιο ὑποκείμενον!

— Εἰς τὸν ἐν Θήρᾳ ἰατρὸν Κ. Ἰωσὴφ Δεκιγάλλαν ἐπε[illegible] καὶ φέρῃ τὸ ὑπὸ τῆς Δανικῆς κυβερνήσεως [illegible]ράσμιον τῶν ἱπποτῶν τοῦ [illegible]

ἑνὸς ἔτους θανόντος [illegible] κλείσῃ νεώτερον γόν[illegible]

Ἐπιμελὴς μαθητ[illegible] νὰ μεταδῷ εἰς τὸ Π[illegible] βουλήσει, ἐνώπιον τ[illegible] ἵνα κατατάξῃ καὶ τὴ[illegible] δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ [illegible] γορίας βάλσαμον.

Καλοῦνται οἱ [illegible] ἵνα ἐμφανισθῶσιν [illegible] τοδικῖον καὶ ὡς [illegible] πτωχεύσεως εἰσπ[illegible] ὥραν 2αν μ.μ. [illegible]

Ἀθῆναι 27

Νομίσματα

Χρυσᾶ δου[illegible]
Εἰκοσάφρ[illegible]
Λίραι

"ΑΥΓΗ" 28/9/1861

[illegible] βαπτιστικὸν· ὄνομα τῶν [illegible] ἐξ ἑκάστης τῶν τριῶν γυναικ[illegible] ἔζησε μὲ ἑκάστην ἐξ αὐτῶν τρία ἔτ[illegible] χῆρος προτοῦ ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, [illegible] ἔτη κρατοῦ συζευχθῇ τὴν τρίτην γυναῖκα. [illegible] χουν δὲ ἡ τρία ζῶντα τέκνα, ἓν ἐξ ἑκάστης [illegible] ὧν αἱ ἡμέραι τῆς γεννήσεως εἰσὶ δι' ἕκαστον [illegible] μηνός. Ἡ τελευταία σύζυγός του ὑπῆρξε τρία ἔτη [illegible] γῆς καὶ ἐλπίζει τὰ ξαναπανδρευθῇ ἐντὸς τριῶν μη[illegible]

Μία αὐστριακὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει τὰς ἀκολούθους λεπτομερείας περὶ τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

«*Κατὰ τὸ 1863 ἐξεδίδοντο ἐν Αὐστρίᾳ 127 πολιτικαὶ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν 73 γερμανιστί, 6 σλαβιστί, 13 ἰταλιστί, 16 οὐγγρικὰ, 3 βλαχιστί, 2 ἑλληνιστί, 1 σλοβακιστὶ καὶ 2 ἑβραϊστί. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν μὴ πολιτικῶν ἐφημερίδων συνεπεσούρτο εἰς 215. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1862 ἐσφραγίσθησαν διὰ χαρτοσήμου 64,354, 956 ἀντίτυπα ἐφημερίδων.*»

— *Εἰς Παρίσιους ἐκδίδονται 610 ἐφημερίδες. Ἐν Ἀθήναις ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκδίδονται πλειότεραι.*

— Ἐκ τινος στατιστικῆς ἐκδοθείσης ἐν Πετρουπόλει προκύπτει ὅτι ὁ προτεσταντισμὸς ἐν Ρωσσίᾳ ἀριθμ[illegible] 1,922,777 ὀπαδοὺς μὲ 2100 σχολεῖα, αὐγαλόμενα [illegible] 110,059 μαθητάς. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι ὅτι [illegible] τεσταντικὴ προπαγάνδα ὀλίγον παρατηρεῖται, [illegible] τοῦ κλήρου, τοὐλάχιστον ὑπὸ τῆς ῥωσσικ[illegible] ἐνῶ τὸ αὐτὸ δὲν συμβαίν[illegible] γάνταν.

"ΑΥΓΗ" 14/3/1864

ΔΙΑΖΕΥΞΙ[illegible]
Βασιλικῶν

"ΑΘΗΝΑ" 21/7/1840

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐφημερίδες δημοσιεύονται εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν.

Εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἐκδίδονται καθημέραι 370 ἐφημερίδες, 12 εἰς Δουβλῖνον, 150 εἰς τὰς Ἐπαρχίας, 57 εἰς τὴν Σκωτίαν 73 εἰς τὴν Ἰρλανδίαν. Ὁ ἐντὸς ἀρίθμος τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες λαμβάνουν τὴν εἴδησιν, συμπονοῦσιν ἐκ 45 ἐκατομμυρίων φύλλων, καὶ ἡ ἐπισκολουμενος [illegible], οὗτοι γέρτης λογίζεται 90,000 δεπτιδῶν. Εἰς τὰς σημαντικὰς ἐφημερίδας δὲν ἐπελαμβάνοντο οἱ ἐδιτὰ μαλικαὶ, καὶ ἴσως ἓν ἑβδομὰς περὶ πολιτικῆς. Ἐκ τούτων ἀριθμοῦνται 6 θρησκευτικαὶ, δύο φιλολογικαὶ, μία κουρικὴ, τέσσαρες ἰατρικαὶ, δύο ἐπιστημονικαὶ, εἴκοσι. σύρματα. Ὑπάρχουν περιοδικὰ δώδεκα ἑβδομαδικαὶ ἐφημερίδες ἐλαφρᾶς φιλολογίας, καὶ μία ἀρκετομένη εἰς τὰ καταγέλια· 236 συγγράμματα μηναῖα καὶ 24 τρίμηνα, ὧν 270, ὑπεδιαιρέθησαν εἰς ἑξῆτα· 50 φιλολογίας, 48 φυσικῆς ἱστορίας, 20 ἀρχαίων τεχνῶν, 6 συρρήν, τὰ λοιπὰ πραγματεύονται περὶ ἐγωϊστῶν καὶ γεωτομίας. Ἡ διατίμησις μιᾶς τοιαύτης ἐφημερίδος δὲν εἶναι μικρὸν ἔργον. Ἀνάμεσα νὰ εἰκάσωμεν μετὰ βεβαιότητος, ἔτε εὐρωπαϊκαὶ τινες κυβερνήσεις δὲ ἔχουν τέσσαρες ὑπαλλήλους, ὅσοι εἶναι ἐπαγγ[illegible] τμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ *Χρόνου*. Αὐτὸὶ ἡ διαίρεσις τῆς ἐργασίας εἶναι εἰς τόσα, καλλὶς χεῖρες, εἰς τρόπον ὥστε καθ' ἓν στιγμὴν βάπτωμ τις ἐγγίζει τὸ πέρας τῆς ὑμιλίας του, εἶναι καὶ δεμοσευμένον τὸ κρῖτον αὐτῆς μέρος καὶ τακδεῖται διὰ τῶν ταχυδρομείων ἐ τῶν προσκαίρων. Τὸ γραφεῖον τῆς προμηνηστείας ἡμερησίας ἐφημερίδος ἔχει ἀντικοκρατὰς εἰς ὅλας τὰς ἀξιολογωτέρας πόλεις καὶ εἰς τοὺς ἐμπορικωτέρους λιμένας τοῦ πολιτισμένου κόσμου, κ ἰ ἀπὸ τὰς τὰ μέρη ταῦτα ὑπάρχουν ἐλάχιστος λόγου ἄξιαι, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ στέλλουν εἰς Δονδῖνον ἐκτάκτους ταχυδρομείου. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ *Χρόνου*, καταστὰς ἐξ ὑπερβολικοῦ πλούσιος, ἐπεχείρησε τὸ ἐνομιζε ταν, τοὺς συνδρομητάς του, τὸ τυπογραφεῖον κατάστημα, τὸ κλεῖστόν του κτλ. εἰς ἐπιτρόπους, ἵνα τὸν δίδει κατ' ἔτος τὴν μικρὰν ποσότητα 10,000 τάλλήρων!

Δίδομεν τέρας εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, δεμοσιεύοντες πρόσφατον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Δονδίνου, αἵτινες ἐκυκλοφόρησαν ἐπὶ τὴν τελευταίαν ταύτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1839.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΙ.

Πρωϊναὶ· Χρόνος, ἀντίτυπα 13, 670. Ἑωθινὸ Χρονικὸ, 5,975· Πρωϊνὸς Κήρυξ, 5,759· Πρωϊνὸς Ἀγγελὶς, 4,873· Πρωϊνὸν Ταχυδρομεῖον, 3,161· Ἀκριβὲς Δέλτιον, 506· —Ἑσπερινοὶ.— Ὥλιης, ἀντίτυπα 3,708. Ἑσπερινὸς, 3,323· Ἀστὴρ, 2,962· Κεντρικὸ Ἀγγελὶς, 1,152· Ταχυδρόμος, 1,038.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ.

Αἰὼν, ἀντίτυπα 1,767· Ἄτλας, 3,000· Ἄργος, 2,192· Αὐλικὸν Ἡμερολόγιον, 1,384· Τηλέθεγμα, 2,730· Δελτὶ Ἐφημερὶς, 1,523· Συντακτικὴ Ἐφημερὶς, 2,384· Ἐξεταστὴς, 5,540· Ἑσπερὶς, 4,192· Ἐφημερὶς Κτηνοτρόφων, 2,58· Τζὼν Βοὺλλ, 4,182· Δεικηλόγος, 1,615· Μορνίτης, 3,960· Ναυτικὰ καὶ Στρατιωτικὰ ἐφημερὶς, 1,748· Περιστερὸς Ταχυφορικὸς, Ἀγγελὶα, 5,192· Πλανήτης, 2,423· Σατιριστὴς, 3,018· Θεατὴς, 3,382· Ἐφημερὶς τῶν Μεταλλείων, 1,269· Ἐφημερὶς τῆς Ὑπομόνης Ὑπηρεσίας, 1,576· Βὸς τὸ Βλλ εἰς Δονδῖνον, 23,153· Ἑβδομαδιαὶς Ἀγγελὸς τοῦ Βλλ, 19,000· Νέος Ἀγγελὸς τοῦ Βλλ, 2,633· Βρεττανὸς 1,692· Χάρτης, 2,307· Συντηγματιστὴς, 1,348· Ἐφημεριδιστὴς, 1,7500· Ἐμπορικὴ Ἐφημερὶς τοῦ Δονδίνου, 318· Ταχυδρόμος τοῦ Μάγκ-Λάϊν, 6,484· Γεραιὰ Ἀγγλία, 1,307· Χρόνος τῶν Ἐλεγρόφωνων, 2,007· Χρόνος Κυριακὸς, 13,461· Ἑβδομαδιαὶ Χρονικὰ, 27,692· Ἑβδομαδιαὶ Ἐπιτηρογράμματα 55,963· Ἑβδομαδιαὶς Ἀληθὴς Ὥλιης, 3,219.

Ὁ νέος Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, φιλέορτος Γουλιέλμος Α΄, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ τεθνεῶτος Βασιλέως καὶ τῆς Γουλιελμίνης Λουΐζης τοῦ Μεκλεμβούργου-Στρελὶτς, ἐγεννήθη τὰς 13 Ὀκτωβρίου 1795, καὶ ἔγημε τὸ 1829 τὴν θυγατέρα τοῦ τότε Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Μαξιμιλιανοῦ Ἰωσὴφ, ἀδελφὴν τοῦ νῦν Βασιλέως τῆς Βαυαρίας. Ἐκ τοῦ συνοικεσίου αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχε γόνος. Ὁ ὑποτιθέμενος κληρονόμος τοῦ Πρωσσικοῦ Στέμματος εἶναι τὸν σήμερον ὁ δευτερότοκος τοῦ τεθνεῶτος Βασιλέως, ὁ Πρίγγιψ φιλέορτος Γουλιέλμος Ἀλεξάνδιος, ἐτῶν 43, συνεζευγμένος εἰς συνοικέσιον μετὰ τινος Πριγγιπίσσης τῆς Σαξωνίας Οὐάϊμαρ, μεθ' ἧς ἔχει υἱὸν ἐνηλικ[illegible] ἐτῶν, καὶ θυγατέρα ἐπταετῆ.

(*Ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κερκύρας*)

Κύριε Συντάκτα!

Ἰδοὺ τὰν ἐναίαν παρεδέχθη νομοθέτων τὸ Δ ἐπιστάμενος προσδρεύομενον παρὰ τοῦ Κ. Πλάδου.

Ἡ πάλαι ἐμολογία τοῦ δαιμονίου ἰσχύει τὰ μετοδιώκτη τὸν δωροδοκούμενον· τοιοῦτο ὑπὲρ ἐνὸς ἐξέδοξε κατὰ τοῦ Δ[illegible]χου μου Κ. Δ. Καφάλη. Τίσσο[illegible] ἀνευ

ΑΡΙΘ. 62–63.
ΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ 1837.

Η ΕΛΠΙΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ.

Nr. 62–63.
ERSTER JAHRGANG 1837.

DIE HOFFNUNG.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3 (15) Ἰουλίου
SAMSTAG, 3 (15) July.

ΑΡΙΘ. 89.
ΕΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η ΕΛΠΙΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1843, ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘΜ. 104 ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843. ΕΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

ΗΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

ΑΡΙΘ. 493 ΑΘΗΝΑΙ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1848 ΤΡΙΤΗ ΕΤΟΣ ΣΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Αριθ. 35. Έτος Α.

Η ΦΗΜΗ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Τιμή της συνδρομής διά την Πρωτεύουσαν Δραχ. 1 διά το έσωτερικόν Δραχ. 2 κατά μήνα. — Τιμή των καταχωρήσεων λεπτά 12 τον στίχον ανά 45 στοιχεία. — Αι συνδρομαί και λοιπαί απαιτήσεις γίνονται είς τό Γραφείον τής ΦΗΜΗΣ, όδός ΑΑΕΞΙΚΑΚΟΥ αρ. 122. Εκδίδεται δίς της εβδομάδος κατά Τετάρτην και Σάββατον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, την 3 Ιουλίου 1837. ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Έτος ΤΣ'.

Η ΤΑΧΥΠΤΕΡΟΣ

ΦΗΜΗ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Προπληρωτέα τιμή τριμηνιαία συνδρομής διά την πρωτεύουσαν Δρ. 3 Διά το έσωτερικόν κατ' έξαμηνίαν Δρ. 9 Διά το εξωτερικόν 12 προπληρωτέα.
Αι συνδρομαί και λοιπαί απαιτήσεις γίνονται είς το Γραφείον της ΤΑΧΥΠΤΕΡΟΥ ΦΗΜΗΣ, όδός Αγίου Νικολάου Ραγκαβέ.
Εκδίδεται δίς της εβδομάδος κατά Πέμπτην και Δευτέραν.

« Δεί τους περί πραγμάτων μεγάλων σκοπούντας μηδένα
» συμφέροντα λογισμόν παραλιπείν διά μηδεμίαν πρόφασιν.
(Δημοσθ. περί Συμμορ. Σελ. 187.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, την 1α Μαρτίου ΠΕΜΠΤΗ 1842.

Έτος Ζ' Αριθ. 354

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 18.

Η ΤΑΧΥΠΤΕΡΟΣ

ΦΗΜΗ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΟΛΟΓ. ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Προπληρωτέα τιμή τριμηνιαία συνδρομής διά την πρωτεύουσαν Δρ. 3· Διά το έσωτερικόν κατ' έξαμηνίαν Δρ. 9· Διά το εξωτερικόν 12
— Αι συνδρομαί και λοιπαί απαιτήσεις γίνονται είς το Γραφείον της ΤΑΧΥΠΤΕΡΟΥ ΦΗΜΗΣ, όδός Αγίου Νικολάου Ραγκαβέ
— Εκδίδεται τρις της εβδομάδος κατά Τρίτην, Πέμπτην και Σάββατον.

« Δεί τους περί πραγμάτων μεγάλων σκοπούντας μηδένα
» συμφέροντα λογισμόν παραλιπείν διά μηδεμίαν πρόφασιν.
(Δημοσθ. περί Συμμορ. Σελ. 187.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, την 4 Νοεμβρίου ΠΕΜΠΤΗ 1843.

ΕΤΟΣ Η. 1859 Αριθ. 682.

Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος κατὰ Τετάρτην, καὶ Σάββατον

ΑΘΗΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ τὴν 30ν Δεκεμβρίου 1859. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

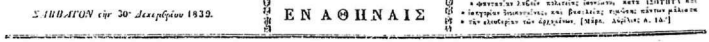
ΑΡΙΘ. 851. ΕΤΟΣ ΙΑ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1842 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 3 ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΑΡΙΘ. 2382. ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1856. ΜΑΡΤΙΟΥ 3 ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,
Ἐκδιδομένη τρὶς τῆς ἑβδομάδος.

ΑΡΙΘ. 2828 ΕΤΟΣ ΚΗ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1859 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 5 ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
Ἐκδιδομένη δὶς τῆς ἑβδομάδος.

ΕΤΟΣ Α', ΑΡΙΘ. 3. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1857. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4. ΜΑΙΟΥ.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται εἰς τὸ τυπογρεῖον τῆς ΑΥΓΗΣ.
Τιμὴ ἑτησία δρ. 12, ἑξαμηνία 6, τριμηνία 3.—Διὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας ἑτησία δρ. 16, ἑξαμηνία 8, τριμηνία 4.

ΑΥΓΗ,

Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους συνδρομητὰς τιμὴ ἑτησία δρ. 20
Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἕκαστον στίχον τῶν εἰδοποιήσεων, ἀγγελιῶν κλπ. ὁπὲρ τῶν 10 στιχ. λπ. 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ,

Ἐκδιδομένη κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

Ἔτος Δ'. ἀρ. 551. Ἀθῆναι, 1860. Παρασκευὴ 4 Ἰανουαρίου

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται εἰς τὰ τυπογραφεῖα τῆς Αὐγῆς.
Τιμὴ ἑτησία δραχ. 12 ἑξαμηνία 6. τριμηνία 3 διὰ τοὺς ἐν τῇ πόλει τευούτη.

ΑΥΓΗ

Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους συνδρομητὰς ἑτησία δρ. 24.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἑτησία δρ.16, ἑξαμηνία 8, τριμηνία 4.

Ἐκδίδεται τετράκις τῆς ἑβδομάδος.

Ἐτος Ζ'.—Αριθ. 1137. ΑΘΗΝΑΙΣ, 1864. Σάββατον.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται προπληρωτέαι ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Αὐγῆς.
Ἡμερ. ἑτησία ὀρ. 12 διὰ τοὺς ἐντεῦθεν διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὀρ. 16. Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὀρ. 24.

ΑΥΓΗ

Τιμὴ καταχωρίσεως δ' ἕκαστον στίχον τῶν διατριβῶν ἐξ 20 σελίδων λεπτὰ 20, δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν ἀπὸ ἓνα μέχρι τῶν 10 στίχων ὀρ. 2.

Ἐκδιδομένη πέντάκις τῆς Ἑβδομάδος.

Ετος Ζ'. Αριθ. 1174. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1864. Παρασκευή

ΑΥΓΗ

[Ἐντεῦθεν τιμὴ ἑτησία..... ὀρ. 12.
Εἰς τὰς ἐπαρχίας..... » 16] Ἐκδιδομένη πεντάκις τῆς ἑβδομάδος. [Τιμὴ καταχωρ. δι' ἕκαστον στίχ. λ. 20.
Δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν (10 στίχ.) ὀρ. 2.]

ΤΟΣ Α'. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΑΡΙΘ. 7.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

Δεῦτε λάβετε φῶς.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ἐς τὸ Γραφειον καὶ Ὑπογραφιον τοῦ ΦΩΤΟΣ.
Οἱ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν καταχωρίζουν
μεάν δύω κατ' ἔτος διατριβῆς, ἀφορώσας ἑαυτους ἢ
ἐπάγγελμά των. Ἐκάστην μέγαι τὸν ἀριθμὸν

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.
Δια τους ἐν τῇ πρωτευουσῃ
Ἐτησία Δραχ. 12. Ἑξαμηνία Δραχ. 6. Τριμηνία Δραχ. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταις ἐπαρχίαις
Ἐτησία Δραχ. 16. Ἑξαμηνία Δραχ. 8. Τριμηνία Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους. Ἐτησία Δραχ. 24.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Φεβρουαρίου, 1860.

ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1864. ΑΡΙΘ. 622.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις . . . . . Δραχ. 16.
Διὰ τοὺς ἐν τοις ἐπαρχίαις . . . . 20.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους . . . Φράγκ. 22.
Διὰ τοὺς ἐν τοις Ἡγεμονίαις . . . 32.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 19 Νοεμβρίου 1864.

ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1863. — ΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΩ. — ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 16

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Αἱ συνδρομαὶ ἡ Ἐλλαι αἰτήσεις ἡ στέλλονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος Πανα θηναίων εἰς Ἀθήνας, ἡ γίνονται παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις τῶν ταχυδρ. καὶ τοῖς ΚΚ. Προξένοις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1863. — ΗΜΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗ. — ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 45

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἐκδίδοται κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

Τιμὴ προπλ. συνδρ. Ἀθηνῶν ἐτησία 16 ἐξαμηνιαία 8. Ἐπαρχιῶν ἐτησ. 18 ἐξαμην. 9. Ἐξωτερικοῦ ἐτησ. 22. Τιμὴ δὲ καταχωρίσεως προπληρωτέα κατὰ στίχον λεπτὰ 20.

Αἱ συνδρομαὶ ἡ Ἐλλαι αἰτήσεις ἡ στέλλονται πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ» εἰς Ἀθήνας, ἡ γίνονται παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις τῶν ταχυδρ. καὶ τοῖς ΚΚ. Προξένοις.

ΕΤΟΣ Α'. ΑΘΗΝΑΙ, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 21 1862 ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΑΡΙΘ. 3.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διά τούς έν τῇ πρωτευούσῃ έτησία Δραχ. 12
» τούς έν ταῖς Ἐπαρχίαις » 12
» τούς έν τῷ Ἐξωτερικῷ » 20

Τό γραφεῖόν μας κεῖται κατά τήν ὁδόν ἁγίου Μάρκου ἀριθ. 188.

Δι' ἕκαστον στίχον δικαστικῶν παραρτημάτων λεπ. 8.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις, παρά τῷ Γραφείῳ μας.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, παρά τοῖς Ταχυδρομικοῖς Ἐπιστάταις. — Εἰς δέ τό Ἐξωτερικόν παρά τοῖς Κ.Κ. Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

Τιμή καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχου τῶν διατριῶν ἐξ 20 συλλαβῶν λεπ. 15.
Δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 40 στίχων δραχ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΤΟΣ Α'. ΑΘΗΝΑΙ, ΙΟΥΛΙΟΥ 12 1862 ΠΕΜΠΤΗ. ΑΡΙΘ. 41.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διά τούς έν τῇ πρωτευούσῃ έτησία Δραχ. 12
» τούς έν ταῖς Ἐπαρχίαις » 12
» τούς έν τῷ Ἐξωτερικῷ » 20

Τό γραφεῖόν μας κεῖται κατά τήν ὁδόν ἁγίου Μάρκου ἀριθ. 188.

Δι' ἕκαστον στίχον δικαστικῶν παραρτημάτων λεπ. 8.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις, παρά τῷ Γραφείῳ μας.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, παρά τοῖς Ταχυδρομικοῖς Ἐπιστάταις. — Εἰς δέ τό Ἐξωτερικόν παρά τοῖς Κ.Κ. Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

Τιμή καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχου τῶν διατριῶν ἐξ 20 στοίχων λεπ. 15.
Δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 40 στίχων δραχ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΤΟΣ Α'. ΑΘΗΝΑΙ, 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1862 ΠΕΜΠΤΗ ΑΡΙΘ. 66.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διά τούς έν τῇ πρωτευούσῃ έτησία Δραχ. 12
» τούς έν ταῖς Ἐπαρχίαις » 12
» τούς έν τῷ Ἐξωτερικῷ » 20

Τό γραφεῖόν μας κεῖται κατά τήν ὁδόν ἁγίου Μάρκου ἀριθ. 188.

Δι' ἕκαστον στίχον δικαστικῶν παραρτημάτων λεπ. 8

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις, παρά τῷ Γραφείῳ μας.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, παρά τοῖς Ταχυδρομικοῖς Ἐπιστάταις. — Εἰς δέ τό Ἐξωτερικόν παρά τοῖς Κ.Κ. Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

Τιμή καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχου τῶν διατριῶν ἐξ 20 στοίχων λεπ. 15.
Δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 40 στίχων δραχ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗ: 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1860, ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΑΡΙΘ. 68.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐτησία Δραχ. 12
» τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις » 16
» τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » 20

Τὸ γραφεῖον μας κεῖται κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Μάρκου, ἀριθ. 188.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Γραφείῳ μας. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, παρὰ τοῖς Ταχυδρομικοῖς Ἐπιστάταις. — Εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικόν, παρὰ τοῖς Κ. Ἑλληνικοῖς Πρεξένοις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδίδεται κατὰ Τέτάρτην καὶ Σάββατον.

ΕΤΟΣ Α'. ΑΘΗΝΑΙ, ΙΟΥΛΙΟΥ 12 1862 ΠΕΜΠΤΗ. ΑΡΙΘ. 41.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐτησία Δραχ. 12
» τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις » 12
» τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » 20

Τὸ γραφεῖόν μας κεῖται κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Μάρκου ἀριθ. 188.

Δι' ἕκαστον στίχον δικαστικῶν παραρτημάτων λεπ. 8.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ Γραφείῳ μας. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, παρὰ τοῖς Ταχυδρομικοῖς Ἐπιστάταις. — Εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν παρὰ τοῖς Κ.Κ. Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

Τιμὴ καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχον τῶν διατριβῶν ἐξ 20 στοίχων λεπ. 15.
Δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 40 στίχων δραχ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Φέρετέ τε εἰς τοὺς χρόνους ποῦ ἐξέδιδα τὸ Βέλος,
Κ' ἔτερπε τοὺς Ὑπουργούς μας καὶ ἡ σάτυρα κι' ὁ γέλως,
Καὶ τοῦ Μενδρεσὲ μακρόθεν μόνον ἔβλεπα τὰς θύρας,
Φέρετέ με, νὰ σᾶς γράψω ὅσας θέλετε σατύρας.
Τώρα... τρέμω μὴ μ' ἁρπάξουν καὶ κλητῆρες κι' ἀστυνόμοι,
Καὶ ἀλλάζω, φίλοι, γνώμη.

Πλὴν θὰ μ' ἔλθῃ κάμμιὰ ὥρα, καὶ θ' ἀφήσω κατὰ μέρος
Πάντα φόβον, καὶ πρὸς ὅλους θὰ φωνάξω ἐλευθέρως,
Βίς τὸν ἕνα, εἶσ' ἀγύρτης, εἰς τὸν ἄλλον, εἶσαι ψεύτης,
Βῆς τὸν τρίτον, δημοκόπος, κ' εἰς τὸν ἄλλον πρωτοκλέφτης!
Σᾶς τὰ εἶπα, ἂς μ' ἁρπάξουν καὶ κλητῆρες κι' ἀστυνόμοι,
Δὲν ἀλλάζω πλέον γνώμη.

(Ἐκ τοῦ Ἀριστοφάνους, φυλλάδιον ΚΗ'.)

—o—

ΑΣΤΕΙΑ.

Ἠρώτα τις φίλον του, ἂν ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς ἦνε λοιτικός. Καὶ γίνεται, τὸν ἀπεκρίθη αὐτὸς, ἀφοῦ εἶνε Ὑπουργὸς τοῦ *Πόντου*, νὰ μὴ ἦνε τοιοῦτος;

— Δὲν μὲ λέγεις, ἠρώτα τις ἕτερον, ποῖον νὰ ὑπαινίττεται ὁ Καζαμίας, λέγων ὅτι Ὑπουργός τις θὰ προξενήσῃ μεγάλας ΖΗΜΙΑΣ; Ἀναγραμμάτισον, τὸν εἶπεν ἐκεῖνος, τὴν λέξιν αὐτὴν, καὶ θὰ τὸν εὕρῃς.

ΑΦΙΞΕΙΣ.

Ἀφίχθησαν κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκ διαφόρων μερῶν τὰ ἑξῆς ἐπίσημα πρόσωπα· Τὸ Ψεῦδος μετὰ τῆς συζύγου του Κολακείας, καὶ κατέλυσαν εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς δημοσιογράφου. Ἡ Πολυτέλεια, καὶ διαμένει εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς χήρας. Ἡ Τρέλλα, καὶ κατοικεῖ εἰς τὴν κεφαλὴν ἑνὸς βοτανικοῦ. Ἡ Χρεωκοπία, καὶ ζητεῖ κατοικίαν. Ἡ Ἀναπαραδιὰ, καὶ κάθηται εἰς τὸ βαλάντιον τοῦ ἐκδότου τῆς Ἡμέρας. Ἡ Σπατάλη, καὶ διαμένει εἰς τὸ Ταμεῖον. Ἡ Ἀργία, καὶ φιλοξενεῖται εἰς τὴν Βουλήν. Ὁ Ὕπνος, καὶ ἐνδιαιτᾶται εἰς τὴν Γερουσίαν. Ὁ Μαρασμὸς, καὶ περιφέρεται εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ Ἀηδεία, καὶ κατοικεῖ εἰς τὸ Θέατρον. Ἡ Κλοπὴ, ζητοῦσα Κύριον, καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

Ἀνεχώρησεν δὲ οἱ ἑξῆς· ὁ Πστριωτισμὸς, ἡ Ὁμόνοια, ἡ Ο κονομ.α, ἡ Ἐλευθεροτυπία, ἡ Συνείδησις, ἡ Φουστανέλλα, ὁ Ἡρωϊσμὸς, τὰ Ἤθη, ἡ Ἁπλότης, ἡ Ἀγάπη, ἡ Εὐλάβεια, ἡ Ἀλήθεια, ἡ Τιμιότης, ἡ Ἀρετὴ οἰκογενειακῶς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὅσοι τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν μας δὲν λάβωσι τὸν 9ον τοῦτον ἀριθμὸν, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην, διότι ἕνεκα τῆς καθ' ἑκάστην μεγάλης συρροῆς νέων συνδρομητῶν, οἱ διανομεῖς τοῦ φύλλου, καὶ τοι τέσσαρες, δὲν κατόρθωσαν νὰ μάθουν εἰσέτι τὴν κατοικίαν τινῶν ἀκριβῶς.

Ὅλοι οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις συνδρομηταί μας θὰ λάβωσι τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον ἀπὸ τοὺς ταχυδρ. Ἐπιστάτας καὶ οὐχὶ ἄλλον. Ὅσοι δὲ δὲν τὸ λάβωσι, ὀφείλουν νὰ ἐγγραφοῦν ἐκ νέου εἰς τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ταχυδρ. Ἐπιστάτου κατάλογον, διὰ νὰ τὸ λάβουν. Οὗτοι δὲ νὰ μᾶς τοὺς καταστήσωσι γνωστοὺς διὰ πρώτου ταχυδρομείου.

Ὅσοι δὲ δὲν ἔλαβον τοὺς πρώτους ἀριθμοὺς τοῦ Φωτὸς, ἐκτὸς τῶν κατασχεθέντων 3, 4, 7 καὶ 8, ἂς φώσωσι σημείωσιν εἰς τοὺς ΚΚ. ταχυδρ. Ἐπιστάτας μετὰ τοῦ ὀνόματός των, διὰ νὰ τοὺς πέμψωμεν εἰς αὐτούς.

—ooo—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἄρθ. 1. Τὸ Γραφεῖον εἶνε ἀνοικτὸν πάντοτε ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

Ἄρθ. 2. Ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 5 μ. μ. εἶνε δεκτοὶ μόνον οἱ ἔχοντες ὑπόθεσίν τινα εἰς τὸ Γραφεῖον· ἀπὸ δὲ της 5 μ. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου οἱ ἔχοντες νὰ ὁμιλήσωσιν ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Συντάκτην, ἢ πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου.

Ἄρθ. 3. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ Γραφεῖον ὀφείλει, ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ Ἀριστοφάνους, ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν Συντάκτην, ἐὰν δὲ περὶ τοῦ Φωτὸς, πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον τοῦ Γραφείου.

Ἄρθ. 4. Ἀποκλείεται ἡ εἴσοδος εἰς ὅσους δὲν ἔχουν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Γραφεῖον.

Ἄρθ. 5. Τὸν Συντάκτην ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν ὁ Γραμματεύς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ Συντάκτης καὶ Διευθυντὴς
ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΑΗΣ.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΑΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΦΩΤΟΣ.

(Ὁδὸς ἁγίου Δημητρίου, συνοικία Ψυρρῆ.)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ,

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Ταχυδρομικοὺς ἐπιστάτας καὶ ἀνταποκριτὰς τοῦ Φωτός.

28/4/1860

Ἐπειδή τινες ἐξ ὑμῶν μᾶς ἐγράψατε, ἐρωτῶντες, διὰ τίνος μέσου νὰ μᾶς ἐμβάσητε τὰς εἰς χεῖρας ὑμῶν συνδρομὰς, ἂν καὶ ἄλλατε σᾶς ἐγράψαμεν, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ σήμερον νὰ σᾶς εἴπωμεν, ὅτι εἰς ὅλα τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους ὑπάρχει ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ὑπ' ἀριθ. 15099 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 10βρ.1858, νὰ δέχωνται χρήματα ἐπ' ὀνόματι ἡμῶν καὶ νὰ ἐκδίδουν χρηματικὰ γραμμάτια, ὥστε δύνασθε νὰ μᾶς ἐμβάσητε τὰς συνδρομὰς ὅλας διὰ τοιούτων γραμματίων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς ὑμᾶς ἄλλο μέσον ἀποστολῆς. Ὁ ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν Ταμεῖα, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

Ὁ Συντάκτης
ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΔΗΣ.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΔΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Ταχυδρομικοὺς ἐπιστάτας καὶ ἀνταποκριτὰς τοῦ Φωτός.

3/5/1860

Διὰ τοῦ 1 ἀριθμοῦ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, καὶ κατόπιν διὰ τοῦ ἀριθ. 46, σᾶς εἴχαμεν γράψει ἐν τῇ στήλῃ τῆς ἀνταποκρίσεως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ὡς συνδρομητὰς εἰς τὸ Φῶς, ἐκτὸς ὑπ' εὐθύνην του, ὅσους δὲν προπληρώσουν εἰς ὑμᾶς τὴν συνδρομήν των, καὶ ὅτι, ἂν ὑπάρχῃ κἀνείς καθυστερῶν τὴν συνδρομήν του, νὰ μᾶς εἰδοποιήσητε νὰ παύσωμεν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, διότι ἐπεθυμοῦμεν νὰ στηρίξωμεν τὸ φύλλον μας ἐπὶ συνδρομῶν βεβαίων, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πᾶσα μὲν ἐφημερὶς, πρὸ πάντων ὅμως ἡ ἡμετέρα, τῆς ὁποίας τὰ κατὰ μῆνα ἔξοδα ὑπερβαίνουν τὰς 1,200 Δραχμάς.

Ἐν τούτοις τινὲς ἐξ ὑμῶν, οὐ μόνον ἀμέσως τότε δὲν ἐσπεύσατε νὰ μᾶς ἐμβάσητε τὰς συνδρομὰς ὅλας, ἀλλὰ μέχρι σήμερον καθυστερεῖτε τινὰς, δι' ἃς εἴσθε ὑπεύθυνοι, καθότι, κατὰ προλεχθέντα, θεωροῦμεν αὐτὰς ὡς ἐξησφαλισμένας ἐκτὸς χειρὸς ὑμῶν. Καὶ δὲν εἶνε μὲν πολλαὶ αἱ καθυστερήσεις αὐτὰς ἀλλὰ καὶ μία μόνον ἂν ἦτο, ἤθελε μᾶς δυσαρεστήσει, διότι οὐδὲν ἐβιάσαμεν νὰ δεχθῇ τὸ φύλλον μας ὑποχρεωτικῶς, καὶ θεωροῦμεν ἄδικον νὰ μᾶς βιάζητε εἰς ἀλληλογραφίαν τοιαύτην. Διὰ τοῦτο σπεύσατε νὰ μᾶς ἐμβάσητε ὅλας αὐτὰς τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς πρὸ τῆς 6 τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς, διότι, καθὼς καὶ ἐν τοῦ προηγουμένου φύλλου σᾶς εἰδοποιήσαμεν, εἰς τὸ φύλλον τῶν προσεχοῦς Σαββάτου θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν καθυστερούντων, ἐναντίον τῆς θελήσεώς μας.

Ὁ Συντ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΔΗΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ΚΚ. Συνδρομητὰς τοῦ Φωτός.

5/51860

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐξ ὑμῶν, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ἐπληρώσατε τὴν συνδρομήν σας, ἄλλοι εἰς Ταχυδρομικοὺς Ἐπιστάτας καὶ ἄλλοι εἰς ἀνταποκριτὰς ἡμῶν, αὐτοὶ δὲ, οὐ μόνον δὲν μᾶς ἀπέστειλαν αὐτὴν, ἀλλ' οὔτε μᾶς εἰδοποίησαν περὶ τούτου, καὶ οὕτως ἐγένοντο αἴτιοι νὰ διακόψωμεν ἀδίκως τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν καλὸν, ν' ἀναγγείλωμεν, ὅτι, ὅσοι τυχὸν ἔχετε προπληρώσει, νὰ μᾶς γράψητε, διὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ σᾶς πέμπωμεν τὸ φύλλον, διὰ δὲ τῶν ἐπιστολῶν σας αὐτῶν, θέλομεν τότε τοὺς ὑπογρεώσει νὰ μᾶς ἐμβάσωσι τὰς εἰς χεῖράς των συνδρομὰς αὐτὰς διὰ πρώτου Ταχυδρομείου.

Ὅσοι δὲ δὲν προεπληρώσατε τὴν συνδρομήν σας τῆς Β'. Τριμηνίας εἰς κἀνένα εἰσέτι, καὶ θέλετε, πληρώσατέ την εἰς τὸ μεῖον καὶ λάβετε χρηματικὸν γραμμάτιον, τὸ ὁποῖον παρασταθέντες εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ταχυδρομείου νὰ μᾶς τὸ ἀποστείλῃ, θέλετε ἔχει μὲ τὸ ἀμέσως ταχυδρομεῖον τὸ φύλλον. Τοῦτο τελευταίαν φοράν.

Ὁ Συντάκτης
ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΔΗΣ.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΔΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Ταχυδρομικοὺς ἐπιστάτας καὶ ἀνταποκριτὰς τοῦ Φωτός.

30/4/1860

Εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον λήγει ἡ Α'. Τριμηνία, καὶ ἀπὸ τὸ ἑπόμενον ἄρξεται ἡ Β'. τῆς ὁποίας φύλλον δὲν θέλουν λάβει, ὅσοι δὲν ἀνενέωσαν τὴν συνδρομήν αὐτῶν ἐγκαίρως. Οὔτε ὅσοι τυχὸν ἐπλήρωσαν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς καὶ δὲν μᾶς τὸ ἐγνωστοποιήσατε, οὔτε ἀπεστείλατε τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς. Ἑπομένως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλουν οἱ συνδρομηταί μας οὗτοι νὰ ζητήσουν λόγον ἀπὸ ὑμᾶς, διότι ἡ διακοπὴ τοῦ φύλλου θὰ ἦνε ἀπόδειξις, ὅτι δὲν μᾶς ἐμβάσατε τὰς συνδρομὰς αὐτῶν.

Δι' ὅσους δὲ καθυστεροῦσιν εἰσέτι τὴν συνδρομήν των τῆς Α'. Τριμηνίας, καὶ δὲν σπεύσωσι νὰ παραδώσωσιν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς μέχρι τῆς ὅης Μαΐου, ε. ε. ἀπεφασίσθη νὰ δημοσιευθῶσι τὰ ὀνόματά των καὶ νὰ μνημονεύωνται κατὰ πᾶν Σάββατον, μέχρις οὗ ἀποφασίσουν νὰ πληρώσωσι. Διὰ τοῦτο, ὀφείλετε νὰ προσέχητε πολὺ, μὴ τυχὸν ἐκθέσωμεν δωρεὰν κἀνένα, ὅστις σᾶς ἔχει πληρώσῃ, καὶ τότε τὸ μνημόσυνον θὰ ψαλῇ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν κανοναρχοῦντος τοῦ φίλου μας Κ. Ἀνδριάδου.

Ὁ Συντάκτης
ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΔΗΣ.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΔΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ.

ΦΩΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΟΛΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογρσφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ, κατὰ τὴν συνοικίαν Ψυρρῆ, ὁδὸς 'Αγίου Δημητρίου· λήγουν δέ, ἡ μὲν Α'. Τριμηνία τὴν 31 Μαρτίου, ἡ Β'. τὴν 30 Ἰουνίου, ἡ Γ'. τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ Δ'. τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ὁ συνδρομητὴς θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον χοῦτον γίνεται δεκτός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τρὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐτησία Δραχ. 12.
» » ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 16.
» » ἐκτὸς τοῦ κράτους » 24.

Ὁ μετὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῆς Τριμηνίας ἐγγαφόμενος συνδρομητὴς προπληρώνει τὸ ἀνάλογον ταύτης καὶ ὅλην τὴν ἑπομένην Τριμηνίαν, ἄλλως τε δὲν εἶνε δεκτός.

Τιμὴ καταχωρήσεως· διὰ τας διατριβὰς ἓν λεπτὸν ἑκάστη συλλαβή· δι' ἑκάστην δὲ εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. Δρ. 3.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουλίου 1861.

Καὶ ὁ Δεῖνας, καὶ ὁ Τάδες,
Εἶτε ὅλοι μασκαράδες!

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

(Συνδρομητὴς Πατρῶν).

Πέρνω δώω ἤδη ἔτη, Κὺρ Καρύδη μου, τὸ *Φῶς* σου·
'Αλλο φύλλον δὲν διαβάζω, ἄλλοφύλλον δὲν μ' εὐφραίνει·
Πλὴν ὁσάκις νὰ πληρώσω ἔρχεται ὁ ἄνθρωπός σου,
Νὰ μὴν ἔχω παραδάκι εἰς τὴν τσέπην μου τυχαίνει!..
Δὲν μ' ἀφίνουν, ἀδελφέ μου, ἡ γυναῖκες κάθε μῆνα,
Μὲ γυμνώνουν μὲ ταῖς πούδραις καὶ τὰ κούφια κρινολίνα!

Τώρα μάλιστα ποῦ ἔξω μ' ἄφησαν τοῦ Παραδείσου,
Ἐνῷ ἤμην ὀργανόν των τόσα ἔτη, ὡς γνωρίζεις,
Ἤθελα εἰς δέκα φύλλα νὰ γενῶ συνδρομητής σου,
Ἐπειδὴ τοὺς μασκαρεύεις, ἐπειδὴ τοὺς κοπανίζεις.
Πλὴν παρὰ ἡ καρακάξαις δὲν μ' ἀφίνουν κάθε μῆνα
Μὲ τὰ νέα τους στηβάλια καὶ τὰ νέα κρινολίνα!

Μήπως χρεωστῶ μονάχα εἰς ἐσὲ τὴν συνδρομή μου·
Ἑκατὸ τὴν πᾶσαν ὥραν ἔρχονται γιὰ τὸν παρᾶ τους·
Πότε τοὺς γελῶ καὶ πότε κρύπτομ' ἀπ' τὴν ἐντροπή μου,
Καὶ ἡ κάραις μου χορεύουν καὶ γελοῦν 'ς τὴν κάμαρά τους!
Μ' ἔπνιξαν ἡ καρακάξαις καὶ μὲ πνίγουν κάθε μῆνα
Μὲ ταῖς τρίτσαις, τὰ χειρόκτια καὶ τὰ κούφια κρινολίνα!

'Αν ἐγὼ δὲν σὲ πληρώνω, ἴσως κι' ἄλλοι μασκαράδες,
Τοῦτο μὴ σ' ἀποθαρρύνῃ! βάρει, κτύπα τοὺς κηφῆνας!
'Ας σὲ φυλακίζουν· τότε τί τοὺς θέλεις τοὺς παράδες;
'Αλλ' ἐγὼ θὰ σοῦ ταῖς στείλω μετὰ ἐννενῆντα μῆνας...
Τώρα... βλέπεις πῶς μὲ πνίγουν ἡ γυναῖκες κάθε μῆνα
Μὲ τὰ ἄσπρα τους μπουρνούζια καὶ τὰ κούφια κρινολίνα!

Εἰς τὴν τσέπην μου ὁσάκις βάλλω, φίλε μου, παράδες,
Τὸ πρωὶ ποῦ θὰ 'ξυπνήσω, δὲν εὑρίσκω παραδάκι!
Μοῦ τὰ πέρνουν γιὰ καρφίτσαις, μοῦ τὰ πέρνουν γιὰ πουμάδες,
Καὶ μοῦ λέγουν, Νὰ μᾶς ζήσῃς καὶ νὰ μᾶς χαρῇς, παπάκι!
Μ' ἔπνιξαν ἡ κερακάξαις καὶ μὲ πνίγουν κάθε μῆνα,
Εἰς τὰ νέα τὰ στολίδια καὶ 'ς τὰ νέα κρινολίνα!

Τρὶς ἀνάθεμα νὰ ἔχουν, ποῦ δὲν μ' ἄφησαν καὶ πάλιν
Οὔτε πρόεδρος ἐφέτος, οὔτε Βουλευτὴς νὰ γίνω!
Εἰς τὴν ἀφοσίωσίν μου κρῖμα κρῖμα τὴν μεγάλην!
Δὲν τὸ ἤλπιζον ποτέ μου εἰς τὰ κρύα πῶς θὰ μείνω!
Μ' ἔπνιξαν ἐξ ἄλλου μέρους καὶ μὲ πνίγουν κάθε μῆνα,
Οἱ πουμάδες, τὰ μπαυμπάρια καὶ τὰ κούφια κρινολίνα!

'Αδελφὲ, νὰ σὲ πληρώσω δὲν θὰ δυνηθῶ ποτέ μου!
Πλὴν ἀντὶ νὰ σατυρίσῃς τὸν ταλαίπωρον ἐμένα·
'Αντ' ἐμοῦ ταῖς καρακάξαις πιάσε καὶ σατύρισέ μου,
Ποῦ παρᾶ δὲν μοῦ ἀφίνουν γιὰ νὰ δώσω κ' εἰς ἐσένα!
Γράψε, γράψε, εἰς τὰ χρέη πῶς μὲ πνίγουν κάθε μῆνα,
Μὲ τὰ νέα τους μπουρνοῦζια καὶ τὰ νέα κρινολίνα!..

ΣΤΗΛΗ

Τῶν

ΔΥΣΤΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ.

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ.

(Συνδρομητὴς Σύρου).

Φίλε Κύριε Συντάκτα τοῦ *Φωτὸς* τοῦ περιφήμου!
Σοῦ χρωστῶ τὴν συνδρομή μου.
Δὲν τὴν 'πλήρωσα εἰσέτι εἶνε βέβαιο, ἀλλ' ὅμως,
Καί τοι μὴ πληρώνων, μάθε, ὅτι εἶμαι *γαλαντόμος* . . .
Ἤθελα τὴν συνδρομήν μου νὰ σοῦ στείλω τὴν μισῆ,
Πλὴν μὲ συγχωρῆς, τὴν ἤπια χθὲς 'ς τὸ καπηλειὸ κρασί.

Μάθε πῶς; ἐγὼ δὲν εἶμαι σὰν τοὺς ἄλλους μασκαράδες.
Ὅπου χρεωστῶ παράδες,
Καθημερινῶς πηγαίνω κ' ἐρωτῶ, τί τοὺς ὀφείλω.
Αὔριον, λέγω εἰς ὅλους, αὔριον θὰ σᾶς τὰ στείλω.
Θἄστελλα τὴν συνδρομήν μου κ' εἰς ἐσένα τὴν μισῆ,
Πλὴν τὴν ἤπια χθὲς 'ς τοῦ Δούνια μ' ἄλλους τέσσαρας κρασί..

Σὲ παρακαλῶ, τὸ φύλλον τακτικὰ νὰ μοῦ τὸ στέλλῃς;
Καὶ πληρώνω ὅσα θέλῃς.
Μὴ γιὰ μετρητὰ τὰ λόγια τοῦ εἰσπράκτορός σου πάρῃς.
Εἶνε δυνατὸν νὰ ἤμαι ἐγὼ *φίνος κατεργάρης* ;
Ἤθελα τὴν συνδρομήν μου νὰ σοῦ στείλω τὴν μισῆ,
Πλὴν τὴν ἤπια χθὲς τὸ βράδυ εἰς τὸ καπηλειὸ κρασί ! . .

Μὲ νομίζουν ἐδῶ ὅλοι ἄνθρωπον χωρὶς πεντάρα,
Ἐνῶ ἔχω δέκα κάρα,
Δέκα κάρα μόνον ντούπιας κι' ἄλλα δεκαπέντε λίρας.
Δεκαπέντε τὴν ἡμέραν ἐξοδεύω κακομοίρας . . .
Κι' εἰς ἐσὲ τὴν συνδρομήν μου θὰ τὴν ἔστελλα χρυσῆ,
Πλὴν εἰς τοῦ Νοτιᾶ τὴν ἤπια μὲ τοὺς φίλους μου κρασί!..

Μὴ κἀνένας μὲ πειράξῃ 'ς τὸ φιλότιμον ἐπάνω !
Προτιμῶ νὰ ἀποθάνω !
Χρεωστῶ, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, καὶ μὲ κυνηγοῦσι τόσοι !
Ἀλλὰ εἶπα εἰς κἀνένα πῶς ; ἐν θέλω τὸν πληρώσει ;
Θἄστελλα τὴν συνδρομήν μου κ' εἰς ἐσένα τὴν μισῆ;
Πλὴν τὴν ἤπια χθὲς τὸ βράδυ εἰς τὸ καπηλειὸ κρασί ...

Βλέπω πῶς; δὲν εἶν' ὀλίγοι, ποῦ τοῦ χρεωστοῦν παράδες.
Κύτταξε τί μασκαράδες !
Προτιμῶ νὰ ἀποθάνω, προτιμῶ νὰ κλαῦσι κἄμαι,
Παρὰ, ὡς αὐτοί, τοιοῦτος ἀφιλότιμος νὰ ἦμαι !
Αὔριον τὴν συνδρομήν μου θὰ τοῦ στείλω τὴν μικρά,
Καὶ θὰ πιῶ καὶ 'ς τὴν ὑγειά σου, ἂν τὸ δέχεται 'ς τοῦ Κ.ᾶ !

Μὴ, νὰ ζῇς, μὲ σατυρίσῃς, μὴ, διὰ τὴν συνδρομήν μου!
Χάνω τὴν ὑπόληψίν μου !
Ἠμπορεῖ νὰ τὸ ξεχάσω, ἠμπορεῖ νὰ μὴ τὴν στείλω.
Πλὴν δὲν θέλω λησμονήσει πώποτε, πῶς τὰ ὀφείλω.
Θὰ σοῦ ἔστελλα καὶ τώρα, ὄχι ὅλην, τὴν μισῆ,
Πλὴν δὲν δύναμαι νὰ ζήσω μιὰ στιγμὴ χωρὶς κρασί . . .

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ἀξίας μεγάλης ἀπωλέσθη, τὸ εὗρεν ὁ Κ. Γ. Β. Θαμβῖσκος, ὅστις δὲν ζητεῖ κἀμμίαν ἀμοιβὴν ἀπὸ τὸν ἀπολέσαντα αὐτὸ, εἰμὴ νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα μόνον τῆς παρούσης εἰδοποιήσεως.

—o—

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ οἰκία τοῦ Κ. Β. Θαμβίσκου, κειμένη πλησίον εἰς τὸ μετόχι τῆς Πεντέλης κατὰ τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως, συγκειμένη ἐκ δωματίων ἓξ, μιᾶς ἀποθήκης, μαγειρίου καὶ ὑπογείου καὶ ἔχουσα νερὸν πόσιμον καὶ τὸ πλέον τερπνότατον.

—o—

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ εἰς Γεράνιον, ἐν τῇ θέσει Ἀνθεία, οἰκία τοῦ Κ. Εὐσταθίου Φλάμπουρα, ἔχουσα τέσσαρα δωμάτια, αἴθουσαν, μαγειρεῖον καὶ ὕδωρ πότιμον.

—o—

Τὰ πρό τινων μηνῶν ἀγγελθέντα διὰ τῆς ἐφημερίδος τὸ «Μέλλον τῆς Πατρίδος» ὡς τυπωνόμενα ἐν Βιέννῃ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ διὰ μιᾶν φωνὴν συνοδευόμενα ὑπὸ τοῦ Κλειδοκυμβάλου ἢ καὶ διὰ μόνου τοῦ Κλειδοκυμβάλου, ὑπὸ τῶν ΚΚ. Ἀλεξανδρίδου καὶ R. Rauhhartinger ἐξεδόθησαν ἤδη καὶ εὑρίσκονται ἐνταῦθα παρὰ τῷ Βιβλιοπώλῃ Κ. Σ. Πρακτικίδῃ.

Ἕκαστον σῶμα συνιστάμενον ἐκ δύο φυλλαδίων τῶν ὁποίων τιμᾶται φιορινίων 4 ἤτοι 12 σφαγικίων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰουλίου 1861.

Μ. Σ. ΠΡΑΚΤΙΚΙΔΗΣ.

—o—

ΤΟ ΕΝΤΕΛΕΣΤΕΣΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ τῆς ἐν Βυζαντίῳ μελλούσης Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ Παναγιώτου Καλευρᾶ. Ἐν Ἀθήναις 1861. Τιμᾶται Δραχμῆς.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εὑρίσκομεν πείρας πολυχρονίου ἔργον καὶ ἀπαύγασμα φρονήσεως; καὶ πατριωτισμοῦ ἀληθοῦς εἶνε ἤδη τὰ μοῦτρα μας δι' αὐτοκρατορίαν, καθὼς μᾶς κατήντησαν; Εἶνε νὰ συλλογιζώμεθα μέλλον καὶ νὰ ἐλπίζωμεν πλέον, ὕστερον ἀπὸ τοιαύτην ζωὴν ἣν ἐνεζήσαμεν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ὁ νέος ἤδη Σουλτάνος; Ταλαίπωρος Ἑλλάς ! Σ' ἐπάτησαν τὸ νερὸν τῆς λήθης, ὥστε νὰ λησμονήσῃς καὶ παρελθὸν καὶ μέλλον, καὶ ἡ ἐνεστῶσα ματωδεστέρα σὺ φυλῇ, νὰ θεωρῆσαι ἤδη ὡς ἡ ὁλαφρο-στέρα ! . . .

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ.

ΚΡΙΘΙΑΣ
Η. Παπαδόπ. . . . . 8.
ΚΟΡΥΝΘΟΥ.
Η. Κυριαζίδης . . . . . 29.
ΚΑΡΥΤΑΙΝΗΣ
Σπύλιος Παπαντώνης 21
ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ.
Ἀλέξ. Οἰκονομόπουλος 21
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ.
1. Γρηγ. Μανούσος » 18.
2. Α. Α. Παπαδιάδης » 9.
3. Δ. Καζακόπουλος » 9.
4. Σδρινόπουλος » 18.
——δρ. 54.
ΚΑΛΑΜΩΝ.
1. Δ. Λ. . . . . » 9.
2. Σ. Μ. . . . . » 5.
3. Ἱλία; Σχινᾶς . . » 18.
——δρ. 32.
ΚΟΡΩΝΗΣ.
Γ. Κ. Καλλιγᾶς » 20.
ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ.
Ἀθ. Α. Γουζούλης . . . . . » 9.
ΚΥΜΗΣ.
Μπρατινός . . . . . » 36.
ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ.
Ν. Μιχέλης . . . . . » 27.
ΛΥΧΑΙΝΩΝ.
Εὐστ. Κουτσόκουλος . . . . . » 18.
ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ.
1. Ἠλίας Βασγιόκαλης » 22,50
2. Ἀγγελάκος Δρόσος » 36.
——δρ. 58,50
ΜΕΓΑΡΩΝ.
Στέρ. Ῥάδος . . . . . » 12.
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.
Χαράλ. Ἀνεργιώτου . . . . . » 7,50
ΝΑΥΠΛΙΟΥ.
Θ. Φ. . . . . » 36.
ΠΑΤΡΩΝ.
1. Χ. Β. » 38.
2. Πέτρος Δοξῆς » 90.
3. Παναγ. Δριμάλας » 56.
4. Σπύρος Πατρινός » 56.
5. Χρῆστος Χαμαμτζῆς » 5.
6. Λεων. Πατσιάδης » 10.
7. Α. Οἰκονομόπουλος » 9.
8. Γ. Ῥετσινιώτης » 28.
9. Α. Καρβελᾶς ἢ φελός » 10.
10. Στριφτόμπυλας » 13,50.
——δρ. 315.
ΠΥΡΓΟΥ.
1. Σ. Θ. » 23,50
2. Ἀντ. Κλοκώνης » 23,50
——δρ. 47,00
ΣΠΑΡΤΗΣ.
1. Α. Σταϊκόπουλος » 36.
2. Ἀθ. Γκουζούλης » 9.
3. Χρ. Δούκας » 25,50.
——δρ. 70,50
ΧΑΛΚΙΔΟΣ.
Παπαδημήτριος Σαραβέλας » 13,50
ΤΗΝΟΥ.
Ἰω. Γεωργαντόπουλος » 18
ΧΙΟΥ.
Ἀντ. Συριώτης » 7.
ΚΑΛΑΜΠΟΛΕΩΣ.
Δ. Οἰκονόμος » 31.
ΚΥΔΩΝΙΩΝ.
Στέρ. Σεβαστός » 31.
——δρ. 1269,00
(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅσοι μᾶς πλήρουν πληροφορίας περὶ τῆς κοπῆς τοῦ τῶν ἀγωτέρω, ἀξίας πρὸς ἑκατερακόσια, θὰ λαμβάνωσι τὸ φέλλον ἐπὶ τριῶν μήνας δωρεάν.

Ὅσοι μᾶς πλήρουν πληροφορίας περὶ τῆς κοπῆς τοῦ τῶν ἀγωτέρω, ἀξίας πρὸς ἑκατερακόσια, θὰ λαμβάνωσι τὸ φέλλον ἐπὶ τριῶν μήνας δωρεάν.

τὸν τῶν ἐφημερίδων τὸ ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐνοικίου ζῆ ἡ ἐπιθέσεως ... ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὸ ἄλλο, ἕως ἡ ἐπιθέσεις τοῦ τὰ μαχαίρια ἀπολύσῃ δυσπιστίαν ἀλλήλων, ἀλλ' ἀνιαρὸν τὸν πατρικὸν ἐπιχειρεῖν εἰδωμεν γαίνεται εἰς ἀπόλαυσιν ὁμοίως ἐπιτηρεῖται ἐπὶ ἕλλον θείαν ἀρχήν, ἐπίφοβον δι' ὅσους ... ἐγγυᾶται, ὥστε τὸ ἐξῆς ... τὰ κύματα χηρεύει.

τὸ μὲν τοὺς ἐπιφανεῖς, ἀπραμιλὸ τὴν ἐπιχείρησιν με μάλιστα ἐξῆς τὰ ἐσχάτου τὴν ἀπάντων τῶν ἐφημερίδων τὰς ἐπιφανείας τὰς ἐπιφέρουσι τὰ ἀπολὺ τὰ ἐσὲ τῆς κτητικῆς ἐκείνης ἐπὶ αὐτὸς σοῦ του.

Ι.

ξιώτης Κρῆνος.

ΙΜΒΡΑΚΑΚΗΣ.

ΙΙ.

ἐς τὸ ἐξάκτωμον φέλλον

τὸ Φῶς, ἐστέλλομεν ἐς τακτοποίησιν τοῦ τὸ εἶδος νὰ λέβουν δὲ αἱ τὰς ἑξῆς ἐφημερίδας, ἡ τοῦ Κλέφτου.

ἰκαὶς καὶ Ἀκρόπολιν τὸ ἐκάστης ἐσυρχίς

ωσις δύνεται νὰ διατοῦ μὲ ὃν πλεῖο τῶν

τε χρεωτὲς ἐδόλες τοῦ ρόφη ἀνὰς τὰ κύ-

τοῦ Φῶτὸ νὰ διάγωσι εἶδος τὰ τρὶς διατρα- καὶ πωλούμενά των, ρουν, ἀνάγ κατ' ἔτος

ήμας δὲ δὲν 40 ὧν τὰ πάσων τὰ διάγων καὶ τρόφων καὶ ἀνδρῶν . ἐξ εἶδος των, εἰς ἃ ας τῆς Μικῆς των νὰ

ἐκ τῶν Σφαδίων ἀφορῶν καταχρωτὴς ἐς τον, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐκ.

ωτα δὲν ἐφημέρωσι τοι ἡ θεία Ἐφημερὶς ἐ εἰρήκαμεν εἰς, διὶ τὸ ωσι ἀγρυπνίας εἰς τὰς ἐπιθέσεων ἀφῶν τὰς εἶδος τακτικὰ καὶ σιγὴ ἐς καὶ κατὰ τάξιν, νὰ ἀπὸ τὴν ἐπιθεσιν τοῦ ἐπθέσεων τοῦ, ἡ σφρ- Μικῆς ρωδιάδων, Μέσης ἐσ ἀνεμίστου νὰ ἀπόλλη ἐ εἰς ἄλλα μέρος εἰς τὰ μικὴς, ἐβουλεύς ἀφρατα. ωσιν τοιαῦτα.

ἐ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐς τοὺς τῶν ἐν τοῖς

καὶ ἐξουσιάζονται ἀπὸ Ἕλληνος ἐκείνης παρὰ τοῦ Ἕλληνος ἐκείνου τοῦτον. Ἐπειδὴ, καὶ οὗτοι πῶς καὶ ἐξ τῶν μεταζύ- ων δὲ ἐξ, φύλαξ τῶν ἀνδρῶν νὰ πλέγεται, ἀμὰ ἐκείνοι ὅστις ἐρωτᾷ παρὰ τοῦ ἐπιτάσσει καὶ τῶν μονιτῶν νὰ ἐρωτᾷ.

ε.) Ὅταν τὶς τῶν ἐκ τοῦ Κλέφτου ἐπιτάξῃ εἰς τι ἐξαίρετον, νὰ ἐκλέγεται παρὰ τοῦ Ἐπιτετραμμένου Διανεμητῶν. φύλ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἡ ἐπιστασία, αὐτὸς νὰ ἔνε καὶ πρόεδρος, καὶ ἀναγνώστης, καὶ Εὐαγγελιστὴς, ὁ δὲ ἐγκλειστος νὰ χρίῃ ἐπιλέγει νὰ βάζῃ τοῦ μεταξὺ ἐκ τῶν ἐπιτετραμμένων του, καὶ ὅταν γίνῃ ἡ ἐκλογὴς αὐτὴ, νὰ ἀναγράφεται εἰς τὸν Ἱερὸν Σύνδεσμον ἐν ἐπ. κλεισὶ ἡ ἐκλογὴς γίνῃ κατὰ, ν' ἀναγράφεται καὶ εἰς τὸ· Ἅγιον Ὄρος, κἀκεῖθεν ἐπιστρέφεται ἡ ἐκλογὴς εἰς τὸν Ἱερὸν Σύνδεσμον, καὶ τότε ἡ ἐξουσία ἡ κλεισὶς, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀναγνώστου.

ιε.) Ἕκαστος κελλίου ὅταν προσέρχεται νὰ λάβῃ Ἀρχιερατικὸν λειτουργίαν, θὰ δίδῃ τὰ κάτωθι ὠνομασμένα παρὰ καὶ εἶναι ἀργ. εἰς τὸν Ἀρχιμάνδρ. καὶ ἀνὰ δύο ἀργ. πρὸς τοὺς τρεῖς νελλειτουργοὺς Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἓξ ἑκάστου ἀργ.

ιϛ.) Ὅταν τὶς τῶν ἐκ τοῦ Κλέφτου ἀναζητήσῃ ἀπολειχθῇ ἐπὶ τριῶν μαρτύρων, ὅτι ὑπέπεσεν εἰς ἐγκλημα, καλυπτοῦν τῆς Ἱερωσύνης νὰ κελλιώτου, καὶ νὰ μὴν λαμβάνῃ σύδεν μισθὸν, ἢ δι' εἰς ἀσύνου, ἢ χάσι ἀδικους ἀπὸ τινα ἐκλέπουν ἢ χαμένον, νὰ λαμβάνῃ τὸν ἕξαρο μισθὸν πρὸς συντέρνον του.

Σημειοῦμεν δὲ, ὅτι δίκαιον ἐστὶ νὰ καταστῶσιν καὶ ἐγκρίθῶσιν διὰ νὰ γένωσι Μέρος τοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴ 2 Ὀκτωβρίου 1864

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
Διδάσκ.

ΣΤΗΛΗ ΣΤΕΡΕΩΤΥΠΟΣ.

ΤΩΝ

ΔΥΣΤΡΟΠΟΥΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ παρὰ πόδας ἐγκεκριμένοι συνδρομηταὶ τοῦ Φωτὸς, ὅτι, ἐὰν δὲν μᾶς ἀποστείλωσι τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν των (τοῦ Ἔτους 1863) ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ δημοσιεύσωσι εἰς πᾶν φύλλον τὰ γρωσὶ αὐτῶν ὀνόματα, ἀπὸ τὴς 40 Νοεμβρίου ε. ε. ὁ' ἀρχίσωμεν καὶ νὰ στυρίζωμεν κατὰ κλέφτ. ἕκαστον ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ δὲν θὰ παύσωμεν, μέχρις οὗ ἀποτίσωσι τὰ χρέη των.

ΑΙΓΙΟΥ.

1. Γ. Καρσάκης	ἀργ.	24.
2. Ν. Κωνσταντινίδης	»	27.
3. Σ. Οἰκονομόπουλος	»	27.
4. Γ. Σαμαρτόπουλος	»	19,50
5. Γ. Λέκας	»	5.
6. Γ. Ἀσημακόπουλος	»	7,50
7. Π. Βασιλειόπουλος	»	9.
8. Ν. Νικολαΐδης	»	18.
9. Α. Πολυδωροπουλος	»	4,50
10. Χ. Παναγιωτόπουλ.	»	13,50
11. Α. Παπαγιαννόπουλ.	»	9.
	——δρ.	164,00

ΑΡΙΟΥΣ.

1. Ἰω. Λεμπέλης	»	9.
2. Παπαδημ. Οἰκονόμ.	»	9.
	——δρ.	18.

ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΗΣ.

Ἀντ. Κατσούρας	»	9.

ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Σκυρ. Παπαναστασίου.	»	21.

ΑΝΔΡΟΥΣΗΣ.

1. Κ. Κυριαζόπουλος	»	21
2. Φιλ. Κ. Μέτρος	»	5
	——δρ.	26.

ΑΚΡΑΤΑΣ.

Π. Δαμαντόπουλος	»	9.

ΒΟΝΙΤΣΗΣ.

1. Σ. Α. Μπαστρικώτης	»	9.
2. Ἀντώνιος Ἀποστόλου	»	36.
	——δρ.	45.

ΓΑΣΤΟΥΝΗΣ.

1. Ἀναγ. Νταλιάνης	»	56.
2. Διον. Κοτσώνης	»	20.
	——δρ.	76.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,

Ο ΑΙΩΝ.

Ὑψώσαμεν χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τὸν Ὕψιστον Θεὸν, καὶ τὴν κραταιὰν ἀντίληψιν τούτου ἐπικαλεσθέντες, ἐρρίψθημεν θαρραλέοι εἰς τὸ στάδιον Ἀγῶνος, παραδόξου ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς, καὶ νέου ὡσπερεὶ πολὺ εἰς τὸ ἀποτέλεσμά του. Ἡ κυοφορήσασα εἰς τὰ πνεύματα ὅλων ἰδέα τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἤνωσε πρῶτον τὰ ἄλλως φρονήματα ἀντίθετα στοιχεῖα, ὡθήγησεν ὅλους ἔπειτα εἰς τὰ πεδία τῆς δόξης, καὶ ἀνεμάχλευσε τὸν πρὸ αἰώνων ἀνεγειγερμένον κολοσσὸν τοῦ Δεσποτικοῦ δεσποτισμοῦ. Ὀλίγας παρῆλθε καιρὸς, καὶ τῶν νικητικῶν ὅπλων ἡ κλαγγὴ ἀνήγγειλε τὴν μεγάλην ἐλπίδα μιᾶς τόσον ἀνελπίστου, ὅσον δυσκόλου, ἐπιτυχίας.

Τοιαύτη χαρακτηρίζεται τοῦ Ἐθνικοῦ Κινήματός μας ἡ πρώτη ἐποχή: ἐποχὴ προσφιλὴς, ὡς γόνιμος τόσων μεγάλων συνεπειῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν ζηλότυπον Διπλωματείαν καὶ ὡς πρὸς τὴν τεράστιον τύχην τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ πάντα ὑπῆρξαν τὰ αἴτια, ὅσα προεκάλεσαν τὰ μετέπειτα συνεχῆ δυστυχήματα; Ποῖος δαίμων κακῶν ἐβάσκανεν ἀναρρίψας τὰς πολεμικὰς προόδους; Ποῖον καταχθόνιον πνεῦμα ἤνοιξε τὰς πύλας τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἐχθρούς της, καὶ κατέζησε τὸν Πόλεμόν της ἀμετάπτωτον καὶ τοῦτον ἀνίσχυρον; Αἱ ἐν τῷ μέσῳ τῆς προοδευτικῆς εἰλικρινείας ἀναφανεῖσαι Στάσεις, καὶ ὁ ἀπ' αὐτὰς ἀπορρέυσας ὀλέθριος δογματισμός.

Ἐπὶ ἑνέα ἔτη στέκεται ἡ εὐρύχωρος Τουρκία ἕνεκα τῶν ἀλλεπαλλήλων ῥαπτολογιῶν της, καὶ μὲ τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον εἰς τὰς χεῖρας ἐσφενδόνιζεν κατὰ τῶν Ἑλλήνων τὸν θάνατον καὶ τὴν καταστροφήν· ἀλλὰ μήτε αὐτὴ, μήτε ἡ συμμαχία ἄλλων πολλῶν δυσχερειῶν, ἴσχυσαν νὰ τοὺς βλάψωσι τόσον, ὅσον αἱ σπαράξασαι αὐτὰ τὰ σπλάγχνα των στάσεις, καὶ ὁ ἀνίερος ἐν γένει δογματισμός. Χεὶρ κραταιὰ, ὡς ἐκείνη τοῦ ἐπουρανίου Πλάστου μας, χεὶρ εὐεργετικὴ, ὡς ἐκείνη τῶν εὐλαβῶν Συμμάχων, ἠδυνήθη νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ ναυάγιόν της, καὶ νὰ ἀναγράψῃ τὴν πολιτικήν της τύχην εἰς τὰς πλάκας τῆς αἰωνιότητος διὰ τῆς εὐκτείας ἀναγορεύσεως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πολυσεβάστου ΟΘΩΝΟΣ ὡς Βασιλέως ἐπὶ τοῦ νέου Θρόνου.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν ταύτην! τίς ἤλπιζε νὰ ἴδῃ καὶ πάλιν ζωογονούμενον τὸν δογματισμὸν, καὶ ὑποβάλλοντα τὸ καταστρεπτικὸν των στάσεων πνεῦμα; Τίς εὐθύρει συναπὸ τὴν ἀνατολὴν τῶν πρώτων σκηνῶν τῆς συκοφαντίας, τῆς καταδρομῆς καὶ τῆς ἀπιδείας; Τίς ἠδύνατο καὶ νὰ φαντασθῇ κἂν, ὅτι κατὰ τῶν γενικῶν βελτιώσεων θέλουν προβάλλεσθαι φράγματα, τὸ ἓν κατόπι τοῦ ἄλλου, μεταξὺ Ἔθνους καὶ Βασιλέως;

Τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος ὑπῆρξαι γενόμενοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς του, ἀνώτεροι ὅλων τῶν ἰδιαιτέρων περιπετειῶν, ὁσάκις πρόκειται χρεία περὶ τοῦ ὅλου, ὁμολογοῦμεν, σύμφωνοι μὲ τοὺς φρονίμους καὶ εἰρηνικοὺς τῶν συμπολιτῶν μας, μ' ὁποίον πάντοτε εἴδομεν πόνον καρδίας τὰς ὀλεθρίους κινήσεις τοῦ δογματισμοῦ καὶ τὴν κορυφωθεῖσαν τύφλωσιν τῶν ἀντιπολιτευομένων του ἐπὶ γενικῇ βλάβῃ. Ἀναδεχόμεθα διὰ τοῦτο νέον ἀγῶνα, ἐκδίδοντες Ἐφημερίδα Πολιτικὴν, καὶ θέλομεν εἶσθαι ἐντελῶς ἱκανοποιημένοι, ἐὰν εὐτυχήσωμεν νὰ δειχθῶμεν ὠφέλιμοι ἐν μέρει διὰ τῶν εἰλικρινῶν ἐξηγήσεων καὶ παρατηρήσεών μας. Αὗται, κύριον σκοπὸν ἔχουσαι, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προφυλάττωσι τὸν λαὸν ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς πάντοτε διασπορὰς τοῦ δογματισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ μέρους νὰ ῥωτίζωσι τόσον τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ, ὅσον καὶ τὸν ἔξω Κόσμον περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους,- θέλουσι χρέζεσθαι περὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἔρευνα διαφέρει τὴν τύχην τοῦ Ἔθνους καὶ αὐτῆς τῆς Ἐξουσίας.

Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δὲν θέλομεν ἐπεμβῆ εἰς προσωπικότητας. Ἔργον ἡμῶν θέλει εἶσθαι ἡ πολιτικὴ διαγωγὴ ἑνὸς ἑκάστου, αἱ περὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων ἐξετάσεις, καὶ αἱ μὲ τὸν σοβαρὸν χαρακτῆρα τοῦ Δημοσιογράφου συμβιβαζόμεναι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ὑπουργείου. Τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ὀρθῶς ἐννοουμένης ἱκανότητος ἐπαινέται θέλομεν εἶσθαι, εἰς ὅποιον ἀνεξαιρέτως τὰς ἀπαντήσωμεν πρόσωπον· καὶ ἐκ τῶν πολιτικῶν μας ῥίζων δὲν θέλει μᾶς εὑρεῖ ὁποιοσδήποτε συναγόρους τῶν ἀλόγων ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς ζημιώδους διαγωγῆς του πρὸς τὸ δημόσιον. Ἀκεραιότης Θρησκείας, Βασιλείας καὶ Πίθικῆς, ἰδοὺ τὸ καθολικὸν σύνθημα τῆς διαγωγῆς μας.

Εἰς τῆς ἑβδομάδος, εἰς μέγα φύλλον, καὶ εἰς μόνην πρὸς τὸ παρὸν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐκδιδόμενος, ὁ Αἰὼν θέλει περιέχει συνήθως·

Α. Πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους διοίκησιν, τὰς οὐσιωδεστέρας εἰδήσεις, καὶ καταστάσεις ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Β. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς Νομοθεσίας μας, ἐξαγομένας ἀπὸ τὴν ἐφαρμογήν της.

Γ. Φιλολογίαν καὶ Ἐπιστημονικὰ Δοκίμια.

Δ. Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν εἰδήσεων.

Ἡ ἐτησία πληρωμὴ προσδιορίζεται διὰ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Ἰονικὸν Κράτος, ὡς καὶ διὰ τὰς ἄλλας Ἐπικρατείας, εἰς Δίτλα 6.

Οἱ Συνδρομηταὶ θέλουσι διευθύνεσθαι ἐν Ἀθήναις πρὸς τὸν Ἐκδότην, ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἐπαρχίαις πρὸς τοὺς Ἐπισάτας τῶν Ταχυδρομείων, καὶ ἐν ταῖς ξέναις Ἐπικρατείαις πρὸς τοὺς ΚΚ. Προξένους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1838.

Ι. ΦΙΛΗΜΩΝ.

ΕΤΟΣ Α'.] ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΑΡΙΘ. 5.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Εἰς τὸ Γραφειον καὶ Τυπογραφειον τοῦ ΦΩΤΟΣ

Οἱ προπληρώνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν καταχωρίζουν δωρεὰν δύω κατ' ἔτος διατριβὰς, ἀφορώσας ἑαυτοὺς ἢ τὸ ἐπάγγελμά των, ἑκάστην μέχρι τῶν 10 στίχων.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΠΡΩΤΕΑ.
Δια τους ἐν τῇ πρωτευούσῃ
Ἐτησία Δραχ. 12. Ἑξαμηνία Δραχ. 6. Τριμηνία Δραχ. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
Ἐτησία Δραχ. 16. Ἑξαμηνία Δραχ. 8 Τριμηνία Δραχ. 4
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους Ἐτησία Δραχ. 24

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1860.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅσοι τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν μας δὲν λάβουν τὸ ἀναχεῖρας φύλλον, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι, διότι, ἔνεκα τῆς πληθύος τῶν συνδρομητῶν, πολλὰ ὀνόματα παρελείφθησαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, ὥστε εἰς τινας δὲν ἀπεστάλη οὔτε τὸ πρῶτον φύλλον.

Ἐπίσης καὶ ὅσοι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μᾶς ἔπεμψαν ἀγγελίας μὲ τὰς ὑπογραφάς των καὶ δὲν ἔλαβον φύλλον, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι διὰ τῶν ΚΚ. ταχυδρομ. ἐπιστατῶν, διότι καὶ εἰς αὐτὰς παρελείφθησαν πολλὰ ὀνόματα διὰ τὸ δυσανάγνωστον τῆς ὑπογραφῆς των.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ.

Μία ἀπὸ τὰς ἀξιομέμπτους πράξεις τῆς Κυβερνήσεως εἶνε καὶ ἡ κατ' ἔτος γενομένη σπατάλη 40—50 χιλιάδων Δραχμῶν διὰ νὰ ἔχωμεν Ἰταλικὸν Θέατρον ἐν Ἀθήναις, νὰ διδασκώμεθα τὰς κακοηθείας τῆς μιᾶς παραστάσεως, νὰ γευώμεθα τὴν ἀηδείαν τῆς ἄλλης, καὶ νὰ βλέπωμεν νὰ βεβηλοῦν τὸν ἱερὸν τόπον τῆς Μελπομένης καὶ τῆς Θαλείας ἐκτρώματα τῆς Ἰταλίας καὶ γυναῖκες τῆς τελευταίας τάξεως. Εἴμεθα ἐκ τῶν πρώτων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχωμεν θέατρον, ἀλλὰ θέατρον ἑλληνικὸν, θέατρον ἐθνικὸν, τὸ θέατρον ἐκεῖνο τῶν προγόνων ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀνεφλέγετο ὁ πατριωτισμὸς, ἐμορφοῦντο τὰ ἤθη καὶ ἐδιδάσκετο ἡ γλῶσσα. Εἶνε κατάρα, φαίνεται, καὶ τοῦτο εἰς τὸ ἔθνος, εἰς τὴν γῆν τῶν διδασκάλων τοῦ Δράματος, εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἐφευρετῶν τοῦ Θεάτρου, νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐθνικὸν θέατρον, ἀλλὰ νὰ πληρώνωμεν διὰ νὰ τέρπουν κατ' ἔτος τὰς ἀκοάς μας Ἰταλικοὶ βάτραχοι, καὶ νὰ εἰσάγεται ἡ διαφθορὰ καὶ κακοήθεια. Αἱ σκιαὶ τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοροκλέους καὶ Ἀριστοφάνους ἔφυγον ὠχριῶσαι καὶ διὰ παντὸς, ὅταν εἶδον ὑπὸ τὰ ἱερὰ αὐτῶν τεμένη νὰ λαρυγκίζουν εἰς ξενικὴν φωνὴν πρόσωπα ξένα καὶ δυσειδῆ, τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα ἐξωρισμένον ἀπὸ τὴν σκηνὴν καὶ τὸν κοθόρνον εἰς χεῖρας ἄλλων.

Τὸ Θέατρον ἦτον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδόξασε τοὺς προγόνους ἡμῶν· ἦτο τὸ σχολεῖον τῆς μορφώσεως τῶν ἠθῶν, καὶ ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηνῶν ἐπλήρωνε τοὺς ἀργοὺς πολίτας διὰ νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτό. Σήμερον ἡ φιλοτιμία τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος ἐξέλειπε, καὶ ὡς δέλεαρ μᾶς φέρουν κατ' ἔτος τοὺς Ἰταλοὺς διὰ νὰ μᾶς ἐξαχρειώνουν καὶ ληστεύουν. Ὁ Κουντουριώτης, ὁ Βότσαρης, ὁ Μιαούλης καὶ ὁ Ζαΐμης, εἶνε υἱοὶ ἡρώων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Αὐτοὶ ὤφειλον παρὰ πάντ' ἄλλον νὰ ἐπιθυμοῦν τὴν σύστασιν ἑλληνικοῦ Θεάτρου καὶ νὰ τὴν κατορθώσουν, ὡς ἔχοντες τὸ πρῶτον συμφέρον, νὰ φανοῦν ἐπὶ σκηνῆς τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν πατέρων των, νὰ ἀνεγερθῇ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, καὶ νὰ ἀναδειχθοῦν μιμηταὶ αὐτῶν μίαν ἡμέραν καὶ ἐκ τῆς νέας γεννεᾶς. Εἶνε λυπηρὸν, λυπηρότατον, νὰ ἔχῃ τις νὰ γράψῃ

ΑΓΓΕΛΙΑ

Θέλει δημοσιευθῆ ἐν Λονδίνῳ εἰς τὴν καθομιλουμένην τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ παρόντος ἔτους ὁ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, ἐφημερὶς πολιτικὴ, δικαστικὴ, ἐμπορικὴ, φιλολογικὴ, ποικίλη καὶ μετὰ εἰκονογραφιῶν.

Ἕκαστον φύλλον της, μεγίθους τοῦ σχήματος τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν, θέλει σύγκεισθαι ἐξ 24 σελίδων μετὰ τεσσάρων στηλῶν καὶ πίπτωσιν ὥστε

Ὁ Βρετανικὸς Ἀστὴρ θὰ ἐξέρχεται τῶν πιστηρίων ἑκάστην Πέμπτην, ὥστε νὰ στέλληται εἰς τὴν Ἀνατολὴν κτλ.; διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου.

Τὸ πολιτικὸν μέρος θέλει διαιρεῖσθαι εἰς τρία διακεκριμένα μέρη:

α.) Τὰ κύρια ἄρθρα, ἀφορῶντα τὸν πολιτικὸν νοῦν τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

β'.) Τὰ νομοσχέδια ἐκεῖνα καὶ τὰς ὁμιλίας καὶ συζητήσεις τῶν Ἀγγλικῶν βουλῶν, τῶν βουλῶν τῆς Ἀμερικῆς, Γαλλίας, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν, τὰ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπογραμμὸς πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν κρείττονα ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος μας, πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἔθνους.

γ'.) Τὰς εἰδήσεις, καὶ τὰ τηλεγραφήματα ὅλων τῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης, Ἀμερικῆς, Ἰνδιῶν, Κίνας, Αὐστραλίας, ἢ μᾶλλον τί λαμβάνει χώραν εἰς τὸ λοιπὸν τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

Τὸ Λονδῖνον εἶναι ἡ ἑστία τῶν εἰδήσεων· καὶ ὅστις ἀναγινώσκει τὸν Ἀγγλικὸν Χρόνον καὶ τὰς ἄλλας Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, μόνος ἐκεῖνος δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ὁποία τερπνὴ καὶ ἀπέραντος σχολὴ εἶναι τὸ μέρος τοῦτο.

Τὸ δικαστικὸν μέρος εἶναι τὰ μυθιστορήματα τῆς ἐφημερίδος, ἢ μᾶλλον ἡ ἀντιγραφὴ τῶν κοινωνικῶν τούτων. Ἡ Δίκη τοῦ ἀναγνώστου Ἰατροῦ δεικνύει καὶ τὸ ὕφος, καὶ τὴν περιγραφὴν, καὶ τὸν τρόπον τοῦ διεξέρχεσθαι μίαν δίκην. Θέλει διαιρεῖσθαι εἰς τρία ἴσως μέρη.

α.) Τὰ καθημερινὰ πταίσματα δικαζόμενα ὑπὸ τῶν λεγομένων, Κριτῶν, μέρος διασκεδαστικὸν, καὶ συγχρόνως σπουδαῖον, διότι ἐν αὐτῷ θὰ κατοπτρίζηται ὁ βίος τοῦ ὄχλου, καὶ τὸ ἀστυνομικὸν σύστημα ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς τιμῆς καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἑκάστου πολίτου.

β'.) Τὰ κακουργήματα, ἀνάλυσις ἐπιστημονικὴ τῆς πράξεως, καὶ περιγραφὴ θαυμασία τοῦ ὀρκωτικοῦ συστήματος, τῆς ἰσχυος τοῦ νόμου, καὶ τῶν διακεκριμένων ῥητόρων τῆς ἡμέρας.

γ'.) Αἱ δίκαι τῶν διαζυγίων, ἔτι περιεργότερα ἀνάγνωσις, πλὴν καὶ πιστότερα καὶ ζωηροτέρα περιγραφὴ τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος, καὶ τῶν βάσεων τοῦ συζυγικοῦ βίου, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ἠθικότης καὶ εὐημερία ὁλοκλήρου τῆς Κοινωνίας.

Τὸ φιλολογικὸν μέρος θέλει περιέχει βιογραφίας, περιγραφὰς, ταξείδια, βοτανικὰς καὶ ζωολογικὰς ἐκθέσεις, ὡραίας τέχνας, περιηγήσεις, τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν νέων συγγραμμάτων, καὶ τὴν θεατρικὴν καὶ δραματικὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων.

Εἰς τὸ ἐμπορικὸν μέρος ὁ ἔμπορος θέλει εὑρίσκει μακρὰ τιμολόγια τῶν διαφόρων εἰδῶν, τὴν ἐμπορικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀγορῶν Ἀμερικῆς, Ἰνδιῶν, Αὐστραλίας, καὶ τῆς Εὐρώπης· τὰς παρακαταθήκας καὶ προβλέψεις τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ναυτιλίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, καὶ τέλος τὸ χρηματιστήριον καὶ τὰ ἰδιαίτερα δάνεια, καὶ τὰς συναλλαγὰς τῆς ἑβδομάδος, ἅπερ εἶναι τὸ θερμόμετρον τοῦ ἐμπορίου.

Ὑπὸ τὴν λέξιν Ποικίλα, περιλαμβάνομεν τὰ ἐπιστημονικὰ μέρη, δηλ. τὰς ἀνακαλύψεις τῶν τεχνῶν, τὰς τελειοποιήσεις τούτων, τὰς τελειοποιήσεις τῶν ἐργαλείων, τας νέας ἐφευρέσεις, τ' ἀξιέλογα τῆς ἡμέρας, τὰ βιομηχανικὰ ἔργα, τὰ ἐργαστήρια τῶν σχολείων, καὶ τέλος πλῆθος ἄλλων ἀορίστων ἀντικειμένων, ἅτινα σχηματίζουν τοὺς μεγάλους τούτους κόσμους.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Βρετανικοῦ Ἀστέρος δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο εἰμὴ νὰ γείνῃ ὡς ὀχετὸς τῶν φώτων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀνατολικὴν, καὶ ἐξ ἄλλου νὰ κατασταθῇ ταύτην αὐθις γνωστὴν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἐν παρόδῳ δ' εἰδοποιοῦμεν, ὅτι πρὸς τακτικὴν δημοσίευσιν τῆς εἰρημένης Ἐφημερίδος, ἤδη τὸ πρῶτον συσταίνεται Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον ἐν Λονδίνῳ, κτλ ὅτι δίκα εὑρεῖ; μεταφρασταὶ, εἰδήμονες ἕκαστος εἰς τὸν κλάδον του, θέλουν ἐργάζεσθαι ἐπὶ ταύτης.

Ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος ταύτης, ἐκτὸς τῆς παπυρωμένης ὕλης αὐτῆς, θέλει περιέχει καὶ 15—25 εἰκονογραφίας μεγάλας· καὶ μικρὰς ὡς ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ.

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῶν 1248 σελ. τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος προσδιορίσθη ἀντὶ τριῶν Γκινέων, ἢ τριῶν λιρῶν καὶ τριῶν σελινίων κατ' ἔτος, προπληρωτέων εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ πρώτου φύλλου.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως παρ' ἅπασι τοῖς πρακτορείοις τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας, ἢ δι' ἐπιστολῆς προπληρωτέας πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ Κύριον EDMUNS, 19, London-street, Fenchurch street.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία ἐγγυᾶται τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐπὶ δύω ἔτη.

Δημοσιεύοντες τὴν παροῦσαν ἀγγελίαν παρακαλοῦμεν τὸν φιλαναγνώστην νὰ μὴ τὴν ἐκλάβῃ ὡς δίσκον ἐλίου ὅπως ῥίψῃ τὸν ἐρανόν του. Τοὐναντίον ἐννοοῦμεν νὰ τῷ παράσχωμεν πρᾶγμα, πολὺ ἀνωτέρας ἀξίας τῆς πληρωμῆς του. Ἐννοοῦμεν νὰ φέρωμεν εἰς τὴν ἀγορὰν ὕλην, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος, αὐθορμήτως ν' ἀγοράσῃ δι' ἑαυτὸν καὶ τὰ τέκνα του, ἄνευ παρακλήσεως, ἢ φιλικῶν μέσων.

Εἴθε ὁ Παντοδύναμος νὰ κατευοδώσῃ τὰ διαβήματά μας! καὶ εἴθε οἱ ἀπανταχοῦ ἀλλοδαποὶ Ἕλληνες νὰ κατανοήσωσι τὸ ἔργον μας, καὶ ἐννοήσωσι ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἰδιωτικῶν ὑλικῶν συμφερόντων (τοὐναντίον, ἐλάχιστα προσόδημα μεγίστη χρηματικὴ ζημία διὰ τὰ πρῶτα ἔτη) ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολῆς

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Ἐφημερίδος,

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΧΟΣ.

"ΕΛΠΙΣ" 2/2/1860

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

Κατά πρότασίν μου πρὸς τοὺς λοιποὺς συμμετόχους τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοΐας, τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω, αὕτη ἀπεφάσισε τὴν ἐν Λονδίνῳ σύστασιν ἑτησίου ἐκθέσεως τῶν συγχρόνων Ἑλληνικῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, Annual Exhibition of the Modern Greek Fine Arts and Industry, ὑπὸ διάφορα βραβεῖα ὡς ἀκολούθως :

Α'. Βραβεῖον τῆς Γλυπτικῆς λίρ. στερλ. 200.

Περιλαμβάνονται ἐνταῦθα ἐκτὸς τὰ ἔργα τῆς μεταλλοπλαστικῆς, λιθουργίας, μωσαϊκά, καὶ παντὸς εἴδους ἐργόχειρα διὰ τῆς σμίλης.

Α'. Βραβεῖον τῆς Ζωγραφικῆς λίρ. στερλ. 200.

Φωτογραφικαὶ τελειοποιήσεις, ἐγκαυστικὴ ζωγραφία διὰ χρωμάτων, διὰ τοῦ χειροστῆρος (crayon), διὰ τῆς Σινικῆς μελάνης, διὰ τῆς βελόνης (gobilin), καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ ἐλαίου· ἐκτὸς ἀρχιτεκτονικὰ καὶ στρατιωτικὰ σχέδια, ὡς καὶ μνημείων σχεδιογραφήματα.

Βραβεῖον Ἀγγειοπλαστικῆς λ. στ. 100.

Ἐνταῦθα περιλαμβάνονται τὰ ἐκ πηλοῦ, ὑάλου, Σινικὴ, ζύμης καὶ χρωματιστὰ ἀγγεῖα, οὐχὶ τῆς καθημερινῆς χρήσεως, ἀλλὰ τὰ λεγόμενα πολύτιμα ἀγγεῖα ἢ τῆς πολυτελείας ἀγγεῖα.

Καὶ ἄλλαι 500 λίραι, τὸ ὅλον ὁμοῦ 1000 λ. ὑάλου διαιρεθῆ εἰς διάφορα βραβεῖα, διανεμηθησόμενα πρὸς ἄλλα ἀριστεύσαντα τῆς βιομηχανίας μας ἔργα.

Τὸ Κατάστημα τῆς ἐκθέσεως θέλει εἶσθαι εἰς ἓν τῶν κεντρικωτέρων μερῶν τοῦ Λονδίνου, καὶ ἐλεύθερον εἰς τὸ δημόσιον δι' εἰσιτηρίων.

Ἡ ἔκθεσις θέλει γίνεσθαι τὴν 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους· καὶ ἡ 1η Ἰουλίου 1861 προσδιορίσθη ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως.

Ὅλα τὰ ἔργα τῶν ἐκθετῶν ὑάλου μεταπομπίζεσθαι ἐκ Πειραιῶς εἰς Λονδῖνον ἐλεύθερα παντὸς ναύλου καὶ ἐξόδων δι' ἑνὸς τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας. Ἐπίσης ὑάλου ἐπιστρέφεσθαι εἰς Πειραιᾶ ἄνευ ναύλου, ἂν δὲν πωληθοῦν εἰς Λονδῖνον, καὶ ἂν ὁ καλλιτέχνης ἐπιθυμῇ τὴν ἐπιστροφήν των. Πλὴν ἡ Ἑταιρία δὲν ἀναδέχεται τὰ ἔξοδα τῆς στοιβῆς, μεταφορτώσεως καὶ μεταφορᾶς μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀλλὰ μόνον εἰς βάρος τοῦ πέμποντος ταῦτα.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει ἀποφασίζει περὶ τῶν βραβείων καὶ ἀριστείων, θέλει σύγκεισθαι ὑπὸ τῶν διασημοτέρων καλλιτεχνῶν καὶ βιομηχάνων τοῦ Λονδίνου, ὥστε τὸ προτέρημα ἑκάστου θέλει ἀνταμείβεσθαι ἀναλόγως τῆς ἀξίας του.

Ἕκαστος ἐκθέτης δύναται νὰ προσδιορίσῃ μίαν τιμὴν ἐπὶ τῶν ἔργων του, ὅπως προσφέρωνται διὰ πώλησιν εἰς τοὺς ἀρεσκομένους ταύτα, ὡς γίνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐκθέσεις τοῦ Λονδίνου· ἂν δὲ δὲν πωληθοῦν ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως ἢ θέλει ἐπιστρέφει ταῦτα, ἢ θέλει πωλεῖ εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν τιμὴν, ὅπως ἐκκενωθῇ ὁ τόπος.

Τὰ ἐκτιθέμενα διὰ νὰ γείνωσι δεκτὰ, πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος (νέας ἢ ἀρχαίας) καὶ ἀνατιθεμένων μόνων Ἀνατολικῶν. Οἱ δὲ ἐκθέται πρέπει νὰ ἦναι κάτοικοι τῶν μερῶν μας, δηλαδὴ Ἑλλάδος, Τουρκίας, Μολδοβλαχίας, Συρίας καὶ Αἰγύπτου. Οὐδεμία ἐξαίρεσις ὑρκωσείας ἢ ἔθισμοῦ δύναται νὰ ἀποκλείσῃ ποτὲ τῆς Ἐκθέσεως, τὸν βουλόμενον κάτοικον τῆς Ἀνατολῆς νὰ συναγωνισθῇ ἐνταῦθα.

Κύριος σκοπὸς τῆς Ἐκθέσεως ταύτης εἶναι ὁ ἀκόλουθος. Ἐπειδὴ εἰς τοὺς τόπους μας ὑπάρχουν γέροι πολλοὶ, οἵτινες καίτοι προικισμένοι μετὰ προτερημάτων καὶ κλίσιν ἔχοντες εἰς τὰς ὡραίας τέχνας καὶ τὰς βιομηχανίας, δὲν δύνανται νὰ ἐπιδώσωσι, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἔχουν στάδιον καὶ οἱ κόποι των δὲν ἀμείβονται, καὶ τὸ κυριώτερον διότι δὲν ὑπάρχουν ἐκτιμηταὶ καὶ ἀγοραταὶ τῶν ἔργων των, ἡ Ἔκθεσις αὕτη ἀνοίγει μίγιστον εἰς τούτους μέλλον. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀριστευσάντων ὑάλου γίνει γνωστὰ παρὰ τοῖς περιωτιομένοις λαοῖς, τὰ δὲ ἔργα των, ἂν ἀξίζουν, ὑάλουν ἀγοράζεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἀτόμων τῆς ὑψηλοτέρας τοῦ κόσμου κοινωνίας εἰς ὑψηλὰς τιμάς. Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Ἕλληνος συντόμως θὰ κατάσχωσι τὴν θέσιν, ἣν πρέπει νὰ κατέχουν ἐνταῦθα. Ἡ παραιτέρω ἐξήγησις καθίσταται περιττή.

Ὑπογράφομαι εὐχαρίστως κηρύττω ὅτι τὴν 1ην Ἰουλίου 1861 δηλαδὴ τὴν ἑπτάκοσιον ἡμέραν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος, θέλει λάβει χώραν ἡ πρώτη ἑπτάκοσις Ἔκθεσις. Πληροφορίας δὲ ἐκτενεστέρας περὶ αὐτῆς, ὁ ἐπιθυμῶν δύναται νὰ λάβῃ παρὰ τῷ Κυρίῳ Λουκᾷ Ῥάλλῃ ἐν Πειραιεῖ.

ΣΤΕΦ. Θ. ΞΕΝΟΣ.

"ΕΛΠΙΣ" 2/2/1860

—o—

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Πρὸς τας συναδέλφας του, Αὐγὴν καὶ Ἡμέραν.

Κσ ' ἡμέρα σου Αὐγή μου, τρυφερά μου περιστέρα.
Ὦ! καλῶς ἤλθετε, φιλτάτη νεοφώτιστη Ἡμέρα;
Σ' εἶδα τὴν ὡραίαν σας; πῶς εἶσθε; Ποῖα νέα συζητεῖτε;
Μὲ πῆρε εἴ ἔχετε κοπέλλαις; διατί δὲν μ' ὁμιλεῖτε;
Ξύπνισεν ἡ μιὰ καὶ ξυέται,
Καὶ ἡ ἄλλη χασμουριέται.

Τέλος πάντε, ποῦ εἶσθε, Κώστα, Γιακουμῆ, Θωμᾶ καὶ Γιάννη!
Φέρτε ἕναν καφὲ 'ς τὴν μίαν καὶ 'ς τὴν ἄλλην τὴ λεκάνη.
Φέρτε νὰ νιφθῇ ἡ μία καὶ νὰ ξενιστάξῃ ἡ ἄλλη.
Νὰ μὴν δύναταί τις λέξιν ἀπ' τὸ στόματων νὰ βγάλῃ!
Ξύπνισεν ἡ μιὰ καὶ ξυέται.
Καὶ ἡ ἄλλη χασμουριέται,

Μήπως, ἐπειδὴ καὶ ἦλθα μεταξύ σας νὰ καθήσω,
Καὶ τὸ πρόσωπον τῆς μίας καὶ τῆς ἄλλης νὰ στίσω,
Μήπως σᾶς ἐκακοφάνη καὶ μοῦ εἶσθε κακιωμένοι;
Διατί δὲν μ' ὁμιλεῖτε, φίλαι μου ἀγαπημέναι;
Πλὴν ἡ μί' ἀκόμη ξυέται,
Καὶ ἡ ἄλλη χασμουριέται.

Φαίνεται, βαρὺν ἡ μία ἔκαμε ἀπόψε ὕπνον,
Καὶ ἡ ἄλλη, δίχως ἄλλο, θὰ παρέφαγε 'ς τὸ δεῖπνον.
Συλογίζεται ἡ μία πόσας ἔφαγε κομπόστας,
Καὶ ἡ ἄλλη ἂν θὰ εὕρῃ 'ς ὄνειρόν της ἀναγνώστας.
Δι' αὐτὸ ἡ μία ξυέται.
Καὶ ἡ ἄλλη χασμουριέται

Ὦ! μὲ κάμετε νὰ σκάσω — ἀπ' τὰ γέλοια, ἐννοεῖται.
Μὴ σᾶς ἔκοψαν τὴν γλῶσσαν; Διατί δὲν μ' ὁμιλεῖτε;
Πέτε τό μου μὲ τὸ νεῦμα, εἰς τοὺς Ἴτρους νὰ τρέξω.
Ἑκατὸ περνοῦν τὴν ὥραν ἐξυγόστησες ἀπ' ἐξω.
Πλὴν, βρωθῇ ἡ μία ξυέται
Καὶ ἡ ἄλλη χασμουριέται.

Φίλαι μου, δὲν εἶνε τρόπος εὐγενὴς αὐτὸς, καὶ φεύγω.
Πλὴν θὰ μείνετε κ' αἱ ἔξω χωρὶς φῶς, εὐθὺς ποῦ εὔγω.
Θὰ βρεθῆτε εἰς τὸ σκότος, θενὰ δόσητε τὰς χεῖρας.
Καὶ θὰ ἀρχίσετε τὴν πόλκα· ἐγὼ δ' ἔξωθεν τῆς θύρας,
Σκουζωμένο μὲ κατσέτο,
Θὰ κτυπῶ τὸ κλαρινέτο.

—383—

"ΦΩΣ" 1/2/1860

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

(*Δεῦτε λάβετε φῶς.*)

ΑΙ ΣΥΝΔΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ — Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ, κατὰ τὴν οἰκίαν Ψυρρῆ, ὁδὸς Ἁγίου Δημητρίου· λήγουν δὲ, ἡ μὲν Α'. Τριμηνία τὴν 31 Μαρτίου, ἡ Β'. τὴν 30 Ἰουνίου, ἡ Γ'. τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ Δ'. τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ὁ συνδρομητὴς θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος μέχρι τέλους ταῦ ἔτους καὶ ὑπὸ τὸν τὸν τοῦτον γίνεται δεκτός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐτησία Δραχ. 12.
» » ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 16.
» » ἐκτὸς τοῦ κράτους » 24.

Ὁ μετὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῆς Τριμηνίας ἐγγεγραμμένος συνδρομητὴς προπληρώνει τὸ ἀνάλογον ταύτης καὶ ὅλην τὴν ἐπομένην Τριμηνίαν, ἄλλως τε δὲν εἶνε δεκτός.

Τιμὴ καταχωρήσεως· διὰ τὰς διατριβὰς ἐν λεπτὸν ἑκάστη συλλαβή· δι' ἑκάστην δὲ εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. Δρ. 3.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1861.

Καὶ ὁ Δεῖνας, καὶ ὁ Τάδες,
Εἶτε ὅλοι μασκαράδες!

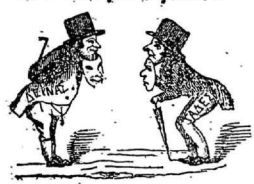

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ἐγὼ ποῦσέρνω τὸν χορὸ μὲ ταῖς πολλαῖς ταῖς γλώσσαις,
Χίλιαις ἁρπάζω στρογγυλαῖς·
Δὲν εἶν', μὲ φαίνεται, πολλαῖς.
Ἐλπίζω ὅμως, ὡς Ἐλπὶς, νὰ πάρω ἄλλαις τόσαις.
Θ' ἀγαπῶ τὸ Ὑπουργεῖον,
Ὅσῳ ἔχει τὸ Ταμεῖον . . .

— Ἐγὼ ἡ ψεῦτρα ἡ μικρὴ καὶ πονηρὴ *Αὐγοῦλα*,
Διακόσιαις πέρνω καὶ σιγῶ! . .
— Ἡ *Ἀηδὼς Φωνὴ* ἐγὼ
Πενῆντα ρίπτω μοναχὰ 'ς τὴν τρύπιαν μου σακκοῦλα.
Θ' ἀγαπῶ τὸ Ὑπουργεῖον,
Ὅσῳ ἔχει τὸ Ταμεῖον . . .

— Ἐγὼ ὁ *Χρόνος* ὁ μικρὸς καὶ τυφλομεγαλώνων,
Διακόσιαις κολοβαῖς κτυπῶ!
— Πωπῶ, πωπῶ! πωπῶ, πωπῶ!
Ἐγὼ ἡ *Φήμη* ἡ δυστυχὴς, πενῆντα πέρνω μόνον! . .
Θ' ἀγαπῶ τὸ Ὑπουργεῖον,
Ὅσῳ ἔχει τὸ Ταμεῖον . . .

— Μὲ πεντακόσιαις δύσκολα ἐγὼ οἰκονομοῦμαι·
Τρώγ' ἡ *Ἀνέγερσις* πολύ!
— Ταλαίπωρος *Ἀνατολή!*
Σ' ἐμὲ διακόσιαις δίδουσι καὶ τοὺς παραπονοῦμαι.
Θ' ἀγαπῶ τὸ Ὑπουργεῖον,
Ὅσῳ ἔχει τὸ Ταμεῖον . . .

—Χίλια τοὺς ἁρπαξα ἐγὼ τὸ *Μέλλον* τῆς *Πατρίδος*;
Χίλια, καὶ σήμερον σιγῶ.
— Τὰ *ὅπλα ἔρριψα* κ' ἐγὼ,
Ἀλλ' ὅσα 'πῆρεν ὁ *Αἰὼν*, τὰ 'πῆρε 'ς ἄλλο εἶδος . . .
Ἀγαπῶ τὸ Ὑπουργεῖον,
Ὅταν ἔχῃ τὸ Ταμεῖον . . .

— Διακόσιαις ὁ *Φιλόλαος* κτυπᾷ τὸν κάθε μῆνα·
Εἶνε μισθὸς ποῦ τὸν ἀρκεῖ.
— Ἡ *Μέριμνα* ἡ γνωστική,
Μὲ τετρακόσιαις λησμονεῖ τῆς φυλακῆς τὴν πεῖνα.
Ἀγαπῶ τὸ Ὑπουργεῖον,
Ὅσῳ ἔχει τὸ Ταμεῖον . . .

—Ἐγὼ *Πολίτης* νουνεχὴς, 'ς τὴν στέπην μου ταῖς φέρνω·
Διακόσιαις εἶνε γυαλισταῖς!
—Ἐγὼ, καλαῖς εἶνε κι' αὐταῖς,
Ὁ *Ἕλλην* ὁ *Φιλόπατρις*, τριάντα μόναν πέρνω! . .
Ἀγαπῶ τὸ Ὑπουργεῖον,
Ὅταν ἔχῃ τὸ Ταμεῖον . . .

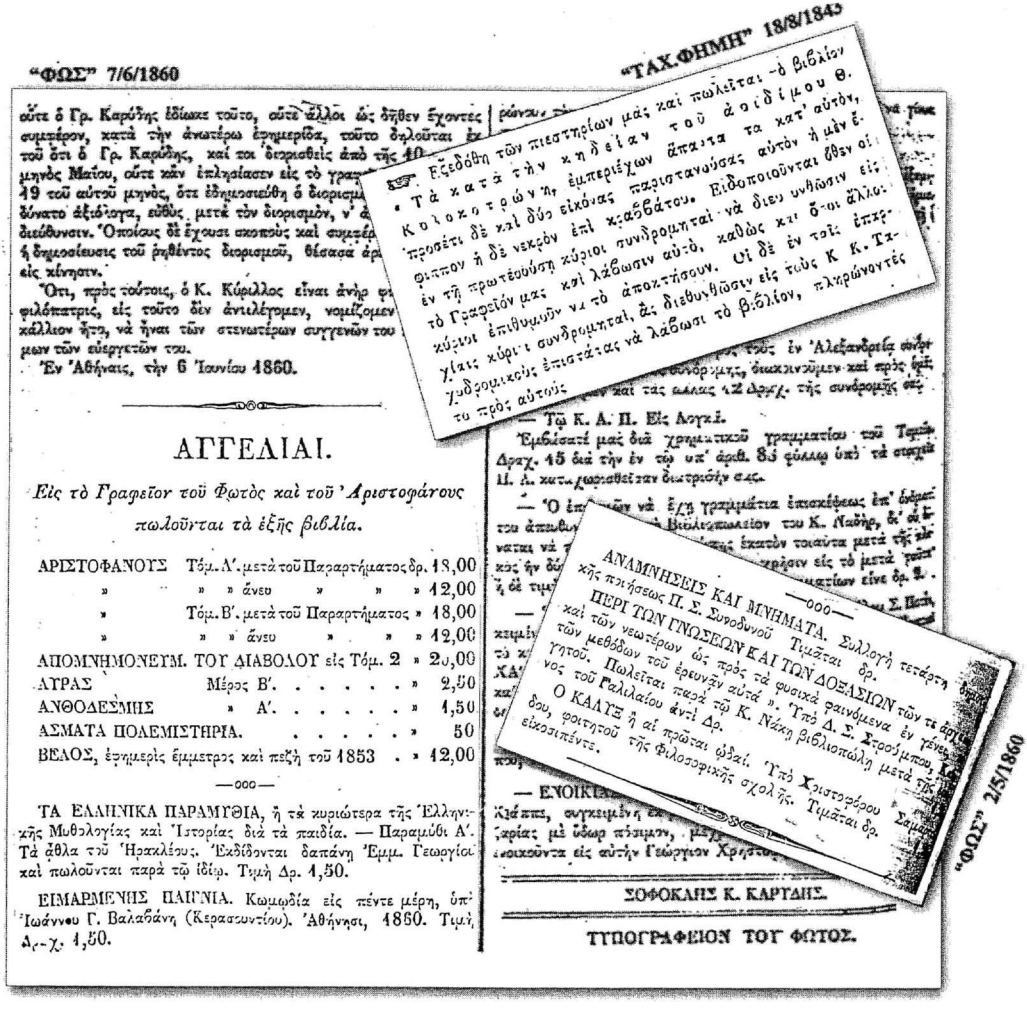

"ΦΩΣ" 7/6/1860

οὔτε ὁ Γρ. Καρύδης ἰδίωκε τοῦτο, οὔτε ἄλλοι ὡς ὄφθεν ἔχοντες
συμπέρασμα, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐφημερίδα, τοῦτο δηλοῦται ἐκ
τοῦ ὅτι ὁ Γρ. Καρύδης, καὶ τοι διορισθεὶς ἀπὸ τῆς 10
μηνὸς Μαΐου, οὔτε κἂν ἐπληρώσατον εἰς τὸ γρα
19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὅτε ἐδημοσιεύθη ὁ διορισμ
δύνατο ἀξιόλογα, αὐθις μετὰ τὸν διορισμὸν, ν' ἀ
διεύθυναν. Ὁποίους δὲ ἔχουσι σκοποὺς καὶ συμπέρ
ἡ δημοσίευσις τοῦ ῥηθέντος διορισμοῦ, θέσασα ἀρ
εἰς κίνησιν.

Ὅτι, πρὸς τοῦτοις, ὁ Κ. Κύριλλος εἶναι ἀνὴρ φ
φιλόπατρις, εἰς τοῦτο δὲν ἀντιλέγομεν, νομίζομεν
κάλλιον ἦτο, νὰ ἦναι τῶν στενωτέρων συγγενῶν του
μων τῶν εὐεργετῶν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1860.

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 18/8/1843

Ἐξεδόθη τῶν πιεστηρίων μας καὶ πωλεῖται ὁ βιβλίον
«Τὰ κατὰ τὴν ἀηδείαν τοῦ ἀοιδίμου Θ.
Κοϊοκοτρώνη ἐμπεριέχων ἅπαντα τὰ κατ' αὐτὸν,
προσέτι δὲ καὶ δύο εἰκόνας παριστανούσας αὐτὸν ἢ μὲν ἕ
φιππον ἡ δὲ νεκρὸν ἐπὶ κλαβδάτου. Εἰδοποιοῦνται ὅθεν οἱ
ἐν τῇ πρωτευούσῃ κύριοι συνδρομηταὶ νὰ διευνωῶσιν εἰς
τὸ Γραφεῖόν μας καὶ λάβωσιν αὐτὸ, καθὼς καὶ ὅ-οι ἄλλοι
κύριοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὸ ἀποκτήσουν. Οἱ δὲ ἐν τοῖς ἐπαρ-
χίαις κύριοι συνδρομηταὶ, ἂς διευθυνθῶσιν εἰς τοὺς Κ. Κ. Τα-
χυδρομικοὺς ἐπιστάτας νὰ λάβωσι τὸ βιβλίον, πληρώνοντες
τὸ πρὸς αὐτοὺς

— Τῷ Κ. Α. Π. Εἰς Λογκί.

Ἐμβίσατί μας διὰ χρηματικοῦ γραμματίου τοῦ Ταμ
Δραχ. 15 διὰ τὴν ἐν τῷ υπ' ἀριθ. 8ῷ φύλλῳ ὑπὸ τὰ στοιχ
Π. Α. κατα-χωρισθεῖσαν διατριβήν σας.

— Ὁ ἐπ
του ἀπειθ
νατικὰ νὰ
κὸς ἡν δὲ
ἢ οἱ τιμ

— Ἐ
κειμέν
τὸ κ
ΚΑΛ
κα
εἰ

— ΕΝΟΙΚΙ
Κλέπτε, συγκεκιμένη ε
χαρίας μὲ ὕδωρ πόσιμον,
οἰκοῦντα εἰς αὐτὴν Γεώργιον Χρήστου

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΤΑΝΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ.

"ΦΩΣ" 2/5/1860

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΑΤΑ. Συλλογὴ τετάρτη
κῆς ποιήσεως Π. Σ. Συνοδινοῦ Τιμᾶται δρ.
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΟΞΑΣΙΩΝ τῶν τε ἀρχ
καὶ τῶν νεωτέρων ὡς πρὸς τὰ φυσικὰ φαινόμενα ἐν γένε
των μεθόδων τοῦ ἐρευνᾶν αὐτά ». Ὑπὸ Δ. Σ. Στρούμπου, Κ
γητοῦ. Πωλεῖται παρὰ τῷ Κ. Νάκη βιβλιοπώλῃ μετὰ σ
νος τοῦ Γαλιλαίου ἀντὶ Δρ.
Ο ΚΑΛΛΕ ἢ αἱ πρῶται ὡδαί. Ὑπὸ Χριστοφόρου
δου, φοιτητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς. Τιμᾶται δρ.
εἰκοσιπέντε.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους
πωλοῦνται τὰ ἑξῆς βιβλία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ	Τόμ. Α'. μετὰ τοῦ Παραρτήματος	δρ. 18,00
»	» » ἄνευ » »	» 12,00
»	Τόμ. Β'. μετὰ τοῦ Παραρτήματος	» 18,00
»	» » ἄνευ » »	» 12,00
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜ. ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ	εἰς Τόμ. 2	» 2υ,00
ΑΤΡΑΣ	Μέρος Β'.	» 2,50
ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ	» Α'.	» 1,50
ΑΣΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΑ.	. . . . .	» 50
ΒΕΛΟΣ, ἐφημερὶς ἑμμετρος καὶ πεζὴ τοῦ 1853	.	» 12,00

—ooo—

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ, ἢ τὰ κυριώτερα τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας καὶ Ἱστορίας διὰ τὰ παιδία. — Παραμύθι Α'. Τὰ ἄθλα τοῦ Ἡρακλέους. Ἐκδίδονται δαπάνῃ Ἐμμ. Γεωργίου καὶ πωλοῦνται παρὰ τῷ ἰδίῳ. Τιμὴ Δρ. 1,50.

ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ ΠΑΙΓΝΙΑ. Κωμῳδία εἰς πέντε μέρη, ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Βαλαθάνη (Κερασουντίου). Ἀθήνησι, 1860. Τιμὴ Δρ.-χ. 1,50.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Διαφημιστικη Καταχωριση - Ιστορια και Προϊστορια

Η έντυπη διαφήμιση –ουσιαστικά η διαφημιστική καταχώριση- δεν γεννήθηκε ούτε στον αιώνα μας, ούτε στο χώρο μας. Η αφετηρία της τοποθετείται στην αρχή μιας διαδρομής κοντά τεσσάρων αιώνων.

Έχει, δηλαδή, και η διαφημιστική καταχώριση τις ρίζες της. Ρίζες που εντοπίζονται στην Αγγλία των αρχών του 17ου αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ένα δυτικοευρωπαϊκό φαινόμενο.

Οι πρώτες καταχωρίσεις εμφανίζονται σε κάποια αγγλικά περιοδικά έντυπα, τουλάχιστον, από το 1622.[1] Καταχώριση, όμως, σε πολιτική εφημερίδα δημοσιεύεται για πρώτη φορά την 1η Φεβρουαρίου 1625 σε ένα φύλλο της "Mercurius Britannicus," που είχε εκδοθεί μερικά χρόνια νωρίτερα από τον Thomas Archer.[2] Το 1633 συναντάμε και τα πρώτα γαλλικά διαφημιστικά μηνύματα. Καταχωρίζονται στην "Feuille du Bureau d'adress"[3] του Theophraste Renaudot, "πατέρα της γαλλικής δημοσιογραφίας",[4] που αναδεικνύεται επίσης και "πατέρας της γαλλικής διαφήμισης."

Θα σταθούμε για λίγο στις δύο αυτές χώρες, όχι μόνο επειδή στην πρώτη, γεννήθηκε η έντυπη διαφήμιση και στη δεύτερη, εξελίχθηκε σε μια μορφή τέχνης, αλλά γιατί οι συγκεκριμένες χώρες, λόγω των γνωστών πολιτικοοικονομικών δεσμών τους με το νεοσύστατο ελληνικό κράτος, ασκούσαν σ'αυτό μια γενικότερη επιρροή. Κατά συνέπεια, τόσο η βρετανική όσο και η γαλλική έντυπη διαφήμιση λειτούργησαν, εν καιρώ, ως πρότυπα και ως σημεία αναφοράς για την πορεία και την εξέλιξη της ελληνικής έντυπης διαφήμισης, που έκανε δειλά την εμφάνισή της δύο αιώνες, σχεδόν, αργότερα.

Καθώς η εξέλιξη της διαφημιστικής καταχώρισης ήταν συνάρτηση πολλών παραγόντων (πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών) ήταν επόμενο να παρουσιάζεται διαφοροποιημένη από χώρα σε χώρα. Η Μ.Βρετανία, για παράδειγμα, χώρα μάλλον σταθερή πολιτικά, εύρωστη οικονομικά και με ικανοποιητική κοινωνική κουλτούρα, δέχθηκε πιο εύκολα το νέο αυτό φαινόμενο της διαφήμισης, που είδε να εμφανίζεται στον Τύπο της. Ενώ στη Γαλλία, χώρα με περισσότερο ταραγμένη πολιτική ζωή και ισχνότερη οικονομία, η έντυπη διαφήμιση είχε μια δυσκολότερη πορεία. Είναι, ωστόσο, βέβαιο ότι για την αργοπορημένη εκκίνηση της γαλλικής έντυπης διαφήμισης ευθύνονταν και άλλοι λόγοι. Θα αναφέρουμε δύο απ'αυτούς που

---

[1] P. SCHUWER, "*Histoire de la publicité*", σ. 42-44

[2] Λ.ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ - Α.ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ.π., σ. 13.

[3] Ένα έντυπο που εκδόθηκε απο τον Renaudot με αρχικό σκοπό να κάνει ευρύτερα γνωστές τις δραστηριότητες του γραφείου του των "διευθύνσεων," που ήταν ένα είδος πρακτορείου, όπου με ένα μικρό ποσόν εύρισκε ή πρόσφερε κανείς ενοικιάσεις και πωλήσεις ακινήτων, επίπλων, ενδυμάτων, βιβλίων, υπηρεσιών κλπ.

[4] Ο ίδιος είχε εκδόσει το 1631 την "Gazette" την πρώτη πολιτική εφημερίδα στη Γαλλία.
(M.MARTIN, όπ.π., σ. 21.)

θεωρούμε ότι είναι και οι σοβαρότεροι. Ο ένας εντοπίζεται στο μονοπωλιακό καθεστώς που απολάμβανε το φύλλο ειδοποιήσεων του Renaudot[5]. Ένα μονοπώλιο που είχε καταφέρει να αποκτήσει από τους ισχυρούς του φίλους και παρέμεινε στους απογόνους του ως το 1749. Μέχρι τότε, οι κάτοχοι του μονοπωλίου απαγόρευαν τη δημοσίευση καταχωρίσεων σε άλλα φύλλα, φρενάροντας, έτσι, την εξέλιξη της γαλλικής εμπορικής αγγελίας, για περισσότερο από έναν αιώνα, Ο δεύτερος λόγος αποδίδεται στο συντεχνιακό κατεστημένο,[6] το οποίο διαθέτοντας εξαιρετική ισχύ και έχοντας αποστολή τη διατήρηση της ομοιομορφίας στην παραγωγή, και τον μηδενισμό –ει δυνατόν- του ανταγωνισμού, εμπόδιζε μέχρι το 1789 τη χρήση της εμπορικής αγγελίας για οποιαδήποτε συνηθισμένη επαγγελματική δραστηριότητα. Να επισημάνουμε, ότι ο δεύτερος αυτός λόγος λειτούργησε και μακροπρόθεσμα αρνητικά για τη διαφήμιση, αφού το πεδίο της έντυπης προβολής αφέθηκε στα περιθωριακά επαγγέλματα, τα οποία συνήθως εξασκούσαν γυρολόγοι και κατασκευαστές θαυματουργών ιατρικών (πομάδες που ξανάδιναν στους φαλακρούς τα μαλιά τους ή θεραπείες που εξάλειφαν σε μερικές εβδομάδες τη σύφιλη). Το φαινόμενο αυτό θεμελίωσε την αντίληψη του κοινού ότι η εμπορική διαφήμιση ήταν, πριν απ'όλα, ένα όπλο στα χέρια των τσαρλατάνων. Το επιχείρημα αυτό χρησιμοποιήθηκε, στο κοντινό παρελθόν, και στο δικό μας χώρο, για να υποτιμήσει τη διαφήμιση.

Ανεξάρτητα, όμως, από το πόσο εύκολα ή δύσκολα, πόσο νωρίτερα ή αργότερα έγινε αποδεκτή σε κάθε χώρα η έντυπη διαφήμιση, σε όλες τις περιπτώσεις είχε να αντιμετωπίσει έναν κοινό παρονομαστή, την απαξία ή την αντιπαλότητα –κατά περίσταση- της δημοσιογραφίας απέναντί της. Κάτι μάλλον φυσικό σ'αυτή την εποχή των αγώνων για ατομικές ελευθερίες και κοινωνική δικαιοσύνη, κατά την οποία κάθε δημοσιογράφος που σεβόταν τον εαυτό του όφειλε να αποκηρύσσει ότι είχε σχέση με οικονομικές επιχειρήσεις. Όμως, η ίδια η εφημερίδα ήταν μια επιχείρηση που έπρεπε να συντηρηθεί. Έτσι, οι Βρετανοί εκδότες -περισσότερο ορθολογιστές από τους Γάλλους συναδέλφους τους- πολύ σύντομα της πρόσφεραν στέγη, έστω και με περιορισμούς. Την καθήλωσαν στην τελευταία σελίδα των εντύπων τους, μη επιτρέποντάς της να μοιάζει απόλυτα με το

[5] M.MARTIN, όπ. π. σ. 22, 23.
[6] M. MARTIN, όπ. π. σ. 35.

κείμενο της σύνταξής τους, ούτε όμως και να διαφέρει ριζικά απ'αυτό -υπό την έννοια της απόκτησης αυτόνομου ενδιαφέροντος. Η ιδιόμορφη αυτή κατάσταση την κράτησε για χρόνια στο επίπεδο της μικρής αγγελίας, με μια όψη συνήθως μονότονη, ανιαρή και αδιάφορη. Το περίφημο "Style Anglais" των αγγελιών δεν χρησιμοποιούσε κανένα τυπογραφικό εφέ, παρά μόνο κοντύτερες αράδες, στενότερα διάστιχα, και μικρότερους χαρακτήρες απ'ό,τι η σύνταξη της υπόλοιπης εφημερίδας. Η μόνη ένδειξη της ταυτότητας των αγγελιών ήταν ο τίτλος "Advertissement".

Αργότερα, άρχισαν να χρησιμοποιούνται γραμμές και τυπογραφικά "κοσμήματα," ενώ, σύντομα μπήκαν στο επικοινωνιακό παιχνίδι οι θυρεοί και τα μετάλλια -στην πλειοψηφία τους φανταστικά-[7] που έδιναν, υποτίθεται, στον διαφημιζόμενο το κύρος ενός προμηθευτή κάποιας βασιλικής αυλής και στο προϊόν του μια βράβευση για την ποιότητά του. Ούτε λόγος, βέβαια, για εικονογράφιση των καταχωρίσεων, ακόμη και την εποχή που τα πρωτοσέλιδα -και όχι μόνο αυτά- των εφημερίδων κοσμούσαν υπέροχες γκραβούρες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η "Illustrated London News." Μια άλλη περίπτωση ήταν αυτή των "Times," οι οποίοι ακόμα και στα τέλη του 19ου αιώνα η μόνη παραχώρηση που έκαναν στις καταχωρίσεις-αγγελίες τους ήταν κάποιο πρωτόγραμμα ή ένα διαφορετικού σχήματος κείμενο, που μπορούσε να επιτευχθεί, ανάλογα με τη διάταξή του. Μια κεντροαξονική π.χ. διάταξη έδινε στο σώμα του κειμένου ένα ευχάριστο οβάλ σχήμα.

Ο αποκλεισμός της εικόνας από τις καταχωρίσεις ήταν συνειδητή επιλογή των περισσοτέρων έγκριτων και μεγάλης κυκλοφορίας βρετανικών εφημερίδων, οι οποίες και τη διατήρησαν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ακόμη, όμως και στις εφημερίδες που δέχονταν εικονογραφημένες καταχωρίσεις –τουλάχιστον πριν από τα μέσα του 19ου αιώνα- αυτές (οι εικονογραφίσεις) αφορούσαν κυρίως σε φαρμακευτικά σκευάσματα, και έφταναν μέχρι την απεικόνηση της συσκευασίας του προϊόντος ή το πολύ πολύ κάποιων "σκουληκιών" που μόλυναν τον ανθρώπινο οργανισμό.

Αξιοσημείωτο, πάντως, είναι ότι από την αρχή, σχεδόν, της εγκατάστασης των εμπορικών αγγελιών στις τελευταίες σελίδες των αγγλικών εφημερίδων, και παρά την απαξιωτική στάση του δημοσιογραφικού κόσμου απέναντί τους, πολλοί

[7] Λ.ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ - Α.ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ. π. σ. 25.

συντάκτες αναλάμβαναν -με πρόσθετη αμοιβή- να γράφουν "ελκυστικά κείμενα" για τους διαφημιζόμενους, οι οποίοι, σημειωτέον, δεν είχαν πάντα άμεπτο επαγγελματικό ήθος. *"Επειδή οι αγύρτες δεν μπορούν να ψευσθούν ικανοποιητικά αναθέτουν σε κάποιον από τους εκδότες να το κάνει για λογαριασμό τους."* Έγραφε το 1652 ο Samuel Sheppard.[8]

Αντίθετα, οι Γάλλοι εκδότες των πολιτικών εφημερίδων -προφανώς πιο ρομαντικοί- αγνόησαν την έντυπη διαφήμιση για περίπου δύο αιώνες, με μόνη εξαίρεση κάποιες καταχωρίσεις βιβλιοπωλείων. Όταν, όμως, στις 15 Μαρτίου του 1827 ψηφίστηκε ένας νόμος (τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου του 1828) ο οποίος πολλαπλασίαζε επί 2,5 την τιμή του χαρτοσήμου των εφημερίδων, τότε όλες οι καθημερινές, για να ελαχιστοποιήσουν αυτό το οικονομικό βάρος, μεγάλωσαν το σχήμα τους μέχρι τα όρια που τους επέτρεπε η νέα ρύθμιση. Έτσι, τις πρώτες ημέρες του Δεκεμβρίου πέρασαν από τη διάσταση 23 X 36cm. στη διάσταση 33 X 45cm., ενώ από δίστηλες έγιναν τρίστηλες. Αύξησαν, δηλ., την εκτυπωτική τους επιφανεία κατά 80%.

Μια τέτοια αλλαγή, όμως, οδήγησε σε μεγάλη υπερτίμηση εξόδων και τις ανάγκασε να ....ανοίξουν την τέταρτη, κυρίως, σελίδα τους στις μικρές αγγελίες και στην εμπορική διαφήμιση.[9] Βέβαια, η στροφή αυτή δεν έμεινε χωρίς αντιδράσεις. *"Αυτή η καινοτομία ξάφνιασε και αποπροσανατόλισε τους παλιούς δημοσιογράφους, ο αυτουργός ήταν απεχθής σε όλους αυτούς που χρονολογούνταν από την εποχή όπου ο τύπος δεν ήταν παρά ένα μέσον που υπηρετούσε το φρόνημα"* παρατηρεί ο Charles de Rémusat. Ενώ ο δημοκρατικός Louis Blanc καταγγέλει: *"Προτείνεται η μετατροπή ενός λειτουργήματος σε χυδαίο εμπόριο..... Η δημοσιογραφία με μια λέξη θα καταντήσει το φερέφωνο της κερδοσκοπίας"* [10]

Θα χρειαστεί, σχεδόν, ένας αιώνας για να εγκαταλείψουν προοδευτικά οι γαλλικές πολιτικές εφημερίδες την αντίληψη, της "ταπετσαρίας" από καταχωρίσεις, που εμφάνιζε η τέταρτη σελίδα τους.

Αυτά, σε σχέση με την πορεία της καταχώρισης στον αστικό πολιτικό τύπο, γιατί στον επαρχιακό, ήδη, από το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα εμφανίζονταν, καταχωρίσεις διασκορπισμένες σε μια πληθώρα μικρών φύλλων ειδοποιήσεων,

---

[8] Λ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ – Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ., π. σ.13.
[9] M. MARTIN, όπ. π. σ.57.
[10] M.MARTIN, όπ.π. σ.59.

προερχομένων από το διαμελισμό του μονοπωλίου του Renaudot που, εν τω μεταξύ, είχε πουληθεί από τους απογόνους του.

Τα δύο πρώτα, απ'αυτά τα φύλλα, ήταν οι "Affiches de Paris" (Μάϊος 1751) και οι "Affiches de Province" (Μάϊος 1752). Το πρώτο ήταν δισεβδομαδιαίο, σχήματος όγδοου και 8σέλιδο. Η πώλησή του γινόταν αποκλειστικά με συνδρομή, η οποία ήταν μάλλον ακριβή, 24 livres ετησίως (λίγο παραπάνω από έναν εργατικό μηνιαίο μισθό της εποχής). Εικοσιεπτά χρόνια αργότερα, το Δεκέμβριο του 1778, το φύλλο εξελίσσεται σε καθημερινό, ενώ η συνδρομή του για το Παρίσι αυξάνει σε 30 livres. Γύρω στα 1780 καταλήγει να δημοσιεύει τρεις με πέντε χιλιάδες καταχωρίσεις το μήνα. Πρόκειται, δηλ. για ένα γνήσιο φύλλο αγγελιών και το πρώτο, πραγματικά, επιτυχημένο.[11] Το δεύτερο φύλλο, οι "Affiches de province," ήταν εβδομαδιαίο, τετρασέλιδο, δίστηλο και σχήματος τέταρτου, ενώ η συνδρομή του κόστιζε μόνο 7,50 livres. Τα είδη, όμως, των αγγελιών του δεν είχαν την ίδια ποικιλία με των "Affiches de Paris," γι'αυτό, άλλωστε, και οι καταχωρίσεις του ήταν αραιές. Έτσι, για να γεμίσει τις σελίδες του, έκανε μια λογοτεχνική στροφή, αναπτύσοντας το τμήμα των νέων εκδόσεων. Το 1789 μετατράπηκε σε πολιτικό φύλλο, καταλήγοντας σύντομα σε Βήμα της Βασιλικής Κυβέρνησης.[12]

Στην αυγή της Γαλλικής Επανάστασης σαράντα τέσσερις επαρχιακές πόλεις διέθεταν φύλλα ειδοποιήσεων (Affiches),[13] τα οποία έθεσαν και τη βάση του επαρχιακού γαλλικού τύπου. Μέχρι μια προχωρημένη ημερομηνία μέσα στο 18ο αιώνα, μόνο οι εξειδικευμένες εφημερίδες –οι οποίες είχαν αγοράσει το δικαίωμα από τους απογόνους του Renaudot- δημοσίευαν τακτικά καταχωρίσεις, αφού το προνόμιο της οικογένειας το απαγόρευε στις άλλες. Η "Journal des Debats" ήταν παράδειγμα εφημερίδας, της οποίας οι σελίδες ήταν ολοκληρωτικά καλυμμένες από πληροφορίες και πολιτική. Αυτό, όμως, κράτησε μέχρι τη δύση του 1799, γιατί τον Ιανουάριο του 1800 -αλλάζοντας ιδιοκτήτη- άλλαξε και γραμμή. Με τη δήλωση: *il faut bien vivre,* επέτρεψε στην διαφήμιση να εισχωρήσει στην επιφυλλίδα της, όπου την κοστολογούσε με 15 centimes την αράδα, κάνοντας και

[11] M. MARTIN, όπ. π. σ. 26.
[12] M. MARTIN, όπ. π. σ. 27.
[13] Ο τίτλος Affiches περιγράφει στο εξής όλα τα φύλλα ειδοποιήσεων του παλαιού καθεστώτος, όπου δίπλα του έμπαινε το όνομα της εκάστοτε επαρχιακής πόλης π.χ. "Affiches de Nantes" (1757), "Affiches de Bordeaux" (1758), "Affiches de Toulouse" (1759), "Affiches de Marseille" (1760), "Affiches de Lille (1761), "Affiches de Rouen" 1762) ..... (M. MARTIN, οπ.π. σελ. 29).

ειδική συμφωνία με όσους επαναλάμβαναν τις καταχωρίσεις τους. Η επιτυχία αυτής της απόπειρας ήταν πολύ περιορισμένη, γιατί ποτέ η επιφυλλίδα δεν περιελάμβανε πάνω από τρεις ή τέσσερις καταχωρίσεις την ημέρα. Έτσι, μετά από μερικούς μήνες η εφημερίδα παραχώρησε αυτό το χώρο στην κριτική των εκδόσεων και των θεαμάτων.[14] Τον Ιανουάριο του 1762 -περισσότερο από έναν αιώνα μετά την ίδρυσή της- η "Gazette de France" καταχώριζε στην τελευταία σελίδα της και άλλου είδους αγγελίες πλάι σ'αυτές των βιβλιοπωλείων, που από παλιά δημοσιεύονταν στις πολιτικές εφημερίδες. Οι καταχωρίσεις όμως αυτές παρέμειναν η εξαίρεση, αφού σε ένα σύνολο πενήντα, περίπου, φύλλων δε δημοσιεύθηκαν πάνω από δεκαπέντε.

Η πρώτη και η μόνη πολιτική εφημερίδα που είχε ανοιχτά δηλώσει ότι θα δημοσίευε καταχωρίσεις επί πληρωμή, ήταν η "Journal de Paris," η οποία κυκλοφόρησε το 1777 και ήταν, μάλιστα, η πρώτη καθημερινή εφημερίδα, που εκδόθηκε στη Γαλλία.[15] Έτσι, στο τέλος του 1789 άρχισε να πληρώνεται για καταχωρίσεις -χαμένων ομολόγων και για αναζητήσεις εργασίας- που δημοσίευε. Ενώ τον Απρίλιο του 1790 χρέωνε όλες τις αγγελίες της, διατηρώντας τη δωρεάν δημοσίευση μόνο για όσους από τους συνδρομητές της ήταν συμβολαιογράφοι, συνήγοροι ή δικαστικοί κλητήρες (και μόνο για αγγελίες σχετικές με το αντικείμενό τους).

Λίγο πριν τα μέσα του 19ου αιώνα -ορόσημο για την έντυπη διαφήμιση της δυτικής Ευρώπης αλλά και των Η.Π.Α- άρχισε, σταδιακά, να ξεπερνιέται η ερασιτεχνική πρακτική του να γράφονται τα κείμενα των καταχωρίσεων, είτε από τους ίδιους τους διαφημιζόμενους είτε ακόμα και από κάποιον συντάκτη. Γύρω στο 1830 εμφανίστηκαν στο Παρίσι εξειδικευμένοι επαγγελματίες -οι μεσίτες των καταχωρίσεων- οι οποίοι λειτουργούσαν ως ενδιάμεσοι των επιχειρηματιών, που ήθελαν να δημοσιεύσουν καταχωρίσεις και των εφημερίδων. Δέκα χρόνια αργότερα υπήρχαν στο Παρίσι είκοσι, περίπου, τέτοιοι μεσίτες. Η αμοιβή τους ήταν η προμήθεια της εφημερίδας, στην οποία πρόσθετε, καμιά φορά, ένα μικροποσόν και ο διαφημιζόμενος.

Το Νοέμβριο του 1835 σημειώθηκε ένα σημαντικό, για το χώρο της έντυπης διαφήμισης, γεγονός. Πρόκειται για την εμφάνιση ενός νέου είδους εφημερίδας, το

[14] M. MARTIN, όπ.π. σ .41.
[15] M.MARTIN, όπ.π., σ.33.

οποίο μοιραζόταν δωρεάν και πληρωνόταν αποκλειστικά από τις αγγελίες που καταχώριζε.. Πρώτος εκπρόσωπος αυτού του είδους ήταν το "Tam-tam," του δημοσιογράφου Auguste Commerson, ένα μικρό, εβδομαδιαίο, σατυρικό, μη πολιτικό –επομένως και αφορολόγητο- φύλλο, που έζησε μέχρι τον Ιούλιο του 1848, ενώ στο μεταξύ είχαν αρχίσει να κυκλοφορούν και άλλα παρόμοια. [16]

Από το 1840 υπήρχε, ήδη, η σκέψη ομαδοποίησης της διαφήμισης των παρισινών φύλλων. Πέντε χρόνια αργότερα και συγκεκριμένα την 1η Ιουλίου 1845 η "Presse", η "Constitutionnel", και η "Journal des Debats" ανακοίνωναν το γκρουπάρισμα των διαφημίσεών τους στα χέρια ενός κοινού διαχειριστή, της Γενικής Εταιρίας Καταχωρίσεων (Société Générale des Annonces), μια εταιρία με μετοχικό κεφάλαιο 2.000.000 φράγκων. Επί δεκαπέντε χρόνια η S.G.A. διαχειριζόταν τις διαφημίσεις τους, οι οποίες -κατά μέσο όρο- ανέρχονταν σε 300.000 φράγκα ετησίως, για κάθε μία, συν το ήμισυ των κερδών.[17]

Γύρω στο 1850 ο Edouard Lebey, διευθυντής διαφήμισης της "La Presse," συνέταξε το πρώτο πρακτικό σύγγραμμα έντυπης διαφήμισης, όπου κατέτασσε τις διαφημιστικές καταχωρίσεις σε τρεις κατηγορίες:

α) Η "ομοιόμορφη καταχώριση" (L'annonce-uniforme) καλουμένη επίσης "annonce anglais," επειδή εμιμείτο τον βρετανικό τύπο. Η φόρμα αυτή εφαρμοζόταν, κυρίως, στις μικρές αγγελίες αλλά όλο και σπανιότερα στις εμπορικές.

β) Η "καταχώριση-αφίσα" (l'annonce-affiche), η οποία αποκτούσε όλο και μεγαλύτερη σημασία και η οποία, ουσιαστικά, σημάδεψε την εξέλιξη της εμπορικής διαφήμισης, φθάνοντάς την στα επίπεδα που την αναγνωρίζουμε σήμερα. Η "καταχώριση-αφίσα" κάλυπτε επιφάνεια ποικίλης διάστασης –έως και μισής σελίδας- ενώ, κατέφευγε σε πολλά τυπογραφικά τεχνάσματα. Οι πρώτες καταχωρίσεις -αφίσες δημοσιεύτηκαν στις καθημερινές παρισινές εφημερίδες το 1829, για να διαφημίσουν βιβλιοπωλεία. Στην πραγματικότητα, δηλ.,επρόκειτο για μετατροπές των αφισετών -που τα βιβλιοπωλεία τοποθετούσαν στις βιτρίνες τους- ώστε να μπορούν να δημοσιευθούν σε εφημερίδα.

---

[16] Στην Ελλάδα, αντίστοιχου είδους φύλλο, που να διανέμεται δηλαδή δωρεάν και να πληρώνεται από τις καταχωριζόμενες διατριβές και αγγελίες του, κυκλοφόρησε τριάντα χρόνια αργότερα. Εξαιρετικά σύντομα, αν αναλογιστεί κανείς πως η γαλλική έντυπη αγγελία μετρούσε, όταν το επιχείρησε, πάνω από διακόσια χρόνια ζωής, ενώ η ελληνική ούτε τριάντα. Ίσως γι' αυτό και ο "Φραγκλίνος" -το εν λόγω αθηναϊκό φύλλο- άντεξε μόλις ένα χρόνο (10/5/1865 – 21/2/1866).

[17] M.MARTIN, όπ. π. σ.σ. 72-74.

γ) Η τρίτη φόρμα της καταχώρισης ήταν η "ρεκλάμα" (la reclame), μια καταχώριση μεταμφιεσμένη σε άρθρο. Μια διαφήμιση, εν ολίγοις, της σύνταξης που είχε ως αντικείμενο την εξαπάτηση, θα μπορούσε να πει κανείς, του αναγνώστη. Η εμπιστοσύνη που έδειχναν, την εποχή εκείνη, οι συνδρομητές στην εφημερίδα τους, καθιστούσε το είδος αυτό της καταχώρισης ιδιαίτερα αποτελεσματικό. Έτσι, τη στιγμή που οι καταχωρίσεις σε στυλ anglais και οι καταχωρίσεις-αφίσες εξορίζονταν στην τέταρτη σελίδα της εφημερίδας, η ρεκλάμα –στη διπλάσια βέβαια τιμή απ'αυτές- γλιστρούσε στη δεύτερη ή στην τρίτη σελίδα, ανάμεσα στις δευτερεύουσες ειδήσεις.[18]

Στις Η.Π.Α., τώρα, και συγκεκριμένα στη Φιλαδέλφεια, ο Volney Palmer άνοιξε το 1841 το πρώτο ανεξάρτητο διαφημιστικό γραφείο. Αντιπροσώπευε μια σειρά επίλεκτων εφημερίδων, οι οποίες του είχαν αναθέσει την πώληση διαφημιστικού χώρου. Για τις υπηρεσίες του αυτές έπαιρνε από τις εφημερίδες προμήθεια 25% επί της τιμής πώλησης του χώρου. Μέχρι το 1849 είχε δημιουργήσει μια μικρή αλυσίδα διαφημιστικών γραφείων σε Νέα Υόρκη, Βοστώνη και Βαλτιμόρη. Τώρα πια, στις προσφερόμενες υπηρεσίες είχαν προστεθεί κατάλογοι με εκτιμήσεις για την κυκλοφορία των εφημερίδων και συγγραφή διαφημιστικών κειμένων για λογαριασμό των διαφημιζομένων.[19]

Τα μέσα λοιπόν του 19ου αιώνα βρήκαν τη διαφημιστική καταχώριση, στη δυτική Ευρώπη και στις Η.Π.Α., να έχει περάσει στην ενηλικίωσή της. Είχε, πλέον, αποκτήσει ταυτότητα και είχε απαλλαγεί από την κηδεμονία του Τύπου, αναπτύσσοντας μαζί του μία άλλου είδους σχέση.

Εκείνη τη χρονική στιγμή γεννήθηκει και η ελληνική έντυπη διαφήμιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ακολουθώντας τη διαδρομή της ελληνικής διαφημιστικής καταχώρισης.

Στη διαδρομή της η ελληνική διαφημιστική καταχώριση μιμήθηκε, σε γενικές γραμμές, το μοντέλο της δυτικής, με τη διαφορά ότι τα διαστήματα, ανάμεσα

[18] Μ. MARTIN, όπ. π. σ.σ. 62, 63.
[19] Μ.ΤΣΑΚΑΡΕΣΤΟΥ, όπ.π. σ. 76.

στα διάφορα στάδια της εξέλιξής της, ήταν μικρότερα. Σ'αυτό βοήθησε η δυτική καταχώριση με τις δοσμένες –από μέρους της- λύσεις και απαντήσεις, καθώς και με τις κερδισμένες μάχες της, απέναντι σε πολιτειακές και κοινωνικές αρνήσεις. Βέβαια, λόγω διαφορετικών κοινωνικοπολιτικών δομών, η ελληνική έντυπη διαφήμιση δεν είχε να αντιμετωπίσει -στον ίδιο βαθμό- συντεχνίες και μονοπώλια. Αντίθετα, εξ αρχής φιλοξενήθηκε από τις πολιτικές εφημερίδες. Εντούτοις, δεν μπόρεσε να επωφεληθεί, όσο έπρεπε, από το δυτικό προηγούμενο και, ιδιαίτερα, σε επίπεδο φόρμας.

Η οικονομική δυσπραγία η οποία εμπόδιζε την εφαρμογή των τεχνικών εξελίξεων, αλλά και το έλλειμα γνώσης πάνω στο αντικείμενο της έντυπης διαφήμισης, ευθύνονταν, κυρίως, για την αισθητική της υστέρηση και τη μακρόχρονα μονότονη όψη της. Κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις που προχώρησαν λίγο περισσότερο δεν άλλαξαν, φυσικά, τη γενική εικόνα. Οι Έλληνες συντάκτες -στο σύνολό τους σχεδόν- έχοντας δεχτεί, ως ένα βαθμό, την επιρροή της δυτικής καταχώρισης, δημιούργησαν, τελικά, το δικό τους διαφημιστικό μοντέλο, προσαρμοσμένο στις ανάγκες της τοπικής αγοράς, στις καταναλωτικές συνήθειες των αναγνωστών τους και, πάνω απ'όλα, στις προσωπικές τους τεχνολογικές, επικοινωνιακές και αισθητικές δυνατότητες. Ακόμη κι έτσι, όμως, είναι σημαντικό ότι η ελληνική έντυπη διαφήμιση χρειάστηκε μόνο έναν αιώνα για να διανύσει την απόσταση από την πρώτη της εμφάνιση μέχρι την ίδρυση (το 1930) των πρώτων διαφημιστικών της γραφείων. Απόσταση, που η δυτική χρειάστηκε διπλάσιο χρόνο για να διανύσει (από τα μέσα, περίπου, του 17ου μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα).

Σ'αυτό το σημείο θα ήταν σκόπιμη μια παραπομπή σε ένα μικρό δείγμα πρωτοσέλιδων της περιόδου[20] γιατί, η όποια αισθητική αναζήτηση στην προμετωπίδα της εφημερίδας, αποτελεί πρόκριμα για τα αντίστοιχα αισθητικά περιθώρια της καταχώρισης, μια που –για πολλές δεκαετίες- οι ίδιοι άνθρωποι έδιναν μορφή και στις δύο.

Αυτή η έρευνα, όπως έχουμε δηλώσει, εστιάζει στον αθηναϊκό Τύπο, ο οποίος άρχισε να αναπτύσσεται μαζί με τη νεαρή πρωτεύουσα. Η επιλογή αυτή έγινε, γιατί πολύ σύντομα η Αθήνα, καθώς είχε προσελκύσει έναν υπολογίσιμο αριθμό πλούσιων ομογενών της διασποράς, ήταν φυσικό να διευρύνει την αγορά της,

[20] Βλ. Παράρτ. Γ'.σ.σ. 171-176.

τόσο σε ποσότητα και ποικιλία, όσο και σε ποιότητα. Απέκτησε, δηλ.., μια αγορά που πληρούσε τις βασικές αρχές του ανταγωνισμού, και ήταν έτοιμη να βοηθήσει στη συντήρηση της διαφημιστικής καταχώρισης, αλλά και να βοηθηθεί απ' αυτήν.

Το γεγονός ότι συναντάμε στον αθηναϊκό Τύπο κάποιες σποραδικές αγγελίες από τις απαρχές του, δεν μπορεί φυσικά να θεωρηθεί ότι σηματοδοτεί μια γενικότερη υιοθέτηση του φαινομένου της έντυπης διαφήμισης. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε μια μαζικότερη εμφάνιση εμπορικών αγγελιών σε έναν ικανότερο αριθμό εφημερίδων. Κατά συνέπεια, οριοθετήσαμε ως αφετηρία της έντυπης ελληνικής διαφήμισης το 1840, μια χρονική στιγμή κατά την οποία επισημοποιήθηκε, τρόπον τινά, η ύπαρξή της, αφού οι πιο γνωστές εφημερίδες άρχισαν να τυπώνουν στην προμετωπίδα τους και κάτω από τον λογότυπό τους τιμοκατάλογο καταχωρίσεων. Να σημειώσουμε εδώ, ότι δύο εφημερίδες, η "Ελπίς" και ο "Αιών," προπορεύτηκαν των συναδέλφων τους, αφού η πρώτη από το 1836 και η δεύτερη από το 1838, πληροφορούσαν τους αναγνώστες τους ότι οι καταχωρίσεις τους χρεώνονταν 15 λεπτά ο στίχος. Μάλιστα ο "Αιών" τόνιζε: *"οποιαδήποτε καταχώρισις δεν είναι παραδεκτή χωρίς πληρωμής θετικής"*.

Ωστόσο, για να είμαστε ακριβείς, θα πρέπει να διευκρινήσουμε πως, όταν οι εφημεριδογράφοι της συγκεκριμένης εποχής αναφέρονταν στον όρο καταχώριση, δεν ενοούσαν ακριβώς –όπως αυτόματα γίνεται σήμερα- τη διαφημιστική καταχώριση, αλλά κάθε είδους αγγελία ή δημοσίευση των αναγνωστών τους. Έτσι, όταν δημοσίευαν τους τιμοκαταλόγους των καταχωρίσεων, με κανένα τρόπο δεν είχαν αποκλειστικά κατά νου τις μικρές εμπορικές αγγελίες, τις οποίες, άλλωστε, πολύ αραιά, ακόμη, καταχώριζαν στις τελευταίες σελίδες τους. Σε αντίθεση με τις τιμές των διαφόρων συνδρομών, οι τιμές των καταχωρίσεων δεν αναφέρονταν σε όλες τις εφημερίδες στις οποίες δημοσιεύονταν. Στις αρχές της δεκαετίας του 1840 οι καταχωρίσεις κόστιζαν από δεκαοκτώ έως είκοσι λεπτά ο στίχος.[21] Προς το τέλος της δεκαετίας κάποιες εφημερίδες έβαλαν ένα όριο -είκοσι ή εικοσιπέντε στίχων- κάτω από το οποίο ο στίχος χρεωνόταν πενήντα λεπτά. Στο τέλος της δεκαετίας του 1850, πρώτη η "Αυγή" έκανε διαχωρισμό στη χρέωση διαφορετικών ειδών καταχωρίσεων (ειδοποιήσεις, διατριβές, δικαστικά) και όρισε την τιμή των

[21] Κάποιες εφημερίδες βέβαια ξέφευγαν απ' αυτό το πλαίσιο, όπως για παράδειγμα η "Μέλισσα" που τον Οκτώβριο του 1840 χρέωνε το στίχο δώδεκα λεπτά.

ειδοποιήσεων -μέχρι δέκα στίχους- στις τρεις δραχμές.[22] Η ίδια χρέωση ίσχυε και για το νεοεκδοθέν "Φως" (1860). Άλλες εφημερίδες χρέωναν τις ειδοποιήσεις των δέκα στίχων προς δύο δρχ., και άλλες κατ'αποκοπή, ενώ για ειδικές περιπτώσεις υπήρχαν και ειδικές συμφωνίες, όπως π.χ. για καταχώριση στην πρώτη σελίδα, για προσωπική μαρτυρία του συντάκτη ή για τη συγγραφή ολόκληρης της αγγελίας από τον ίδιο τον συντάκτη.

Στις ειδικές συμφωνίες θα πρέπει να ανήκε και ο ξεχωριστός τρόπος παρουσίασης κάποιων καταχωρίσεων, που τις καθιστούσε ιδιαίτερα εμφανείς. Η ιδιαιτερότητα αυτή δεν αφορούσε, φυσικά, στη φόρμα τους αλλά στην κάθετη τοποθέτησή τους στο εξωτερικό πλαϊνό περιθώριο της σελίδας, μερικές φορές ακόμη και της πρώτης.[23] Βέβαια, αυτού του είδους οι καταχωρίσεις ήταν ελάχιστες. Για παράδειγμα, κατά την τριετία 1859- 1861 τις συναντήσαμε σε, περίπου, δέκα φύλλα της "Αυγής" και σε τρία με τέσσερα του "Φωτός" το 1861. Ξεκίνησαν, μάλλον, με τη δημοσίευση κάποιας δημοσιογραφικής είδησης που ήταν, είτε ιδιαίτερης σημασίας είτε της τελευταίας στιγμής. Γρήγορα όμως, επεκτάθηκαν και σε άλλα είδη καταχωρίσεων, όπως εμπορικές αγγελίες, μικρές αγγελίες, πλειστηριασμούς, ακόμη και μνημόσυνα. Υπήρξαν φορές που στον περιορισμένο αυτό χώρο, συνυπήρχαν πολιτικά νέα και ενοικιαστήρια. Όσο για τη σπάνια εφαρμογή αυτού του τρόπου προβολής υποθέτουμε ότι ευθυνόταν το υψηλό αντίτιμο, και η μάλλον δυσάρεστη, οπτικά, σελιδοποίηση.

Μία ένδειξη ότι αρκετοί από τους Έλληνες συντάκτες (όπως και οι ευρωπαίοι συνάδελφοί τους) δεν έτρεφαν ιδιαίτερη εκτίμηση στην εμπορική αγγελία, είναι το γεγονός ότι, ενώ συχνά συναντήσαμε παροράματα για την διόρθωση ακόμα και ασήμαντων ορθογραφικών λαθών κάποιων άρθρων, σχεδόν ποτέ δεν είδαμε κάτι τέτοιο για τις εμπορικές αγγελίες τους, οι οποίες έβριθαν από τερατώδη λάθη, όχι μόνο ορθογραφικά και συντακτικά, αλλά ακόμη και στη γραφή του ονόματος των διαφημιζομένων, στις διευθύνσεις τους ή στις τιμές των προϊόντων τους. Αλλά και πολύ αργότερα, όταν οι καταχωρίσεις είχαν φτάσει στο στάδιο να διαθέτουν κάποια

[22] Είναι αξιοσημείωτο ότι η εφημερίδα όταν επανεκδόθηκε το 1864 –μετά δύο ετών διακοπή- χρέωνε τις ειδοποιήσεις της δύο δραχμές, ίσως σαν τιμή ανανέωσης γνωριμίας, τιμή που διατήρησε μέχρι την εκπνοή του ίδιου χρόνου, οπότε και επανήλθε στις τρεις δραχμές.
[23] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. σ. 177, 178.

εικόνα, συναντήσαμε γκραβούρες τοποθετημένες ανάποδα, όπως πιάνα και ραπτομηχανές με τα πόδια προς τα πάνω.

9.1 Με αφετηρία τη μικρή αγγελία.

Η μακρινή πρόγονος της διαφημιστικής καταχώρισης εμφανίστηκε στον Τύπο με τη μορφή της σημερινής μικρής αγγελίας και κάτω από τον τίτλο *ειδοποίηση*, αλλά συχνά και *γνωστοποίηση, είδηση, αγγελία, προειδοποίηση, σύσταση, κοινοποίηση, προκύρηξη, δήλωση,* ακόμα και *χαμπέρι.* Αυτό σημαίνει ότι δεν υπήρχαν ακόμη σαφή όρια μεταξύ διαφήμισης και γενικότερης πληροφόρησης. Ωστόσο, και αργότερα, όταν είχε σχεδόν επικρατήσει ο τίτλος *ειδοποίηση*, βλέπουμε να αναφέρεται σε ένα μωσαϊκό αγγελιών, οι οποίες–πέρα από τις εμπορικές- αφορούσαν σε ότι μπορεί να φανταστεί κανείς, από μνημόσυνα μέχρι πτωχεύσεις και από ενοικιαστήρια μέχρι αναζητήσεις χαμένων αντικειμένων.

Έχουμε αναφέρει ότι η ελληνική έντυπη διαφήμιση πέρασε συντομότερα, απ'ότι η πρωτοπόρα δυτική, από το ένα στάδιο εξέλιξης στο άλλο. Μόνο που τα εξελικτικά αυτά στάδια δεν έφτασαν -για τους γνωστούς λόγους- στα επίπεδα της δυτικής. Έτσι, σ'όλο το διάστημα της οθωνικής και μεσοβασιλικής περιόδου, του αθηναϊκού τύπου, η έντυπη διαφήμιση -παρά τα όποια βήματά της- δεν πήγε πολύ μακρύτερα από τη φόρμα της εμπορικής καταχώρισης.

Ακολουθώντας αυτά τα βήματα διαπιστώσαμε ότι η ελληνική καταχώριση-αγγελία έκανε ουσιαστικά την εμφανισή της στον αθηναϊκό τύπο το 1840. Με δυσκολία διακρίνεται στην τέταρτη σελίδα, όπου καταχωριζόταν, γιατί ήταν τόσο διακριτική, ώστε γινόταν ένα με το κείμενο της εφημερίδας. [24] Σε αντίθεση με το βρετανικό μοντέλο, δανειζόταν τους τυπογραφικούς χαρακτήρες της σύνταξης και εμιμείτο το ύφος της σε τέτοιο βαθμό, ώστε συχνά στα σατυρικά, π.χ., φύλλα (ακόμη και μισόν αιώνα αργότερα) τα κείμενα των εμπορικών αγγελιών να είναι επίσης, σατυρικά και έμμετρα.

[24] Βλ. Παράρτ. Γ΄. σ. σ. 179, 180.

Ειδοποίησις σπουδαία – κι' αγγελία σοβαρά
Να διαβάστε με ιδέα – Για δεν έχομε παρά

Όποιος θέλει να φορέσει ρούχα τέλεια καλά.
Για να γίνη φιγουρίνι κι' όχι με λεπτά πολλά,
Στον Χρηστόπουλο ας τρέξη στου Αιόλου την οδόν,
Που είναι φίνος στο ψαλίδι, κι' όχι λόγια σωρηδόν.

"Ο ΓΑΤΟΣ" 15/2/1892

*Στου **Ρακιτζή** και στου **Ζαργάνη***
όποιος τα ψώνια του θα κάνη
θα πάρη πράγμα διαλεχτόν,
και τον παρά ποτέ δεν χάνει,
τον παίρνει πίσω μετρητόν,
όποιος τα ψώνια του θα κάνη
*στου **Ρακιτζή** και στου **Ζαργάνη**.*
Σε κάνει λόρδο κ' ευπατρίδη
με τα φωκόλα, που σου δίδει,
με της γραβάταις της τρελλαίς,
με τα καπέλλα, χίλια είδη,
κι' αν ήσ' ακόμα Σακκουλές
και με τα γάντια, που σου δίδει,
σε κάνει λόρδο κ' ευπατρίδη!
Λοιπόν κανείς καιρό μη χάνη –
*Στου **Ρακιτζή** και στου **Ζαργάνη**!*

"ΤΟΞΟΤΗΣ" 30/11/1896

Είναι γεγονός ότι κατά την δεκαετία 1840-1850. Οι μικρές αγγελίες που δημοσιεύονταν στον αθηναϊκό τύπο ήταν ελάχιστες και οι εμπορικές -ανάμεσά τους- σπάνιες. Εξαίρεση αποτελούσε η "Ταχύπτερος Φήμη" που δημοσίευε ανελλιπώς σε κάθε φύλλο της από τρεις έως και δέκα -μερικές φορές- αγγελίες, καλύπτοντας από μισή έως μία στήλη. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη διάρκεια της συγκεκριμένης δεκαετίας δημοσίευσε –σύμφωνα με υπολογισμούς μας- τουλάχιστον οκτώ φορές περισσότερες αγγελίες, από όσες οι τρεις μεγαλύτερες αθηναϊκές εφημερίδες "Αιών", "Ελπίς" και "Αθηνά" μαζί.

Η μικρή αγγελία, σύμφωνα με το περιεχόμενό της θα μπορούσε να ταξινομηθεί σε τέσσερις μεγάλες κατηγορίες:
Στην κλασσική μικρή αγγελία, στην αγγελία προσωπικό μήνυμα, στην κοινωνική αγγελία, και, πάνω απ'όλες, στην εμπορική αγγελία.

9.1.1 Η κλασσική μικρή αγγελία.

Πρόκειται για την αγγελία που απευθυνόταν από ιδιώτη σε ιδιώτη. Αφορούσε σε προσφορά και ζήτηση υπηρεσιών, ενοικιάσεις -και σπανιότερα πωλήσεις- ακινήτων, χαμένα και ευρεθέντα αντικείμενα κ.α.. Αυτό το είδος της αγγελίας παρέμεινε, σχεδόν, αναλλοίωτο μέχρι τις μέρες μας.

Υπηρέτρια αξία ζητεί κύριον όστις επιθυμεί ας διευθυνθή εις το Γραφείον μας. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 1/7/1843**

Πωλείται έν πιάνο πρώτης ποιότητος, και όποιος επιθυμεί ν'αγοράση αυτό, ας έλθη εις το Γραφείον της Φήμης. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 8/10/1849**

Η υποφαινομένη Μαριγώ Δ. Καζαντζή και σύζυγος Σπυρίδωνος Βελεγρή πωλώ περίπου των 300 πήχεων εκ του οικοπέδου μου κειμένου άντικρυ της βρύσεως εις Γεράνι εις τον δρόμον και, όστις επιθυμεί να αγοράση, ας έλθη να με ανταμώση δια να συμφωνήσωμεν.
Εν Αθήναις, την 3 Μαΐου 1854.
Ως αγράμματος υπογράφομαι δια του υιού μου
ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΒΕΛΕΓΡΗΣ. **"ΑΙΩΝ" 26/5/1854**

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ η οικία του Κ. Μπαλάνου ιατρού, κειμένη παρά τω δημοπρατηρίω, ήτοι πλησίον του παλαιού γυμνασίου **"ΑΥΓΗ" 15/5/1859**

Οικογένειά τις δέχεται οικοτρόφους, υποσχομένη πάσαν δυνατήν περιποίησιν εις τιμήν συγκαταβατικήν· Η διεύθυνσις εις το Γραφείον μας.
"ΦΩΣ" 26/6/1861

ΣΚΥΛΑ κυνηγετική πρώτου αναστήματος απωλέσθη. Ο ευρών αυτήν παρακαλείται να την φέρη εις το Γραφείον μας **. "ΑΥΓΗ" 23/11/1864**

9.1.2 Η αγγελία προσωπικό μήνυμα.

Είναι η αγγελία, που σταδιακά και μετά την αποκατάσταση των επικοινωνιακών μέσων θα εκλείψει. Ο Μ. Λάμπρου σε ομιλία του στον "Παρνασσό" το 1894, με θέμα *"Η ρεκλάμα εν Ελλάδι,"* ανέφερε σχετικά με την κατάσταση που επικρατούσε στο ελληνικό ταχυδρομείο του 1843: "*.....Ετέρα ειδοποίησις ήν λαμβάνω εκ του "Φίλου του Λαού" υποδηλοί ημίν και την κατάστασιν του ταχυδρομείου. Υπήρχε δηλ. η συνήθεια, ήτις και σήμερον δυστυχώς δεν εξέλιπεν, εις τους από πόλεως εις πόλιν μεταβαίνοντας να εμπιστεύωνται επιστολάς προς ασφαλεστέραν επίδοσιν. Είς τούτων των ερασιτεχνών ταχυδρόμων μη κατορθώσας να εύρη ένα των προς ούς είχεν επιστολάς, καταθέτει ταύτην εις το γραφείον της εφημερίδος, και αναγινώσκομεν την επομένην αγγελίαν:*

Ευρίσκεται εις το γραφείον μας έν γράμμα επιγραφόμενον προς τον κύριον Χ. Κεφαλάν, κατοικούντα πλησίον της οικίας του Γρηγορίου κουρέως, όπου πρότερον κατώκει ο Γεώργιος Γλαράκης. Και ο τοιούτος ας έλθη να το λάβη."

Εις το Γραφείον μας ευρίσκεται επιστολή επιγραφομένη προς τον κύριον Γεώργιον Αντωνιάδην εις Αθήνας. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 18/10/1843**

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Σιμητσής να έλθη εις το γραφείον μας δια να λάβει επιστολάς.

"ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ" 23/7/1860

9.1.3 Η κοινωνική αγγελία.

Η πρώτη διδάξασα αυτό το είδος ήταν η "Ταχύπτερος Φήμη", για την οποία θα μπορούσαμε να πούμε –τηρουμένων βεβαίως των αναλογιών- ότι ήταν το ...σκανδαλοθηρικό φύλλο της εποχής. Άλλωστε, και η ίδια όχι μόνο αποδεχόταν αυτό το ρόλο αλλά διεκδικούσε και την αποκλειστικότητά του· "*.....Ημείς πολιτικά*

δεν εγράψαμεν ούτε γράφομεν. Η βιομηχανία μας περιορίζεται μόνον δια να ειδοποιούμεν το κοινόν ποίος εισέρχεται και ποίος εξέρχεται από την πόλιν μας, ποίος στεφανώνεται και ποίος ηρραβωνίσθη και τα τοιαύτα. Απορούμεν πως ο "Φίλος του Λαού" φθονήσας την μικράν ταύτην βιομηχανίαν μας κατεχώρισεν εις το πολύτιμον φύλλον του ποίος ήλθεν από την Υπάτην και ποίος από την Αίγιναν..... "

Το είδος αυτό της αγγελίας όχι μόνο διατηρήθηκε, αλλά αναπτύχθηκε τόσο πολύ σήμερα, ώστε συντηρεί ολόκληρη στρατιά σχετικών εντύπων.

Κατ' αρχάς διαπραγματεύονται πολλών αξιεράστων νέων μετά θελξικαρδίων δεσποσυνών συνοικέσια. Μεταξύ αυτών το προσεχέστερον και αποτελεσματικώτερον είναι το του κομψού και φιλομούσου κ. Αλβέρτου του εμβολιαστού. **"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 1851**

Επληροφορήθημεν παρά του κ. Καθοπούλη ότι ο κ. Ευστάθιος Στεφάνου μετέβη εις Κάρυστον δια να εκτελέση τους αρραβώνας του μετά μιας ωραίας και πλουσίας νέας. **"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 1851**

Έφθασεν ενταύθα από Πάτρας ο χρηστός μας νέος κ. Λιόλιος, γραμματεύς του εκεί Πρωτοδικείου επί σκοπώ ως λέγουν να αρραβωνισθή μετά τινος αγνώστου Κυρίας. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 1851**

Ο κ. Σ. Βέρροιος έκειρε τέλος πάντων τον δασύτριχον πώγωνά του και κατ' αυτάς αναχωρεί δια Χαλκίδα μετά του χρηστού και γενειοφόρου κ. Α. Καλού.

Ο φοιτητής της Ιατρικής ..... ελθών εις ρήξιν μετά της ερωμένης του ευρίσκεται ήδη εις πλήρη αρμονίαν μετ'αυτής. **"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 1852**

Την 15 του Ιουνίου ανεχώρησαν δια Πάτρας με το Αυστριακόν πυρόσκαφον οι τελειοδίδακτοι του Δικαίου, ο ζωηρός κ. Χριστόδουλος Αργυρόπουλος, ο αγέρωχος κ. Κωνσταντίνος Ασημακόπουλος, ο σκεπτικός κ. Αριστείδης Κασιμάτης, ο ψυχρός κ. Γεράσιμος Κατσαΐτης, ο συμπαθητικός κ. Γεράσιμος Λομβάρδος και ο πτωχός τω πνεύματι κ. Λεωνίδας Κατζαΐτης.

"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 1852

Ο κ. Λουκάς Πύρρος ερχόμενος εξ Αμαρουσίου εφ' αμάξης έπεσε καθ' οδόν και κατέθραυσε την χείρα του. Ήδη όμως ευρίσκεται εις ανάρρωσιν και κάθηται απονητί εις το παράθυρον θεωρών τους διαβαίνοντας φίλους.

"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 1852

Είναι αξιοσημείωτο ότι πολλές από τις κοινωνικές εκείνες αγγελίες έκρυβαν ένα έμμεσο διαφημιστικό μήνυμα:

Έφθασεν ενταύθα εκ Σύρου ο τυπογράφος κ. Πολυμέρης υγιής και ευτραφής. Το τυπογραφείον του εν τη απουσία του θέλει παύσει από του να διαχέη τα φώτα και τας προόδους του αιώνος. Η μετάβασίς του έγεινεν ενταύθα υπαγορευθείσα από την ανάγκην μόνην να ανταμώση τον οδοντίατρον κ. Λεύκοβιτζ δια να καθαρίση τους οδόντας του, κόσμημα ωραίον και αναγκαίον και το οποίον συνιστά πολύ και νέους και το ωραίον φύλλον.

"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 1852

9.1.4 Η εμπορική αγγελία.

Τέλος, έχουμε την κατηγορία η οποία αποτελεί και το αντικείμενο αυτής της έρευνας. Πρόκειται για την αγγελία που αφορούσε στην προβολή καταναλωτικών αγαθών και είναι η γνήσια πρόγονος της διαφημιστικής καταχώρισης, η οποία εξελισσόμενη διαρκώς, έφθασε στα σημερινά της επίπεδα. Στην εξελικτική της πορεία πέρασε από τρία βασικά στάδια: της εμπορικής αγγελίας, της εμπορικής καταχώρισης και της διαφημιστικής καταχώρισης.

Η εμπορική αγγελία στα πρώτα χρόνια της ζωής της και σε επίπεδο φόρμας είχε, όπως ήδη διαπιστώσαμε, την ίδια ακριβώς αντιμετώπιση με τις κάθε είδους αγγελίες. Βρισκόταν μαζί μ'εκείνες, κάτω από τον γενικό τίτλο Ειδοποιήσεις και το μόνο διαχωριστικό στοιχείο μεταξύ τους ήταν κάποιες λεπτές, τις περισσότερες φορές κακοσχεδιασμένες και κακοτυπωμένες γραμμές. Οι διαχωριστικές αυτές γραμμές -μονές ή διπλές- άλλοτε έκοβαν τη στήλη απ'άκρη σ'άκρη, άλλοτε ήταν πολύ πιο κοντές απ'αυτήν και άλλοτε λιγότερο, ενώ κάποιες φορές τις αντικαθιστούσε ένα μικρό, απλό διακοσμητικό στοιχείο. Ελάχιστες ήταν οι εφημερίδες που δεν είχαν υιοθετήσει τις διαχωριστικές αυτές γραμμές, οι οποίες

αραίωσαν, σταδιακά, όταν άρχισαν να χρησιμοποιούνται οι bold λέξεις-κλειδιά, οι οποίες διαχώριζαν, από μόνες τους, τις καταχωρίσεις-αγγελίες.[25]

Για μεγάλο χρονικό διάστημα οι εμπορικές αγγελίες καθώς και οι μικρές, αγγελίες διακρίνονταν μόνο από το γενικό τίτλο: Ειδοποιήσεις. Και έχει κανείς την αίσθηση ότι όλη η γραφίστικη αναζήτηση άρχιζε και τελείωνε στην όψη αυτού του τίτλου. Από μήνα σε μήνα –ακόμη και στην ίδια εφημερίδα- τον συναντήσαμε πότε μικρό και πότε μεγαλύτερο, πότε light και πότε medium, πότε κεφαλαίο και πότε πεζό, πότε αραιωμένο και πότε σφιχτό, πότε όρθιο και πότε πλάγιο, ενώ αυτή καθ'εαυτή η εμπορική αγγελία παρέμενε σκέτη και αναλοίωτη, απρόσωπη και αόρατη.[26]

Εντούτοις, θα πρέπει να αναφέρουμε την ύπαρξη -από την πρώτη κιόλας δεκαετία της περιόδου- μιας ξεχωριστής περίπτωσης. Αφορά στις εμπορικές αγγελίες διαφόρων εκδόσεων, που καταχωρίζονταν όλο και συχνότερα από τα μέσα της δεκαετίας του 1840, και μάλιστα, με σαφή προτίμηση -αυτή τουλάχιστον την περίοδο- στην εφημερίδα "Αθηνά." Αυτού του είδους οι αγγελίες εμφάνιζαν μια σχεδόν γραφίστικη –θα τολμούσε να πει κανείς- δομή, χάρη στους τίτλους, υπότιτλους και κάποτε ενδιάμεσους τίτλους που διέθεταν, έστω και αν περνούσαν σχεδόν απαρατήρητοι, λόγω των μικρών και lights τυπογραφικών τους στοιχείων. Οι αγγελίες αυτές έχαιραν, επίσης, και μιας ιδιαίτερης μεταχείρησης εκ μέρους της σύνταξης. Δεν καταχωρίζονταν στη στήλη των Ειδοποιήσεων -καμιά φορά ούτε καν στην ίδια σελίδα- αλλά κάτω από ένα δικό τους τίτλο, συνήθως ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ ή ΑΓΓΕΛΙΑ, ενώ πολλές φορές χρησιμοποιούσαν και τον τίτλο ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ ή ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.[27] Κάτι άλλο που τις χαρακτήριζε, ήταν το άφθονο κείμενο. Με το τέλος της δεκαετίας, πολλές από τις αγγελίες αυτές κατέλιξαν, οπτικά τουλάχιστον, εξαιρετικά ενδιαφέρουσες Φαίνεται δηλ. καθαρά ότι είχαν περάσει σε επόμενο στάδιο εξέλιξης και αναρωτιέται κανείς γιατί μόνο αυτές βρίσκονταν σ'αυτό το επίπεδο. Μία απάντηση, θα μπορούσε να είναι, ότι καθώς τα βιβλία δεν θεωρούνταν υλικά αγαθά αλλά πνευματικά, την ανωτερότητά τους αυτή έπρεπε να τη δείχνουν κιόλας.[28] Μία άλλη ερμηνεία –λιγότερο ρομαντική- είναι ότι

[25] Βλ. Παράρτ. Γ΄. σ.σ. 181, 182.
[26] Βλ. Παράρτ. Γ΄. σ. 183.
[27] Τον κανόνα καταστρατηγεί ο "Αιώνας" τοποθετώντας τες, πολλές φορές, κάτω από τον τίτλο ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ και χωρίς την, σχετικά, εξελιγμένη τους φόρμα.
[28] Άλλωστε, όπως είδαμε στο πέμπτο κεφάλαιο, αυτή την αντιμετώπιση είχαν οι εκδόσεις και στον δυτικό Τύπο.

ο δημιουργός τους είχε στενότερη σχέση με την τέχνη της τυπογραφίας [29] απ'ότι ο κάθε διαφημιζόμενος έμπορος που, ακόμη και όταν ανέθετε στο συντάκτη τη συγγραφή της εμπορικής του αγγελίας, περνούσε με κάποιο τρόπο και την προσωπική του άποψη. Και μια τελευταία πιθανή εξήγηση, ότι αρκετές απ'αυτές τις εκδόσεις αφορούσαν σε μεταφράσεις, των οποίων η πρωτότυπη καταχώριση αποτελούσε και πρότυπο.[30]

Τη μονοτονία των υπόλοιπων εμπορικών αγγελιών έσπασε πρώτη η "Ταχύπτερος Φήμη", υιοθετώντας από το 1842, το γνωστό σκιτσάκι του χεριού με τον τεντωμένο δείκτη, που το συναντάμε σε δύο κοντινές παραλλαγές. [31] Ενώ, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι εμπορικές αγγελίες κάποιων καταστημάτων ή επιχειρήσεων που, στην προσπάθειά τους να ξεχωρίσουν, είχαν αρχίσει να ανακαλύπτουν –έστω και στην απλοϊκότερη μορφή τους- σήματα και λογότυπους.

> ***Εις το επί της αριστεράς πλευράς της Αιολικής οδού κείμενον κατάστημα γυναικείων κοσμημάτων υπό το τεχνόσημον η "Αθηνά" υπάρχει αποθήκη καστορίων και μεταξωτών πίλων (καπέλων)*****.....**
>
> **"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 23/5/1847**

> ***Η εν Θήρα προ τριών ετών συστηθείσα Οινοποιητική Εταιρία ..... εγγυουμένη περί τε της ποιότητος και της διατηρήσεως των προϊόντων αυτής· αναγνωρίζει δ' ως τοιαύτα μόνον όσα φέρουν επί της οπής των τε βαρελίων και βοτιλίων την σφραγίδα του καταστήματος επί Ισπανικού κηρού, και το όνομα του καταστήματος κεχαραγμένον επί του φελού των αφρώδων οίνων.*** **"ΑΥΓΗ" 12/4/1861**

Μια, επίσης, διαφορετική αντιμετώπιση των -παραδοσιακά διακριτικών- καταχωρίσεων στον Τύπο υιοθετούσε και ο "Αιών", χρησιμοποιώντας στοιχεία πολύ μεγαλύτερα από του κειμένου της σύνταξής του, αδιάφορο αν επρόκειτο για εμπορικές αγγελίες, συμβολαιογραφικές πράξεις ή ενοικιαστήρια. Πρόκειται,

---

[29] Ο εκδότης των βιβλίων αυτών ήταν και εκδότης της εφημερίδας που δημοσίευε τις καταχωρίσεις, έτσι ο συντάκτης που ήταν υπεύθυνος για την παρουσίαση των καταχωρίσεων ήταν ο ίδιος που επιμελείτο και τη σελιδοποίηση της εφημερίδας. Μάλιστα συναντάμε κάποια κειμενάκια της σύνταξης που μας ξαφνιάζουν με την ενδιαφέρουσα διάταξή τους. (Βλ. Παράρτ. Γ'.σ. 184).

[30] Βλ. Παράρτ. Γ'. σ. σ. 185-187.

[31] Βλ. Παράρτ. Γ'. σ. 188.

συνήθως, για μία -κάθε φορά- καταχώριση την οποία τοποθετούσε στο τέλος της τελευταίας στήλης του.[32]

9.2 Στρατηγικές της εμπορικής αγγελίας.

Σε επικοινωνιακό επίπεδο οι ελληνικές εμπορικές αγγελίες αυτής της περιόδου είχαν κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που οφείλονταν στη νοοτροπία των πολιτών αλλά και στο έλλειμα ή στη δυσλειτουργία των υπηρεσιών της Πολιτείας. Κατ'αρχήν, το προβαλλόμενο πρότυπο στη σχέση διαφημιζόμενου-καταναλωτή, όπως εμφανίζεται μέσα από τα κείμενα των εμπορικών αγγελιών, ήταν ζήλος και προθυμία εκ μέρους του πρώτου, ώστε να ικανοποιηθεί ο δεύτερος και με τη σειρά του να τον τιμήσει με την εμπιστοσύνη του.

> ***Το απόσπασμα της Τυπογραφίας των Κυρίων Κ.Τόμπρα και Κ.Ιωαννίδου ..... αναδέχεται την τύπωσιν όχι μόνον συντόμων φυλλαδίων και αποτετμημένων έργων, αλλά και συγγραμμάτων ακεραίων. Ο δε διευθύνων αυτό Κ.Μ.Γεωργιάδης υπόσχεται να καταβάλη πάντα ζήλον και προθυμίαν εις το να ευχαριστήση τους κυρίους, όσοι θέλουσι τον τιμήσει εμπιστευόμενοι εις αυτόν ότι επιθυμούν να εκδώσωσιν εις φως δια του Τύπου, και μεταχειριζόμενοι το υπό την διεύθυνσίν του πιεστήριον .....***
>
> ***Ο διευθυντής Μιχαήλ Γεωργιάδης*** **"ΑΘΗΝΑ" 10/4/1840**

Άλλωστε, οι εμπορικές αγγελίες δεν είχαν ακόμη στόχο να εντυπωσιάσουν τον αναγνώστη, αλλά να τον πείσουν. Κι ενώ όλοι οι διαφημιζόμενοι υπεραμύνονταν της ακεραιότητας και της εντιμότητάς τους, φαίνεται ότι δεν ήταν άγνωστη η παραπλανητική διαφήμιση, αφού για κάτι τέτοιο μας υποψιάζει η καταληκτική παράγραφος της παρακάτω καταχώρισης:

> ***..... Άνευ αγυρτικών επιδείξεων ο αξιότιμος Κ.Μανούσος κατώρθωσε να καταστήση το εκπαιδευτικόν του κατάστημα άξιον των προσδοκιών του Κοινού.*** **"ΕΛΠΙΣ" 25/7/1861**

[32] Βλ. Παράρτ. Γ'. σ. σ. 189, 190.

Η προσπάθεια της έντυπης διαφήμισης να προσεγγίσει την καθημερινότητα των αναγνωστών-καταναλωτών της γίνεται φανερή και από το ότι οι αγγελίες -σε αντίθεση με την υπόλοιπη εφημερίδα- χρησιμοποιούσαν, όσο ήταν δυνατόν, την καθομιλουμένη γλώσσα ενώ πολλές φορές έδιναν –εντός παρενθέσεων- την ερμηνεία λέξεων της καθαρεύουσας.

> ***Εις το ζυθοπολείον "ο Λ υ κ α β η τ ό ς" του Κ.Χρ.Δαμιανού πωλείται ζύθος (μπίρα) καλής ποιότητος προς 40 λεπ. την οκάν, και εις μπουκάλια, ανά 40 λ. έκαστον.....*** **"ΑΥΓΗ" 12/10/1857**

> ***Έξωθεν της εκκλησίας της αγίας Ειρήνης πωλούνται εικόνες αγίων, Ρωσικής καλλιτεχνίας και κεκαλυμμέναι δι' υάλων (τζαμίων). Ο επιθυμών ν' αγοράση εξ αυτών διευθυνθήτω.*** **"ΑΥΓΗ" 19/9/1859**

> ***Αίγα (γίδα) κόκκινος και ετοιμόγεννος βόσκουσα κατά την οδόν Πατησίων προ είκοσι περίπου ημερών απωλέσθη .....***
>
> **"ΑΥΓΗ" 21/7/1859**

9.2.1 Εμπορικές αγγελίες γραμμένες από τους καταχωριζόμενους.

Ακόμη και στην πρώιμη –διαφημιστικά- εκείνη εποχή διακρίνουμε τέσσερα είδη εμπορικών αγγελιών, των οποίων η οπτική διαφορά μπορεί να ήταν ελάχιστη, η διαφορά της στρατηγικής τους, όμως, αρκετά μεγάλη.
Πρώτες κατατάσσουμε τις απλές εμπορικές αγγελίες, τις γραμμένες από τους ίδιους τους διαφημιζόμενους, διορθωμένες ή όχι από τον συντάκτη της εφημερίδας.

> ***Ο υποφαινόμενος Σπυρίδων Βελιανίτης ταμβακοποιός άριστος, κατασκευάζων διαφόρων ειδών ταμβάκους, και χρηματίσας ως τοιούτος εις διάφορα μέρη της Ευρώπης, και κατοικών ενταύθα κατά την οδόν του Ερμού, απέναντι του Κ. Παράσχου, εις την υπ' αριθ. 155 οικίαν· προσκαλώ τους θέλοντας να κάμωσι την παρατήρησιν ή την δοκιμήν τούτου, υποσχόμενος ότι θέλουν ευχαριστηθή.***
>
> ***Ο Αρχιτέκτων Σπ. Βελιανίτης*** **"ΑΘΗΝΑ" 24/9/1841**

Ο υποφαινόμενος ειδοποιώ, ότι έχω από τούδε το κατάστημά μου κατά την οδόν του Ερμού απέναντι του ζαχαροπλάστου Κ. Δημ. Λερίου, και όσοι θελήσωσι να με ενασχολήσωσι με διαταγάς των, θέλουν ευχαριστηθή, ως και πρότερον.

Εν Αθήναις, την 6 Νοεμβρίου 1849.

Ο βιβλιοδέτης

Αστ.Χαρίσης. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 8/11/1849**

Γνωστοποιούμεν οι υποφαινόμενοι ότι αποκτήσαντες τα είδη του μυροπωλείου του μακαρίτου Φαβρικέζη, εφέραμεν ήδη και άλλα εκλεκτά είδη αρωματικών, εις τρόπον ώστε τα προϊόντα της εν Παρισσίοις εταιρείας της υγείας ευρίσκονται από τούδε εις το εργαστήριόν μας.

Εν Αθήναις τη 14 8βρίου 1850. *Υιοί Β. Βερνάου.*

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 19/10/1850

Ο υπογεγραμμένος γνωστοποιώ εις το κοινόν ότι κατορθώσας να τακτοποιήσω την επιχείρησίν μου με το πετρέλαιον, κατεβίβασα την τιμήν της μεν φωτιστικής ύλης εις δύο δραχμάς την οκάν, των δε λαμπών 20 τοις %.

Πετρέλαιον καλής ποιότητος και νέας λάμπας παντός είδους ευρίσκονται εις το κατά την οδόν Αιόλου, αρ. 20, κείμενον κατάστημά μου, μεταξύ των εκκλησιών της Αγίας Ειρήνης και της Χρυσοσπηλαιοτίσσης.

Εν Αθήναις την 22ίου 1861. *Μιλιάδης Τσιρίκος.* **"ΑΥΓΗ" 30/9/1861**

9.2.2 Εμπορικές αγγελίες με σημείωμα του συντάκτη.

Αποτελεσματικότερη -μα και ακριβότερη- παραλλαγή του προηγούμενου τύπου αγγελίας ήταν αυτή με την προσθήκη ενός σημειώματος, όπως το έλεγαν, του συντάκτη, μέσω του οποίου επιβεβαίωνε και υπερθεμάτιζε τα λεγόμενα του καταχωριζομένου. Πολλές φορές το σημείωμα αυτό, για να είναι εμφανέστερο ήταν γραμμένο με διαφορετικών στιγμών τυπογραφικά στοιχεία, απ'ότι το κείμενο της αγγελίας.

Το ξενοδοχείον Απόλλωνος ειδοποιεί, ότι ενοικιάζει δωμάτια μ' όλα τα απαιτούμενα αναγκαία έπιπλα εις τιμήν μετρίαν, έχον και όλην την απαιτουμένην περιποίησιν.

Σ. Σ. Συνισταίνομεν το ειρημένον ξενοδοχείον εις τους θέλοντας να κατοικήσωσιν, είτε να τρώγωσιν εις αυτό, ότι θέλουν εύρει περιποίησιν και καθαριότητα αρκετήν. **"ΑΙΩΝ" 11/7/1845**

Ειδοποιείται το Κοινόν, ότι εν τω ξενοδοχείω καλουμένω της "Ιταλίας" κειμένω επί της οδού Καπνικαρέας, και διατηρουμένω υπό του Κ. Βρουνώ, γίνεται συσσίτιον (tavola rotonda) καθ' εκάστην περί την 4 μ.μ. Οι επιθυμούντες να συσσιτώσι πληρόνουσι κατά μήνα μεν δρ. 35, καθ' ημέραν δε δρ. 1,50.

Δια την άνω πληρωμήν λαμβάνουσιν οι συσσιτούντες ζωμόν (σούπαν), τριών ειδών φαγίον, οξοφυλλάδα (σαλάταν), οπωρικά, οίνον και άρτον.

Ο Ξενοδόχος χορηγεί επί ιδιαιτέρα πληρωμή ξένους οίνους, καφέν, ροσόλια κ.τ.λ.

Εχοντες πληροφορίας υπό των συσσιτούντων ότι είναι εις άκρον ευχαριστημένοι και δια την καθαριότητα, και δια την καλήν ποιότητα των φαγητών, και δια την καλήν περιποίησιν, συσταίνομεν το ξενοδοχείον τούτο εις τους λαμβάνοντας ανάγκην.

" ΕΛΠΙΣ" 26/2/1847

Η υποφαινομένη ειδοποιώ το κοινόν ότι αδεία της Σ. Κυβερνήσεως συνιστώ ιδιοσυντήρητον σχολείον κορασίων εις την επί της οδού Αγ. Μάρκου και υπ΄ Αριθ. 142 οικίαν του Κυρίου Χρηστοφή Δικηγόρου, και απέναντι του Τυπογραφείου του Μ έ λ λ ο ν τ ο ς τ η ς Π α τ ρ ί δ ο ς. Αι εγγραφαί των μαθητριών άρχονται από την 1ην του προσεχούς 7βρίου τα δε μαθήματα τακτικώς από την 5ην του αυτού μηνός.

Εν Αθήναις τη 29 Αυγούστου 1860. Αικατερίνη Σ. Κυπαρίσση.

Σ. Σ. Η ηθική αξία της Κ. Κυπαρίσση και η σύντονος προσοχή και επιμέλεια την οποίαν καταβάλει εις την διανοητικήν ανάπτυξιν των κορασίων είναι αρκετά προς τους γονείς εχέγγυα περί της προόδου και ηθικής βελτιώσεως των τέκνων αυτών. **" ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ" 31/8/1860**

9.2.3 Εμπορικές αγγελίες γραμμένες από τον συντάκτη.

Ακολουθούν οι εμπορικές αγγελίες οι γραμμένες εξ ολοκλήρου από τον συντάκτη. Τις έγραφε σε τρίτο πρόσωπο και κάποιες φορές, ανάλογα με τις συγγραφικές του ικανότητες, ήταν ιδιαίτερα γλαφυρές.

Ο Νικόλαος Πουρνέζης εις την οδόν του Ερμού υποκάτω της οικίας όπου κατοικεί ο ιατρός Κ. Πάλης έφερε διάφορα και ποκίλα αγάλματα, τραπέζια, κανδήλια, όλλα της Ευρώπης τεφαρίκια, και τα πωλεί εις μετρίαν τιμήν.

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 12/1/1842

Ο πασίγνωστος Ξενοδόχος Ιωάννης Αράπης ηνέωξε Ξενοδοχείον εις την οδόν Αθηνάς, πλησίον των αμαξών, ακριβώς εις την γωνίαν του Ερμού. Συνεργάτην δε έχει τον επίσης πασίδηλον Γεώργιον Πρόεδρον, μάγειρα κάλλιστον. Εν τω ξενοδοχείω τούτω ευρίσκει τις φαγητά καλλίστης ποιότητος, αρίστης γεύσεως και εξαιρέτου χωνεύσεως. Προς δε περιποίησιν πρόθυμον και λαμπράν, οίαν σπανίως απαντά. Τέλος ευρίσκει τις εν αυτώ και οικονομίαν, διότι εκάστη μερίς φαγητού τιμάται πάνυ μετρίως. Διευθυνέσθωσαν ουν οι γαστρολόγοι εκεί προς θυμηδίαν των. Εντός του ξενοδοχείου υπάρχει και οινοπωλείον του Ζήση Σταμούλη. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 25/8/1852**

Χαβιάρι καλλίστης ποιότητος πωλείται εις μετρίαν τιμήν εις το παντοπωλείον του Κ. Θεοφάνους, ως και εις το του Κυρίου Μουρέλα Φουσκομένου. Οι έχοντες ανάγκην ας προμηθεύωνται από τα ειρημένα παντοπωλεία και θέλουν ευχαριστηθή, ως ευχαριστήθημεν και ημείς δοκιμάσαντες αυτό. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 8/8/1853**

Από το προσεχές σάββατον 1. Ιουλίου θέλει παιανίζει η μουσική καθεκάστην από της 61/2 μέχρι της 10ης ώρας μ.μ. εις το παρά τη Καλλιρρόη Άντρον των Νυμφών και εις το απέναντι τούτου Παυσίλυπον. Εις τας ηδονικάς ταύτας εξοχάς οι προσερχόμενοι θέλουν ευρίσκει μεγάλας περιποιήσεις και διάφορα ποτά και γλυκίσματα. Ταύτα προς γνώσιν των φιληδόνων.

"ΑΥΓΗ" 28/6/1860

Το ωραίον και κομψόν καφφενείον, διευθυνόμενον παρά του εντίμου, ευπροσηγόρου και λίαν τοις προσερχομένοις περιποιητικού Πέτρου Καβανιάκ επωνομάσθη η "ΑΝΑΤΟΛΗ" και επαξίως, καθ'ότι το ρηθέν καφφενείον κείται προς ανατολάς και πάντα τα εν αυτώ εισί ωραία ως η ανατολή του Ηλίου.

"ΦΩΣ" 20/9/1860

Ο Αχιλλεύς Μαγυρόπουλος γινώσκων καλώς την τέχνην του κολλάν χαρτιά εις τους τοίχους ειδοποιεί τους έχοντας ανάγκην της τέχνης του ότι ευρίσκεται εις το εν οδώ Αιόλου κατάστημα του Κ. Λαμπίκη (αρ. 396). Συνιστώμεν και ημείς τον νέον τούτον ως εξαίρετον
περί την τέχνην ταύτην, διότι έχομεν διδόμενα της ικανότητός του.

"ΑΥΓΗ" 24/7/1861

9.2.4 Αγγελίες-μαρτυρίες.

Τέλος, έχουμε την αγγελία-μαρτυρία, μέσω της οποίας κάποιος δήλωνε υπεύθυνα και επώνυμα, ότι θεραπεύτηκε από τον συγκεκριμένο γιατρό ή ευεργετήθηκε από το τάδε φαρμακευτικό σκεύασμα ή ακόμη και ότι ευχαριστήθηκε ιδιαίτερα την κουζίνα του δείνα ξενοδοχείου.

> ***Το Ξενοδοχείον της Ολυμπιάδος πλησίον εις το Σχολείον του Γυμνασίου έκαμεν έναρξιν εις τας 10 του τρέχοντος εκτελεί όλα με μεγίστην καθαριότητα και αφθονίαν, πολλοί των συμπολιτών μας συρρέουν καθημερινώς με την μεγαλητέραν ευχαρίστησιν καθώς από όλους πληροφορούμεθα τα όσα υπόσχεται ο κύριος του καταστήματος αυτής δια τούτο το πιστεύω και εγώ διότι το είδα και πραγματικώς, καιευχαριστήθην τα μέγιστα.*** **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 8/2/1843**

> ***Ο υποφαινόμενος ασθενήσας βαρέως, ήθελον βεβαίως αποχαιρετήσει τον Κόσμον, ως παραιτήσαντές με οι άλλοι ιατροί, αν ο Στρατιωτικός ιατρός Κ. Αντωνιάδης δια της επιμελείας και εμπειρίας του δεν με ήρπαζεν εκ του θανάτου· ως δυστυχής λοιπόν και άπορος μη δυνάμενος υλικώς ν' ανταμείψω τας αγαθοεργάς πράξεις και κόπους του ειρημένου, διαδηλώ δια του τύπου την πλήρη ευγνωμοσύνην μου προς γνώσιν του κοινού. Παρασκευάς Δημητρίου.***
> **"ΤΑΧΥΠΤΕΡΟΣ ΦΗΜΗ" 8/10/1849**

> ***Πάσχων προ πολλών ημερών από δριμυτάτους πόνους των οδόντων μετεχειρίσθην διάφορα ιατρικά πλην εστάθη αδύνατον να θεραπευθώ, άμα δε μεταχειρισθείς το ιατρικόν του Κ. Αντ. Αναστασιάδου, κατοικούντος κατά την οδόν Αριστείδου αριθ.611 παρευθύς ιάθην. Όθεν ευγνωμοσύνης ένεκα κηρύττω τούτο δημοσία.***
> ***ΜΙΧ. ΝΑΟΥΜ*** **"ΑΥΓΗ" 30/9/1861**

Κάποιες φορές στην κατηγορία αυτή συναντήσαμε και ακραίες περιπτώσεις, όπως αυτή που αναφέρεται στο σύγγραμμα του Μ. Λάμπρου, *"Η Ρεκλάμα εν Ελλάδι"*

> ***Τελέσας σήμερον το μνημόσυνον δια τον θάνατον του προσφιλούς μου υιού ευχαριστώ εκ καρδίας τον ζαχαροπλάστην κ. ..... δια τον καλλιτεχνικόν δίσκον των κολλύβων τον οποίον κατεσκεύασε και όστις διήγειρε την προσοχήν***

όλων των παρευρεθέντων. Συνιστώ δε τούτον και εις τους φίλους και τους παρακαλώ να τον προτιμήσουν εις παρομοίας περιστάσεις.

(σ.σ. Το όνομα του ζαχαροπλάστη αποσιωπάται από τον συγγραφέα, κατά τη μεταφορά της αγγελίας-μαρτυρίας).

Αρκετές μαρτυρίες καταχωρίζονταν έξω από τις στήλες των ειδοποιήσεων και ανάμεσα στα κείμενα της σύνταξης, παραπέμποντας, έτσι, στη γαλλική ρεκλάμα και σε ότι αυτή αντιπροσώπευε. [33]

9.2.5 Η πρώτη ελληνική διαφημιστική.... καμπάνια.

Είναι εντυπωσιακό, ότι ορισμένοι έμποροι ή άλλου είδους επαγγελματίες, από ένστικτο- εκείνη την πρωτόγονη, διαφημιστικά, περίοδο- εκμεταλεύτηκαν στο έπακρο, με συνέπεια και συνέχεια, όλες τις δυνατότητες που μπορούσε να τους προσφέρει η έντυπη διαφήμιση. Γνωστότερος όλων, ο Χ. Γεωργιάδης τον οποίο συναντάμε καταχωριζόμενο στον αθηναϊκό τύπο, τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του 1840. Παρασκευαστής αλλά και εισαγωγέας φαρμακευτικών σκευασμάτων ο κ..Γεωργιάδης, μετέρχεται όλες τις μεθόδους ενός πρώϊμου marketing. Βομβαρδίζει για μια δεκαετία το σύνολο, σχεδόν, του αθηναϊκού τύπου με εμπορικές αγγελίες υποστηριζόμενες από εγκωμιαστικά και προτρεπτικά σχόλια συντακτών. Δημοσιεύει υπογραφές γνωστών, στην αθηναϊκή κοινωνία, γιατρών και χημικών οι οποίοι πιστοποιούν την αποτελεσματικότητα των φαρμάκων του. Επικαλείται μαρτυρίες καταναλωτών, ευεργετηθέντων από τα σκευάσματά του. Καταγγέλει όσους πωλούν απομιμήσεις των σκευασμάτων του –εκμεταλευόμενοι τη διάδοσή τους από τη διαφημιστική τους προβολή- και δίνει πληροφορίες για τους αποκλειστικούς χώρους πώλησης των ....γνήσιων.

Το καλόν θεραπευτικόν ιατρικόν, όπου ευρίσκεται εις τας Αθήνας, δια τους πάσχοντας εις τους οδόντας, είναι το νερόδοντον του Κ. Γ. Ζ. Γεωργιάδη· ημείς βεβαιωμένοι περί τούτου θετικώς το συνιστώμεν εις τους αναγνώστας, δια να μην απατώνται από μερικούς άλλους, οπού κάμνουν τοιαύτα, τα οποία αντί να ωφελήσουν βλάπτουν μάλλον και αφανίζουν τους οδόντας.

---

[33] Βλ. Παράρτ. Γ΄ σ. 191.

Το νερόδοντον του ρηθέντος Κυρίου έχει τοιαύτην ενέργειαν ώστε εις μισήν ώραν κόπτει οποιονδήποτε πόνον και προφυλάττει τα οδόντια από κάθε ασθένειαν εις το μέλλον.

Πωλείται εις το καφφενείον της Ανατολής, και εις το Καπνοπωλείον του Κ. Τζιφράκη Κενσελή άντικρυ της ωραίας Ελλάδος, 3 δρ. το γιαλλάκι.

Εις Πάτρας εις τον Κ. Κωνσταντίνον Πινόπουλον Ζωγράφον.

"ΤΑΧ. ΦΗΜΗ" 23/1/1847

Γνωρίσαντες τα καλά αποτελέσματα του υπό του Κυρίου Γεωργίου Ζαφείρη Γεωργιάδου κατασκευασμένου ιατρικού των οδόντων, δυνάμεθα να το συστήσωμεν εις τους πάσχοντας ως υγιεινόν, δυναμωτικόν, και θεραπευτικόν, δια τους πόνους των οδόντων, ως εδοκιμάσθη ενταύθα προ ενός έτους οπού εφευρήκεν αυτό, από μαρτυρίας πολλάς των θεραπευμένων.

Επειδή και ο Κ. Γεωργιάδης μεταβαίνει εις αλλοδαπήν δια να μεταδώση το ιατρικόν τούτο προς ωφέλειαν των πασχόντων, κατ'αίτησίν του δίδεται ευχαρίστως το παρόν μαρτυρικόν ίνα τω χρησιμεύση όπου ανήκει. Αθήναι τη 25 Ιουνίου 1847.

Οι Φαρμακοποιοί, Ε. Κουτζικάρης, Ερνέστος Ορλάνδος, Αντώνιος Ορλάνδος, Σ. Δ. Κρίνος.

Οι υποφαινόμενοι, είδον τινάς ωφεληθέντας εκ της χρήσεως του ειρημένου ύδατος, και ήκουσαν επίσης πολλούς ευλογούντας το περί ού ο λόγος νερόδοντον. Εν Αθήναις την 29 Ιουνίου 1847.

Οι Ιατροί της πρωτευούσης, Γ. Πρινάρης, Α. Πάλλης, Α. Βενιζέλος, Ιπίτης, Λ. Λινδερμάγης, Τράϊμπερ, Π. Σοφιανόπουλος, Σ. Παππαδόπουλος.

Επικυροί το γνήσιον των άνωθεν δώδεκα υπογραφών

Αθήναι, τη 2 Ιουλίου 1847. Ο Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δια της χημικής αναλύσεως εξήχθη ότι, το ιατρικόν τούτο, δεν εμπεριέχει μεταλλικάς ουσίας.

Ξ. Λάνδερερ, τακτικός Καθηγητής της Χημίας, και Αρχιφαρμακοποιός της Α. Μ. του Βασιλέως.

Το νερόδοντον τούτο πωλείται εις το Καπνοπωλείον του Κ. Τζιφράκη Κενσανλή, άντικρυ του μεγάλου Καφφενείου της Ωραίας Ελλάδος, εις Πάτρας εις τους Κυρίους αδελφούς Κοντολώλη, και εις Κωνσταντινούπολιν εις το Χαβιαρόχανον, εις κανένα άλλο μέρος δεν έχω, και όπου αλλού ευρίσκεται είναι καμωμένον από ανθρώπους, οπού εσυνήθισαν να απατούν το κοινόν.
Γ. Ζ. Γεωργιάδης. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 5/7/1847**

Βεβαιούμεν ημείς οι υποφαινόμενοι ότι, από δυνατόν και ανυπόφορον πονόδοντον οπού υποφέραμεν, ιατρεύθημεν από το νερόδοντον του Κ. Γ. Ζ. Γεωργιάδου, ώστε απεδείχθησαν πραγματικώς χρήσιμαι και αληθείς αι ειδοποιήσεις οπού έκαμεν εις τα φύλλα της Αθηνάς, Καρτερίας, και ο τρόπος του μεταχειρίζεσθαι το νερόν τούτο εις το υπ'αριθ. 334 φύλλον της Ελπίδος, και εις ένδειξιν δίδομεν ευχαρίστως το παρόν μας,

Χ. Χριστόπουλος, Κ. Τζενόπουλος, Π. Αθανασίου, Λ. Ζαχαρόπουλος, Ι.Σαρής, Α. Γεωργίου και Π. Ευμορφόπουλος, Τυπογράφοι της Ελπίδος. Κ. Ζορμπάς Λοχαγός, Π. Λεβέντης, Ρ. Κ. Δημάρατος, Κ. Μαργαρίτης δια την σύζυγόν του, Χ. Κυπριάδης, Κ. Κρασόπουλος, Γ. Παλαμάρης, Λ. Λεβέντης, Χ. Αναστασίου.

Επικυρούται το γνήσιον των άνω δέκα οκτώ υπογραφών.

Αθήναι τη 28 Αυγούστου 1846.

Ο εκπλ. Χρέη Δημάρχου Δημαρχ. Πάρεδρος

(Τ. Σ.) *Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

Το παρόν τούτο το πωλεί ο Κ. Γεωργιάδης εις την κατοικίαν του, οδός Ερμού άντικρυ του Κ. Κορομιλά, ευρίσκεται εις το καφφενείον της Ανατολής, και εις το καπνοπωλείον του Κ. Πολυχρόνη οδός Αιόλου, εις το καφφενείον του Κ. Ζαφείρη πλησίον του Βουλευτηρίου, εις Πειραιά εις το καφφενείον του Κ. Μπερτράν, τιμάται 3 δραχ. το γιαλάκι **"ΕΛΠΙΣ" 31/8/1846**

Βεβαιούμεν ειλικρινώς ότι εκάμαμεν χρήσιν από το πρωτοφανές Πιτυροφθόρον ύδωρ του Κ.Γ.Ζ.Γεωργιάδου, και είδομεν πραγματικήν ωφέλειαν. Εις δέκα πέντε ημέρας όπου το ακολουθήσαμεν, ελαφρώθημεν από την πιτυρίδα, εδυνάμωσαν τα μαλιά μας, ώστε δεν πίπτουν ολοτελώς, ενώ πρότερον υποφέραμεν καθημερινώς αρκετήν πτώσιν των, ομοίως και δια τα λοιπά αποτελέσματα του ύδατος τούτου, όπως αι οδηγίαι του διαλαμβάνουν.

Ευχαρίστως δίδομεν το παρόν μας ευγνωμονητικόν προς τον Κ. Γεωργιάδην. Αθήναι τη 12 Φεβρουαρίου 1848.

Πουλχερία χήρα Ιωάν. Βλάχου.

Χάϊδω Ν. Μαυρομμάτη.

Π. Κλάπας.

Δια να μην απατώνται οι αγορασταί, άνωθεν είναι σημειομένα τα μέρη όπου μόνον πωλούνται. **"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 13/2/1848**

Πληροφορούμαι ότι, μία πλάτρια χήρα μαυροφορούσα, (ίσως και άλλαι εξ αυτών) πηγαίνει εις τας οικίας και πωλεί υαλάκια Νερόδοντον δια τους οδόντας, και από το πρωτοφανές πιτυροφθόρον ύδωρ δια τα μαλλία, και λέγει ότι είναι από τα εδικά μου.

Δια να προφυλάξω τους αγοραστάς τούτων από την απάτην αυτήν, τους ειδοποιώ ότι εις καμμίαν από αυτάς τας γυναίκας δεν έχω, και βεβαίως κανένας απαταιών, και ασυνείδητος, κάμει την απάτην ταύτην δια μέσων αυτών.

Το νερόδοντον το είχα μέχρι προχθές εις το καπνοπωλείον του Κ.Κεσανλή, αλλά το αφήρεσα πλέον από αυτόν, και πωλείται τώρα το Νερόδοντον, και το Πιτυροφθόρον ύδωρ των μαλλιών, εις του Κ. Μελέτη Κουρέως πλησίον εις την Καπνικαραίαν, και εις την κατοικίαν μου εις το πλάγι του καφφενείου της Ανατολής, κατά την οδόν του ταχυδρομείου, εις Σμύρνην εις το γραφείον της Αμαλθείας, εις Αλεξάνδρειαν εις του ΚΚ. Αλπανάκη· όπου αλλού πωλούνται είναι ψεύτικα.

Αθήναι την 12 Φεβρουαρίου 1848.

Γ.Ζ.Γεωργιάδης

9.3 Σημαντικοί σταθμοί στη διαδρομή της εμπορικής αγγελίας.

9.3.1 Η κατάκτηση της πρώτης σελίδας.

Η δεύτερη δεκαετία της περιόδου άρχισε με την κατάρριψη ενός ταμπού στο χώρο της έντυπης διαφήμισης. Συγκεκριμένα στις 28 Ιουλίου 1851 η εφημερίδα "Ελπίς" δημοσίευσε τρεις αγγελίες –ενοικιαστήρια- στην πρώτη της σελίδα και κάτω αριστερά από την προμετωπίδα της..[34]

Η κατάκτηση της πρώτης σελίδας των εφημερίδων από καταχωρίσεις – όποιας μορφής- επιτεύχθηκε εξαιρετικά νωρίς, στον ελληνικό Τύπο, σε σύγκριση με τον ευρωπαϊκό.

Η "Ελπίς" εξακολούθησε να δημοσιεύει, ανελιπώς, στην πρώτη σελίδα της αγγελίες –μεταξύ των οποίων και αρκετές εμπορικές- μέχρι το 1854[35] (τις επενέλαβε το 1860). Το παράδειγμά της ακολούθησε, μερικά χρόνια αργότερα, και η "Αθηνά", η οποία από τις 27/6/1855 άρχισε να δημοσιεύει αγγελίες στην πρώτη της σελίδα, όχι όμως με το ρυθμό της "Ελπίδας", και μόνο για θέματα σχετικά με τις συνδρομές της. Το ίδιο έκαναν αργότερα η "Αυγή" η "Ταχ.Φήμη" και το "Φως". Ιδιαίτερα το τελευταίο, μέσω τέτοιων αγγελιών πληροφορούσε τους συνδρομητές του, για τις

[34] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. 192.
[35] Όπ.π..σ. 193.

διώξεις που υφίστατο από τους κρατούντες και ζητούσε την κατανόησή τους για τη μη έγκαιρη, πολλές φορές, έκδοσή του.[36]

Η δεύτερη δεκαετία βρήκε τις εμπορικές αγγελίες των περισσότερων εφημερίδων να παραμένουν οπτικά αδιάφορες, χωρίς κανένα τυπογραφικό κόσμημα, αλλά με πυκνότερο κείμενο. Βλέπουμε δηλαδή ότι η επιχειρηματολογία τους έγινε περισσότερο περιγραφική και επεξηγηματική.[37]

Στις 2 Μαΐου 1857 εκδόθηκε η "Αυγή". Από το ξεκίνημά της η εφημερίδα μπήκε πολύ δυναμικά στο χώρο της έντυπης διαφήμισης, δίνοντας μια άλλη διάσταση στις αγγελίες, οι οποίες δεν άργησαν να καλύψουν ολόκληρη την τέταρτη σελίδα της. Από την αρχή, η σύνταξη έδειξε την πρόθεση να πειραματιστεί με τη φόρμα των ...ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ. Πρώτη διαφοροποίησή τους από τις άλλες εφημερίδες ήταν ο τρόπος αντιμετώπισης του γενικού τους τίτλου. Επέλεξε στοιχεία μεγάλα, bold, κεφαλαία και χωρίς διαστήματα, ώστε η λέξη να δίνει την εντύπωση ενός μπλοκ και κατά συνέπεια ενός εντονότερου, σε σχέση με την υπόλοιπη σελίδα, μαύρου. Πέτυχε έτσι ένα οπτικό ενδιαφέρον, χωρίς, ωστόσο, η λέξη να βαραίνει ακαλαίσθητα, χάρη στα στενά και ανισόπαχα. στοιχεία της.[38] Υιοθέτησε το style-anglais μικραίνοντας τα στοιχεία των αγγελιών της στις έξι στιγμές –έχοντας στοιχεία σύνταξης εννέα- και στενεύοντας τα διάστιχα.[39] Τίποτα όμως δεν είχε ως δεδομένο και τίποτα δεν ακολουθούσε για πολύ. Συχνά αυξομείωνε το μέγεθος των τυπογραφικών στοιχείων των αγγελιών της –σ'ένα εύρος από έξι έως εννέα στιγμές- εμφανίζοντας έτσι, στην ίδια στήλη αγγελίες με διαφορετικής έντασης κείμενα. [40]

9.3.2 Η εισαγωγή της λέξης-κλειδί.

Η μεγάλη καινοτομία και επιτυχία της "Αυγής", που υπήρξε σταθμός στην εξέλιξη της ελληνικής εμπορικής αγγελίας, γενικότερα, ήταν η λέξη-κλειδί. Η λέξη δηλ.

---

[36] Όπ.π..σ. σ. 194, 195.
[37] Όπ.π..σ. 196 .
[38] Θα πρέπει, ωστόσο, να αναφέρουμε πως δύο εφημερίδες, η "Αθηνά" και η "Ταχύπτερος Φήμη", είχαν σποραδικά εμφανίσει, πριν την έκδοση της "Αυγής", το γενικό τους τίτλο με μεγάλα και τονισμένα στοιχεία. Ήταν όμως κάτι αποσπασματικό και χωρίς συνέχεια. Στην πραγματικότητα η "Αυγή" ήταν εκείνη που δημιούργησε τη συγκεκριμένη τάση την οποία ακολούθησαν άμεσα και όλες σχεδόν οι υπόλοιπες εφημερίδες. Αρκετές, μάλιστα, δίνοντας ακόμη μεγαλύτερη έμφαση στον γενικό τους τίτλο. (Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ.σ. 197-199).
[39] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. 200.
[40] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ.σ. 201, 202.

που δήλωνε το στόχο της καταχώρισης και που είχε εισάγει η εφημερίδα από τον πρώτο, κιόλας, μήνα της έκδοσής της. Η λέξη-κλειδί με την οποία άρχιζε το κείμενο μιας εμπορικής αγγελίας ήταν στοιχειοθετημένη με πολύ μεγαλύτερα απ'αυτό στοιχεία, (δεκατέσσερις στιγμές, έναντι οκτώ του κειμένου της και εννέα του κειμένου της σύνταξης), κεφαλαία, φαρδειά, bold, χωρίς καθόλου αραίωση, αποκτώντας, έτσι, μια επιπλέον δυναμική. Σ'αυτή την περίπτωση δεν χρησιμοποιούσε, συνήθως, γενικό τίτλο. Κάποιες φορές μετέτρεπε το γενικό τίτλο σε ρήμα και τον χρησιμοποιούσε ως λέξη-κλειδί .[41]

Η εφημερίδα –ως προς τη ...διαφημιστική της στήλη- τολμούσε, δοκίμαζε, αλλά εμφάνιζε και πολλά ανεξήγητα πισωγυρίσματα. Για παράδειγμα, ενώ με την εισαγωγή της λέξης κλειδί είχε να επιδείξει μια δυνατή στήλη ειδοποιήσεων,[42] συχνά την καταργούσε, για να επιστρέψει στις σκέτες εμπορικές αγγελίες με το γνωστό γενικό τίτλο. Άλλες φορές πάλι οι τονισμένες λέξεις-κλειδιά εναλλάσσονταν με άλλες, τόσο μικρές όμως και άτονες, ώστε περνούσαν σχεδόν απαρατήρητες.[43] Προς το τέλος του 1858 οι λέξεις-κλειδιά άρχισαν να αραιώνουν. Εμφανίζονταν σποραδικά τα δύο επόμενα χρόνια, και το 1861 είχαν -σχεδόν ολοκληρωτικά- αντικατασταθεί από την άτονη εκδοχή τους. (Τις λέξεις-κλειδιά απογείωσε πραγματικά η "Αυγή" το 1865, ένα χρόνο μετά την επανέκδοσή της. Βλ. Παράρτ. Γ΄. σ. 243).

Η εφημερίδα δεν έκανε διάκριση στα είδη των αγγελιών της. Υπήρχαν φορές που στην ίδια στήλη έδινε έμφαση σε ένα ενοικιαστήριο τριών αράδων, με την προσθήκη μιας τονισμένης λέξης-κλειδί και άφηνε ολόσκετη, χωρίς κανένα διακριτικό στοιχείο, μία εμπορική αγγελία έντεκα αράδων. Προφανώς η, τόσο κραυγαλέα, άνιση αυτή μεταχείρηση είχε να κάνει με διαφορετική κοστολόγηση.

Η "Αυγή"τον Οκτώβριο του 1857 -έκτο μήνα από την έκδοσή της- παρουσίασε μια ενδιαφέρουσα εξέλιξη. Η λέξη-κλειδί μιας εμπορικής αγγελίας της, στοιχειοθετημένη με αρκετά μεγάλα και bold κεφαλαία γράμματα, αποσπάστηκε από το πλάϊ της και μεταφέρθηκε στην κορυφή της, σχηματίζοντας, μ'αυτό τον τρόπο, ένα είδος τίτλου.[44] Λίγο πριν το τέλος του 1857 η εφημερίδα

[41] Βλ. Παράρτ. Γ΄. σ. 203.
[42] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. 204.
[43] Όπ.π. σ. 205
[44] Όπ.π. σ. 207.

πειραματιζόμενη διαρκώς με τη λέξη-κλειδί αποφάσισε να την εισάγει και μέσα στο κείμενο της εμπορικής αγγελίας. Κάτι αρκετά τολμηρό.[45] Εν τω μεταξύ η λέξη-κλειδί υιοθετήθηκε πολύ γρήγορα από τα περισσότερα αθηναϊκά φύλλα και εφαρμόστηκε σε μεγάλη γκάμα έντασης αλλά και τοποθέτησης. Με στοιχεία bold, medium ή light, τοποθετημένη στο πλάϊ, πάνω, ή μέσα στο κείμενο της αγγελίας, η λέξη-κλειδί, ήταν η τυπογραφική έκφραση που χρησιμοποιήθηκε συχνότερα και διατήρησε έντονη την παρουσία της για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από οποιοδήποτε άλλο γραφίστικο εύρημα.

9.3.3 Από την εμπορική αγγελία στην εμπορική καταχώριση.

Το πέρασμα από την εμπορική αγγελία στην εμπορική καταχώριση αφορούσε, κυρίως, στη διαφοροποίηση της οπτικής της φόρμας. Η πρώτη ήταν μια συνηθισμένη μικρή αγγελία που αναφερόταν στην πώληση κάποιου καταναλωτικού αγαθού. Η δεύτερη αφορούσε στην πώληση του ίδιου αγαθού, αλλά μέσα από ένα μεγαλύτερο επεξηγηματικό κείμενο που διέθετε, αρχικά, έναν άτονο και αργότερα έναν αρκετά δυναμικότερο τίτλο.

Κάποιες απόπειρες για το πέρασμα από το ένα στάδιο στο άλλο έγιναν αμέσως μετά την εμφάνιση της εμπορικής αγγελίας και πριν καλά καλά γίνουν αντιληπτές οι δυνατότητες που είχε μέσα από το πρώτο της στάδιο. Επρόκειτο, βέβαια, για μεμονωμένες περιπτώσεις οι οποίες δεν είχαν να κάνουν με τη φυσική της εξέλιξη, αλλά με την προσωπική άποψη κάποιου συντάκτη ή ακόμη και διαφημιζόμενου. Στην πραγματικότητα, σ'όλη τη διάρκεια της πρώτης δεκαετίας και στο μεγαλύτερο μέρος της δεύτερης εμφανίζονταν σποραδικά κάποιοι τίτλοι στοιχειοθετημένοι με τα ίδια ή ελαφρώς μεγαλύτερα -από της υπόλοιπης αγγελίας- στοιχεία. Οι, υπερβολικά, διακριτικοί αυτοί τίτλοι είχαν μια, αποκλειστικά, λειτουργική χρήση, την απλή πληροφόρηση του αναγνώστη για το αντικείμενο της συγκεκριμένης αγγελίας.[46]

Από τους τελευταίους μήνες του 1858 η "Αυγή" άρχισε να αντικαθιστά αρκετά συχνά τη λέξη-κλειδί με φράση-κλειδί. Η φράση-κλειδί, καθώς σχηματιζόταν

[45] Όπ.π. σ. 208.
[46] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. 209.

από δύο, τουλάχιστον, λέξεις και έχοντας μεγαλύτερα bold στοιχεία, κάλυπτε συνήθως όλο το φάρδος του κειμένου της αγγελίας, παίρνοντας αυτόματα την όψη ενός τονισμένου τίτλου. [47] Η όλο και συχνότερη επανάληψη αυτής της φόρμας βοηθούσε προοδευτικά στην εξοικείωση και παραδοχή, του αναγνώστη ότι η αγγελία-καταχώριση ήταν πιο ευχάριστη και πιο ενδιαφέρουσα μ'αυτή τη μορφή, προετοιμάζοντας, έτσι, την ώριμη πια εξέλιξη της εμπορικής αγγελίας σε εμπορική καταχώριση.

Η φράση-κλειδί, συνεπώς, βοήθησε σημαντικά στο να αποκτήσει ο τίτλος την πραγματική του διάσταση. Έχοντας καταστήσει με την εφαρμογή της, έστω και συμπτωματικά, περισσότερο ευδιάκριτα τα δύο μέρη που αποτελούσαν την εμπορική αγγελία, τον τίτλο δηλ. και το κείμενο, έδωσε το έναυσμα για την προοδευτική τους διαφοροποίηση. Ο τίτλος δεν έπαιρνε πια δυναμικότερη μορφή από το τυχαίο αποτέλεσμα που εμφάνιζε το μέγεθος της φράσης- κλειδί, αλλά μετά από συνειδητή επιλογή, μολονότι παρέμενε, ακόμη, πληροφοριακός. [48]

9.3.4 Τα πρώτα σκιτσάκια.

Όταν στις 6 Μαρτίου του 1864 επανεκδόθηκε η "Αυγή," είχε να επιδείξει μια νέα γραφίστικη πρόταση. Τοποθέτησε ένα σκιτσάκι στο πλάι μιας αγγελίας της. Το ύψος του αντιστοιχούσε σε έξι, περίπου, αράδες του κειμένου της. [49] Συναντήσαμε αγγελία -δύο μόλις αράδων- να διαθέτει, εκτός από τη λέξη-κλειδί και δύο σκιτσάκια (αριστερά, δεξιά). [50]

Η εφημερίδα συνήθιζε να εμφανίζει μια πολυμορφία στις στήλες των ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ της. Έτσι, στην ίδια στήλη συνυπήρχαν:
Αγγελίες με λέξη ή φράση-κλειδί, άλλοτε τονισμένη και άλλοτε άτονη. Αγγελίες με μία ή και περισσότερες τονισμένες λέξεις μέσα στο κείμενό τους, κάποιες φορές και στο τέλος τους. Αγγελίες με σκιτσάκι. Αγγελίες με διακριτικό τίτλο. Αλλά και

[47] Όπ.π. σ. 210.
[48] Βλ. Παράρτ. Γ΄. σ. 211.
[49] Η φωτοτύπισή της ήταν αδύνατη λόγω φθοράς του πρωτότυπου.
[50] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. 212.

αγγελίες ολόσκετες. Αρκετές φορές η ίδια αγγελία –και όχι απαραίτητα εμπορική- συγκέντρωνε περισσότερα από ένα στοιχεία.[51]

Φαίνεται πως τα ενοικιαστήρια για την "Αυγή" δεν ήταν μόνο άφθονα αλλά μερικές φορές έπαιζαν και το ρόλο ... δοκιμαστή κάποιας νέας τυπογραφικής/γραφίστικης άποψης. Όπως το καλοκαίρι του 1864, όταν η λέξη ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μπήκε ως λέξη-κλειδί με το πρωτόγραμμά της, όμως, πολύ μεγαλύτερο -ίσο με το ύψος δύο αράδων του κειμένου της. Το χειμώνα το μεγάλο και μαύρο πρωτόγραμμα της λέξης-κλειδί, αφού δοκιμάστηκε στα ενοικιαστήρια, άρχισε να εφαρμόζεται και σε άλλου είδους αγγελίες.[52]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Γνωριμία με την εξελιγμένη μορφή της δυτικής διαφημιστικής καταχώρισης.

Στα μέσα, περίπου, του 19ου αιώνα οι οικονομικοπολιτικές συγκυρίες στην Ευρώπη λειτούργησαν, μεσοπρόθεσμα, ευνοϊκά για την εξέλιξη της ελληνικής έντυπης διαφήμισης. Η εμπορική καταχώριση στη δυτική Ευρώπη, εξελισσόταν διαρκώς τόσο σε αισθητικό επίπεδο -συνεπικουρούμενη από την τεχνολογική εξέλιξη-[53] όσο και σε επιχειρηματολογικό, εναρμονιζόμενη με τις εκάστοτε καταναλωτικές απαιτήσεις και δυνατότητες της κοινωνίας της.

Η διαφήμιση είναι φυσικό να βρίσκει την έκφρασή της μέσα σε μια καπιταλιστική κοινωνία, η οποία είναι βέβαια απόρροια της εκβιομηχάνισης. Στη Δύση η έκρηξη της βιομηχανικής επανάστασης σημειώθηκε μεταξύ του τέλους του 18ου και των πρώτων δεκαετιών του 19ου αιώνα. Σύντομα εδραιώθηκε η

---

[51] Όπ.π. σ. σ. 213-214

[52] Βλ. Παράρτ. Γ'.σ. 215.

[53] Το βασικό χαρακτηριστικό της διαφημιστικής καταχώρισης ήταν η γκραβούρα που συνόδευε το κείμενο. Πραγματική επανάσταση για την τέχνη της γκραβούρας υπήρξε το 1796 η ανακάλυψη της λιθογραφίας από τον Βαυαρό Aloysious Senefelder. Μεταξύ του 1800 και 1815 η νέα αυτή μέθοδος εκτύπωσης γίνεται γνωστή σε όλη, σχεδόν, τη δυτική Ευρώπη. Στη Γαλλία, που είναι και η μήτρα των καλλιτεχνικών ρευμάτων της εποχής, διαδίδεται ευρέως γύρω στα 1818, τελειοποιείται και υιοθετείται από πολυάριθμους καλλιτέχνες αφού σύντομα έγινε αντιληπτό ότι η λιθογραφία πρόσφερε πολύ ανώτερα αποτελέσματα από τις άλλες εκτυπωτικές μεθόδους. Η ευκολία της εφαρμογής της σε συνδιασμό με την ταυτόχρονη λήψη κειμένου και εικόνας εξηγούν την εξέλιξη που είχε στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα. (Les Muses *Encyclopedie des Arts)*.
Σ' αυτό το σημείο να αναφέρουμε πως μέσα από καταχωρίσεις πληροφορούμαστε για την ύπαρξη και των πρώτων, έστω και υποτυπωδών, αθηναϊκών λιθογραφείων. Το 1836, της Βασ. Λιθογραφίας. Το 1837 των Πύρρου και Α. Κορομηλά. Το 1840 το μικρό λιθογραφείο του Κόλμαν. Το 1846 του Π. Παντελή. (Ν. ΣΚΙΑΔΑΣ, όπ.π. σ.σ. 272, 273 και 280).

του 19ου αιώνα. Σύντομα εδραιώθηκε η καπιταλιστική κοινωνία[54] και η διαφημιστική καταχώριση άνθισε. Εκείνη τη χρονική στιγμή, η αγορά στις ανεπτυγμένες δυτικές χώρες διένυε -σε ενεργειακό επίπεδο- την εποχή του ατμού και -σε τεχνολογικό- της ατμοκίνητης μηχανής. Αυτό είχε ως επίτευγμα τη δημιουργία ενός σύγχρονου μεταφορικού μέσου που δεν ήταν άλλο από τον σιδηρόδρομο.

Μέχρι το 1850 κάθε ανεπτυγμένη χώρα είχε το δικό της βασικό σιδηροδρομικό δίκτυο, ενώ δέκα χρόνια αργότερα τα εθνικά δίκτυα συνδέονταν μεταξύ τους.[55] Φυσικό επακόλουθο ήταν η μεγάλη γεωγραφική διεύρυνση της ευρωπαϊκής αγοράς, η οποία προωθούσε, πλέον, τα βιομηχανικά προϊόντα της και προς τις αγορές των περιφερειακών χωρών, μέσα στις οποίες ήταν και η ελληνική. Τα προϊόντα, όμως, αυτά για να γίνουν γνωστά σε μια νέα αγορά, είχαν ανάγκη προβολής.

10.1 Μέσω καταχωρίσεων δυτικών βιομηχανικών προϊόντων στον ελληνικό Τύπο.

Στην εκπνοή, σχεδόν, της δεκαετίας του 1850, όταν η ελληνική έντυπη διαφήμιση περνούσε στο δεύτερό της στάδιο, αυτό της εμπορικής καταχώρισης, άρχισε να εμφανίζεται, σποραδικά, στον αθηναϊκό Τύπο η δυτική διαφημιστική καταχώριση. Ας δούμε, λοιπόν, την πρώτη των πρώτων:

Το Μάρτιο του 1859 η εφημερίδα "Ελπίς" δημοσίευσε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα -για την εποχή- καταχώριση. Αφορούσε σ'ένα γαλλικό οίκο υφασμάτων (MAISON DELISLE) ο οποίος απευθυνόταν, μάλλον, στους εμπόρους της αγοράς και όχι στους καταναλωτές. Πρόκειται για μια καταχώριση μεγάλων διαστάσεων –δίστηλη στο φάρδος και 1/3 της σελίδας στο ύψος- κλεισμένη σ'ένα απλό πλαίσιο με ελάχιστα περιθώρια. Δεν υπάρχει τρέχον κείμενο και κάθε αράδα της είναι γραμμένη με διαφορετικά στοιχεία. Η κεντροαξονική της διάταξη -ενισχυμένη από τη συμμετρική σύνθεση των μεταλείων και των σημάτων κάποιων άλλων εταιριών που, αντιπροσώπευε- τραβάει αμέσως την προσοχή του αναγνώστη. Είναι μια καταχώριση που-παρά την πληθώρα των διαφορετικών τυπογραφικών στοιχείων- δεν προκαλεί ούτε σύγχιση ούτε άγχος, όπως θεωρητικά θα πίστευε

[54] Μ. ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ, όπ.π., σ. 133.
[55] Ε. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, όπ.π., σ.σ.107, 110.

κανείς αλλά, αντίθετα, δεσπόζει απόλυτα στο χώρο πλάι στις μονότονα όμοιες στήλες της σελίδας.

Ενάμιση μήνα αργότερα, στις 19 Απριλίου του 1860, την ξανασυναντάμε στην ίδια εφημερίδα ανανεωμένη. Αυτή τη φορά είναι πολύ μεγαλύτερη (τρίστηλη) και η νέα της σύνθεση είναι πιο ήρεμη. Ο αριθμός των τυπογραφικών οικογενειών έχει μειωθεί κατά πολύ, τα μεγέθη των γραμμάτων είναι πιο κοντά μεταξύ τους και υπάρχουν περισσότερα λευκά που την κάνουν πιο ανάλαφρη. Παρά την απόλυτη συμμετρία της, είναι ιδιαίτερα εντυπωσιακή για την εποχή της. Το μόνο δυσάρεστο σημείο εντοπίζεται στο κάτω μέρος του κειμένου, όπου οι εξαιρετικά μακριές –για το συγκεκριμένο μέγεθος των γραμμάτων- αράδες κουράζουν και αποθαρρύνουν, κάπως, την ανάγνωση. [56]

10.2 Μέσω καταχωρίσεων αλλοδαπών εμπόρων, εγκατεστημένων στην Ελλάδα.

Τελειώνοντας το 1857, η "Αυγή" έκανε ακόμη ένα βήμα προς την αισθητική εξέλιξη της εμπορικής αγγελίας, ωθούμενη από την πιο εξελιγμένη νοοτροπία αλλά και καλαισθησία ορισμένων αλλοδαπών, που δραστηριοποιούνταν επαγγελματικά στη χώρα μας. Έτσι, σε καταχώριση γνωστού -στην αθηναϊκή πρωτεύουσα- Γάλλου ανθοκόμου τοποθέτησε στη θέση του τίτλου τη μικρή γκραβούρα ενός τριαντάφυλλου. Η ιδέα, βέβαια, δεν ήταν ελληνική, μια παρόμοια γκραβούρα, και μάλιστα σε δυο τρεις μικρές παραλλαγές, είχε ήδη κυκλοφορήσει, πριν μερικά χρόνια, σε ξένα έντυπα. Μια απ'αυτές δημοσιεύτηκε ένα χρόνο αργότερα και στην "Ελπίδα". [57] Το Νοέμβριο του 1858 ο "Αιών" δημοσίευσε ξενόγλωσση καταχώριση αλλοδαπού βιβλιοπώλη των Αθηνών, τοποθετημένη μέσα σε διακοσμημένο παραλληλόγραμμο πλαίσιο με κείμενο έξι αράδων. Η κάθε αράδα ήταν απόλυτα διαφοροποιημένη από τις υπόλοιπες και ως προς την οικογένεια των στοιχείων και ως προς το μέγεθός τους.[58] Αξίζει να σημειωθεί ότι σε μία από τις επαναδημοσιεύσεις της, η καταχώριση ήταν τοποθετημένη κάθετα στη στήλη.

---

[56] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. σ. 216, 217.
[57] Όπ.π. σ. 218.
[58] Όπ.π. σ. 219.

10.3 Μέσω καταχωρίσεων του ομογενειακού Τύπου.

Τρίτος δίαυλος επικοινωνίας με τη δυτική καταχώριση -και με πολύ θετική επιρροή στην ελληνική έντυπη διαφήμιση- ήταν ο Τύπος της διασποράς, ο οποίος δημοσίευε καταχωρίσεις μεταφρασμένες στην ελληνική γλώσσα.

Μία εξαιρετική περίπτωση ήταν αυτή του Βρετανικού Αστέρα (1860-1862) με το υψηλό, για την εποχή, διαφημιστικό επίπεδο, ακόμη και για τα ίδιου ύφους σύγχρονά του αγγλικά έντυπα. Την πρώτη και την τελευταία σελίδα του ελληνόφωνου, εβδομαδιαίου και εικονογραφημένου περιοδικού κάλυπταν θαυμάσιες διαφημιστικές καταχωρίσεις βιομηχανικών προϊόντων.[59] Είναι αξιοσημείωτο ότι καταχωρίσεις του ίδιου διαφημιζόμενου δημοσιεύονταν στον "Β.Αστέρα" εικονογραφημένες και στο "Illustrated London News," της ίδιας περιόδου, μόνο με κείμενο. Πολύ αργότερα, το δεύτερο άρχισε να δέχεται εικονογραφημένες καταχωρίσεις.[60]

Μία άλλη περίπτωση ήταν τα περίφημα και πολυδιαφημισμένα,στον ελληνικό Τύπο, ετήσια ημερολόγια του Μαρίνου Βρετού, τα οποία τυπώνονταν στο Παρίσι και τα οποία, αν και άρχισαν να συμπεριλαμβάνουν εικονογράφηση στις καταχωρίσεις τους από το 1865 και μετά, παρουσίαζαν μια πολύ ενδιαφέρουσα, για την εποχή, αντιμετώπιση των τυπογραφικών τους.[61]

10.4 Το κλείσιμο του πρώτου κύκλου της ελληνικής διαφημιστικής καταχώρισης.

Βαδίζοντας προς το τέλος, πλέον, της περιόδου και κάτω από τη μερική επήρεια της δυτικής διαφημιστικής καταχώρισης, παρατηρήθηκε το φαινόμενο της προσπάθειας αρκετών τυπογραφείων να εξοπλιστούν καλύτερα.

Χρειάστηκε, βεβαίως χρόνος για να συνειδητοποιήσουν οι τυπογράφοι των εφημερίδων, ότι έπρεπε να χρησιμοποιούν με φειδώ τα νέα τυπογραφικά μέσα που απόκτησαν. Για μεγάλο διάστημα οι εφαρμογές τους στις καταχωρίσεις έδιναν την εντύπωση –με την πληθώρα των διαφορετικών στοιχείων που επέλεγαν- ότι

---

[59] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ.σ.220-223.
[60] Λ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ - Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, όπ. π. σελ. 41.

παράλληλα με το εμπόρευμα του καταχωριζόμενου, ο τυπογράφος πρόβαλλε και τον ...πλούσιο εξοπλισμό του τυπογραφείου του.

> ***Η Καρτερία**, νέον τυπογραφείον, κείμενον απέναντι του παλαιού λουτρού της πόλεως, εν τη οδώ Φιλοθέας, κατηρτησμένο εκ χαρακτήρων νέων παντοίων, και διευθυνόμενον υπό του Περδικομμάτου, δέχεται πάσαν εργασίαν Ελληνικήν, και Γαλλικήν επί τιμή μετρία, και ιδίως πάσαν αγγελίαν, παν πρόγραμμα ή κανονισμόν των ατμοπλοίων Ελληνιστί, ή Γαλλιστί γεγραμμένον. Η Καρτερία χορηγεί συνάμα επί τιμή επίσης μετρία και την ευκολίαν της μεταγλωττίσεως παντός κειμένου εκ της Γαλλικής εις την Ελληνικήν και τ'ανάπαλιν, έχουσα ως προς τούτο και δια τας διορθώσεις άνδρα κατάλληλον.*
>
> **"ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ" 6/2/1860**
>
> ***Ο Κ. Σ. Ιγνατιάδης διαλύσας την μετά του Π. Β. Μωραϊτίνη τυπογραφικήν εταιρίαν των, συνήψε νέαν εταιρίαν μετά του Κ. Κωνσταντίνου Μιλιάδου.***
>
> ***Το τυπογραφείον τούτο είναι πλουτισμένον με διάφορα είδη χαρακτήρων, επίσης με εκκλησιαστικούς μουσικούς και Βουλγαρικούς χαρακτήρας. Κείται εις την συνοικίαν Ψυρρή πλησίον της εφορίας των επιτηδευμάτων, εις την νεόδμητον οικίαν του κ. Ανδρέα Χ. Ευθυμίου αριθ. 521.***
>
> **"ΑΥΓΗ" 26/6/1861**

Είναι φανερό ότι η εξελικτική πορεία της ελληνικής έντυπης διαφήμισης, κατά την πρώτη αυτή περίοδο της ύπαρξής της, δεν ήταν ούτε συνεπής, ούτε ομοιόμορφη. Κάτι, ωστόσο, αναμενόμενο, μια και επρόκειτο για ένα νέο φαινόμενο το οποίο μη έχοντας ακόμη καθολική αποδοχή, δεν είχε και το ερέθισμα της ανταγωνιστικότητας. Έτσι, την υιοθέτηση της έντυπης διαφήμισης, εκ μέρους κάθε εφημερίδας, όριζαν κυρίως η οικονομική ευρωστία της, το ανοιχτό πνεύμα του εκδότη της, η αισθητική αντίληψη του συντάκτη της, και, φυσικά, το κοινωνικό επίπεδο των αναγνωστών της.

Το 1861 οι καταχωρίσεις-αγγελίες της "Αυγής", αν και κάλυπταν ολόκληρη τη σελίδα της, άρχισαν σταδιακά να χάνουν τη δυναμική τους και να εμφανίζουν σημεία οπισθοδρόμισης ή -στην καλύτερη περίπτωση- στασιμότητας. Δημοσίευε πολλά ενοικιαστήρια, τα οποία μάλιστα τον Αύγουστο του 1859 είχε προσπαθήσει να γκρουπάρει κάτω από το γενικό τίτλο ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ, και μετά από τις εμπορικές

[61] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. σ. 224, 225.

και τις άλλες αγγελίες της. Σύντομα, όμως, εγκατέλειψε την προσπάθεια, αφού πολλές φορές η στήλη των Ε ι δ ο π ο ι ή σ ε ω ν καλυπτόταν ολόκληρη από ενοικιαστήρια.[62]

Γενικότερα, υπήρχε μια ύφεση στην ένταση των πρώτων ετών της εφημερίδας. Την ίδια εποχή στην "Αθηνά" συναντάμε και την πρώτη καταστρατήγηση του κασέ. Σε μια καταχώριση για το Εθνικό Ημερολόγιο του Μαρ. Βρετού βλέπουμε να φαρδαίνει ένα εκατοστό η τέταρτη στήλη εις βάρος της τρίτης. [63] Το 1862 ήταν μια χρονιά δύσκολη, λόγω των έντονων πολιτικών αναταραχών με κορύφωσή τους την εκθρόνιση του Όθωνα. Η φιλοβασιλική "Αυγή" ανέστειλε την έκδοσή της για δύο χρόνια και το σύνολο του Τύπου γέμιζε τις σελίδες του με φλογερά άρθρα, περιγραφές και αναλύσεις των γεγονότων, έχοντας παράλληλα ελαχιστοποιήσει τον αριθμό των αγγελιών τους.

Για τη συγκεκριμένη περίοδο φαντάζει, τουλάχιστον, τολμηρό να εξακολουθεί η "Ελπίς" να δημοσιεύει εμπορικές και άλλες αγγελίες στην πρώτη σελίδα της και μάλιστα πριν από το κύριο άρθρο της.[64]

Σταδιακά οι τίτλοι γίνονται όλο και συχνότεροι, όλο και εντονότεροι. Ενώ πολλές φορές συμπληρώνονται από υπότιτλους ή και ενδιάμεσους τίτλους.[65]

Η έρευνά μας σταματάει με την ψήφιση του νέου συντάγματος (16/11/1864) και τη θεσμοθέτηση της ελευθεροτυπίας. Είναι η περίοδος κατά την οποία ο Τύπος -πέρα από την ποσοτική του έκρηξη- θα εμφανίσει και μια ποιοτική αναβάθμιση. Η ελευθερία της έκφρασης και η νομιμότητα της έκδοσης, μαζί με την αναγνώριση του ρόλου της στο κοινωνικό γίγνεσθαι, παρακίνησαν τους εκδότες να εισάγουν από το εξωτερικό νέα τυπογραφικά μέσα. Η ευχέρεια επιλογής διαφορετικών οικογενειών και μεγεθών χαρακτήρων, η ποικιλία πλαισίων και τυπογραφικών κοσμημάτων, θα συμβάλλουν στην τυπογραφική αυτή άνθηση η οποία θα επιδράσει άμεσα και στην περαιτέρω εξέλιξη της καταχώρισης, που θα πάψει να βρίσκεται στη σκιά της εφημερίδας και θα αποκτήσει μια αυτοτέλεια μέσα στις σελίδες της.

Αλλά αυτή η περίοδος είναι αντικείμενο μιας άλλης έρευνας.

---

[62] Βλ. Παράρτ. Γ΄ σ.σ. 226, 227.
[63] Όπ.π. σ. 228.
[64] Βλ. Παράρτ. Γ΄.σ. 229.
[65] Όπ.π. σ. 230.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ΄.

Ἀριθμ 66.
ΕΤΟΥΣ Β. 1837.

N°. 66
1837 2me. ANNÉE.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ

LE COURRIER GREC

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRARIE ET INDUSTRIEL.

ΤΡΙΤΗ 9 Φευρουαρίου

ΑΘΗΝΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1842

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 3 ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΤΟΣ Α'.

ΜΕΛΙΣΣΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΑΘΗΝΗΣΙ, 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1840.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

ΑΡΙΘ. 493 ΑΘΗΝΑΙ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1848 ΤΡΙΤΗ ΕΤΟΣ ΣΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Αριθ. 293

Έτος Ζ'

Η ΤΑΧΥΠΤΕΡΟΣ

ΦΗΜΗ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Προπληρωτέα τιμὴ τριμηνιαία συνδρομῆς διὰ τὴν πρωτεύουσαν Δρ. 3 Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν κατ' ἐξαμηνίαν Δρ. 9 Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 12.
Αἱ συνδρομαὶ καὶ λοιπαὶ ἀπαιτήσεις γίνονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΤΑΧΥΠΤΕΡΟΥ ΦΗΜΗΣ, ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου Ραγκαβῆ·
Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος κατὰ Πέμπτην καὶ Δευτέραν.

« Δεῖ τοὺς περὶ πραγμάτων μεγάλων σκοποῦντας μηδένα
» συμφέροντα λογισμὸν παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν.
(Δημοσθ. περὶ Συμμορ. Σελ. 187.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 26 Ἀπριλίου ΔΕΥΤΕΡΑ 1843.

ΝΕΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Προχθὲς συνεστήσαν οἱ Α. Α. Μ. Μ. καὶ ἡ Δ. Τῆ. ἡ

πων ἐγκωμιαστὴν, ὡς προσεφέραμεν, νὰ διορισθῇ εἰς
Ἐπισκοπὴν τοὺς Πρωτοσυγκέλλους καὶ Ἀρχιδιακόνους ἕξ τὸν

ΕΤΟΣ Ζ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 20 ΔΕΚΕΜΒ. 1858. ΑΡΙΘ. 291 292 293 294.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ.
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 12
διὰ τὸ ἐξωτερικὸν » 15

Συντάσσεται ὑπὸ Παντοίων ἐπιλεξίτεχνῶν συνδρομή, καὶ ἐκδίδεται ἀπαξ τοῦ μηνὸς ἕκαστου.
Τιμὴ κατὰ φύλλον ἑκάστου λεπτὰ 15 ἢ γρόσια.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Οὐχὶ πολλὰ, ἀλλ' ὡς χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἶναι συνηθισμένοι. (ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἐὰν ἦς φιλομαθὴς, ἔσῃ καὶ πολυμαθὴς (ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ).

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Παρὰ τοῦ Κ. Κ. Ἀνδρεαδάκη ἀπὸ τοῦ Ἐπιστάτου τῶν Τα μιείων ἐν τῇ ἐμπορῇ.
Ἐν δὲ τῷ Ἑλληνικῷ Ἰατρείῳ παρὰ τοῦ Κ. Κ. Ἑλληνικοῦ Ἰατρείου, καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κιοσκίου τοῦ Ἑλληνικοῦ.
Ἐκδίδεται ἑκατὸν τὸ μηνός.

ΑΡΙΘ. 19· ΑΘΗΝΑΙ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1850 ΕΤΟΣ Α·

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ Π'ΟΝΑΡΙΟΥΣΑ.
Ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριον ἀρξάμενον Δρ.
Ἔξωθεν » 15.
Ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Ἰατρεῖον Διεγλὰ λ.
Ἔξωθεν » λ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ.
Δι' ἔκαστον ἔντυπον λεπτὰ 10.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῖς κ.κ. Καρακατσάνη, ἐν τοῖς ἐκφορεῖοις καὶ τοῖς ἐφημερίσι τῶν ἐπαρχιῶν.
Εἰς τὸ Γαλαξεῖον παρὰ τοῖς Κ. Κ. Καλ. Πρίλιου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὅταν συντυχῇ τῆς Εὐρώπης ἀκεβάλλωνται καὶ διάφοροι αἱ ἐσκεπτόμεναι πρόσφατες, μανη σχεδὸν ἡ Ἑλλὰς ἐλέγχη αὐτοὺς μὲ δυνατὰς ἀγκαλὰς, καὶ ἐκ τῶν ὀντεγκρύνων των, εἰς κάθεν τῆς Ἑλλάδος γωνίαν, καθένα καὶ ἕξωθεν περιβόλαιον, ἐξέβρεφεν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς, ὡς ἀδελφοὺς ὁσπιτικοὺς καὶ καταδεκτούς.

Ἡ ὑπόθεσις, καὶ τὸ διάφορα ἐγένοντο πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τῶν ξένων Πρεσβεων παρατείνεις, δὲν ἐσυνέχιζε ὅμως ν' ἀκατοχύσῃ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὕπαρξ ἐπιδεικτὸν ὄνν, ἐνῷ αὐτὴ ἐπιτροφοῦσε εἰς Ἐκπέτασιν, εἰς Μελέτην, εἰς Τουρκίαν καὶ εἰς αὐτὴν ἐπὶ τέλους τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, ἀφῆκεν ἐλευθέραν τὴν παρουσίαν καὶ ἐκλογοφορίαν τοῦ λαοῦ, καὶ συνεχῶς ἐπὶ συγχρατεῖται ἐπ' ὄφελος της ἐπιτροπὴ συγκάτεσκε ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν πολιτῶν, ἵνα συνέ-

ἴτης γνεσιωφίνης ἐπὶ τοῦ ἐνδιαιτος τῆς γνωστῆς Πρεσβείας, ἔδειται εὐκολώτερον νὰ δίνη κάτον. χρόνος ἡμῶν ἀρὸν ἐπιφέρομεν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν καταθέσεν τῆς γνώσεως, ἥτις παρεκινήθη βεβαίως ἐφεν, ὅτε ἀξιὰ προτάσεις, καὶ εἰς τὸ ἔγχρωμον τοῦ ἐπιπάνην βαρέως ἐπροβλέπετον παρὰ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλλήνων ἡ δύσις ὅπως ἡ ἐκδοχεῖα τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν ἡ ἴδια εἰς τοὺς ἐπιστόλους της, τοῦ νὰ γενῇ ἑκατὸν εἰς τὴν Ἀλβίν, δὲν ἐπραγματοποιήθη.

Ἴχει καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὰς Ἀλλήγεις του, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν ἔβαλεν ἡ Θεία Πρόνοια τῆς γῆς. Αὐτὸ ἔχει καὶ τὰς ἀνάγκας του, ἀφ' ὅτε ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐπροβλέπετον ἡ ἀνάπτυξις ὅλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτηδευμάτων εἰς τὸ ὁποῖον

ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗ: 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1860, ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐντὸς ἀρχ. 15
» τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ » 20
» τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς » 30
Τὰ γνησίων μὴ λαμβάνει κατὰ τὸν ἀδὸν Ἁγίου Μάρκου, ἀριθ. 188.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Ὑπογεγραμμένῳ. Ἐν τοῖς Ἐπαρχίαις — παρὰ τοῖς Ταχυδρόμοις. Ἐν τῇ Ἑλλάδι — εἰς ἅ τὰ Ἐξωτερικὰ, παρὰ τοῖς Ἕ. Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδίδεται κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον.

ΑΡΙΘ' 2234 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΑΙΩΝ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Τρίμηνον . . . . . Δραχ. 20
Ἑξαμηνιαῖον . . . . . » 40
Ἐτήσιον . . . . . » 80

Τιμὴ ἑκατοστημόριου Δ' ἔκαστον σύχνη . . λεπτὰ 40

Ἐκδίδεται κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Τουρκίᾳ ἐτησίως . . . . . γρ/. — 10
Ἐν Αἰγύπτῳ ἐτησίως . . . . . » 30
Ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ . . . . . » 40
Ἐν τῇ Βάρνῃ . . . . . » 60
Διὰ τοὺς ἐν Ἰονίοις, καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ, Φιλιππουπόλει, Ἀδριανουπόλει καὶ ἐν Ῥωσσίᾳ, καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἀργυρᾶ 44
Ἐν Ἀγγλίᾳ . . . . . χρυσᾶ 30

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 21 Δεκεμβρίου 1857. Δευτέρα.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ἐπ γρ/ξτ. 25,000,000 (ἀργ. 22,000,000),

διαιρούμενον εἰς 100,000 ὁνομάστων ὁμολογιῶν, ἀνὰ γρ/ξτ. 250 (ἀργ. 220) ἑκάστη, πληρωτέας ἐντὸς 25 ἐτῶν διὰ κλήρου.

(Νόμος τῆς 12 Δεκεμβρίου 1857).

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου φέρουσι τόκον 5 τοῖς ὅ|ῳ ἐτησίως, πληρωτέον μεθ' ἑξαμηνίας (ἤτοι τῇ 15 Ἰανουαρίου καὶ 15 Ἰουλίου). Προσφέρονται δὲ εἰς ἀκτιμὸν 20 τοῖς ὅ|ῳ ἐπὶ τῷ ὑπαρχόντι αὐτῶν κεφαλαίῳ ὁμολογιῶν ἡ ἀγορὰ μιᾶς ὁμολογίας πληρωτέας ἀργ. 224 ἀντὶ τῶν 220, ὅλων δὲ ἀπολαμβάνει τόκον ἐτήσιον ἀργ. 22, 50|00 ἤτοι 10 τοῖς ὅ|ῳ ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου. Ὅταν δὲ πληρωθῇ ἡ ὁμολογία τοῦ ἐν τῷ ἀκτιμῶσι τῶν 20 ἐτῶν, ὅλων λαβὼν ὁ ἀγοραστὴς τὸ ὑπερτιμὸν κεφάλαιον ἐν ἀργ. 220 ἀντὶ τῶν 224, τὸν ἐντὸς ὅλων διὰ τὴν ἀκτιμῶσιν

Κριτικά.

Αἱ ἐν Κρήτῃ ἀδύναι ἐπὶ ὀλίγον ἐπαύθησαν. Οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνακλίνου ἐς γενικότητα καὶ εἰς ἀπόρροιαν. Τοῦτο ἠναλογίσατο ἐπὶ τὸ λεπτὸν ἀποστολὴ Ἑλλήνων τε καὶ ξένων. Ἐκ Χανίων τῶν Κυδωνιῶν καὶ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου γράφει ἡμῖν ὁ κατεπειγόντως τῆς καὶ φίλος μας Κ. Σ. Δελιόπης τὰ ἑξῆς, ἅτινα ἀποκόπτομεν ἐκ τινος τῶν ἡμῖν ἀποσταλεισῶν του:

ΑΡΙΘ 5. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 26. ΙΟΥΝΙΟΥ 1849. ΕΤΟΣ Α'.

ΣΑΜΒΑ

« Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ » λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται ». (Ἄρθ. 10. § 2. Ἑλλ. Συνταγμ.)

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. Τιμὴ ἐτησία δραχ. 12. Δι' ἕκαστον φύλλον Λεπτὰ 25.

« Ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος ἀφιε- » ρῶται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν » Ἑλλήνων ». (Ἄρθ. 107. Ἑλλ. Συν.

ΘΕΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΛΑΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΤΑΡΤΗ. ΑΡΙΘ. 17.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Εἰς το Γραφειον και Τυπογραφειον τοῦ ΦΩΤΟΣ

Οἱ προπληρώνοντες ἑτησίαν συνδρομὴν καταγραφήσον ἀνωθεν δὲν κατ' ἔτος διατριβάς, ἀφοῦσαν ἐαυτοὺς ἢ τοὺς ἐντολοδόχους των, ἑκάστην μέχρι των 10 φύλλων.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.
Διὰ τους ἐν τῇ πρωτευούσῃ
Ἐτησία δραχ. 12. Ἑξαμηνία δραχ. 6. Τριμηνία δραχ. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταις ἐπαρχίαις
Ἐτησία δραχ. 16. Ἑξαμηνία δραχ. 8. Τριμηνία δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους Ἑλληνικοῦ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Φεβρουαρίου, 1860.

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Ἀπριλίου 1860.

ΑΡΙΘΜΟΣ 257.

ΠΛΙΘΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

ΕΤΟΣ Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1860 ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΑΡΙΘ. 1

ΟΜΟΝΟΙΑ.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ και Η ΠΑΤΡΙΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΑΡΙΘ. 150

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1860.

ΜΕΡΙΜΝΑ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ἐκδιδομένη δὶς τῆς ἑβδομάδος.

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1861 ΑΡΙΘ. 14

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΖΕΦΥΡΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΩΝ κτλ.

ΕΤΟΣ Α'.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 21 1862 ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΑΡΙΘ. 3.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1863· — ΗΜΕΡΑ: ΠΕΜΠΤΗ.— ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 43.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἐκδίδοται κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἔτος Ζ'. Ἀριθ. 1174. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1864. Παρασκευή

ΑΥΓΗ

Ἐκδιδομένη πεντάκις τῆς ἑβδομάδος.

ΕΛΛΑΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Μαΐου 1864.

Κτηματική Τράπεζα.

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 286 ΑΘΗΝΗΣΙ 1863 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΕΘΝΟΦΥΛΑΞ.

ΕΤΟΣ Α

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1863.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΤΟΣ Α'

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ=ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ=ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟΜΟΣ Α'. | 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, 1863. | ΦΡΑΛΛΑΔΙΟΝ 3.

ΑΡΙΘ 18. ΑΘΗΝΑΙ, 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1865. ΕΤΟΣ Ι.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥ 4ον ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ 2—4 ΣΕΛΙΔΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1868.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ.

12/10/1859

29/8/1859

25/7/1859

15/5/1859

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΑΡΙΘ. 239

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΑΙ ΣΥΝΔΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Τιῶν εἰς 30 000

Διὰ τ[illegible]ιάβησαν οἱ εἰς τὸ

[illegible]ς ὁπαδοὶ τοῦ Φαγ-

[illegible]χωρήσεως" διὰ τὰς διατριβὰς ἐν λεπτῷ ἑκάστη συν[illegible]

[illegible]ΝΙΑΙ.

[illegible]ἐν Ἰασίου εἰς Βουκορέ-

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1861.

[illegible]. Τὴν 25[7 εἶχε γίνει καὶ ἐν

[illegible]τοίκων συναλλοιώσεις καὶ ὑπεγράφη

[illegible]ς τὸ Α. Γ. ὑπὲρ τῆς τελείας

[illegible]μοιῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΘΗΝΑΙΚΑ.

Μήτωπες

Σοφοκλέους Κ. Καρύδη,

κατὰ

τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελ[illegible]

καὶ

τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετ[illegible]

παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμε[illegible]

Εἰσαγγελία.

[illegible]ΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

[illegible]3 Ἰουλίου. — Ὁ Πάπας ἐξέρρασι πρὸς

[illegible]ὡς ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς τάξεως θρασύνονται ἐκ

[illegible]τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας. Ὁ Γαριβάλδης

[illegible]γεν. Ὁ Βιλλ πασσᾶς θ' ἐπιλθῇ εἰς Βιζύ-

[illegible]περὶ συνομιλίαγτῆς Ῥωσσίας μὲ τὸν Αὐ-

[illegible]ς παραιτήσεως τοῦ Γορτσακώφ. Ὁ ἐν Σερβίᾳ

[illegible]τρεψε.

[illegible]Διάταγμα διελύεται ἡ ἐπαρχιακὴ

[illegible]αὐτόκρ. διατάττονται γέαι ἐκλογαὶ δι' αὐτήν.

[illegible]Βουλίου. — Ὁ Λαβαλέττας ἔβδασεν ἐνταῦ-

[illegible]αὐτοκράτωρ ἀπέρχεται τὴν 16(28 ἢ τὴν

[illegible]στρατόπεδον τοῦ Châlons.

[illegible]Ὁ δοὺξ τοῦ Γραμμόντ ἐπανέρχεται

[illegible]εἰς μυστικὸν τι συνέδριον καρδιναλίων

[illegible]πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῶν Γάλ-

[illegible]Ῥώμης, ἀλλ' ολιγίστοι καὶ λυπεῖται

[illegible]ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

[illegible]ΔΙΑΦΟΡΑ

[illegible]ΑΘΗΝΑΙΚΑ.

[illegible]ΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

έχωσι τοιαύτας αὐτοῦ ἢ ἄλλοι ὁμοίοι των επι της Δυναστοκρατίας, καὶ ἀποτυγχάνοντες, δὲν ἠμέλησαν βέβαιαι νὰ ἐρεθίσωσι συναισθητότερας καὶ ἔθνους τοῦ ἀνωφελοῦς ἁπαλλήλους της, διὰ τίνα λόγον ἐκείνοι καθαπτόμενοι καὶ τοῦ Βίρνιοδάου, οὐδὲν ὅλον ἔγινεν ὄργανον των σκοπων των, προσδεδόμενον ἐμὲ καὶ διὰ τοῦτο, θέλει ἄρα ἐξέγειρεν;

Ἀλλ' εἶπον ἄλλοτε, καὶ ἀναγκάζομαι νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι τὸ εὑρίσκοντι ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε Ἄνυτοι καὶ Μέλητοι· Θθλ' εἶναι δὲ παράξενος ἐξήγησις ἂν εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν δὲν εὑρίσκοντο καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τοιοῦτοι· ἐξῆμαι ἀπὸ ψυχῆς νὰ ἐπιστήσω κἂν ὅδη τὴν προσοχὴν τῆς ἢ Κυβέρνησις, διὰ νὰ λάβῃ τας δεούσας πληροφορίας περὶ τῶν τοιούτων πραγμάτων, ὄχι πρὸ ἀνθρώπων, οἵτινες οὔτ' ἐτόλμων αὐτ' ἐξικανον κἂν νὰ μαύωσιν ἀπὸ τὰς Τουρκοπατρίδας, ἀλλὰ πρὸ τῶν δυναμένων, ὡς ἐκ τῆς τότε θέσεώς των. οὐ μόνον νὰ γνωρίσωσιν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποδείξωσιν ἐπισήμως, πόσοι καὶ ποῖοι ἄνδρωποι, καὶ πόσας καὶ ὁποίας ἰδιοτροπίας εἶχον ἔπαιτος τῆς τῆς πόλιν ταύτην· ὡς πρὸς τὴν θέσιν δὲ τῶν λειτουδίων, τὴν ὁποίαν ῥητῶς ἀναφέρει ἡ εἰρημένη διατριβή, βεβαίως δὲν ἔχει χρείαν οὐδεμιᾶς ἄλλης πληροφορίας, διότι ἐν πάσῃ ὥρᾳ δύναται νὰ λάβῃ τὰς ἀποδείξεις ἂν τῶν ἐν Κωνσταντινοπόλει ἀρχείων τοῦ Σουλτάνου, ὅπου ὑπάρχουσι λεπτομερῶς καταγεγραμμένοι οἱ τίτλοι τῶν κατ' ἐκείνων ἰδιοκτησιῶν, καὶ εἰς ἐκείνων νὰ γνωρίσῃ τίνες Ἕλληνες κατέγνωσαν ἑκάστ νοτας δικαιώματα ἰδιοκτησίας, καὶ τίνες προσπαθῶσι νὰ ὑποπάσωσιν αὐτὰς ἄνευ οὐδενὸς τελους. Δύπούμαι διότι ἐβιάσθην νὰ κάμω τοιούτην ἀπάντησιν· ἀλλ' ἂς ὄψωται οἱ προκαλέσαντες αὐτὴν συγγραφεῖς τῆς εἰρμένης διατριβῆς, τοὺς ὁποίους σὲ προκαλῶ, Κ. Συντάκτα, δυνάμει τοῦ νόμου, νὰ μοὶ ὑπλοποιήσῃς διὰ νὰ ἐνεργήσω ἔτι ἐ αὐτὸς νόμος μοὶ ἐπιτρέπει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν.

Δ. ΠΕΡΡΟΥΚΑΣ.

(ΕΚ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.)

ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀττικῆς, ἀντὶ νὰ παύσῃ ἄλλον ὑπάλληλον, κατηγορουμένου δι' ἐπισήμων ἐκθέσεων εἰς ἀθμίτους παρεκτροπάς, ὁμολογουμένως παρὰ πάντων καὶ αὐτὴς τῆς Διοικήσεως, ἔκρινεν εὔλογον τώρα νεωστὶ νὰ παύσῃ πιθανῶς, ἴσως προσωρινῶς, τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς κύριον Ὀμηρίδην, διατάξασα τὸν δευτερεύοντα Πόλεμον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τελευταῖα τοῦ, νήμιμα καὶ ἄσημα, ἐξόδια καὶ παράλογα, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς παύσεως τοῦ Δημάρχου. Οἱ λόγοι τῆς ἀπορασεως ἀνακρινόμενοι ἀποδεικνύουν πραγμα ἐπεμβασιν τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν δημοτικὴν ὑπερσεἰαν. Ἰδοὺ λοιπὸν μένει τὸ αὐθήσρκτον τοῦ δήμου κατὰ τὴν νόμον, ὅταν ἡ Διοίκησις διαθέτῃ τὰ πάντα κατὰ τὸ δοκοῦν ἐντὸς τοῦ δήμου; Ἰδοὺ πῶς γίνεται κατ' ὀλίγον τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας, ὁ ζῆλος τῶν κοινοφελῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσάγεται ἡ κοινὴ βλάβη. Ὁ κύριος Ἀδάμ Δούκας δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι ὁ Ὀμηρίδης ἔχων χρηστὴν ἀνατροφὴν καὶ τὰν ἀναγκαίαν παιδείαν καὶ τὴν γενικὴν ὑπόληψιν τῶν Ἑλλήνων ἀκόμη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐπρόσφερε σημαντικὰς καὶ πολυχρονίους εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸν ἐθνικὸν πόλεμον καὶ μετὰ ταῦτα. Ὑπῆρξε πληρεξούσιος τῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων πολλάκις, βουλευτὴς, ἀπιστελμένος τῆς Κυβερνήσεως εἰς οὐτιῶδη πράγματα, Πρόεδρος Διικαστηρίου, Ἐφέτης καὶ τόσα ἄλλα. Εἶναι ἐκ τῶν τιμωτέρων ὑμελιωτῶν τῆς ἐθνικῆς αὐτοσωμίας εἰς τὴν πρώτην ἐν Ἐπιδαύρῳ ζύνοδον. Ταῦτα λέγοντες δὲν ἀπαιτοῦμεν ὑπὲρ οὗτοῦ τὸ προνόμιον τῆς ἀτιμωρησίας, ἐὰν ὄντως σφάλῃ, ἀλλὰ μόνον σεμειώνομεν πρὸς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ αὐτῆς τῆς Διοικήσεως Ἀττικῆς, ὅτι καὶ ἂν ἡ μυήκτικὴς ἕξις δυσαρεσκειᾶ τινα ελλογοφανῆ κατὰ τοῦ Δημάρχου, δὲν ἠτον ὀρθὴ οὔτε πρέπον νὰ ἐπιβλλθ αὐτῷ παιδαγωγικὴν ποινὴν, ἐπειδὴ πρέπον ἡ ποινὴ ἄδτη ἐπιβάλλεται σπανιότατα καὶ διὰ μεγάλας αἰτίας καὶ ὅταν ἄλλοι τρόποι δὲν ἐξαρκοῦσιν. Ἀλλαμὲν ἡ εὐπείθεια τοῦ Δημάρχου αὐτοῦ καὶ τὸ σέβας του πρὸς τοὺς νόμους δὲν φιλονεικεῖται πῶς οὐδένος. Ἔκειτα ἡ παιδαγωγικὴ κοινὸς ζημιοῦται τὸν ζῆλον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ Δήμαρχος αὐτὸς, (καὶ πᾶσα Διοίκησις ὀφείλει νὰ ἐνθυμῆται ἀντὶ νὰ ἐλαττόνῃ αὐτὸν) ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ δήμου. Περιπλέον ἡ παῦσις τοῦ Δημάρχου ἐμβάλλει εἰς περισσοτέραν ἀταξίαν ἤθικὴν καὶ ὑλικὴν τὸν Δῆμον Πειραιῶς. Περιστέρω δὲν λέγομεν. Ὁ κύριος Διοικητὴς ἂς ὄψῃ προσεχῶς εἰς τοὺς λόγους μας, καὶ ἡ Β. Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἂς ἐνορᾷ τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ φιλοπειραιτης.

Μεγαλειότατε!

Πρὸ δεκαξ μηνῶν ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ ὑποβάλλει εἰς Αὐτὰν τὰς σημαντικωτάτας ζημίας, ὅτας ὁ ἄγριος χειμὼν καὶ τρικυμίαι ἀκατάπαυστοι διαρκέσασαι ἐπὶ τριάκοντα ἡμερῶν ἐπέφεραν εἰς τὰ ὑφασματήρια τοῦ Πόλεμ, ἐ ποικιλοθέντα εἰς ἃ μπορᾷ τὸ ἀνωτέρω διὰ πενιχρίαν. Αἱ ζημίαι αὐταὶ ἀνεβαίνουσιν εἰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς, εἰς ἀπώλειαν καὶ καταστροφὴν τῶν ἐγχειλίου περὶ ὀργμάτων καὶ λιμένων. καὶ διὰ τῆς ἀπείσσας τὴν ἐντολὴ ἀποτυγχαν. Ἐπεκαλέσθην δὲ ἐπὶ τέλος; ἀπὸ τὸ ἔλεος καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος νὰ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἀπροσδοκήτου δυστυχήματος, διατάττουσα τὴν ἀνάκωσιν ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ πτωχοῦ οἰκογε-

νάρχου. Οἰκονομικὸν Β. Γραμματεῖαν, ἵνα διατάξῃ τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον Ἀργείας, νὰ ἀπολύσωσι ἐπιτοπίως εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖα τοῦ Πάπα, καὶ ἐκεῖσε μετὰ πάσης ἐπιμελείας, προσοχῆς καὶ ἀμερολήψιας, νὰ ἐξακριβώσωσι τὰς αἰτίας τῶν ζημιῶν εἰς εἶδος αὐτῶν, καὶ νὰ καταλογίσωσιν ἀκριβῶς τὸ ἀποτέλεσμα τούτων. Ἀλλὰ τύχη κακὴ, Μεγαλειότατε! ὁ Διοικητὴς Ἀχαΐας Κύριος Ἀμβροσιάδης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη κυρίως τῆς ὑποθέσεως ἡ ἀνάκρισις καὶ ἐπεξεργασία, ἐκπρόχθη πρὸ πολλοῦ ἐχθρός μου, διότι κατεμήνησα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τὸν παράλογον καὶ ἀλογον φορτηγατὴν ἐνὸς Ὑπουργοῦ ἀλησμόνου, ἐκφραθέντα ἀπὸ Ἄνδρωπον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος Διοικητὴς προστατεύει, καὶ τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς πλάσμα του, καὶ οὐτε πολλάκις ἔλαβε ἀφορμὴν νὰ κπρύξῃ καὶ ἐνταῦθα κατ' ἐξ Ἀθήνας, ὅτι ὁ κύριος Διοικητὴς, ἀναμιγχθεὶς εἰς τοπικὰ συμφέροντα καὶ πάθη, ἐξετράπη ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον χαράττει τὸ καθῆκον καὶ τῆς Διοικητικῆς θέσεως ἡ ἀξιοπρέπεια. Διὰ καὶ ὁ κύριος Ἀμβροσιάδης, ἀντὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ὁμέσως εἰς Πάτρα, κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον, διὰ διετάχθη ἀπὸ τὰς ἀνωτέρας ἀρχὰς, καὶ ὄντε τὰ ἔργα τῶν γενομένων ζημιῶν ἦταν ἀκόμη ὁρατὰ καὶ εὐδιάγνωστα, μόλις μετὰ δύο μῆνας ἐκεῖνο ὕστερον ἀπὸ ἐπανειλημμένας διαταγας καὶ ἐπιπλήξεις τῆς Γραμματείας, καὶ ἀπὸ ῥητὴν ἐντολὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος νὰ ἐ[illegible]μένει, ὅτε ὀλιγὰ πάν ἴχνος εἶχεν ἐξαλειφθῇ, ἕνεκα τῶν γενομένων ἐπισκευῶν καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως ἁπάσης τῆς παρασκευῆς τῆς ἰχθυοτροφίας ἀτάκτως συγκεχυμένης, καὶ ἀπερισκέπτως ἐν τῷ διαστήματι δύο μόνον ὡρῶν, ὁ κύριος Διοικητὴς ἀπερρίφθη δι' ἐκθέσεως μόλις περὶ δέκα ἡμέρων ἀποστελλθείσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ὅτι ἡ ἐπισκεφθεῖσα ζημία μόλις ἀνέβαινεν εἰς τριακοσίας ἕως τετρακοσίας δραχμὰς. Ἦ ἐλθεῖς αὖτη Μεγαλειότατε! οὐδένα χαρακτῆρα νομιμότητος φέρει, διότι ἀπρίζεται ἐπ' αὐτοψίας, ἤτις διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἀπέβη ὅλως περιττὴ καὶ αὐθαίρετος ἐπὶ μιᾶς καὶ μόνον μαρτυρίας τοῦ Δημητρίου Περνακιάδου, ὅλης ἀνισχύρου, διὰ τε τὴν ἐθικότητα τοῦ προσώπου καὶ τὰς σχέσεις του μὲ τὸ κόμμα τοῦ κυρίου Διοικητοῦ, καταψηφισμένος δὲ καὶ ἐξελεγχομένους ἀπὸ δέκα μάρτυρας τιμίους, ἀξιοπίστους καὶ ἐιδήμονας, καταθέσαντας ὑπὲρ ἐμοῦ ἀναντιῤῥήτους ἀληθείας, τῆς ὁποίας ὑπόκεινται πάσσης αὐτοπτοι.

Μεγαλειότατε! μὴν ἀνεχθῇς πρὸς θεοῦ νὰ γένῃ θῦμα ῥαδιουργίας εἰς πιστότατος ὑπήκοός Σου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ δυστυχήματα ἐδείκας τοσαύτην ζωηρὰν συμπάθειαν.

Ὁ Διοικητὴς μὲ ἐφανέζει ὁ Διοικητὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του· ὁ Διοικητὴς ἐῤῥάζωνε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Πάπα, διὰ νὰ μὴ λάμψῃ ἡ ἀλήθεια ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοῦ θρόνου Σου.

Ὁ Διοικητὴς τελευταῖον δὲν ἔκαμε ἀνάκρισιν δικτάκη καὶ εἰς τὸν λόγον στερζομένη. Διὰ ταῦτα παρακαλῶ τὴν Ὑ. Μ. νὰ θεωρήσῃ καὶ ἄκυρα καὶ ἀνυποστατα τὰ πρακτικὰ τοῦ Διοικητοῦ, καὶ ἐκπονισθῇ τὰ παραγνωρισθέντα ἱερὰ δίκαιά μου, καθ' ὃ τρόκον ἡ ὑψηλὴ φρόνησις καὶ πατρικὴ καρδία τῆς Ὑ. Μ. θέλων κρίνει καταλληλότερον.

Ὑποφαίνομαι μὲ βιθύτατον σέβας

Τῆς Υ. Μ. εὐπειθέστατος καὶ ὑπολειπόμενος δοῦλος

ΣΠΥΡΟΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐν Πάτραις, τὴν 18 Μαρτίου 1843.

ΣΥΓΙΑ.

Μόλις διὰ τὰς μεσολαβήσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἀποκατέστη εἰς τὴν Συρίαν τὴς Υ. Πόρτας ἡ ἐξουσία, καὶ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, μεταξὺ Δρούζων καὶ Μαρωνιτῶν ἐπαυσε, ἐπανῆλθεν ἡ ἡσυχία εἰς ἀπαντας τοὺς ἐπαρχίας ἐκείνας, καταπτήξασα τὸ σπλάγχνα τῆς ἐπαρχίας ἀφιτας ἴχνη θλιβερᾶ καταστροφῆς ἀγριωτάτης. Ἡ εὐνοια μολις κατώρθωσε νὰ περιστείλῃ τὰς ἐμφυλίους παραχὰς καὶ νὰ καταπατήσῃ τὴν ἐπανάστασιν, καὶ ἄλλη μάστιξ ἐπίγεται κατὰ τῆς χώρας, ἡ φριχτὴ πανώλης· ὁ Θεὸς ἐστείλεν ἐξ οὐρανοῦ νέον κακὸν, διὰ νὰ συμπλεωθῇ τῆς δυστυχίας τὸ μέτρον. Ἀλλὰ δὲν πάυσεν αὐτοῦ τῆς Συρίας τὸ δεινὸν. Ἐνῷ αἱ Ἀρχαὶ καὶ οἱ φιλόχωροι κάτοικοι προσπαθοῦσι νὰ θεραπεύσωσιν ὅταν τὸ δυνατὸν τὰς πλγὰς, τὰς ὁποίας αἱ ἀλληλοφάγοι ἐκείναι δυστυχίαι ἐπέφεραν εἰς τὸν τόπον, νέος ἐχθρὸς ἀνορθαίνεται, ὕθεν μόλις ἠμπόρεσε ἐμπόδιον τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀξιεπαίνων τούτων προσπαθειῶν. Οἱ ὑπηρέται τῆς ἐξουσίας, ἐν ἐλλείψει ἄλλων, παρέστησαν τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ τόκου καὶ προσέβαλλον τὴς ζωὴς, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν κατοίκων. Οἱ Ἀλβανοὶ ὑπῆρξαν ἴδε τοῦς Λίβυπτίους τοῦς Δρούσους καὶ τὴν πανώλεν. Οἱ ἀναῤῥωτικαὶ θέλωσι εἶπε ἐκ τῆς ἐποχῆς ἀνταποκρίσεως εἰς ποῖον βάθμὸν ἐπιπόνων προῆλθεσαν ἡ ἀνωδεια, ἡ ἀπόγνωσις καὶ ἡ ἀπαθεια τῶν ἀπάντων τούτων ὑπηρετῶν. Κατὰ χρέος προσεῖθεται ὅτι αἱ Ὀθωμανικαὶ Ἀρχαὶ δὲν παρέλειψαν οὐδὲν μέτρον πρόσφορον, διὰ νὰ περιστείλωσι τὰς κακὰς ἕξεις τῶν ἀρτιων Ἀλβανῶν. Ἱππεύουσιν δὲ, ὅτι ἡ Πόρτα ἐμβάλλει ὑπ' ὄψη τὰ τελευταῖα κακουργήματα τῶν Ἀλβανῶν, τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διατήρησιν τὴς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας, θέλει διατάξει τὰ δίοντα διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κατοίκων ἀπὸ τοὺς τοιούτους κινδυνωδεστάτους ὁδηγούς. Ἡ Πόρτα δὲν θέλει ἐξέλειπ ὑπογρεῖ, ὥστε ἕνας τῶν Ἀλβανῶν. Ἡ ἀνάγκη ὁραστηριωτέρων μέτρων φαίνεται τοσοῦτο μᾶλλον κατεπείγουσα, καθόσον τὰ κακουργήματα τῶν Ἀλβανῶν δὲν πράττονται μόνον κατὰ τὴς Ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐντοπίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ ξένων ὑπηκόων, τῶν ὁποίων ὁ κίνδυνος δὲ παυει νὰ πρασεδρεύῃ διενέξεις σπουδαίας μεταξὺ τῆς τοπικῆς ἐξουσίας καὶ τῶν ἀρμοδίων προξένων.

Ἀξιοσημείωτον προτέτι φρονοῦμεν τὴν ἀναφερομένην ὑπὸ τοῦ ἀντικπορικοῦ τῆς Δμαλβίας νεορανὴ τάσιν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ Γραικοκαθολικῶν πρὸς τὴν μητέρα των ἐκκλησίαν, ἀφ' ἧς δολίως ἀπεπλανήθησαν κατὰ καιροὺς. Ἐνόσῳτων, φαίνεται, τὴν πλάνην οἱ Ἕλληνοι καὶ τῶν Δυτικῶν αἱ δόλιαι παραπλάνεις ἦχι πόσον ἐξησθένησαν πλέον νὰ κάμωσι νέους προσκύτους, ἀλλ' οὔτε τοὺς πλανεθέντας δύνανται νὰ κρατήσωσιν ἀπὸ [illegible]. Τὰ ἀναφερόμενα παραδείγματα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι κατ' εὐτυχίαν οἱ ἱερωμένοι τῶν Γραικοκαθολικῶν προκηρύσσων τοῦ λαοῦ τὴς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας· τοῦτο δὲ τὸ περιστατικὸν συντείνει πρὸ πολὺ εἰς διδασκαλίαν τῶν λοιπῶν, εἰ ὁπῶσι ἀναῤῥώσωσι θέλουν ἀναλογίσθη τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγοὺς τῆς αἱρέσεως, ἀναλογιζόμενοι, ὅτι τὴ ἰσχυρὰ αἴτια πρέπει νὰ ὑπάρχωσι ἀναγκαίως ἐκεῖ ὅπου ἀνακαινίζονται τὴν νέαν αἵρεσιν, ἐπειδὴ δεδαίως δὲν ζήτουν παραιτοῦσι τὰς θέσεις των δ' εὐτελῆ συμφέροντα, καὶ πάντοτε δὲ εἰς αὐτὰς ἐξέντελουν ἡ θυτικὴ πολιτικὴ τὰς παρεπόσεις της. φοβούμενοι τὰς συνεπείας τοῦ ἀξιολόγου παραδείγματος. Ἡ φρόνιμος καὶ πολιτικὴ διαγωγὴ τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ Ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων ξέδει βοηθήσει τὴν κακὴν προαίρεσιν τῶν Γραικοκαθολικῶν, ἕως οὗ ἄπαντες ἐπανερχόμενες εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καταισχύνωσι τὴν ὑστικὴν τὴν προσπάθειαν.

Τρανὴ ἔνδειξις τῆς Θείας προνοίας. Ὅσον ὁ πατριάρχης τῶν Γραικοκαθολικῶν προσπαθεῖ νὰ κατατείξῃ τὴν ὑψηλὴν Πόρτην εἰς ἀδίκους ὑπὲρ τοῦ πομπνίου των παραχωρήσεις, διὰ νὰ στερεώσῃ τὴν καλοκαιρίαν πίστιν τῶν μελῶν του· τόσον αὐτοὶ οἱ πνευματικοὶ πατέρες τῆς αἱρέσεως σπεύδουσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς των Ἐκκλησίας, ἀποδεικνύοντες οὕτω τὴν σαθρὰν βάσιν τοῦ δημιουργήματος τῶν δυτικῶν ἱεραποστόλων. Ἐν Βηρυτῷ συνέδη κατ' αὐτὸς, μεταξὺ ἄλλων, δύο προεδρεύοντα ἱερεῖς μεταξὺ τῶν Γραικοκαθολικῶν, νὰ προτεθῶσιν ἐγγρ. [illegible] καὶ διαπραττόμενοι μεταξὺ τῶν Γραικοκαθολικῶν, νὰ προτεθῶσιν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, δεόμενοι τοῦ σὺν Βηρυτοῦ Κ. Βενιαμὶν νὰ σφς καταδεχθῇ εἰς τ[illegible] του.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει, ὑσῤῥαλέως συνέμβη ἀμέρων νὰ ε[illegible]μεν, ὅτι οἱ Γραικοκαθολικοὶ ἐγνώρισαν τὴν πλάνην των, ὅτι ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδον τὸ χάος, εἰς ὃ ἔπεσον παρασυρόμενοι ἀπὸ λοσπλάνους ἡσείς, καὶ τοῦθεῦσιν ὅτι ἐν ἀνενέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀρχαίας Ἀποστολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅτις ἐσῳζήσατος θέλει διῤῥῆξ τὰν μετάνοιαν τῶν προτεχόντων. Μετὰ ἀκρίβειν ὁμολογοῦντες τὴν πλάνην των ἐξετίσθησαν παρὰ τῶν ἀποστολικῶν Ἱερέων συγχώρησιν τῶν ἐπραλμένων οὕτοι δὲ ἐν ὀνόματι τῆς θείας σαλπιγγοβλαγγίας λέγουσι τοὺς προστρχομένους μετεῦδι τῶν πνευματικῶν τέκνων των. Κατὰ τοῦτο δὲ ὀρίλουσι δὶν ἐπαινοῦσι εἰς τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην Βηρυτοῦ Κύριον Βενιαμὶν, ὁ ὁπῖος διὰ τῶν ἀρετῶν του καὶ μάλιστα διὰ τοῦ διαλλακτικοῦ χαρακτῆρός του ἐρείδυνσεν εἰς ἑαυτὸν τὴν εὐνοιαν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ τῶν προϊσταμένων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν. Ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν ἀρωγὴν ἵνα φωτισθοῦσι κατ' ὀλίγον ἁπαντες οἱ Γραικοκαθολικοὶ μετανοήσωσι. διὰ νὰ μετασυθοῦσιν οἱ σκοποὶ τοῦ Πατριάρχου των καὶ τύχωσι τοῦ ποιμνίου των αἱ ἀξιέπαινοι προσπάθειαι τοῦ Ἀγίου Βηρυτοῦ.

[illegible]ΑΛΟΣ.

Ὁ Κ. Ἀναστάσιος Παναγιώτου Θεσσαλονικεὺς, ξενοδόχος πρὸ χρόνων εἰς τὴν νῆσον μας ἐν τῇ ξενοδοχείᾳ τῆς Μητρὸς Ὑμετέρας, μᾶθθε, ὅτι οἱ χριστιανοὶ ἄθρωποι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν οἰκοσυμένε, ἐπειδὴ καὶ ὁ καλὸς οὗτος ξενοδόχος φιλοτίμως καὶ μετὰ ἀνεκτότητος ἐλάττωσε σὲν ἐν τῷ καταλόγῳ (liste) ἀξίαν τῶν φαγίων τοῦ ξενοδοχείου του, ἀνὰ 30 τοῖς 0/0.

Πρὸς δὲ, ὑπάρχουσι ἐ ἐκλεῖς ξενοδόχοι, πρὸς εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν τῶν συγχρόνων ἐν τῷ ξενοδοχείῳ αὐτοῦ ἔξεσε πολ[illegible]ν, νὰ συντεχθῇ ἐ συστεῖον (Bavola rotondi), ὅπου θέλει προτρέξει ἅπας τὰς ἡμέρας ὅστε εἷς ἕκαστος μεθ' ἡσυχίας νὰ ἐκλέγῃ τὰ ἔδεσμα τῆς ἀρέσκειας του· ἐνῷ ἐν τῷ καταλόγῳ ἀνὰ 30 τοῖς 0/0.

Ὅσοι λοιπὸν εὑρίσκονται ἐν τῇ ἀναγκαιότητι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν νῆσον μας, ἂς σύρωσι τὰ βήματα των εἰς τὸ ξενοδοχεῖον αὐτοῦ ἔξεσε πολ[illegible]ν, νὰ συντεχθῇ ἐ συστεῖον (Bavola rotondi), ὅπου θέλει προτρέξει ἅπας τὰς ἡμέρας ὅστε εἷς ἕκαστος μεθ' ἡσυχίας νὰ ἐκλέγῃ τὰ ἔδεσμα τῆς ἀρέσκειας του· ἐνῷ ἐν τῷ καταλόγῳ (liste) ἀξίαν τῶν φαγίων τοῦ ξενοδοχείου του, ἀνὰ 30 τοῖς 0/0.

Πρὸς δὲ, ὑπάρχουσι ἐ ἐκλεῖς ξενοδόχοι, πρὸς εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν τῶν συγχρόνων ἐν τῷ ξενοδοχείῳ αὐτοῦ ἔξεσε πολ[illegible]ν, νὰ συντεχθῇ ἐ συστεῖον (Bavola rotondi), ὅπου θέλει προτρέξει ἅπας τὰς ἡμέρας ὅστε εἷς ἕκαστος μεθ' ἡσυχίας νὰ ἐκλέγῃ τὰ ἔδεσμα τῆς ἀρέσκειας του· ἐνῷ ἐν τῷ καταλόγῳ (liste) ἀξίαν τῶν φαγίων τοῦ ξενοδοχείου του, ἀνὰ 30 τοῖς 0/0.

Πρὸς δὲ, ὑπάρχουσι ἐ ἐκλεῖς ξενοδόχοι, πρὸς εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν τῶν συγχρόνων ἐν τῷ ξενοδοχείῳ αὐτοῦ ἔξεσε πολ[illegible]ν, νὰ συντεχθῇ ἐ συστεῖον (Bavola rotondi), ὅπου θέλει προτρέξει ἅπας τὰς ἡμέρας ὅστε εἷς ἕκαστος μεθ' ἡσυχίας νὰ ἐκλέγῃ τὰ ἔδεσμα τῆς ἀρέσκειας του· ἐνῷ ἐν τῷ καταλόγῳ (liste) ἀξίαν τῶν φαγίων τοῦ ξενοδοχείου του, ἀνὰ 30 τοῖς 0/0.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π. ΜΑΝΤΣΑΡΑΚΗ. — ΟΔΟΣ ΝΤΕΚΑ. — Ὁ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Ν. ΛΟΥΔΑΚΗΣ.

τῆς Ἀνατολικῆς
αὐτῆς, καὶ ἀνα-
γάλα, παραπέμ-
ίγραψε καὶ ἐκοι-
τερί πολλοῦ ποι-
αμπρότητο, κα-
ιὶ Μελήτους ῥα-
τοὺς ὤμους τῶν
α. τῷ δὲ δα-
τοὺς πλατύνον-
νοντας τὰ ἀρά-
θεαθῆ-αι τοῖς
τοὺς ἐσωθεν
ιαθαρσίας· τοὺς
τῶν χηρῶν καὶ
ομένους· τοὺς
τῆς παροψιδος,
κίας· τοὺς φαι-
ωθεν δὲ μεστοὺς
ἡ Ἀθηνᾶ, ὡς
ησίας καὶ πιστος
ονεῖ τοὺς ταρ-
εἰς τὴν ἐπισκο-
ινόνουν τὸν κλῆ
ων, να ἐξυτελί-
ριστοῦ πρεσβυ
τροπόμπους καὶ
ράβδον των με-
έβηνεν ὁ ἐπίσκο-
μπαίζει καὶ κα-
λυμτώνας των

η οἱ βουλευταὶ μας
εως τοῦ δήμοτι-
ἐπραπίσθη τίποτε.
ὁ λόγος ἐγκυκλίου
τὴν ἀπόφασιν τῆς
ὁ ἴδιος νομοθέτης
ν εὗρε καὶ ὁ κύριος
δόσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ
ν ὑπάρχουσαν πρὸ
α τοῦ ἰδίου νο-
Λοντζικος ἐξέδωκε
ἀφορμὴν ἐκ ταύτης
δηλ. τὸν δῆμον εἰς
δικούς του δημοτι-
θέντα ἀπὸ τοῦ βή-
ψεται ὁ καταμη-
ἐκινήθη ἀπὸ ἀρ-
νόμους σεβας του,
στον, ἀποδείξεις εἰ-
μοτικὴν ἀρχὴν τῶν
ίου ταύτης διὰ τοῦ
ς νὰ μὴν συμμορφω
ν μυστικὴν καὶ τὴν
ατὰ τοῦτο μάλιστα

; τὴν Ὑπόπτην καὶ
παραπονεῖται, ὅτι
ργοῦ κυρίου Κ. Θ.
λους εἰς διαφόρους
περὶ τῆς τιμιότητος
ἀ δείγματα. Ἡμεῖς
υλοβίων καὶ, διο-
ερον εἰς ἀργίαν· ὅτι
νὰ παρακινήσωμεν

χειρίσθη τὰς διαβεβαιώσεις του ἐπὶ σκοτῷ τοῦ νὰ ἐπιζρύνῃ αὐτὸν ἔτι μᾶλλον ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, διότι ἐνῷ δὲν ἀπαντᾷ κάνεν πρᾶσκομμα εἰς τὸ νὰ πράξῃ τὸ καλὸν, αὐτὸς ἐξ ἐναντίας ἔχει ἀποστροφὴν εἰς αὐτὸ καὶ ἐξακολουθεῖ ἀπὸ κακοῦ εἰς χειρότερον.

Ἡμεῖς τοὐλαχιστον δοξάζομεν ὅτι ἡ καλή μας συναδελφὴ, καλῇ τῇ πίστει διέδωκε τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας τοῦ φίλου της διὰ νὰ μᾶς τὸν ἀναδείξῃ ἥρωα, ὡς κατορθώσαντα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄλλοι δὲν ἠμπόρεσαν· ἀλλὰ σὲν εὐκολογίεθη, καὶ ὅτι καλῶς ἔσπευσε συγχρόνως τὰς πράξεις του, τὸν ἐνοχλοῦσαι ἔτι μᾶλλον τὸ κοινὸν, καὶ ὅτι παριστάνει αὐτὸν ἀντὶ ἥρωος, νάνον.

— Συγκεφαλαιοῦμεν ἐν συνόψει τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας μανθάνομεν ἐκ τῶν ἐφημερίδων τοῦ χθὲς φθάσαντος Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου.

Κατ' αὐτὰς, οἱ Αὐστριακοὶ προώδευσαν σημαντικῶς εἰς τὸν πρὸς τοὺς Οὔγγρους πόλεμον· κατέλαβον τὸ Πεστοβούργον καὶ εἰσῆλθον καὶ εἰς τὴν Πέστην. Τοιουτοτρόπως κατέστη πλέον βεβαιοτάτη ἡ ἥττα τῶν Οὔγγρων. Ὁποῖα δὲ θέλει εἶσθαι ἡ τύχη τῶν περὶ τὸν Κυτσοῦθ ἐπαναστατησάντων Οὔγγρων, τοῦτο εἶναι εὐκολώτατον νὰ προεικάσῃ τις ἀναλογιζόμενος τὰ τρομερὰ κακουργήματα τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Βιέννης.

Εἰς τὴν Ῥώμην ἠκολούθησε πραγματικῶς ὅ,τι προβλέπομεν ἐνωτέρω. Ὁ Πάπας ἐκπήγασε ἔκπτωτος τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς προσωρινὴ δὲ κυβέρνησις ἐκ πέντε φιλελευθέρων πολιτῶν συγκεκροτημένη, ἐπιφορτίσθη τὴν διοίκησιν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπικρατείας, μεχρισοῦ ἡ συνέλευσις ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς ποῖον ποίημα θέλει ἀσπασθῇ. Οὕτως εὑρίσκεται καὶ ἡ Ῥώμη εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Δημοκρατίας.

Εἰς τὴν Σαρδηνίαν ἠκολούθησεν ἄλλο σημαντικώτερον ἔτι πολιτικὸν σύμβαμα. Ὁ Βασιλεὺς ἀναγκασθεὶς νὰ προσκαλέσῃ τὸν Γιοβέρτην καὶ συναρῶν ὅτι δὲν ἠδύνατο κατ' οὐδένα τρόπον νὰ συμβιβασθῇ μετ' αὐτοῦ, ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερώσῃ τὸ στέμμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ νὰ τὸ θέσῃ ἐπὶ τῆς νεαρᾶς κεφαλῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Δουκὸς τῆς Σαβοΐας· ἔχει, ὡς φαίνεται, πεποίθησιν ὅτι ὁ νεανίας οὗτος εἶναι εὐκαματότερος εἰς τὰς νέας ἰδέας. Μὲ τὸ σημαντικὸν τοῦτο περιστατικὸν ἐνεκαινίασεν ὁ δημοκρατικὸς Γιοβέρτης τὴν εἰς τὰ πράγματα ἔλευσίν του.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 τρέχοντος Γ. Β. διατάγματος, ὁ Κ. Ν. Βλαχάς δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πρωτοδίκαις, διωρίσθη ὡς τοιοῦτος καὶ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἐφέταις.

Θέα (τσάϊ) ῥωσσικὴ ἀρίστης ποιότητος εὑρίσκεται εἰς τὰ καφφενεῖα τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τῆς Κ. Ροδέρτου, καὶ εἰς τὸ ἔμπορικὸν κατάστημα τοῦ Κ. Νετλιγκέρ, κλησιον τῆς πολιτοφυλακῆς (ὁδὸς Αἰόλου). Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγοράσουν ἂς διευθυνθῶσιν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς κατ' αὐτὰς, χαριζόμενος, ὡς φαίνεται, εἰς τινα ἰσχυρὸν τῆς ἡμέρας, ἐπροκάλεσεν ἀπόφασιν τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδίκων, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖος εἰς Ἀθήνας καὶ ἑβδομος Συμβολαιογράφος, ἐνῷ οἱ ὑπάρχοντες ἐξ δὲν δύνανται νὰ ποριθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως ἀναγκαῖα, καὶ ὡς ἐκ τῆς πληθύος των καὶ ὡς ἐκ τῆς νεκρώσεως τῶν συναλλαγμάτων, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν. Ἐνῷ δὲ προτοῦ, ὅτε ὑπῆρχε μεγάλη χρηματικὴ κίνησις εἰς Ἀθήνας ἕνεκα τῶν ἀγοραπωλήσεων οἰκοπέδων, τῶν πρὸς οἰκοδομὴν λαμβανομένων δανείων, καὶ τῶν συμφωνητικῶν οἰκοδομῶν καὶ διαφόρων ἐργολαβιῶν, ἦσαν μόνον τρεῖς Συμβολαιογράφοι, παραιτηθέντος τοῦ Κ. Φιλαλήθους δι' ἕλ-

ριον ἐχουσαν πολιν των Ἀυηνων, ὡρειλεν, αν ἐκινοετο της ὑπηρεσίας, νὰ ζητήσῃ πληροφορίας παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ὅθεν ἤθελε μάθει πόσον ἠλαττώθη ἡ εἰσπραξις τοῦ χαρτοσήμου ἑνὸς ἑκάστου Συμβολαιογράφου, καὶ βεβαιωθεὶς περὶ τούτου οὐ μόνον ἤθελεν ἀριθῆ ἀπὸ τὸν πειρασμὸν τοῦτον τῆς προσθήκης, ἀλλ' εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ἤθελε προσπαθήσει νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τῶν ὑπαρχόντων· ἴσως ὁ Κ. ὑπουργὸς προφασισθῇ ὅτι τὸ δικαστήριον ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ ἐβδόμου, ἀλλὰ πῶς ἔχων καὶ τὸν κοινὸν νοῦν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς εἰς τοιαύτας περιστάσεις προδιατίθενται αἱ γνωμοδοτήσεις, διότι πῶς συμβιβάζεται τὸ αὐτὸ δικαστήριον, ἐρωτηθὲν πρὸ ὀλίγου περὶ διορισμοῦ ἕκτου, ν' ἀποφανθῇ ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἀναγκαῖος ἕκτος, ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ ὑπάρχοντες πέντε δὲν ἠμποροῦν νὰ ζήσουν, καὶ ἔπειτα μετ' ὀλίγον ν' ἀποφαίνεται ὅτι εἶναι ἀναγκαῖος καὶ ἕβδομος; καλὸν ἦτον ἂν οἱ Συμβολαιογράφοι τῶν Κ. Ἀθηνῶν ἠδύναντο νὰ μετέρχωνται συγχρόνως πολλὰ ἐπαγγέλματα καὶ νὰ προσπορίζωνται πολλά, ἀλλὰ τὸ χάρισμα τοῦτο ἄλλοις δέδοται. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι ὁ Σ. ἡμῶν Βασιλεὺς, ὅτις ἀγαπᾷ νὰ μὴ καταπιέζεται ὁ λαὸς του ἀπὸ καταχρήστας, δὲν θέλει ἐνδώσει εἰς τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ πρὶν παρουσιασθῇ ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ ἀνάγκη, μὴ ἀνεχόμενος νὰ καταντῶσι ψωμοζῆται οἱ μετερχόμενοι τὸ ἔντιμον τοῦ Συμβολαιογράφου ἐπάγγελμα, ἵνα μὴ στερούμενοι τῶν ἀπολύτως πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἐξοκέλλωσιν εἰς καταχρήσεις.

Κύριε συντάκτα τῆς Ἀθηνᾶς.

Ὁ Βουλευτὴς Τριπόλεως Κ. Πετρινὸς ἀγορεύων χθὲς εἰς τὴν βουλὴν περὶ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἧς ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ θέσις τοῦ παρέδρου δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν θεσιν τοῦ συμβούλου, καὶ θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ σὺτὴν, ἐξεφράσθη ὡς ἑρεξῆς· Ἀπὸ τὰ 1835 ἐφαρμόσθη ὁ περὶ δήμων νόμος· εἰς τὰ 1836 ὑπῆρξε μία νομολογία ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, εἰς τὰ 1837 ἄλλη, εἰς τὰ 1838 ἄλλη, εἰς τὰ 1739 ἄλλη, καὶ εἰς τὰ 40 ἄλλη, εἰς τὰ 1844 ἄλλη, εἰς τὰ 1845 ἄλλη, εἰς τὰ 1846 ἄλλη, καὶ εἰς τὰ 1847 ἄλλη. Τὰς νομολογίας ταύτας ἐδίδεν ὁ γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἀπαράλλακτα, καθὼς ἐδίδον τὰς Τριζουνιακὰς νεαρὰς εἰς τοὺς ἔχοντας δίκας, καὶ ἐπληρόνοντο.

Κατὰ πρῶτον παρατηρῶ εἰς τὸν Κ. Πετρινὸν, ὅτι εἶναι ψεύδη ὅτα εἶπεν, ὅτι ὑπῆρχαν τόσαι νομολογίαι ὅσας καταρίθμησε. Δύω νομολογίαι ὑπῆρξαν ἀπὸ τὸ 1834, ὅτε κατὰ πρῶτον ἐφαρμόσθη ὁ νόμος, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὑπὸ συζήτησιν ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ κυρίου Ἀναστασίου Λόντου, ἤτοι μία ἀπὸ τὸ 1834 μέχρι τοῦ 1844, καὶ ἑτέρα κατὰ τὸ 1844, πολλὰ λιγοχρόνιος, χωρὶς μάλιστα νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰμὴ εἰς ὀλίγα μέρη τοῦ κράτους, διότι ἠνωθησαν νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτὴν οἱ ἔχοντες καὶ τὰς δύω ταύτας θέσεις· ἡ ἀρνησις μάλιστα ἐγένετο πρὸ πάντων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου. Κατὰ δεύτερον δὲ προκαλῶ τὸν κύριον Πετρινὸν νὰ ἐξηγήθῃ ἐὰν ἐννόησεν, ὅτι καὶ ἐγὼ ἐκληρονόμην διὰ τὰς ὁποίας ψευδῶς κατερίθμησεν νομολογίας, ὡς ἐκληρόνομτο καὶ οἱ ἐκδίδοντες τὰς Τριζουνιανὰς νεαρὰς, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἤκλωσε εἰς ποίας ὑποθέσεις, καὶ εἰς ποῖον καιρὸν, καὶ ἀπὸ ποίους ἐπληρώθην ἐγώ. Ἐὰν δὲ σιωπήσῃ, καὶ δὲν καταδείξῃ συγχρονως τὰ περιστατικὰ, ὡς ἀνωτέρω, δικαιοῦμαι νὰ χπρύζω αὐτὸν ἀνάξιον τῆς ἀντιπροσωπείας μὲ τὴν ὁποίαν οἱ συμπολῖται του τὸν ἐτίμησαν.

Λαῶν ἀφορμὴν, δὲν συστέλλομαι νὰ καυχηθῶ, ὅτι εἰς τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας μου διετήρησα τὴν τιμήν μου ἀμόλυντον, καὶ εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἁπλοῦ πολίτου μεταβὰς ἤδη, προκαλῶ ἕκαστον νὰ καταδείξῃ καὶ τὴν παρὰμικροτέραν κατάχρησιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 10βρίου 1848.

Σ. Ἀντωνιάδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ἐξέλθον ἤδη τῶν πεντηρίων. Οἱ ἐπιλυμοῦντες νὰ τακτοποιήσωσιν ἃς διευθύνωνται πρὸς τὸν ἐκδότην, εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ταχυπτέρου Φήμης, ἢ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα βιβλιοπώλας κυρίους Α. Κορομηλᾶν, Κ. Γκαρπολᾶν, Πούλιν, Νάστ καὶ Βούνδ. Οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἃς διευθύνωνται εἰς τὰ ἀρμόδια Ταχυδρομεῖα, προπληρόνοντες τὴν συνδρομὴν δραχμὰς ὀκτὼ δι' ἕκαστον ἀντίτυπον.

Κ. Ν. Λεβίδης.

Ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἀδριανοῦ κειμένη οἰκία τοῦ μακαρίτου Δημητρίου Μαυροκορδάτου ἐνοικιάζεται. Ὁ θέλων νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ ἃς ἐνταμώσῃ τὸν τοῦ Πανεπιστημίου Γραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1. Σεπτεμβρίου 1840.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ Στρατοῦ Β. Ἐπιτροπὴ, δυνάμει τῆς ἀπὸ 23 Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) ὑπ' ἀριθμὸν 11,658 Διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Β. Γονιμματείας τῆς Ἐπικρατείας, θέλει ἐκβάλει εἰς μειοδοσίαν κατὰ τὴν 28 τοῦ ἐρχομένου Σεπτεμβρίου μηνὸς π. ἐ. εἰς τὰς 8 ὥρας π. μ. ἔμπροσθεν τῆς πλατείας τοῦ Λουδοβίκου εἰς Ναύπλιον

2,296 ὀκάδας βαϊδοτόμαρα ἐργασμένα (*en chettes*)
1,644 " δέρματα πάντων τῆς Γαλλίας.
10,400 κομμάτια ἅλους δι' ὑποδηματσίαν, ἀριθ. 35 καὶ 40.

Ἡ περιγραφὴ τῶν συνθηκῶν, καὶ τὰ δείγματα εὑρίσκονται παρὰ τῷ γραφείῳ τοῦ Διοικητηρίου εἰς Ναύπλιον.

Ναύπλιον, τὴν 27 Αὐγούστου

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἱματισμοῦ τοῦ Στρατοῦ Β. Ἐπιτροπὴ

(Τ. Σ.) ΓΚΕΣΜΑΝ

Ἀντισυνταγματάρχης.

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης *Ἰωάννης Σπ. Ραΐζης.*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὅσοι σκοπεύουσι νὰ μαθητεύσωσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑλλ. Σχολεῖον ἢ Β. Γυμνάσιον, χρεωστοῦσι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀπὸ 1—30 Σεπτεμβρίου. Ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι δεκτὸς οὐδεὶς τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους. Οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους προσερχόμενοι χρεωστοῦσι προσέτι νὰ ἔχωσι καὶ ἐνδεικτικὸν τοῦ Σχολείου ἢ Γυμνασίου, ὅπου ἕκαστος ἐμαθήτευσε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1842.

Ὁ Γυμνασιάρχης Γ. Γεννάδιος.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἀφίρασα ἐνταῦθα παρὰ τοῦ κυρίου Χρ. Τουφεκσῆ ἐν οἰκοπέδου ἐρείπιον κειμένου κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου Ῥαγκαβᾶ, συνορεύον ἀνατολικῶς καὶ μεσημβρινῶς μὲ ἄβους, δυτικῶς μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Δημητρίου Μυτηλιναίου καὶ ἀρκτικῶς μὲ ἐρείπιον ἀγνώστου τινὸς διὰ δραχμὰς ἓξ, 100.

Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ εἰρημένου οἰκοπέδου νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ ἀπαιτήσωσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὸ οἰκόπεδον τοῦτο, διότι παραλλοίωσις τῆς προθεσμίας ἀποκλείεται· κάθε δικαίωμα καὶ πρὸς γνῶσιν ἁπάντων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰουλίου 1842.

Σταῦρος Γεωργίου.

1842 1840 1860

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλεῖται ὁ ἅγιος Ἀρχιλίθος νὰ μᾶς ἐμβάσῃ τὸν τρίτον ἐτῶν καθυστερουμένην συνδρομὴν του μάτων ἐπικειμηρίσης ζητεῖσεως.

Ὡσαύτως νὰ μᾶς ἐμβάσωσιν τὴν συνδρομὴν των καὶ οἱ λίτζοι Ζαχάτου Πόρρω καὶ Δάβρος, καθὼς καὶ ὁ ἐν Ἀγιολιτσίνῃ κύριος Γ. Δῆκος, ὁ ἐν Γαστούνῃ Διον. Πετσλάτσης.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐρημιᾶς ὑδρεῖ ἐμπορικὸν καταστημα τοῦ Κ. Πετρικίου κωδώνια ανθρακ χάλινοι, σπαθιὰ ἕτοιμα, λουστρίνια, κασκέτα κλπ. εἰς ἐνδύματα ἑτοίμα, κασκέτα κλπ. εἰς μετρίαν τιμήν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἃς διευθύνωνται ἐκεῖ.

Ἐνοικιάζεται τὸ ἄνω πάτωμα τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου (ἀριθ. 629) οἰκίας Δ. Βερνάρδου, συγκτίσματον ἐκ μιᾶς αἰθούσης, πέντε δωματίων, μαγειρείου, ὕδατος ὑποστρώου καὶ λοιπῶν χρησίμων.

Ὁ Κύριος Μιχαὴλ Ἀποστόλου μετέφερε τὸ Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, οἱ κὰν Γρ. Νοταρᾶ Δέκτου. Ἔχει οἰκείους πολλὰς καθαρὰς καὶ λαμπρὰς καὶ δι' οἱ κερνείας οἱ ξένοι προσελθόντων καὶ δέξουν εὐχαριστηθῇ τὰ μέγιστα καὶ εἰς τὴν μεγάλην καθαριότητα τῶν φαγητῶν καὶ εἰς τὴν μετρίαν τιμήν.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

1863

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀρμοδιοδασκάλισσα δευτέρας τάξεως ζητεῖ θέσ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τ «Ἀθηνᾶς.»

Ἐν τῇ ἀπέναντι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως κατὰ τ Κολοκοτρώνη κειμένῃ τραπέζῃ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Γ. Ἐμ Ἀντωνιάδου παραγούσῃ κάκιον καὶ τέσσαρα φρέατ ἐνοικιάζονται ἀπὸ 1 ης Σεπτεμβρίου δύο πατώματ ὅτου τὸ κρότον καὶ τὸ τρίτον. Ὁ βουλόμενος δυ θυνθείτω εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Περιπλέους βιβλ πωλεῖον τοῦ Κ. Κων. Ἀντωνιάδου.

Ὁ Γυμνάσιος Συντάκτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ἰω. ΛΑΚΑΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ο ὑπογεγραμμένος Μανόλης Πιταδάκης ἠγόρασα παρὰ τοῦ Κυριάκου Πολυδώρου μίαν ἐρείπιον οἰκίαν εἰς θέσιν Παλαιὸν Παζάρι Χαλκίδος, συνορευομένην μὲ ἐρείπιον Αἰκατερίνης Χρ. Καληγᾶ, μὲ Πανάγ. Κουμελᾶ, μὲ δρόμον, καὶ μὲ Βασίλειον καὶ Αθανάσιον Μπαρουχτσῆ διὰ δρ. 93 1/2.

Προφωνῶ ὅθεν τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος· ἡ Ταχ. Φήμη, προσκαλῶ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τοὺς προτιμοῦντας τὸ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χαλκίδι τὴν 26 Φεβρουαρίου 1848.

Μανόλης Πιταδάκης.

Ο ὑπογεγραμμένος ἠγόρασα παρὰ τῆς Σταμάτας Γεωργίου Φούχη, ἕνα ἀγρὸν 1 2 στρεμμάτων. Β. κείμενον εἰς θάσιν Παλουιρῆ τοῦ χωρίου Χαλκίδος Ψαχνοῦ συνορευομένου μὲ Μαραμπουτέϊκον, καὶ δρόμον καὶ βουνὸν διὰ δραχ. 324.

Προφωνῶ ὅθεν τοῦτο διὰ τῆς Εφημερίδος ἡ Φήμη, καὶ προκαλῶ τοὺς προτιμοῦντας το ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας διὰ τὰ περαιτέρω.

Εν Χαλκίδι τὴν 26 Φεβρουαρίου 1848.

Πάνος Ντούνταλης

☞ Τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ερμοῦ πλησίον τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Κυρίου Θρόνου ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ Κυρίου Κλεάρχου Παπαθεοδώρου, μετατίθεται εἰς τὸ κατὰ τὴν ἰδιαν ὁδὸν καὶ πλευρὰν μαγαζεῖον τοῦ Κυρίου Εὐθυμίου Δούκα ὅπου πρότερον ἦτον ὁ ἔμπορος Κύρ. Παρασχάκης.

☞ Ενα Πιανοφόρτε μὲ ἓξ καὶ ἥμισυ ὀτάβας, ἀπὸ ξύλον Μόγανον μὲ φωνὰς 78, εἶναι μακρὺ μὲ εὐρὰν, πωλεῖται εἰς τὸ Μαγαζεῖον τοῦ Κ. Παναγιώτου Γιαννακοπούλου, κειμένου ἄντικρυ τοῦ Δημοπρατηρίου, ὁ ἐπιθυμῶν δὲ δύναται νὰ τὸ ἰδῇ καὶ συμφωνήσῃ.

☞ Πωλοῦνται μωρεόφυλλα ἑξακοσίων δένδρων νέων τῆς Μπρούσσης, κείμενα εἰς τὸν κῆπον τοῦ Π. Κενταύρου, ἔπισθεν τοῦ Βασιλικοῦ δενδροφυτείου (τοῦ Χασεκῆ) ὁ θέλων νὰ ἀγοράσῃ τὰ φύλλα, ἂ συμφωνήσῃ μὲ τὸν Κ. Κένταυρον.

☞ Παραμάνα ζητεῖται, ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Ο Υπεύθυνος Συντάκτης Β. Γεννάδας.

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 1848

"ΑΥΓΗ" 1981

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐπειδὴ ὁ υἱός μου Θ. Μιτυληναῖος παρήκουσε τὰς πατρικὰς νουθεσίας καὶ συμβουλάς μου τὰς ὁποίας ἐὲν ἔπαυσα νὰ τῷ κάμνω καθημερινῶς, καὶ ἕνεκα τούτου ὑπέπεσεν εἰς πολλὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα προσβάλλει τὸν χαρακτῆρά μου, διὰ ταῦτα ἀποκηρύττω αὐτὸν ἀπὸ σήμερον καὶ δὲν θέλω εἰς τὸ ἑξῆς ἀναγνωρίζει αὐτὸν ὡς υἱόν μου. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1861.

Ν. ΜΙΤΥΛΙΝΑΙΟΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ κύριοι ταχυδρ. ἐπιστάται οἵτινες ἔλαβον βιβλία ἐκ τῆς Σπάθης τῆς Ἐκδικήσεως τοῦ ἐπιλοχίου Ν. Βουτυρᾶ νὰ ἀποστείλωσι τὰ χρήματα εἰς τὸν τυπογράφον Δ. Καρακατζάνην.

Οἱ ἔχοντες ἀγγελίας τοῦ ἡμερολογίου τοῦ 1862 τοῦ Κ. Μαρίνου Βρετοῦ παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσιν αὐτὰς πρὸς τὸν Κύριον Δ. Π. Ἰωαννίδην εἰς Ἀθήνας.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ τις ὑπηρετήσας εἰς διάφορα γραφεῖα ἐμπορικὰ καὶ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ πιστοποιητικὰ τῆς ἱκανότητός του καὶ τιμιότητός του, καὶ γνωρίζων νὰ μεταφράζῃ ἀπὸ τὴν γαλλικὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τἀνάπαλιν, ζητεῖ ἤδη ὑπηρεσίαν. Ἡ διεύθυνσις εἰς ἡμας.

ΚΗΛΙΔΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ. Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ἀνδριόπουλος καθαρίζει παντὸς εἴδους ἐνδύματα κηλιδομένα μὲ μεγάλην ἐπιτηδειότητα χωρὶς νὰ ἀλλοιωθῇ τὸ χρῶμα τοῦ ἐνδύματος. Βάφει ἐπίσης καὶ ἐνδύματα παντὸς χρώματος. Ἡ δὲ σύζυγός του κατασκευάζει κώμας τῶν γυναικῶν. Ἔχει τὸ κατάστημά του κατὰ τὴν ὁδὸν Ρήμβης καὶ ἀπέναντι τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐν τῇ ὁδῷ νοσοκομείου πλησίον τῆς οἰκίας Δελιγιάννη 2 πατώματα τριορόφου οἰκίας πρὸς δρ. 100 κατὰ μῆνα, περιέχουσιν 6 δωμάτια, 2 αἰθούσας, 2 μαγειρεῖα, 2 ἀποθήκας δ' ἄνθρακας καὶ ξύλα, κελάριον, ταράτσαν, φρέαρ ποσίμου ὕδατος κτλ. Δὲ πληροφορίαι παρὰ τῷ Κ. Κωνσταντίνῳ Πιττακῷ, καθηγητῇ, κατοικοῦντι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Νέγρη, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Τζαβέλα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀντὶ 18,000 δραχμῶν οἰκία περιέχουσα 15 δωμάτια, καὶ ἔχουσα εἰσόδημα κατὰ μῆνα 200 δραχ. Τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς εἶναι πήχ. 660. Αἱ πληροφορίαι παρὰ τῷ Κ. Κωνσταντίνῳ Πιττακῷ καθηγητῇ, κατοικοῦντι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Νέγρη, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Τζαβέλα.

"ΦΩΣ" 1981

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλεῖται ὁ συνδρομητής μας Κύριος Ἰωάν. Διώτης διδάσκαλος, νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃ τὴν νέαν του κατοικίαν.

—ο—

—Τὸ ἀπέναντι τοῦ θεάτρου Καφενεῖον ἐνοικιάζεται. Πωλοῦνται δὲ καὶ διάφορα ἔπιπλα τοῦ Καφενείου καὶ ἓν μπιλιάρδον.

—ο—

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εὑρέθη ἐν κοράσιον δύο περίπου ἐτῶν ἀλβανιτόπουλον καὶ μὴ γνωρίζον τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον, διὰ τοῦτο εἰδοποιοῦμεν τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ ἢ τοὺς τυχὸν γνωρίμους του ἵνα ἔλθωσι καὶ τὸ λάβωσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

—ο—

—Ὁ Κ.Κ. Ὀρφανουδάκης ἤνοιξε καφενεῖον εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Σπ. Προγόπ με σφαιριστήριον καὶ καλῶς κεκοσμημένον, εἰς ὃ θέλον εὑρίσκει οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν περιοίησιν.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

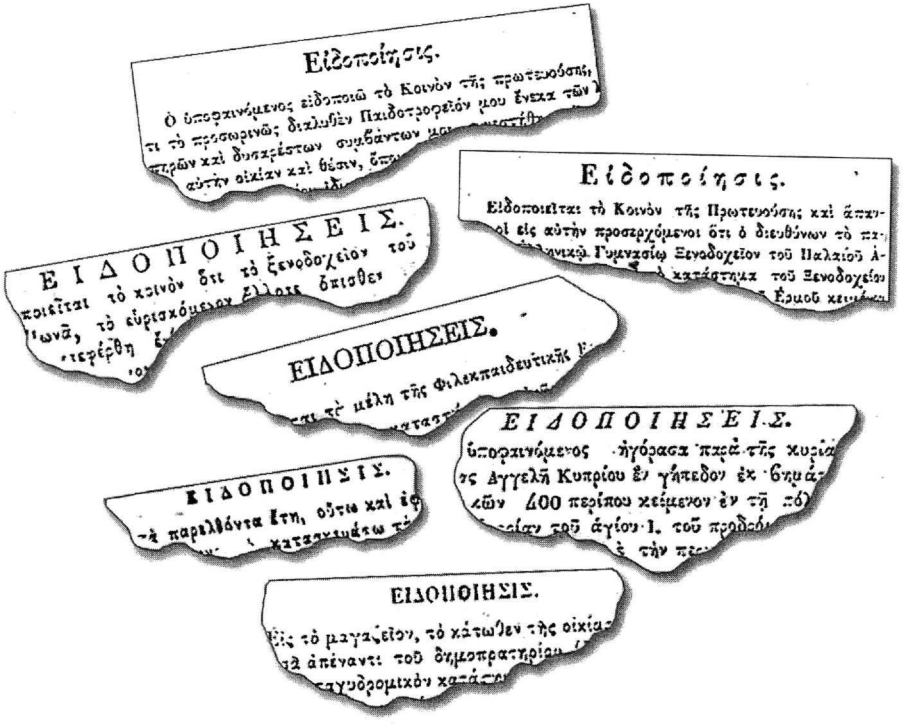

Εἰδοποίησις.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τὸ Κοινὸν τῆς πρωτευούσης,
τι τὸ προσωρινῶς διακυβεῖν Παιδοτροφείον μου ἕνεκα τῶν
πτρῶν καὶ δυσχερείστων συμβάντων μ
αὐτὴν οἰκίαν καὶ θέσιν, ὅπ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ
ὠνᾶ, τὸ εὑρισκόμενον ἀπέναντι
περέρθη

Εἰδοποίησις.

Εἰδοποιεῖται τὸ Κοινὸν τῆς Πρωτευούσης καὶ ἅπαν-
οἱ εἰς αὐτὴν προσερχόμενοι ὅτι ὁ διευθύνων τὸ πα-
ηνικῷ Γυμνασίῳ Ξενοδοχεῖον τοῦ Παλαιοῦ Ἀ-
κατάστημα τοῦ Ξενοδοχείου
Ἐμοῦ χειμ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

καὶ τὰ μέλη τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ὑποφαινόμενος ἠγόρασα παρὰ τῆς κυρίας
ης Ἀγγελῆ Κυπρίου ἓν γήπεδον ἐκ δημ
ικῶν 400 περίπου κείμενον ἐν τῇ πόλ
σίαν τοῦ ἁγίου Ι. τοῦ προδρόμ
ἐν τὴν πε

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ἐκ παραλήβαντα ἔτη, οὕτω καὶ ἐφ
κατανεμέτω τ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὸ μαγαζεῖον, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας
ᾷ ἀπέναντι τοῦ δημοπρατηρίου
σαγυδρομικὸν κατά

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ
Τοῦ Συντηματικοῦ Δικαίου
ΥΠΟ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ.
Διδάκτορος τὰ Νομικὰ, αὐτοῦ τῆς Φιλολογίας καὶ Φιλοσοφίας καὶ τῆς φυσικῆς ἐπιστήμας τῆς τῶν Παρισίων Ἀκαδημίας, καθηγητοῦ τοῦ Συντηματικοῦ καὶ τοῦ τῶν Δικαίων ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ Ὁθωνος κτλ. κτλ.
ΑΘΗΝΗΣΙ. Τύποις Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφέως 1852.

"ΑΘΗΝΑ" 1852

"ΑΘΗΝΑ" 1843

1981 «ΣΥΦ»

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἀριθμοὶ περιττοί.

1 3 5 7

Οἱ 7 Ὑπουργοί.
Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομ. καὶ οἱ 4 Ὑπαστυνόμοι.
Τὸ Νομισματοκοπ. Ἐβγενικ. Συνέδρ. καὶ Β. Τυπογρ.
Ἡ Βουλή.

Ὁ τίμιος σταυρὸς τῆς Πατρίδος.

ΒΟΥΛΗ

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΣΙΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ καὶ ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ.

Συντεθεῖσα μὲν Γερμανιστὶ ὑπὸ Φριδερίκου Σπέλλιουν
Δ. Φ. καὶ καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας ἐν Γιέσσῃ.
Μεταφρασθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ἕβδομην ἔκδοσιν ὑπὸ
Γ. Ἀθ. Γεράκη.
Ὡς προτετάχται καὶ σύντομος περὶ προόδου καὶ
λογαριθμῶν Πραγματεία
μετὰ πίνακι λογαριθμικῶν πινάκων πρὸς χρῆσιν τῶν
Ἑλλήνων Σχολείων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἀγγελίδου Ἀγγελίδου
κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.
(Τιμᾶται δραχμὰς 2. 75.)
1840.

Δὲν ὑπερηφανεύομεθα νὰ μὴν ἐπαινέσωμεν τὸν ζῆλον τοῦ κυρίου Α. Γεράκη, βλέποντες τὸν ὄχι μόνον ὡς διδάσκαλον καὶ ὡραῖα τὴν νεολαίαν μας, ἀλλὰ καὶ ἐναγχολογοῦντα νὰ συντάττῃ καὶ μεταφράζῃ διδακτικὰ βιβλία, τόσον ἀναγκαῖα διὰ τὴν πρόοδον τῆς νεολαίας μας. Πρὸ ὀλίγου ἐξέδωκε τὴν Ἀριθμητικήν, λοιπὸν τοῦ καλοῦ τούτου νέου βιβλίου τὴν Γεωμετρίαν καὶ τὴν ἀνατμημένην στοιχειώδη Γεωμετρίαν καὶ Τριγωνομετρίαν, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἠξεύρομεν τί νὰ εἴπωμεν, ἂν μᾶλλον νὰ μὲ χαιρετίσωμεν, ἢ νὰ συλλυπηθῶμεν τοὺς μαθητὰς Ἑλλήνων τὴν εὐγνωμοσύνην μας, καὶ ποδοκυνοῦν τὸν νεολαίας τῆς Πατρίδος, νὰ μὴ περικαλέσωμεν τὸν κύριον Γεράκην νὰ ἐξακολουθῇ νὰ τὴν αὐτὴν ζῆλον νὰ ἐκτυπώνῃ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ νὰ προθυμοποιῆται διὰ τὴν ἀφέλειαν τῶν βιβλίων τούτων, διότι ἄλλως κάνεν κοινὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτυπώσῃ ἄλλο ἔργον δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν.

Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Κ. Α. Ο. Κ
καὶ τῶν ἐπιτροπευόντων μελῶν συνελθὸν σήμερον
Σβρίου 1839 εἰς τὸ σύνηθες κατάστημα τῶν συν
περιοίκων καὶ τοῦ Δημάρχου,

Ἐξήρχησε ὁ Δήμαρχος Ἀνδρου κατὰ συνέ
τὴν 31 Ἰουλίου 1771 ἐγγράφου τῆς Κ. Διοικ
πρόσωπα τῶν μελλόντων μαγείων ἀρχι
ἐκεῖσε ἔβλεπε ἀπολύτως τὴ ἕδρα μας ἐκ τῆς ἀν
ἀπηγγέλθησαν εἰς Ἀθήνας Πανεπιστημίου Ὀθω
τερον τὸν ἐπὶ πολλοῦ γνωστὸν ζῆλον καὶ
καὶ τὴν ἀσπάσιν ἐδιορίσθην ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
διὰ τῶν γονέων συνδρομῶν, καὶ τῶν ἀπὸ
Ὁμοίων γονέων. καὶ ἐπιγνόνες ἐπιθυμοῦν
τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν γενικὴν συνδρομὴν τοῦ
καὶ μάλιστα τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου πρὸς
τοῦ ἐπιμελοῦς καὶ θεοφιλοῦς τούτου ἔργου.

Συμφέρουσα κατὰ τὸν ἔκρινεν ταύτην ὅτι, ἡ αὐτὴ τῆς
Πανεπιστημίου τούτου ἐκ μέσης τοῦ Δήμου τούτου συν
ἐφορεῖα εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀδιαλείπτως ἀπασχόλει
ἐφορεῖα εἰς τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ Ταμείου· ἀλλὰ τὸ ταμεῖον τοῦτο
νὰ δωμῇ ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου· ἀλλὰ τὸ ταμεῖον τοῦτο
τὸ δὲν ἔχει ἀλλοῦ κατὰ τὴν προϋπολογισθεῖσαν τοῦ Τ. Ε.
διὰ νὰ τὸ συμπληρώσῃ ταύτην

Εγράφη.

Α.) Προεδρεύει ὁ Δήμαρχος Ἀνδρου εἰς τὴν ἀνάγκειαν τοῦ
ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου Ὀθωνος ἀρ. 150.
Β.) Η σύνοδος αὕτη ἐν τῷ συνεπληρώθη καὶ ἀπὸ

Ἐπειδὴ ὡραιζόμεθα ἔχοντες τὴν καλοσύνην, α
ἀδυνάτησεν νὰ ἀπαντήσωμεν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ οὕτω
διορθώσῃ τὰ λαθάκια τῶν τυπείων.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

ΠΙΝΑΞ
ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Περιέχων τὰ ὀνόματα, τὰς ἀποστάσεις καὶ τὸν κλῆ τομὸν
τῶν Δήμων, Πόλεων, Κωμοπόλεων καὶ Χωρίων,
ΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣ
Ἐκ διαφόρων ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Β. Κυβερνήσεως,
ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣ
ΥΠΟ
Ι. Δ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ.

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Γ. Βλασσαρίδου 1846.

Πρὸ ὀλίγων χρόνων ὁ Κ. Ι. Δ. Σταματάκης ἐξέδωκε πίνακα τῶν διαφόρων διοικήσεων, Δήμων, πόλεων καὶ καθεδρῶν τῶν διοικήσεων καὶ δήμων τοῦ Κράτους, καὶ ὁ πίναξ οὗτος ἐξυπηρέτησε πολὺ, ὄχι μόνον εἰς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ ἰδιωτέρους εἰς τοὺς πολίτας. Ἤδη δὲ ἐξελθοῦσιν εἰς βιβλίον, περιέχον ὀκτὼ πτερύγια τυπογραφικὰ φύλλα, ὄχι μόνον τὰς κατὰ τὸν νεώτερον διορισμὸν ἐπαρχίας, αἵτινες χρησιμεύουν ἤδη καὶ ὡς ἐκλογικαὶ περιφέρειαι τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις, καὶ κωμοπόλεις αὐτῶν, τοὺς δήμους, τῶν τὰ δημοτικὰ ὀνόματα, τὰς ἐπαρχίας, τοὺς νομοὺς, καὶ τέλος τὰς καθεδρὰς τοῦ Κράτους. Περιέγραψε τὸν πληθυσμὸν ἑκάστου δήμου, ἐπαρχίας καὶ νομοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους τὰς ἀποστάσεις ἀπὸ τινες κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1845 φθάνουν εἰς τὰς 931,853. Τὸ βιβλίον τοῦτο τὸ λοιπὸν ἀποκαθίσταται ἀναγκαῖον, ὄχι μόνον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ τὸ ἀφιερόνει, ἀλλ' εἰς πάντα Ἕλληνα ἐπιθυμοῦντα νὰ γνωρίζῃ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πατρίδος του.

Ὡς τοιοῦτο δὲ συνιστῶμεν τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὸ κοινὸν, ἀπὸ μέρους τοῦ ὁποίου εὐχαριστοῦμεν τὸν Κύριον Σταματάκην, διότι ἐνεχολήθη τῷ ὄντι εἰς ἔργον ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον. Τὸ βιβλίον εὑρίσκεται εἰς τὰ διάφορα βιβλιοπωλεῖα τοῦ Κράτους, πωλεῖται δὲ δραχ. 2: 50.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΦΥΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΩΡΕΩΝ,
Καὶ διατροφῆς τῶν Μεταξοσκωλήκων, κατὰ
τὴν Ἰταλικὴν μέθοδον.
Ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Τόμπρα, καὶ Κ. Ἰωαννίδου 1841.
Τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς δραχμ. 1.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΟΚΑΩΣΤΡΙΟΥ
Ἐν Προόδῳ Ναυπλίας.
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
Πρὸς ὄφελος τῶν ἐπιχειρούντων τὴν Μεταξουργίαν
εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Τόμπρα, καὶ Κ. Ἰωαννίδου 1846.
Καὶ τὰ δύω ταῦτα ἐχειρίδια συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν, καὶ προ-

"ΑΘΗΝΑ" 14/11/1846

"ΑΘΗΝΑ" 13/3/1840

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1789 μέχρι τοῦ 1814

ΥΠΟ Φ. Α. ΜΙΝΙΕ,

Ἀκαδημαϊκοῦ κτλ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΥΠΟ Ε. Α. ΣΙΜΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Α'.

Ἐν Ἀθήναις,

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Α. Βλαστοῦ,

Ὁδὸς Ἑρμοῦ 1847.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΝ.

Ἀριθροῦται δὲ ἡ μετάφρασις αὕτη παρὰ τοῦ ἰδίου μεταφραστοῦ

"Ἂν ἡ γνῶσις τῆς ἱστορίας τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων εἶναι ἀναγκαία εἰς πάντα καλῶς ἀνατεθραμμένον ἄνθρωπον, ἡ γνῶσις τῆς προκειμένης ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διότι ἀπ' αὐτῆς τῇ ὅτι ἀρχεται, ὄχι μόνον ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας μεταβολή, ἀλλ' ἐν γένει ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολὴ ὅλων σχεδὸν τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου. Ἀπὸ τὴν ἐκπνόησιν ταύτην ἡ Εὐρώπη ἤρξατο νὰ ἐξυπνίζεται ἀπὸ τὸν λήθαργόν της καὶ νὰ ἀναζητῇ τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἡ τυραννὶς πρὸ πολλῶν αἰώνων τῆς εἶχε καταπατήσει.

Εἰς τὴν προκειμένην λοιπὸν φιλοσοφικὴν ἱστορίαν τοῦ κ...

...ητέτου, βλέπει τις τὰ γιγαντιαῖα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν βήματα τῶν Γάλλων, βλέπει τὰς αἰτίας αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν περιφάνειαν αὐτῶν, βλέπει τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ συγχρόνως βλέπει καὶ τὰ δυστυχήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ ἔνωσις τῶν συνειθισμένων νὰ κατατυπίζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ χειρίζωνται αὐτοὺς ὡς ἀνδράποδα. Ἐὰν δὲ χαὶ ἡ ...

...λὰ διατί εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιτὴ δεκαρία λεπτὰ, εἰς ἐκατοντὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλα; διατί συνήθως εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἰς Μάλταν πληρώνουν πλειότερα τέλη παρ' εἰς ἄλλα μέρη; εἰς μέρη τῆς Ρωσίας ἐντὸς ὀφειλῶν πληρώνουν χρυσᾶ διατί πληρώνουν καὶ τὰ τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως ἐκείνα καθαρίζονται μόνον τὰ πλοῖα διατί καὶ ἀποπλέοντα δ' ἄλλα ἐξετάζονται (τὴν Ἀνδρίανταν) τῆς Σικελίας πληρώνουν καὶ εἰς Ἰσπανίαν πάσης χωρητικότητος πλοῖον, δέκα δουκᾶτα πρὸς ὥραν ἕνα μέτριον καταπλέοντα εἰς τὸ παράλιον) προξενικὸν πράξεις διαγράμματα τὰ πλοῖα ἀλλόσωστ ἀνοι σαβούρας νὰ φορτώσῃς; διατὶ τὸ ἐν Ὀτζάκῳ προξενεῖον ἰσχυρίζετο ἐφέτος, νὰ λάβῃ τῶν ἄλλων προξενικῶν δικαιωμάτων καὶ ἕξι παράδειγμα τὸ πλοῖον τὸ καλούμενον, κάτοι τῶν καλουμένων εἰς Μαλτέζικα καὶ ἀλλαχόθεν; διατὶ νὰ πληρώνουν τὰ ἀλλαχοῦ τρία προξενικὰ δικαιώματα εἰς Σάμον, καίτοι μὴ ὑπάρχουν ἀναγκαιοφορτίσεις εἰσὶν ἀλλαχοῦ προξένου, ἤτοι χωρὶς ἐκεῖ καὶ εἰς Μαραθόκαμπον; Τὰ ἀτόπωτα ταῦτα ἐμποδίζει τοῦ νόμου, γνωρίζει μόνη τοῦ ἀνήκοντος προξένου,

...ἀρχοντες ἀντιμέτωπον τὴν δικαιοσύνην, διὰ νὰ τρέξῃ ...τοῦ στεῖλόν της. Ἐπιφωνήσατε δὲ ἐκβάσιμον τὸ τοῦ φόνου τούτου μετὰ τὸ τέλος τῆς δίκης, ἐν ἀπολογήθ ...ἐπειδὴ μᾶς τὸ διηγήθησαν. Τοιαῦται πράξεις, ἂν ἦσαν εἶ... πρέπει νὰ μένουν ἄγνωστοι εἰς τὸ κοινόν.

...κύριοι Παῦλος καὶ Δομίνικος Καλνάγης, ἐκδόται τῆς ἐπιχειρ... ...μῆς ἐστείλαν τὸν κατωτέρω πρακτῆρα τῶν παλαιοτήτ... ...τὰ τὴν δημοσιότητα διὰ τῆς ἐφημερίδος μας. Ἐκπληρώντες ...μως τὴν ἐντολὴν των σπεύδομεν νὰ προσκαλέσωμεν τοὺς συ... ...ίτας μας εἰς τὸν συνδρομητὴν ἀπαντήσουν τὸν ἕλληνα δόξ... ...ὸν ταύτης, καὶ νὰ τοὺς προτρέψωμεν νὰ τὸν ἀπαντήσουν, διὰ ...υρίσεται εἰς τὰς οἰκείας των πρὸς ἀνάπαυσιν τοῦ κινήματος τῆς ...Σεπτεμβρίου, ὡς ποτὲ τοῦ Παλαιγρόνου ἐλεύθ... εἰς τὴν Βο... ...λικὴν τῶν Ἀβρῶν Στοὰν πρὸς ἀναπαντοχὴν τῶν Παρισίων μέ... ...χρις, στρατηγοῦντος τοῦ Μιλτιάδου. Τοιοῦτο μνημεῖον τιμῇ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ὀδηγήσαντας φρονίμως τὴν ἐκείνην, καὶ ὄχι παρίσημα καὶ ἄλλα διακριτικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα σύρουν εἰς ἐπιτάφιον.

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ
ΚΟΑΝΑΓΗΣ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑ,

(Ἀρ. 13 καὶ 14, PALL MALL EAST,)

ΕΚΔΟΤΑΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ,

Ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἑτοιμάζουσι πρὸς δημοσίευσιν

ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΥΣΑΝ

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΚΙΝΗΜΑ

τῆς γ.' Σεπτεμβρίου φαμιγ.'

ΕΚΤΕΛΕΣΘΗΣΟΜΕΝΗΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΡΡΙΣΟΥ

ΕΞ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ.

Ἡ Χαλκογραφία αὕτη θέλει ἀφιερωθῇ εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα τῆς Ἑλλάδος· θέλει δὲ παρισταίνει τὰ ἐν Ἀθήναις Ἀνάκτορα, τὸν στρατὸν, τὴν συμφωνίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἐπισήμους ἄνδρας κατὰ τὴν νύκτα τῆς γ.' Σεπτεμβρίου 1843, πρωτοτύπως σχεδιασθέντα ἐν Ἀθήναις.

ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ.

		L.	s.	d.
Χρωματισμένη	Ἀντίτυπα	2	2	0
Πρώτης Ἐκτυπώσεως	" "	1	1	0
Δευτέρας	" "	0	16	0

Ἡμεῖς ὑπογρ... ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θεωρήσαντες τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) ν. ε. ἀφ' ἑνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κυρίου Γ. Σκούφου, γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διάν... ...μεθ' ἑτέρου μέρους ὑπὸ τοῦ Κυρίου

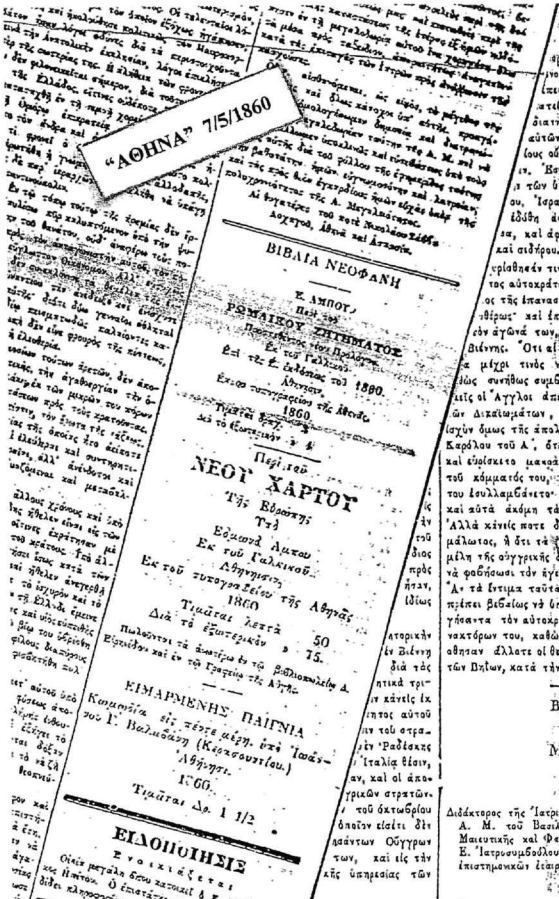

"ΑΘΗΝΑ" 7/5/1860

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ

ΡΩΜΑΪΚΟΣ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΝΕΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

"ΑΘΗΝΑ" 15/9/1849

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ

Ὑπὸ

Ν. ΚΩΣΤΗ,

Διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς, Χειρουργικῆς καὶ Μαιευτικῆς, Ἰατροῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μαιευτικῆς καὶ Φερμακολογίας ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πανεπιστημίῳ, Ε. Ἰατροσυμβούλου, ἐπιτίμου καὶ ἀντεπιστέλοντος μέλους διαφόρων ἐπιστημονικῶν ἑταιριῶν κτλ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ. Ὁδὸς Ἑρμοῦ. 1849.

Ὁ Κ. Νικόλαος Κωστῆ, καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς καὶ λ. συγγράψας καὶ ἐκδόσας τὰ ἀνωτέρω ἐγχειρίδιον ἀπέλαζε τοὺς φοιτητὰς του ἀπὸ τὴν ἐπίπονον ἀντιγραφὴν, διὰ τὴν ὁποίαν κατεδαπάνων μέγα μέρος τοῦ πολυτίμου καιροῦ των. Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο γραμμένον εἰς τὴν γλῶσσάν μας μὲ ὅλην τὴν ὠφέλειαν καὶ εὐκαταληψίαν, καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὅρους τῆς διδασκομένης παρ' αὐτοῦ ἐπιστήμης, ὠφέλησε καὶ θέλει ὠφελήσει οὐσιωδῶς τὸ κοινόν, καὶ πρὸ πάντων τοὺς ἐναγχολομένους εἰς τὴν ἰατρικὴν φοιτητάς· διὰ τοῦτο χαιρετῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν πρὸς αὐτὸν χάριτας, καὶ συγχρόνως νὰπέυχηθῶμεν, ὥστε καὶ ἄλλοι νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά του, πρὸς εὐκολίαν τῶν διδασκομένων εἰς τὸ Πανεπιστήμιόν μας, οἵτινες ὑποφέρουν μεγάλες δυσκολίας ἕνεκα τῆς στερήσεως τῶν τοιούτων στοιχειοδῶν βιβλίων, καὶ ἄλλων μάλλον ἐκτεταμμένων εἰς τὴν γλῶσσάν μας.

TOPOGRAPHIE D' ATHÈNES

D' APRÈS M. LE COLONEL

W. M. LEAKE.

etc. etc. etc.

TRADUCTION ABRÉGÉE DE L' ANGLAIS

PAR

PHOCION ROQUE, D' ATHÈNES,

ANCIEN SECRÉTAIRE DE LA LÉGATION DE GRÈCE A. LONDRES etc. etc. etc.

MALTE

PUBLIÉ PAR G. MUIR

Imprimerie de Cumbo N. 208 Strada St. Ursola. 1849.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Κ. Φωκίωνα Ῥὸκ, διὰ τοὺς ὁποίους κατέβαλε πόνους καὶ ἔξοδα συγχρόνως εἰς τὴν ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν μετάφρασιν τῆς τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν, γραμμένην ἀπὸ τὸν Κ. Δὴκ. τὸν ὁποῖον ἔχουν ὀδηγὸν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐρχόμενοι διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ εὐρισκόμενα λαμπρὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας ἐνδόξου πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ εἶδός του εἶναι σχεδὸν τὸ καλλίτερον, γραμμένον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν δὲν ἠτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τόσον καινὸν εἰς τὰ μέρη μας, ὅσον γίνεται τώρα αὐτε-

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΚΑΡΑΤΣΟΥΤΣΑ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ν. Ἀγγελίδου.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ. 1849.

Ὁ κύριος Καρατσούτσας, ὅστις εἶναι γνωστὸς εἰς τὸ κοινὸν μ καὶ ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν πολλῶν ἄλλων διαφόρων ποιημάτων τε μᾶλ ἐξέδωκεν ἐσχάτως καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἀπάνθισμα ποι τικόν, τὸ ὁποῖον συνιστῶμεν εἰς εἰς τὸ κοινὸν μας καὶ προτρέπομ τοὺς φιλομούσους νὰ τὸ ἀποκτήσουν.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Τῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ Δ'. τμήματος τῶν ἀλληλοδιδακτικῶν Σχολείων.

ΕΡΑΝΙΣΘΕΝΤΑ

Καὶ πρὸς τὸ εὐληπτότερον συναρμοσθέντα.

Ὑπὸ

ΛΕΟΝΤΙΟΥ Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ,

Ἐπιδιορθωθεῖσα καὶ μεταῤῥυθμισθεῖσα

Ἐν ᾗ προσετέθη καὶ κατάλογος ἀνωμάλων καὶ ἐλλιπῶν καὶ ἄλλ ὁμαλῶν μέν, δυσχερεστάτων δὲ ῥημάτων πλείστων.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ.

Ὁδὸς Ἑρμοῦ. 1848.

Τὴν Γραμματικὴν ταύτην θεωροῦμεν ὡς τὴν τελειοτέραν τὸ εἶδός της ἀπὸ ὅσας ὑπάρχουν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν διστάζομ νὰ τὴν συστήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς ὁπ διδασκάλους διὰ νὰ τὴν συστήσουν καὶ οὗτοι εἰς τοὺς μαθ τάς των.

ΠΕΡΙ

ΚΥΠΡΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Περιέχουσα

ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΣ κ. λ.

Περὶ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΥ ΤΑΥΤΗΣ.

Ὑπὸ

Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ,

Πρώην Ὑποπρεσβεύτου τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ.

ΑΘΗΝΗΣΙ

Ἐκ τοῦ τυπο-λιθογραφικοῦ καταστήματος Χρήστου Χριστοδούλου καὶ Σιντροφίας.

Ἀπὸ τοῦ φυλαδίου τούτου ἀποκτᾷ τις ἱκανὰς ἰδέας περὶ τ χωρογραφίας καὶ περὶ τῆς κοινῆς καὶ διοικητικῆς καταστάσεω τῶν κατοίκων τῆς νήσου Κύπρου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιεῖ διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἀθηνᾶ. δ ἠγόρασε παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέα Μπέλτα Μυκονίου τὸ ἰδιάκ τόν του «Ἑλλ. πλοῖον ὀνομαζόμενον Ἐλπὶς, τόνων «Ἑλλην. 22 35, 04, καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ζώρζου Μπέλτ ὥστε ὅσοις ἔχει ἐκκαίσιάς τι αὐτοῦ τοῦ σκάφους προσκαλεῖτ νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν σήμερον, ὅπ εἰς τὴν λῆξιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δὲν θέλει εἶναι ἐκτὸς οὐδε μία ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος σκάφους ἀπαίτησις.

Ἐν Χωναταντινουπόλει, 8[20 Αὐγούστου 1849.

Ἐμμ. Πουρουκλᾶς.

Ἐκλείσαν τὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κ. Ἡκίτου λυοτρὰ, διότι οἱ δὲς καρουσιάσθη τὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Πρέσσ καὶ Πλὶτ χρῆσιν αὐτῶν.

Βρίσκιδζονται εἰ οἶκοι τοῦ Κ. Ἡκίτου, ὅσου ἦσαν τὰ τρί δικαστήρια.

Χρῆστος Βεροῆς.

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης Ν. Γ. Ἀρχοντούλης

ΔΙΑΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ταχυπ. Φήμης.

Παρακαλεῖται κύριε νὰ διακοινώσῃς διὰ τοῦ προσιγ-
ἄλλου τῆς ἐφημερίδος σου, ὅτι διαλυθείσης τῆς ἐμπορι-
ταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Δ. Μαργαρίτης καὶ συντρ.,
ἐνεδέχθην ὁ ὑποφαινόμενος τὰς ὑποχρεώσεις ταύτης, κ
κατὰ συνέπειαν παρακαλῶ τοὺς ὅσοι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἐ-
τὴν ῥηθεῖσαν ἑταιρίαν νὰ διευθυνθοῦν πρὸς ἐμὲ καθὼς κ
ὅσοι χρεωστοῦν πρὸς αὐτὴν νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ ἐξοφλήσ-
τοὺς λογαριασμούς των, βέβαιοι ὄντες ὅτι καὶ τοῦ λοιπ-
θέλουν δουλεύσθαι ὡς καὶ πρότερον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1842. Δ. Μαργαρίτης.

☞ Εἰς τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας τῆς κυρίας Ζαΐμη
τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς μαγαζεῖον τοῦ κυρίου Παναγ
Στρατουδάκη, πωλοῦνται ζάχαρες καὶ καφφέδες, ῥίζια
σαπούνια τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης, καὶ καλεμκιριὰ διαφ
ρων ποιοτήτων καὶ μετρίας τιμῆς· οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀς δι
θύνωνται ἐκεῖ.

☞ Ὁ Κύριος Νικόλαος Μπρουνέτης, εἰδοποιεῖ τὸ Κοιν
ὅτι εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου μαγαζεῖόν του ἔχει δι
φορα ἀγάλματα ἀπὸ μάρμαρον καὶ ἀλάβαστρον, οἷον π
λαιῶν Ἑλλήνων, ζώων λεοντείων κλπ., καὶ μνημείων
Ναπολέοντος· προσέτι δὲ τραπέζια καὶ ἄλλα σκεύη, ἐπ
δὲ εἶναι ἐν τῷ ἀναχωρεῖσθαι, προσκαλεῖ τοὺς θέλοντα
ἀγοράσωσι, καὶ θέλουν τὸν εὕρει πολλὰ συγκαταβατ
ὡς πρὸς τιμήν.

☞ Ἡ ἐπὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ ἄνωθεν τοῦ ἐμπορικοῦ
ταστήματος τοῦ Κ. Α. Μαλανδρίνου οἰκία ἐνοικιάζετα
χουσα μίαν σάλαν, πέντε δωμάτια, μαγερεῖον, παρά
καὶ βρυσικὸν νερόν· ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτὴν ἂς ἀ
μώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῆς Α. Μαλανδρίνον καὶ συμφωνῇ

☞ Τὸ ἄνω πάτωμα τῆς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν οἰκίας
Κυρίου Ν. Ὁλαΐδου, συνιστάμενον ἀπὸ σάλαν, καὶ τρία
μάτια, ἐνοικιάζεται, ὅστις τὸ θέλει, ἂς ἐνταμώσῃ τὸν
κτήτην.

☞ Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν περὶ τὴν 10 ὥραν π
θέλει γίνει δημοπρασία τῶν ἄλλων ἐπίπλων καὶ πωλυτ
σκευῶν τοῦ Κ. Ἰωαρταΐμ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

☞ Εὑρίσκεται εἰς τὸ γραφεῖόν μας γράμμα ἐπιγραφ
Πρὸς τὸν Κ. Ἰωάννην Τριανταφυλλόπουλον εἰς Ἀθήνας

☞ Ζητεῖται παραμάνα καὶ ἡ τοιαύτη, ἂς διευθυνθῇ
τὸ γραφεῖόν μας.

☞ Κατὰ λάθος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 204 Παρέρτημα τῆς Φ
Φήμης εἰς τὴν ἔκθεσίν μου ἐσημειώθη ἡ ἡμέρα τοῦ πλειο
ριασμοῦ τοῦ ὑλικοῦ τῆς οἰκίας τοῦ Μ. Ἀνδριανοῦ τέκτ
ἡ 15 τ. μ. ἀντὶ τῆς 14 τοῦ αὐτοῦ. Ν. Δαμπαδάκις.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Β. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ.

ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ν. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 11/6/1842

ΔΙΑΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

☞ Τὲ (τζάϊ) ῥωσσικὸν ἀριστης ποιότητος εὑρίσκεται
καφφενείον τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ Κ
Ἰυδέρτ καὶ εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ Κυρίου Ν
τλεμπερ ὁδὸς ἑρμοῦ πλησίον τῆς πολιτοφυλακῆς. Οἱ ἐ
θυμοῦντες νὰ ἀγοράσωσιν ἂς διευθυνθῶσιν εἰς τὰ μ
ταῦτα.

☞ Εἰς τὸ Ἀγγλικὸν κατάστημα τοῦ Κυρίου Βράουν ἐρ
ραν διαφόρων εἰδῶν Πελετὰ τοῦ νέου σερμοὺ. Οἱ ἐπιθυμοῦντ
ἂς διευθυνθῶσιν ἐκεῖ καὶ θέλουσι τὰ εὕρει εἰς εὐθυνὴν τιμ

☞ Ἡ εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων οἰκία τοῦ
Α. Μπουτζάρη, εἰς ἣν κατῴκει ὁ Κ. Α. Δελιγιάννης, κα
τώρα κατοικεῖ ὁ Κ. Ἐμμ. Ἀργυρόπουλος ἐνοικιάζεται καὶ
ἐπιθυμῶν ἂς ἀνταμώσῃ τὸν οἰκοκύριον.

☞ Ἐχάθη ἓν σκυλάκι μικροῦ ἀναστήματος, λευκὸν μὲ κη
λίδας εἰς τὴν μέσην καὶ κλοιὸν εἰς τὸν τράχηλον. Ὁ εὑρὼ
αὐτὸ ἂς μᾶς τὸ φέρῃ καὶ θέλει λάβει ἓν τάλληρον δι' ἀμοι
βήν του.

☞ Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Φήμης ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς καλοῦ
στοιχειοθέτου. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

☞ Ὁ ὑποφαινόμενος, ἠγόρασα μίαν οἰκίαν, εἰς ἣν ὑ-
πάρχει ὑποκάτωθεν καὶ μαγαζεῖον, πλησίον τῆς ἐνο-
ρίας τοῦ ναοῦ ἁγίου Πέτρου παρὰ τοῦ Ἀναγνώστη Γ.
Καλίτζη· ὅστις δὲ ἔχει ἀπαιτήσεις, πρέπει νὰ παρουσια-
σθῇ ἐντὸς τριάκοντα μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως
τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἄλλως δὲ, δὲν παρουσια-
σθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀποκλείονται τὰ δικαιώματά
του.

Ἐν Ἁγίῳ Πέτρῳ τὴν 15 Φεβρίου 1848.

Ὁ ἀγοραστὴς
Ἀθανάσιος Δ. Λεωνάρδος.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Β. Γεννάδας.

ΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 22/11/1848

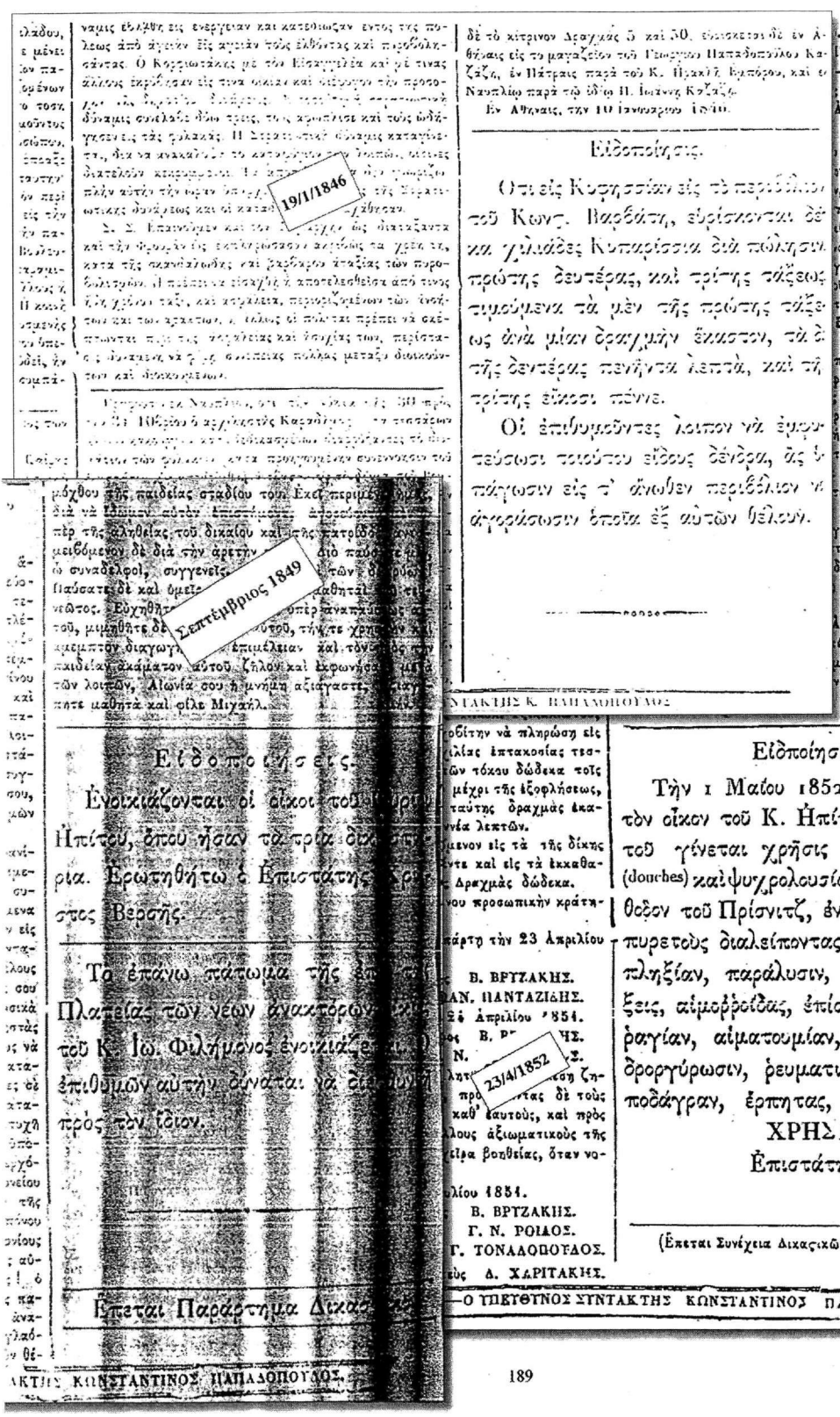

19/1/1846

Σεπτέμβριος 1849

23/4/1852

Εἰδοποίησις.

Ὅτι εἰς Κυρηνσσίαν εἰς τὸ περιβόλιον τοῦ Κων. Βαρβάτη, εὑρίσκονται δὲ κα χιλιάδες Κυπαρίσσια διὰ πώλησιν πρώτης δευτέρας, καὶ τρίτης τάξεως τιμούμενα τὰ μὲν τῆς πρώτης τάξεως ἀνὰ μίαν δραχμὴν ἕκαστον, τὰ δὲ τῆς δευτέρας πενήντα λεπτὰ, καὶ τὰ τρίτης εἴκοσι πέντε.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες λοιπὸν νὰ ἐμπορευθῶσι τοιούτου εἴδους δένδρα, ἂς ὑπάγωσιν εἰς τ' ἄνωθεν περιβόλιον νὰ ἀγοράσωσιν ὁποῖα ἐξ αὐτῶν θέλουν.

Εἰδοποίησις.

Τὴν 1 Μαΐου 1852 ἀνοίγουν τὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κ. Ἡπίτου λουτρά. Αὐτοῦ γίνεται χρῆσις καταχυσμάτων (douches) καὶ ψυχρολουσίας κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Πρίσνιτζ, ἐνδεδειγμένων εἰ πυρετοὺς διαλείποντας χρονίους, ἀπαπληξίαν, παράλυσιν, ἄσθμα, ἐμφράξεις, αἱμορροΐδας, ἐπίσταξιν, μητρορραγίαν, αἱματουρίαν, χλώρωσιν, ὀρορτγύρωσιν, ρευματισμοὺς χρονίους ποδάγραν, ἕρπητας, λειχῆνας κλπ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΣΗΣ
Ἐπιστάτης τῶν λουτρῶν

(Ἕπεται Συνέχεια Δικαστικῶν Πλειστηριασμῶν.

Εἰδοποίησις.

Ἐνοικιάζονται οἱ οἶκοι τοῦ Ἡπίτου, ἀπὸ ἡσαν τὰ τρία διώροφα. Ἐρωτηθήτω ὁ Ἐπιστάτης Χρ. Βερσῆς.

Τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς Πλατείας τῶν νέων ἀνακτόρων οἰκίας τοῦ Κ. Ἰω. Φιλήμονος ἐνοικιάζεται εἰς ἐπιθυμοῦντα αὐτὴν ἀνάτασι νὰ διαπραγματευθῇ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἕπεται Παράρτημα Δικαστικῶν Πλειστηριασμῶν.

ΑΚΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΤΑΚΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.
Αἴτησις Ἀσκαρίνας Κ. Στουρνάρα, πενίσσης, κατοίκου Ἀθηνῶν.
Κατὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς Κ. Στουρνάρα.

Κατὰ τὸ ἔτος 1845 ὑπανδρευθεῖσα τὸν Κ. Στουρνάρα, ἔλαβον ὡς προῖκα διάφορα πολύτιμα καὶ λοιπὰ κινητὰ πράγματα, ὡς καὶ χρήματα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 22548 προικῴου συμφώνου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Κοκκίδου.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ῥηθεὶς σύζυγός μου ἐπέπεσεν εἰς χρέη πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων κατεσχέθη ἅπασα ἡ προικῴα μου περιουσία, (τὴν ὁποίαν κινδυνεύω ν' ἀπολέσω.) ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐπισυνημμένων κατασχέσεων καὶ ἀποφάσεων.

Ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δικαιοῦμαι δυνάμει τοῦ νόμου, νὰ ζητήσω τὸν χωρισμὸν τῶν προικῴων μου πραγμάτων, διὰ ταῦτα παρακαλῶ ὑμᾶς, Κ. Πρόεδρε ὅπως παραπέμψητε τὴν παροῦσαν αἴτησίν μου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἵνα διαταχθῶσι τὰ κατὰ νόμον καὶ ζητήσω τὸν χωρισμὸν τῆς προικῴας μου περιουσίας ἀπὸ ἐκείνης τοῦ συζύγου μου.

Ἀθήνῃσι τῇ 3 8βρίου 1851

Ὁ τῆς αἰτούσης ἀντίκλητος Δικηγόρος.
Λ. Α. Χρηστόπουλος.

Ἄνωθεν τῆς Καπνικαρέας ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὀνομαζόμενον Κυκλάδες, ἐκεῖ εὑρίσκει, ὅστις ὑπάγει τὴν μεγαλητέραν καθαριότητα καὶ περιποίησιν, ἡ τιμὴ τῶν φαγητῶν εἶναι πολλὰ μετρία, ὥστε ἕκαστος θέλει μένει καθ' ὅλα εὐχαριστημένος, ὑποσχόμενος ὁ ξενοδόχος νὰ φυλάττῃ τὰς ὑποσχέσεις του πάντα, ἔχει καὶ δωμάτια πρὸς ἐνοικίασιν

Ἀθῆναι, τὴν 22 Σεπτεμβρίου, 1851.

Σπυρίδων Α. Λιβάνιος.

(Ἕπεται συνέχεια Δικαστικῶν Πλειστηριασμῶν.)

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ἀλήθειαν. Οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐλάχιστοι πραγματικῶς, ἀξιῶσι, νομίζοντες, ἕκαστος ὡς συνιστῶντες τὸ ὅλον Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἄλλως, καὶ τῶν γελοίων γελοιωδέστερον ἦθελον ἀναγνώστει τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν.

Ὁ Αἰὼν θεωρεῖ οὐχὶ ὡς ὄφρυ, ἀλλ' ὡς τραχὺ μεγάλην ὑπ' τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀποδοκίμασιν εἰς αὐτοὺς περὶ τῆς Ἀθηνᾶς συνωμοσίαν τῶν Ὀλεμιάδων. Κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν Ὀλεμιάδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔδειξαν, ὅτι ζῶσι, ὅτι ἀναπνέουσι, ὅτι ἐνθουσιῶσι, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ καταστρέψωσι διὰ τοῦ ξίφους, ἢ ἐνδώσωσιν εἰς ἀκατέχους ξένας καὶ ἐλευθερίας εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος. Ἦν ὠφέλιμον εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους χριστιανοὺς εἶναι ἐλεύθερον εἰς τὸν Ἰσλαμισμὸν καὶ τοὺς Ἰσλαμιζομένους; Ἦς Τοῦρκος ἀνὴρ οὐκ ὠφελεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ. Ὁ λόγος δὲν εἶναι ἐντεῦθεν περὶ δουλείας ἢ ἐλευθερίας, περὶ ἐλευθερίας ἀκατοχήτου· ὁ λόγος εἶναι περὶ φιλοτιμίας ἐθνικῆς, περὶ ἢ βαθείας ἀκατοχήτου· ὁ λόγος εἶναι περὶ φιλοτιμίας ἐθνικῆς, περὶ προκρίσεως ἐνὸς ἐκ τῶν δύο προκειμένων κακῶν· προτιμᾷ ἐκεῖνος δὲ οἱ Ὀλεμιάδες τὸν πόλεμον, ἐπίμονον ἑαυτούς.

Δὲν τιμῶσι ἄρα ἑαυτοὺς καὶ οἱ Ἕλληνες, ἐκφέροντες καὶ ἐπαινοῦντες τὸν πόλεμον, ὡς σωτῆριον ὑπὲ ἄλλην ἔποψιν; Δὲν ὁμολογοῦσιν ἑαυτοὺς ζῶντας ἐθνικῶς καὶ αἰσθανομένους;

Ἀλλ' ἐν ᾧ δέχεται ὁ Αἰὼν τὴν τοιαύτην περὶ τῶν Ἑλλήνων παρανομίαν τῆς Ἀθηνᾶς, ἐνίοτε, ὅτε καὶ ἡ Ἀθηνᾶ νὰ δεχθῇ τὴν ἐπίσης δέλτ ὁ Αἰὼν εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν κατάλληλον παρανομίαν τῶν Καποδιστρίων. Μὲ Κληρικοὺς Τούρκους Νέας Ῥώμης παρωρμίσατε ἡ Ἀθηνᾶ τοὺς Ἕλληνας ὡς φιλοπόλεμους μὲ Κληρικοὺς Πατριάρχας τῆς Παλαιᾶς Ῥώμης ἔξομοιοῦσα καὶ ὁ Αἰὼν τοὺς περὶ τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς ἀφιλοπολέμους. Πῶς οὖν δὲν θέλουσιν ζῆς τὸν πόλεμον ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους; Βεβαίως κρῖνει ὅλων οἱ Καποδιστρίαι τῆς Δύσεως, διότι πρῶτοι αὐτοὶ ἐμολογημένως θέλουσι καταστρεφομένους τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ, Κωνσταντινουπόλει ἀλλαχοῦ προμαχῶντας τῆς Πατρικῆς Προσηγάντας. Ἀπωθοῦν ἄρα καὶ οἱ περὶ τὴν Ἀθηνᾶν τὸν πόλεμον, καὶ ἀναμάζοντες Ὀλεμιάδας τοὺς Ἕλληνας ὡς φιλοπολέμους, ἀκατέχει νὰ ἐνορᾷ ἐθῶσι καὶ αὐτοὶ Καποδιστρίαι τῆς Ἑλλάδος ὡς μὴ φιλοπόλεμοι.

Εἰδοποίησις.

Καπνός γνήσιος τοῦ Ἀρμυροῦ, καλλίστ... ποιότητος, πωλεῖται ἔξωθεν τῆς οἰκίας τ... κυρίου Α. Μαλανδρίνου, παρὰ τῷ ἀγγυρ... μοιβῷ κυρίῳ Φραγκούλῃ Τζιμαῆ πρὸς Δ... τρεῖς τὴν ὀκάν· ὁ ἐπιθυμῶν τοιοῦτον πρ... σελθέτω.

(Ἕπεται συνέχεια Δικαστικῶν Πλειστηριασμῶν.)

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

31/10/1853

31/10/1851

"ΑΙΩΝ" 3/10/1860

Φίλτατε Κύριε Βάμβα.

Δεν ἠμπορῶ παρὰ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τοῦ ὁποίου μοὶ ἐδώσατε Δίμβριον, δι' οὗ ὠφελήθησαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ πράγματα τῶν ὁποίων ἐπὶ τῇ χρήσει τοῦ Βαμβίου μεγάλην ἀνακούφισιν ἐὰν ὑπάρχῃ εὑρον ἐν τῇ ἐπιτηδείᾳ ἐκείνης σπανίως ὑποφέρω ἢ ἐὰν ὑποφέρω πᾶς πόνος διαλύεται καὶ κατευνάζεται ἅμα τῇ χρήσει τοῦ Βαμβίου ὅπερ καλῶς ὁμοιάσατε ἐδῶρον Θεοῦ.

Ἀπονέμων ὑμῖν καὶ αὐθις τὰς εὐχαριστίας μου, ἐρίτιμοί μου.

Ἀθῆναι τῇ 29 Αὐγούστου 1860. Ὁ διατελῶν ὑπηρέτης

Β. ΚΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Ὁποία διαφορὰ ψυχῶν! Ἐπειροι οἱ θεραπευθέντες ὡς ἀνωτέρω εὐγενῆς Κύριος Β. Κονεμένος, ὀλίγιστοι ὅμως οἱ εὐγνωμονοῦντες.

Ὁ φίλος τῆς εὐγνωμοσύνης Ι. Βάμβας.

Ἀριθ. 4471.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς

Δηλοποιεῖ, ὅτι διὰ τῆς ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθ. 7992 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, ἀπαλλάγη τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Χαλκίδι Συνέδρων, Κύριος Ἀδ. Παπαδιαμαντόπουλος, καὶ διορίσθη σύναρμα τοιοῦτος, πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ ἐντάλθα Ἐφέτης Κύριος Νικόλαος Ἰωαννίδης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1860.

Ὁ παῦ Ἐφέταις Ἀντεισαγγελεὺς

Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 781 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην καταχωρίθη διατριβὴ, ὑπ' ἐμοῦ ὑπογεγραμμένη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀδόλως κατηγορίαι κατὰ τοῦ Κ. Ἀριθνείδου ὁ Λεξανδρινεὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Ἑλλ. Πρεσβείας. Διάφορα στατικὰ ἔτεινον εἰς τὸ νὰ μὲ δώσωσιν ὑποψίας περὶ ὑστέρως τῶν κατηγοριῶν ἐκείνων. Ἐσχάτως ὅμως λαβὼν σαφεστέρας ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίας, ἐπείσθην, ὅτι αἱ κατηγορίαι ἐκείναι κατὰ τοῦ Κ. Ἀριθνείδου δὲν εἶχον ὑπόστασιν, [illegible] ἐπαινέσω ὅμως, εἰς ὅσους ἐπαίνους εἶχον ἀναρέσει ἐν τῇ ἰδίᾳ μου διατριβῇ περὶ τοῦ Σάββα Φωτοπούλου.

Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ.

Γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἶναι, ὅτι δυστυχῶς πρωτελήσθην ἐγὼ τε καὶ ἡ σύζυγός μου ἀπὸ τῆς χολέρας, συγχρόνως προσβλαθεισῶν καὶ τῶν Ἰατρῶν Κ. Βιτσάρη, Λίττας, Χρυσοχόου κλπ. πρὸς οὓς μεγίστην ἐκφράζω εὐγνωμοσύνην, καὶ μάλιστα πάντων πρὸς τὸν Κ. Χρυσόχοον, ὅστις ἀπὸ κοίλας ὥρας καθήμενος εἰς τὴν οἰκίαν μου, μ' ἐχορήγει τὰ φάρμακα. Ἀλλὰ μετὰ 18 ὡρῶν χρήσεως τῆς θειακῆς τρύγνης, ὡς βλέπω εἰς τὴν ἐφημερίδα ἡ Ψῆφος, μὴ ἰσχύσαν τὴν παραμικρὰν ὠφέλειαν, κατέφυγα εἰς τὸν Ἰατρὸν Κ. Ἀνδερμάϊερ, τὸν σωτῆρα τῆς ζωῆς μου καὶ τῆς συζύγου μου καὶ τῆς πρωτευούσης, τολμῶ νὰ εἰπω, διότι σύστας τὴν θανατηφόρον νόσον τῆς οἰκίας μου ἔσωσε τὴν ἐπαπειλουμένην ἀπ' αὐτὴν καταστροφὴν, ὅπερ δὲν ἐγένετο ἐν Πειραιεῖ καὶ Σύρᾳ.

Ὁ Κ. Ἀνδερμάϊερ μετεχειρίσθη νέαν θεραπτήριον θεραπείαν, δι' ἧς μετὰ 6 ὥρας ἠσθάνθην μικρὰν ἀνακούφισιν σὺν. ἐλάττωσιν δίψης, καὶ ἀρθρώσεως ἰσχύος. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπεσκέφθείς με, ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἄλλων φαρμάκων μοὶ ἔδωσε καὶ καμφορὰν, τὴν ὁποίαν διέκρινα ἐκ τῆς δοσμῆς, καὶ ζῶ ἐκδόξως μ' ἐπέθεσεν, ὅτε μετὰ 6 ὥρας ἤτοι 36 ἐκ τῆς πρώτης ἐπισκέψεώς του, ἠσθάνθην ἀνακούφισιν ἐπισταθῆ, σὺν. ἐλάττωσιν τῆς φλογερᾶς δίψης, κάμωσιν οὖρου, τὸ ὁποῖον μοὶ εἶχεν ἐπισχεθῆ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς νόσου. Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ Κ. Ἀνδερμαϊερ δὲν ἔπαυσε συνεχῶς νὰ μ' ἐπισκέπτεται, ὡς καὶ τὴν συζύγου μου· ἧς ὑπῆρξε περισσότερον ἐμοῦ, ὡς εἶχε κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐγκυμοσύνης της, καὶ ἔτι εὑρίσκεται εἰς ἀνάῤῥωσιν.

Παρακαλῶ, ὁρίζητε Ἐξοχώτατε Κ. Ἀνδερμάϊερ τὴν ἐμὴν ὁρίζον εὐγνωμοσύνην μου.

Β. ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ.

Ἀγωγὴ τοῦ Γεωργίου Μ. Γκανῆ κατοίκου Σπετσῶν, κατὰ τοῦ Ἀναγνώστου Σακελλαρίου κατοίκου μὲν Σπετσῶν διαμένοντος δὲ εἰς τὴν Ἀλλυδαπὴν καὶ εἰς ἄγνωστον διαμονήν.

Ὁ ἀντίδικος ἔχων ἀνάγκας ἐμπορικὰς του ἐδανείσθη παρ' ἐμοῦ δραχμὰς 882 καὶ ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ κ. Λιγόντου 1849 γραμμάτιον εἰς διαταγήν μου πληρωτέον μετὰ 2½ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, ἤτοι τὴν 4 Φεβρουαρίου 1850, αὐτὸ μολονότι ἔλαβεν ἡ προθεσμία ἔκτοτε, μολαταῦτα δὲν ἐμβρόντισεν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ἀντίδικος εἶναι ὑπόχρεως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ μοὶ πληρώσῃ τὰς ἀνωτέρω δραχμὰς 882 μετὰ τοῦ τόκου τῶν 12 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κατὰ προφορικὴν συμφωνίαν μέχρις ἐξοφλίσεως.

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ τοὺς ἐκ καιρῷ συζητήσεως προσεθησομένους, ἐζητησάμην τὴν παραδοχὴν τῆς παρούσης ἀγωγῆς μου, τὴν ὁποίαν ἐφώνησεν τὸ ἀντίδικόν νὰ μοὶ πληρώσῃ τὰς εἰρημένας δραχμὰς 882, μετὰ τοῦ τόκου τῶν 12 τοῖς 0|0, κατ' ἔτος, ἀπὸ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας μέχρις ἐξο-

---

Ἀμφισσαν ἐδέν. Ἤτο δίκαιον νὰ μείνωσιν ἄμοιροι εἱ Πανευργέοι τοιαύτης ἐπωφελοῦς λείας; Καὶ ἂν ὁ στρατηγὸς Πανουργιᾶς ἠθέλεν, ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς στρατιώτας του, νὰ μὴ κάμωσι λάφυρα, ἀφ' οὗ [illegible] ἔκαμαν; Πῶς ἦτο δυνατὸν ν' ἀνεχθῶ[illegible] λοιπὸν, καθ' ἣν ἀπεφάσ[illegible] 8 ἐργά[illegible]

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ πινάκων εἰσαχθέντων καὶ ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων κατὰ τὰ ἔτη 1851, 1852, καὶ 1853.

Μεγαλειότατε!

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συντάσσονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πίνακες ἐμπορίου, εἰς τοὺς ὁποίους σημειοῦνται τὰ ἐτησίως εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐμπορεύματα, ἡ ὁλικὴ αὐτῶν ἀξία, ὡς καὶ αἱ ξέναι ἐπικράτειαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ἢ πρὸς τὰς ὁποίας ἀποστέλλονται τὰ εἴδη τῆς ἐξαγωγῆς μας.

Οἱ πίνακες οὗτοι, μὴ δημοσιευόμενοι μέχρι τοῦδε ἐνισχυσίως πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ ὠδηγίαν τῶν ἐμπόρων, ἐχρησίμευον ἐνίοτε μόνον πρὸς φωτισμὸν τοῦ Ὑπουργείου· ἀλλὰ νομίζω, ὅτι τοιοῦτος δὲν πρέπει νὰ ᾖναι ἀποκλειστικῶς ὁ προορισμὸς τοῦ στατιστικοῦ τούτου ἔργου. Τὸ ἐμπόριον ἔχει μεγίστην ἀνάγκην τοιούτου εἴδους δημοσίων πληροφοριῶν, διὰ νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰς μεταβαλλούσας ἐπικρατείας ἐμπορικὰς τοῦ σημερινοῦ, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ κυρίας ἄλλας περιστάσεις, ὥστε νὰ ῥυθμίζῃ τὰς σχέσεις του, νὰ κανονίζῃ τὰς ἐπιχειρήσεις του, ὁδηγούμενον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος τὰ γεγονότα, εἰς ἐπιτυχίας ἢ τὰς ἀποτυχίας.

Ὑπὸ τοιαύτας σκέψεις ὁρμώμενος καὶ θεωρήτας ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύωνται τακτικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, διέταξα τὴν σύνταξιν περιληπτικοῦ πίνακος τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου διὰ τὰ ἔτη 1851, 52 καὶ 53 καὶ τρεῖς ἀναλυτικοὺς κατ' ἐπικράτειαν, ὅπως καταγωνισθῶσιν εἰς τὴν ἐγκυκλοῖδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ

ΑΡΙΘ. 640 ΑΘΗΝΑΙ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1851 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΤΟΣ Θ'. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τιμὴ ἑτησία διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἀρχ. 40
» » διὰ τοὺς ἐντὸς » » » 50
» » τῶν διὰ τῶν Ἀὐστρ. ἀτμοπλοΐων ταχυδρ. 54

Τιμὴ τῶν κατεχωρίσεων δ' ἑκάστην εἴχεν λεπτὰ 20. Διὰ μικροτέρας τῶν 25 εἴχεν κατεχωρίσεις λεπτὰ 50 τὴν εἴχεν.
Γράμματα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος στέλλονται πραπληρωμένα.

Ενοικιάζονται.

Η οἰκία τοῦ Κ. Νικ. Πετροκοκίνου. Ο ἐπιθυμῶν νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ ἂς ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἡ μεγάλη οἰκία τοῦ Κ. Λεβίδου, ἣν κατέχει ἡ Κ. Ελένη Σκυλίτση, ἀπό ἀ. Σεπτ.

Ἡ μικροτέρα οἰκία τοῦ ἰδίου, ἣν κατέχει ὁ Κ. Χίλλ ἐπίσης ἀπό ἀ. Σεπτ.

Ο ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ ἢ μίαν ἢ τὴν ἄλλην, ἂς ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

Η οἰκία τῆς Κ. Μάνου, ὁδὸς βουλευτηρίου, ἀριθ. 102. Ο ἐπιθυμῶν ἂς διευθυνθῇ εἰς τὴν ἀντικρὺ κειμένην οἰκίαν τοῦ Κ. Π. Αργυροπούλου, διὰ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἀπό τὸν Κ. Μάνον.

ΑΘΗΝΑΙ, τὴ 26 Ἰουλίου 1851.

Χάριτι ὑείᾳ εὑρίσθημεν ἐν τῇ Βουλῇ ὀλίγοι τινὲς ἄνδρες, ἀποκαμόντες πλέον νὰ βλέπωσι τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν οἰκτρὰν τοῦ τόπου κατάστασιν, ἢ μᾶλλον τὴν ἐναχθῆ του, ἂν ὄχι προκαλέσαντος, τουλάχιστον ὅμως ἐπιτρέψαντος διὰ τῆς ἀξιομέμπτου διαγωγῆς του, τὰ δεινὰ τῆς δυσχεροῦς πατρίδος.

Εἰς δῶν κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις οἱ Κ. Κ. βουλευταὶ Ζ. Π. Ζάνος ἐκ Θήρας, Θ. Ζυμῆς ἐκ Καλαβρύτων, Α. Χρυσανθόπουλος ἐξ Αἰγίου, καὶ Α. Γεωργαντᾶς ἐκ Λεβαδείας, ὑποστηριζόμενοι ὑπό τοῦ βουλευτοῦ Ακαρνανίας στρατηγοῦ Θ. Γρίβα, τῶν δῶν βουλευτῶν τῆς νήσου Σπετσῶν, Ανδρέου καὶ Ν. Χ. Ανδρῴρων, τοῦ βουλευτοῦ Μεσσηνίας Κουμουνδούρου καὶ τοῦ τῆς Ναυπακτίας Σισμάνη, ἐζήτησαν λόγον ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τὴν ἐπίφοβον ἐξάπλωσιν τῆς ληστείας, διὰ τὴν ἀναβολὴν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες χηρεύουσι βουλευτῶν, καὶ διὰ τὴν ἀπαράδεκτον διαγωγὴν ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπουργείου περιφρόνησιν πρὸς τὸ ἔθνος, καταρτιομένην ἐκ τῆς ἀρνήσεώς του νὰ καθυποβάλῃ ἐπὶ τάσι ἑτῇ τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐπικρατείας, ὡς νὰ γνωρίζῃ ὁ λαός, ποῦ ἐξωδεύθησαν οἱ φόροι του.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἠθέλησε νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν κυβέρνησιν διεξοχωριστεῖς ὅτι ἡ ληστεία εἶναι πρόπον τινὰ ἔμφυτος εἰς τὸν Ἕλληνα, ὀνομάσας ὁ ἄρχων, λῃστὰς τοὺς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως λεγομένους «Κλέφτας» δηλαδὴ τοὺς ἁρματωλοὺς, οἵτινες δὲν ἦταν παρὰ οἱ πρόδρομοι τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἀγῶνος· ὁ Κ. ὑπουργὸς διέσχυρίσθη περιπλέον, ὅτι αἱ λῃστεῖαι δὲν εἶναι πρωτοφανὴς πληγή, διότι καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπὶ κυβερνήτου, καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας σπ' ἀρχὴς μέχρι τοῦδε ἐμάστιζον τὰς ἐπαρχίας. Εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ Κ. Ζάνου, ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἄχρι τοῦδε ἔλαβεν ἡ Ἐξουσία διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας δὲν εἶναι πρόσφορα, καὶ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἴσως καταλληλότερον νὰ ἀνετίθετο ἡ καταδίωξις εἰς τὴν χωροφυλακήν, καὶ ὄχι εἰς τὰ λεγόμενα μεταβατικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἀνέκοπτον τοὺς λῃστὰς, ἀλλὰ τὰ κιβώτια τῶν κατοίκων, τὰ πεῖνα καὶ λοιπὴν κινητὴν περιουσίαν των, διὰ νὰ τὴν ὀικοπάξωσι, πράττοντα αἰσχρότερα τῶν λῃστῶν, ὁ Κ. ὑπουργὸς εἶπε μὲ πολλὴν αὐθάδειαν, ὅτι ἀπὸ τὸν βουλευτὴν τῆς νήσου Θήρας δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ συμβουλὰς περὶ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων.

Ὁ βουλευτὴς Κ. Γρίβας λαβὼν τὸν λόγον ἀπήντησε μὲ τὴν ἀρεκλῆ διάλεκτόν του, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῇ μὲ τόσην αὐθάδειαν, ὅτι ἂν ὁ Κ. Ζάνος εἶναι ἐκ τῆς νήσου Θήρας, ἡ ἀφετηρία του, ὁ Κ. ὑπουργὸς εἶναι ἐκ τῆς Χειμάρρος, καὶ πολλοὶ τῶν λῃστῶν εἶναι πατριῶταί του· ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως λῃστείαν, ἁμαρτάνει ὁ ὑπουργὸς προσβάλλων τοὺς σημερινοὺς λῃστὰς μὲ τοὺς τότε λεγομένους Κλέφτας, οἵτινες ἦσαν μᾶλλον ἀποστάται, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ τότε Ἐξουσία ἐδιάζετο διὰ συνθήκης νὰ παραχωρῇ τὰ Καστανλίκια, ὅπου προετοιμάζετο ὁ ἐθνικὸς ἀγών· ὅτι ψεύδεται ὁ ὑπουργὸς ἀναφέρων ὅτι ἐπὶ κυβερνήτου ἐγίνοντο λῃστεῖαι, καὶ ὅτι αἱ μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς βασιλείας λῃστεῖαι προὐκαλέσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνοήτου μίτρου τῆς διαλύσεως τῶν στρατευμάτων. Τὸ μέγα κακὸν, προσέθηκεν ὁ Κ. Γρίβας, εἶναι, ὅτι ἡ κυβέρνησις νομίζει ἀφωσιωμένους τοὺς ἀπατεῶνας αὐτὴν, τοὺς κολακεύοντας αὐτὴν· ποῖοι δὲν εἶναι ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν θρόνον; Ὅλοι ὁλόμεν τὴν βασιλείαν, δὲν θὰ εἴπῃ ὅμως ὅτι δὲν εἶμεθα ἀφωσιωμένοι, διότι δὲν εἴμεθα σύμφωνοι μὲ ὅσα πράττονται πρὸς βλάβην τοῦ ἔθνους.

Ὁ ὑπουργὸς Κ. Βάρβογλης ὑπερασπίσθη τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ, ὅτι θὰμματα δὲν δύνανται νὰ πράξῃ, ὅτι ἔχει ἄλλην τὴν κεκλὴν θέλησιν, ὅτι πράττει τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ὅτι ἄλλοι εἶναι ἱκανώτεροι νὰ πράξωσι τὸ καλὸν, ἂς τοὺς καλέσῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἕδρας, οἱ δὲ σημερινοὶ ὑπουργοὶ θέλουν προθύμως τοὺς δώσει τὴν συνδρομήν των. Ὁ Κ. Βάρβογλης προσέθηκεν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς καταγίνεται μὲ πολλὴν δραστηριότητα εἰς τὸ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν λῃστείαν, καὶ δὲν πρέπει νὰ κατηγορῆται ὅτι ἀδιαφορεῖ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὅτι δὲν διετάχθησαν εἰσέτι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ τῶν χηρευουσῶν ἐπαρχιῶν, ὁ τὸν ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ὡς ἀοίδιμος ἀντιπροσωπεύων ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀνέφερεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔλαβε γνῶσιν, ποῖαι τῶν ἐπαρχιῶν χηρεύουσι βουλευτῶν, ὡς παραλείψαντος τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἐν Φθιώτιδι δὲν διετάχθησαν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ, διότι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἡ ληστρικὴ συμμορία τοῦ Καλαμάτα· προσέθηκε καὶ ἄλλους τοιούτους παραλογισμοὺς ὁ νεοσύλλεκτος τῆς Καμαρίλλας ὑπηρέτης, πρὸὴν δημοκράτης Κ. Δημιανός.

Ο βουλευτὴς Κ. Γρίβας ἀπήντησεν αὐστηρότατα εἰς τὸν ὑπουργὸν Κ. Δημιανόν. «Δὲν μᾶς λέγεις» εἶπε «Κ. ὑπουργὲ, πῶς διετάχθησαν εὐθὺς ἡ ἰδική σου καὶ ἡ τοῦ συναδέλφου σου Κ. Βάρβογλη ἐκλογή; (*) ἂν ἐφροντίζατε ὅτα τὸ γενικόν, ὅπως ἐφροντίσατε διὰ τὸ μερικόν, δὲν ἔμενον τόσαι ἐκλογαὶ ἐν ἐκκρεμεῖ.»

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι αἱ ἰδικαὶ των ἐκλογαὶ ἦσαν πολιτικὴ ἀνάγκη καὶ διὰ τοῦτο ἐπεταχύνθησαν, διότι ὁ βασιλεὺς Ὀθων νὰ ἔχῃ ὑπουργοὺς ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ ἔθνους, ἐπρεπε νὰ ἤθελε, νὰ πεισθῇ. Δι' αὐτοῦ (οἱ δῶν ὑπουργοὶ) ἀπολύσωσι τὴν ὑπόληψιν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μετὰ τὸν διορισμόν των εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὅτι δὲν καθυπεβλήθησαν εἰσέτι τόσων ἐτῶν οἱ ἀπολογισμοὶ, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ συντάξῃ ἀπολογισμοὺς πρὶν ἡ Βουλὴ πραγματοποιήσῃ τὰ νομοσχέδιά του, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ ἀπολογισμούς. Ομιλῶν ὁ Κ. ὑπουργὸς ἔκαμνε χειρονομίας τινὰς ἀπειλητικὰς, καὶ εἶπεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει δικαίωμα, ἐκτύπησε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς τραπέζης· ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν Κ. Α. Χ. Ανδρῴρου, θεωρήσας ὡς ὕβριν κατὰ τοῦ σώματος, τὰς τοιούτας τοῦ ὑπουργοῦ χειρονομίας, τῷ ἀπύθμενε πικρούς λόγους, ζητήσας ἀπὸ τὸν πρόεδρον νὰ ἀποκρούσῃ τοὺς λόγους ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν· ὁ ὑπουργὸς περιεμαζώχθη, καὶ ἐδικαιολογήθη, ὅτι δὲν ἐννόησε τὰ προσβλητὰ τῷ σώματι, καὶ ὅτι εἶπεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει δικαίωμα ἐννόησεν, ὅτι οἱ σημερινοὶ ὑπουργοὶ δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι νὰ δώσωσι λόγον, παρὰ δ' ὅσην αὐτοὶ διεχειρίσθησαν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου.

Οἱ ἰσχυριζόμενοι ἀκούσαντες ἀδιαφόρως τὰς κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἀγορεύσεις τῶν ἐντίμων Κ. Κ. Ζάνου κλπ. ἀπεράσιαν νὰ περασθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι «ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ παρὰ τῶν ὑπουργῶν λεχθέντα, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Βεβαίως τι ἄλλο ἐδύνατο νὰ περιμένῃ τις ἀπὸ ἀνθρώπους ἐκλεγχθέντας εἰς τὴν βουλευτικὴν ἕδραν διὰ καλπονοθεύσεων καὶ διὰ τῆς κτηνώδους βίας τῆς Ἐξουσίας, καὶ ἐλθόντας ἀπὸ Αὐλῆς, ὄχι διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων. Μολονταῦτα εἶναι εὐάρεστον ὅτι ἐν τοιαύτῃ Βουλῇ Ισαριωτῶν εὑρέθησαν ἄνδρες ὑψώσαντες τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἀδικουμένης κοινωνίας, καὶ τὸ πλέον εὐάρεστον εἶναι, ὅτι οἱ ἄνδρες οὗτοι εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ δὲν ἐγένετο διὰ καλπονοθεύσεων, ἀλλ' εἶναι προϊὸν τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τοῦ λαοῦ· ἡ ρωὴ τῶν κατενήγη διὰ τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρατόλων, τὴν ἐξετίμησεν ὅμως τὸ Κοινὸν, τὸ ὁποῖον πολυπλουτώτατον παρευρέθη εἰς τὰς δῶν συνεδριάσεις ἐπροκρατήθαν πολλάκις τὰς κατὰ τοῦ λῃστρικοῦ συστήματος ἀγορεύσεις.

Θέλομεν ἐπιφέρει καὶ ἡμεῖς ὀλίγας παρατηρήσεις εἰς τοὺς λόγους τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν, οἵτινες ὁμιλήσαντες πρὸς τὰ ἀνδράποδα τῆς Βουλῆς, τὰ ὁποῖα προηγουμένως εἶχον τελειώσει τὰ παραλλήλια των μετὰ τοῦ ὑπουργείου, ἐλησμόνησαν ὅτι τοὺς ἤκουε καὶ τὸ Κοινόν.

Εἶπεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἡ λῃστεία ὑπῆρχε καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὠνόμασε λῃστὰς τοὺς Κλέφτας, δηλ. τοὺς Αρματωλούς. Τοιαύτη βλασφημία δὲν ἠθέλομεν παραξενευθῇ ἂν ἐξέρχετο τὸν χειλῶν τοῦ πρώτου τῆς Αὐστρίας, ἀλλ' Ελλὴν ὑπουργὸς ν' ἀποτολμήσῃ νὰ ἐξυβρίσῃ τοιουτοτρόπως τὴν μνήμην τῶν ἡρώων ἐκείνων, οἵτινες προητοίμασαν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, οἵτινες ἐγύμνασαν εἰς τὰ ὅπλα τὴν Ελληνικὴν φυλήν, οἵτινες πρῶτοι ἐδίδαξαν τοὺς Ελληνας νὰ περιφρονῶσι τὸν ἐγθρόν, ὅστις ἐνομίζετο ἀκατανίκητος!! Ο Κ. Ὑπουργὸς κατέδειξεν, ὅτι δὲν τρέμει ἐν τῇ καρδίᾳ του εὐγενὲς αἴσθημα· ἀγκαλὰ διατί νὰ παραξενευώμεθα! ἀφοῦ ὁ κύριος οὗτος ἐβρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Κωμαρίλλας γενόμενος ἀγαπητὸν αὐτῆς τέκνον, ὡρειλε νὰ ἀποβάλῃ ὅλας τὰς ἀρχὰς της, μία τῶν ὁποίων εἶναι, περιφρόνησις πρὸς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, περιφρόνησις πρὸς τὴν Ελληνικὴν φυλήν. Ο ὑπουργὸς οὗτος ἀνέτρεψε ὅτι ἐπὶ κυβερνήτου ἡ ληστεία ἐμάστιζεν, ὡς καὶ τώρα, τὰς ἐπαρχίας. Ψεύδεται, καὶ ψεύδεται συνειδότατα ὁ Κ. ὑπουργὸς, καὶ εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξιοκατηγόρητος, καθόσον ὄχι μόνον διαστρέρει τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ ἐξυβρίζει τὴν μνήμην ἀνδρός, εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὸς (ὁ Κ. ὑπουργὸς) ὠφειλε μεγίστην εὐγνωμοσύνην καὶ ὡς πολίτης τῆς Ελλάδος, καὶ ὡς Σπύρος Μήλιος. Επὶ Κυβερνήτου, κύριε σόλοκλαῦ ὑπουργὲ, ἡ ληστεία ἦτο ἀγνωστος πληγή, καὶ ἂν

(*) Οἱ Κ.Κ. Δημιανὸς καὶ Βάρβογλης, ὅντες βουλευταί, διωρίσθησαν ὑπουργοὶ ἐκομίσθη ὠρειλεν νὰ ὑποβλέβουν τὰς νέας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν διετάχθησαν καὶ ἀπεπερατώθησαν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ τῶν ἐπαρχιῶν των, κατὰ τὰς ὁποίας ἐξελέχθησαν καὶ πάλιν ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

ΑΡΙΘ. 675 ΑΘΗΝΑΙ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1852 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΤΟΣ Θ'. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΒΡΙΟΥ.

Τιμή έκαστου φύλλου τοῦ ἐνιαυσίου ἀριθμ. 40
» » διὰ τοὺς ἑξῆς τοῦ ἐξαμήνου 30
» » τῶν διὰ τὸν ἀριθμ. ἀνεμπόδιστον φύλλον 54

Τιμὴ τῶν καταχωριζομένων ἐν τούτῳ φύλλων λεπτῶν 20. διὰ μικροτέρους τῶν 25 γίνων καταχωρίσεως λεπτῶν 30 τὸν γίνον.
Γράμματα πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος στέλλονται ἀνεπλήρωτα.

Κἰδωνιάται τὸ Κυνὶν, ὅτι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ, ἐν τῷ μαγαζείῳ τοῦ Κ. Γ'. Ἀρχοντούλη ἀπέναντι τοῦ φαρμακοπωλείου τοῦ Σκαρίδη, πωλεῖται ἀλεύρι πρωτίστης καὶ δευτέρας ποιότητος εἰς μερίδιον τιμῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ μαγαζεῖον πωλεῖται καὶ ἄσπρος πρώτης καὶ δευτέρας ποιότητος κατὰ τὴν διατίμησιν.

Ἀθῆναι τῇ 21 Μαρτίου 1852.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 23 Μαρτίου 1852.

Τὰ περὶ τῶν συνωμοσιῶν διαμηνυσθέντα φαίνονται, ὡς ἐκ τῶν ἀρχῆς τοιαῦτα γενομένων ἀνακρίσεων, ὅπου ἀν' ἀρχὴς τὰ ὑποβαλόμενα, παραμένουν τὸ λυπηρὸν μόνον εἶναι ὅτι ἐξήρχαν τὴν ἀνησυχίαν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, καὶ βεβαίως ἔφεραν εἰς ἀνησυχίαν καὶ τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα· τὸ ὁποῖον ἐπειδὴ ἐκ τοῦ καθήκοντος περιφρουρεῖται αὐτὸν ἀπὸ ὅλας τὰς δυνατὰς προφυλάξεις, εἴτινες ὅμως οὐδαμῶς ἀποδείχθησαν μάταιαι· τὸ Κοινὸν ἤρχισεν ν' ἀναπνέῃ ἐλευθέρως, καὶ αἱ συνωμοσίαι ἐπετύγχανον ἤδη νὰ ἴδωσι τροφὴν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀσυνειδησίας. Ὡς ὅμως πᾶν κακὸν ἔχει καὶ τὸ καλὸν τοῦ, οὕτω καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν τὰ περὶ συνωμοσιῶν ἔχουν τὸ καλὸν ὅτι κατέδειξαν, πόσον ἠπατημένοι ἦσαν τινες ἐφημερίδες, ὁλίγιστοι εἶτε ὀλίγοι, αὐτοὶ ἐξ ἀκρισίας, εἴτε, τὸ ὁποῖον δὲν πιστεύομεν, ἐκ προθέσεως, νὰ διαφημίσωσι τὰ ληρήματα τούτων, ὡς σχεδὸν τῆς μιᾶς, ἡ τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίς· εἶχον καὶ τὸ ἄλλο καλὸν, ὅτι ἐβίασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα κατάλληλα πρὸς κατάπαυσιν τῶν παραβολισμῶν, οἵτινες κατὰ τῆς ἡμέρας ταύτας ἀνῆρχίσαν καὶ ἔναν τοῦς πολίτας.

Ἡμεῖς δυσπιστοῦντες ἀνέκαθεν, ὡδηγήθημεν ἀπὸ τῆς πικρᾶς ἐδέας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα.

Διαδοχικῶς καθ' ἡμέραν ἀναφέρει πολλὰς ἐπιστολὰς τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' αἱ διαδοχικαὶ αὗται, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπατηλὸν ἢ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, ὡς π. χ. ἡ ἐν ἔτει 1594 γενομένη κατὰ τοῦ Δ. Ἑλλάδος τῆς Γαλλίας ἐπανάστασις, ἢ κατὰ τὸ 17ον ἑκατοντετηρίδα ἡ Ἀγγλία, ἢ ὅτε ὁ Ἰάκωβος ὁ Β'. ἐξεδιώχθη τοῦ θρόνου, ἢ ὅτε ὁ Ναπολέων ὁ Α'. ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Ἐλβας, καὶ τῶν ὁμοίων τοιούτων ἐπαναστάσεων, ἔτι καὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, ἐπιβεβαιοῦσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀνωτέρω λόγου. Ἂν αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐπιβεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ γεγονότα, ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρίτον, ἢ κατὰ τὸ ἕν τέταρτον, ἢ κατὰ τὸ ἕν πέμπτον, ἢ κατὰ τὸ ἕν δέκατον, ἢ κατὰ τὸ ἕν εἰκοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τριακοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν χιλιοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισχιλιοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν πεντακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑξακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑπτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ὀκτακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἐνακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δεκακισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν δισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τρισεκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν ἑκατομμυριοστὸν, ἢ κατὰ τὸ ἕν τετρακισεκατομμυριοστὸν ἑ

ΑΡΙΘ. 2279 ΕΤΟΣ ΚΔ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1855.

Ἐκδίδεται τρὶς τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι, κατὰ κάσαν Δευτέραν, Τετράδην καὶ Παρασκευήν.

Τιμὴ ἐτησία. . . . . δραχ. 50
» ἑξάμηνος . . . . . » 25
» τρίμηνος . . . . . » 13

Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἕκαστον στίχον 20 λεπτ.

Δι' ἕκαστον δὲ στίχον παντὸς ἐγγράφου μὴ ὑπερβαίνοντος τοὺς 20 στίχους τιμὴ καταχωρίσεως λ. 40. Τιμὴ καταχωρίσεως διακτικῶν κατασχέσεων δι' ἕκαστον στίχον λ 40.

ΑΘΗΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—ω—

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐντὸς τῆς πρωτευούσης συνδρομηταὶ, τῶν ὑποίων ἡ ἑξάμηνος συνδρομὴ ἤρξατο ἀπὸ 1.) Ἰανουαρίου ε. ε., ὅτι, ἂν ἐντὸς τοῦ ἤδη λήγοντος Ἰουνίου δὲν μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἐγγράφως, ὅτι θέλουν ν' ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομήν των κατὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν ἑξαμηνίαν τοῦ 1855, καὶ δὲν μᾶς στείλουν συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς, δὲν θέλουν λάβει ἄλλο φύλλον αὐτῆς· διότι οὐδεὶς χωρὶς προπληρωμῆς λογίζεται συνδρομητὴς τῆς Ἀθηνᾶς. Καὶ οἱ λοιποὶ ὡσαύτως συνδρομηταὶ, ἂν δὲν προλάβουν νὰ ἀνανεώσουν τὰς συνδρομάς των, κατὰ βάλλοντες καὶ τὴν συνδρομὴν, δὲν θέλουν ἔχει τὸ φύλλον.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

—ο—

Ἀρχόμεθα σήμερον τῆς ἐπιθεωρήσεώς μας ἐκ τῆς Βαλτικῆς, ὅπου ἡ ὥρα τῆς ἐνεργείας τῶν συμμαχικῶν στόλων ἔφθασεν.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Δαντσίκου εἰδήσεις, τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ συμμαχικοῦ στόλου εὑρίσκετο τὴν 13,25 τρ. πλησίον τοῦ Κρονστάδτ, ὅπου ἤγγευσαν 47 καταχθονίους μηχανὰς διεσπαρμένας εἰς τὰ στενὰ ὑπὸ τῶν ῥώσων.

Εἰς Σουηδοργ. ἀποθῆκαι ἐπυροπλήθησαν μετὰ κανονοβολισμὸν διευθυνθέντα κατὰ τοῦ φρουρίου τούτου ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν πλοίων.

Εἰς Νάρβαν ἐπίσης ῥωσικά τινα κανόνια ἐχαλάσθησαν ὑπὸ τῶν στόλων.

Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις διώρισε τὸν ὑποκόμητα Κάννιγγα, ἄχρι τοῦδε Διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, γενικὸν Διοικητὴν τῶν Ἰνδιῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Μαρκησίου Δαλουζῆ. Ἡ μετ-βολὴ αὕτη θεωρεῖται μεγάλης σπουδαιότητος, διότι ὁ Λόρδος Δαλουζῆ εἶναι πρόσωπον, ὁριζόμενον ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς προωρισμένον νὰ καθέξῃ ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς πατρίδος του. Εἶναι νέος ἀκόμη (43 ἐτῶν) καὶ ἔχει τὸ μέγα πλεονέκτημα τοῦ ὅτι δὲν περιεπλέχθη οὔτε ἔλαβεν ὅπως δήποτε μέρος εἰς τὸ ζήτημα, ὅπερ ἀπὸ δύω ἐτῶν ἀπορροφᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐκ τῶν Ἰνδιῶν ἀνάκλησίς του δύναται λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς αἴσιος οἰωνὸς, ἐὰν ἐκπέσωσι νέαι ὑποσυγχύσεις.

Ἡ Σημαία τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον ἐκ Στοκχόλμης εἴδησιν ἀπὸ 23 Ἰουνίου (ν).

« Οἱ Ἄγγλοι ἐβομβόδλησαν τὸ Χαγγὸ καὶ κατέστρεψαν τὸν σταθμὸν τοῦ τηλεγράφου. Οἱ Ῥῶσοι ὁμολογοῦσι τώρα πάντων ὅτι ἡ λῆψις τοῦ Κασάκ ἔφερε πρωτοφανεῖς σημασίας, ἀλλὰ λεκτικολογοῦμενοι διὰ τὸ ὑπόπτημά των λέγουσιν ὅτι ὑπεστεύσατο ἄκαιρον διὰ νὰ τοὺς καταλήξωσιν αἰφνιδίως.

τῶν χρηματικῶν πόρων. Ἐπιτέθειν ἀπελπιστικῶς περὶ τῆς ἀ-ἐπαρδὲ χώσεως μέσου συνδρομῆς τῆς Ῥωσσίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν, ὡς φαίνεται, ὅτι ἦτο πολλὰ ἀδύνατος διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἐπεδήμησε νὰ λάβῃ.

» Οὕτως ὡς παρετήρησεν ὁ Λόρδος Λονδούρτ, τοῦτο ἐστὶν ἡ πρωτοτέρα ἀπόδειξις τῆς ὑπερογῆς, τὴν ὁποίαν εἶκασεν ἡ διανομὴ τῆς Πολωνίας εἰς τὴν Ῥωσίαν κατὰ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν καὶ ἰδίως κατὰ τῆς Αὐστρίας. Ἀφ' ἧς ἐκράχθη ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀτιμία, εἶναι πρώτη φορὰ καθ' ἣν μέγα πολιτικὸν συμφέρον διήρεσε τὰς αὐλὰς τῆς ἄρκτου καὶ τὰς ἔφερεν εἰς θέσιν ἐχθρικήν.

» Ἐκ τούτου λοιπὸν ὄφλει ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν δύναται ν' ἀντιστασθῇ μόνη εἰς τὴν Ῥωσίαν ἐπὶ τοῦ Βιστεύλα. καὶ ὅταν ἐποστηρίζεται ὑπὸ τῆς ἐμμέσου συνδρομῆς τῶν λοιπῶν δυνάμεων, αἵτινες ἄλλως προσβάλλουσι τὴν Ῥωσίαν. Ἐὰν ὁ Πρίγκιψ Σβαρτσεμβέργ ἔζη, ἤθελε προτιμήσει νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ τὸ πᾶν παρὰ νὰ δεχθῇ τὴν λυπηρὰν καὶ ταπεινωτικὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Βιενναῖον ἀνακτοβούλιον ἐτίθη διὰ τῆς ἀποσυρσεως τῆς πολιτικῆς του ἀφοῦ ἐδαπάνησε 15,000,000 λίρ. στ. εἰς προετοιμασίας ἐξοδεύσεως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐλαττώσῃ τὸν στρατόν του χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἐλάχιστον στρατιωτικὸν ἀποτέλεσμα. Ἀφοῦ συνωμολόγησε ῥητὰς συνθήκας μετὰ τῶν δυτικῶν δυνάμεων ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἑνώσῃ τὰς προσπαθείας του μετὰ τῶν ἰδικῶν των ἐωσοῦ ὁ σκοπὸς τῆς κοινῆς πολιτικῆς των ἐπιτευχθῇ. τὸ Αὐστριακὸν ἀνακτοβούλιον διάζευται νὰ παρατηρῇ τὴν ἐπιχειρήσεως, χωρὶς νὰ κατσβάλῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην προσπάθειαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον οἱ ἴδιοι ὑπουργοί του προὐτίθεντο.

» Ἐξ ἀποτελέσματος δὲ τοιούτου, ἀναμφιβόλως ἡ Αὐστρία ὑποφέρει ἀσυγκρίτως πλειότερον ἡμῶν, διότι ἡμεῖς οὐδέποτε ἀπεδώσαμεν εἰς τὴν συναίνειάν της τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πολεμικῶν μας ἐργασιῶν καὶ τῶν πολιτικῶν συμφερόντων μας, καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐντελῶς ἀπηλλαγμένοι τῆς ἐπιβρίσεως, ἣν ἠδύνατο νὰ ἐξασκήσῃ.

» Τὴν ἐπίσημον ταύτην διακήρυξιν τοῦ λόρδου Κλ[illegible] ἀναγινώσκομεν διὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐχαριστήσεως. [illegible] αἱ τέσσαρες βάσεις, εἶπεν οὗτος, ἐμέλλον νὰ [illegible] ἀ-κέραιαι, καὶ ἐπειδὴ ἡ τρίτη ἀπερρίφθη, ἡ εὐδύνη [illegible] τῆς διερρήξεως τῶν Βιενναίων διαπραγματεύσεων, δὲν [illegible] ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπὶ τὴν Ῥωσσίαν· ἡμεῖς θεωρούμεθα ὡς [illegible] ἀπηλλαγμένοι τῶν βάσεων τούτων ».

» Αὐτὸ τοῦτο εἴπομεν διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης [illegible] τῆς λήξεως τῶν διαπραγματεύσεων. Τὸ ὅρος τοῦτο [illegible] εὐγενῶς καὶ ὀρθοτάτως ὁ λόρδος Λονδούρτ εἰς τὴν [illegible]. Αὐτὰ εἶναι τὰ μόνον ὅρος ἁρμόζον εἰς τὴν [illegible], εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ πεπεισμένα ὅτι [illegible] ἔθνος τὰ ἀσπάζεται ἐγκαρδίως. Ἐκεῖ ὅπου ἐφθάσαμεν ἤδη [illegible] ῥάγματα, αἱ Γερμανικαὶ δυνάμεις περιῆλθον μόνιαι των εἰς [illegible] δευτέρας τάξεως καὶ ἐκ των πραγματων δλέπομεν, [illegible] τὴν Εὐρώπη δὲν ὑπάρχουν ἢ τρεῖς μεγάλαι δυνάμεις, αἱ [illegible] σουσαι τὴν πολιτικὴν των καὶ τὴν θέσιν των ἐν τοῖς [illegible] τῆς Εὐρώπης ».

Γράφουν ἐκ Βιέννης εἰς τὴν ἐφημερίδα Λέϋδ τῆς [illegible]

« Ὁ Πρ. Γορτσακώφ ἐνεχειρίσθη εἰς τὴν Κόμητα [illegible] κοίνωσιν, σκοπεύουσα [illegible] ἐπιφύλαξιν ὅτι τὰ στρατεύματα, [illegible] ἡ Ῥωσσία συνάνε[illegible] Πολωνίαν καὶ Βεσσαραβ[illegible] θύνονται κατὰ τὴ[illegible]

Ετος Ε'. ἀρ. 778 Αθηναι, 1861. Τεταρτη 1 Φεβρουαρίου

ΑΥΓΗ

Ἐκδιδομένη τετράκις τῆς ἑβδομάδος.

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Συνδρομητὰς τῆς Αὐγῆς.

Ἔντεκα τῆς πληθύος τῆς ἄλης καὶ τῶν δυοκοπώ προμηνυομένων ἐν τῇ Ἀνατολῇ μεγάλων γεγονότων ἀναγκαζόμεθα ἀπὸ σήμερον νὰ πλατύνωμεν τὰς σελίδας τῆς Αὐγῆς, χωρὶς ὅμως ν' αὐξήσωμεν συγχρόνως καὶ τὴν συνδρομήν αὐτῆς, πεπεισμένοι ὅντες ὅτι ὑπερεργαριστοῦμεν τοὺς κυρίους συνδρομητάς μας. Ἀλλ' ὅσην ἡμεῖς δικαιόμεν προθυμίαν εἰς τὸ νὰ εὐχαριστοῦμεν αὐτούς, ἄλλην τόσην ἐρελουσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς εὐτελοδὲς συνδρομῆς των, τὴν ὁποίαν οἱ δυστυχεῖς εἰσπράπορίας μας καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ διὰ νὰ πληρωθῶσιν δεκάκις παρουσιάζονται ὡς ἐπαίται ἐνώπιον αὐτῶν καὶ δεκάκις ἀποπεμπονται. Τοιοῦτους δυστρόπους συνδρομητὰς ἔχομεν δυστυχῶς ἀρκετοὺς, ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνουν νὰ ἴδωσι τὴν εἰκόνα των ἐζωγραφισμένην μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα εἰς τὰς σήλας τῆς Αὐγῆς.

Αἱ ἐπεμβάσεις.

Ὅλοι ἐλπίζον ὅτι κατόπιν τοῦ συνταράσσοντος τὴν Εὐρώπην σάλου καὶ τῶν μεγάλων τιμαρίων, ὃς ὑπέστησαν καὶ ὑρίστανται ἤδη αἱ αὐθαίρετοι κυβερνήσεις ἠθέλομεν ἴδει καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν ὁρίζοντά μας πραγματικὴν τὴν ἐλευθερίαν. Δυστυχῶς ὅμως ἐξακολουθεῖ ἡ φανέρα καὶ ἡ κατα-πάτησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ. Αἱ παρανομίαι, ἃς διαπράττουσι σήμερον παντχοῦ τῆς Ἑλλάδος οἱ νομάρχαι, οἱ ἔπαρχοι καὶ οἱ μοίρχρχοι, δὲν ἐνεργήθησαν εἰς ταν ἔθνος, εἰς οὐδεμίαν κοινωνίαν. Δὲν ἀχούσθη αἱ παντοῖαι προπηλακίσεις τοῦ νόμου καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' ἔχομεν καὶ τὴν Γενικὴν ἐφημερίδα τοῦ ὑπουργείου, ὅτι[illegible] λέγει ὅτι παντχοῦ ὑπάρχει ὁ συμβιβασμὸς τῆς [illegible]. Ἐντοῦτοις ποτὲ ἄλλοτε δὲν [illegible] ὅσον σήμερον,

Βασ. χρο[illegible]

Χθὲς τὸ [illegible]

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

τοῦ Β'.

ΦΩΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΟΛΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Δίδει λάβετε φῶς.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟ[illegible]

Διὰ τοὺς ἐν τῇ [illegible]
" " ἐντὸς [illegible]
" " ἐκτὸς τοῦ [illegible]

Ὁ μισὸ τὸ πρῶτον δεκ[illegible]
μενος συνδρομητὴς πρ[illegible]
τὴν ἐπομένην Τριμηνί[illegible]

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ, κατὰ τὴν [illegible] καὶ Τυπογραφείων λήγουσι τῇ 1ῃ Α' [illegible] τὴν 30 Ἰουνίου, ἡ Β'. τὴν 30 [illegible] τὴν 31 Μαρτίου, ἡ Β'. τὴν 30 Ἰουνίου, ἡ Γ'. τὴν 30 [illegible] καὶ ἡ Δ'. τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ὁ συνδρομητὴς θεω[illegible] τῶν γίνεται δεκτός.

Τιμὴ καταχωρίσεως διὰ τὰς διατριβὰς ἐν λεπτῷ διάστη συλλαβὴ ἓν διάστημα δι[illegible]

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1861.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Μὴν ἐξεδικάσιεν φύλλον ἄλλο τὴν ἑβδομάδα τοῦτην, ἐκτὸς ἐκείνου τῆς Τρίτης, διότι ὁ Κύριος [illegible] κατὰ τὰς δύω τελευταίας ἡμέρας προσε[illegible] ἄνεκδότου ἀπὸ πύρετὸν καὶ καχεξίαν, [illegible] καὶ διέτελοῦμεν ὅλοι εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν [illegible] καὶ φόβον. Χάρις ὅμως εἰς τὰ ἐντόνα μέσα τῶν [illegible] ἡ ὑγεία του πάσχοντος ἐβελτιώθη, καὶ [illegible] εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ [illegible] ἡμέραν ἐντὸς τῆς οἰκίας. Ἐλπίζομεν τὴν προ[illegible] ἑβδομάδα νὰ ἦνε ἐντελῶς καλά.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ.

Εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀνεδεχθησαν ἀναγνώσ[illegible] Ἐξ ἐκ Δανδύνου ἀλληλογραφίαι τοῦ ἀντιπρ[illegible] ἐφημερίδος ταύτης.

Ἐγκαίρως σᾶς εἶχον ἀναγγείλει τὴν ἐ[illegible]

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ Α'.

ΦΩΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΟΛΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

(Δεῦτε λάβετε φῶς.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛ[illegible]

Ἐντὸς τῶν ἐν τῇ πρωτευούσ[illegible]
Ἐντὸς τῆς ἑβδομ. 12.
Ἐκτὸς τῆς ἑβδομ. 16.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις [illegible]
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους [illegible]

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Εἰς τὸ Γραφεῖον μοῦ Τυπογραφεῖον τοῦ ΦΩΤΟΣ

Οἱ προπληρώσαντες ἐτησίαν συνδρομὴν κατὰ χωρίζουσι δύω καὶ ἕνα διατριβῆς, ἀφορμᾶσας ἑαυτοὺς ἢ τὰ ἐπιθυμοῦσι τὸν, ἐκάστην ἡμέραν τῶν 30 ἑτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1860.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅσοι τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν μας δὲν λάβουν τὰ ἀναγκαῖας φύλλον, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι, διότι, ἔνεκα τῆς πληθύος τῶν συνδρομητῶν, πολλὰ ὀνόματα παρελείφθησαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, ὥστε εἰς τινας δὲν ἀπεστέλη οὔτε τὸ πρῶτον φύλλον.

Ἐπίσης καὶ ὅσοι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μᾶς ἐπιστεῖλον φύλλα, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι διὰ τῶν ΚΚ. ταχυδρομ. ἐπιστατῶν, ὁπόταν ἐπληρώθησαν πολλὰ ὀνόματα διὰ τὸ δυναγέγραπτον τῆς ἐπιγραφῆς των.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ.

Μία ἀπὸ τὰς ἀξιομέμπτους πράξεις τῆς Κυβερνήσεως εἶνε καὶ ἡ κατ' ἔτος γενομένη σπατάλη 40—50 χιλιάδων δραχμῶν διὰ νὰ ἔχωμεν Ἰταλικὸν Θέατρον ἐν Ἀθήναις, νὰ διδασκώμεθα κακοηθείας τῆς μιᾶς παραπάνω, νὰ γευώμεθα τὴν ἀηδείαν τῆς ἄλλης, καὶ νὰ βεβηλοῦν τὸν ἱερὸν τόπον τῆς Μελπομένης καὶ τῆς Θαλείας ἐκτρώματα τῆς Ἰταλίας καὶ γυναῖκες τῆς τελευταίας τάξεως. Εἶμεθα ἐκ τῶν πρώτων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχωμεν θέατρον, ἀλλὰ ἐκεῖνο τῶν προγόνων μῶν, ἐν ᾧ ἀνεφλέγετο ὁ παθρωτισμός, ἐμορφοῦντο τὰ ἤθη καὶ ἐξ[illegible] γλώσσα. Εἶνε κατάρα, φαίνεται, κα[illegible] ματος, εἰς τὴν γῆν τῶν διδασκάλων [illegible] ρου, νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐθνικὸν θέατρον, [illegible] πληρώνωμεν διὰ νὰ τέρνωμεν κατ' ἔτος [illegible] μας Ἰταλικοὶ βάτραχοι, καὶ νὰ εἰσάγεται [illegible] φθορὰ καὶ κακοήθεια. Αἱ σκιαὶ τοῦ Αἰ[illegible] τοῦ Σοροκλέους καὶ Ἀριστοφάνους ἐφυ[illegible] χριῶται καὶ διὰ πατρὸς, ὅταν εἶσαν ὑπὸ τ[illegible] πρόσωπα ξένα καὶ δυσειδῆ, τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν [illegible] ἐξωρισμένον ἀπὸ τὴν σκηνὴν καὶ τὸν κόσμον [illegible] χεῖρας ἄλλων.

Τὸ Θέατρον ἦτον ἐχεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδίδασκε τ[illegible] προγόνους ἡμῶν ἦτο τὸ σχολεῖον τῆς μορ[illegible] σεως τῶν ἡθῶν, καὶ ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηνῶν [illegible] πλήρωνε τοὺς ἀργοὺς ποιήτας διὰ νὰ φοτιῶσ[illegible] τῆς πατρίδος ἐξέλειπε, καὶ ὡς ζέλεαρ μᾶς φέρουν [illegible] κατ' ἔτος τοὺς Ἰταλοὺς διὰ νὰ μᾶς ἐξαχρειώνουν [illegible] καὶ λητεύουν. Ὁ Κουντουριώτης, ὁ Βοσσαρης, ὁ Μιαούλης καὶ ὁ Ζαΐμης, εἶνε υἱοὶ ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Αὐτοὶ ὠφειλον τὴν σύστασιν ἑλληνικοῦ Θεάτρου καὶ νὰ τὴν κατορθώσουν, ὡς ἔχοντες ἀνδραγαθήματα τῶν πατέρων των, νὰ φαιδύνουν ἐπὶ σκηνῆς τὰ ἐθνικὸν φρόνημα, καὶ νὰ ἀναβεγγοῦν μιμητὰ αὐτῶν μίαν ἡμέραν καὶ ἐκ τῆς νέας γενεᾶς. Εἰ[illegible] νε λυπηρόν, λυπρότατον, νὰ ἔχῃ τις νὰ γράψῃ

"ΑΘΗΝΑ" 15/4/1855

Εὐπειθέστατος
Ὁ Δήμαρχος Κύθνου Π. Μαντζαράκης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο Κ. Αναστάσιος Μπεζεργιάννης, ρώσει φιλόκαλος καὶ τοῖς τρόποις χρηστός, ἐκόσμησε κατ' αὐτὰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς συστήσας κατὰ εὐρωπαϊκὸν τρόπον παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Θεμιστοκλείους λαμπρότατον καφενεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Εὐρώπη. ἐν ᾧ καὶ πάσας τὰς ἀναπαύσεις καὶ πάντα τὰ εἴδη τῶν καφενείων ἀφθονοπαρόχως καὶ καθαρῶς πᾶς τις εὑρίσκει. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει πᾶς τις καὶ τὰς ἐπισήμοτέρας ἐφημερίδας, ὥστε δύναται καὶ ἐπωφελῶς καὶ ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, ὥστε δύναται καὶ ἐπωφελῶς καὶ διανύῃ τὸν καιρόν. Ὥστε ὁ Κ. Μπεζεργιάννης ἀναπλήρονει διὰ τῆς συστάσεως τοῦ καφενείου του καὶ λέσχην ἀπὸ πολλοῦ ἀπὸ τὴν πόλιν, τοῦ Πειραιῶς ἐλλείπουσαν, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πειραιεὺς ἀπελείπετο τῶν ἄλλων ἐμπορικῶν πόλεων.

Οἱ ἀπ' Ἀθηνῶν καταβαίνοντες εἰς Πειραιᾶ εὑρίσκουσι καὶ δωμάτια ἱκανὰ πρὸς ἀνάπαυσίν των.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Ἐπιδορπίου ἄρθρῳ παρεισέρρησαν τὰ ἑξῆς τυπογραφικὰ ἁμαρτήματα.

Σελ. ά, στήλ. β', § 2, στιχ. 2, γραφήτω «δισσύλλαβος», ἀντὶ «δυσσύλλαβος.» στήλ. γ', § 3, στιχ. 13, «γεραιτεροι ἀντὶ νεώτεροι». Σελ.. ἐν τῷ ἐκγράμματι τοῦ Ὀρλάνδου, «δύνησι» ἀντὶ «δύνῃσι» σελ. 2, στήλ. 2, § 3, «στύλος» ἀντὶ «στύλος» στήλ. 3, στιχ. 5 ἐκ τοῦ τέλους ἀναισθησια ἀντὶ εὐαισθησια». ...ις Κουντουριώτην ἐκτιγράμματι, στιχ. 3, «Ὑδραίων» ...ἐξ Κουντουριώτην ἐκτιγράμματι, στιχ. 3, «Ὑδραίων» ...ς «Ὑδρα», καὶ «Κουν ...χουσιωσαν δὲ οἱ ὑποκινοῦντες τὰς τρισυπὸ μηχανὰς βαρίας, ἐξ ὧν κλονίζεται ἡ κοινωνία, καὶ τὸ δημόσιον ὑποφέρει βαρύτατα ἐξόδα, καὶ ἃς δώσουν δίκην τῶν ὁλεθρίων ἐπιχειρημάτων. Ἐπομένως δὲ διαβεβαιοῦμεν ἅπαντες οἱ πατέρες ἀλληλεγγύως διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου τὸ νοῆμον Κοινόν, ὅτι ὁ χρόνος θὰ ἀποδείξῃ γυμνὴν καὶ καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅτι, ἂν τις ἄλλος τῶν Μονάχων φωραθῇ ὡς τοιοῦτος, οἷος ὁ Ἰγνάτιος, οἱ πατέρες πρόθυμοι θέλει συνεργήσουν εἰς τὴν ἀπόστεμψίν του καὶ ἀποκήρυξίν του, ὡς ἔκαμον καὶ διὰ τὸν ἀποτεινομένου Ἰγνάτιον. Τὴν 5 Ἰουνίου 1852.

Ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ.

Εἰδοποίησις.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ἔντιμος πολίτης Κ. Νικόλαος Σουσάνας ἐνοικίασε διὰ τὸ παρὸν ἔτος τὰ ἐν Μουνυχίᾳ θαλάσσια λουτρά, διηρημένα, ὡς γνωστόν, εἰς δύω κεχωρισμένα μέση, τὸ μὲν διὰ τοὺς ἄνδρας, τὸ δὲ διὰ τὰς γυναῖκας. Τίθεντει εἰς ἐνέργειαν τὰ λουτρὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς ἐοχομένης Κυριακῆς. Ὁ Κύριος Ν. Σουσάνας ὑπόσχεται πρὸς πάντας καὶ πάσας ὅλην τὴν δυνατὴν περιποίησιν καὶ εὐκολίαν.

Σὺν τούτοις ὁ Κύριος Ν. Σουσάνας ἐνοικίασε καὶ τὸ πάνθεον, θέατρ περιπάτου καὶ δενδροφυτείας πολὺ εὐχάριστον διὰ τὸν ἀξιόλογον καὶ ἐκτεταμένον ὁρίζοντα τῆς θέας της. Εἰς ταύτ... ὑπάρχει καφφενεῖον παντὸς εἴδους ποτῶν διὰ τὴν ἀερινὴν ὥραν τοῦ χρόνου. Ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἡ Μουσικὴ τῶν Γαλλικῶν πλοίων θέλει συνεισφέρει τὸ μέρος της εἰς τὴν καλητέραν διασκέδασιν τῶν Κυριῶν καὶ Κυρίων.

Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν Λαμίᾳ Πρωτοδικῶν ὑπ' ἀριθ' 188 τῆς 28 Μαΐου 1852 ἐκπυρώθη θετὸς υἱὸς τοῦ Δήμου Μπαφούτσου καὶ τῆς συζύγου του Μαγδίτσης κατοίκου τοῦ χωρίου Μαλεσίνης τῆς Λοκρίδος ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Λογοθέτης κάτοικος τοῦ αὐτοῦ χωρίου.

"ΑΙΩΝ" 10//11/185...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Θεάτρου ἀναγγέλλει εἰς τὸ καινὸν ὅτι ... προσεχὴς θεατρικὴ περίοδος τοῦ 1859—1860 ἀρχεται τὴν 14 Νοεμβρίου 1859 καὶ λήγει τὴν 14 Φεβρουαρίου 1860. Ἐπομένως παρακαλοῦνται οἱ ΚΚ. ἰδιοκτῆται τῶν θεωρείων, νὰ μὴ φέρωσι πρόσκομμα εἰς τὴν πλήρωμήν τῆς συνεφορᾶς των. Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ ἐνοικιάζοντες θεωρεῖα νὰ βεβαιῶνται ὅτι ἐπλήρωθη ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ διὰ τὰ θεωρεῖα συνεισφορὰ, ἄλλως οἱ εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὰ χρεωστοῦσι νὰ πληρώσωσι πρόσθετον εἰσιτήριον ἐκ λεπτῶν 50. Ἐπὶ τοῦ θεατρικοῦ προγράμματος ἕκαστης παραστάσεως, θὰ λουσιν εἴσθαι σημειωμένοι οἱ Ἀριθμοὶ καὶ ἡ Σειρὰ τῶν θεωρείων, ὅσων δὲν ἐπληρώθη ἡ συνεισφορὰ, πρὸς ἀποφυγὴν διεκδικήσεως ἑκάστου Θεωρείου, ὑπαγομένου εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, εἰδοποίησις ἀναγγέλλουσα, ὅτι οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Ὀρχήστραν πληρώνει τὸ ἓν λεπτῶν 50 πρόσθετον εἰσιτήριον.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1859—1860

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ	Πλατείας.	
»	Στρατιωτικὸν.	Δρ. 1,55
»	Ὑπερώου.	» 1,05
ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ	Θρονίου.	» —50
»	Ἑδρας.	» 1,50
ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ	πρόσθετον διὰ τὰ θεωρεῖα, ὅσων δὲν ἐπληρώθη ἡ συνεισφορὰ Α.	» —75

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1859. 50

Ὁ ἐργολάβος.
Κ. ΣΑΛΤΑΡΑΣ.

Πωλεῖται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Ἀθηνῶν Ὁ ΝΕΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΝΕΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ἐν ὑα εἰσι συνδιαλέξεις περὶ ὁδοιπορικῶν, σιδηροδρόμων, ἀτμοπλοίων, τὰ πάντα ἐκτεθέντα εἰς γλῶσσας τέσσαρας, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν πρὸς χρῆσιν περιηγητῶν καὶ πάσης τάξεως σπουδαστῶν μιᾶς καὶ πλειόνων τῶν γλωσσῶν τούτων.

Τὸ πόνημα τοῦτο συγκείμενον ἐξ εἴκοσι τυπογραφικῶν φύλλων διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη· ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἐμπεριέχει τὰ κυριώτερα ἐλατήρια τῶν νεολατινικῶν γλωσσῶν, χνῆς χρήσεως συνεζευγμένα ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς κτλ. τὸ δεύτερον καὶ τριτονμέρος ἐμπεριέχει ἁπλᾶς φράσεις, βίου καὶ τῶν κυριωτέρων καθημερινῶν ἀναγκῶν τοῦ καὶ συνηθείς διαλόγους περὶ τῶν κυριωτέρων κοινωνικῶν σχέσεων. Ἐκ τῆς ὕλης ἀρτον μέρος ἐμπεριέχον συνδιαλέξεις συνεταγθὰ τὸ τέ- ἑνου· τέλος τὸ πέμπτον μέρος ἐμπεριέχει ὑποδείγματα νήθων ἐπιστολῶν, συναλλαγματικῶν, χαρτοσήμων κτλ. πορικῶν ἐπιστολῶν κτλ.

Τιμᾶται δραχμὴν ὁ ἕνα τόμον.

Νικολάου ... ἐστηρισμένον ... ἀριθμοῦ ... τέτρατον ... Ζίνου βρ... δίπι αὐτὰ ... τὰ τὴν ἡμέ... ὥρωσις αὐτῶν ... μετὰ τὴν τε... ἡ κωδωνος. ... ὡς ... ρῶν π. μ. ... τῆς ...

παθανάτου, ἐνέργησε ... διὰ ταῦτα αἱ ἐνέργειαι ...

7) Ἐπὶ ἑνὸς ἑτέρου ἀγροῦ ... τὸ χωρίον Ἐέρ... ὁύο στάσεις, κειμένου εἰς τὸ χωρίον Λάμπρον ... καὶ συνορευομένου ἀνατολικῶς μὲ Λάμπρον ... Σπυρ. Νάκου, ἀρκτικῶς μὲ ποταμὸν, καὶ μεσημβρινῶς μὲ Σούδα καὶ συνορευομένου ἀνατολικῶς μὲ Λάμπρον Νάκου, ἀρκτικῶς μὲ ποταμὸν, καὶ μεσημβρινῶς μὲ Σούδα εἶναι ἀνυδρον καὶ καλλιεργημένον ἀλλ' ἄσπαρτον, ἐκτιμηθὲν καὶ τούτου παρὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου δημαρχικοῦ παρέδρου Τρ... Μπουγιουκλῆ διὰ δραχμὰς εἴκοσι πέντε ἑκαστον στρέμμα.

8) Ἐπὶ ἑνὸς ἑτέρου ἀγροῦ ἐκ στρεμμάτων ... κοπ πέντε, ἀνύδρου κειμένου εἰς τὴν θέσιν Βουρὸς ἢ Γινῆλι καὶ συνορευομένου ἀνατολικῶς Σούδα, ἀρκτικῶς Λάμπρον Νάκου, ἢ Δαμάλα, δυτικῶς μὲ Σούδα

"ΑΙΩΝ" 11/6/1852

έλλ. τόν. 37:74, πλ. Γ. Βαλάντου, φορ. ἄνθρακες.

2) Ὁμοίως Βοβάρδα Ἀρχιστράτηγος, Σημ. ἑλλ. τόν. 39:23, πλ. Γ. Βενετάς, φορ. ἄνθρακες.

3) Ἀπὸ Τσαγιάδη Βοβάρδα Εὐγενεία, Σημ. ἑλλ. τόν. 44:78, πλ. Ἰω. Γκουμούλης, φορ. ξυλεῖαν.

4) Ἀπὸ Ὀρωπὸν Γολέττα Παναγιά, Σημ. ἑλλ. τόν. 43:74, πλ. Ἰω. Ζωγράφος, κενόν.

5) Ἀπὸ Σκιάθον Βρίκιον Ἀχιλλεὺς, Σημ. ἑλλ. τόν. 113:40, πλ. Ἰω. Ἀνίσης, φορ. Ξυλεία.

18 πλοιάρια ἀπὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ.

1) Διὰ Κωνσταντινούπολιν Βρίκιον Ἅγ. Νικόλαος, Σημ. ἑλλ. τόν. 249:20, πλ. Ἰω. Π. Πέτρου, κενόν.

2) Διὰ Κωνσταντινούπ. Βρίκιον Ἅγ. Νικόλαος, Σημ. ἑλλ. τόν. 219:24, πλ.Ν. Κριεζῆς, φορ. Τούβλα.

3) Διὰ Σπέτσαις Βοβάρδα Ἀλέξανδρος, Σημ. ἑλ. τόν. 36:31, πλ. Σ. Πέππας φόρ. διάφορα.

25 πλοιάρια διὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΛΠ.

ΑΘΗΝΑΙ.

Διὰ διοικητικοῦ πρωτοκόλλου μεταξὺ Νομάρχου, Ἐφόρου καὶ Κεντρικοῦ Ταμία, ἀπεφασίσθη διὰ λιανικῆς πωλήσεως ἀπὸ 100 μέχρι ἑνὸς κοιλοῦ, νὰ πωληθῇ ὁ ἐν Πειραιεῖ ἐναποταμιευμένος εἰς τὴν ἀποθήκην Γεωργίου Σκουζὲ σῖτος τῶν ἐπαρχιῶν Δοκρίδος, Λίμνης τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, Ξηροχωρίου, Στυλίδος διὰ τὸ Β' 15θήμερον τοῦ παρόντος μηνὸς πρὸς δρ. 9 43/100 ἕκαστον κοιλὸν ἄνευ δημοπρασίας προπληρωτέου τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, καθὼς καὶ σῖτος τῆς Ἰτέας τῆς ἐπαρχίας Παρνασίδος, ἐπὶ κοιλῶν 3,553 πρὸς δραχ. 8:40 ἕκαστον κοιλόν.

Ὀφείλεται μέγας ἔπαινος εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀνωτέρω πρᾶξίν της.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.

Ἡ ἐκ τοῦ Πειραιῶς χθεσινὴ ἀνταπόκρισίς μας ἔχει ὡς ἑφεξῆς.

Ἐκτὸς τοῦ σίτου, ὅστις ζητεῖται καὶ εὑρίσκεται εἰς ὑπερτίμησιν, τοῦ ἐλαίου, ὅπερ ὑπετιμήθη κατὰ πέντε λεπ. ἡ ὀκά, αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων μένουσιν αἱ αὐταί, ὡς σᾶς ἔγραφον εἰς τὸ προηγούμενον γράμμα μου. Ἔχομεν ἔλλειψιν ἀπὸ ἀνθρακας ἕνεκα τῆς κλείσεως τοῦ πορθμοῦ. Πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ κρομμύδια, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται 8 δρ. τὸ καντ. Ἔφθασεν ἐξ Ἀνατολῆς ἓν πλοῖον μὲ ἀραβόσιτον ὅπερ ἐπωλήθη πρὸς 24 1[2 λ. ἡ ὀκ.

Χάριν τῶν ἐμπόρων δημοσιεύσατε, κύριε, ὅτι ὁ Κ. Στέφανος Τζαβάρας, παντοπώλης ἐν Ἀθήναις, ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐνταῦθα δανειστάς του πτώχευσιν ἐκ δέκα χιλιάδων δραχ. Συνεδιδάσθη δὲ μετ' αὐτῶν πρὸς 60 τοῖς θ[0, πληρωτέας εἰς δύω τετραμηνίας. Ἀλλὰ τὸ χρέος αὐτὸ ἀνεδέχθη ὁ ἀδελφός του Κωνστ. Τζαβάρας.

Ζάχαρις ὁλλανδικὴ καὶ γαλλικὴ δύω δρ. καὶ λ. 25 (τοῖς μετρητοῖς). — Καφφὲς ἀ. ποιότητος 1:30—Μπακαλάας ἀγγλικὸς 30 δραχ. τὸ καντ., γαλλικὸς 28.—Σαρδέλλαι Σικελίας δρ. 23 τὸ βαρέλι, Χαλκίδος 22.—Μαλλία πρόβτα ἄσπρα καὶ μαῦρα ἡ ὀκὰ 1:30, ὁμ. κοκκύκουρα 1.—Ἄλευλος Τεργέστης εἰς βορέλλια τῶν 3[S δρ. 78, τῶν 2[S 74, 1[S 70.— Ἀμυγδαλόψυχα Εὐρώπη 3:10 ἡ ὀκά.—Σχοινία κατραμάδα 1:66—Χαρτὶ κουμοῦν 5[20 ἡ δεσμίς.—Ῥῶμι ἀγγλικὸν 6:80 τὸ γαλόνι. — Λάδι 2 δρ. ἡ ὀκά. — Τσουκάλια Γαλλίας ἡ δωδεκὰς 4:50. — Ὁ σίδηρος, χαλκὸς, λαυλάκια, κρεμέζο, Λουσπρίνια εἰς τὴν αὐτὴν τιμήν.

— Θῆβαι, 19 μαΐου. Ἅπαντα τὰ τρόφιμα ἐδῶ εἶναι ὑπερτιμημένα. Ὑποφέρομεν πολύ. Ὁ σῖτος χθὲς ἐπωλήθη πρὸς 45—46 λεπτὰ ἡ ὀκά· τὸ τυρὶ εἰς τὰ παντοπωλεῖα πωλεῖται 1:60 ἡ ὀκά· τὸ κρέας 1:10—1:20· ὁ ἄρτος 6'. ποιότ. λ. 40 ἡ ὀκά· τὸ βούτυρον 5—5:30· τὸ κρασὶ λ. 60, τὸ λάδι 2:40· ἡ ζάχαρις 2:40· ὁ καφφὲς 2:60· τὸ σαποῦνι 1:90, τὸ ἀλεῦρι 6'. ποιότ. 50 λ. Προμηνύεται ἐφέτος μεγάλη εὐτυχία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Ἀδριανοῦ ὑελοπωλεῖον τῶν Κ. Κ. Ἀλεξάνδρου Γουναροπούλου καὶ Μιχ. Βουλίκη πωλοῦνται εἰς τιμὴν μετριωτάτην τὰ ἐκ τῶν ὑελουργικῶν καὶ ἀγγειουργικῶν ἐργοστασίων τοῦ Λιβερπούλ, Ἀμβέρσης, Μασσαλίας, Λιβόρνου, Βοεμίας καὶ διαφόρων ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης αὐτόθι μετακομιζόμενα, οἷον ποτήρια διαφόρων χρωμάτων καὶ ποιοτήτων, πιάττα, σουπιέραι, σιρβίτσια ὁλόκληρα τοῦ αὐτοῦ χρώματος καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος, καὶ λοιπὰ ἔργα τῆς ὑελουργίας καὶ ἀγγειουργίας. Ὅθεν οἱ θέλοντες νὰ ἀγοράσωσιν ἐκ τούτων, ἂς διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ῥηθὲν ὑελοπωλεῖον καὶ θέλουν εὐχαριστηθῆ κατὰ πάντα.

—

Ἐπίσης εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τῶν Κ. Κ. Σαρδέλη καὶ Δαμιανοῦ πωλοῦνται εἰς μετρίαν τιμὴν διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων πορτζελάνες κλπ. πρὸς στολισμὸν τῶν οἰκιῶν.

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΥΗ (Ὁδὸς Πραξιτέλους οἰκία Μ. Κιάπε).

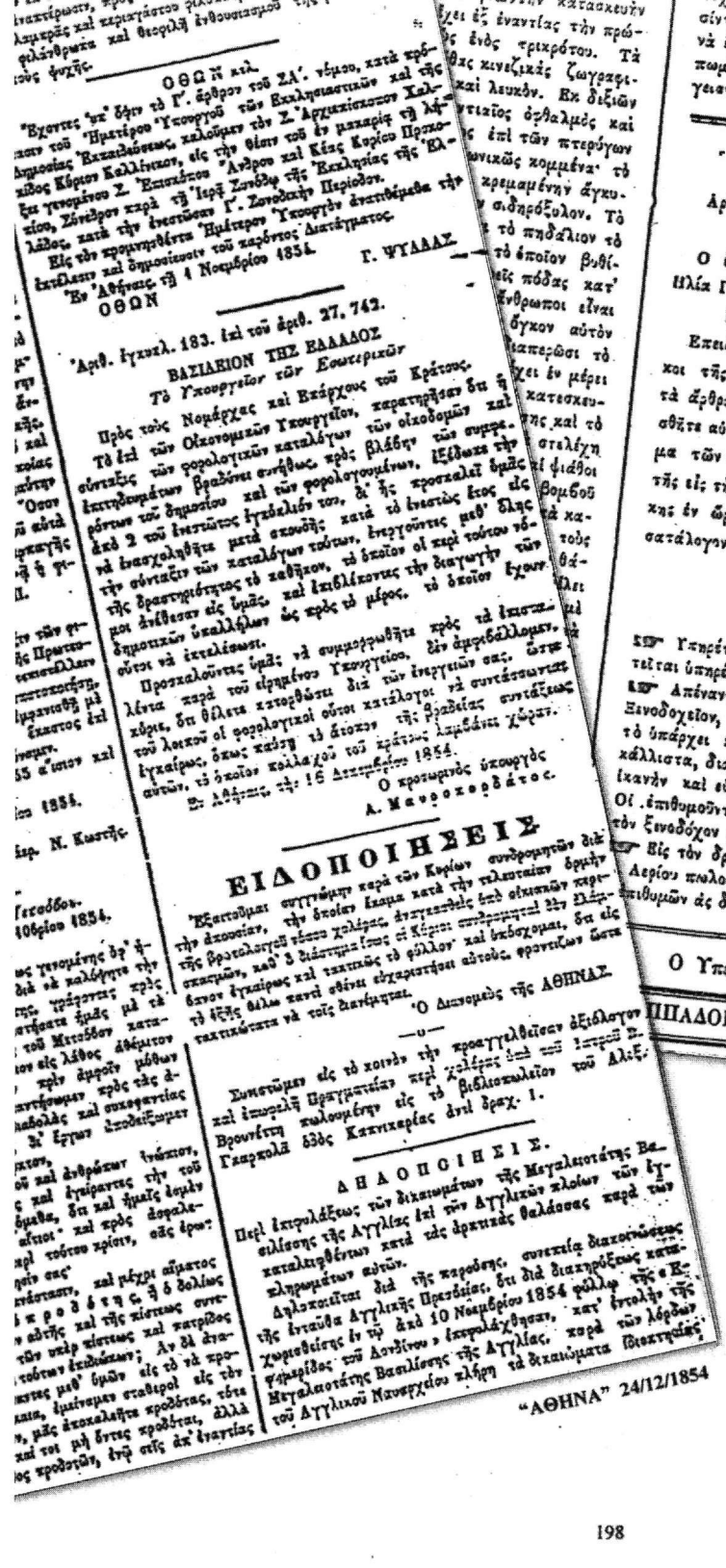

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Γ'. ἄρθρον τοῦ ΣΛ'. νόμου, κατὰ πρό-
τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, καλοῦμεν τὸν Σ. Ἀρχιεπίσκοπον Καλ-
χίδος Κύριον Καλλίνικον, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λή-
ξει γενομένου Σ. Ἐπισκόπου Ἰερᾶς Ζονόβης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-
λάδος, κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατεθεῖσαν τὴν
ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1854.

Γ. ΨΥΛΛΑΣ.

Ὁ ΟΘΩΝ

Ἀριθ. ἰγκυκλ. 183. ἐκ τοῦ ἀριθ. 27, 742.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν

Πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους τοῦ Κράτους.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, παρατηρῆσαν ὅτι ἡ
σύνταξις τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν οἰκοδομῶν καὶ
ἐπιγεδμάτων βραδύνει συνήθως πρὸς βλάβην τῶν συμφε-
ρόντων τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἐξέδωκε τὴν
ἀπὸ 2 τοῦ ἐνεστῶτος ἐγκύκλιόν του, δι' ἧς προσκαλεῖ ὑμᾶς
νὰ ἐναρχληθῆτε μετὰ σπουδῆς κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος εἰς
τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τούτων, ἐνεργοῦντες μεθ' ὅλης
τῆς δραστηριότητος τὸ ἀνῆκον, τὸ ὁποῖον οἱ περὶ τούτου νό-
μοι ἀνέθεσαν εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέποντες τὴν διαγωγὴν τῶν
δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἔχουν
οὗτοι νὰ ἐκτελέσωσι.

Προσκαλοῦντες ὑμᾶς νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὰ ἐκτεθ-
λέντα παρὰ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου, δὲν ἀμφιβάλλομεν,
κύριε, ὅτι θέλετε ἐπιτύχθῆ διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας, ὥστε
τοῦ λοιποῦ οἱ φορολογικοὶ οὗτοι κατάλογοι νὰ συντάσσωνται
ἐγκαίρως, ὅπως κατὰ τὰ ἄτοπα τῆς βραδείας συντάξεως
αὐτῶν, τὰ ὁποῖα πολλαχοῦ τοῦ κράτους λαμβάνει χώραν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου 1854.

Ὁ κρατικὸς ὑπουργὸς

Α. Μαυροκορδάτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐξαιτούμεθα συγγνώμην παρὰ τῶν Κυρίων συνδρομητῶν διὰ
τὴν ἀπουσίαν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε κατὰ τὴν τελευταίαν ἀρκίδα
τῆς βραδυλογοῦς ἡμῶν χειρός· ἀπηγγείλαμεν ἤδη οἰκειακὴν περι-
σκεψιν, καθ' ἣ διάστημα ἴσως οἱ Κύριοι συνδρομηταὶ θέλουν
ἔχουν ἐγκαίρως καὶ ταχυτέρως τὸ φύλλον· καὶ ἐκδοχόμεθα, ὅτι εἰς
τὸ ἑξῆς θέλει κατεῖ σθένει ἐπιτύχει ἡμῶν ἡ ἀπόσκεψις αὐτοὺς, φρονοῦντες ὥστε
ταχυτέρως νὰ τοὺς διατίμησι.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ΑΘΗΝΑΣ.

—υ—

Συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν προσαγγελθεῖσαν ἐξαίρετον
καὶ ἐπωφελῆ πραγματείαν περὶ χολέρας ἀπὸ τοῦ ἰατροῦ Β.
Βρουνέτη κωλυομένην εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Ἀλεξ.
Γκαρπολᾶ ὁδὸς Κατηχερίας ἀντὶ δρχ. 1.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ.

Περὶ ἐκτιμολόξεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Μεγαλειοτάτης Βα-
σιλίσσης τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων τῶν ἐγ-
καταλειφθέντων κατὰ τὰς δραπικὰς θαλάσσας παρὰ τῶν
πληρωμάτων αὐτῶν.

Δηλοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης, συνεπείᾳ διακοινώσεως
τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, ὅτι διὰ διαταγῆς κατε-
χωρισθείσης ἐν τῷ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1854 φύλλῳ τῆς «Ἐ-
φημερίδος τῶν Ἀνοδίνων» ἐκηρολάχθησαν, κατ' ἐντολὴν τῆς
Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, παρὰ τῶν λόρδων
τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου πλήρη τὰ δικαιώματα βλοκτησίας

"ΑΘΗΝΑ" 24/12/1854

ἀπὸ τὸν συγγραφέα δὲν ἐδυνήθη νὰ κρατήσω τὴν ἀγα-
σίντου μαθών ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν ἦτο συγχωρη-
νὰ ἔχῃ τις δύω γυναῖκας ἐνταυτῷ. Εἶναι περιττὸν
πωμεν ὅτι τὸ νέον εἶδος τοῦτο θέαμα διήγειρε τὴν π
γειαν τοῦ Κοινοῦ.

(Ἐκ τῆς ἐφ. τῆς Κερκύρας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἀρθ. 21,

Ἀμαλιᾷ τῇ 31 Αὐγούστου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῶν ἀδελφῶν Θεοδώρου κ
Ἠλίκ Γαλλοπούλων κατοίκων Κρίσσης Εἰσηγητὴς δικασ

Πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως.

Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ διορισθῶσιν οἱ προσωρινοὶ σύνδ
καὶ τῆς ἀνωτέρω πτωχεύσεως, προσκαλεῖσθε κύριοι κατὰ
τὰ ἄρθρα 476—480 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου νὰ παρουσι-
σθῆτε αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου εἰς τὸ κατάστη-
μα τῶν ἐν Ἀμαλιᾷ πρωτοδικῶν τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ
τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα ἡ Φήμη κοινοποιήσεως τῆς παρού-
σης ἐν ὥρᾳ δεκάτῃ π. μ. καὶ μᾶς ἐγχειρίσητε τριπλοῦν
σατάλογον τῶν χρεῶν ὑμῶν διορισθησομένων Συνδίκων.

Ὁ Εἰσηγητὴς Δικαστὴς

Ἰωάννης Παλαμᾶς.

☞ Ὑπηρέτης καλὸς ζητεῖ αὐθέντην, καὶ εἰς οἰκίαν τινὰ ζη-
τεῖται ὑπηρέτρια.

☞ Ἀπέναντι τοῦ Ζαχαροπλάστου Δ. Λερίου ἤνοιξε νέον
Ξενοδοχεῖον, ἐπονομαζόμενον Καποδίστριας· εἰς αὐ-
τὸ ὑπάρχει καὶ μάγειρος Εὐρωπαῖος, τὰ φαγητὰ γίνονται
καλλιστα, διατηρεῖται καθαριότης, εὐρίσκει τις περιποίη-
ἱκανὴν καὶ εὐχαριστεῖται καθ' ὅλα καὶ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες παρακαλοῦνται νὰ τιμήσουν τὸν νέον αὐ-
τὸν ξενοδόχον μὲ τὴν συνδρομήν των.

☞ Εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἑρμοῦ εἰς τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ Κ.
Λερίου πωλοῦνται οἶνοι διαφόρων ποιοτήτων ἀξιόλογοι.
Ἐπιθυμῶν ἀς διευθυνθῇ καὶ θέλει μείνει εὐχαριστημένος.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Β. Γεννάδας:

ΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.)

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 15/9/1847

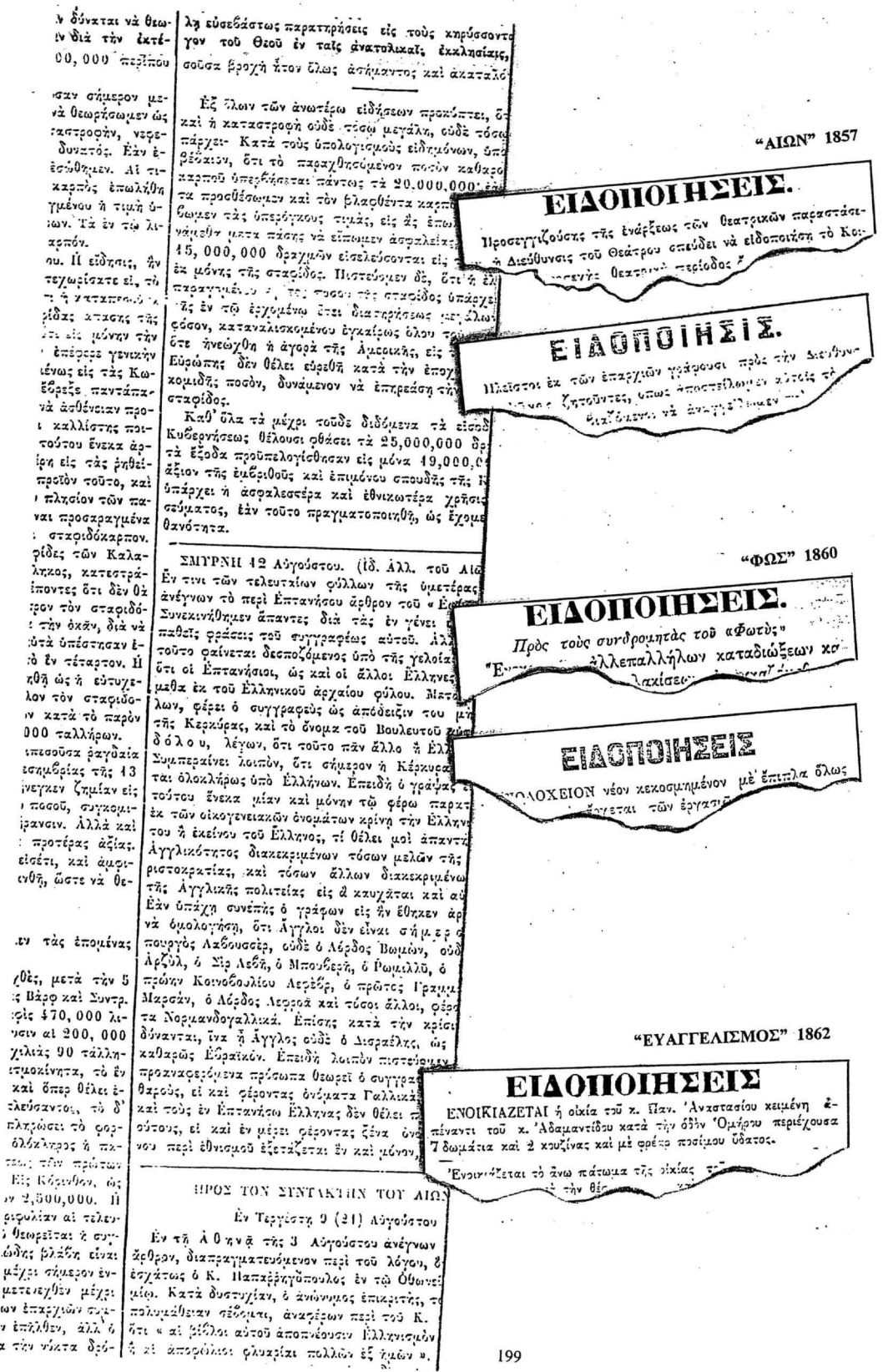

"ΑΙΩΝ" 1857

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Προσεγγίζούσης τῆς ἐνάρξεως τῶν Θεατρικῶν παραστάσε-
ἡ Διεύθυνσις τοῦ Θεάτρου σπεύδει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Κοι-
μενούσης Θεατρικῆς περιόδου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πλεῖστοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν γράφουσι πρὸς τὴν Διεύθυν-
ζητοῦντες, ὅπως ἀποστείλωμεν αὐτοῖς τὰ
θελήσουσι νὰ ἀναγγείλωμεν

"ΦΩΣ" 1860

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «Φωτὸς»
"Ε ἀλλεπαλλήλων καταδιώξεων κα
λαίσε

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΟΛΟΧΕΙΟΝ νέον κεκοσμημένον μὲ ἔπιπλα ὅλως
ἐνοικιάζεται τῶν ἐργασι

"ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ" 1862

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ κ. Παν. Ἀναστασίου κειμένη ἐ-
πέναντι τοῦ κ. Ἀδαμαντίδου κατὰ τὴν ὁδὸν Ὁμήρου περιέχουσα
7 δωμάτια καὶ 2 κουζίνας καὶ μὲ φρέαρ ποσίμου ὕδατος.

Ἐνοικιάζεται τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τ
πρὸς τὴν θέ

Σαπούνια ζητημένα· Κρήτης 73, ἐντόπια 68 τὸ κανδάριον.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ

Ἀνδρίνου 29,85—Μασσαλίας 1,17 3|4—Λυὼν καὶ Παρισίων 1,17 1|2—Τεργέστης 2,88.

(Ἐφημ. Ταχ.)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἀνδρίνου,	3 μην.	27-60
Μασσαλίας	»	9-1|4.
Παρισίων	»	9-3|4.
Φλωρίνια	»	264-65
Ἐνυπόθηκα δάνεια		7-8
Προσωφλήσεις ἀ. ταῖ	»	7-8

Φαλαγγιτικὰ γραμμάτια 46 τοῖς 100.

ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

Ἰουλίου 24. Ἀπὸ Πόρον τρεχαντῆρι Παναγία ἑλλ. πλ. Γ. Βάρκας σῖτον—Ἀπὸ Αἴγιναν βρατζέρα Εὐαγγελίστρια Μολδαβικὸν πλ. Ν. Γερμανὸς διάφορα — Ἀπὸ Βάτικον τρεχαντῆρι ἁγ. Χαράλαμπος Ἰονικὸν πλ. Γ. Κρίθαρης κρόμια — Ἀπὸ Σύρον τρεχαντ. Εὐαγ. ἑλλ. πλ. Δημ. Βάρκελης διάφορα — Ἀπὸ Γύθιον γολέτα Εὐαγ. ἑλλ. πλ. Ι. Μπαλάσης διάφορα. — Ἀπὸ διάφορα μέρη 10 πλοῖα κενά.

Ἰουλίου 25. Ἀπὸ Στυλίδα τρεχ. Ζωοδ. Πηγὴ ἑλλ. πλ. Δ. Τουρκίστης σῖτον — Ἀπὸ Σκόπελον τρεχαντ. ἁγ. Τριὰς ἑλλ. πλ. Ι. Ῥήγας ἀχλάδια —Ἀπὸ Ναύπλιον τρεχ. Εὐαγγ. ἑλλ. πλ. Μ. Μπουζουμπάρδης διάφορα — Ἀπὸ Ναύπλιον τρεχαντ. Ταξιάρχης ἑλλ. πλ. Α. Μπουζουμπάρδης διάφορα — Ἀπὸ Ναύπλιον ἁγ. Νικόλαος ἑλλ. πλ. Ἀγγ. Διαμαντῆς κεραμίδια — Ἀπὸ Σκόπελον τρεχαντ. Προμηθεὺς ἡλλ. πλ. Α. Μωραΐτης ἀχλάδια —Ἀπὸ Κάρδεφ Ἀγγλίας βαΐκιον Σαμπιέσκι Αὐστριακὸν πλ. Γουζέφ Καβίτζ γαιάνθρακας.

Ἰουλίου 26 Ἀπὸ Ὀλυμπὸν ἁγ. Νικόλαος ἑλλ. πλ. Κ. Καραπιπέρης ξυλίαν — Ἀπὸ Καλαμάκιον τρεχαντ. Ἡρακλῆς ἑλλ. πλ. Ἀθανάσιος Σουρῶς κοιθὴν — Ἀπὸ ἁγ. Δημήτριον γολέτα Ἀφροδίτη ἑλλ. πλ. Ἀθ. Μανταδὴς ἀνθράκας — Ἀπὸ Σύρον καὶ Κωνσ. βρίκιον Ὕδρα ἑλλ. πλ. Γεώργιος Σακτούρης σῖτον — Ἀπὸ Χαλκίδα βοδάρδα Εὐαγγελίστρια ἑλλ. πλ. Γ. Πετροπετζιώτης ξυλίαν.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ.

Ἰουλίου 24. Διὰ Ἀνάβυσσον τρεχαντ. Εὐαγ. ἑλλ. πλ. Δ. Βαρκελῆς κενὸν — Διὰ Βάτικα τρεχαντῆρι ἁγ. Χαράλαμπος Ἰονικὸν πλ. Γ. Κρίθαρης κρόμια —Διὰ Καλαμάκιον βρατζέρα Παναγ. Ὕδρας ἑλλ. πλ. Κ. Βούλγαρης διάφορα — Διὰ Χαλκίδαν γολέτα Ἡρακλῆς ἑλλ. πλ. Ν. Μουρκούτας κενὸν — Διὰ Ναύπλιον γολέτα βλαχικὸν πλ. Ἰωάννης Γονελῆς κενόν. — Διὰ διάφορα μέρη 14 πλοῖα κενά.

Ἰουλίου 25. Διὰ Σύρον βρατζέρα Εὐαγγ. Μολδαβικὸν Νικόλαος Γερμανὸς σκόρδα — Διὰ Αἴγιναν γολέτα Ἑλλὴν ἑλλ. πλ. Μ. Πετάλης κενόν — Διὰ Σαλαμῖναν τρεχ. Εὐαγγ. ἑλλ. πλ. Π. Λαζάρου διάφορα—Διὰ Θῆραν γολέτα Ποσειδῶν ἑλλ. πλ. Ἰωάν. Στ. Δούλης κενὸν—Διὰ Ναύπλιον τρεχ. Πατρῶνα ἑλλ. πλ. Μηχ. Ξύρα διάφορα.—Διὰ διάφορα μέρη 14 πλοῖα κενά.

Ἰουλίου 26. Διὰ Καλαμάκιον βρατζέρα Εὐαγγ. ἑλλ. πλ. Ἰωάν. Καλαμάρας διάφορα. — Διὰ Κάριστον τρεχ. Παναγία Ὕδρας Ἰωάν. Ὀκταπόδης σαρδέρα.

ΑΠΟΠΛΟΙ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.

Κατέπλευσεν ἐξ Ἡρακλείας εἰς Τεργέστην τῇ 13 ἰουλίου τὸ ἑλλ. βρίκιον Εὐαγγελίστρια.

Ἀπέπλευσαν δὲ τῇ 12 τρ. εἰς Καλαμάταν τὸ ἑλλ. πλοῖον ὁ Ἀχιλεὺς, πλ. Ἀνδρέας—Εἰς Ζάκυνθον ἅγιος Σπυρίδων ἑλλ. πλ. Ζαννῆς. — Εἰς Πειραιᾶ ἑλλ. Νέα Ὀλυμπία πλ. Μαραγκόπουλος.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ. Ἀπεβίωσεν ἀπὸ ἀποπληξίαν ὁ συμπολίτης μας καὶ κτηματίας Ἀθηνῶν Κ. Σταμάτιος Ζαχαρίτζας ἀδελφὸς τῶν ἀξιοτίμων Κ. Κ. Νικολάου καὶ Χρ. Ζαχαρίτζα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εὑρίσκονται εἰς τὴν πόλιν μας οἱ ἑξῆς Χουσούμπεης, καὶ Χατζήμπεης, ἀμφότεροι ἐκ Λαρίσης· ὁ Ἀμβρόσιος Μαυροκορδάτος ἔμπορος, ὑπηκόος Ἄγγλος, ἐκ Χίου· ὁ σχολάρχης Θεσσαλονίκης καὶ ὁ Ἀντώνιος Κυριακοῦ, ἐμπορικὸς ὑπάλληλος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Κ. Χαρίση.

Τὸ νεοσυσταθὲν ξενοδοχεῖον Ὁ ΦΟΙΝΙΞ, κείμενον ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Μουσείου, ἔχει μόνον διευρύνει μεγάλως κατὰ τὴν καθαριότητα καὶ ποικιλίαν τῶν φαγητῶν, κατασκευαζομένων ὑπὸ ἐμπείρου καὶ πολυμαθοῦς μαγείρου διαπρέψαντος ἀρκετὰ ἔτη εἰς τὰ γαλλικὰ πλοῖα, εἰς τὴν Πειραιεῖ πρὸ ὀλίγου σταθμεύσασαν γαλλικὴν ναυαρχίδα, εἰς διαφόρους πρέσβεις, καὶ τελευταῖον εἰς τὸ ἐνταῦθα ξενοδοχεῖον τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς προσερχομένους εὐκάμπτον περιποίησιν τοῦ τε διευθύνοντος αὐτὸ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων. Πρὸς τούτοις δὲ εὑρίσκονται ἐν αὐτῷ καὶ παντοῖα εἴδους γλυκύσματων, ὀπωρικῶν κλπ. κλπ. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἁπάντων, ἂν τυχὸν τις ζητήσῃ καὶ ἐκτὸς τοῦ ξενοδοχείου νὰ στείλῃ εἰς τὴν οἰκίαν του φαγητὸν, ἡ αἴτησίς του θέλει γίνεται ἀμέσως παραδεκτή.

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς ΑΥΓΗΣ (Ὁδὸς Ἡρακλείτου οἰκία Κ. Κιάπε.)

"ΑΥΓΗ" 14/9/1857

ΑΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

Σεπτεμβρίου 11. Από Χαλκίδα τρέχαντῆρι γ. Νικόλαος, πλ. Δ. Τουρκίστης, σῖτον — Από Σύρον βρατσέρα Χρυσολεόντης, πλ. Ἑλ. Λεούσης, διάφορα — Από Αἴγινα βρατσέρα Εὐαγγελίστρια πλ. Ν. Ηρειώτου, κριθήν — Από Χαλκίδα τρεχαντῆρι Καλλιόπη, πλ. Δ. Λιμπέριος, κριθήν — Από Αἴγινα βραστέρα Εὐαγγελίστρια, πλ. Π. Πέππας, κριθήν — Από Σύρον βοβάρδα Ἀλέξανδρος, πλ. Σ. Πέππας, διάφορα — Από Ἀγγλίαν γαμπάρα Θέρ, ἀγγλικὸν, πλ. Ἰωάν. Μόρφηρ, γαιάνθρακας — Από Αἴγινα βρατσέρα Εὐαγγελίστρια, πλ. Θ.* Δρακονικόλας, πορτ. — Από διάφορα μέρη 12 κενά.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ.

Ὑδρίου 11. Διὰ Θεσσαλονίκην γολέτα Τριχυσιρούσα, πλ. Εὐαγ. Φλῶκος, σαπούνια — Διὰ Ναύπλιον τρεχαντῆρι Εὐαγγελίστρια, πλ. Κ. Ἀγιομαυρίτης, διάφορα — Διὰ Κωνσταντινούπολιν βρίκιον Μπρὶς, ἀγγλικὸν, πλ. Ροβέρτος Ἀντζερ, γαιάνθρακας —Διὰ Κωνσταντινούπολιν γαμπάρα Θέρ, ἀγγλικὸν, πλ. Ἰωάν. Μόρφηρ, γαιάνθρακας* — Διὰ Ὕδραν τρεχαντῆρι Εὐτυχία, πλ. Χρῆστος Ποῦλος, διάφορα. — Διὰ διάφορα μέρη 19 πλοῖα κενά.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.

Ἐκ Γαλαξίου βρίκ. ἑλλ. Εὐαγγελίστρια. —Ταίκουρας· ἀραβόσιτον.—Ἐξ Ἰβραΐλας βρίκ. ἑλλ. Ἁγία Τριάς· πλ. Σκούρτης, ἀραβόσ.—Ἐξ Ἰβραΐλας βρίκ. ἑλλ. Ταξιάρχης, πλ. Δρενλῆς, ἀραβόσ.—Ἐκ Φιλιατρῶν βρ. ἑλλ. ἅγ. Νικόλαος, πλ. Ζεμπρουλῆς, μὲ κορινθ. σταφίδα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ.

Εἰς Πάτρας ἑλλ. ἅγ. Γεράσιμος, πλ. Κούντσουλας. —Εἰς Κωνσταντ. ἑλλ. πλ. Ἀλκιβιάδης Ἀβανασίου.—Εἰς Πειραιᾶ ἑλλ. πλ. Ἀλκιβιάδης Ἀβαμπουδάκης. — Εἰς Πάτρας ἑλλ. Εὐφροσύνη, πλ. Ἀγγελῆς.

Ζητεῖται γραμματοδιδάσκαλος· ὁ ἐπιθυμῶν διευθυνθήτω εἰς τὸ γραφεῖον μας διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας.

Ἐν Πειραιεῖ ἀπωλέσθη ἓν χαρτοφυλάκιον, περιέχον διάφορα ἔγγραφα καὶ τινα χαρτονομίσματα. Ὁ εὑρὼν αὐτὸ παρακαλεῖται, ἀφοῦ κρατήσῃ τὰ χαρτονομίσματα, νὰ πέμψῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Τῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης παραδίδονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 12 οἰκίαν, ὁδὸν Νίκης, ὑπ' ἀνδρὸς ἐπιστήμονος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν Σωτῆρος Κοτσάκη κτιστὴ οἰκία τοῦ Κ. Π. Κωνσταντινίδου· ὁ ἐπιθυμῶν διευθυνθήτω εἰς ἣν κατοικεῖ ἤδη οἰκίαν πλησίον τοῦ Κ. Ι. Ψαρᾶ.

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς ΑΥΓΗΣ(ὁδὸς Πραξιτέλ. οἰκία Κ. Κιάπ.)

"ΑΥΓΗ" 12/9/1857

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλεῖται ἡ Κυρία ..... ἡ ἀπολέσασα πρό τινων ἡμερῶν τὸ ἐξ ἠλεκτρου κομβολόγιόν της, καὶ διὰ τῆς ἐν τῇ ΑΥΓΗ δημοσιευθείσης εἰδοποιήσεως εὑροῦσα αὐτὸ, νὰ πέμψῃ ἐν τῷ γραφείῳ μας τὸ δικαίωμα τῆς καταχωρίσεως τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης· ἄλλως τε θέλομεν καταγγείλει εἰς τὸ κοινὸν καὶ αὐτὴν τὴν ὡραίαν κυρίαν καὶ τὸν ὑπ' αὐτῆς σταλέντα εἰς τὸ γραφεῖόν μας ὡραῖον νέον διὰ νὰ τῷ ὀνομάσωμεν ποῖος εὗρε τὸ κομβολόγιόν της.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὡσαύτως τὸ ἐν Νεαπόλει κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν Προαστείου ἀρ. 23 μαγαζεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι κατάλληλον δι' ὁποιανδήποτε ὑπηρεσίαν· ἔχει δὲ καὶ πάσαν εὐκολίαν διανομέας τῆς Αὐγῆς κλπ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ ἀποθήκην τοῦ Κ. Ἐμ. Δ. Παπαδοπούλου καπνοπώλου ξυλάνθρακες στεγνοὶ καὶ καθαροὶ πρὸς πρᾶσ. ὄ τὸ καντάρι.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ μαγαζείῳ τοῦ Κ. Ἰω. Ἀβανασοπούλου θέλουν ἐκπεμπθῆ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὴν 14 καὶ 15 τρ. μηνὸς διάφορα πιστικὰ καὶ λοιπὰ ἐμπορεύσιμα.

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς ΑΥΓΗΣ(ὁδὸς Πραξιτέλ. οἰκία Κ. Κιάπ.)

Σήμερον ἑορτάζουσιν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Εἰσαγγελίας τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν κ. κ. Ἐμ. Παπαδόπουλος καὶ Ἐμ. Ῥίζος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἑλληνοδιδάσκαλος διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ βουλόμενος ἂς ἐνταμιώσῃ τὸν διευθυντὴν τοῦ τυπογραφείου Ἀθηνᾶς Κ. Δημήτριον Εἰρηνίδην.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Τῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης παραδίδονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 12 οἰκίαν, ὁδὸν Νίκης, περ ἀνδρὸς ἐπιστήμονος.

Ἀπέναντι τοῦ ἐπάνω ἀναβρυτηρίου εἰς τὰ νεόκτιστα μαγαζεῖα τοῦ κ. Γιαλίστρα ἤνοιξε νέον παντοπωλεῖον τοῦ Δ. Μ. κελάου ὅπου πωλοῦνται τὰ ἐξῆς τρόφιμα εἰς μετριωτάτην τιμ· Ζάχαρις ἀ. ποιότ. 1,80 ἡ ὀκ· καφὲς ἀ. ποιότ. 2,40, δ' 2,30· ὅμοιος λέβάνες φίνος 3 δρ. δούζια Βεννετίας ἀ. ποιότ. 75 λ. ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς ὀκᾶς λ. 80· φάρος ἀγγλικὸς 1,10· ὅμοιος Βεννετίας 90 λ. ὅσπρια βραστερὰ, φασόλια λέπια 55 λ. ὀλιγώτερον τῆς ὀκᾶς λ. 60· ῥεβίθια 60 λ. κουκιὰ 40 λ. σπανάκι 1,40, ὅμοιοι Εὐρώπης κόκκινοι 1,60· κόλλα Βεννετίας εἰς μασούρια φίνα 1,80, Γαλλίας 1,60· κηρὶὰ σπερματσέτα 1,50 ματσο· ἄλευρα φίνα διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν τριῶν SSS τῆς Εὐρώπης 1 δρ. τῶν δύω 90 λ. πάστες ἀπὸ Ῥωσικὸν σῖτον διαφόρων εἰδῶν 85 λ. βούτυρον τῆς Πελοποννήσου φίνο 4,30, ὅμοιον ῥωσικὸν τῆς Σιθηρίας φίνο 3,80· τυρὶ Ὁλλανδικὸν φρέσκο 3,80, ὅμοιον τῆς Βίτσαρης φρέσκο 3,30· μπακαλλιάς 30 λ. ἔλαιον 1,40· κανέλα, κανελοπίπερον, γαρύφαλα, πιπέρι μαῦρο, κύμινον Γερμανίας, ἀμυγδαλόψυχα, λιβάνι, χαρτὶ τοῦ γραψίματος εἶνο τῆς Βεννετίας, ὅμοιον τῆς Γαλλίας, τσιγαρόχαρτον, βογιὶ τοῦ λούστρου, λευμόνια, φάσφαρ, πανέρια μικρὰ μεγάλα, πλάκια τοῦ ψησίματος, ποτήρια, ῥοῦμι ἀβγλικὸν, στιγμὲ πούρα τῆς Ἀβάνας, μπλὰ τριεσήνικα· ἅπαντα εἰς μετριωτάτην τιμήν.

ΑΘ. ΝΙΚΟΛΕΣΗΣ.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 10 τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου τὸ ἄνω πάτωμα τῆς νεοδμήτου οἰκίας τοῦ κ. Α. Ἀλεξιάδου, κειμένης ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ κήπου τοῦ Λαοῦ.

ΡΑΚΙ πρώτης ποιότητος πωλεῖται ἐν τῷ ἐμπορικῷ καταστήματι τοῦ Κ. Ἀργυρίου Καζαντζῆ, πλησίον τοῦ κάτω ἀναβρυτηρίου.

Ὁ ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ ΑΥΓΗΣ (ὁδὸς Πραξιτέλους)

"ΑΥΓΗ" 25/12/1857

"ΑΥΓΗ" 17/3/1858

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ κυρία Βρειμόντ ἀφιχθεῖσα ἀρτίως ἐκ Παρισίων ἤνοιξε σήμερον μαγαζεῖον συρμῶν τῶν Παρισίων καὶ ἀρωμάτων εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 366 οἰκίας ἐπὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ, ἄνωθεν τοῦ φαρμακείου Ἀθ. Πλούμου. Συνιστῶμεν εἰς τὰς κυρίας τῆς πρωτευούσης τὸ κατάστημα τοῦτο ὡς τὸ τελειότερον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἱππ... στειον κείμενον μαγαζεῖον ἀριθ. 23. Ὁ ἐπιθυμ... ἀπευθυνθήτω εἰς τὸν συνεχόμενην μετὰ τοῦ μ... κατοικοῦντα εἰς τὴν οἰκίαν.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κυρίου Ἀθ. Γ. Νικολέτ... πένονται τοῦ Κ. Γιαλίσρα πωλοῦνται εἰς τὰ νεόκτιστα μαγα... ζεῖα τοῦ Κ. Γιαλίσρα τιμὴν ζάγαρι πρώτη· ποιότης· ... τρόφιμα εἰς μετριωτάτην τιμὴν ζάγαρι πρώτη· ποιότης· ... 1,75· γαλλικὴ ὁμοίως· καφὲς δρ. 3· ῥίζια Βενετίας ... 3,30· καφὲς μαρτινίκας δρ. 3· ῥίζια Βενετίας ... 75· ῥίζια Βενετίας φίνο λεπ. 80· κόλα ὁποιαμήποτε ... νετίας δρ. 1,80· ἀμυγδαλόψυχα, 3,50· ἔλαιον ... τὴν διὰ ξυμαρικὰ τῶν SSS, 1 δρ. τυρὶ ὁλ... βουτύρου ῥωσσικὸν φίνο δρ. 3,80· τυρὶ τῆς Σβίτ... 3,80· τυρὶ τῆς Σβίτζαρης φίνο 1,20· σαποῦνι Εὐρώπ... φίνο 1,30· σαποῦνι φίνο λεπ. 45· πάστα διάφορα ... 1,90· μπακαλάω λεπ. 1,50 τὸ μάτσο· ῥοῦμι ἀγγλικὸν ... σπερματσέτα δρ. 1,50 τὸ μάτσο· ῥοῦμι ἀγγλικὸν ... διάφορα ἄλλα εἴδη τῆς Εὐρώπης φίνα διὰ τὰς ἑορτὰς ... τιμὴν, ἀλεύρια τῆς Εὐρώπης φίνα διὰ τὰς ἑορτὰς λεπ. ... ὄσπρια βραστερὰ φασόλια λόπια 50· λεπ. ῥεβίθια ... κουκιὰ 30.

"ΑΥΓΗ" 4/1/1858

...φράττετε, φωνά... ...τοίχημα!» Ὅθεν ...θρωποι, ὁ δὲ ἵπ... ...χαλίνωτον τρέ... ...παρὰ ἓν μίλιον

...ὅστις παρη... ...ίας εἰς τὸν ...μάχην τοῦ ...Ὁ μέγας ...ν ἄνδρα ...καὶ ὑπό... ...ακρί... ...ο διὰ ...τοῦ ...ἐπὶ ...κηρία ...κων ...ἐκοσμημένον δι' ἀδα... ...τὸν Γάλλον μαθηματικόν. ...ροι ἠθέλησαν ν' ἀστειευθοῦν· μοῦ ...σας. Ἰδοὺ αὐτὸ, σᾶς ...

"ΑΥΓΗ" 6/7/1861

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰδοποιῶ πρὸς γνῶσιν τῶν μὴ προσελθόντων ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας νὰ ἐπαληθεύσωσι τὰ δάνειά των, δανεισμοῦ γενομένου παρὰ τοῦ ἐκλιπόντος Ι. Δεονταΐδου, ὅτι διακόπτω ἀπὸ αὔριον 6 τ. μ. τὰς περὶ τούτου ἐργασίας μου, ἀδείᾳ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τούτου κυρίου Α. Ράλλη ἐπὶ τριάκοντα 30 ἡμέρας, ἐπιφυλαττόμενος νὰ προσκαλέσω αὐτοὺς, διὰ νέας διακηρύξεώς μου, δημοσιευθησομένης διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ Αὐγή.

3. Ἰουλίου 1861 Ἀθῆναι.

Ὁ προσωρινὸς σύνδικος τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ι. Δεονταΐδου

ΚΩΝΣΤ. ΒΕΡΣΗΣ.

Τὸ γραφεῖον τῆς ἐν Ἀθήναις διευθύνσεως τῶν γαλλικῶν αὐτοκαρτοριῶν ἀτμοπλοίων μετεφέρθη εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου Γερουσιαστοῦ πλησίον τοῦ βας. Τυπογραφείου.

Le bureau de l'Agence des Services Maritimes des Messageries Impériales à Athène, a été transseré rue du Stade, maison de Mr le Sénateur Antonopoulo près de l'Imprimerie Royale.

Μαθητὴς τῆς τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν ἐνταῦθα γυμνασίων, νέος ζωηρὸς καὶ εἰς τὰ μαθήματα καλῶς ἐμπεπεδωμένος, ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, ἀπὸ πρώτης τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Γερανίου καὶ ἁγίου Γεωργίου διόροφος οἰκία τοῦ Κ. Γαλλιὰν ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ κύριος Σκουμπουρδῆς συγκειμένη ἐξ ἑνὸς δωματίου, δύο αἰθουσῶν, δύο μαγειρείων, αὐλῆς μὲ πότιμον ὕδωρ κλπ. Ὁ ἐπιθυμῶν αὐτὴν διευθυνθήτω εἰς τὸν ἔμπορον Κ. Ῥοτσχλδ.

μὴ προσβάλλω φιλοτιμίας.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων βαδίζει ἐξαίρετα· εἰς τὰς μέχρι τοῦδε δίκας παρετηρήθη ἄκρα προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν κυρίων ἐνόρκων.

ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

Ἰανουαρίου 2. Ἀπὸ Λονδίνου καὶ Μελίτην ἀτμόπλοιον Βηρυττὸς, ἀγγλ. τόν. 889, πλ. Γουλιέλμος Βουσκλς, φορτ. διάφορα. — Ἀπὸ Καλάμας, βρίκ. ἅγιος Γεώργιος, τόν. 98: 40, πλ. Θεόδωρος Γουργουρής. — Ἀπὸ διάφορα μέρη 4 πλοῖα κενά.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ

Ἰανουαρ. 2. Διὰ Καλάμας γολέτα Ἀνέτα, τόν. 74:55, πλ. Δ. Τόλιας, διάφορα. — Διὰ Ναύπλιον βρατζέρα ἅγ. Σπυρίδων, τόν. 11:70, πλ. Ν. Μακρινὰς, ξυλεία.—Διὰ διάφορα μέρη 5 πλοῖα κενά.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ εἰς ἓν τῶν προλαβόντων φύλλων τῆς ἐφημερίδος μας δημοσιευθεῖσα εἴδησις περὶ ὑπανδρείας τοῦ γενναίου καὶ ἀτρομήτου πυροπολιστοῦ μας Κ. Α. Ῥομπόση ἔχεται καὶ δὲν ἔχεται ἀληθείας. Ἔχεται ἀληθείας καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὅτι ἐρρέθη ὅτι ὑπῆγεν εἰς Σμύρνην διὰ νὰ γυμευθῇ· δὲν ἔχεται δὲ ἀληθείας κατὰ τοῦτο, ὅτι παρηγγέλθημεν ὑπ' αὐτοῦ νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ὁποῖον του, τοῦ ὁποίου κατάχρησις παρ' ἄλλου ἐγένετο.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Κ. Κων. Τζαβάρα, κείμενον πλησίον τοῦ στρατῶνος τῆς χωροφυλακῆς πωλοῦνται τὰ κατωτέρω εἴδη εἰς τιμὰς μετρίας· Ζάχαρις ἡ ὀκὰ 1,75· καφὲς 2,20· ῥίζ. 75· σαποῦνι 1,20· τυρὶ Σβίτσερης 3,20· τυρὶ Ὁλλάνδας νέον 3,80· βούτυρον Μωρέως 4,20· βακκαλάος λ. 50· ἀμυγδαλόψυχα 3,60· κόλα βενετίας 1,80· σπαρματσέτα 1,40 τὸ πακέτο.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ ἀπέναντι τοῦ Βαρβακείου σχολείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους οἰκία τοῦ Κυρίου Γ. Ἀποστόλου Θηβαίου, συγκειμένη μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἐκ 365 πήχεων. Ἡ οἰκία συνίσταται ἀπὸ 4 κάμαρας, ἓν μαγαζεῖον, ἓν ὑπόγειον, ἀναγκαῖον, πηγάδιον μὲ ὕδωρ πόσιμον, πλυντήριον κλπ. Ἐκτίσθη αὕτη πρὸ ὀλίγου καιροῦ καὶ εἶναι κάλλιστης κατασκευῆς. Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀγοράσῃ αὐτὴν διευθυνθήτω εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου.

ΚΑΖΙΜΙΡΙΑ διὰ Παντελόνια διαφόρων εἰδῶν καὶ εἰς μετριωτάτην τιμὴν πωλοῦνται εἰς τοῦ μαστρο Κώσα τὴν οἰκίαν, κειμένην ἐντὸς τοῦ στενοῦ, ὅπισθεν τῆς οἰκίας τοῦ Ι. Μάτζα· ἔσται πωλήσεως μέχρι τῶν 11 πρὸ μεσημβρείας, καὶ ἀπὸ τῆς 1—3 μετὰ μεσημβρίας.

Ὁ κάτοχος θέλων, ἕνεκα ἀναχωρήσεως, νὰ ἐκποιήσῃ τὸ πρᾶγμά του πωλεῖ εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ὁ ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΙΣ.

ταν ἵππος τις
ς φαίνεται εἰς
εφάρου καὶ κατ'
ρινομένη σχη-
Οὕτως ὅταν
ἐν τῇ θέσει ταύ-
ν. Δῆλον δ' ἐν-
του διὰ νὰ γνω-
τινὸς ἀρκεῖ νὰ
νέα τὸν ἀριθμὸν
ὁ μέσον τοῦτο
ολογεῖ ὁ τὴν πε-
καμών.

ι, ἀποκτήσαντες
ν ἱκανὰ λάφυρα,
αὐτὰ, καὶ νὰ
ίνδυνον τέχνην
προσδιορισθεῖσα
τριῶν εἰς γει-
ίσῃ ζωοτροφίας
τόριον. Οἱ δύω
πιν αὐτὸν εἰς τὴν
ιτερισθοῦν αὐτοὶ
ιι ἔπραξαν οὕτω-
η καὶ τῶν δολο-
διότι εἶχε προ-
ωοτροφίας, ὥσε
τὰ λάφυρα. Ἡ
ιδρία εὑρέθη νε-

Γερμανίας ἀπαν-
. Χωρικός τις
ικνον του πρωΐαν
ὄρη. Μ' ὅλας δὲ
ς του ἐστάθη ἀ-
ί. Ἀλλὰ τέλος
ταν ὑπεράνω αὐ-
ύς! καὶ εἶδε, φεῦ!
ν ὑπὸ τῶν ὀνύ-
ιοῦ! Ἐρώναξεν,
ῆς πατὴρ διὰ νὰ
πλὴν εἰς μάτην!
!

Γενναῖός τις κυ-
ινα ἀετοῦ, ἐπερί-
γμὴν τὴν ἀφιξίν
κανὴν ὥραν, εἶδε
ος ὅτασχίζον τὸν

ἀέρα καὶ πλησιάζον πρὸς τὸν βράχον εἰς
ὃν ἔκειτο ἡ φωλεά του. Ἀλλ' ὰς φαίνεται
τις τὴν φρίκην του, ὅταν ἤκουσε κλαύματα,
καὶ διέκρινε μορφὴν βρέφους, εἰς τοὺς ὄνυ-
χας τοῦ πλησιάζοντος ἀετοῦ! Ἔκαμεν ἀπό-
φασιν, νὰ πυρσοβολήσῃ κατὰ τοῦ πτηνοῦ μὲ
ὁποιονδήποτε κίνδυνον, ἅμα ἤθελε καθήσει
ἐπὶ τῆς φωλεᾶς, προτιμῶν νὰ φονεύσῃ τὸ
παιδίον παρὰ νὰ καταξεσχισθῇ ἀπὸ τὸν φρι-
κτὸν ἅρπαγα. Μὲ σταθερὸν σκόπευμα ἔστη
τὸ ὅπλον του ὁ ὀρεινόμος· ἡ σφαῖρα διαπέ-
ρασε κατ' εὐθεῖαν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀετοῦ,
καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ἔλαβε τὴν ἀνέκφρα-
στον ἀγαλλίασιν ὁ ἀτρόμητος κυνηγὸς νὰ
ἁρπάξῃ θριαμβευτικῶς τὸ τέκνον ἀπὸ τὴν
φωλεὰν, τὸ ὁποῖον ἦτο κατάπληγωμένον ἀπὸ
τοὺς ὄνυχας τοῦ ἀετοῦ, καὶ τὸ ὁποῖον μετὰ
24 ὥρας, ἀφ' ἧς ἐχάθη, προσέφερεν εἰς τὰς
ἀγκάλας τῆς μητρός του. Α.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΙ.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ, 24[5 Ἰουνίου.

Καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἔλαβον χώραν περιωρισμέναι ἐμπορικαὶ πράξεις· τοῦτο δὲ ἀποδίδεται ἐν γένει, εἰς τὴν ἀκριβωτάτην τιμὴν ὅλων τῶν εἰδῶν, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου οὔτε ἡ κερδοσκοπία ἐνθαρρύνεται, οὔτε οἱ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἔχοντες παραγγελίας ἔχουσι θάρρος. Καὶ εἰς τὰ δημόσια χρεώγραφα καὶ συναλλάγματα ὀλίγη ὑπῆρξεν ἡ κίνησις, καὶ οὐδεμία ὑπῆρξε μεταβολὴ τιμῶν ἀξιοσημείωτος.

Τὰ σιτάρια διάκεινται μὲν εἰς γαλήνην, ἀλλ' ὑποστηρίζονται εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς· ἐπωλήθησαν 700 S Ἰσμαηλίου, παρακατιόν πρᾶγμα πρὸς ρ. 6: 30, καὶ 3,000 S μιγάδια Ἀνατολῆς πρὸς ρ. 9, μέ τινα ἔκπτωσιν. — Ἀραβόσιτος Ἰβραΐλας ρ. 4:40—5. Τὰ ἄλλα σιτηρὰ ἀμετάβλητα· ἐπωλήθησαν 1000 S βρόμης Χανίων πρὸς ρ. 3: 30.

ΜΠΥΡΑ πρώτης ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Κ. Δημητρίου Κωνσταντίνου ἀπέναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Χρυσοσπηλαιοτίσσης, πρὸς λεπτὰ 50 ἑκάστη μποτίλια περιέχουσα 220 δράμια· ὁ ἀγοράσων δὲ πλέον τῶν 25 μποτιλίων πρὸς λεπτὰ 40 ἑκάστη.

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΗ (Ὁδὸς Πραξιτέλους εἰκία Π.)Κιάπ.

χουσιν ἐν-
ς ἀποθή-
τὰ λάδια
ατέςησαν
ν εἰμὴ εἰς
καὶ οἱ ἐν-
. 1. πρὸς
καὶ τὸ Ν.
τος. —Οἱ
25-2: 35.
λαι Σικε-
τιμώμεναι
τοιαῦται
τοῦ τυροῦ
εφαλοτύ-
0 τὸ χαν-
Γοῦ βου-

τρόφιμα.
καὶ αὖτη
τὰ λευκὰ
αὖτα ὑπο-
καὶ οἱ ἄν-
ὑτῶν ἐνε-
μας.
857. Τὴν
0 βαρέλ-
Τὴν δὲ
παροῦσαν ἑβδομάδα ἦλθεν ἀγοραστής τις καὶ ἠγόρασε 70-80 βαρέλλας οἴνου πρὸς 7 καὶ 8 τὴν ὀκάν.

Μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεως σοὶ ἀναγγέλλω ὅτι ὕστερον ἀπὸ τόσους χρόνους ἡ σκάλα καὶ ἡ λίμνη τῆς Παροικίας διορθώθησαν, χάρις εἰς τὰ συνετὰ καὶ δραστήρια μέτρα τοῦ δημάρχου μας Κ. Κων. Μ. Κρί-

Ἀραβόσιτοι	Γαλαζίου	»	24—24 1[
» »	Ἰβραΐλας		22 1[2—23 1[
» »	Ἀνατολῆς	»	— —
Κριθαὶ »	Ῥούμελης		12—12 1[2
» »	Συρίας		12—12 1[2
» »	Ἰβραΐλας		10 1[2—11

Ἐκ τῶν ἄνω εἰδῶν ὑπάρχει ἡ ἑξῆς παρακατα
θήκη: σῖτοι σκληροὶ παντοίων μερῶν κοιλ. 60,00
» ἁπαλοὶ » » 20,00
Ἀραβόσιτοι » » » 30,00
Κριθαὶ » » » 70,00

ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

31 Ἰουνίου 1857.

Ἀπὸ Θήραν Βρατσέρα Φανερωμένη, σημ. Ἑλλ
τόν. 28:8, πλ. Σπύρος Μηλωνᾶς φορτ. Βριτσι
λάνα.

Ἀπὸ Ἀμπυλάκιον Βρίκιον Ἅγι. Νικόλαος, σήμ
Ῥωσσι. τόν. 90, πλ. Ἐπαμινώνδας Μεταξᾶς φορτ
Ἄσβεστον·

Ἀπὸ Πόρον Τρεχαντ. Ἡρακλῆς, σημ. Ἑλλ. τόν
2:54, πλ. Δημήτριος Στοῦππος φορτ. Λεμόνι.

Ἀπὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους πλοιάρια μικρὰ 13.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ.

Διὰ Κωνσταντιν. Βρίκιον Ἅγι. Νικόλαος, σήμ
Ῥωσσικὴ τόν. 90, πλ. Ἐπαμινώνδας Μεταξᾶς
φορτ. Ἄσβεστον.

Διὰ Χίον Τριχαντ. Ἅγι. Ἰωάννης, σημ. Ἑλλην
τόν. 18:8, πλ. Γεώργιος Βυρβύλης φορτ. κενόν.

Διὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους πλοῖα μικρὰ 17.

ΕΙΔΟΠΟΙΕΙΤΑΙ τὸ κοινὸν, ὅτι ἡ οἰκία τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ Κυρίου Ν. Σούτσου εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1ην Σεπτεμβρ. Ε. Ε.

— Τὸ Ξενοδοχεῖον *Ὁ Ἀετὸς* τοῦ Κ. Γ. Βρανᾶ. κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν Θησσέως πλησίον τῆς βρύσεως τοῦ Λέκα ἀριθ. 247, μετεβιβάσθη ἤδη εἰς

"ΑΥΓΗ" 3/5/1858

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Λύριον περί την 10 ώραν π. μ. εκπλεούσης παρά τη οικία του Κυρίου Φάβερ οδός των φιλελλήνων, διάφορα έπιπλα κτλ.

Εις το Βιβλιοπωλείον του Κ. Μ. Γεωργιάδου πλησίον του ναού της 'Ρωμβης άριθ. 174, πωλείται εις μετρίαν τιμήν το περίεργον και τερπνόν σύγγραμμα ή πραγματεία της φυσικής ιστορίας του Ιατρού Δ. Σταματιάδου, χρήσιμον και επωφελές προς αναγνώσιν παρά πάσης τάξεως και ηλικίας ανθρώπων.

ΓΑΔΟΣΣΑΙ της Βλαχίας ξηραί, χόες μετακομισθείσαι, πωλούνται εις το βιβλιοπωλείον του Κ. Νικολάου Νάκη εις τιμήν μετριωτάτην και συμφέρουσαν· η ποιότης αυτών και η εύοσμος γεύσις είναι αρίστη.

ΤΥΡΙ Κασσέρη (κασκαβάλι) και φουρμαγέλα πρώτης ποιότητος πωλείται εις το Κάτω 'Αναβρυτήριον. Επίσης Καλαμπούση, κείμενον εις το Κάτω την οκάν, 'Επίσης 1,75 το έν είδος και 1,60 το έτερον την οκάν, καθώς και τουλουμπούρι Ρούμελης εις τιμήν συμφέρουσαν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή εις Κηπισίαν τοίκια μεγαλέμπορος και Κυργουσίου εμπεριέχουσα 7 δωμάτια, μαγειρείον, αποθήκας, βόρκην, πόσιμον ύδωρ και κήπον· ο επιθυμών να την μισθώσει δύναται να προσέλθη εις τον ιδιοκτήτην ή εις τον ένοικιάζεται κατά την Νεάπολιν κείσην εις διευθυντήν της Αυγής Κύρ Μανώλη. Ο έρχόμενος εκ Ναυπλίου ή Τριπόλεως δύναται να κατέλθη εις τον οίκον των υίων της αειμνήστου Σμυρνιστοπούλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ το κατά την Νεάπολιν κείμενον εν μέρει οίκημα της οδού Πρακτείου, υπ' άριθ. 23, μαγαζείαν τ... γουμένως της Αυγής Κύρ Μανώλη. 'Η διευθυνσις ...

"Εν σερβιτζίων τραπεζείου όλως νέων και ένοικιάζεται· ο έχων ανάγκην αυτού διευθυνθήτω ...
Γ. Ξένον ξενοδόχον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΚΥΛΑΚΙ μικρόν λευκόν, απωλέσθη εκ του Χαροπλατείου του Κ. Ανδρέα Τζιβανάκη. Ο έχων το παρακαλείται να το επιστρέψη εις το ρηθέν μέρος.

ΤΟΥΒΛΑ πρώτης ποιότητος και εις τιμήν φέρουσαν πωλούνται εις τον Κάλαμον πλησίον σκάλαν του 'Ωρωπού. 'Η διεύθυνσις εις το σιδηρουργείον Σμυρνιστοπούλου, κείμενον επί της οδού πλησίον του Κάτω 'Αναβρυτηρίου εκτος. 300

ΟΙΚΙΑ λιθόκτιστος εκ πλίνθων του άμαξοστασίου Σπύρη, διηρημένη εις δύω μέρη εις Πειραιά πλησίον της δύω πλατειών, μαγαζείων και αιθουσών, δύω εξώστας φαρμακείου Σπύρη, διηρημένη εις δύω μέρη, πρώτον περιέχει δωμάτια, δύω εξώστας αίθουσας, τρία δωμάτια, φούρνον πλυντηρίου, φρέαρ πόσιμον ύδατος, κ.τ.λ. κατωκημένη μέρος οικίας και αρκετών δωματίων, μετά οικοπέδου και αχυρώνος, μεθ' οικίας του Κ. Μ. Λβγίνη και ο κήπος του Ιω. Σταύρου πωλείται και ο πρός τον Κ. Κωνσταντίνου δημοτ...

ΣΠΕΡΜΑΤΣΕΤΑ κα... μην οικονομικήν πωλούνται εις ... του Κ. Γιαννακού 'Αποστολο...

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ... κ. Ιω. Τυπάλδου, όπισθεν ... παρά τη αγορά.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ... πάτωμα ή το μεσαίον, ... Κ. Παπαδοπούλου, κείμενον ... κουργικής οδού, έκαστον μέρος ... ίδιαν και ανεξάρτητον πηγάδι, βρύση, πλυντηρείον κ.τ.λ.

μενον έκ μι... και δύω δωμ... το υπερώον, κ... και κήπον, κα... αύτη οικία χα... ρον. Ο επιθυμ... τον ενοικούντα

—Εις το επ... μακείου Δαρειώ... και συντροφίας ... πρός 1:35 την ό...

— Μεταξύ ε... το υπ' άριθ. 22, ... ενώπιον του συμ... ται ότι εδανείσθη... πληρωτέας μετά ...

Επειδή το συ... ουδέποτε εδανείσθ...

Επειδή ο ρηθείς ... κειται να μετεβιβά... την εις άλλον.

Ειδοποιώ πάντας ... απαιτήσεως, καθόσο... κονικότητος του ρη...

Εν 'Αθήναις ...

— Το ξενοδοχείον ... και Θ. Στεργίου κείμ... περιέχον 14 Θαλάμο... μετά υπογείων, 3 απ... ίππους μετά του ανή... κιάζεται από πρώτης ... μών διευθυνθήτω πρός ...

— Ο εν 'Αθήναις ξ... καλεί τον εν Ναυπλίω ... μέ το πρώτον ταχυδρομ... 49.85· άλλως τε και τό... και εις το δικαστήριον θ...

—Σήμερον περί την ... μετεμφιεσμένων διά ... νοδοχείω «Αρτεμις» ... διευθυνομένω παρά τῶ... Βασιλειάδου.

Εισοδος δ' έκαστο...

— Εις το εν Πειρα... σαγτος. Λουί Βαρβερί... και διάφορα βακίρια ... τιμήν· οι επιθυμούντε... διευθυνθώσιν εις το α...

— Ο Κ. 'Ιω. Σώτε... απέταντι της Χρυσοσπηλ... ρίζει παλαιά όργανα του ... μοια εις μετρίαν τιμήν. ... τωσαν πρός αυτόν.

— Ζητείται εις τυ...

Ο τοιούτος προσελθ...

— Ο κ. Π. Σαλων... διάφορα μυρωδικά αρίζ... και διάφορα έπιπλα τ... τιμήν. Το κατάστημα ... τοδικείου.

'Ο έκ...

"ΑΥΓΗ" 25/1/1860

"ΑΥΓΗ" 4/7/1859

...ώρας Παναγή Πίνη, κατοίκου ...
...Χαλανδρίου.
...ίας Σ. Καράση, κατοίκου ...

"ΑΥΓΗ" 12/1/1859

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ὑπ' ἀριθ. 1118 καὶ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1854 ἐκ στρεμ. 50 Κρητὸς Στρατῆ Νεουδάκη ἀπωλέσθη, καὶ ὁ εὑρὼν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ θέλει ἀνταμειφθῆ, ἄλλως θεωρεῖται ἄκυρον. Παρακαλοῦνται προσέτι καὶ αἱ ἀρμόδιαι οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ νὰ προσέξωσι ἵνα μὴ κάμωσιν οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῷ πρᾶξιν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους (ἐν Νεαπόλει) κειμένη οἰκία τοῦ ὑπολοίγαγοῦ Γεννήσαρλη, συνισταμένη ἐκ 12 χωρισμάτων, μὲ σταῦλον, κῆπον καὶ φρέαρ. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτὴν ἐν μέρει ἢ ὁλόκληρον ἂς ἀνταμώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην, ἢ τὸν ἀπέναντι κατοικοῦντα μεσίτην.

ΟΜΠΡΕΔΙΝΟΝ ἀλησμονηθὲν τὴν προχθὲς παρά τινος κυρίας εἴς τι ἐμπορικὸν κατάστημα, εὑρέθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸ γραφεῖόν μας, καὶ ἡ ἀπολέσασα αὐτὸ κυρία παρακαλεῖται ἀφοῦ πρῶτον μᾶς εἴπῃ τὰ διακριτικὰ σημεῖα, πληρώσῃ καὶ τὰ δικαιώματα τῆς εἰδοποιήσεως νὰ πέμψῃ νὰ τὸ λάβῃ.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ἐκ μετάλλου καλῆς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν οἰκονομικὴν καὶ ὁ ἔχων τοιαύτης ἀνάγκην διευθυνθήτω εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ τῆς γαλλικῆς, ἰταλικῆς καὶ ἑλληνικῆς γλώσσης, παραδίδονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 12 οἰκίαν, ὁδὸν Νίκης, καθὼς καὶ μεταφράσεις γίνονται ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην γλῶσσαν.

—Ὁ γνωστὸς μηχανικὸς Ν. Καλτζούνης ὁ εἰσαγαγὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν τέχνην τοῦ κοσκινίζειν κατὰ ποσότητας τὸν σῖτον, καὶ ἀποκαταστήσαν αὐτὸν ἕτοιμον πρὸς ἄλευσιν, ἔχει ἑτοίμους ἤδη τρεῖς τοιαύτας μηχανὰς ἐπιτυχῶς κατεσκευασμένας. Ὁ ἐπιθυμῶν ἂς ἀνταμώσῃ τὸν μηχανικόν.

Ο ἐκδότης ΦΙΔΙΠΠΟΣ ΛΟΥΗΣ.

"ΑΥΓΗ" 17/1/1859

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΠΙΠΛΑ διάφορα πρόκειται νὰ πωληθῶσιν ἀριον περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀπέναντι τῆς δημαρχίας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες προσελθέτωσαν.

ΣΑΛΤΣΕΣΟΤΟ Λιβόρνου καλῆς ποιότητος πωλεῖται ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀνδρ. Πετούση δρ. 5:50 τὴν ὀκάν.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ἀπωλέσθη καὶ ὁ εὑρὼν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας ὅπου γενναίαν θέλει λάβει ἀμοιβὴν τοῦ κόπου του.

ΣΚΟΥΦΙΑ καὶ ἓν ΜΑΝΙΚΕΤΙΟΝ γυναικεῖα ἀπωλέσθησαν κατὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους, ὁ εὑρὼν ταῦτα παρακαλεῖται νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἵνα μὴ ἀδικηθῇ ὁ ἀπωλέσας, αὐτὰ ὑπηρέτης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους (ἐν Νεαπόλει) κειμένη οἰκία τοῦ ὑπολοίγαγοῦ Γεννήσαρλη, συνισταμένη ἐκ 12 χωρισμάτων, μὲ σταῦλον, κῆπον καὶ φρέαρ. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτὴν ἐν μέρει ἢ ὁλόκληρον ἂς ἀνταμώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην, ἢ τὸν ἀπέναντι κατοικοῦντα

"ΑΥΓΗ" 28/1/1859

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Οἱ κληρονόμοι τοῦ ἐκ Βολωνίας Ραφαὴλ Πετζόλη, διδασκάλου τοῦ αὐλοῦ, ἀποθανόντος τὴν 10 Αὐγούστου 1857 ἐν Χάλκῃ Κωνσταντινουπόλεως, παρακαλοῦσι θερμῶς τοὺς γνωρίζοντάς τινα ὁπωσδήποτε, ἂν ὁ θανὼν συγγενής των συνέταξε διαθήκην καὶ παρὰ τίνι κατέθεσεν αὐτὴν νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου ὅσον ἐνεστὶ τὸ γενικὸν ἐν Ἑλλάδι προξενεῖον τῆς Ρώμης.

—Εἰς τὰς 30 τοῦ παρόντος, ἡμέραν Παρασκευὴν, καὶ πρώτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς, ἡμέραν Κυριακὴν, θὰ πωληθῶσιν εἰς τὸ δημοπρατήριον ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας π. μ. διάφορα βιβλία ἐπιστημονικὰ καὶ ἱστορικὰ Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί.

—Τὴν 30 τ. μ. ἡμέραν παρασκευὴν δίδεται χορὸς μετεμφιεσμένων (bal masquès) ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «ὁ Εὐρώτας», κειμένῳ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Καπνικαρέας.

Τιμὴ εἰσόδου δρ. 2,50. Αἱ κυρίαι ἄνευ πληρωμῆς. Ἄρχεται δὲ τὴν 7 1)2 ὥραν μ. μ. προηγουμένης μουσικῆς συμφωνίας.

—Ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου οἰκία τῶν ὀρφανῶν Θ. Σχινᾶ πωλεῖται. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὴν ἀγοράσωσι δύνανται νὰ τὴν ἰδωσιν καὶ συνεννοηθῶσι μετὰ τῆς μητρὸς τῶν ῥηθέντων ὀρφανῶν.

—Ὁ ἐμπορορράπτης Ἰωάννης Γερανάκης μετέφερε τὸ κατάστημά του ἐπὶ τῆς αὐτῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ ἀπέναντι τοῦ δημαρχείου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 432 μαγαζεῖον τὸ ὁποῖον κατείχετο πρότερον παρὰ τοῦ ἐμπόρου κυρίου Ι. Τζάτζου, ἐνοικιάσας τὸ μέχρι τοῦδε κατάστημά του ὑπ' ἀριθ. 214.

ΠΛΟΙΟΝ χωρητικότητος δώδεκα χιλιάδων κιλῶν καὶ ἡλικίας περίπου ἐτῶν δέκα πωλεῖται εἰς Ὕδραν. Ὁ ἐπιθυμῶν πληροφορίας πλειοτέρας δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τὸν πλωτάρχην Γ. Ζωχιόν.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ζητεῖται διὰ τὴν οἰκίαν μου Ζαχόλης τῆς Κορινθίας. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ τυπογραφεῖόν μας.

ΛΕΞΙΚΑ τῆς καθ' ἡμᾶς ἑλληνικῆς διαλέκτου, μεθερμηνευομένης εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλλην. καὶ γαλλικὸν μετὰ προσθήκης γεωγραφικοῦ πίνακος τῶν νεωτέρων καὶ παλαιῶν ὀνομάτων, ὑπὸ Σκαρλάτου Δ. τοῦ Βυζαντίου, πωλοῦνται παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ Κ. Στακύρῳ Μπαρπεροπούλῳ πλησίον τοῦ δημοπρατηρίου, πρὸς δρ. 7 ἕκαστον.

ΣΑΜΠΑΝΙΑ Γαλλίας πρώτης ποιότητος πρὸς 4 δρ. τὸ μποκάλιον πωλεῖται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Βιέννης, κείμενον ἄνωθεν τοῦ φαρμακείου Μαγουλᾶ, καθὼς καὶ ἔλαιον ῥωμαΐου (ἤτοι ροδέλαιον) πρώτη ἤδη φορὰ μετακομισθὲν εἰς Ἀθήνας πρὸς δρ. 3 τὸ μποκάλιον.

Ο ἐκδότης ΦΙΔΙΠΠΟΣ ΛΟΥΗΣ.

ήμας ἀκίνητα κτήματα. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀγοράσῃ αὐτὰ συνιστᾶται νὰ συνεννοηθῇ μὲ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους διαμένοντας ὁ μὲν πρῶτος εἰς Ἀθήνας, ὁ δὲ δεύτερος εἰς Πειραιᾶ.

Ἐν Ἀθήναις 4 Φεβρουαρίου 1865.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΕΝΑΣ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΙΕΝΑΣ.

Ἐν Πειραιεῖ ἤνοιξε νέον ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ, καλῶς ἐπιπλισμένον καὶ πλῆρες νέων φαρμάκων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ εὐπαιδεύτου καὶ ἐμπειροτάτου Κ. Λ. Ῥαντοπούλου, ὅστις ἀριστεύσας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸ ὀκταετίας μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα. Τὸ φαρμακεῖον τοῦτο κείμενον, ὅπου ἦτο ἄλλοτε τὸ τοῦ μακαρίτου Πιτζίδου συνιστῶμεν εἰς τοὺς κατοίκους Πειραιῶς.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ πρὸς μετεμφίεσιν ἐνοικιάζονται ἐν τῷ Θεάτρῳ.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ διαφόρου μεγέθους καὶ πᾶν ἐργαλεῖον τῆς τέχνης ταύτης πωλοῦνται παρὰ τῷ φωτογράφῳ Κ. Π. Μωραΐτῃ.

ΧΑΒΙΑΡΙ ΤΗΣ ΓΕΛΜΠΑΣ πρωτίστης ποιότητος ἔφθασε εἰς τὸ παντοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Κοὺζη διὰ τὴν τεσσαρακοστήν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀς προμηθευθῶσιν.

ΧΑΒΙΑΡΙ πρώτης ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς θύρας τοῦ Ξενοδοχείου Παρνασσοῦ νέον παντοπωλεῖον τοῦ κ. Ἰω. Βενετσάνου καὶ συντροφίας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀθ προσέλθωσιν.

ΔΕΜΑΤΑ ΔΙΑ ΣΠΑΣΜΕΝΟΥΣ τῆς τελειοτέρας ἐφευρέσεως, ἔφερε ἐκ νέου αὐτὰς ὁ ἔμπορος κ. Ἀθ. Σαρδέλλη, διπλᾶ μὲ μηχανὴ, ὁμ. ἀπὸ Κουσζάνα, ὁμ. ἀπὸ Κασπόρη, καὶ μονὰ διαφόρων εἰδῶν, ἐπίσης καὶ διὰ τὴν Ἱππασσίαν Ἰνσπερσουάρ· τὰ πωλεῖ εἰς μετριωτάτην τιμήν. Τὸ Καταστημά του κεῖται ἀπέναντι τῆς πρωτοφυλακῆς καὶ τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Η ΟΙΚΙΑ Τοῦ κ. Ν. Δρακοπούλου, κειμένη κάτωθεν τοῦ μεγάλου στρατῶνος καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀλριανοῦ καὶ Ἄρεως; πωλεῖται ἐκουσίως καὶ συγκατα βατικῶς. Ὅλη ἡ ἔκτασις τοῦ γηπέδου συνίσταται εἰς 1400 πήχεις, ἐξ ὧν 986 εἰσὶ οἰκοδομημένοι, εἰς δύο κλιδάνους (φούρνους), εἰς ἀνωγείους καὶ κατωγείους οἰκίας καὶ εἰς ἀποθήκας, ὧν τὸ εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὰς 443 ὀρ. κατὰ μῆνα. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀγοράσῃ τὸ κτῆμα τοῦτο ἀς ἀνταμώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην κ. Ν. Δρακόπουλον παρ' οὗ θέλει λάβει καὶ λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΤΥΡΙ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΝ πρώτης ποιότητος ἔφθασεν εἰς τὸ Παντοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Κούζη. Οἱ ἐπιθυμοῦντες προσελθέτωσαν.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ τῆς Ῥούμελης καλῆς ποιότητος βεβαιωθείσης διὰ γνωμικῆς ἀναλύσεως πωλεῖται εἰς τιμὴν συμφέρουσαν ἐν τῷ φούρνῳ τοῦ κ. Ἀλέξη Μίχου κειμένῳ ἀπέναντι τῆς οἰκίας Τζαθέλα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Γεωγολα κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ πλησίον τῆς Ἁγ. Εἰρήνης.

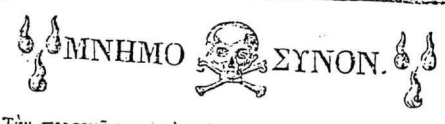

Τὴν προσεχῆ κυριακὴν, 14 τρ. μ. θέλει τελεσθῇ ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρὸς τοῦ κ. Ἀθ. Κατζανδρῆ. Οἱ εὐαρεστούμενοι ἀς προσέλθωσιν εἰς τὴν τελετὴν ταύτην.

Μορνῆ ἐπι
ώλεσε τὴν
ν κάλαμόν
τὸν λόγον
ν κ. Πιέ-
Μορνῆ).»
λων του
οῦ ἔχειν
ὖν, τὸν
αὐτὴν
διὰ ψή-
ποιενῆς.
φορον
ξθένους
ο μέ-
ν.
ήτη-
έδει-
ησαν
τῶν
ουτ-
ινε-
χι-
γῆς

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρίδων Δοῦσκι παρακαλεῖται νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ γραφεῖον τῆς *Αὐγῆς*.

Διὰ τοῦ παρόντος δῆλον γίνεται, ὅτι ὁ ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων ἐπὶ ἑκταετίαν (περίπου) τὴν παθολογικὴν καὶ τὴν χειρουργικὴν διδαχθεὶς καὶ ἀριστεύσας Ἰωάννης Ζωχιὸς δέχεται *ωρεάν* εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἑνδεκάτην πασης δευτέρας, τετάρτης καὶ παρασκευῆς ὥραν, πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ ἰατρείαν τοὺς ὁπωσδήποτε νοσοῦντας καὶ μὴν ἔχοντας, εἰμὴ ὅσα πτωχός.

Κατοικεῖ εἰς τὴν Πλάκα, ἐκεῖ ὅπου διασταυροῦνται αἱ ὁδοὶ Σωτῆρος καὶ Ὑπερίδου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ καλλιγραφίας ζητεῖ παραδόσεις εἰς ἐκ παιδευτήρια ἢ κατ' οἶκον. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀς προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ὅπως λάβωσι πληροφορίας.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ἐκ δρ. 4000 πωλεῖται. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν δικηγόρον κ. Ἀλέξανδρον Λογοθέτην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Ι. Σκέντζου, κειμένης εἰς τὰ Χαυτεῖα ὀπισθεν τοῦ καφενείου «ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ», ἔχον τέσσαρα δωμάτια, μίαν αὐθουσαν, μαγειρεῖον πόσιμον ὕδωρ, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρὰ οἰκία κειμένη ἐπὶ τῆς Πλατείας Ὁμονοίας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΡΕΙΣ ἐπιγραφόμεναι ἡ ἀ.) πρὸς τὸν κ. Γ. Κολοκοτρώνην, ἡ β'.) πρὸς τὸν κ. Κ. Ἀνδρόνικον καὶ ἡ γ'.) πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, εὑρέθησαν καὶ ὁ ἀπωλέσας αὐτὰς ἀς διευθυνθῇ πρὸς τὸν ἀπέναντι τῆς Ἁγ. Εἰρήνης κ. Αθ. Σαρδέλην ἔμπορον.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η «ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ» ἠνοίχθη ἐν Πάτραις παρὰ τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Ἀναστασοπούλου ἢ Μυτᾶ, κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν Πατρέων, ἔχει δὲ καὶ δωμάτια ἀρκετὰ δι' ὕπνον. Ὅθεν οἱ προσερχόμενοι ἐν αὐτῷ θέλουν μείνει ἀρκετὰ εὐχαριστημένοι διά τε τὴν περιποίησιν, καθαριότητα, ἀφθονίαν, ποικιλίαν φαγητῶν καθαριότητα στρωμμάτων, καὶ διὰ τὴν μετρίαν τιμὴν τῶν φαγητῶν καὶ λοιπῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν τιμὴν τῶν στρωμμάτων, ἥτις ὡρίσθη δι' ἕκαστον ἡμερονύκτιον δραχ. μία.

ΣΠΕΡΜΑΤΣΕΤΑ, ΚΡΑΣΙΑ Θηραϊκὰ καὶ τῆς Κηφισίας διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων ἤνοιξεν ὁ Γεώργιος Θαναηλόπουλος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ἀπέναντι τοῦ τυπογραφείου τῆς Αὐγῆς. ΣΙΓΑΡΑ Πούρα τῆς Ὁλλάνδας καὶ Σαλάτας τῆς Εὐρώπης πωλοῦνται ὡσαύτως παρ' αὐτῷ εἰς μετρίαν τιμήν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀς διευθύνωνται.

Ο ΦΡΑΓΚΟΡΑΠΤΗΣ κ. Ἀναστ. Νικηφοράκης μετέφερε τὸ κατάστημά του ἀπέναντι τοῦ χρυσοχοείου κ. Ἰω. Στεφάνου, ἤτοι ὑπὸ τὴν οἰκίαν Π. Βάθη. Τὸν τεχνίτην τοῦτον συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν ὡς καλὸν καὶ τίμιον, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ συμπολῖται μας θέλουν προτιμήσει αὐτὸν παρὰ πάντα ἄλλον.

ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως τῆς Χ. Γαροφαλιᾶς χήρας Σπήλιου Ἀναγνωστοπούλου, Γεωρ. Ἀναγνωστοπούλου κλπ. κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 179 (1847), 994 (1851), 991 (1854) καὶ 995 (1855) ἀποφάσεων τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

δ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 227 πολ. δι' ἧς ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ Κων. Ἀοβίδου, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς πυρασφαλιστικῆς ἑταιρίας Μιλάνου, περὶ ἀναιρέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1006 π. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν.

ε') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 228 πολ. δι' ἧς ἀνήρεσε, τῇ αἰτήσει τοῦ Γ. Θεσσᾶ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 999 ἀπόφασιν ὑμῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν καὶ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἐφετεῖον πρὸς νέαν συζήτησιν.

ς') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 229, δι' ἧς ἀνήρεσε τὴν ὑπ' 13,784 ἀπόφασίν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, τῇ αἰτήσει τῆς Ἀγαθῆς χήρας Α. Καρατζᾶ, καὶ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν πρὸς νέαν συζήτησιν· Καὶ

ζ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 230 πολ. δι' ἧς ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ δημοσίου περὶ ἀναιρέσεως τῶν ὑπ' ἀρ. 13233 καὶ 13,728 ἀποφάσ. τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν.

ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

8βρίου 7. Ἀπὸ Κίσαμον (Κρήτης), βρατσέρα, Χελιδὼν, πλ. Ἄναξ. Π. Νικολάου, κάσαγα —Ἀπὸ Ναύπλιον, τρεχαντῆρι ἅγ. Νικόλαος, πλ. Γ. Σμύρας, διάφορα — Ἀπὸ Ναύπλιον, τρεχαντῆρι Εὐαγγελίστρια, πλ. Ν. Κοκόλης, διάφορα—Ἀπὸ Συκιὰ (Ὄρους), τρεχαντῆρι ἅγ. Βασίλειος, πλ. Δημ. Γιώργας, ἄνθρακας — Ἀπὸ Δαρδανέλια, τρεχαντ. Εὐαγγελίστρια, πλ. Ν. Βατικιώτη, σῖτον — Ἀπὸ Στύρα, τρεχαντῆρι ὁ Ζήνων, πλ. Θ. Κυρίκου, ἄνθρακας — Ἀπὸ Χαλκίδα, βοβάρδα Ἀθηνᾶ, πλ. Κ. Χ. Αὐτιᾶς, σῖτον δημ. — Ἀπὸ Ὠρεοὺς, βοβάρδα Ἀρχιστράτηγ. πλ. Γεωρ. Μπινώτης, σῖτον — Ἀπὸ Μασσαλίαν καὶ Ὕδραν, βρίκιον Χρηστίνα, πλ. Π. Ρεβίδης, διάφορα.— Ἀπὸ διάφορα μέρη 23 κενά. — Ἀπὸ Μέγαρα, βρατσέρα ἅγ. Σπυρίδων, πλ. Δ. Καλαμάρας, σῖτον δημ. —Ἀπὸ Μέγαρα, βρατσέρα Εὐαγγελίστρια, πλ. Ι. Μπαβέσης, σῖτον δημ.

8βρίου 8. Ἀπὸ Σύρον, βοβάρδα ἅγ. Νικόλαος, πλ. Ἐμμ. Κράκαρης, διάφορα — Ἀπὸ Τῆνον, βοβάρδα χελιδὼν, πλ. Ἀγγ. Σκορδομπέτζης, μάρμαρα — Ἀπὸ Σύρον σακολεύα Ποσειδὼν, πλ. Ἀθ. Λούτρα, σῖτον. — Ἀπὸ Διάφορα μέρη 16 κενά.

8βρίου 7. Διὰ Σύρον, βρατσέρα Εὐαγγελίστρια, πλ. Ν. Ηρειώτου, διάφορα. — Διὰ διάφορα μέρη 24 πλοῖα κενά.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ.

8βρίου 8. Διὰ Σπέτσας, βρίκιον Ἑλλὰς, πλ. Σ. Γαλανὸς, 2,000 τοῦβλα—Διὰ Πόρον, τρεχαντῆρι Εὐαγγελίστρια, πλ. Ν. Βατικιώτης, μέρος σίτου. —Διὰ Καλάμας, ψαθολάτην Παναγία, πλ. Ν. Βασιλάκος, διάφορα — Διὰ Ναύπλιον, τρεχαντῆρι ἅγ. Σπυρίδων, πλ. Ν. Μακρινᾶς, διάφορα. — Διὰ διάφορα μέρη 14 πλοῖα κενά.

Ἀφιξαναχωρήσεις.

Διατρίβουσιν ἐνταῦθα οἱ ἔπαρχοι Τριχωνίας καὶ Ναυπακτίας ΚΚ. Α. Οἰκονομόπουλος καὶ Περβανᾶς.

— Ἔφθασεν ἐκ Πόρου ὁ οἰκον. ἔφορος Κύριος Ν. Μπύλερ.

—Ἔφθασεν ἐκ Σύρου ὁ βαθύπλουτος Κ. Πρώτος. Ἐξ Ἀγγλίας ὁ Κ. Ἀναστ. Κουλουριώτης καὶ Κ. Μισκηλίδης· ἐκ Ναυπλίου ὁ Κ. Ἀντωνόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας ἰδιωτικῇ σχολῇ (ἀρ. 882) τοῦ Κ. Ἐπαμινώνδα Τρίμη ἤρχισεν ἐσπερινὴ διδασκαλία ἀπὸ 1. τρ. μηνὸς διαρκοῦσα 2 κατὰ συνέχειαν ὥρας ἀπὸ τῆς 7—9 μ. μ. οὐχὶ μόνον τῶν πρωτίστων καὶ ἀναγκαιοτάτων μαθημάτων τῆς ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς δηλονότι, ἀλλὰ καὶ μεγαλειτέρων μαθημάτων ἀναλόγως τῶν δυνάμεων ἑκάστου ἐκ τῶν προσερχομένων.

ΕΙΔΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Τὸ Κοινὸν ὅτι εἰς τὸ νεοσυσταθὲν κατάστημα τοῦ Κ. Ι. Ἀθανασοπούλου, κείμενον παρὰ τῇ ὁδῷ Σωκράτους καὶ τῷ σχολείῳ τῶν ναυτικῶν, ἠγορασθησαν ἐξ Ἀγγλίας καὶ αὐτὰς τὰ ἑξῆς εἴδη. Πολυέλαιοι κύτρινοι, γαλβανισμένοι, φῶτα μὲ 6, 8 καὶ 12 κηρία· λάμπαι τῆς μελέτης, ὁμοιαι μὲ γλόμπους, ὁμοιαι τοῦ τοίχου· διάφοροι λύχνοι κύτρινοι καὶ βερνικωμένοι· διάφορα κανδυλήρια· μαχαιροπήρουνα φιλτισένια φῶτα ὁμοια μὲ λαβὰς ἀπὸ φίνο ἀρζίντο· κουτάλια ἀρζίντο, ὁμ. μαχαίρια· ἕτερα μαχαιροπήρουνα 15 εἰδῶν· διάφορα ξιράσια· γαλεῖα πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὀδόντων· κανευκυάλια διάφορα καφφετιέρες μὲ σπίρτο· ὑαλικὰ κριστάλινα πελέκυτά διάφορα διάφορα βάζα τοῦ γλυκοῦ· κρυστάλινα· βαντιέρες κρυστάλινα· διάφορα δοχεῖα δι' ἀρώματικά· διάφορα βάζα φαρφουρένια φῶτα δι' ἄνθη· φελιτζάνια φαρφουρένια διαφόρου μεγέθους· διάφορα βούρτζαι δι' ἐνδύματα λίνα καὶ λπ. διάφορα κονδυλομάχαιρα· διάφορα καλαμάρια μετάλινα· διάφορα πορτοφόλια· διάφορα πιατικὰ χρωματισμένα παντὸς χρώματος καὶ μεγέθους· διάφοροι γλόμποι διὰ λάμπας· καὶ διάφορα ἄλλα τὰ ὁποῖα παραλείπονται χάριν συντομίας. Ὅθεν οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ἂς διευθυνθῶσιν εἰς τὸ μνησθὲν κατάστημα καὶ θέλουν εὐχαριστηθῆ πάρα πολὺ, τόσον διὰ τὴν ἀκρίβειαν τιμῶν αὐτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὸν εὐπροσήγορον τρόπον τοῦ Κ. Ἀθανασοπούλου, ὅστις εἶναι ἀξιέπαινος διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοιούτου καταστήματος κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ Γερανίου. Πρὸς τούτοις δὲ εἰδοποιοῦνται ὅσοι τυχὸν πρόκειται νὰ νυμφευθῶσιν, ὅτι δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἀπὸ τὸ ῥηθὲν κατάστημα διάφορα πιατικὰ καὶ κρυστάλινα ἀγγεῖα ὑπὸ ἐνοίκιον, πληρώνοντες μετρίαν τινὰ τιμήν.

ΜΠΙΡΑ.

Εἰς τὸ ζυθοποιεῖον «Ὁ Λυκαβηττὸς» τοῦ Κ. Χρ. Δαμιανοῦ πωλεῖται ζύθος (μπίρα) καλῆς ποιότ. πρὸς 40 λεπ. τὴν ὀκᾶν καὶ εἰς μποκάλια, ἀνὰ 40 λ. ἑκαστον. Δι' ὅσα μέρη καταπλέουσι τὰ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια στέλλεται ἐλεύθερος παντὸς ἐξόδου τὸ ζύθος πρὸς 30 λ. τὴν ὀκᾶν. Τὰ βαρέλια δὲν πρέπει νὰ στέλλωνται ἐλεύθερα εἰς Πειραιᾶ εἰς παραλαβὴν τοῦ Κ. Φώτη Κάλλη.

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς ΑΥΓΗΣ (ἐδὸς Πραξιτέλ., οἰκίᾳ Κ. Κλάπη

καὶ Μασσαλίαν, θέλει δὲ παραλάβει γρούπους
ἐπιβάτας. Λεπτομερέστεραι πληροφορίαι δίδον
παρὰ τῷ ἄνω εἰρημένῳ πρακτορείῳ.

Ἐν Πειραιεῖ τὴν 15]27. Ἰουνίου 1060.

— Ἡ Κυρία Διζιὲ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ
ποιήσῃ τὰς ἀξιοτίμους κυρίας τῆς πρωτευ
ὅτι τὸ πρὸ δεκαεπταετίαν γνωστὸν εἰς τὰς κυ
τῶν Ἀθηνῶν ἐμπορικὸν κατάστημα διὰ τοὺς
νεωτερισμοὺς τῆς Κυρίας Ζηρὼ διαδέχεται
ὑποσχομένη νὰ ἐλακολουθήσῃ τοὺς αὐτοὺς
τερισμοὺς καὶ τὴν αὐτὴν ἐντέλειαν τῶν ἐνδυ
των κτλ. κτλ.

— Ἡ οἰκία τῶν κληρονόμων Αὐγούστου Γ
ρεν, κειμένη ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημ
καὶ ἐν ᾗ ὑπάρχει τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦ Κ.
Βάφα **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ** ἀπὸ τῆ
τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου καὶ συγάμα **Π**
ΔΕΙΤΑΙ ἀπὸ τοῦδε ἡ διεύθυνσις εἰς
Ἰω. Δημητρίου Περσάκην, συνοικία Καλαμιώ
ὁδὸς Ἁγ. Μάρκου ἀριθ. 195.

—Ὁλλανδικὸν **ΒΟΥΤΥΡΟΝ** καὶ
ραΐτικον πρώτης ποιότητος πωλεῖται πρὸς δρ
τὴν ὀκὰν εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κ. Ἰω. Κ
ζουλούδη.

— Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ παρὰ τῇ πλατεία
θωνος οἰκία τοῦ Κ. Ἀνδρέου Γ. Κουντουριώτου, εἰ
κατοικεῖ ὁ Κ. Τόμπας καὶ ὁ πρώην ἰδιοκτήτης αὐ
Κ. Διαμαντόπουλος, ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ ἀ. 7βρ.
ὅλη ἡμοῦ, εἴτε διηρημένη. Ὁ ἐπιθυμῶν ταύτην προσ
θέτω εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Αὐγῆς, ἵνα λάβῃ τὰς δεου
πληροφορίας.

— ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ην 7βρίου ἡ οἰ
τοῦ Α. Γαρδικιώτου, ἥτις κεῖται παρὰ τῇ οἰ
τῆς Δουκίσης, περιέχουσα 14 δωμάτια καὶ βρ
ἐντὸς· ἡ διεύθυνσις παρὰ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ.

— Ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου (Συνοικία Γερανίου) καὶ π
σίον τῆς οἰκίας τοῦ Κου Ντέντε, κειμένη οἰκία
Κου Νικολάου Τζαμαδοῦ. ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ
Σεπτεμβρίου, ὅλη ὁμοῦ ἢ διεῤῥημένη. Ὁ ἐπιθυμῶν
τὴν ἂς ἀντιμώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην.

— Ὁ Κ. Γ. Σόλων ζαχαροπώλης, ἀπεφάσισε π
τέρψιν τῶν φοιτώντων εἰς τὸ ζαχαροπωλεῖόν του. νὰ
κάθε ἑσπέραν, ἀπὸ σήμερον, μουσικὴν παιανίζουσαν
τὴν 8 μέχρι τῆς 11. Πρὸς ἀναπλήρωσιν δὲ τῆς ἐκτάκ
ταύτης δαπάνης ἣν θέλει ὑποστῆ προστίθενται πέντε
πτὰ περισσότερον τῆς συνήθους τιμῆς εἰς ἕκαστον γ
κισμα. Εὐελπίζεται ὅτι εὐχαρίστως ἕκαστος θέλει π
ρώνει τὴν μικρὰν ταύτην προσθήκην.

—ΟΜΠΡΕΔΙΝΟΝ Χρώματος στακτῆ καὶ ΜΑΝΔ
λινὸν λευκοῦν ἀπλησμονήθησαν προχθὲς τὸ ἐσπέρ
ἐπὶ τινος τραπέζης ἐξωθεν τοῦ ζαχαροπωλείου τοῦ Κ. Λ
λούδη κείμενον κατὰ τὴν πλατεῖαν τῶν ἀνακτόσων.
εὑρὼν αὐτὰ παρακαλεῖται νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ καὶ ὁ κύ
του θέλει ἀνταμειφθῆ.

— ΑΡΝΙ ΜΑΡΤΙΝΙ μὲ σχοινὶ εἰς τὸν λιμὸν
ρέθη ἐντὸς τοῦ περιβολίου τοῦ καπετὰν Χρήστου Δ
τρικλίνου, ὁ ἀπωλέσας αὐτὸ νὰ διευθυνθῇ πρὸς αὐτὸν
τὸ παραλάβῃ ἀφοῦ πρῶτον εἴπῃ τὰ διακριτικὰ σημ
τοῦ ἀρνίου πληρώσει δὲ καὶ τὰ δικαιώματα τῆς εἰδοπο
σεως.

Ὁ ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΔΟΥΚΗΣ

ἔχοντος, ὁ ἐκ Χαλκίδος

ἰατρὸς μ' ἔτριβον μέχρι
ἡμα ἀποφυθήτωσαν οἱ

ἵνα μὴ ἕκαστος λέγῃ
ἂς ἀληθείας, ἣν ἕκα

60. Ν. Μάγγης.

γῆς.

ἀ καταχωρήσητε
τὸν Συντάκτην

Ὁ φίλος σας
ΓΙΣΤΑΣ.

ος.

ν 28. Μα
Σ. Σ. Φ.
νὰ ἀνα
πράξεων

λώσητε
ἐμοῦ
καθ'

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΔΟΥΚΗΣ

χθρομικὸς ἐπιστάτης
Δ. ΦΡΑΓΓΙΣΤΑΣ.

ὁ συναδελφάς μας κ. συντά
Φραγγίσταν ἀποδίδον αὐτῷ
τιμιότης καὶ τὸ ἀκέραιον
ίστα εἶναι γνωστὰ τοῖς πᾶσι.

Α. νά μοι παραδώσητε
ποῖα οἱ φίλοι μου εὐη
διότι τὴν ὑπὸ σου
ω ληστείαν, καὶ ὑμᾶς

860. Γ. Κ.

ΑΝΗ.

ἀριστίως φυλλάδιον
Ε ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ
ολικοῦ ζητήματος.
ιοπώλῃ Ν. Νάκη.
σεις καὶ μνή-
τοιήσεως Σ. Π.
Ἀθήνησι, τύ-
καὶ πωλεῖται
ᾶ τοῖς βι-

"ΑΥΓΗ" 21/12/1857

χρὸς κατατρυπηθεὶς διὰ μαχαιρῶν.

Ἀπὸ τῆς ἀποβράσεώς της, ἡ Μαρία κατέστη ἔτι ὠμοτέρα· ἐδι-
πλασίασε τὸ θράσος της καὶ τὴν ἐνέργειάν της· παντοῦ ἀπαντᾷ τις
αὐτὴν· εἶναι πανταχοῦ παροῦσα καὶ ἀκατάσχετος· πυροδοτεῖ τὰς δὲ
ἐπαύλεις, ἁρπάζει τὰ ποίμνια, ἐπιβάλλει φόρους, καὶ ἡ ἐλαχίστη
ἀπείθεια εἰς τὰς διαταγάς της εἶναι πολυάριθμος, καὶ ἡ πυρ-
καϊά. Ἡ συμμορία της εἶναι πολυάριθμος, ἐμπειροπόλεμος· καὶ
ἐνήμερος εἰς ὅλα. εἰδοποιουμένη περὶ πάντων ὑπὸ τῶν χωρικῶν
τοὺς ὁποίους ὁ τρόμος κατέστησε καὶ ἄκοντας κατασκόπους της
καὶ συνενόχους. Καὶ ὅμως ἡ ἠρωΐς αὕτη τῆς ληστείας θάττον ἢ
βράδιον δὲν θέλει διαφύγει τοὺς ὄνυχας τῆς δικαιοσύνης.

Παρὰ τῇ Μοδίστᾳ Κυρίᾳ Λουΐζᾳ Ἰακώβου κατοικούσῃ κατὰ
τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἀνωθεν τῆ οἰκίᾳ Σκουζὲ εὑρίσκονται ΑΡΩΜΑ-
ΤΙΚΑ πρώτης ποιότητος τοῦ ἐν Παρισίοις καταστήματος Λονδίνου,
ΓΑΛΑ ΑΝΤΕΦΕΛΙΚ τοῦ Κάνδες, ΕΣΣ ΜΠΟΤΚΕΤ τῆς Ἀγ-
γλίας, ΜΟΛΤΒΟΚΟΝΔΤΛΑ μυστηριῶδη διὰ τὰς Κυρίας τοῦ
Βιολὲτ καὶ λοιπῶν, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ ἀληθῆ τοῦ Ζουβίνου, ΧΕΙΡΟ
ΚΤΙΑ ἀγγλικὰ ἐξ δέρματος κυνός, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ γαλλικὰ διὰ τοὺς
χορούς ἀνὰ 2,50 δραχ. τὸ ζεῦγος, ΛΕΜΟΔΕΤΑΙ παντὸς εἴδους
διὰ τὰς Κυρίας καὶ τοὺς Κυρίους.

Ὁμοίως ἡ αὐτὴ Κυρία Λουΐζα Ἰακώβου διὰ τοῦ τελευταίου ἀτ-
μοπλοϊκοῦ ἔλαβεν ἐκ Παρισίων μεγάλην συλλογὴν ἐκ ΦΟΡΕΜΑ-
ΤΩΝ τοῦ χοροῦ, ἐκ ΓΙΡΛΑΝΕΩΝ, ΚΑΠΕΛΛΩΝ καὶ διαφόρων
ἄλλων πραγμάτων, πάντα τῆς τελευταίας μόδας καὶ ἄπινα πωλεῖ
εἰς μετρίαν τιμήν.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Κούζιδων κείμενον πλησίον
τοῦ Ταχυδρομείου πωλοῦνται τὰ ἑξῆς καλὰ καὶ ἐξαίρετα εἴδη,
Σαλέμι Βερόνης, Μουρτανελὲς Βωλονίας, τορὶ Ὁλλανδικόν, βού-
τυρον μωραΐτικον καὶ διάφορα ἄλλα εἰς τιμὰς οἰκονομικάς.

"ΑΥΓΗ" 14/12/1864

...ποιεῖ ὅτι, τὸ ρωσσικὸν ἀτ-
...οικῆς ἐμπορικῆς
νάμεως 350, διοικρύμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου
πρίγκιπος Μαζροντὸφ, ἐρχόμενον ἐξ Ὀδησσοῦ θέλει
ρθάσει εἰς Πειραιᾶ αὔριον Πέμπτην 16]28 Ἰου-
νίου, καὶ θέλει ἀναχωρήσει διὰ Νεάπολιν, Γένουαν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Β. Ζαχαροπλαστείον τῆς Ἑλλάδος.

Προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ ὅλου ἢ μέρους 20,000 τύπων (καλουπίων) ζαχάρεως, κατὰ τὰ πρωτότυπα, νὰ παρουσιάσουν τοὺς προσγόρας των εἰς τὴν ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ κυρίου Μεστανέως διεύθυνσιν.

Οἱ διευθύνονται τοῦ σίτου καταστήματος εἰδοποιοῦν τοὺς γεωργοὺς ὅτι θέλουν ἀγορασθῆ αἱ ρίζ. τῶν κοκκινογουλίων εἰς τὴν τιμὴν τῶν 2 λεπτῶν τὴν ὀκάν, πληρωθήσεται εἰς τὸ ἐργοστάσιον μέχρι τῆς συμπληρώσεως 2 ἑκατομμυρίων ὀκάδων κατὰ μῆνα, ἀρχομένης ἀπὸ τὰς 3 [15] Ἀπριλίου 1841. Ὅσον δὲ διὰ τὸν κύκνον [σπόρον] δύνανται νὰ ζητοῦν ζροντίζουν εἰς τὸ Καινούριον καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς καλλιεργείας βλάσας ἀπὸ τὴν Γαλλίαν θέλει τοὺς δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας των.

"ΑΘΗΝΑ" 28/12/1840

Οἰκία εὐθύμως δι' ἐνοικίασιν.

Ἡ οἰκία τοῦ Κ. Γ. Βλαχόπ. εἰς τὸ ὁποῖον ἐκατοικ. καὶ πρόσφατα ὁ Κύριος Δημητρόπ. καὶ ἔτις ἐγκαίνιασεν ἄχρι τοῦδε, ὡς Κατάστημα τῆς ἑδρᾶς τῶν Στρατιωτικῶν Β. Γραμματείας, ἐνοικιάζεται διόλκερος ἢ κατὰ μέρος. Περιέχει 3 μεγάλας σάλας καὶ 24 δωμάτια, ἱπποστάσια καὶ ἀμαξοστάσια, αὐλὴ, ἐκατεμένη καὶ ἄφθονον κάτω μον ὕδωρ. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ ἂς διευθυνθῇ πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου.

"ΑΙΩΝ" 3/9/1841

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ξενοδοχεῖον Εὐρώπης

εἰς Σταυροδρόμιον Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο, κείμενον εἰς μίαν τῶν πρωτίστων θέσεων τοῦ Σταυροδρομίου, συστήνεται καθ' ὅλους τοὺς λόγους. Ὁ Διευθυντὴς Δεστουνιάνος ἐπιθυμῶν νὰ ἔχῃ πάντοτε ρήμην καλὴν, προσκαλεῖ νὰ προμηθεύηται πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον ἤθελον ἐπιθυμήσει οἱ κύριοι ταξειδιῶται. Ὑπάρχει δ' ἐξαίρετος καθαριότης, κομψότης, καὶ προθυμία εἰς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν.

"ΑΘΗΝΑ" 9/3/1847

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΕΠΤΗΡΙΟΝ.

Ὑπάρχει πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς ἁγίας Κυριακῆς, κατάστημα μὲ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν, ἐνθα δύνανται οἱ ἔχοντες κτήματα νὰ ἀγοράσωσιν ἢ νὰ πωλήσωσιν, οἱ θέλοντες νὰ δανείσωσι χρήματα ἢ νὰ δανεισθῶσιν, οἱ ζητοῦντες ὑπηρέτας ἢ Κυρίους, οἱ θέλοντες νὰ ἐνοικιάσωσι κ. τ. λ. νὰ διευθύνωνται μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θέλουσιν ὑπηρετηθῆναι μετὰ μεγίστης τιμιότητος.

"ΤΑΧ.ΦΗΜΗ" 24/5/1848

Διδασκαλία τῆς Γερμανικῆς γλώσσης κατ' ἰδίαν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διδαχθῶσι τὴν Γερμανικὴν, εὑρίσκουσι παρ' ἐμοὶ εὐκαιρίαν νὰ καταγραφῶσιν εἰς μίαν τῶν δύο τάξεων, τὰς ὁποίας ἔχω ἤδη συστημένας. Τὰ μηνιαῖα διδακτρα εἶναι δραχμαὶ ἑπτὰ διὰ τὴν τρίς τῆς ἑβδομάδος, καὶ δέκα διὰ τὴν καθ' ἑκάστην γενομένην διδασκαλίαν. Δύνανται δὲ νὰ μὲ ἐνταμώσωσι καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν 9 μέχρι τῆς 10 π. μ. εἰς τὴν κατοικίαν μου παρὰ τὴν ἐκκλησίαν Ῥόμπη, ἀπέναντι τοῦ σχολείου τοῦ Κ. Βασιλειάδου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1848.

Ν. Ἀργυριάδης.

" ΑΘΗΝΑ" 26/9/1848

στις ὑφώνει το νούμερ
βρει πανταχόθεν εἰς
ητημα δύο λεπτῶν γί-
ιν τὸν τιμήσει μὲ τὴν
ι θέλει αὐχησιστηθῆ.
ΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ου, ἀπέναντι τοῦ Ἀρ-
Γούλα Ἰωαννίδου ἐνει-
αὶ κάτω πάτωμα
ατωμάτων, δύο ὠραῖα
ἑτέρου, δύο ὑπόγεια,
ς, πλυντηρεῖον, σταῦ-
κλπ. Ἡ διεύθυνσις εἰς

ᾶ τὸ μὲν ἓν παριστάνον
στοιχισμένην ἐκ πέντε
ἀ τὴν 9—10 ὥραν π. μ.
ντεῖον του κείμενον κατὰ
εἴκοσι τὸ πολὺ βημά-
ρακαλεῖται νὰ τὰ ἐπι-
λέβει 15—20 δρ. ἀμοι-

ς Πειραιᾶ οἰκία τοῦ Κ.
δωματίων, 2 αἰθουσῶν
πάτσας καὶ νέρου ποσίμου,
ινται δὲ πρὸς τούτοις νὰ
ια. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν
...ά. Στάη.

καζινάτα δι' ἄνδρας καὶ
Σύρου, πωλοῦνται εἰς φθη-
ρεῖο τοῦ κυρίου Τζολίνα,
ν Πανελλήνιον. Οἱ ἐπιθυ-
στρέφωσι καὶ θέλουν ὑπε-
ματα ταῦτα καὶ κελὰ καὶ

προξενεῖον εἰδοποιεῖ τὸ κοι-
ιχούς Ἰωαννίου, ἡμέραν Κυ-
α διὰ δημοπρασίας εἰς τὴν
μονος τὸ εἰς τὸν λιμένα Γυ-
δηγικὸν πλοῖον «Ἡρακλῆς»
διακ.κλῶν ὡς ἔγγιστα, τὸ
Ἰανουάριον εἴχε καθήσει
ἐξ Ἰβραΐλας μὲ φορτίον

ίσει τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ
ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γενεῖ
ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται ἀμέ-

"ΑΥΓΗ" 29/5/1859

ἀπὸ δύω δωμάτια, μίαν αἴθουσαν καὶ τὸ πρωτόν...
τοῦ πρώτου ὑπάρχει καὶ τὸ μαγειρεῖον, εἰς δὲ τὴν ἀνα-
τολικὴν πλευρὰν της εἶναι προσηρτημένος ἕτερος οἰκί-
σκος, ἔχει καὶ μικρὸν κῆπον μανδρωμένον μὲ διάφορα
ὀπωροφόρα δένδρα. Ἡ ὡραία οἰκία καὶ πωλεῖται εἰς τὸν
ἐπιθυμοῦντα ν' ἀγοράσῃ αὐτήν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐπάνω πάτωμα τοῦ πρώτου
κατὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως ξενοδοχείου «ἡ Ἀκαδη-
μία» μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐπιπλα εἰς μίαν οἰκογέ-
νειαν, οἵαν κραββάτια, καναπέδες, καθήκλας κλπ., σκεύη
μαγειρικῆς καὶ τραπέζης. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ ἴδιον
οἴκημα.

ΑΕΡΟΦΟΡΑ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΑ ΠΟΤΑ. Ὁ
Κ. Βουρδαριάτ τοῦ ὁποίου τὰ ἀεροφόρα ὕδατα ἐξετάσθη-
σαν καὶ ἔλαβον τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐν Ἀθήναις ἰατρικῆς
ἑταιρίας τὴν 3 Δεκεμβρίου 1858 ἔχει τὴν τιμὴν νὰ εἰδο-
ποιήσῃ τὸ κοινὸν ὅτι ἐστύτησε κατάστημα κατὰ τὴν
ὁδὸν Αἰόλου Ἀρ. 4. τῶν ἀκολούθων ῥηθέντων.

Ὕδωρ σέλεζ	ἀνὰ	50	λεπτὰ ἡ φιάλη
Διμονάδα ἀεροφόρος	»	75	» »
Ὡσαύτως	»	40	» »
Πούντζ ἀφρῶδες	»	100	» »
Ὡσαύτως	»	50	» »
Σαμπάνια τοῦ Ἡρακλείου	ἀνὰ	4	δρ. ἡ φιάλη
Ὡσαύτως	»	2	» ἡ ἡμίσεια φιάλη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ Κ. Μπαλάνου ἰα-
τροῦ, κειμένη παρὰ τῷ δημοπρατηρίῳ, ἤτοι πλη-
σίον τοῦ παλαιοῦ γυμνασίου.

—Οἱ ἐν Πειραιεῖ ἀδελφοὶ ΚΚ. Ἀλεξάκη ἔχουσιν εἰς
Μακεδονίαν εἰς τὸν κόλπον τῆς Κασσάνδρας ἢ Σικιᾶν,
εἰς τὸν λιμένα, ὀνομαζόμενος Ἅγ. Δημήτριος ἀποθήκην
καρβούνων καλῆς ποιότητος, ὑπὲρ τὰς εἴκοσι χιλιάδας
κανταρίων, καὶ πωλοῦσιν αὐτὰ πρὸς δρ. 1:80 τὸ καντ.
Ὅστις τῶν κυρίων πλοιάρχων ἐπιθυμεῖ νὰ προμηθευθῇ
ἐξ αὐτῶν, ἂς ἀποτανθῇ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἀδελφοὺς κυ-
ρίους Ἀλεξάκη διὰ τὰ περαιτέρω. Δύναται προσέτι οἱ
ΚΚ. πλοίαρχοι νὰ συνεννοηθῶσιν ἀπ' εὐθείας καὶ μὲ τὸν
εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποθήκης εὑρισκόμενον ἀντιπρόσωπόν
των. Οἱ αὐτοὶ κύριοι Ἀλεξάκη ἔχουσι καὶ εἰς Πειραιᾶ
ἀποθήκην ἐκ τῶν ἀνωτέρω καρβούνων καὶ πωλοῦσιν αὐτὰ
πρὸς ὅραγ. 3:40 τὸ καντάρι.

ΚΥΩΝ θυρευτικὸς Ἀγγλικῆς ῥάτσας πωλεῖται, ἡ δι-
ευθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Αὐγῆς.

ΑΥΓΗ 10/11/1860

ΒΟΥΤΙΡΟΝ ῥωσικὸν πρὸς 3·70 τὴν ὀκᾶν ὅ...
ὁλανδικὸν 4 τυριὰ ὁλανδικὰ 3-40 τὴν ὀκᾶ πωλοῦ...
εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Κυρ. Θ. Ι. Μέρμιγγα.

ΛΑΔΙ παλαιὸν Ἀμαρουσίου καλῆς ποιότητος πω...
ὁ κ. Ν. Γεωργούλας.

ΚΡΑΣΙ παλαιὸν ῥετζινάτο τῆς Κορίνθου καλίστης ποι...
ότητος πωλεῖται πρὸς 50 λεπτὰ τὴν ὀκᾶ εἰς τὸ ὑπόγειον
τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου οἰκίας τοῦ Ἰωάννου Νικολ...
κονδύλη.

ΦΑΚΕΛΛΟΣ περιέχων διάφορα χειρόγραφα ἀπο...
ῥώντα διαφόρων ὑποθέσεων ἀπωλέσθη πρωΐας πρὸ μεσ...
σημβρίας. Ὁ εὑρὼν αὐτὸν παρακαλεῖται νὰ τὸν φέρῃ πρὸς
τὸ γραφεῖόν μας καὶ θέλει ἀνταμειφθῆ πρεπόντως.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τῆς Χήρας Τρέβιζα πλησίον
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἀπέναντι τοῦ νακαλυφθέντος
ἀρχαίου βουλευτηρίου, ἔχουσα 4 δωμάτια μίαν σάλαν
καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα.

Φ. ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΜΑΙΦΑΡΤ βιβλιοδέτης κα...
τεχνίτης διαφόρων ψιλῶν ἐργασιῶν, ἤγουν θηκῶν, πορ...
τοφαλίων, κορνιζῶν κλπ, εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι μετε...
μισε τὸ κατάστημά του ἀπὸ τῆς ὑρύσεως Φωτιάδου εἰς
τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, οἰκίαν τοῦ κυρίου Νοταρᾶ κάτωθεν τοῦ
Ξενοδοχείου τῶν Παρισίων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς ἐμπορικῆς
ἀγορᾶς τρία δωμάτια καὶ μαγερεῖον.

—Ἡ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου οἰκία τοῦ
Κ. Θωμᾶ Περῆ ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ.

ΜΑΓΚΑΛΙΑ ἐξ ὀρυχάλκου τῆς τελευταίας κατα...
σκευῆς, ἔφερεν ὁ κύριος Κ. Δαμιανὸς καὶ Συντροφία ...
κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ κατάστημά του ἀριθ. 20 πλη...
σίον τοῦ μεγαλοεμπορικοῦ τοῦ κ. Γκινάκα εἰς τιμὴν μι...
κρωτάτην.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ νέον κεκοσμημένον μὲ ἐπιπλ...
ὅλως νέα καὶ λαμπρὰ ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του ἀφ...
εἰς Πειραιᾶ ἀπέναντι τῆς πλατείας Ὄθωνος. Διευθυντὴς
αὐτοῦ εἶναι οἱ κκ. Ἰω. Χατσίσκος καὶ Δ. Βασιλειάδης, οἵ...
ὁποῖοι λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσουν τὸ κοινὸν, ὅτι
θέλουν ὑπερευχαριστεῖ μεγάλως τοὺς προσερχομένους εἰς
τε τὴν ποικιλίαν, καθαριότητα καὶ οἰκονομίαν τῶν φαγη-
τῶν, καὶ τὸν εὐπροσήγορον τρόπον αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπ'
αὐτοὺς ὑπηρετῶν.

ΓΑΡΣΣΑΙ ΒΟΙΑΙ ΚΑΠΝΟΓΕΝΕΣΤΑΙ τῆς Βλαχίας καλλίστης ποιότητος πω...
λοῦνται πρὸς 3 δραχμὰς τὸ ζεῦγος εἰς τὸ ἐμπο...
Κατάστημα τοῦ Κ. Ι. Κανέλλη ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀνω...
τέρω τῆς Καπνικαρέας.

— ΧΑΜΟΥΡΑ (συσκευὴ ἀμάξης) πωλοῦντα...
εἰς μετρίαν τιμὴν, ἔχοντα ἐξ ἀργύρου τὰ οἰκοσ...
μα καὶ τὰ ἄλλα μέρη, τὰ ὁποῖα συνήθως εἶνα...
ἐξ εὐτελοῦς μετάλλου.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ κατάστημα ἠνοίχθη ὑπὸ τὴ...
διεύθυνσιν τοῦ Κ. Γεωργίου Α. Παπαγεωργίου πρώην ...
παλλήλου τοῦ κ. Μιλανδρίνου καὶ Μάλλη, κατὰ τὴν Ἑ...
μαϊκὴν ὁδὸν ἀπέναντι τῆς κυρίας λιζιὲ μεταξὺ Βασ...
πούλου καὶ Βαλάση. Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο οἱ ἀγορα...
σταὶ θέλουν εὑρίσκει ἐμπορεύματα ὅλως νέα, τοῦ τε...
τίου συρμοῦ καὶ τὸ κυριώτερον εἰς τιμ. οἰκονομικωτάτ...

— Τὸ Ὀθωμανικὸν προξενεῖον μετετέθη εἰς τὴν ...
μητον οἰκίαν τοῦ κυρίου Ἀξαμανίδου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λ...
καθητοῦ καὶ πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ Κυρ. Χρηστιμά...

Ὁ ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΥΗΣ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Κολοκοτρώνη καὶ πλησίον τοῦ τηλεγραφείου εἰς ἐκούσιον
πλειστηριασμὸν τὴν προσεχῆ Κυριακήν. ὅστις εἶναι καὶ
τελειωτικός. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι τοῦ Δημ. Σαληκτζῆ.

— Ὁ Κύριος Π. Σαλωνητζῆς ἔμπορος. μεταξὺ τῶν
ὡραίων πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης καὶ
πωλεῖ εἰς μετριωτάτην τιμὴν, ἔφερε καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα
τῶν ὑποδηματοποιῶν, πρὸς τελειοποίησιν τῆς τέχνης των,
εἰδοποιεῖ ὅθεν αὐτοὺς πρὸς γνῶσίν των.

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ ἐκ 300 περίπου πήχεων κείμενον κα-
τὰ τὴν ὁδὸν Θησέως καὶ ἔχων πρόσωπον 20 πηχ. θέλει
πωληθῆ τὴν ἐρχομένην κυριακὴν 13 τ. μ. μ. εἰς ἐκού-
σιον πλειστηριασμόν.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ καὶ κλειδία χρυσὰ καθὼς καὶ ἀλυσίδες
πωλεῖ ὁ Κ. Ζαχαρίας Ἰωάννου ἔχων τὸ κατάστημά του
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

ΚΑΣΜΥΡΙΔ ΤΣΟΧΑΙ καὶ ἄλλα τοιούτου εἴδους με-
τέφερεν ἐξ Εὐρώπης ὁ ἐμπορορράπτης κ. Στεφ. Μελισ-
σουργὸς ἔχων τὸ κατάστημά του ἀπέναντι τοῦ φαρμα-
κείου Μαγαλᾶ· ῥάπτει δὲ τὰ φορέματα μὲ τιμὴν οἰκονο-
μικήν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ὁ ΙΠΠΟΣ τοῦ ἀποδιώξαντος Ταγματάρ-
χου Μ. Φουντουκλῆ. — Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ τὸν ἴδῃ καὶ ἀ-
γοράσῃ διευθύνθήτω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Στεφ. Στρούμ-
που ἀπέναντι τῆς τοῦ Ἀθ. Πετσάλη (θέσιν παλαιὰ ἀμα-
ξοστάσια) ἐν ᾗ κατοικεῖ ἡ οἰκογένειά του.

εὐγους, ἐπιγεγραμμένου
ορίαι περὶ Ἑλλά-
ἐνάκεφαλλαιωτικὸν πίνακα
τῶν ἀναγομένων εἰς τὸν
1812 στηλῶν «Ἄτομα,»
τὰς περιτρεπούσαι αἱ λέ-
ανοι
πὰς ἀναγνούς τὸ ἐν τῇ 11
ὸν πόρισμα, διαλαμβάνον
, καὶ ἁπλῶθον, κατα-
ις χριστιανοὶ Οθω-
ον. σπεύδω νὰ κηρύξω ἐπι-
τῦ τυπογραφικοῦ λά-

ου 1859.

ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗΣ.

πολλὰ μὲν σᾶς εὐ-
αθὴν τῆς καρδ σας
ιὰς τῆς ἔφρ ν
ν εἶναι
σχ περὶ
εις. Ἄχρι
οὐδὲ συνερ-
ἐ τὸ προκαταρκτικὴ
όνον τοῦ προγράμματος.
ορίου 1859.

Γ. Βιτάλης.

509 τῆς Αὐγῆς διβελ-
ἀρω.
κοπθείας τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον
δανεὶν ἅπαντα.» Ἀριστοτέλης

ρδία
σθῇ τὶς φῶς,
νοῖς
σὶ τὶς σο φί ς
ίας λ
τῆς ψυχῆς.
ἰσίως
εὐχῆς
εἰδῇ
ὶ αὐτὸ καλόν,
ηθῆτε
ν χαλόν·
ὶς Μοίρας,
τόνου, ἀλλὰ
ἐς χεῖρας,
αὐὼν· πολλὰ
ῦ νοὸς σου,
κακεντρεχής
ὁ ἀδσου
τῆς ψυχῆς.

Ὀνομά τι ποτε προσφές.

Ἰωάννης Γ. Βαλαβάνης

ἀνάπηρος τὸν πόδα καὶ τὰς δύο χεῖρας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΚΑΠΕΛΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ.

Ἐμπορός τις ἀφιχθεὶς κατ' αὐτὰς ἐκ Παρισίων λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὰς Κυρίας τῆς πρωτευούσης ὅτι μεταφέρει διάφορα καπέλα καὶ ἄλλα εἴδη τοῦ τελευταίου συρμοῦ, τὰ ὁποῖα θέλει δόσει εἰς μετρίας τιμάς. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Σταματάκη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀρ. 25 (πλατεῖα ἁμαξῶν).

— Ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Κάλφας ἐλθὼν ἐκ Παρισίων ἤρχισε τὰς φωτογραφικὰς αὐτοῦ ἐργασίας, εἰς τὴν παλαιὰν οἰκίαν τοῦ Κ. Κορομηλᾶ, ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 11 πλησίον τῆς δημαρχίας· συνεργάζεται δὲ μετὰ τοῦ Κ. Πέτρου Μωραΐτου ζωγράφου, καθεκάστην ἀπὸ τῆς 9 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 3 μ. μ., τὴν δὲ Κυριακὴν μέχρι τῆς 2 μ. μ. Οἰκογένεια ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων προσώπων δύναται νὰ φωτογραφηθῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εἰκόνος εἰς μετρωτάτην τιμήν.

Εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα πωλοῦνται διάφορα εἴδη χαλκογραφείων Γαλλικῶν, Ἀγγλικῶν καὶ Γερμανικῶν, καθὼς καὶ διάφορα ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικὰ καὶ ἰχνογραφίαι.

— Κατὰ τὴν ἐνορίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐνοικιάζονται δύο νεόκτιστα μαγαζεῖα τοῦ λοχαγοῦ Κ. Εὐθυμίου.

— Ὁ παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ οἰκίᾳ τοῦ Ἀθ. Πετσάλη κατοικῶν Κ. Τσιτζας ἔφερεν ὀρύζια Βενετίας πρώτης ποιότητος, τὰ ὁποῖα πωλεῖ χονδρικῶς εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

— *Μαγαζεῖον* ἡπαντοπωλείου νέον ἐσυστήθη ὑπὸ τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ Κ. Πολυζώη, κειμένην κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Κ. Πολυζώη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ΚΚ. Θωμᾶ Ι. Μύρμυγκα καὶ Εὐαγγέλη Π. Αντωνέτσου. Πωλοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ παντὸς εἴδους πάστα, μακαρόνια, ζαχαρεῖς, καφφέδες, τυρία Ὁλλανδικὰ καὶ τὰ παρόμοια. Οἱ προσερχόμενοι ἐν αὐτῷ, ἠμποροῦν νὰ εἶναι βέβαιοι, ὅτι θέλουν εὑρίσκει πρᾶγμα καλόν, κάθαρὸν καὶ εἰς τιμὴν συμφέρουσαν.

Ὁ Ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

«ΑΥΓΗ» 17/10/1859

ὄντος ἔτους καὶ λήγει τὴν 27 ὑ μηνὸς ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας, τὸ σμα αὐτῆς χρήζει τῆς ἐγκρίσεω ἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἐν Βονίτσῃ τῇ ὑρίου 1859.

Ἔφορος Βονίτσης.
Δ. Νικολαΐδης

«ΑΥΓΗ» 21/12/1859

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΕΙΔΗ ΔΙ' ΑΜΠΟΝΕΜΑ.

Ἤτοι ἀρωματικὰ διάφορα, βούρσες, καθὼς καὶ ἄλλα πολύτιμα εἴδη σκολαρικίων, βραχιολίων, καρφιτσῶν καὶ λοιπῶν λαμπρῶς κεκοσμημένων, μετέφερεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης ὁ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν παρὰ τῇ ὁδῷ Ἀθηνᾶς οἰκίαν τοῦ κ. Σταματάκη, νῦν δὲ μετεφερθεὶς εἰς τὸ νεόδμητον μαγαζεῖον τοῦ κ. Μητσοπούλου πλησίον τῆς δημαρχίας, Γάλλος ἔμπορος.

ΚΛΕΙΔΙΑ δύο εὑρέθησαν καὶ ὑπάρχουν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ἀρα παντὸς πιστεύεται.

ι τρόπῳ ἀνεκάλυψα
ἀνωτέρω.

γὼ, ὡς πάντες, τὴν ἐκ
, ἀλλὰ προσπαθῶν νὰ
τι μέσον ἄνευ δαπάνης
οκιμὰς διαφόρων ἄλλων
επιδημήσεως τῆς νόσου
εἰς Κιάτου τῆς Κορίνθου
ρουν, ὅτι ὅσαι σταφυλαὶ
ζον ἐπὶ τῆς γῆς, ἔμενον
1856 ἡμέραν τινὰ πα-
σκεπτόμενος, συνέλαβον

ταταγ-
του τὸν
παντὸς
Β.

θερα-
προεῖ-
αὐτὸ
ης τὸν
ν Κα
ας θε-
ελλον
ς πει-
αὐτὴν
ς μου

ν μου
ές με
τὸ γα
ἐπων,
λλὰς
ς καὶ
τοῦ
α καὶ
ὑπὸ
ρικὸν
τοῦ
μετὰ
καιον
ερνή-

άστη-
ν λε-
ην νό-

ς εἰς
την
ακον,

τὴν ἰδέαν νὰ ἀναβιβάσω τὴν γῆν καὶ ἐπὶ σταφυλῶν, αἵτινες ἐκρέμαντο ἀνωθεν αὐ Λαβὼν ὅθεν ἀσπρόχωμα ξηρὸν, καθ ἄμμου καὶ πετρῶν καὶ τρίψας αὐτὸ εἰς πτοτάτην κόνιν, ὡς τὴν τοῦ θείου, ἤρ τὰς χωματώσεις διαφοροτρόπως κατὰ ἐν τῷ φυλλαδίῳ ἐκθε δὲ ἀποτ σμα ὑπῆρξεν έτυχε τ ρέστερα τ τοῦ θειώσε καὶ τοῦτο μα ἐρρίπτον ἀλύπ

Κατὰ τὸ τες μέχρι τῆς σήμερον στημα ἐδοκίμασα καὶ ἄλλας ἀβλαβεῖς ὕ καὶ ἔλαβον τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1859.

Π. ΛΑΖΑΡΗΣ.

«ΑΥΓΗ» 14/3/1859

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὴν 15 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐκποιοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πειραιῶς δύω ο πεδα τῶν κληρονόμων Τσακανίκα κείμενα ἐν ραιεῖ, τὸ μὲν παρὰ τῇ θαλάσσῃ ἐπὶ τῆς Μιαούλη μεταξὺ τοῦ οἰκοπέδου Α. Βαφιαδ καὶ τοῦ ἐργαστηρίου Π. Σκουλούδη, ἐκ πηχῶν καὶ 15]00, τὸ δὲ κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Πειρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μακρᾶς Στοᾶς, καὶ συνορεύει μὲ νέον καφφενεῖον τοῦ Θεοδ. Κουτσούκου, ἐκ πη 866 καὶ 65]00 Ὁ δικας. κλητὴρ Γ. ΠΕΡΔΙΚ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΥΡΩΤΑΣ

Τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον εἶχε καὶ διεύθυνεν Ἀναστάσιος Παπαδάκης ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ ὑπο νομένου· ἀπὸ αὔριον δὲ 15 τρ. μ. θέλει εἶσθαι τὴν κυριότητα καὶ διεύθυνσίν μου· ὅθεν παρακα πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μὲ σ δράμωσι νὰ προσέρχωνται ἐν αὐτῷ ὅπου θέλ εὕρῃ μεγίστην καθαριότητα καὶ περιποίησιν, χιλίαν τῶν φαγητῶν, μετρίαν αὐτῶν τιμὴν κτλ.

Ἐν Ἀθήναις 14 Μαρτίου 1859.

Ν. Γ. ΧΑΛΑΜΑΤΑΣ.

ΚΛΕΙΔΙΑ δύω δεμένα μὲ ἄλυσσον χρυσῆν ἀπ λέσθησαν πρό τινος καιροῦ. Ὁ εὑρὼν αὐτὰ ἀς φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἀφοῦ κρατήσῃ τὴν ἄλ σον, διὰ νὰ λάβῃ καὶ δύω τάλληρα ἀμοιβήν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν Ἀποστόλων οἰκία τοῦ Τηλ. Τρέβεζα.

ΙΠΠΟΣ ὡραῖος μελανοκόκκινος ἡλικίας πέν ἐτῶν εὐνοῦχος κατάλληλος δι' ἱππασίαν καὶ ἡμ ρότατος δι' ἅμαξαν πωλεῖται. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γοράσῃ τὸν ἵππον μετὰ μιᾶς μικρᾶς γαλλικῆς ἁμ ξης καὶ τῆς ἱπποσκευῆς, τοῦ παραχωρεῖται τὸ ὅλ

Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν κύριον Βουρδαριάτ κ τασκευαστὴν τῶν ἀεροφόρων λεμονάδων. Πλατε Λουδοβίκου παρὰ τῷ ὀρφανοτροφείῳ τῶν ἀρρένω

Ὁ ἐκδότης ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΟΓΗΣ.

τὴν ἐθνικὴν ... καὶ εἰς τὸ ...
Α'. εἰς τὸν Ὄλυμπον καὶ εἰς τὸ ...
δὲ τοῦ κοινοῦ τούτου πόθου συνιστᾷ εἰς τὸ ...
καὶ ὁμονοίαν ὁμοίαν μὲ τὴν τοῦ 1821. . . . .
Ἐν Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν, Μαρτίου 23 1864.
Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀρχαιοτήτων
Ἕλλην τοῦ Ὀλύμπου
ΖΗΣΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΚΟΝΙΣ ἐντομοφθόρος Περσικὴ καταστρέφουσα κορέους, ψύλους καὶ κόνωπας πωλεῖται εἰς τὸ κατὰ τὴν πλατεῖαν Ψυρῆ φαρμακεῖον τοῦ Κ. Π. Τριανταφυλλίδη.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ χρηστῶν ἠθῶν καὶ ἐγκρατὴς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ζητεῖ ἰδιαιτέρας παραδόσεις. Αἱ πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΚΡΑΣΙ ρετσινάτο καλῆς ποιότητος πωλεῖται ἀπέναντι τοῦ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Π. Κιάπε ζαχαροπλαστείου.

ΘΕΣΑΦΙ Μήλου πωλεῖται εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν Ψυρῆ οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐπαμ. Σαλιγκάρου πρὸς 15 λεπτὰ τὴν ὀκάν.

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΩΣ ΚΑΙ Σας.

(Ὁδὸς Εὐριπίδου ὀπισθεν τοῦ Ταχυδρομείου.)

Παρακαλεῖ δὲ ... ἡμῖν τούτων καὶ ν' ἀποδώσῃ ... ἔργον μετὰ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἀπολέσαντος αὐτά.

Οἱ ἔχοντες προκαταρκτικὰς γνώσεις τῆς γαλλικῆς καὶ θέλοντες νὰ τελειοποιηθῶσιν εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην δύνανται νὰ ἀποταθῶσιν πρὸς τοῦτο εἰς τὸν δεδοκιμασμένης ἱκανότητος καθηγητὴν κ. Ἰωάννην Λαστίκ, κατοικοῦντα κατὰ τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ξύδη ἐφέτου.

ΕΙΔΟΠΟΙΕΙΤΑΙ τὸ κοινὸν, ὅτι οἱ ἐν Πειραιεῖ Ἀδελφοὶ Ἀλεξάκη Ξυλέμποροι ἔχουν εἰς Ἀποθήκας ἐναποταμιευμένα ΚΑΡΒΟΥΝΑ καλῆς ποιότητος πρὸς δὲ ἔχουν καὶ πλοῖον μὲ ΚΑΡΒΟΥΝΑ στεγνά, εἰς τὴν μεγάλην Προκυμαίαν Πειραιῶς, πωλούμενα εἰς τιμὴν μετρίαν.

ΕΛΑΙΟΠΩΛΕΙΟΝ. Τὸ παρακείμενον τῷ Φαρμακείῳ Δαρειοῦ τοῦ ὑελοπωλείου πλουτισθὲν μὲ ἐκλεκτὰ ὑαλικὰ, οἷον πιάτα, ποτήρια, λεκάνας, σουπιέρας, φιλιζάνια, φαρφουριὰ, κηρία διαφόρωνειδῶν, δίσκους, καθήκλας, φελοὺς, μαχαιροπήρουνα, δοῦμι, κλ. καὶ διακρινόμενον μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, πωλεῖ εἰς συγκαταβατικὰς τιμάς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀς διευθύνωνται ἐκεῖ.

ΠΙΘΑΡΙΑ 30 τοῦ λαδίου μεταχειρισμένα πωλοῦνται εἰς Πειραιᾶ καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν κύριον Π. Καπούτην.

ΟΙΚΙΑ κειμένη εἰς τὴν καλητέραν θέσιν τοῦ Πειραιῶς πλησίον τοῦ τελωνείου, καλῶς καὶ εὐρωπαϊκῶς κτισμένη καὶ διηρημένη, περιέχουσα ἐννέα δωμάτια ἐπάνω, μαζετα καὶ ὑπόγεια κάτω τὰ ὁποῖα ἐνοικιασμένα ἤδη ἀποφέρουν μηνιαῖον ἐνοίκιον 150 περίπου δραχμὰς κατὰ μῆνα, πωλεῖται καὶ ἐπιθυμῶν ἀς ἀνταμώσῃ τὸν κ. Π. Καπούτην.— Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν πωλοῦνται καὶ διάφορα οἰκιακὰ ἐπιπλα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς ἀπέναντι τῶν Ἀνακτόρων οἰκίας τοῦ κυρίου Ῥήγα Παλαμίδου.

Ἀπωλέσθη τὸ παρελθὸν σάββατον κατὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Πανεπιστημίου σκυλάκιον μικρὸν τριῶν μηνῶν κυνηγετικὸν χρώματος λευκοῦ μὲ μελανὰς ἐκλείδας. Ὁ εὑρὼν αὐτὸ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ θέλει λάβει ὡς ἀμοιβὴν πεντήκοντα δραχμάς.

ΣΚΥΛΑ κυνηγετικὴ πρώτου ἀναστήματος ἀπωλέσθη. Ὁ εὑρὼν αὐτὴν παρακαλεῖται νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Ἰουνίου ...

... ἐν λόγῳ γραμματικὴν ὡς ...

...αθίων τοῦ ἀγγλιβύττος φιλο...
...ήματος τοῦ κ. Σακελαρίδου. ...
...ες, ἔχει δὲ ὕλην ποικίλην κα...

...ῆς μητρόθεν μὲν ἦτο Σμυρναίας. ...
...γεννήθη ἐν Σμύρνῃ. Καὶ μέχρι ...
...ραίος, ὕστερον δὲ, μεθ' ὡριμωτ...
...τα χάριν ἐνὸς καθηγητοῦ μὴ εἰδ...

...ὗτο πράγμα.
...χος Ἰάκ. Τομπάζης διωρίσθη Βα...
...τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου καὶ μέλ...
...ρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωμα...
...χικοῦ. Ὁ δὲ ὑποφρουντιστὴς κ. Σαρίγιαν...
...ῦ καὶ ὁ ὑποφρουντιστὴς κ. Σαρίγιαν...
...έρων τῶν ταμείων.

...ρτάκτα τῆς Αὐγῆς.
...παρακαλῶ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἀξιο...
...ας εἰς ἀπάντησιν τῶν περὶ τοῦ Ἀθ. Δ. Κακκι...
...ῆ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1182 φύλλῳ τῆς Αὐγῆς σᾶς ἐπι...
...οῦ τε καὶ τῶν ὁμοφρόνων του, ὅπως μὴ δι' ἀπα...
...ινετ τὸν πάτρωνά του.
...Ἀπρίλιου, ἡμέραν τῆς διατριβῆς του ῥηθέντ...
...ἐντεῦθα ὁ κ. Ἀλ. Δάσιος· ἔδωκε μόνον Δρχ. ...
...ακοντὶν δύω βρόδινων, ὥστε, κ. διατροβόγραφε, ἔπα...
...ῥθεὶς ἐντεῦθεν ὁ κ. Ἀλ. Δάσιος ὅτι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1168 φύλλῳ τῆς Αὐγῆς ὅτι ἐν τ...
...ακοντὶν δύω βρόδινων, καὶ ἐμβάσθη ὁ θυμπάσαι αὐτὸν ...
...ν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1168 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὁ Φάρος, τὴν αὐγὴ ἔρχ...
...ολόν· Ἔλεγον ἀλήθειαν, καὶ ἐμβάσθη ὁ θυμπάσαι αὐτὸν ...
...ριθ. 404 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὁ Φάρος, τὴν Ὀγδοην ...
...ὡς ἐβρέθη, δὲν εἶχε δώσει οὐδὲ ὀβολόν, καὶ οὐχὶ ἔρχ...
...Ἔλεγον.
...σον δ' ἀφορᾷ ὅτι ἡ δωρεὰ αὕτη οὐδένα πολιτικὸν σκοπὸν. ...
...διετείνετο Κ. Κόκκη· εἶναι ἀμοιβὴ τῶν ἐμῶν ἀγώνων ...
...αὐτὴ τοῦτο, καὶ τότε θέλω πεισθῆ, θέλω τε δικαιωθῆ νὰ ...
...ς εἰς τὴν ἰδίαν μου, ἀφ' οὗ ἐγὼ πολλὰ πρὸς τοῦτο βλέ...
...Ὅθεν σᾶς ἀπαγγέλτω τέλον διὰ παντὸς, Κ. ἀρθρογράφε. ...
...Ἐν Ν. Πάλλῃ τῆς Ἀταλάντης ἡ 1ου 1864.
Α. ΣΠΥΡΟΠΟΤΑΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

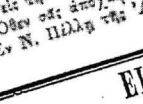

ΤΡΙΑ ὀχήματα ἤτοι μία calèche ἐ... phaeton, ἓν coupé
Οἱ ἐπιθυμοῦντες διευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν κ. Μ. Γάσπ... ρων εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 10ης Π. Μ.

Τὰ διάφορα εἴδη **ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ** τ... ἐργαστηρίου τοῦ Κ. Καρόλου Ὁπτὲν θέλουν π... λιθῇ ἐπὶ ὁπωσοῦν πραστίας τὴν προσεχῆ τρίτην 9|24 Ἰουνίου περὶ μ... σημέραν.
Μέχρι τῆς 9|24 Ἰουνίου οἱ κύριοι ἔμποροι, οἱ ἐπιθυμοῦντες ... ἀγοράσωσι χονδρικῶς ἐμπορεύματα, δύνανται ν' ἀπευθύνωνται κα... ἑκάστην εἰς τὸ ἐνταῦθα γαλλικὸν προξενεῖον ἀπὸ τῆς μεσημβρ... μέχρι τῆς 2 ὥρας μ. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ κ. Κωνστ. Κρο... κειμένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου, ἀπέναντι τῆς ... κίας 1 αλιάνη, ἔχει δὲ τρία δωμάτια ἄνω, μαγειρεῖον, ἡλιακὸν κ... Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν Κ. Χρ. Κανελλόπουλον ἐν τῇ αὐτῇ οἰκία

ΜΥΛΟΣ τοῦ καφὲ πωλεῖται τὴν προσεχῆ κ... ριακὴν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ὁμωνύμου πρατηρίου.

... μετὰ τῆς Κίνας διὰ τῆς Σιβηρί... ... δυσχερειῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐκτέλεσις ... ρία ἔτη ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πρώτου ... σύρματα διέρχονται τὴν ἄπειρον ἔκτασιν τῆς

ΤΣΑΪ ρωσσικὸν καλῆς ποιότητος καὶ εἰς τιμὴν μετρίαν πωλεῖται εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ Κ. Ἰω. Λεοντίδου κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἀριθ. 45.

— Ἀκακίας καὶ Ἐλαιόφυτα Ἐκλεκτοῦ εἴδους ὁποιος θέλει ἂς ἀνταμώσῃ τὸν Κ. Ἀνάργυρον Πετράκην εἰς τὴν οἰκίαν του.

— Ἀπέναντι τοῦ Τινανείου Κήπου ἐν Πειραιεῖ ὁ Κ. Γ. Σουσάνας συνέστησε λαμπρότατον καὶ πολυτελέστατον ζαχαροπλαστεῖον, πεποικιλμένον διὰ διαφόρων εἰδῶν Εὐρωπαϊκῶν γλυκισμάτων, τοῦ γάμου, τῆς βαπτίσεως καὶ ἄλλων τοιούτων, διὰ ποτῶν εὐρωπαϊκῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων, καὶ δι' ἄλλων πολυτελῶν περικοσμημάτων. Ὅθεν συνιστῶντες εἰς τὸ κοινὸν τὸ ἀνωτέρω ζαχαροπλαστεῖον βεβαιοῦμεν αὐτὸ ὅτι θέλει εὑρίσκει τὴν μεγαλειτέραν περιποίησιν ὑπὸ τοῦ Κ. Σουσάνα.

— ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, Μὲ τακτικὰ τῶν σπουδῶν του καὶ τῶν παραδοσεών του ἐνδεικτικὰ, οἰκογενειάρχης ζητεῖ θέσιν ἔν τινι τῶν ἐν Ἀθήναις ἰδιωτικῶν σχολείων, ἢ ἰδιαιτέρων παραδόσεων. Αἱ πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

— Εἰς τὸ νεοσύστατον ἐμπ. μαγαζεῖον τοῦ κ. Γ. Ιγγλέση κείμενον ἀπέναντι τοῦ καφ. τῆς Ὡραίας Ἑλλάδος πωλοῦνται διάφορα λαμπρὰ ἀντικείμενα δι' ἀμπονα μάντ, κομισθέντα ἐσχάτως ἐξ εὐρώπης.

— **ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** ὑπὸ τόνομα «Βυζάντιον» συνεστήθη ἤδη ἐν Πάτραις κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Νικολάου καὶ ἀπέναντι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο διακρίνεται μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπὶ εὐπρεπείᾳ καὶ καθαριότητι.

— Ὁ ὑποφαινόμενος προτιθέμενος νὰ διαλύσω τὸ κατάστημά μου (τὸ ὁποῖον κεῖται παρὰ τῷ ἐπάνω Ἀναβρυτείῳ ἐν τοῖς νεοδμήτοις μαγαζείοις τοῦ κ. Γιαλίστρη), παρακαλῶ εἰς ἕν τινα ὀφείλω νὰ προσέλθῃ ἵνα τὸν πληρώσω, ἐπίσης παρακαλῶ τοὺς ὅσοι μὲ χρεωστοῦν νὰ μὲ πληρώσωσι, διότι ἀναχωρῶ. Ἕνεκα δὲ τούτου πωλῶ τὰ ἐν τῷ καταστήματί μου εἴδη εἰς τὰς ἑξῆς τιμάς· Ζάχαρις Ὀλάνδας 1,60, πλεονεκτῶν 10, ὀκάδων δρ. 1,56 — ῥύζι Βενετίας 65 λεπ. ῥύζι ἐν 80 λεπ. μακαρόνια 80 λεπ. πάστοι διάφοροι πλέον τῶν 10 ὀκ. λεπ. 76 κόλα Βενετίας 1,60, κηρία σπερματσέτια ἔχοντα βάρος 125 δράμια δρ. 1,35· κηρία Ῥωσικὰ 1,30· βούτυρον Μωρέως 3,80 — λάδι παλαιὸν 1,65· — ἅλυσα τῆς Εὐρώπης ς ς ς δρ. 1, ἡ ὀκὰ, φασόλια λόπια λεπ. 35· ἕλα καὶ τὰ λοιπὰ εἴδη πωλῶ εἰς μετριωτάτην τιμήν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Δεκεμβρίου 1859.

Ἀθ. Γ. Νικολέπης.

ΜΕΛΑΝΙ Γραφῆς καλῆς ποιότητος πωλεῖς ὁ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Πατούσα κ. Δ. Μ. Ἀθανασόπουλος εἰς μετρίαν τιμήν.

ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ Μασσαλίας πωλεῖ εἰς μετρίαν τιμὴν ὄπισθεν τοῦ ὑγειονομείου ὁ κ. Σπ. Ἐλευθερίου.

ΡΙΖΑΡΟΣΠΟΡΟΣ καλῆς ποιότητος πωλεῖται πρὸς δρ. 1 40· ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΜΑΡΚΟΥΤΣΙΑ Κωνσταντινουπόλεως α'. ποιότητος, **ΑΡΓΙΛΕΔΕΣ** καὶ γλαστρικὰ διαφόρων ποιοτήτων ἔφερε καὶ κατ' αὐτὰς καὶ πωλεῖ εἰς μετρίαν τιμὴν ὁ κ. Β. Γ. Κωνσταντουλάκης ἐν Πειραιεῖ.

21/12/1859

22/9/1858

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΙΠΠΟΙ Ἀραβικοὶ καλῶς γεγυμνασμένοι καὶ μὲ ἱπποσκευὴν Ἀγγλικὴν διὰ κυρίας καὶ κυρίους εὑρίσκονται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἀγγλίας καὶ δίδονται ἐπὶ μισθώματι. Ὁ ἐπιθυμῶν διευθυνθήτω πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου.

— Δημοδιδάσκαλός τις ἀρχαῖος ἐπιθυμῶν νὰ μετέλθῃ τὸ ἐπάγγελμά του ἐκτὸς τοῦ κράτους, εἰδοποιεῖ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιούτου, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Αὐγῆς.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Πειραιεῖ ξενοδοχείου, ἡ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ κ. Μπαχατώρης εἰδοποιεῖ τοὺς θέλοντας νὰ συνδράμωσιν αὐτὸν ἀπὸ ἀ. 8ρίου ὅτι, ἀντὶ 50 δρ. κατὰ μῆνα, προσφέρει καθ' ἑκάστην δύο εἰδῶν φαγητοῦ, ἄρτου, τυροῦ καὶ ὀπώρας εἰς τὸ πρόγευμα· σοῦπα, δύο εἰδῶν φαγητοῦ, ἄρτου, τυροῦ καὶ ὀπώρας εἰς τὸν δεῖπνον.

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ καλλίστης ποιότητος πωλεῖται

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

— Ὁ Κύριος Διονύσιος Κ. Δέλλης εἰς Πειραιᾶ πληρώσας τὸν κ. Π. Οἰκονομίδου ζυλεμπόρου ἀποθήκην ἐμπορικὴν ἀπὸ ζαχάρεις, καφέδες, ῥύζια καὶ τὰ παρόμοια διὰ πανιστοπόλας, προμηθευόμενος ταῦτα κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ Κύριοι παντοπῶλαι νὰ διευθύνωνται πρὸς τὸν Κύριον Δέλλην καὶ ἂς ἦναι βέβαιοι ὅτι καὶ πράγμα καλὸν θέλουν εὑρίσκει τοπῶλαι καὶ ἄλλας εὐκολίας.

— Ὁ Κ. Χρῆστος Ἰωαν. μετέφερε τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν συμβιβαστικὴν καὶ ἄλλας εὐκολίας. εἰς τιμὴν συμβιβαστικὴν καὶ ἄλλας εὐκολίας.

— Ὁ Κ. Χρῆστος Ἰωαν. μετέφερε τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου ἡ Πόλις τῶν Παρισίων εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, κειμένην ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν θυνσιν τοῦ ξενοδοχείου ἡ Πόλις τῶν Παρισίων εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ εὐρυχωροτάτην οἰκίαν τοῦ κ. Μανιτάκη ὅπου ἤν τὸ ὑποσ- Ἀγίου Κωνσταντίνου, κειμένην ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ γείου τῶν Στρατιωτικῶν, μετωνόμασε δ' αὐτὸ εὐρυχωροτάτην οἰκίαν τοῦ κ. Μανιτάκη ὅπου ἤν τὸ ὑποσ- γείου τῶν Στρατιωτικῶν, μετωνόμασε δ' αὐτὸ εἰς θέαιν λαμπροτάτην, μετωνόμασε δ' αὐτὸ Ἀνακτόρων εἰς θέαιν λαμπρὰν ἐπίτηδες προμηθεύ- **ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ** Τὸ ὁποῖον ἐπίσημον ἐνόσημησεν μὲ ὅλους νέα καὶ λαμπρὰ ἐπίπλα· ὅτι οἱ φίλοι του ἐξ Εὐρώπης. Ὅθεν ἐλπίζει ὅτι οἱ φίλοι του ἐξ Εὐρώπης. Ὅθεν ἐλπίζει ὅτι οἱ φίλοι του εὑρίσκει θέσιν ὡραίαν καὶ ἀνάπαυσιν

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυ... καὶ διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Κω... ἀνάντη ὁδοῦ, ἐξαίρετες τις δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα καλῶς ἐπιπλωμένα, φαγητὰ διάφορα καὶ πολυποίκιλα, οἴνους διαφόρους, καὶ μεγάλην συγκατάθεσιν εἰς τὰς τιμάς. Δίδει ἐξ τῆς ἡμέρας φαγητὸν δηλ. πρόγευμα καὶ γεῦμα, καὶ τὸ μὲν πρόγευμα ἄρχεται ἀπὸ τὴν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12, τὸ δὲ γεῦμα ἄρχεται ἀκριβῶς τὴν 5 μ. μ. Ὅτι προσερχόμενοι ἐν αὐτῷ ἂς ἦναι βέβαιοι ὅτι θέλουν εὕρει μεγάλην περιποίησιν καὶ καθαριότητα, καὶ φαγητὰ νοστιμότατα, καθότι τὸ μαγειρεῖον του διευθύνεται παρὰ τοῦ γνωστοῦ Κ. Κωνστ. Πιάτζα, γνωρίζοντος ἐντελέστατα τὴν γαλλικὴν μαγειρικήν.

— Ἐμπορός τις ἐλθὼν κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἐφερε διάφορα **ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ** Κυριῶν καὶ πωλεῖ αὐτὰ εἰς τιμὰς οἰκονομικάς. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ κειμένου πλησίον τῆς Καπνικαρέας.

— Ἁμαξᾶ εὐρύχωρος τετράτροχος τῆς Βιέννης τρέχοντος μηνὸς, εἰς τὸν σωτῆρα τόπον τῶν δηκαρασσιῶν.

—Ζητεῖται δευτεροβάθμιος διδασκάλισσα, διδάσκαλος κάτοχος τῆς γαλλικῆς καὶ λατινικῆς ἢ τῆς γαλλικῆς καὶ ἰταλλικῆς, διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ διεύθυνσις εἰς ἡμᾶς.

ΝΕΟΣ καλὸς διαγωγῆς ζητεῖ ὑπηρεσίαν — Ἡ νεόδμητος οἰκία τοῦ Κυρίου Πέτ... Κιάππε, συγκειμένη ἐκ μιᾶς αἰθούσης, ἓξ δω... τίων καὶ τραπεζαρίας μὲ ὕδωρ πόσιμον, ἐνοι... ζεται μέχρι 1 7βρίου ἀπὸ τὴν ἐνοικοῦντα κ... τὴν Γεώργιον Χριστοφῆν δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ μεσαῖον πάτωμα ... κίας τοῦ Κ. Ἰω. Τυπάλδου παρὰ τῇ ἀγορᾷ ... σθεν τοῦ ναοῦ τῶν Δυτικῶν ἀπὸ 1 Ἰουνίου ε...

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Παγησίοις οἰκία τοῦ ... τρου Ἀλ. Βενιζέλου, συνισταμένη ἐκ 5 δωματίων, ... γειρείου καὶ Σταύλου.

— Τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ Σ. Καρτσι... κειμένης ἐν τῇ συνοικίᾳ Ψύρρῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ... θαγγέλου ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1 Ἰουνίου.

— **ΒΟΥΤΤΡΟΝ** ῥώσικον καλῆς ποιότητος τ... λεῖται πρὸς δρ. 3·80 ἡ ὀκὰ εἰς τὸ ... τοῦ Κ. Μιζιμίχα, ἀπέναντι τοῦ ... ρείου του.

ΤΟΥΒΛΑ ἐτοιμεῖα εἰς τὴν πλα... διπλὰ καὶ καλὰ δρ. 46 τὴν χιλιάδα ... γεωπόνος αἰτησάτω ... σίων τοῦ κάτω ἀναβρυτηρίου κατὰ ...

17/9/1860

26/9/1860

14/4/1864

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ καλῆς ποιότητος, καλῆς κα... σκευῆς, χειμερινὰ καὶ ἐαρινά, πωλοῦνται ἔτοιμα εἰς μετρίαν τι... εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κ. Ἀρσενίου, κείμενον ἀπέν... τῆς πρωτοσφλαχτῆς τῆς ἁγ. Εἰρήνης παρὰ τὸ ἐμπορικὸν κατά... μα τῶν Χατζηφίλων. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἃς διευθύνωνται ἐκεῖ ὅ... θέλουν ὑπερευχαριστηθῆ.

Ὁ ὀπισθεν τῶν ἀνακτόρων περίφημος κῆπος τοῦ κ. Μποσσά... ὁ στολισμένος μὲ τὰ ὡραιότερα ἄνθη, ἤνοιξε τὰς πύλας του εἰς κοινόν. Ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διασκεδάσωσι τὰς ἑορτὰς, κύ... καὶ κυρίαι, ἃς διευθύνωνται εἰς αὐτὸν, ὅπου θέλουν μείνει ὑπερ... χαριστημένοι.

ΟΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ. Τὸ ἐπὶ τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ, ἤτοι π... σίον τοῦ χανίου Δόστη, ὁπλοποιεῖον τοῦ κ. Ἀλ. Κάπου συνισ... μεν εἰς τὸ κοινὸν ὡς τὸ τελειότερον, πληρέστερον καὶ ἀκριβέ... ρον. Εἰς αὐτὸ ἐπισκευάζονται ὅπλα μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἐντέ... καὶ εὐσυνειδησίαν πρὸς τούτοις δὲ δοθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀρχηγε... τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς τὸν αὐτὸν τεχνίτην καὶ 9,000 ὅπλα π... ἀρίθμησιν. Ἐπομένως οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἃς διευθύνωνται ἐ... βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλουσιν εὐχαριστηθῆ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Λαμπρὸν, εὐάερον, στολισμένον μὲ ... πλα λαμπρὰ καὶ κείμενον εἰς θέσιν καλὴν καὶ κεντρικὴν ΕΝ... ΚΙΑΖΕΤΑΙ. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΟΙΝΟΣ ῥητινώδης πρώτης ποιότητος πρὸς ... λεπτὰ ἡ ὀκᾶ πωλεῖται εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦ ... Δράμπαλη κείμενον ἀπέναντι τῆς οἰκίας Κιάπ... καὶ τοῦ ζαχαροπωλείου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους. Ὁ ἀμριβέ... λων ἃς δοκιμάσῃ τὸν ἐξαίρετον τοῦτον ΟΙΝΟΝ.

14/6/1864

"ΑΥΓΗ"

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ.

Ἰταλὸς τις ἐλθὼν ἀρτίως ἐκ Νεαπόλεως, ἐκόμισεν εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα, οἷον σουρτοῦκα, γελέκα, σάκκους, πανταλόνια, καζιμίρια, λινὰ κλπ., τὰ ὁποῖα πάντα πωλοῦνται εἰς μετρίαν τιμήν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀγοράσωσιν ἃς διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ μεγάλου Μοναστηρίου Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Καπέλη, κείμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ Δθ. Πετσάλη, ἄνωθεν τοῦ Φαρμακείου (ἀρ. δωματίου 2.)

13/6/1864

Εἰς τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας παρὰ τῷ διευθυντῇ κυρίῳ Σάββᾳ πωλοῦνται ὡραῖα γιὰ ἀγγλικὰ ἐπίχρυσα πρὸς 3 ἀγγλ. λίρας ἕκαστον.

Τὸ μυθιστόρημα **Ο ΖΙΔΒΛΑΣ** ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὴν προσεχῆ κυριακήν.

Τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς ΟΙΚΙΑΣ τοῦ Σ. Καρτσείου κειμένης πλησίον τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ἐχούσης τρία δωμάτια αἴθουσαν, μαγειρεῖον, δῶμα κλπ. ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἡ ἐν Κηφισσίᾳ ΟΙΚΙΑ τοῦ κ. Ν. Σ. Οἰκονομίδου ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον, εὑρισκόμενον εἰς τὸ ὑποῦργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

ΜΠΙΛΙΑΡΔΟΝ ἑλληνικῆς κατασκευῆς πωλεῖται. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν παρὰ τῇ πλατείᾳ Ψυρῇ καφεπώλην κ. Ἀτωνίου Διαμαντόπουλον.

17/9/1860

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙ...

— Εἰδοποιοῦνται οἱ θέλοντες νὰ ὑπ... τὰ τὴν θέσιν Ῥέντι-ἐκκλησίδων τοῦ ἀγ... ἱερουργήσωσιν, ὅτι τὸ κλεῖσιν τοῦ ... πὸ τοῦ ἀγροφύλακος Μανδρᾶβίλη, καὶ ... ὑπὸ τοῦ κηπουροῦ τοῦ κ. Στ. Σέρπου, ... ριβόλιον πλησίον τοῦ ναοῦ.

— ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία ἤτοι Κ... πζούρη εἰς ἣν κατοικοῦσιν ἄλλοι ὁ Κ. Κ... ριέχουσα τέσσαρα δωμάτια, αἴθουσαν κλ... οἰκογένειαν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτ...

— Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντ... μαγαζεῖον τῆς νεοκτίστου μεγάλης ... Παναγοπούλου πωλοῦνται ἔπιπλα τῆς ... καναπέδες, καθήκλες, πολτρόνες, ... βάτια τῆς Γένοβας παντὸς εἴδους ... δὲ Κυριακὴν 18 τοῦ τρέχ. Σεπτεμ... ται εἰς δημοπρασίαν κατὰ συνέχειαν ... Ἡ δημοπρασία ἄρχεται ἀπὸ τῆς 9 ...

— Τὸ **ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** εἰς Ν... φέρθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Νοτα... καὶ μετωνομάσθη ξενοδοχεῖον τῶν Πατρέων. ... τὴν 18 τοῦ τοταμένου μηνὸς ἡμέραν Κυριακήν. ... **ΚΑΘΙΔΙ** μεγίθους ἑνὸς δακτύλου μὲ ζῶνας ὑφάλι... πλησίον τῆς μητροπόλεως.

— Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μάστρο Μιχάλη Μαραγκοῦ ... Ταναικοῦ, κειμένῃ ὀπισθεν τοῦ δενδροφύτου εἰσοπόου ... μεγάλης οἰκίας τοῦ μακαρίτου Γυμνασιάρχου Γενν... πωλοῦνται διάφορα ἐπιπλα Παρισιανὰ ἕνεκα τῆς διαι... ρήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῶν κ. Μαρίνου Π. Βρετοῦ. ... δημοπρασία αὐτῶν ἄρχεται τὴν ἐλευσομένην κυριακ... τρ. μ. ὥραν 11 π. μ.

— **ΑΜΑΞΑ** (καπριόλες) εὐκίνητος κα... λαστιχωτάτη, ἐπισήμου τινος πωλεῖται μ' ὅλα τ... τὰ χάμουρα ἀντὶ δρ. 1000. Λεπτομερείστερα πλ... ραφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

— ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τῆς Κ. Μαρίας Σκ... μογίδου κειμένης ἄνωθεν τοῦ τυμβοκομείου κ... τὴν ὁδὸν Ἁγ. Σιῶν ὀπισθεν τῆς νέας δυτικῆς ... κλησίας. Ἀληπληροφορίαι δίδονται ἐντὸς τῆς οἰ...

— **ΚΡΑΣΙ** ῥετσινάτο καλλίστης ποιότητος ... πρὸς 60 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν ὁ Κ. Παναγῆς Τσιμπος ... τὸ παντοπωλεῖόν του πλησίον τῆς ὁδοῦ Λιθ...

"ΑΥΓΗ" 20/8/1864

ΚΑΖΑΝΙ νέον τοῦ ράκιοῦ πωλεῖται εἰς μετριωτάτην τιμήν. Ὁ ἐπιθυμῶν ἀς ἔλθη εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΠΑΤΑΤΕΣ Τεργέστης πρώτης ποιότητος πωλοῦνται ἐκ νέου πρὸς 20 τὴν ὀκάν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Κ. Ἰωάν. Πετρίδη κείμενον εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀστυνομίαν· ὁλικῶς δὲ εἰς μετριωτάτην τιμήν. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ ἡ αὐτὴ ποιότης πωλεῖται εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ καταστήματα τῶν κκ. Τζελέπη καὶ Παναγιωτάκη μὲ τὴν αὐτὴν τιμήν.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 4ης 7βρίου ἢ καὶ πρότερον, τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας νέου Θεάτρου οἰκίας τοῦ Κ. Σίμου, ἢ καὶ ὁλόκληρος ἡ οἰκία.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ κ. Καρόλου Γαλιάνη κειμένη μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ἁγίου Γεωργίου καὶ Γερανίου (συνοικία Γερανίου)· ὅμως ἡ καὶ ἀπηρημένη διότι σύνανται νὰ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ οἰκογένειαι. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἐπιστάτην κατοικοῦντα εἰς παρακείμενον σταῦλον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ πλησίον τῶν Χαυτίων τρίπατος οἰκία Κ. Δ. Γρηγοριάδου πρωτοτέκτονος. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Πρινοπούλων, κείμενον παρὰ τὴν Βράν. Κωμωτίου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ ἀ. Σεπτεμβρίου ἡ εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς μεγάλη οἰκία τοῦ κ. Στρούμπου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ ἀ. 7βρίου ἡ ἀπέναντι τοῦ Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου μεγάλη οἰκία τοῦ κ. Γούλα Ἰωαννίδου, κειμένη ἐκ 13 δωματίων 2. μαγειρείων καὶ ἄλλων χρησίμων· δύναται ὅμως καὶ διηρημένη εἰς ἄνω καὶ κάτω πάτωμα. Ἡ συνοδεία εἰς τὸν ἰδιον.

"ΑΥΓΗ" 3/9/1864

Ὁ κύριος Α. Κουκουλίδης διακινδυνεύσας ἤδη παρὰ τοῖς ἐνταῦθα στηριοῖς, εἰδοποιεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐνοικιάσωσι τὸ κατάστημα εἰς ἣν κατοικεῖ οἰκίαν ἀπέναντι τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, κειμένης κατὰ τὸ γαζεῖον, τὸ ὁποῖον ἐνοικιάζεται ἐπίσης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου. Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῆς Ἑβδομάδος τῆς Ἁγίας τοῦ Πάσχα ἀναχωρεῖ ἀτμόπλοιον τὸ Ἐθνοφύλακος· ἐπιβάται δὲ καὶ ἐμπορεύματα παραλαμβάνονται ἐν αὐτῷ ἡ πληροφορεῖσθε παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου Ἀ. Ἀνδρεάδου, καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς αὔριον ἐκκενοῦται ἄχρι τοσοῦτο ἐνοικιάζεται χρυσογόον.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ξενοφῶντος καὶ πλησίον τῶν ἀνακτόρων οἰκία τοῦ ἰατροῦ κυρίου Ἰω. Θεοφιλᾶ ἐνοικιάζεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς 7βρίου εἴτε ὁλόκληρος εἴτε χωριστὰ ἀνὰ ὄροφον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν κύριον Ἀναγν. Ι. Θεοφιλᾶν οἶον τοῦ ἰατροῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ ἀ. Σεπτεμβρίου ἡ εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς μεγάλη οἰκία τοῦ κ. Στρούμπου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἀπέναντι τοῦ κήπου τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Α, Φ. Παπαδάκη, δύο κατοικίαι, ὁμοῦ ἢ χωριστά. Τὸ ἄνω πάτωμα ἔχει δύο αἰθούσας, ἕνα γαζεῖον, πλυσταρεῖον καὶ ἀποθήκην. Τὸ δὲ μεσαῖον μίαν αἴθουσαν 4 δωμάτια, μαγειρεῖον, ὕδωρ ποτιμον πηγαῖον καὶ τῆς βρύσης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 4ης 7βρίου ἢ καὶ πρότερον, τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας νέου Θεάτρου οἰκίας τοῦ Κ. Σίμου, ἢ καὶ ὁλόκληρος ἡ οἰκία.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἄνωθεν τοῦ Καφενείου «Βυζάντιον» κειμένη, συγκειμένη ἐξ αἰθούσης, ἐξ δωματίων καὶ ἑτέρων δύο διὰ τοὺς ὑπηρέτας. Ἔχει δὲ καὶ ὕδωρ φρεάτιον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν κύριον Θεοδόσιον Ἀναστασίου ἢ ἐντὸς τοῦ καφενείου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ ἀρ. Σεπτεμβρίου τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Παλαμίδου εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ ἀ. 7βρίου, τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ καφενείου Χάφτα οἰκίας τοῦ κ. Χατζάλη. Ἔχει αἰθουσαν 8 δωμάτια, ἀποθήκην, πλυσταρεῖον, ὑπαρχῶν καὶ αὐλὴν μὲ πηγαῖον ὕδωρ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Μιχ. Σέρμπον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως οἰκία τοῦ Ἀλ. Ν. Κωστῆ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ καφφεπώλην, ἢ εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Δημ. Τσάβαν.

"ΑΥΓΗ" 14/11/1864

χωρησάντων εἶναι καὶ ὅμως πλησίον τῶν Νονῦ, καὶ τοι γνωρίζοντες ὅτι ἐμελλον νὰ συζητηθῇ τὸ ἀγρτικὸν ζήτημα Κερκύρας, καθ' ἣν ἔλαβον διαβεβαίωσιν· καὶ ὁ μὲν Προβατᾶς ἀνεχώρησεν ὑπογράψας τὴν διαμαρτύρησιν τῶν 20, ὁ δὲ Χονδρογιάννης ἐβράπτευσε κρυφίως διὰ Κέρκυραν, ἐν ἀγνοίᾳ καὶ αὐτῶν τῶν συναδέλφων του, πλὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ Κανάρη, εἰς ὃν εἶπεν ὅτι ἀναχωρεῖ ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του. Ἐβεβαιώθη ὅμως ἀκολούθως ὅτι ταῦτα πάντα ἦσαν ἀνυπόστατα, πλασθέντα ἐπίτηδες. Δι[illegible] ὅτι πλησιεζούσιοι Κερκύρας κακῶ[illegible] πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν [illegible] πληρεζουσίων θέλει συνεργήσει, ὑπὲρ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν [illegible] τὰ κυριώτερα καὶ τὰ μᾶλλον κατεπείγοντα ἔργα της, καὶ ἰδίως τὸ ἀγρατικὸν ζήτημα Κερκύρας.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 15|27 περὶ τὴν 1ην ὥραν μ. μ. θέλουν πωληθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐπιπλοποιεῖον τοῦ κ. Ι. Σμυρλῆ διάφορα ἐπιπλα καὶ 3 ἅμαξαι ἀνήκουσαι εἰς τὸν πρώην πρόσουν τῆς Γαλλίας κύριον Βουρέ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ νέον, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ, ἀνοιχθὲν ἄνωθεν τοῦ Φαρμακείου Δαρεμίτου καὶ ἀπέναντι τοῦ Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ παντοπωλείου τῶν ἀδελφῶν Κούζη. Δωμάτια καθαρά, φαγητὰ καὶ ποτὰ ἐκλεκτά. Ἡ εὐθυνσις καλή, περιποίησις, ἰδοὺ τὰ συστατικὰ τοῦ νέου Ξενοδοχείου. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀς διευθύνωνται ἐκεῖ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ. Τὸ παρακείμενον τῷ Φαρμακείῳ Δαρεμίτου τοῦ θελπωλείου πλουτισθὲν μὲ ἐκλεκτὰ ὑαλικὰ, ἤγουν πατήρια, λεκάναι, σουπιέραι, σιλεζάνια, φαρφουριὰ, μαχαίρια, ρωνελδάκι, δίσκοι, καθίκλαι, ἐρέλυδοι, κλίναι σιδηραῖ, κρεββατοστρώματα μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, πωλεῖ εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἐπιθυμοῦντες ἀς διεύθύνωνται ἐκεῖ.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ κ α λ ὴ ζητεῖται. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ἰλίαν πλὴ Πανουργιᾶν.

"ΑΥΓΗ" 24/12/1864

Ὁ κ. Γ. Καράμπελας κατοικῶν ἀπέναντι τοῦ κακουργιοδικείου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρτοποιοῦ Ζαρείφη ἔφερε τὰ ἑξῆς ἐμπορεύματα, ἤτοι λινὰ πανιὰ ἀγγλικὰ πρώτης ποιότητος δι' ὑποκάμισα συντόνια καὶ πετσέτας, — μανδύλια λινὰ λευκὰ τῆς χειρὸς, — σόφι μαῦρο φίνο, —κουρδέλια φίνα,— καρφίτζες, βραχιόλια, σκολαρίκια, κορδόνια τοῦ λαιμοῦ μὲ σταυροὺς κλπ. Ἅπαντα ταῦτα πωλεῖ εἰς τιμὴν οἰκονομικωτέραν ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἐμπορικὰ καταστήματα.

Συσταίνομεν εἰς τοὺς κυρίους συνδρομητάς μας καθὼς καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας τὸ ἔθν. Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Μ. Βρεττοῦ ὡς καταλληλότατον Ἁγιοβασιλιάτικον δῶρον. Εὑρίσκεται δὲ καὶ πωλεῖται παρὰ τῷ κ. Δ. Κωνσταντίνῳ φωτογράφῳ ὁδὸς Αἰόλου.

ΒΟΥΤΤΥΡΟΝ καθαρὸν πρώτης ποιότητος τῆς Ῥούμελης Ἀσπροποταμίτικο πωλεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν εἰς τὰ ἐλευθέρια ἄνωθεν τῶν παραγκῶν ὅπου πωλοῦσι τὰ φρουτικὰ, λιανικῶς πρὸς δρ. 1,20 τὴν ὀκάν. Ὁ ἐπιθυμῶν ἀς δοκιμάσῃ καὶ θὰ μείνῃ πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ πράγματος.

Ἐπίσης ΒΟΥΤΤΥΡΟΝ καλῆς ποιότητος τῆς Ῥούμελης πωλεῖται εἰς τιμὴν συμφέρουσαν εἰς τὸν φοῦρνον τοῦ κ. Ἀλέξη Μίχου ἐπέκεινα ἀπέναντι τῆς οἰκίας Τζαβέλα.

ΕΙς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Α. Βαϊκοπούλου κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀριθ. 20 πωλοῦνται διάφορα εἴδη διὰ δῶρα τοῦ νέου ἔτους ἅπαντα γαλλικῆς κατασκευῆς καὶ ὡραιότητος.

Ἡ κυρία Πωλίνα Σωβὰν μοδίστα κατοικοῦσα κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἄνωθεν τοῦ βιβλιοπωλείου Βλμπεργ, ἐκομίσατο ἐσχάτως ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου ἐκ Παρισίων Καπέλλα ἀρίστης ποιότητος, Τραχηλιές, Ἀρωματικὰ πρώτης ποιότητος, Σαπούνια, Ἕκαστα πρὸς κόσμησιν τῆς κεφαλῆς, Πουμάδες διαφόρων εἰδῶν καὶ ἄλλα· ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ διατηρῶσι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, ἔκαστα μυστηριωδῶν διαφόρων εἰδῶν, Κοσμητικὰ καὶ διάφορα ἄλλα ἐκ τῶν ἐν Παρισίοις καταστημάτων καὶ ἄτινα πωλεῖ εἰς μετρίαν τιμήν.

κρεπει να
ιμαται άλ-
δν κερδλέν
ιθώμεν εἰς
ς δικ θσύ
υσιασμάτων
ὁ Ἑλλην
ττάτωμεν.
πίραν, καὶ
τινα δόσει
ον τοῦ χθε
ικει νὰ πε-
ς, καὶ κό-
στρατεσμοῦ,
ίπως κόσ-
ωρεὰ ἕλλη,
τίας, διότι
τοῦ συναι-

ένότε τὸν
ζουθαι τὸν
ὶν κατ' αὐ-
ρὰ ν' ὑπε-
κεθ' ὅσον
ὑπεράσπι-
ων εἰς τὴν
ίει κράσσον
ίπως· σχέ-
περὶ δια-
ου διὰ κά-
. Ἐπρεπε
, ἴσε δεῖ-
ἡ κλὴ δ-
ροσβάλλε-
ον κβέλτσε
ἴκα νὰ μὲς
ἄλλοτε τῷ
ις· τῷ κα-
νομίαι, τῶν
σιν αὐτε ἡ
τροσπολογι-
ι καταρθώ-
ός, τῆς ὀρ-
τῆς κρὸς

ερήματε δί-
τοῦ ὑπουρ-
τος Νακολέ-
ι, ἀποδειξις
πράγματα,
ολιτευτοῦ
πατυχούσης
ς τῆς Γαλ-
νοι εἰς τὸν
ὧν ἀνωτά-

· καὶ ἐγκρί-
κατὰ τὸ πα-
ν ἀρχιερα-
ψυχῶν τῶν
· τοῦτο θέ-
αὐτῇ ἡμέρᾳ.
ερευθῇ εἰς
διερμηνεῖς
: αἰσθήμα
· τῶν δίκαιον

ι τὸ ἐν τῇ
ενον νομο-
ῶν στερῶν
ι τῶν βου-
ρουσιζόμεναι
ἡ δὲ Ἀντι-
ροβάζουν δὲ
ἐν Γαλλίᾳ

Εἶσι δὲ πρὸς ἐμὲ ἀδύνατον κατ' οὐδένα τρόπον καὶ εἰς οὐδένα περιστάσεως νὰ εἰσέλθω εἰς διαλογισμὸν πρὸς τὴν Νομοθετικὴν Συνέλευσιν περὶ ζητήματος τὸ ὁποῖον ἤδη ἔλαβεν ἀπάντησιν καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκκρεμοδίνον. Καθήκόν μου εἶναι νὰ τηρῶ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἐκβάλλω τὸν ὑποτεταγὴν εἰς τοὺς νόμους.

Οὐδέποτε δέλω εὑρεθῇ βλεπικῆς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου.

Ἐκτὸς ἡ Βουλὴ ἐπεφορτίσθη τὴν βοήθειάν της εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὅλη ἡ εὐθύνη ἀκολουθεῖ ἤδη εἰς τὸ σῶμα τοῦτο.

Ἀστερμένος τῆς ὑποστηρίξεως τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς ἐμέ, δέλω ἐναγολαβῆ πρὸς προστυχὴν τῶν ὑμετέρων διαθέσεων τὰς προστάτιδος ἀνάσσης, εἰς τὸ ἔργον τῆς βελτιώσεως διὰ τῆς εἰλικρίνους χρήσεως τῶν ἐξουσιῶν τὰς ὁποίας τὸ Σύνταγμα θέτει εἰς χεῖράς μου.

Ἐν ᾧ δυνάμεθα νὰ ὁμεῖς ὅτι τὰ μέσα τῆς καλῆς καὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως ἐμπεδίσθησαν εἰς τὸν ἴσιον λαὸν ὑπ' ἐκείνων οἵτινες ὤφειλον νὰ ἦναι οἱ πρῶτοι νὰ τὰ ζητήσωσι, ἀποβλέπω, μετὰ θάῤῥους εἰς τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου καὶ τῶν συμβεβηκότων, ἵνα ἐξασφαλίσω τὰ εὐεργετήματα ταῦτα ὑπὲρ κοινωνίας τῆς ὁποίας τὰ συμφέροντα θέλει εἶσθαι καθήκόν μου εἰς τὰς περιστάσεις περιστάσεις νὰ μελετήσω μετὰ πάσης προθυμίας.

Ὁ ἴσιος λαὸς οὐδέποτε θέλει μὲ εὑρεῖ παρεκλεῖποντα τὰ πραγματικὰ συμφέροντα καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ εὐημερίαν.

Ἡ ἔκτακτος σύνοδος τῆς Νομοθετικῆς Συνελεύσεως ἔδη ἔλαβεν.

—Εἰς τὸν εὐγενῆ ἐκείνον ἀρβορογράφον τὸν ὑπὲ Στοιχ. Ο ἱμερινόμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 2745 φύλλον τῆς Δ θ ν ά ς, προσφωτέρας ἄλλην ἐπίστησιν δὲν δυνάμεθα νὰ φέρωμεν εἰμὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρ. Γκωμφοῦ τῶν ζρατιωτικῶν ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων τοῦ γνωστοῦ κατηγόρου του.

Μετὰ τὸν ἐμβριθῆ καὶ λακτομερῆ ἐκείνον λόγον, μετὰ τὰς ζωηρὰς ἐκείνας ἀληθείας τὰς ὁποίας ὁ Κυρ. ὑπεκλάλησε κατὰ τὸ ἐκτεταμένον λεξικὸν του τετραγωνικὸν κυβικὸν ἐπιστῆμ, νομίζομεν ὅτι τὸ τοιοῦτο δὲν λέγεται Ἀστικόν.

Τὸν συμμαχικὸν τότε στρατὸν συνόδευον πάντες τῆς κατευοδώσεως οἱ ἀνώτεροι σῶματικοὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ τότε ἀρχιδίου ὑπουργοῦ.

Ὀλεγμεινόμενος ἀκὸ τὲν ἐαδίκειν ὁ ἀετὸς οὗτος ἀρβορογράφος ἐρίφθη εἰς τὴν δυσωσότητα τὰ ἀπακτήματα τῆς πεπυρωμένης φαντασίας του ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν κλονίζεται ἐλάχιστον ἡ ἀρετή, καὶ ὅτι μὲ τοιαύτα αἰσθήματα ἀξιοῦται δὲν λέγεται φρονήματα, τὸ καθ' ἡμᾶς, τὰς ἁληθῆς κατρώτας.

Καὶ ἀληθῶς ἂν ὁ ἀρβορογράφος οὗτος ἀκίτυχεν ἀρ' ἑνὸς εἰς τὸν λογικὸν, χάρις ὅμως σῷ ἑτέρου εἰς τὸν κόσ. Θεοδωρίκαν τὸν συμπληρώσαντα τὴν Ἰλιάδα ταύτην μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ νομικῶν γνώσεών του. Τοῦτο καταδεικνύεται ἐναργέστατα ἀκὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χθεσινῆς συζητήσεως, δὲν τὸν ἐκίνει ἐκτιχίνι ὁ Θεοδωσάκης ἐλαβε ψῆφον ἀριθμουμένας εἰς 00000000ί. ἵν' νὰ μὴν ἔχαι δὲ ὁ ἐντελὴς οὗτος ἐμπαῖρος τοῦ μαχίμου Βουλευτοῦ, ἀλλ' ὡς ἐπίμετρον ἀκόμα τῷ προστέθη καρὲ τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἡ γένει τοῦ κοινοῦ, ἡ γενικὴ ἀκοδοκιμασία διότι ἀντὶ νὰ ἀνακτίζῃ τὴς κατ' αὐτῶν καταφορίας τοῦ Κυρ. ὑκουργοῦ τὰς ἀναφερομένας ἀκὲ εἰς τὰς πρώτας ἐκφωνήσεις του, κεφαλαίφρα ὀρθῶν καὶ συστάτως ὁλοιοῦσ, κερὶ τῶν ἀρετῶν τὰς ὁποίας ἔχουσι πρὸς ἄλλαλα τὰ ἐκφρατα ὅπλα, περὶ ἐωφρητικῆς ἐκκαιδεύσεως, καὶ περὶ ἐργοστασίων δικρίνων τὰ ὁποῖα εἶδεν ἄλλοτε ἐκκαιδευόμενος ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ἐντεῦθεν ἐρχομίζεται κληρέστατα ἡ κοινὴ ἐκείνη εὐφοιμία κ ἀκὸ τὴν πόλιν ἔρχομαι καὶ στὴν κορφὴ κενέλλα ·

Παραίνοντες εὐχόμεθα ἀκὸ καρδίας εἰς μὲ τὸν Κύρ. Βουλευτὴν ὑγιεστέραν χρίσιν εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὸν Ο. ἀρβορογράφον κλαυτέρων στόμα διὰ νὰ ἐκχέῃ τὰ κάθη του ἐναγίστερα.

Ν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1859.

MAISON DELISLE

A PARIS:
13, RUE DE GRAMMONT;
12, rue du Chateau.

BREVETÉE DE S. M. L'IMPÉRATRICE DES FRANÇAIS
DE S. M. LA REINE D'ANGLETERRE
ET DE PLUSIEURS COURS ÉTRANGÈRES.

PASS LA BOULEVARD DES ITALIENS.

MÉDAILLE D'HONNEUR
Exposition Universelle
1855.

SOIERIES
ROBES & MANTEAUX
DE COUR.

HAUTES NOUVEAUTÉS.

CACHEMIRES
DES INDES
ET DE FRANCE.

ÉTOFFES DE SES FABRIQUES.

CORBEILLES DE MARIAGE ET TROUSSEAUX.

DENTELLES DE FRANCE, DE BELGIQUE ET D'ANGLETERRE.

Comptoirs spéciaux de confection, de Tissus Fantaisie, Barèges, Lingerie, Mousseline imprimée,

DONT LES DESSINS SONT LA PROPRIÉTÉ EXCLUSIVE DE LA MAISON.

La maison **DELISLE**, dont la réputation est européenne, est toujours le premier **Établissement de Nouveautés** de Paris pour le **bon goût** et la **qualité** de ses produits, qu'elle vend au prix de fabrique, qui, à **qualité égale**, peut défier toute concurrence.

UN ATELIER DE COUTURE EST ATTACHÉ A LA MAISON.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΛΜΠΡΟΥ ΚΑΤΣΟΝΗ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 992)

Ταῦτα εἰπὼν, ἀναβὰς εἰς τὸ πλοῖον κατέστρωμα, ὥρα 5 Μ. Μ. ὡς εἶδε τοὺς ἐχθροὺς πλησιάσαντας, ἤρξατο κυροβολεῖν οὕτως εὐστόχως καὶ πυκνῶς, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς ἀπορρίγειν τὸν ἐκ τῶν πλευρῶν πλησιασμόν. Τῶν δὲ ἀκμαιοτάτων δύο τὰ μεγίστα πλησιάσαντα δύοιδεν τῆς πρύμνης ἠνώχλουν σφοδρῶς, μὴ ὄντων ἐκεῖ κανονίων· καὶ τοσοῦτον ἔγγὺς προύχώρησαν, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε ἐπιπεσεῖν καὶ ἐροδον εἰς τὸ πλοῖον αὐτοῦ ποιῆσαι. Ὁ δὲ Λάμπρος σὺν μεγάλῃ ταχύτητι ἀνοίξας θυρίδας εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἑστιατορείου κανόνια καὶ ἐπυροβόλει ἐκεῖθεν, ὥστε εἰς διάστημα ἡμισείας

κίνησαν ἅπαντα τὸν ἐντυφλα Χριστιανικὸν κόσμον, μετασχεῖναι κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Χαμὲτ Βέη, διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ὃν ζητεῖ καὶ ἐγείρουσι τὴν κλίνης καὶ ἐντόνως ζητεῖ οὐ μόνον τὴν ἀποφυλάκισιν παραχρῆμα τοῦ Ἕλληνος, ἀλλὰ καὶ ἱκανοποίησιν διὰ

ὥριλε ν' ἀποφύγῃ καὶ ὄχι νὰ διερεθίζῃ.

Ὁ Πασᾶς ἐντεθηριωθεὶς καὶ ἀνυπολόγιστος ἐνδίδει, ἀλλ' ἂν δὲν γνωρίζει τί νὰ πράξῃ· καὶ τί νὰ κάμῃ τὸ πλῆθος τῶν περιεκυλούντων αὐτὸν φανατικῶν τοῦ Μουρτῆ, τοῦ Καβδᾶ καὶ ἄλλων; Τοσοῦτος λέγεται ὅτι ἦν ὁ φανατι

Ἐν Νεοκαισαρείᾳ ἡ ἀνεβασμὸς εἰς τὸ ὕψος.
Πᾶς ἀνεβάζει ἀνωτέρω κλίμαξ ἀναγκάζεται νὰ διὰ τῆς ἀναρριχᾶται, καὶ ἔπειτα ἀφοῦ ἀνεβῇ ἐπάνω.
Ἀθῆναι τὴν 6 Ἀπριλίου 1860

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δελτίου
Η. Α. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΔΗΣ

A PARIS :
13, rue de Grammont.

MAISON DELISLE

A PARIS :
12, rue de Cholseul.

BREVETÉE DE S. M. L'IMPÉRATRICE DES FRANÇAIS,

DE LL. MM. LA REINE D'ANGLETERRE, ET DE LA REINE DES PAYS-BAS

Et de plusieurs Cours Etrangères.

Médailles d'Honneur — Exp. universelle de 1855.

HAUTES NOUVEAUTES

SOIERIES
ROBES ET MANTEAUX
DE COUR

ET OFFES DE SES FABRIQUES
CORBEILLES DE MARIAGE ET TROUSSEAUX
DENTELLES de FRANCE, de BELGIQUE et d'ANGLETERRE.

CACHEMIRS
DES INDES
ET DE FRANCE

Comptoirs spéciaux de Confections, de Tissus Fantaisie, Barèges, Lingerie, Mousseline imprimée, dont les dessins sont la propriété exclusive de la Maison.

En vue de donner plus d'extension à ses affaires, la Maison DELISLE transportera ses Magasins au 1er septembre 1860 dans un local beaucoup plus vaste et situé au centre du quartier le plus fréquenté et le plus élégant de Paris,

6. BOULEVARD DES CAPUCINES, EN FACE DE LA RUE DE LA PAIX.

A cette occasion, toutes les Marchandises, *les nouvelles aussi que nouvelles de la Saison* seront vendues avec un rabais considérable, dans le but de les écouler en totalité avant le changement de domicile, et de n'offrir que des Marchandises fraiches dans le nouvel établissement. — *Un atelier de couture est attaché à la Maison.*

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Δ. ΚΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης Ν. ΠΡΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

"LE JOURNAL DES FIANCES" 11/3/1849

AUX PALMIERS, rue Saint-Honoré, N° 251. Cadeaux de Mariage, et choix de Bonbons pour baptême.

MAISON LEVILLAYER, 23, rue des Filles-Saint-Thomas, au coin de la rue Richelieu. Spécialité de Chemises de mariage, cravates, Mouchoirs, Caleçons, Gilets de flanelle, Bretelles, etc.

AUCOC aîné. Nécessaires en or et en argent, objets de toilette, rue de la Paix, 4 bis.

"ΑΥΓΗ" 21/12/1857

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο Κυρ. Γιρὼδ καὶ Σ.α ἐντιμοποιοῦνται νὰ εἰδοποιήσωσι τοὺς Κυρίους, ὅτι ἔφερον ἐνταῦθα ἐκ Γαλλίας διάφορα φυτὰ ἀνθέων παντὸς εἴδους, ὡς ἐπίσης μίαν ὡραίαν συλλογὴν ὁποροφόρων δένδρων, καὶ ἑτέραν συλλογὴν χειροποιήτων τριαντατέρων εἰς Γαλλίαν, πρὸς δὲ σπόρους διαφόρων εἰδῶν.

Θέλουν διαμείνει ἐνταῦθα ὀλίγας ἡμέρας· οἱ Κύριοι λοιπόν, οἵτινες ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσωσί τι ἐκ τῶν ἀνθέων των ἢ τῶν ἄλλων ἐμπορευσίμων αὐτῶν εἰδῶν δύνανται νὰ διευθυνθῶσιν πρὸς τοὺς ἰδίους ἐν τῇ ὁδῷ Υ. Θ. Στερεωτῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρ. Θεοτόκη, καὶ θελουν εὑρεῖ μεγάλην συγκατάβασιν εἰς τας τιμὰς αὐτῶν.

"ΕΛΠΙΣ" 1/1/1858

Ὁ κύριος Ζιρὶς καὶ συντροφία, κηπουρὸς καὶ ἀνθοκόμος Γάλλος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ΚΚ. ἐραστὰς τῶν φυτῶν, ὅτι πρό τινων ἡμερῶν ἀφιχθείς ἐνταῦθα ἐκ Γαλλίας ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἀρκετὴν συλλογὴν ἀνθοφόρων φυτῶν, τουτέστι Καμέλιας, Ἀγαλέας, Σορδινίας, Μαγνολέας, Ὀρτανσίας, Ροδοδένδρα καὶ Παιωνίας ἐν εἴδει δένδρου· προσέτι ὡραιοτάτην συλλογὴν Τριανταφυλλέων νέων ἐμβολιασμένων καὶ μὴ ὑπὸ ἑκατὸν ποικιλίας· πρὸς τούτοις ὡραιοτάτην συλλογὴν βολβωδῶν φυτῶν καὶ ζιμπουλίων πρὸς καλλωπισμὸν τῶν κήπων καὶ τῶν ἀγγείων τῶν θαλάμων· συλλογὴν 200 εἰδῶν σμόρων, ἀνθέων καὶ λαχανικῶν· ἔχει πρὸς τούτοις ὡραιοτάτην συλλογὴν ὁπωροφόρων δένδρων, τουτέστι σπιδιῶν, μηλεῶν, κερασιῶν, ροδακινῶν, δαμασκηνῶν, καισιῶν ὅλων τῶν καλλιτέρων εἰδῶν ἐν Γαλλίᾳ καλλιεργημένων μέχρι τοῦδε· ὡραιοτάτην δὲ ποικιλίαν ἀμπέλων διὰ σταφυλὰς πρὸς χρῆσιν τῆς τραπέζης, καθὼς καὶ μεγάλον ἀριθμὸν διαφόρων φυτῶν τῶν ὁποίων ἡ λεπτομερὴς ἔκθεσις εἶναι ἐκτενής.

Θέλουσιν ἰδεῖ οἱ Κύριοι εἰς τὸ κατάστημά του δείγματα φυσικῶν ὀπωρῶν. Πωλοῦνται πάντα ταῦτα εἰς μετριωτάτην τιμήν.

Τὸ κατάστημα κεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἀριθ. 4 ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου τοῦ Κ. Μαγουλᾶ.

ξις του, καθότι διά τοῦ συμβολαιτικοῦ του τρόπου, (τοῦ κατά Σ. κατεστρεπτικοῦ) διευκολύνει τάς ὑποθέσεις τῶν διαφερομένων ἐπιπέδων, καί δέν τούς ἀφίνει νά πίπτωσιν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων στραβοδίκων.

Ὁποίας δέ εὐκολίας παρέχει εἰς τά συμφέροντα τῶν διαγομένων ἐντεῦθεν Ἑλλήνων, ἀνάγκη νά ὑπ' ὄψιν φίλων τῆς Ἑλλάδος καί θά ἴδῃ πόσον ἐπεκτείνει εἰς τάς σελίδας σου. Διά τ' ἀκόλουθον τό ἀνάγκην μέρος σου, τό ὁποῖον κατά τόν Μεσογειακόν τρόπον, σοί παρατηρῶ, ὅτι μεταξύ τῶν ἐξαιρέτων προϊόντων τά ὁποῖα εἰς τήν διατροφήν σου ἀφειρεῖς, ὅτι ἱκανός καί ἀξιοπρεπής διεθύνων κατά καιρούς τό ὑποκατάστημα Διρδουλίων, ἔκρινε κατάλληλον καί τόν μακαρίτην Χρ. Β. Μπενδούρη εἰς τό ὁποῖον τήν ἐπανάστασιν καί τόν ἐξοκειμένη χρηματίζει ἐκπροσώπων ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐκρούθετο ν' ἀποκείμη αὐτῷ τήν ἀκείαν της ἐμπιστοσύνην. Δυστυχῶς ὅμως καί ὁ μακαρίτης οὗτος δέν σοῦ ἔφησε, διότι ἴσως δέν ἐσυμβουλεύετο τάς μακαρίτας σου γνώμας. Εἶμαι ἐκατερόνος κύριε Σ. Η. νομίζων ὅτι μέ τήν ἴδιαν μαχαιρίν τήν ὁποίαν σύ κανείς τό μακαρίτικον κατάστημά σου, θά κατόρθωνε καί ὁ Κύριος Μπουτούρης τό ὁποῖον ἡ Κ. Κυβέρνησις τῷ ἐπεπιστεύθη ὑποκρίνεται. Ὄχι, Κύριε Σ. Η. ὁ Κ. Μπενδούρης δέν ἀφίνει τούς Ἕλληνας νά γυμνώνῃ ὁ ὑποκριτικός καί δόλιος χαρακτήρ οὔτινος δήποτε.

Περαίνων τήν παρούσαν μου, χαρακτηρῶ, ὅτι ἐν ἀπό πατριωτικόν αἴσθημα κινούμενος ὑπερασπίζωμαι τά συμφέροντα τῶν ὁμογενῶν μου, τιμῶν καί ὑρίζεις μετά θάρρους νά ζητῇς τήν ὑπεράσπισιν τρίτων, καί ὄχι εἰς χαμερπῆ καί ἀνάνδρα νά προστρέχῃς μέσα ὑποκρυπτόμενος εἰς στοιχεῖα ὅλως ἄσχετα τοῦ πράγματικοῦ ὀνόματός σου. Διά νά σοῦ ἀποδείξω δέ πόσον ἔχεις συμφερόντων τόν ὑποκρίτην Κ. Ν. Β. Μπουτούρην σέ προκαλῶ νά καρουσιασθῇς εἰς ἐμέ προσωπικῶς διά νά γεμίσω τήν ὑπερορικήν κεφαλήν σου.

Ἐν Ἑλληκοπόντῳ τήν 5 Ὀκτωβρίου 1858,

Γ. Ι. ΚΑΨΑΛΗΣ.

COMPAGNIE UNIVERSELLE DU CANAL MARITIME DE SUEZ,

Fondée par décret de S. A. le Vice Roi d'Egypte.

Condition de la souscription;

Le versement à effectuer en souscrivant est de 50 francs par action.

Le second versement de 150 francs devra être effectué après la publication de l'avis de répartition.

Pendant la durée des travaux, et à partir de la remise des titres provisoires, les sommes versées jouiront d'un intérêt de 5 o/o l'an.

Aucun autre appel de fonds n'aura lieu avant deux ans.

La souscription, générale sera centralisée à Paris. Un comité opèrera la répartition au prorata des souscriptions totalisées sans distinction de nationalité.

La souscription, ouverte le 5 novembre, sera close le 30 du même mois.

Les souscriptions sont reçues:

A Paris, dans les Bureaux de la Compagnie, Place Vendome, 16.

Dans les Départements et à l'Etranger.

Chez MM. les Banquiers et correspondants de la Compagnie.

A Athènes M. Feraldi.

...n traverse entre l'Europe et la mer des Indes, et épargnera une somme immense à la grande navigation. Aussi le péage de 10 francs par tonne fixé par le décret de concession pour le droit de navigation à travers le canal, est-il considéré comme modéré; appliqué cependant à un transport qui est en moyenne de 4 millions de tonnes, il est destiné à donner un revenu très considérable, indépendamment des bénéfices produits par le canal de jonction avec de Nil et par la mise en valeur et la vente des 133,000 hectares de terres concédés.

Le capital de la Compagnie est fixé à 200 millions de francs, divisé en 400,000 actions de 500 francs chacune.

La durée de la concession est de quatre-vingt dix ans.

Le siége administratif de la Société est à Paris.

Il est créé, sur le capital, 25 millions en Vice-Royauté d'Egypte, et 20 millions aux souscripteurs [illegible]

Conditions de la souscription

Le versement à effectuer en souscrivant est de 50 francs par action.

Le second versement de 150 francs par action devra être effectué après la publication de l'avis de répartition.

Les souscripteurs recevront, en échange des versements effectués de 200 francs par action, des récépissés provisoires nominatifs, qui seront transformés en titres définitifs au porteur dans un délai qui sera fixé ultérieurement.

Pendant la durée des travaux, et à partir de la remise des titres provisoires, les sommes versées jouiront d'un intérêt de 5 o/o l'an.

Aucun autre appel de fonds n'aura lieu avant deux ans. Les études faites permettent d'espérer que lorsque de nouveaux versements seront demandés, une communication entre les deux mers pourra livrer passage à la navigation.

La souscription générale sera centralisée à Paris. Un comité opèrera la répartition au prorata des souscriptions totalisées sans distinction de nationalité.

La souscription, ouverte le 5 Novembre, sera close le 30 du même mois, afin de donner à tous les Etats de l'Europe le temps de faire parvenir leurs souscriptions.

Toute souscription ou demande d'actions ultérieure sera considérée comme nulle et non avenue, et [illegible] remettre les souscripteurs n'ont pas opéré le versement de 50 francs par action.

Les souscriptions sont reçues.

A Paris, dans les bureaux de la Compagnie, Place Vendôme, 16.

Dans les départements et à l'étranger.

Chez M.M. les Banquiers et correspondants de la Compagnie

Bibliothèque circulante

CHARLES WILBERG.

Libraire

ATHENES

rue d'Hermes.

On peut s'abonner tous les jours.

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΙΩΑΝ. ΣΚΡΙΒΑΝΕΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΣΥΓΓΡΟΥ.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἔπειτα· αἱ δὲ τιμαὶ στέλει ἕκαστος τὴν ἰδίαν του· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐν Λιρ. 3 καὶ 3 στ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἔστι πραπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει των χρημάτων.

Πᾶσα ἐπιθυμοῦσα νὰ γένῃ τῶν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερὶς στάλ. σεται ὀπωσοῦν ἔστι ἄκυρος· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνωνύμως ἐστὶν ἀπορρίπτεται καὶ ἀκατοχώρητος, ἢ δὲ δανύσουσι δὶς ὑπερχρόνια εἰς τὴν ἐσωτερφὸν τοὺτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν, παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος 2, YORK-STREET, COVENT-GARDEN, ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. *Πράκτορσι τῆς* ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(Registered for transmission abroad)

ΑΡΙΘ. 29 —ΤΟΜ. Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ *ἐν Κωνσταντινουπόλει.*
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΤΣ *ἐν Θεσσαλονίκῃ.*
Ὁ Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ *ἐν Πάτραις.*
Ὁ Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ (ἡ Κ. Θεολόγης) *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.*
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ *ἐν Μάντσεστερ.*
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ *ἐν Λίβερπουλ.*
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ *ἐν Ἰβραΐλᾳ.*
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρᾳ.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ *ἐν Κόρκ τῆς Ἰρλανδίας.*
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΤΣΟΧΟΙΔΑΙ *ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.*
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ *ἐν Σμυρνῃ.*
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΤΛΙΟΣ *ἐν Βήρυτῳ.*
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ *καὶ* ΚΑΡΝΑΚΗΣ *ἐν Γαλαζίῳ.*
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ *ἐν Σύρᾳ.*
Ὁ Κύριος ΜΙΤΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ *ἐν Πυκαιπροστίνῳ.*
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΤΛΙΟΣ *ἐν Τυργιστῇ.*
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ *ἐν Σαιλατῇ.*
Ὁ Κύριος Π. ΣΠΟΡΙΔΗΣ *ἐν Ζακύνθῳ.*
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΤΤΖΙΝΑΣ *ἐν Μασσαλίᾳ*
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ *ἐν Βηρυτῷ.*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Οἱ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς ἡμῶν ὑποσχεθέντες Α'. τόμοι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΤ ΑΣΤΕΡΟΣ, *εἰσὶν ἤδη ἕτοιμοι, καὶ δυνάμεθα τὰ παραδώσωμεν αὐτοὺς εἰς ὁποιονδήποτε ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον ἢ φίλον των ἤθελαν ἐκτείνει μᾶς παραγγείλει. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνομεν, ὅπως ἀποφύγωμεν τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάσχεσιν τῶν τόμων.*

MOTRES ANTIQUES.

ex SEWELL and Co's valuable Sale of the splendid and extensive private collection (Monies Antiques) in London.

1 Twenty Guinea Prize

An opportunity to obtain one of the finest private collections of ancient coins ever offered to the public, and undoubtedly the most extensive and valuable ever sold.

Descriptive Catalogues Gratis, Free by Post, on application to SEWELL and Co. Numismatic Chemists, 15, Strand, London, W.C.—300 Coins purchased Daily at the highest Prices, or Exchanged.

The CLUB Sovereign 17/6
" " Crown 9/6
" " Shilling Numismatic Gift 6d

Gratis, 2, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΟΙ ΚΚ. Ἰωάννης Πρεστων, μηχανικοὶ ἀτμοπλοίων, διατυποῦσι μετοικεσίαν τῶν ἰδίων ἐργαστηρίων εἰς τὸν ἀριθμὸν 8 τῆς Ἀγγλικανικῆς τάφρου ἐν Ἰωάννῃ, Ρουσσεστὸν ἢ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 5 καὶ 6 τοῦ παρισινοῦ τόπου εἰσαγωγῆς τῶν ἀτμοπλοίων ἐν ἀγγλικῇ ἐπιβλέψει. Διεύθυνσις JOHN PRESTON, Steam-Ship Builders. East India Chambers, Leadenhall-street, London

ΤΟΥ CHUBB ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΠΟΙΟΥΝΤΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΑ

ΤΟΥ CHUBB ΚΙΒΩΤΙ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ἐπὶ ΠΥΡΟΣ καὶ ΔΙΑΡΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΤΟΥ CHUBB ΑΝΤΙΚΛΕΙΣΕΣ (PASSE-PARTOUT)

ΤΟΥ CHUBB ΤΑ ΚΙΒΩΤΙΑ ΔΙΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ

Καταλόγους τιμῶν αἱ μεταχειρίζεται δωρεὰν

CHUBB & SON, 57, ST. PAUL'S CHURCHYARD, LONDON.

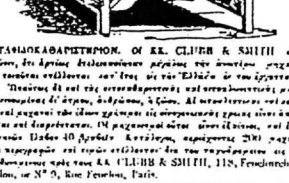

ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ. Οἱ ΚΚ. CLUBB & SMITH ἀδελφοποίησαν, ἐπὶ ἀρτίως ἐπιδειχθείσαις μεγάλαις τῶν ἀποτίμων μηχαναῖς 100 τοιούτοι σταθμοὶ κατεσκευάσθησαν ἐν τῷ ἐν Ἑλλάδι ὑπ' αὐτῶν ἐργαστηρίῳ των. Ποιοῦσι δὲ καὶ τὰς ἀποτελεσματικὰς καὶ ἀποτελουντικὰς μαχαιρίδας, σπαγγίδας δὲ ἔτερα, σιδήρους, ἢ ξύλου. Αἱ ἀποτελουσαι καὶ ἀποτελεσματικαὶ μαχαιραι τῶν ἰδίων χρήσεων εἰς ἀποχρωματικὴν χρῆσιν εἶναι κάλλιστα καὶ διαρκέστατα. Τὰ μαχαιρίδια αὐτὰ εἶναι ἐξαίσια, καὶ ἐκτὸς 18 χρόνων Ὑπάρχουσι 40 ἀγγελίαι Κυττάρους, ἀφιέρωσε 200 μαχαιρίδες μετὰ παρεμφερῶν καὶ τριῶν ἐπιθέτων ἄνω τοῦ παραδόσεως εἰς τοὺς ἀναδοκιμαστικοὺς τρεῖς τοὺς ΚΚ. CLUBB & SMITH, 118, Frenchurch-St. London, καὶ Nº 5, Rue Feydeau, Paris.

ΤΟ JOHN DRAPER, χαρτοπωλεῖον, κυλίνδρων ἐξαίρετα εἴδεσι, κατασκευάσεις κατασταλῶν καὶ τυπογραφεῖα, 5, Little Tower-st. London, ἔχει τοὺς τελευταίους χρόνους πρὸς χάραγμα, τυπώσεις κλπ., ἐκδίδει καὶ τοὺς χάρτας μικρὰ διὰ τὸν αὐτὸν ἔχει ρυθμὸν Ἐφημερίδα Κατάλογοι. Μανικὰ δὲ τῶν κάτω τὰ ἄνω κυλίνδρων τὸν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ εἶναι καὶ ὁ Νέος Προσκυνητὴς Κατ' ἐπιλογὴν ἐκ John Draper, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος ἐκάστου ἐν ἄνωθεν τῆς τῶν ἐξ τοῦ Σεπτ' ὑπογραφὴν τὰ χάρτας χωρὶς ἐ ἀναγράφεται τὰ ἀνάλογα τὰ ἐγκύκλια ἐκ ἀνάλογα ἐν ἀγγλικὰ ἐκ ἀνάλογα ἐν ἀγγλικὰ ἐκ ἀνάλογα ἐν ἀγγλικὰ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ «BELLE SAUVAGE»

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ «BELLE SAUVAGE» ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΙΕΣΤΗΡΙΩΝ ΤΩΝ PETTER KAI GALPIN,
ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τα μαλακοποίησις τινα τοῦ χυμοῦ τῶν φυτῶν εἶναι ἀντιπυρετικὰ, ἐν χρησίμῳ τῷ ὕδατι τῆς πόσεως.

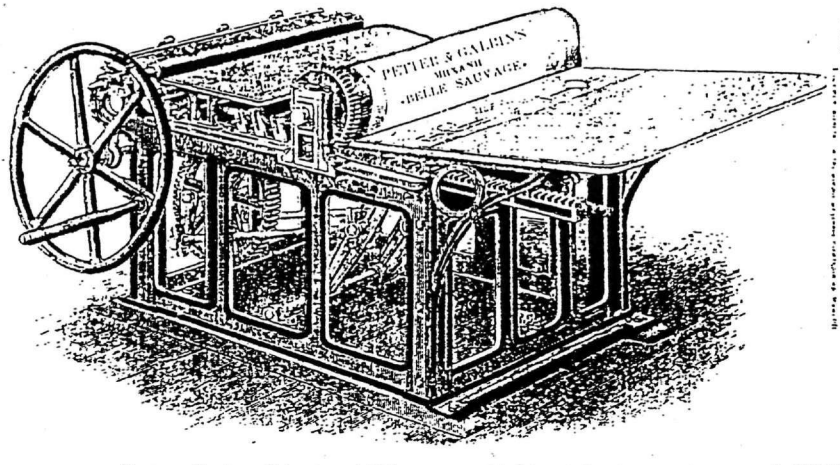

Τὰ μηχανικὰ ἔπιπλα τῆς οἰκίας ἐργάζονται, καὶ τὰ ὑγιᾶ τυποποιοῦνται καὶ ἀποδείξεις, καὶ κάθε πληροφορίαι, αἰτούμενοι παρὰ τῶν PETTER KAI GALPIN.
Belle Sauvage Works, Ludgate Hill, London E. C.

ΑΡΩΤΡΑ ΤΟΥ HOWARD

Οἱ JAMES καὶ FREDERICK HOWARD ἐνεφανίζθησαν εἰς τὸ κοινὸν τὰ ἀγγλικὰ ἀρότρα τοῦ Bedford, England) ὅπου ἔσαν ἀπὸ πάλαι ἔτος, καὶ ἐκτὸς τούτου ἔχουσι καὶ τὸ Β Γραφεῖον Κτηνῶν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὰ ἀρότρα, Σοδιάστρα, καὶ τὰ ἄλλα ἔπιπλα ἀγροικικὰ ἀφορῶντα.

Τὸ ΣΠΟΝΔΥΛΟΝ ΑΡΟΤΡΟΝ αὐτῶν κατασκευάζεται τὸν σχεδὸν. Ἡ ἐξαιρετικὸν τὸ κόπτον, καὶ εἶναι χρησιμώτατον καὶ εἰς τὰ ὑπνώδη, ἔνεκα τούτου, δύναται ν' ἀποτελεσθῇ.

Πολλοὶ δὲ γεωργοὶ τοῦτον τὸν ἐξαίρετον τύπον ἐκατασκεύασαν καὶ κατ' οἶκον· ἀλλὰ ἔτος ἐκ ἔτους τὰ νέα τῶν κοπτῶν, ἐκτελεσθέντα ... ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν HOWARD ἔχουσι τὴν μεγίστην τοῦ τύπου ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν.

Οἱ τύποι εἰσὶ τρεῖς ἐν τῷ ἐπ. Πρὸς τοῦτοις ἔχουσι καὶ ἄροτρα ἀμφίπλευρα καὶ ἀμφιπλεύρους ἀμαξοκινήτους, καὶ ἄλλα ἐκ ΣΙΔΗΡΟΥ ΡΙΔΑΚΟΦΟΡΟΥ ΔΙΚΡΑΝΟΥ ΔΙΦΘΟΝΟΥ ΕΛΚΟΜΕΝΟΥ, καὶ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΑΡΟΤΡΟΝ.

Πᾶσα τῶν αὐτοκτόνων ἐμπορεῖ τὸ τοιοῦτον ἐκτυλίγει περιέχοντα ἀναλόγως τὸν τόπον τῆς ἐργασίας, ἔνεκεν τοῦτο.

ΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΤΟΥ ΣΑΜΟΥΗΛΣΩΝΟΣ

Εἶναι ἀπλούστατα καὶ δύνανται εἰς ἐργάτης νὰ μεταχειρισθῇ αὐτάς. Κατασκευάζονται δὲ ἐτησίως τοιαῦται μηχαναὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ πλείονες τῶν 3000.

	£	s	d
ΝΑ ΚΟΨΗ ΚΑΙ ΝΑ ΘΕΡΙΣΗ ΧΟΡΤΟΝ ΜΟΝΟΝ	24	0	0
ΝΑ ΚΟΨΗ ΚΑΙ ΝΑ ΘΕΡΙΣΗ ΧΟΡΤΟΝ ΚΑΙ ΣΑΡΤΑ	26	10	0
Ἡ ψιλὴ αὐτὴ, ἄνευ	1	10	0
ΑΓΩ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ, ἄνευ	1	10	0
ΤΟΥ ΣΑΜΟΥΗΛΣΩΝΟΣ ΤΑ ΠΙΘΟΚΑΙΑ ΤΡΙΓΩΝΙΑ, ἄνευ	8	12	0

Στοιβάζονται καὶ φορτώνονται ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ πλοίων ἀτελῶς. Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύηται μετὰ συναλλαγματικῆς ἢ πιστώσεως πλημμύρας ἐν Λονδίνῳ.

Ἀποθήκαι R. SAMUELSON, 76, Commercial-street, West, LONDON

Τοῦ CLUB Πανταλόνι.....17/6
» » Γιλέκι 9/6
» » Ὀλοκληρωτέλεσμα 60/

Gunner, 9, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ λέβητοφόροι, αὐτοκινηταὶ, στατεραὶ, ἐρχόμεναι καὶ ἀθῶαι. Τιμὴ τούτων μετρητῇ μετὰ τοῦ τὰ ἀπόρρια

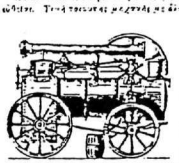

4 ἵππων δύναμις, κυλίνδρους, δύναται ἐξ ἑκατὸν λ 160
5 » 7 » » 175
6 » 71 » » 195
7 » 9 » » 210
10 » 12 » » 225

10 ἵππων ὑπερτελεσθεῖσαι ἄνευ ἐπιστ. 7 ἑκατοστ. » 285
12 » 71 » » 320
14 » 8 » » 370

Ἀποθήκαι Wm. SHRIMPTON,
24, Austin Friars London E. C.

BURGESS & KEY,

95, Newgate-street, London E. C.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ.

Βελτιωθέντα ἀρότρα, χορτάκια, σπαρτικὰ καὶ ἐσπαρτικὰ μηχανὴ, καὶ πάντα τὰ ἄλλα τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται ὑπὸ τῶν ΑΔ. BURGESS & KEY.

Κατάλογοι τῶν τιμῶν καὶ ἐκτυπώσεις χορηγοῦνται ὅταν αἰτηθῶσι

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΑΟΓΛΥΠΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ δυνατὰ τοῦτα κατασκευὴ, τὰ ὁποῖα κάμνουν τὸν ... καὶ ἀδύνατον νὰ ἔχουν ἀτονίαν καὶ ἀδυναμίαν. Ἀσθενεῖς, γέροντες, ἀσθενοῦντες ἢ ἀκμάζοντες τοῦτο ἀσφαλῶς ... τὰ ἔχουν ἀναγκαῖον ἔπιπλον εἰς τὸν οἶκον.

Βῆξ, συνάχη καὶ λαῖμα.

Ὁ σφυγμὸς τῶν ἀνθρώπων ... καὶ ἐπιστέλλουν ... ἐκ τοῦ ἀέρος κατὰ ... ἀποβολὴ ὑγιείας ... καὶ ἀπὸ ... ἀπὸ ἀπὸ ...

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς τοιαύτας τὰ κατάστασιν τοῦτο ... ἀπὸ ... ἀπὸ τὸν τῆς ζωῆς, ἐπιτρέπεται τοῦτο ... ἀπὸ ... ἀπὸ ... ἀπὸ

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.

Ὁ πάσχων ἐξωτερικῶς ἐξωτερικὴν ἐπιζητεῖ θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῶς πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἀλας διαπερᾷ τὸ κρέας, ὁπουδήποτε παχὺ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀστᾶ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύναται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ὀστατα πάθη.

Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη ἀεὶποτε, ἐθεράπευσε τραύματα, πληγὰς, ἕλκη, ὡς ἀπο δεικνύεται ὑπὸ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποβληθέντων κ νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πρέπει νὰ συνδεύηται διὰ καταποτίων καθαρτικῶν τοῦ αἵματος, ἐνῷ ἐκείνη ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ εἵλματος.

Δι' ὕδρωπα.

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανίως θεραπεύεται διὰ συνήθους θεραπείας. Πρέπει νὰ γείνῃ ἀρθρονος χρῆσις ἀλοιφῆς καὶ ἀραιτηρίων τριῶν τῶν μερῶν, τοῦλαχίστον δὶς τῆς ἡμέρας πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς παθήσεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρώγῃ ἀρθρονως ζωϊκὴν τροφὴν, νὰ διατρίβῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὑπαιθρον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ καταπότια κατὰ τὰς ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς ἐπιτευξιν τῆς θεραπείας, ἐντὸς ἓξ ἢ πλειοτέρων ἡμερῶν, ἤτις ἀπαιτεῖ παράτασιν τῆς θεραπείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ νοσήματος

Ὡφελοῦσι δὲ ἡ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ καταπότια εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν ποδάγραν, τὴν πλευραλγίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονολαίμους, τ' ἀποστήματα, τὸν καρκῖνον, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς τὰς ῥαγάδας, τὰ ἐξογκώματα τῶν ἀδένων, τοὺς λιχῆνας, τὰ χέσιμα, λους, τὰ σθήματα τῶν κωνώπων, καὶ ἄλλων ὀχληρῶν μυιῶν, τὴν φλστουλλαν, τὰ κιμματα, τὰς ἐσθησίας, τὰ πιτικιώματα, τὰ ἐξανθήματα, τὰς τυλώσεις, τὰς χοιράδας, ἐπιδερμικὰ νοσήματα, πληγὰς, ἕλκη, καὶ καθεξῆς

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὁλλοὺαϊ(Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4ο. 6δ, 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσλαλοῦνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταπότια, ταχέως ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, αἴρουσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πλούσιος ἢ πένης, δοκιμάζων τὸ περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχεῖ ἀναλαμβάνει δύναμιν καὶ σθένος.

Βῆξ, συνάγχη καὶ ἆσθμα.

Ὁ νόσημά τι τοιοῦτον νοσῶν, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῇ ἐντεῦθεν μέγα ἔργιλος κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ κεθ. Ὁλλοὺαϊη

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνυκτίμητα εἰς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνισχύοντα ταύτας καὶ διέλθωσι ἀβλαβῶς τὴν κινδυνώδη περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε τοσαῦται ἀπόλλυνται. Εἰς ἐὰ τὰς νέας τὲ θέτου τοῦτε φάρμακον· οὐ γὰρ ἔχει ἄλλο ἴσον. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἕκαστον κουτίον.

Ἤπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσιν ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμαχον, ἐπαναφέρουσι τὴν λειτουργίαν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάσχων λαμβάνει νέαν τροφὴν τινὰ ζωήν. Πρὸς διατήρησιν καλῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ παίρνῃ ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Πυκνότερον ζημιοῦνται ὡς ἀνώτερα παντὸς ἰατρικοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ὁλλοὺαϊη χρησιμεύουσι ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἑξῆς ἀσθενείας, τοὺς παντοειδεῖς πουρετοὺς τὸ ἆσθμα, τὰ χολερικὰ νοσήματα, τοὺς ἀχώρας, τὰ ἐντερικὰ νοσήματα, τὸν κόλικα, τὰς ἐμῤῥαξίες τῶν ἐντέρων, τὴν ῥῆξιν, τὴν ἀτονίαν, τὰ κόλικα, τὰς ἐμῤῥαξίες τὸ ἐρυσίπελας, τὴν ἀταξίαν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπασμοὺς, τὴν δυσεντερίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τὴν δυσπεψίαν, τὰς φαγέδαινας, τὴν πόδαγραν, τὴν πλευραλγίαν, τὰς αἱμορῤῥοΐδας, τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν ὀστεοπορίαν, τὰς χοιράδας, τοὺς πονολαίμους, τὸν ἕλμινθα, τὴν νεφρῖτιδα, τὰ λιθήματα, τὰ ἕλκη, τὰ ἀῤῥαδίτικα πάθη, τὸν ἐλμινθίασιν, τὴν ἀδυναμίαν ἐξ αἰσαδήποτε αἰτίας κλπ.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὁλλοὺαϊη(Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4ο. 6δ, 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσλαλοῦνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΡΙΒΟΛΒΟΕΙΔΗ ΟΠΛΑ
ΤΟΥ **ΚΟΛΤ**.

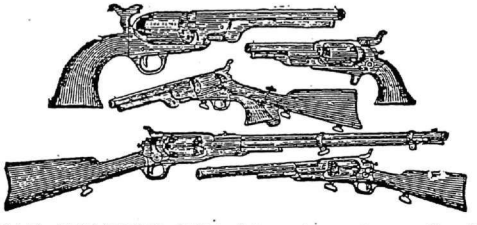

ΠΙΣΤΟΛΙΑ, ΚΑΡΑΒΙΝΑΙ, ΟΠΛΑ διὰ σφαίρας καὶ σφαιρίδια (σκάγια). Ῥιβόλβια.—Τὸ εὔσχημον Πιστόλιον χρήσιμον εἰς τὸν στρατὸν, ναυτικὸν, καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον, ἐπιδοκιμασθὲν καὶ γενικῶς παραδεχθὲν, εἶναι 7½ δακτύλων, ἔχον ὁπὴν ὡς ἡ τῆς καραβίνας, ὃν ἓξ βολῶν καὶ βάρους 2 λιτρῶν καὶ 8 οὐγγιῶν· ἐπίσης ἐγκόλπια ριβόλβια, ὧν ὁ σωλὴν εἶναι 4, 5 καὶ 6 δακτύλων, δι' ὁδοιπόρους, προστασίαν τοῦ οἴκου κτλ. Τὸ νέον ριβολβοειδὲς πυροβόλον διὰ σφαίρας καὶ σφαιρίδια, ἑπτὰ βολῶν, ἐξαίρετον ὅπλον διὰ κυνήγιον πτηνῶν ἢ ζώων. Ῥιβολβοειδεῖς καραβίναι, ὧν ὁ σωλὴν εἶναι 18, 21, 24, 27 καὶ 30 δακτ. πέντε καὶ ἓξ βολῶν, χρήσιμοι εἰς τὸν στρατὸν, ναυτικὸν καὶ εἰς τὸ κυνήγιον, εὐρείας, μεσαίας καὶ μικρᾶς ὁπῆς μετὰ τηλεσκοπίων καὶ ὅλων τῶν νέων προσθηκῶν. Θῆκαι πιστολίων, ζωστῆρες, κυνηγετικοὶ σάκκοι, πυριτόβολα κτλ. Περιγραφικοὶ καὶ τῶν τιμῶν κατάλογοι ἄνευ πληρωμῆς. Διαταγαὶ ὁλικῶς ἢ λιανικῶς ταχέως ἐκτελοῦνται. SAMUEL COLT, No: 14, Pall-mall, S. W. London. Ἕκαστον ὅπλον εἶναι ἐν Λονδίνῳ δεδοκιμασμένον, καὶ φέρει τὴν σφραγῖδα τοῦ προνομιούχου, «Col Colt, London.»

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ **ΕΛΛΓΟΥΔ**

ΑΕΡΟΣΤΕΓΗΣ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΛΥΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΡΜΑ ΚΛΙΜΑΤΑ.

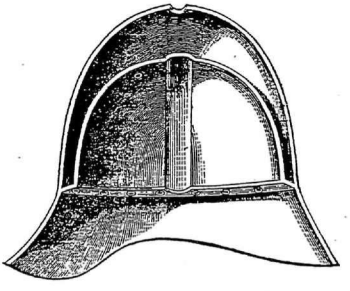

Ἡ τομὴ αὕτη δεικνύει κατὰ τίνα τρόπον ἡ κεφαλὴ ἀποφεύγει τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Ὁ ἐπιθυμῶν τοιούτους ἀεροστεγεῖς (air-chamber) πίλους καὶ περικεφαλαίας, δύναται ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς κυριωτέρους πιλοποιοὺς τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν πρωτίστων πόλεων τῶν Ἰνδιῶν, ἢ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ προνομίου.

J. ELLWOOD & SONS.
Great Charlotte Street (S.), London.

Πρὸς βεβαιότητα ἂς παρατηρῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πίλου ἂν ὑπάρχῃ ἡ ἀνωτέρω διεύθυνσις.

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ βελτιωμέναι, μετακινηταὶ, στερεαὶ, ὁριζόντειαι καὶ εὐθεῖαι. Τιμὴ τοιαύτης μηχανῆς μὲ ὅλα της τὰ ἀναγκαῖα.

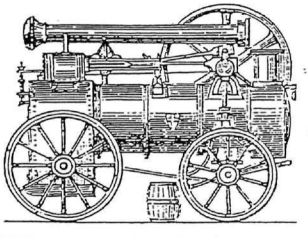

4	ἵππων δυνάμεως, κιλινδρικὴ, διαμέτρου	6¼	δακτύλων	Λ. 160
5	»	7	»	» 175
6	»	7¾	»	» 195
7	»	8½	»	» 210
8	»	9	»	» 225
10	ἵππων δυνάμεως, κιλίνδρος διαμέτ.	7	δακτύλ.	» 285
12	»	7¾	»	» 330
14	»	8	»	» 370

Διεύθυνσις Wm. SHRIMPTON, 24, Austin Friars London E. C.

ÉLIXIR

Cent ans de réputation. Chez le Dr REGNART, médecin-chirurgien, dentiste de l'École normale supérieure et du collége Sainte-Barbe, 25, rue Dauphine, Paris. — Visible tous les jours de 8 à 6 heures.

TAILLEUR A PARIS

M. GEOFFROY, 25, rue RICHELIEU.

Travaille depuis longues années pour des Orientaux; se charge d'expédier directement.

ANCIENNE MAISON A. DUPONT

FOURNISSEUR DE S. M. L'EMPEREUR

E. LACROIX, SUCCESSEUR

3, RUE NEUVE-St-AUGUSTIN.

LITS EN FER ET ORNEMENTÉS. — SOMMIERS ÉLASTIQUES. Meubles en fer pour jardins et appartements; Lit-Fauteuil et Chaise longue; Literie en tout genre.
USINE aux Ternes, rue de la Chaumière, 16. — Maison succursale de vente, Champs-Élysées, 32.

CHAISES ET FAUTEUILS DE REPOS

BREVETÉS S. G. D. G.

Le fauteuil Giraudet (Paris, passage des Princes, no 28) est une merveille de l'art de la tapisserie mécanique. Un ressort invisible permet à la personne assise sur ce meuble de pouvoir le transformer à volonté, sans le moindre effort et sans se remuer, en fauteuil, chaise longue ou lit de repos. On pourrait dire avec justesse que ce meuble magique se modèle sur le corps même de la personne.

FABRIQUE D'ÉCAILLE
DE PEIGNES, BIJOUX, FANTAISIE, ETC.
PICARD, Paris, 100, Boulevard Sébastopol, R. G.

AMEUBLEMENTS

COMPLETS, 76, *Faubourg Saint-Antoine.* — Maison KRIEGER et Ce, **H. RACAULT, successeur.** — Prix fixe. — Grandes fabriques et magasins de Meubles et Tapisserie.

MANUFACTURE

D'ALBUMS, système A. L., breveté s. g. d. g. — **A. LENEGRE,** *rue Bonaparte,* 33. — Reliure et dorure, Albums photographiques, Albums timbres-poste, Maroquinerie et Livres de piété. — PARIS.

SOCIÉTÉ DE LA VIEILLE-MONTAGNE

19, rue du Helder, à Paris

LIVERPOOL AND THE EAST

SCREW STEAM-SHIPS.

The First-class British Steam-ships.

	Tons.		Tons.
AGIA SOFIA	2000	MACEDONIA	2500
AMALIA	2500	ORONTES	900
ARCADIA	1300	THESSALIA	1400
LACONIA	1500		

SAILING

For Gibraltar, Malta, Alexandria, Beyrout, and Alexandretta.

For Gibraltar, Malta, Syria, Constantinople, and Smyrna.

For Gibraltar, Malta, Syria, Constantinople, and Salonica.

Carrying also Goods to Galatz and Ibraila, Varna, Odessa, and Trebizonde, at a through rate, by special agreement only, every ten days: have superior accommodation for passengers, and are provided with a Stewardess when desirable.
For freight or passage apply to PAPAYANNI BROTHERS, Fenwick Chambers, Fenwick Street, Liverpool.

LES GRECS MODERNES

Mœurs, coutumes, usages, littérature, politique, religion, commerce, marine, etc., par DUVRAY.

1 vol. in-12. — Prix 1 fr. Bruxelles, 1863, A. LACROIX-VERBOECKHOVEN et Ce. Se vend à Paris: A la librairie nouvelle, 15, boulevard des Italiens; chez Dentu, Palais-Royal, galerie vitrée; εἰς Ἀθήνας παρὰ τῷ K. Wilberg.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

λιθοχρωματισμέναι τῆς ἐν Παρισίοις Ῥωσσικῆς θυρωρῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρὰ τοῖς ΚΚ. Martinet, marchands de gravures, πλησίον τῶν Ξενοδοχείων τοῦ Louvre, καὶ τοῦ Grand Hôtel.

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

ἐν Παρισίοις, K. Reguart, 25, rue Dauphine, εἰς τὴν Ἐνορίαν τῶν μαθητῶν.

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

τῶν Παρισίων, τὸ τοῦ K. Lemercier, 57, rue de Seine.
Ὁ K. Lemercier δέχεται παραγγελίας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες διευθυνθῆτωσαν πρὸς αὐτὸν δι' ἐπιστολῶν προπληρωμένων.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

τῶν Ἀθηνῶν, Δημήτριος Κωνσταντίνου. Παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας (Hôtel d'Angleterre).

Ὁ καλλίτερος χαλκογράφος τῶν Παρισίων. Ἐπισκεπτήρια, κ. τ. λ.

MAISON BOUVET-AGRY

Graveur du Ministère des Affaires étrangères, des Ambassades d'Angleterre, d'Autriche et de Grèce.

Pierres fines, Cachets, Timbres, Boutons de livrée, de diplomatie et de vénerie, Cartes de visite, Cachets, Bijoux pour mariage, Presses pour timbrer son papier. *rue Castiglione, Paris. — Une des meilleures maisons de Paris.*

ΕΘΝΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1864
ΜΑΡΙΝΟΥ ΒΡΕΤΟΥ

Ἐνταῦθα εὑρίσκονται τὰ λαμπρότερα ἀγιοβασιλειάτικα.

EXPOSITION PERMANENTE.

PARIS, BOULEVARD DES CAPUCINES, 43.

MAISON ALPH. GIROUX.

SUCCESSEURS :

DUVINAGE, HARINKOUCK et BRUNE,

FOURNISSEURS BREVETÉS DE LA COUR.

Bronzes d'Art,
Fantaisies artistiques,
Librairie illustrée,
Encadrements de Miniatures,

Ébénisterie, Coffrets,
Meubles, Nécessaires,
Cartonnages, Papeterie,
Fournitures de Bureaux.

JOUETS D'ENFANTS,

VENTE et LOCATION de TABLEAUX,

DESSINS et AQUARELLES de MAITRES FRANÇAIS;

GRANDE COLLECTION DE PHOTOGRAPHIES

SPÉCIALITÉ pour CADEAUX

DE MARIAGES ET DE BAPTÊMES.

GUIDES ET ITINÉRAIRES

POUR LES VOYAGEURS

France et Algérie, Allemagne, Grande-Bretagne, Belgique, Hollande, Portugal, Italie, Orient, Suisse.

GRANDE COLLECTION PUBLIÉE SOUS LA DIRECTION

DE M. ADOLPHE JOANNE

ET ENRICHIE DE NOMBREUSES CARTES GRAVÉES SUR ACIER.

Εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων ὑποδηματοποιῶν τῶν Παρισίων.

HALLEGRAIN, 5, RUE DE L'ANCIENNE-COMÉDIE

ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

FABRIQUE JOUVIN,

PARIS. — VIS-A-VIS DE LA PORTE SAINT-DENIS.

ΡΑΠΤΗΣ ἐν Ἀθήναις, Λαμπίκης, πλησίον τῆς ὡραίας Ἑλλάδος.

Τὰ καλλίτερα ΠΑΓΩΤΑ τῶν Παρισίων,

CAFÉ NAPOLITAIN, boulevard des Capucines.

FAUTEUILS BROUGHAM,

Brevetés en France et à l'Étranger.

19, PASSAGE JOUFFROY. — PARIS.

Les fauteuils Brougham, dans lesquels le CAOUTCHOUC remplac les élastiques en fer, se recommandent aux amateurs du comfort in térieur.

Leur forme spacieuse, le bien-être qu'ils procurent, les ont fait pa ticulièrement apprécier du grand monde parisien. Malgré leur fabri cation très-soignée, ces fauteuils sont vendus 60, 65, 70 et 100 franc

Τὸ ἔπιπλον τοῦτο εἶναι καταλληλότατον δι τὰ θερμὰ κλίματα καθ' ὅτι δὲν συντρίβεται ποτ τὸ ἐλαστικόν.

ZINC ESTAMPÉ

Ornements d'architecture, Lucarnes, Épis, Girouettes, Marquises, etc.

USTENSILES DE MÉNAGE

Baignoires, Bains de pieds, Brocs, Seaux à toilette.

ZINC PERFORÉ

Pour garnitures de croisées, fermeture et aération des appartements, des établissements de bains, etc.

GRILLAGES & TREILLAGES EN FIL DE ZINC

Tous les prix marqués en chiffres connus.

ΕΘΝΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1864
ΜΑΡΙΝΟΥ ΒΡΕΤΟΥ

καστρον, μοὶ ἔκλεψαν ὅλας τὰς σταφυλάς. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἡ συμβᾶσά μοι πρὸ τινων ἑβδομάδων κλοπὴ μιᾶς Αἰγὸς Αἰγυπτιακῆς καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μὲ ἔπεισαν ὅτι δι' ἐμὲ τοὐλάχιστον δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια ἰδιοκτησίας, καὶ διὰ τοῦτο παρήγγειλα τοὺς ὑπαρέτας καὶ καλλιεργητὰς τῶν κτημάτων μου τοῦ λοιποῦ νὰ ντουφεκίζουν ὁπ' εὐθύνην μου πάντα ἀποπειρώμενον νὰ κλέψῃ ἀπὸ τῶν κτημάτων μου. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν κλεπτῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας. Α. Ν. ΓΟΥΔΑΣ.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν ὡς ἐμποροδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. ε. ε. ἀποφάσεώς του ἐκήρυξεν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν ἐνταῦθα ἔμπορον Κωνσταντῖνον Παπούλιαν, διορίσαν πράκτορα τῆς πτωχεύσεως τὸν κύριον Πάτροκλον Σαλωνιτίδην.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου 1861.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς πτωχεύσεως Ν. Π. ΔΕΔΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνικοῦ τῶν κορασίων Ἐκπαιδευτηρίου Δ. Σουρμελῆ διακηρύττει, ὅτι τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἤτοι 28 αὐγούστου ἄρχονται αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητριῶν ἀπὸ τῆς 9 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 4 κθ' ἑκάστην· ἡ δὲ τῶν μαθημάτων ἔναρξις γενήσεται τὴν ά. Σεπτεμβρίου ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Ἐμμ. Ἀντωνιάδου ἀντικρὺ τοῦ ἀνοικοδομουμένου Βουλευτηρίου.

Ὁ Διευθυντὴς ΔΑΝΙΗΛ ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ.

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους τοῦ Λυκείου γίνεται τῇ 4 Σεπτεμβρίου, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρα 3 Π. Μ.

Οἱ περυσινοὶ τοῦ Λυκείου ἐξωτερικοὶ μαθηταὶ οἱ ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντες, ἐὰν τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου δὲν ἐμφανισθῶσι, δὲν θέλουσι εἶσθαι πλέον δεκτοί.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ ἀποβιώσαντος Μιχαὴλ Βελουδίου, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου πλησίον τοῦ ξενοδοχείου «ὁ Βόσπορος» διαλύεται καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ ἐν αὐτῷ πραγματίαι πωλοῦνται εἰς εὐτελεστάτην τιμήν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἱκανὴ εἴς τε τὰ ἑλληνικὰ καὶ χειροτεχνήματα ζητεῖ θέσιν διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ διεύθυνσις εἰς ἡμᾶς.

Μεταξὺ τοῦ ἀνεγειρομένου ναοῦ τῶν δυτικῶν καὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἐπὶ τοῦ Βουλευτηρίου παρέπεσε φάκελος περιέχων διαστάσεις Παρίων μαρμάρων. Ὁ εὑρὼν αὐτὸν παρακαλεῖται νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ δυτικοῦ ναοῦ κύριον Πρεβιλέγιον ἢ εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα Δ. Καυταντζόγλου ἐξ οὗ θέλει ἀνταμειφθῇ.

ΟΙΚΙΑ κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Κολονάκι ἔχουσα πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἐμβαδὸν 300 σχεδὸν τετρ. πήχεων, διηρημένη εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν ἓν ἔχει δύο δωμάτια ἰσόγειαι, μαγειρεῖον καὶ ἰδιαιτέραν εἴσοδον, τὸ δὲ ἕτερον ἔχει ἄνω δύω δωμάτια, μαγειρεῖον καὶ ὑπόγειον, ξεχωριστὴν εἴσοδον καὶ ὕδωρ πόσιμον, ΩΝΕΙΤΑΙ καὶ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ τὴν ἀγοράσῃ ἂς διευθυνθῇ εἰς τὸν κύριον Καρδομμάτην ζαχαραπώλην.

ΒΑΡΕΛΙΑ εὐκαιρα ῥωμαϊκὰ γαλονίων 45 πωλοῦνται εἰς Πειραιᾶ εἰς τιμὴν μετριωτάτην εἰς τὸ παρὰ τὸ ἀμαξοστάσιον οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Π. Καλλιάκου καὶ Π. Πλειτοπούλου.

Τὴν 29 τρέχοντος κατὰ τὴν 9 ὥραν π. μ. δημοπρατοῦνται τὰ ΕΠΙΠΛΑ τοῦ Κ. Μάνου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Μεταξᾶ ὄπισθεν τῶν Βασ. σταύλων.

ΛΑΔΙ γλυκύτατον καὶ καθαρώτατον πωλεῖται πρὸς 2 δραχ. ἡ ὀκὰ εἰς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ λαχανοπωλεῖον τοῦ κ. Φιλίππου αυργενῆ.

ΚΥΡΙΟΣ τις πτωχὸς πλὴν τίμιος καὶ ἱκανὸς ζητεῖ ὑπηρεσίαν· Ὁ ἔχων ἀνάγκην τοιούτου, ᾧς ἀποταθῇ εἰς ἡμᾶς.

Τὴν ἐλευσομένην κυριακὴν 27 τρ. μ. θέλουν πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας διάφορα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἐν τῷ πρώτῳ πατώματι τῆς οἰκίας Χατζὴλη κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἢ Πατησίων πλησίον τῶν καφενείων Χαύτα κτλ. Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἄρχεται τὴν 1 μ. μ. ὥραν.

ΕΠΙΠΛΑ ΟΙΚΙΑΚΑ διάφορα τῆς χήρας κ. Ζ. Ν. Ἐμμορφοπούλου θέλουν πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας περὶ τὴν 9. ὥραν π. μ. τὴν ἐλευσομένην κυριακὴν 27 λ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ι. Φιλήμονος κειμένῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ πλησίον τοῦ στρατῶνος τῶν Ὑροσβετῶν. Οἱ βουλόμενοι παρουσιασθήτωσαν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν.

Εἰς τὸ κατάστημα Ε. Μαυρικίου καὶ συντροφία πληοίες τῆς Καπνικαρέας καὶ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωάννου Κένιαρη, πωλεῦνται τὰ ἑξῆς, εἴδη κατ' αὐτὰς διὰ τοῦ τελευταίου, ληφθέντα, ὡς μακαρόνια καὶ διαφόρων εἰδῶν πάστας τῆς Νεαπόλεως, καλὰ ἀγγλικὴν καλλίστης ποιότητος τζαΐ ῥωσσικὴν καὶ ἄλας ἀγγλικόν.

Ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Νικολάου Γεωργούλα πλησίον τῆς Μητροπόλεως πωλεῖται ὁλικῶς Κεφαλοτύρι πρόδιον μαυρολθαρίτικο καλλίστης ποιότητος καθὼς καὶ Βούτυρον εἰς μετρίαν τιμήν.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου μικρὰ οἰκία τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Δ. Σούτσου. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ ἀδοντοϊατροῦ Κ. Λεύκεβιτζ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Νεαπόλει οἰκία τοῦ κ. Σταύρου κρεσπώλου κειμένη μεταξὺ τῶν ὁδῶν Σόλωνος καὶ Θεμιστοκλέους ἀρ. 43 περιέχουσα 4 δωμάτια κλπ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανδρόσου μαγαζεῖον τοῦ Κ. Β. Μπούκρα μετὰ τοῦ ὑπογείου του, τὸ ὁποῖον μαγαζεῖον ἔχει ἤδη ἐνοικιασμένον ὁ κ. Κωνστ. Μακαρογόπουλος ἔμπορος. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἡ οἰκία τῆς Κυρίας Πηγῆς Πομερίτου, κειμένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ηλεύτωνος καὶ ἀπέναντι ἐκείνης τοῦ Κυργούση ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἢ ὅλη ὁμοῦ ἢ ἕκαστον πάτωμα χωριστά, τὸ ὁποῖον σύγκειται ἐκ τεσσάρων δωματίων εὐρυχώρων καὶ μιᾶς αἰθούσης, ἔχει δὲ καὶ πύσιμον ὕδωρ. Ὁ θέλων νὰ ἐνοικιάσῃ δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν ὑπὸ τὴν οἰκίαν ταύτην ὑποδηματοποιὸν ἢ εἰς τὸν Γεώργιον Χρηστοφῆν δικηγόρον, κατοικοῦντα κατὰ τὴν πλατείαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύκη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ Κ. Κυρίκου, κειμένη παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ συγκειμένη ἐκ δωματίων ἓξ μετὰ πάντων τῶν ἀναγκαίων παραρτημάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ μαγαζεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ὁ κ. Χάγερ κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Γρηγόριον Νεταρᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁλικῶς καὶ κατὰ πάτωμα ἡ οἰκία τοῦ συνταγματάρχου κ. Τολμίδου παρὰ τὴ πλατεία Ὄθωνος. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ κ. Λεβίδην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ εἰς τὰς οἰκίας τοῦ Θ. Ἠπίτου διάφορα δωμάτια μεγάλα καὶ μικρά.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ κάτω πάτωμα τῆς οἰκίας Κορομηλᾶ ὡς καὶ τὸ μαγαζεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ὅπου εἶχε ὁ Μαντζαβῖνος. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Βερσῆν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τὸ ἄνω πάτωμα τῆς εἰς τὴν πλατεῖαν Νομισματοκοπείου κειμένης οἰκίας τοῦ κ. Παναγ. Μωραΐτη, περιέχον τρία δωμάτια, αἴθουσαν, μαγειρεῖον πλυσταρεῖον ἀποθήκην, φρέαρ μεθ' ὕδατος ποσίμου κλπ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κατοικοῦντα ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Εἰρήνης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κέκροπος ἀριθ. 464 οἰκία, συγκειμένη ἐκ ὀκτὼ δωματίων, μαγειρείου, ἀποθήκης κλπ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Φίνλαϋ, ὁδὸν Ἀδριανοῦ. Ἐνοικιάζεται καὶ ἓν μαγαζεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, ἀπὸ πρώτης τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Γερανίου καὶ ἁγίου Γεωργίου διόροφος οἰκία τοῦ Κ. Γαλλιάν ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ κύριος Σκουμπουρδῆς συγκειμένη ἐξ ἐννέα δωματίων, δύο αἰθουσῶν, δύο μαγειρείων, αὐλῆς μὲ πότιμον ὕδωρ κλπ Ὁ ἐπιθυμῶν αὐτὴν διευθυνθήτω εἰς τὸν ἔμπορον Κ. Ῥοτσχίλδ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς Αἰολικῆς πλατείας μεσημβρινὴ πλευρὰ τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Μιχ. Παρίση.

θέλουν τιμήσει ἐπαξίως τὴν θέσιν των καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ τοῦ διορίζοντος ὑπουργοῦ θέλουσιν ἐπισύρει.

—Ὁ κομήτης ἐξακολουθεῖ ἀνατέλλων εἰς τὸν ὁρίζοντά μας ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν. Φαίνεται δὲ ἀρχόμενος ἀπὸ Ῥώμης, Βενετίας, Αὐστρίας Ἐρζεγοβίνης καὶ περιτριγυρίζων εἰς τὴν Ἀνατολὴν μέσα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου θέλει τελεσθῆ τὸ μέγα δρᾶμα.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔπαιξε χθὲς καὶ προχθὲς ἐκ κρυολογήματος καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ μὴ ἐξέλθῃ εἰς τὸν περίπατον. Ἤδη ὅμως κάλλιστα ἔχει.

—Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ὅτι ὁ κ. Σπ. Σιδέρης πρώην οἰκονομικὸς ἔφορος ἀπηλλάγη τῶν προσαφθεισῶν αὐτῷ κατηγοριῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 555 τῆς 24 ματου ε. ε. βουλεύματος τῶν ἐν Καλάμαις πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου καθαρῶς ἐκφράζεται τὸ συμβούλιον, ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος ὑπηρέτησε τιμίως καὶ ἐυσυνειδότως τὸ Δημόσιον. Ἑπομένως συνιστῶντες καὶ ἡμεῖς τὸν κ. Σιδέρην ὡς ἀκέραιον καὶ ἱκανὸν, πιστεύομεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἱκανοποιήσει δεόντως τὴν προσδληθεῖσαν ὑπόληψιν αὐτοῦ, ἀφοῦ καὶ ἀναπολόγητος παρεπέμφθη τότε εἰς δίκην.

— Ὁ βουλευτὴς Τήνου Κ. Σαγρέδος ἀσθενήσας ἀνεχώρησε δι' ἀδείας εἰς τὴν πατρίδα του.

— Ἀφίκετο ἐκ Σπετσῶν ὁ πρόξενος Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας Κ. Ἰω. Μωριάτης, καὶ ἐκ Ναυπλίου ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ Κ. Ἀναστ. Θεοφιλᾶς, ὅστις εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ χάριν ὑποθέσεών του.

— Κατὰ τὰς ἐξ Ἄνδρου πληροφορίας ἡ ἐφετεινὴ συγκομιδὴ τῶν κουκουλίων εἶναι δυστυχῶς κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς περυσινῆς ἠλαττωμένη· διότι ἐνῷ πέρυσι παρήγαγεν ὅλη ἡ νῆσος ἑξήκοντα χιλιάδας ὀκάδας, καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἔφθασε μέχρι τῶν 100 χιλιάδων, ἐφέτος μόλις 30 χιλιάδας ὀκάδας παρήγαγε, τὸ αἴτιον τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ἀποδίδεται εἰς τὴν νοσερὰν κατάστασιν τῶν ἀπόρων· εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν διατελεῖ τὸ προϊὸν τοῦτο καὶ εἰς τὰς λοιπὰς νήσους καὶ ἰδίως τὴν Τῆνον. Οἱ δημητριακοὶ δὲ καρποὶ φαίνονται εὐτυχέστεροι τοῦ προλαβόντος ἔτους.

— Πάτραι 16 Ἰουνίου. Ἕνεκα τῶν συνεχῶν μεταβολῶν, ἡ νόσος τῶν σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων ἐνέσκηψεν ἐφέτος μετὰ μεγάλης δυνάμεως.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, Ποίημα γαλλικὸν, ὑπὸ Κ. Cuichard, διδασκάλου τῆς Γαλλικῆς. Ὁ φιλέλλην οὗτος ποιητὴς, πανηγυρίζων τὴν Ἑλλάδα, διατρεῖ τὸ ποίημά του εἰς τέσσαρας ἀξιομνημονεύτους ἐποχὰς τῆς νεωτέρας Ἱστορίας μας. 1ον Πρὸ τῆς ἀνεξαρτησίας. 2ον Ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως. 3ον Κατὰ τὴν ἐν Ναυαρίνῳ μάχην. 4ον Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν.

Τὸ ποίημα τοῦτο ἄξιον ἀναγνώσεως συσταίνομεν εἰς τοὺς φιλομούσους ἀναγνώστας, διά τε τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματά του, καὶ διὰ τὴν γλαφυρότητά καὶ ὡραίας αὐτοῦ ἰδέας.

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κυρίων Βιλπὲρν καὶ Ναδίρη. καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συγγραφέως, ὁδὸς Ἀριστοφάνους, πλησίον τοῦ Ψυρῆ, οἰκία τοῦ Παπᾶ Οἰκονόμου. Τιμᾶται μιᾶς δραχ.

Συνεπαρχιῶται !

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας μας μένει ἐλευθέρα καὶ εἰς τὴν διάθεσίν Σας νὰ ψηφίσητε ὁντινᾶ ἐπιθυμῆτε.

Πλεῖστα τὰ δείγματα τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης κατεδείξατε καὶ ἀλλεπαλλήλους μοὶ ἐδώκατε τὰς ὑποσχέσεις νὰ μὲ ὑποστηρίξητε εἰς τὸν ἀγῶνα· τούτου ἕνεκα κηρύττω, ὅτι εὐχαρίστως θέλει δεχθῆ τὰς ψήφους Σας, κατερχόμενος ἐν ὥρᾳ εἰς τὴν ἐκλογικὴν ταύτην πάλην, συνεπείᾳ τῶν προτροπῶν Σας, καὶ ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι διὰ φιλοτιμίας, θέλει φροντίσω νὰ φανῶ ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης Σας. Οὐδεμία ἡ ἐπέμβασις καὶ ψηφίσετε κατὰ τὰς πεποιθήσεις Σας.

Ἐν Λιδαδείᾳ τῇ 10 Ἰουνίου 1860.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΠΑΛΗΣ.

Περίληψις ἀναφορᾶς Μαριγὼς Ψυράφη, κατοίκου Ἀθηνῶν κατὰ τοῦ συζύγου της Ν. Καρταλᾶ, κατοίκου ἐπίσης.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν παραδεχθὲν, διὰ τῆς ὑπ' ἀ 1449 ε. ε. ἀποφάσεώς του, τὴν περὶ διαζεύξεως αἴτησιν τῆς Μαριγ Ψυράφη, διέταξε τὴν ἐν περιλήψει καὶ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους τ γοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνιου 1861.

Ὁ ἀντίκλητος δικηγόρος
ΗΛΙΑΣ Α. ΒΡΑΧΝΟΣ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τὸ σεβ. Κοιν ὅτι ἐσύστησα αἴθουσαν με ὑέλους, ὅπου οἱ φοιτῶντες εὐναντται λάβωσιν ὁποιανδήποτε θέσιν πρὸς φωτογράφησιν, ἔνθα καὶ φῶς λί κατάλληλον ὑπάρχει πρὸς ἐντελῆ ἐκτύπωσιν τῶν ἀντικειμένω ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἐπιῤῥοῆς τῶν διαφόρων τοῦ καιροῦ μεταβολ

Ἀναγγέλλω προσέτι, ὅτι ἐφαρμόζω χρυσὸν καὶ ἄργυρον εἰς τ φωτογραφίας μου, κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Π ρισίων ἐφευρέσεις. Κατασκευάζω δὲ καὶ ὁμοιότυπα (portrails) χρ σιμεύοντα ὡς γραμμάτια ἐπισκέψεως (billets de visit) καθὼς κ ἄλλα εἴδη φωτογραφικῶν εἰκόνων χρωματισμένων ἢ ἀχρωματίστω Εὑρίσκονται παρ' ἐμοὶ καὶ κορνίζες παντὸς εἴδους, καὶ ταῦτα πάν εἰς λίαν μετρίας τιμάς.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΣΧΙΦΦΕΡ.
Φωτογράφος καὶ ζωγράφος εἰς τὸ πρώην κατάστημα τῆς Δημα χίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1. Σεπτεμβρίου ὁλόκληρος ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν Σ κράτους οἰκία τοῦ κ. Δ. Ἀλεξιάδου, περιέχουσα τρία δωμάτια ἄνω κ τρία κάτω, μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ μίαν οἰκογένειαν, ἤτοι μαγειρεῖ πλυστατεῖον, ἄφθονον καὶ διαυγέστατον ὕδωρ ὑδραγωγείου, κῆπον κλ Τὸ δὲ ἐνοίκιον μέτριον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, εὑρισκόμενον ε τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς, ἢ εἰς τὸν κ. Α. Καρνάλην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, ἀπὸ πρώτης τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Γερανίου καὶ ἁγίου Γεωργίο διόροφος οἰκία τοῦ Κ. Γαλλιὰν ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ κύριος Σκουμπους ὅῆς συγκειμένη ἐξ ἐννέα δωματίων, δύο αἰθουσῶν, δύο μαγειρείω αὐλῆς μὲ πότιμον ὕδωρ κλπ Ὁ ἐπιθυμῶν αὐτὴν διευθυνθήτω ε τὸν ἔμπορον Κ. Ροτσχίλδ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 17 Αὐγούστου τρ. ἔτους ἡ οἰκία τοῦ Θωμαΐδου εἰς ἣν εἶναι ἤδη ἡ Στρατιωτικὴ Λέσχη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ὑπὸ τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου νεοδμητε οἰκίαν τοῦ Κυρίου Ἰω. Κουζουλούδη μαγαζεῖον μετὰ ὑπογείου κ ὕδωρ. Τὸ μαγαζεῖον τοῦτο διαιρεῖται καὶ εἰς δύο.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἀπὸ τὴν 1 Αὐγούστου δύο μαγαζεῖα ἐπὶ τῆ ὁδοῦ Ἀδριανοῦ εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκεται τὸ ἐργαστήριον τοῦ Κ. Ἀρ γυρίου Μοσχωνᾶ μαραγκοῦ. ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ καὶ ἀπὸ 1 Σεπτεμ βρίου ἡ οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κέκροπος ἀρ. 464 ἐν ᾗ κατοικεῖ ἡ Κυ ρία Π. Ζυγομαλᾶ. Ὁ ἐπιθυμῶν ἐμπορεῖ νὰ ἰδῇ τὴν οἰκίαν ἀπὸ τὴ 4 μέχρι 6 μ. μ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φίνλαϋ ὁδὸ Ἀδριανοῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ Α'. Σεπτεμβρίου ε. ε. ἡ ἐπὶ τῆς Πλα τείας τοῦ Πανεπιστημίου οἰκία τοῦ κ. Νικ. Ι. Σαριπόλου συγκει μένη ἐξ ἐννέα δωματίων, λουτρῶνος, μαγειρείου, ἀποθήκης, κλι μεθ' ὕδατος ποσίμου καὶ κήπου μεγάλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ δ. Σεπτεμβρίου ε. ε. ἡ οἰκία τῆς Κ. Πε τάρη κειμένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βυωλῆς πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ στρα τηγοῦ Κολοκοτρώνη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τῆς ά. Σεπτεμβρίου 1861 τὸ ἰσάγειον πάτωμε τῆς οἰκίας τοῦ Καθηγητοῦ Δ. Σ. Ρουσοπούλου, κειμένης κατὰ τὴν ὁδὸ Λυκαβήτου, πλησίον τῆς τοῦ Κ. Χριστομάννου, πρὸς 70 δρ. κατὰ μῆνα

Κτηματίας τις θέλων νὰ δανεισθῇ χρήματα μὲ ὑποθήκην διπλασίαν, εἰδοποιεῖ τὸν θέλοντα νὰ δανείσῃ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ ὄ νομά του εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Αὐγῆς.

Άριθ. 36.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο Δήμαρχος Πειραιώς.

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. Δξιωματικοὺς τοῦ 6ου Λόχου Δεουτάτου τῆς Ἐθνοφυλακῆς Πειραιῶς.

Ἄνδρες, Κύριοι, μετ' εὐχαριστήσεως τὴν ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερολογίαν ἀναφορὰν ὑμῶν, καὶ εὐγενομοῦ διὰ τὰ ὑπὲρ ἡμοῦ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθήματα.

Εἰς τὴν ὀρθοτάτην κατάρτισιν τοῦ 6ου Λόχου τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἐζετέλεσα, εἰμὶ τὸ καθήκον μου. Ἡμεῖς Κύριοι εἴσθε λίαν ἐξειπνοι, καθότι ἐκαμίσατε στρατιῶται, ἠκούσατε εὐτελῶς καὶ συνετὰς τὰς εἰλικρινεῖς συμβουλὰς μου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπέκτη ἐπὶ τέλους ἡ λύσις ὅ ἔλους, ἀλλὰ δι' ἰμὲ ἰδίως ἐξέχυς εὐάρεστος.

Πέπεισθε, ὅτι καὶ εἰς τ. κπλήρωσιν τῶν καθηκόντων Σας, θέλετε δείξει τὸν αὐτὸν ζῆλον, καὶ τὴν αὐτὴν προθυμίαν, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ συγκεκτιμοῦ τοῦ λόχου ἐπιδείξατε. Τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν δύναμαι, ἢ νὰ ἐγκωμιάσω ὅτι ἔτυχε προτάτμενος τοῦ λόχου τούτου εἰς ἀνωμάλους καιρούς, καὶ συντέλεσε τὰ κατὰ δύναμιν, διὰ τῆς προθύμου συμπράξεως τῶν φιλονόμων καὶ φιλησύχων συνδημοτῶν μας εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τῆς πόλεως.

Εἶθε ἡ θεία πρόνοια εὐοδώσῃ τὰ τῆς πατρίδος κατὰ τὴν κοινὴν ἀπάντων ὑμῶν ἐπιθυμίαν, καὶ διαφιλάττῃ ἐσαεὶ τὴν πόλιν μας ἀπὸ κακοῦ κακοῦ.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1863.

Ὁ Δήμαρχος
Α. Βάλλης.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἑλληνικῆς μετατρόπτου καὶ ἐκδόσεως

τῆς δωδεκατόμου

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΟΤΕ.

Συνελάβομεν ἤδη διακὸς ἔτη, φ' ὅτου ἠξάρτο τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενον τὸ κλεινὸν ἔργον ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος τοῦ περιελεύς Ἀγγλου ἱστοριογράφου τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου Γρότε, καὶ, εἰ καὶ πολλὰς κυλλὰ τὸν θαυτρεῖον λογίων ἔντε τε καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξέφανε τὸν κόθον καὶ τὴν εὐχὴν, νὰ μετατραφθῇ καὶ εἰς τὴν ἡμέτερον γλῶσσαν, οὐδὲν ὅμως ὡφ' οὐδενὸς μέρη τὰς σύμερον κατορθώθη, ὄχι ἢ' Ἑλλησὶν βίβλια πρόθυμίας, ἀλλὰ διὰ τὰς καλλὰς καὶ πολυτόδις ἔυσαλίας, πρὸς ἃς ἡτο φευκὸν ν' ἀκολουθίσῃ καὶ ὁ τελειρίστατος καὶ φλοιωδυνότατος τῶν μετατροπτῶν. Τὸ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Κυρίου Γρότε, σκοπὸν ἔχον νὰ ψυχαττίσῃ ὡ: ἐπὶ πίνακος μετάλου καὶ μετακλησιμοῦ τὸν νοῦμερὸ, τὸν λόμερον καὶ καρπούλεθον βίον τοῦ ὑφ' ἑστίαν καὶ γεννητάτου Ἕθνους τοῦ κόσμου, καθ' ἕκαστας φάσεις αὐτοῦ ἀπὸ τῶν λόγους, καλτικὰς, κοινωνικὰς, θρησκευτικὰς, καλλιτεχνικὰς, φιλοσοφικὰς, ἐκτὸς εὐλόγου: καὶ μετατροπτὴν λόγων μὲν καθόλου καὶ περὶ τὴν Ἑλλάνα λόγον ἐντρῖβῆ, εὐθύμου δὲ ἐξ ἐπαγγέλματος τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ποτίσεως καὶ φιλολογίας, εἰ καθόλου εἰσαὶ μόνην ἐνθουσιάσεν ἡμᾶς καὶ σοφὸν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Τοσοῦ·ῳ δὲ μᾶλλον ἐνδοίζεν μὲν περὶ τὰς ἐπιτυχίας οἱ ἐγχείρισαν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Γροτείου ἀρετουργήματος, ἀκτινοτολόγοι ἢ ἰχνοντο πρὸς τὰς ἀρετὰς τοῦ μᾶλλοτὸς ποτὲ νὰ ἐπιχειρήσῃ εἰς τὴν μετάφρασιν, ὅσῳ τοσοῦτον μὴ τοιοῦς, ἔτερα δὲ καὶ ἐξ ἴδιας καλῆτας καὶ ἀντικειμενικὰς ἐμπόδιον, ἔτι καὶ ἡ γερμανικὴ μετάφρασις, εἰ καὶ ἐγγύτερ πως ἔστι πρὸς τὸν ἕλλα πρωτοτυπεῖς, ἀλλ' ὅμως ὅσως οὐκ ἐλίγας τὰς πόρας τῆς παρεξηγήσεως καὶ ἀσαφείας. Καὶ ἔμως ἄυσαν ἔζεσε οἱ ἐυσαλεῖς τῆς ἐκχωρήσεως ἦτον καὶ εἶνε οὕθεν, παρακολούθημον κρίσεως τῆς ἐξωτερικῆς, τῆς κλιμαρίας καὶ δυτικεφλιχτοτάτης. Ὅτε παλίγνοστον εἰς φύσιν χρυσανθεμὰς ζωρὰς εἶδε ἀναγεννώμενος νὰ ἀνοβλαστῇ ἐ-ουσ θάλλῃ τὸ ἐαθὸν τὸ τόπον παρ' ἡμῖν καὶ ἐλεγχομένων ἀνακτόρων ἐπιθυμία, ἀλλὰ αὐθις εἶναι ἐπιτοκὸς τὸ ἀγρυπνον καὶ ἐνδόμυχος δαιμόνιος, ὅτου εἶνε ἀνεγκαῖος ἔζω εἰς ἐπαξιμένον τὸν καλυπτὸν ἀγρυπνὸν καὶ πόσων τοῦ μετοχρατικοῦ, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἔνδοσιν μετοχρατικῆς συγχρίσεως, συγχρατοῦσαν μὲν ἐν διάθεσι ὅλων παγίων νόμων, ἐπεκτεταμένον δὲ καὶ μὲ τρόπους πρέπουν μικρὸς καὶ μεγάλους γεωγραφικὰς καὶ τοπογραφικοὺς πίνακας ;

Ὁ ἐκφωνήσαντος ἀναβλῆς τὸν αἶρον ἐκφράσεως καὶ ἐκφόβῳ πρὸς τὸν ἔαρον μὲν ἀλλὰ καὶ ἄγθος τῆς ἐκχωρήσεως ταύτης, οὔτε πρὸς τὸν ἐλεγκτικὸν καὶ ἐγκεφάτατε τὸν πρὸς τὸ ἔργον ἐκκοπτομένης μου παρουσίας τυφλότατα ἐαθὸς, οὔτε τὸ μέγιστον τοῦ κόσμου παρατήρησις οὔτε τὸ ξαφνιστόμενον καὶ δυσπρόσιτον τῆς χρεπτικῆς διαθέσεως ἐπιτοκὸς ἢ παρὸν ἀλλ' ἐλεύσης νὰ, ἀλλ' ἐμὲ μεταλλον, ἐλεεῖς, ὅτι εἰς τοῦτον μὲν ἐπιφέρει ἐπιτοκὸς ἐγκεφάτατε ὁμογενῶν οἱ γνῶμαι καὶ φιλαπεχθεῖς ἐμπόδιον

ΑΡΙΘ. 4120 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΝ 49 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1861 ΤΡΙΤΗ ΕΤΟΣ ΚΕ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διά τήν έντός τοῦ Κράτους.....δραχ. 40
Διά τούς ἐκτός » » ..... » 50
Τῶν διά τῶν Ἀλεξανδρικῶν ἀτμο-
πλοίων σταλλομένων..... » 54
Τῶν διά τήν Ἀμερικήν διλάρια δέκα

Η ΕΛΠΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ.

Δι' ἕκαστον στίχον λεπ. 30 ἅπαξ· ἑκάστοτε
διά μικροτέρους τῶν 10 στίχων πεντηκο-
ντάλεπτα δραχ. 3.
Γράμματα πρός τόν διαθέτην τῆς ἐφημε-
ρίδος στελλόμενα προπληρωτέα.

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Προσθῆκαι εἰς τό Ἑλληνικόν ἀλφάβητον.

h, h	(ἐπ ἐκφωνεῖ ὁ χρόνος τοῦ Γαλλικοῦ h.)	γ, Υ
ς, C	τοῦ Τουλιανοῦ C κ. χ. εἰς τάς λέξεις cocorè, ciseleur).	
ς, C	» τοῦ Γαλ. cil τοῦ φωνήεντος).	ς, G
d, δ	» τοῦ Γαλ. δ.	

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ.

Δηλοποιεῖ.

Ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νά λάβωσι μετοχάς εἰς αὐτήν, δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι πρός τήν ἐθνικήν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἤ πρός τά ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ὅπου ὑπάρχουσι πρός τοῦτο γραμμάτια.

ΑΘΗΝΗΣΙ τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1861.

Αἱ Βουλαὶ συνελλήφθησαν ἐκτάκτως διά τήν 20 τρέχ-

ΑΡΙΘ. 1211 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΝ 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1863 ΤΡΙΤΗ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διά τους ἐντός τοῦ Κράτους.....δραχ. 40
Διά τούς ἐκτός » » ..... » 50
Τῶν ἐξ διά τῶν Ἀλεξανδρικῶν ἀτμο-
πλοίων σταλλομένων..... » 54
Τῶν διά τήν Ἀμερικήν διλάρια δέκα

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤ

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἔμποροι καί ἐργοστασιάρχαι ἀπαλλάσσοντες καλήν ὑπάληλον δύνανται νά λάβωσι μετά τινος Οἴκου Λονδίνου σχέσεις, ἐξ ὧν νά προκύψωσιν ἀρκοῦντα ὀφελητικοί πόροι καί ἀμοιβαί.

Ὁ ἐκδοθείς λεπτομερέστερος πληροφορίας ἄς διανεμηθῆ διά προπληρωμένων ἐπιστολῶν πρός τόν

G. Hohs
4 Cranbourn Passage
Cranbourn Street W. C.
Londres.

Ὁ Κ. Ἐργάστος Λουκᾶς καί Συντροφία (ἐν Λονδίνῳ Crescent Place Burton Crescent) προσφέρει τάς καλλίτερας τιμάς, διά σταφίδα, ἀμύγδαλα, ἀδες, σφουγγάρια, ἀγκωβάρια, δίρρατα καί ἄλλα προϊόντα· ἐλλιπῆ τε δίγραμα ἐμπορεύματα εἰς ἀποστολήν.

Τά ἐμβάσματα γίνονται πραγείως

ΑΡΙΘ. 1270 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΝ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1864 ΤΡΙΤΗ ΕΤΟΣ ΚΘ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ἐντός τοῦ Κράτους.....δραχ. 40
ἐκτός » » ..... » 50
διά τῶν Ἀλεξανδρικῶν ἀτμο-
πλοίων σταλλομένων..... » 54
διά τήν Ἀμερικήν διλάρια δέκα

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

ΚΑΤΩ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΖΗΤΩ Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ.

Δι' ἕκαστον στίχον λεπ. 30 ἅπαξ· ἑκάστοτε
διά μικροτέρους τῶν 10 στίχων πεντηκο-
ντάλεπτα δραχ. 3.
Γράμματα πρός τόν διαθέτην τῆς ἐφημε-
ρίδος στελλόμενα προπληρωτέα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ γράφοντες πρός ἡμᾶς νά μή ἀπορῶσιν ὅτι καί τό δίκαιον, καί ἡ καλή ἀπάντησις, καί τό καθῆκον ἀπαιτοῦσι νά προτιμῶνται τά ταχυδρομικά δικαιώματα ὁσάκις ἡ ὑπόθεσις, περί ἧς μᾶς γράφουσιν, ἐνδιαφέρει αὐτούς καί ὄχι ἡμᾶς. Ἐξ ἀνάγκης δίδομεν πλήρεις τά ταχυδρομικά εἴδη, ἀγνοοῦντες τό περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν, ἀλλ' εἰδοποιοῦμεν τούς γράφοντας ὅτι οὐδέποτε δίδει γέννεσιν ἀπό μέρους ἡμῶν ὑπερβολή, ὅστις ἀς ἐκπονοῦν τῶν δύναται τά διαρρώσειν ἐκ προφάσεων ὡς ἄγραφον χαρτίον.

Εἰμί καί τινες οἱ μή προσέχοντες τά ἐπιδέκεσιν εἰς τάς ἐπιστολάς των τό ἀναλογοῦν γραμματόσημον· παρακαλοῦμεν τά δέκατα πολλῆ προσοχῇ εἰς τοῦτο, ἵνα μή μόνον εἰς οὐδέν λογίζεται καρά τῷ ταχυδρομείῳ τό πλαρωθέν, μή ἀπάλογον γραμματόσημον, ἀλλά βαπτόμεθα καί ἡμεῖς νά πληρώνωμεν δεκάδον ὅτι ἐστί ἁπλοῦ, τό ὅλον ταχεδρομικόν τέλος.

ΝΕΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ

Ῥυθμιστικός τοῦ Κ. Βιονδέτη διά τήν θεραπείαν κυνῶν καί προτύπων, ἀναγνωρισθείς ὡς ὁ καταλληλότερος πάντων ἐπισημοτέρων τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης. — Ὀργανοπαιδικαί σκευασίαι διά τῶν ἐπαρξθωσιν τῶν διαφορῶν τοῦ σώματος, πόλτες, βραγιόλια καί χτίρες ἐγχρωτοί, χειρουργικήρες, ἐλαστικαί κάλτσαι καί ἐποθέτρια ὕδατα.

Ὁ οἶκος Βιονδέτη, βραβευθείς διά 14 ὁμοιοπατρίων (χρυσῶν, ἀργυρῶν, καί ὁρειχαλκίνων) εἰδοποιεῖ τό Κοινόν, ὅτι οὐδενάν ἔχει ἐμπορικήν ἐπωθήκην, καί ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' προμηθεύθωσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ὀφείλουσι ν' ἐπιστρέψωσιν πρός τόν ἴδιον εἰς Παρισίους, ue Vivienne N°. 18.

αἱ ἀνωτέρω προτιμήσεις διατίθεσι εἶναι δραστήριον φάρμακον ἐ ρίζης, καί ἡ μεταπολίτις ἀσχήμων καί τοῖς ἀσφαλῆ πόρον ζωῆς ἐκ τοῦ ἐναγγελματος ἤ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας των. Ἐχουσι νά συνδιαφέρουν, ἵνα ἐπιτύχωσι καί τήν βουλευτικήν ἕδραν. Τά τόσα ἐκδόλαι, τά ἀκούει κατά καιρούς διατυπῶσιν τόν ἀνοχλοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, καί εἶδαμεν τόν Ἀγωνίαν νά διακόψῃ κατά τάς βουλευτικάς ἐκλογάς. Οἱ ἐκλεγόμενοι βουλευτικοί καθηγηταί, ὑψηλά ὄρχουσι τῆς Ἑλληνικῆς κατοφρονοῦσι πάντοτε τά διατυπῶσιν καί τόν θέσιν των ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Καταφρονέσουσες τόν καιρόν των ἐν τῇ βουλῇ, καί ἐκ τῆς ἐκτός τῆς βουλῆς βαθμοῦσιν δέν ἔχουν καιρόν οὔτε νά μελετῶσι τό ἀπόδον παρόδιον μάθημα, οὔτε νά ἐξακολουθῶσι τάκτικῶς τάς παραδόσεις των. Ἡ διατήρησις τῆς ἐσωτερικῆς καί τάξεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἡ πρόοδος τῶν φοιτητικῶν τούτου, ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν ἀπαιτοῦσιν ἐπιτακτικῶς τόν ἐνεῖον προσωπικόν καθηγητῶν ἀπό τῆς βουλευτικῆς θέσεως.

Ὅτι νά μέλη τοῦ διδακτικοῦ τρίπου νά ἐκπροσωπῶσι εἰς τά διδακτικά του καθέδρατα, ἀναγνωρίσθη καί ἐπί ἐσχάτου Ὄθωνος, τόν Ἀγγλικόν, ὅς ἀνάρχει ἀνακάτωσις διά τῆς εἰσαγωγῆς μάστορος τῆς διδασκάλου· αἱ διάφοροι γνῶσεις σημαίνουσι καί ἀντιπαθεῖαι, ἰσχυρισμοί καί πρό τῆς ἐλεύσεως καί μετ' αὐτόν, πρωτοστατοῦ τά ἐνεῖα ἐκτρεφόμενα τῶν εἰσαγωγέων ἐφαρμογῶν τοῦ νόμου· ἄλλως τε καί ἡ Νόμος τόν διδακτόν ἀπό τῶν συνεδριάσεων τοῦ διδακτηρίου ἵνα παρομοίωσιν τῆς τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, καί ἡ ἐξ ἀνάγκης ἐφέλεις διάφορον, ἵνα καταχωρῇ ἐκκρτία τοῦ διδακτηρίου, τίνων ἀνοιγμάτα μετέρων. Δι καί ἡ προεδρεύουσα διακρίσις ἔχῃ χῶρον ὡς καί τῆς ἄλλης διδακτῆς, οὕτως ὅλλα ἀρκετά, ἵνα ἡ ἀναλόγως ἐλλείπουσα διακρίσις ἀπαιτεῖ κατά τόν παρομοίωσιν ἐξίσου παρομοίως καί τῶν σύνεδρων τῆς ἀνωτέρω.

Οἱ ἐν ἐκτάκτῃ τῆς ἐκλογέσεως ἐκτρέ ἔχοντες νά ἀναδιαγνῶσιν τάς ἐμφανῶν καλλιτέρων ἤ στρατιωτικῶν ἀκριβείας, ἤ προϊόντα ἐμπορίου καί ἐκτρέφουν τόν ἐκλογῶν καλλιτέρων ἀρέσεως τῶν βουλευτικῶν καθεδρῶν, ἀντιπαθέσεται δέ τῶν κεντρικῶν βουλευτικῶν Ὄργανθ διά τοῦ ἀρίστου ἐκλεγόντος κατά τάς βουλευτικάς ἐκλογάς.

Οὐπόδεις καθ' ὁμάς ἐλλείπει ἐκάρχει ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 ἤ μή προσθέκη τῆς ἐξῆς διατάξεως.

Διαγέρουσι, ἀφόσον στρατιωτικοί τε καί πολιτικοί ἐκκλήσει καί ἄν δέν ἀσκέγωσι θέσεις ἀφορίζουσαν, δέν ἐπιτρέπεται τά ἐκλέγωσι βουλευτοί ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ μέν πρῶτοι ἐξασκοῦσι τά ἐπάρχιά των, οἱ δέ δεύτεροι ἐκκλησιῶσι τά ἐμβρόνα καθήκοντά των.

Οἱ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκκλήσει καί διαγέρουσι ἐφεδρικοί τῶν ἐπαρχιῶν τῶν εἰς τούς πολίτας των καί εἰς τούς ἀποστρατευόμενους, ἐκκρίνει δέν πρέπει νά παρουσιάζονται ὡς ὑποψήφιοι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ, ὅτου ἔχουσι τήν ἕδραν των· καί οἱ διαγέρουσι καί οἱ ἐκκλήσει ὡς ἐν τῇ ἐδικαίᾳ τῶν ἐξυπαλλήλων πίσω ἐκί τόν ἐφεδρίαν, ἕως ἐκπερᾶσι τόν ἐκκλήσει ἐκλογῶν.

Τό ἄρθρον 70. ἀντιμέρφη αὐτολεξεί ἐκ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844 ἔχει δέ οὕτω.

Ἄρθρ. 70. Ἡ Βουλή ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατά τήν Γραμμήν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τόν πρόεδρον, τούς ἀντιπροέδρους καί τούς γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἀπορῶμεν πῶς ἡ Ἐπιτροπή γνωρίζουσα τά καθ' ἑκάστου βουλευτικόν κεφάλαιον γενομένα ἐν τῷ περιλόβοντι ἐκδόλαι κατά τήν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, δέν ἐκπόρφη νά ἐπικύρῃ μέγιστα τά ἀνάρμοστα καί πρωτόλουρα ἐφαρμοσθέντα ἐπί τοῦ ἀντικειμένου καί νά προτείνωσιν ἐφαρμοσθῆ ἐπί τοῦ μέλλοντος. Ἡμεῖς ἀπέχομεν νά σταχάσωμεν ἐπί τοῦ ἀντικειμένου καί νά προτείνωμεν ἐφαρμοσθῆ, ἀφοῦ ἐλλείπουσι ἐκάστοτε ἡ ἀναπλήρωσις ἐκ τῶν ἀναπλήρων τῆς ἐκλογῆς ἐκάστου

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» 10/5/1862

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ.
Ὑπὸ ΕΜΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Βιβλιοπώλου — Ἐκδότου.
Ὁδὸς Ῥόμβης ἀριθ. 174.
ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

«ΑΘΗΝΑ» 19/3/1860

ΦΟΙΝΙΞ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΟΧΟΥΣ ΑΥΤΗΣ.

«ΦΩΣ» 1/1/1864

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΙ.
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΜΩΡΑΪΤΗ

«ΑΥΓΗ» 9/9/1864

1ον. Ἔλαιον
2ον. Καυσόξυλα
3ον. Ξυλάνθρακας
4ον. Κηρία Σπαρμ
5ον. Θρυαλλίδας
6ον. Σάρωθρα.

Ἡ μειοδοσία ἀρχεται
ἀποπερατοῦται τὴν 1
τῶν δημοπρασιῶν ἀ
12ης τῆς μεσημβρίας
ὧν ὁποίων δύναντα
ἀ μειοδοτήσωσιν.
Τὸ ἀποτέλεσμα
ν ἔγκρισιν τοῦ Ὑ
Ἀθῆναι τῇ 7

ὸ Φρουραρχεῖον
αγῆς τοῦ ὑπου
υναγωνισμὸν μ
3,000) Λοφίω
1000) Ὁμοίων
ειοδοσία ἀρχε
ν τὴν 11ην τ
τοῦ ἀπὸ τῆς 1
ρίας ὑπὸ τοὺς
ὧν ὁποίων δύν
νὰ μειοδοτήσω
τοτέλεσμα τοῦ
σιν τοῦ

1864.

Ὁ Φρούραρχος
Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

Κοσμήματα διάφορα.

Ὁ ἀδαμαντοπώλης τῆς πρωτευούσης κύριος Ἰωάννης Στεφάνου, ἀφιχθεὶς ἀρτίως ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐκόμισε διάφορα πολύτιμα κοσμήματα, σκεύη καὶ λοιπά, ἅτινα ἐν περιλήψει σημειοῦνται παρὰ πόδας. Ὅσοι λοιπὸν τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἔχουσιν ἀνάγκην τοιούτων πραγμάτων ἀς εὐδοκήσωσι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα καὶ θέλουσιν εὑρίσκει παρὰ τῷ ἀδαμαντοπώλῃ τὴν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ συγκατάβασιν εἰς τὴν προμήθειαν παντὸς εἴδους.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ.

Βραχιόλια τῆς τελευταίας καὶ καλλιστέρας κατασκευῆς. Πόρπαι (παρφίταϊ), ἐνώτια, κεχωρισμένα καὶ μή, δακτυλίδια μονόλιθα, σταυροὶ κεκοσμημένοι μὲ ἀδάμαντας διὰ τὰ γυναικεῖα στήθη, κ.τ.λ. ἄλλα εἴδη.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΧΡΥΣΑ.

Ὡρολόγια γυναικεῖα τοῦ τελευταίου συρμοῦ, βραχιόλια πάσης ἐπινοίας, ἐνώτια, πόρπαι, ἅλυσσοι, κομβία στήθους ἀνδρικὰ καὶ τῶν περιχειρίδων, κρόταλα (μεδαλόνια) καὶ ποικίλα ἄλλα εἴδη, ὡς σταυροὶ μικροὶ διὰ τὸ βάπτισμα.

ΑΡΓΥΡΑ ΣΚΕΥΗ.

Δίσκοι τῆς Γαλλίας, κηροστάται, συσκευαὶ τοῦ καφφὲ, κύπελλα τῆς τραπέζης, χουλιάρια, μαχαιροπήρουσα, κύμβαλοι, φλιτζάνια καὶ ἄλλα χρήσιμα τῆς τραπέζης ἀντικείμενα· τέλος μικρὰ κοχλιάρια καὶ κύπελλα ἀργυρόχρυσα ὡραίας κατασκευῆς.

Ὑπάρχουν ὡσαύτως ἑλληνικὰ παράσημα τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, μικρὰ καὶ μεγάλα κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως.